

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise

ESIMESE ETAPI ARUANNE

Nimetus:	Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimene etapi aruanne
Töö teostaja:	LEMMA OÜ Reg nr 11453673 Harju maakond, Tallinn, Kristiine linnaosa, Värvi tn 5, 10621 Tel +372 505 9914 E-post info@lemma.ee
KSH juhtekspert:	Piret Toonpere (KMH litsents KMH0153)
Otsustaja:	Valga Vallavalitsus Reg nr 77000507 Valga maakond, Valga vald, Valga linn, Puiestee tn 8, 68203 E-post valga@valga.ee
Eriplaneeringu konsultant:	AB Artes Terrae OÜ Reg nr 12978320 Tartu maakond, Tartu linn, Tartu linn, Küütri tn 14, 51007 Tel +372 509 1874 E-post heiki@artes.ee
Huvitatud isik:	Sunly Wind OÜ Reg nr 14937897 Harju maakond, Tallinn, Põhja-Tallinna linnaosa, Telliskivi tn 60/5, 10412 E-post info@sunly.ee

Töö versioon: 31.05.2026

Sisukord

Aruande kokkuvõte	6
1 Üldosa	9
1.1 Kavandatava tegevuse eesmärk	9
1.2 Osapooled	9
1.3 Ülevaade KSH korraldamisest ja avalikkuse kaasamisest	11
1.4 Metoodika	14
1.5 Lähtematerjalid	15
1.6 Ülevaade raskustest, mis ilmnest KSH aruande koostamisel	15
2 Kavandatav tegevus ja käsitletavad alternatiivid	17
2.1 Kavandatav tegevus	17
2.2 Asukoha alternatiivid	17
2.3 Tuulikute kõrguse alternatiivid	19
2.4 Tuulikute paigutus ja tehniline lahendus ning alternatiivid	19
2.4.1 Tuulikud ja nende paigutus	19
2.4.2 Vundament	20
2.4.3 Montaažiplatsid	21
2.4.4 Teed	22
2.4.5 Tuulepargi sisesed elektriühendused	22
2.4.6 Tuulepargi alajaam ja ühendus võrguga	22
2.4.7 Muud objektid	24
3 Seosed asjakohaste strateegiliste arengudokumentidega	25
4 Tuulikute ja tuulepargi sisese infrastruktuuriga eeldatavalt kaasneva keskkonnamõju analüüs ..	27
4.1 Mõjud looduskeskkonnale	27
4.1.1 Natura hindamine	27
4.1.2 Mõju taimestikule	47
4.1.3 Mõju linnustikule	61
4.1.4 Mõju nahkhiirtele	86
4.1.5 Mõju ökosüsteemide seisundile ja bioloogilisele mitmekesisusele	107
4.1.6 Mõju rohevõrgustikule, sh loomade elupaikade sidususele	109
4.1.7 Mõju metsloomadele (v.a linnud ja nahkhiired)	119
4.1.8 Mõju koduloomadele	119
4.1.9 Mõju kaitsealadele	120
4.1.10 Mõju veestikule	125
4.1.11 Mõju pinnasele, sh väärtuslikule põllumajandusmaale	136

4.2	Võimalik mõju kliimale ja kliimakindlus	138
4.2.1	Hindamise metoodika	138
4.2.2	Mõju kliimamuutustele	138
4.2.3	Kliimakindlus.....	143
4.2.4	Mõju lokaalsele kliimale	146
4.2.5	Võimalikud koosmõjud.....	147
4.2.6	Meetmed, edasiste uuringute ja hindamise vajadus	148
4.3	Võimalik mõju kultuuripärandile.....	148
4.3.1	Hindamise metoodika	148
4.3.2	Kultuuriväärtuste paiknemine ja mõjud.....	149
4.3.3	Võimalikud koosmõjud.....	152
4.3.4	Meetmed, edasiste uuringute ja hindamise vajadus	153
4.4	Taristust ja maakasutusest tulenevad kitsendused	153
4.4.1	Teed ja liiklusohutus.....	153
4.4.2	Maavaravarud	154
4.4.3	Muud kitsendused ja mõjud.....	155
4.4.4	Meetmed, edasiste uuringute ja hindamise vajadus	157
4.5	Jäätmeteke	158
4.5.1	Meetmed, edasiste uuringute ja hindamise vajadus	161
4.6	Mõju inimese tervisele, heaolule ja varale.....	161
4.6.1	Müra	162
4.6.2	Varjutus	182
4.6.3	Muud võimalikud mõjud tervisele	189
4.6.4	Mõju sotsiaalsetele vajadustele ja varale	193
4.7	Mõju maastikule sh visuaalne mõju	206
4.7.1	Hindamise metoodika	206
4.7.2	Maastiku väärtus ja ehitismälestised	208
4.7.3	Võimalikud mõjud	208
4.7.4	Võimalikud koosmõjud.....	216
4.7.5	Meetmed, edasiste uuringute ja hindamise vajadus	217
4.8	Koosmõjude ja kumulatiivse mõju esinemine.....	219
4.9	Võimalik piiriülene mõju	221
5	Alternatiivide võrdlus ja tõenäoline areng juhul kui eriplaneeringut ellu ei viida	224
5.1	Asukohaalternatiivide võrdlus.....	224
5.2	Tõenäoline areng juhul kui eriplaneeringut ellu ei viida.....	224
6	Võrguühenduse rajamine, võimalikud trassikoridorid ja mõjud.....	225

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

6.1	Õhuliini ja maakaabli positiivsed ja negatiivsed küljed	225
6.2	Kõrgepingeliinide keskkonnamõjud	226
6.3	Alajaamade jt tehnorajatiste mõjud	228
6.4	Meetmed, edasiste uuringute ja hindamise vajadus	229
Kasutatud allikad		230
Lisad.....		237
Lisa 1 – Varjutuse modelleeringu raport (varjutuskalendritega)		237
Lisa 2 – Fotomontaažid.....		237
Lisa 3 – Linnustiku ja nahkhiirte uuringu aruanne (täisversioon asutusesiseseks kasutuseks)		237
Lisa 4 – Taimestiku uuringu aruanne.....		237
Lisa 5 – Metsise ekspertarvamus (täisversioon asutusesiseseks kasutuseks)		237
Lisa 6 - Alamõisa küla väike-konnakotka (Clanga pomarina) elupaigakasutuse vaatluste kokkuvõte		237

Aruande kokkuvõte

Käesoleva keskkonnamõju strateegilise hindamise (edaspidi *KSH*) objektiks olevaks strateegiliseks planeerimisdokumendiks on Valga valla eriplaneering Valga valla territooriumile kavandatavale tuulepargile sobiva asukoha leidmiseks. Tegu on eriplaneeringu asukoha eelvaliku¹ etapiga.

Valga valla eriplaneeringu ja keskkonnamõju strateegilise hindamise koostamine algatati Valga Vallavolikogu 25.10.2023. a otsusega nr 81 „[Kohaliku omavalitsuse eriplaneeringu ja keskkonnamõju strateegilise hindamise algatamine](#)“. Eriplaneeringu algatamise põhjuseks oli Sunly Wind OÜ (registrikood 14937897) ja Eurowind Energy OÜ (registrikood 16584180) esitatud taotlused Valga vallas kohaliku omavalitsuse eriplaneeringu algatamiseks tuulepargi ja nende toimimiseks vajaliku taristu rajamiseks sobivaima asukoha leidmiseks. Sunly Wind OÜ esitas vastava taotluse 31.08.2023. a 7400 ha suurusele alale ning Eurowind Energy OÜ esitas vastava taotluse 09.10.2023. a 2800 ha suurusele alale.

Valga Vallavolikogu 31.01.2024. a otsuse nr 96 alusel muudeti vallavolikogu 25.10.2023. a otsust nr 81. Otsuse nr 96 kohaselt esitas Eurowind Energy OÜ 29.11.2023. a Valga Vallavalitsusele taotluse, millega võtab tagasi KOV EP ja KSH algatamise taotluse tuulepargi kavandamiseks ja teeb ettepaneku 24.10.2023. a Valga Vallavalitsusega sõlmitud kohaliku omavalitsuse eriplaneeringu tellimise ja mõjude hindamise läbiviimise, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise kulude kandmise eellepingu (nr 8-1.10/136) ülesütlemiseks. Valga Vallavalitsus luges poolte vahelise lepingu lõpetatuks poolte vahelise kokkuleppe alusel. Valga Vallavolikogu otsusega nr 96 vähendati kogu planeeringuala 2800 ha võrra. KOV EP ja KSH koostamist jätkati planeeringualal, mille suurus on ligikaudu 7400 ha ja millele planeeringu koostamisest on huvitatud Sunly Wind OÜ. KSH käigus modelleeritud müra mõjuala hõlmamiseks laiendati planeeringuala ligikaudu 7500 ha-ni.

EP koostamise eesmärk on valida tuulepargi ja nende toimimiseks vajaliku taristu püstitamiseks sobivaimad asukohad planeeringualal ning seejärel määrata valitud asukohtades ehitusõigus ning lahendada muud planeerimiseseaduse § 126 lõikes 1 nimetatud asjakohased ülesanded. EP koostatakse täpsusastmes, mis võimaldab peale selle kehtestamist jätkata tuulepargi edasist kavandamist projekteerimistingimustega.

Eriplaneeringu ala hõlmab Valga valla põhja osa. Eriplaneeringu ala hõlmab järgmiste külade piirkondasid: Mustumetsa küla, Killinge küla, Kiviküla, Uniküla, Õruste küla, Tõlliste küla ja Sooru küla.

Elektrituulikute² (edaspidi kasutatakse mõistet *tuulik*) suurim lubatud kõrgus ja arv tuulepargi maa-alal määratletakse asukoha eelvaliku käigus, lähtudes sobiva asukoha suurusest ja tuulikute efektiivsest paiknemisest. Tuulikute lubatud maksimaalse kõrguse piirang selgitatakse välja koostöös Kaitseministeeriumiga.

Tuulepargi rajamise vajadus tuleneb Eesti riigi kliima- ja energiapoliitikast, mille raamistiku määrab dokument Kliimapoliitika põhialused aastani 2050³. Eesti pikaajaline siht on tasakaalustada kasvuhoonegaaside heide ja sidumine hiljemalt 2050. aastaks ehk vähendada selleks ajaks kasvuhoonegaaside netoheide nullini. Lühemas ajaperspektiivis on Eesti seadnud eesmärgiks, et Eesti saaks toota 2030. aastal sama palju taastuvelektrit kui on meie aastase tarbimise kogumaht⁴. Maismaa

¹ Asukoha eelvalik planeerimiseseaduse kohaselt on kavandatavale ehitisele sobivaima asukoha või maa-alal valimine erinevate võimalike asukohtade kaalumise teel.

² Elektrituulik on elektrituruseaduse kohaselt igasugune tuule kineetilist energiat elektrienergiaks muundav tootmiseseade. Käesolevas planeeringus ja KSHs eeldatakse, et elektrituulik on kolmelabaline ja horisontaalteljega vastavalt ptk 2.4.1 kirjeldatule.

³ <https://kliimaministeerium.ee/kliimapoliitika-pohialused-aastani-2050>

⁴ Energiamaajanduse korralduse seadus § 32¹ <https://www.riigiteataja.ee/akt/110102024005?leiaKehtiv>

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

tuuleenergia osas tähendavad sellised eesmärgid, et aastaks 2030 tuleb maismaale rajada vähemalt 1 GW võimsusega uusi tuuleparke⁵. Võimalik, et vajadus on suurem⁶.

Koostatav eriplaneering on kooskõlas Eesti kliima- ja energiapoliitika eesmärkidega, sh Eesti energiamajanduse arengukavaga 2035 ja Eesti kliimamuutustega kohanemise arengukavaga aastani 2030.

KSH programmi koostamisel teostati esmane Valga valla eriplaneeringu territooriumi lihtsustatud kaardianalüüs. Kaardianalüüsiga välistati ilmselt sobimatud alad tuulepargi asukohaks. Ilmselt sobimatute aladena käsitleti kõiki looduskaitsealade alusel kaitstavaid alasid (kaitsealad, hoiualad, püsielupaigad, sh projekteeritavad kaitstavad alad) ja Eesti topograafilise andmekogu⁷ (edaspidi ETAK) andmestiku alusel elu- ja ühiskondlikke hooneid 1000 m puhvervööndiga.

Kaardianalüüsil ja esialgsetest seisukohtades selgus, et eriplaneeringu territooriumil paikneb **potentsiaalselt neli piirkonda**, millel puuduvad otsesed välistavad tegurid eriplaneeringuga käsitletava objekti asukoha edasiseks valikuks ning millel on olemas piisav territoorium. Nende alade osas viidi läbi keskkonnamõju strateegiline hindamine.

KSH läbiviimisel ilmnas, et eeskätt linnukaitsealadel põhjustel on ala 1 (TU1) tervikuna ebasobiv tuulepargi alana kasutamiseks. Arvestades TU1 alal esinevaid loodusväärtusi ja võimalikke koosmõjusid teiste potentsiaalselt sobilike aladega metsise elupaikadevahelisele sidususele, annab KSH aruanne suunise TU1 ala osas asukohavalikut mitte teha. Alade 2 (TU2) ja 3 (TU3) puhul linnukaitsealadest otseselt tuulepargi arenduseks välistatud alasid ei tzoneeritud. Ala 4 (TU4) puhul tzoneeriti esialgsel mõjude hindamisel linnukaitsealadest tuulepargi arenduseks välistatud alaks must-toonekure võimalik toitumisveekogu koos puhvriga. Ala 4 välistatud alale tuulikuid esialgse eskiislahenduse koostamisel ei kavandatud.

KSH aruandes tuulepargi rajamiseks ebasoovitavaks hinnatud osades tuleb kas edasisest arendustegevusest loobuda või on arendamine võimalik üksnes juhul, kui vastava liigi elupaikakasutuse uuringuga tuvastatakse, et alale on võimalik tuuleparki rajada ilma vastava liigi püsielupaigas või kaitstaval alal paikneva elupaiga kaitse-eesmärke kahjustamata. Ebasoovitavate aladena kaardistati KSH aruandes ka esinduslikumad märgalad, loodusdirektiivi heas seisundis elupaigatüüpide esinemisalad, metsa vääriselupaigad, kaitsealuste taimeliikide kasvukohad ning nahkhiirte jaoks olulised toitumisveekogud ja metsakooslused. Kuna potentsiaalselt sobilikud alad kattuvad rohevõrgustiku aladega, anti KSH aruandes soovitusi rohevõrgustiku toimimiseks ja sidususe säilitamiseks.

Asukohavalikuks sobilikele aladele koostati tuulikute paiknemislahendus. Esialgne tuulikute paigutuslahendus koostati 27 tuulikule, kuid tuulikute arvu vähendati 23-le, lähtudes 25.07.2024. a Tsirguliinas toimunud visuaalse mõju hindamise töötoa tagasisidest. 23 tuulikuga planeeringu eskiislahendust hinnati KSH aruandes kõigis hinnatavates keskkonnaaspektides ning esitati meetmed planeeringu elluviimisel arvestamiseks, et tagada olulise ebasoodsa mõju vältimine ja leevendamine.

Olulisemate leevendusmeetmetena nähti KSH aruandes ette kõrgema ökoloogilise väärtusega koosluste ja märgalade vältimine ehitusaladena, rändeperioodil lindude kokkupõrkeriski vähendavad tuulikute seiskamise või juhtimissüsteemidel põhinevad meetmed, nahkhiirte aktiivsuseperioodil tuulikute töö piiramine sobivatel ilmastikutingimustel, elamualadel tööstusmüra öise sihtväärtuse tagamine ning varjutuse piiramine.

Eskiislahenduse ja KSH aruande koostöö ning arvamuste esitamise etapis laekunud tagasiside alusel täiendati nii KSH aruannet kui ka planeeringut. Olulisima aspektina anti KSH aruandes soovitus

⁵ Riigikantselei. 2022. Taastuvenergia arendamise kiirendamise audit.

⁶ https://kliimaministeerium.ee/energiamaajanduse_arengukava

⁷ <https://geoportaal.maaamet.ee/est/Ruumiandmed/Eesti-topograafia-andmekogu/Laadi-ETAK-andmed-alla-p609.html>

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

vähendada täiendava leevendava meetmena tuulikute arvu 18-le, et tagada metsise elupaikadevaheline sidusus. Meede töötati välja koostöös linnustiku ekspertide ja Keskkonnaametiga. Planeeringulahenduses otsustati metsise elupaikadevahelise sidususe tagamiseks vähendada oluliselt asukoha eelvaliku ala 4 ulatust ning sellega seoses sinna võimalike kavandavate tuulikute arvu.

KSH raames läbiviidud Natura hindamise tulemusel järelitati, et väljatöötatud 18 tuulikuga planeeringulahenduse ja KSH-s määratud leevendusmeetmete rakendamisel on oluline ebasoodne mõju Natura 2000 võrgustiku alade kaitse-eesmärkidele ja terviklikkusele välistatud.

Tuulikute sotsiaalsete ja inimese tervist mõjutavate aspektide hindamiseks teostati tuulikute müra modelleerimine, varjutuse modelleerimine ning koostati nähtavusanalüüs koos visualiseeringutega. Hindamine teostati planeeringulahendusele, mis arvestas looduskeskkonnast tulenevaid meetmeid ehk 18 tuulikuga lahendusele. Modelleeringute põhjal esitati planeeringulahendusse tingimused võimalikult häiringutevaba elukeskkonna tagamiseks.

KSH-s ei tuvastatud teadaolevate planeeringute ja projektidega sellist olulist ebasoodsat kumulatiivset või piiriülest mõju, mis välistaks Valga tuulepargi kavandamise. Kõige selgem koosmõju võib avalduda maastikupildi piirkondliku muutusena, kuna laiemas piirkonnas on kavandamisel mitu tuuleparki.

Kuna eriplaneering kehtestatakse asukoha eelvaliku täpsusastmes ja edasine kavandamine jätkub projekteerimistingimuste alusel, on KSH-s määratud projekteerimisel täpsustatavad tingimused keskkonnamõjude minimeerimiseks ning järeelseire kohustused, sh linnustiku, nahkhiirte, müra ja varjutuse mõjude kontrollimiseks ning meetmete täpsustamiseks.

Planeeringu koostamisel loobuti elektriõhuliinide kavandamisest ning ühendused põhivõrguga kavandatakse maakaablitega. Alajaamade, võimalike salvestusseadmete ja muude tehnorajatiste täpne lahendus selgub projekteerimisel ning nende kavandamisel tuleb järgida KSH-s seatud asukoha-, müra-, veekaitse-, tuleohutus- ja keskkonnanõuandeid.

Avalikustamise järgselt täiendati KSH aruannet esitatud ettepanekute ja küsimuste põhjal, sh täpsustati koosmõjude, kliimamõjude, veestiku, rohevõrgustiku, müra, jäätmetekke ja tehnorajatiste käsitlemist ning lisati täiendavaid projekteerimis- ja seiretingimusi. Olulisema täiendava uuringuna viidi 2026. aasta kevadel Alamõisa piirkonnas läbi väike-konnakotka pesade otsing ja punktvaatlused. Täiendused ei muutnud KSH põhijäreldust ega toonud kaasa vajadust planeeringulahendust muuta.

1 Üldosa

1.1 Kavandatava tegevuse eesmärk

Käesoleva keskkonnamõju strateegilise hindamise objektiks olevaks strateegiliseks planeerimisdokumendiks on **Valga valla tuulepargi kohaliku omavalitsuse eriplaneeringu asukoha eelvaliku otsus**. Tegu on eriplaneeringu asukoha eelvaliku⁸ etapiga, mis on koostatud planeerimisseaduse § 95¹ kohaselt ehk loobutud on detailse lahenduse koostamisest⁹.

KSH on avalikkuse ja asjaomaste asutuste osalusel strateegilise planeerimisdokumendi elluviimisega kaasneva olulise keskkonnamõju tuvastamiseks, alternatiivsete võimaluste väljaselgitamiseks ning ebasoodsat mõju leevendavate meetmete leidmiseks korraldatav hindamine, mille tulemusi võetakse arvesse strateegilise planeerimisdokumendi koostamisel ja mille kohta koostatakse nõuetekohane aruanne. **KSH eesmärk** on keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimissüsteemi seaduse (edaspidi *KeHJS*) kohaselt arvestada keskkonnakaalutlusi strateegilise planeerimisdokumendi koostamisel ning kehtestamisel, tagada kõrgetasemeline keskkonnakaitse ja edendada säästvat arengut. Käesoleva KSH aruande puhul on tegu eriplaneeringu asukoha eelvaliku keskkonnamõju strateegilise hindamisega ehk **KSH esimese etapi aruandega**. Kuna planeeringus on määratud tuulepargi põhimõtteline lahendus, siis on hinnatud mõjud planeeringu täpsusastmele vastava täpsusega (st planeeringu detailset lahendust ja sellele KSH aruannet eraldiseisvalt ei koostata).

Vastavalt planeerimisseaduse (edaspidi *Plans*) § 95 lg-le 1 koostatakse kohaliku omavalitsuse (edaspidi *KOV*) eriplaneering olulise ruumilise mõjuga ehitise püstitamiseks kui olulise ruumilise mõjuga ehitise asukoht ei ole üldplaneeringus määratud. Vastavalt Vabariigi Valitsuse 01.10.2015. a määrusele nr 102 „Olulise ruumilise mõjuga ehitiste nimekiri“ p-le 4 loetakse enam kui 30 meetri kõrgustest tuulikutest koosnev tuulepark olulise ruumilise mõjuga ehitiseks.

Tuuleelektrijaamade (edaspidi *tuulepargi*) rajamise (kavandatava tegevuse) eesmärk on tuulest elektrienergia tootmine ja suunamine põhivõrku. Tuuleparkide rajamise vajadus tuleneb Euroopa Liidu liikmesriikide kokkuleppest pikaajaliste kliimaeesmärkide osas, millega iga riik, sh Eesti, võttis endale kohustuse liikuda puhtama ja süsinikuneutraalse tuleviku suunas. Eesti on seadnud eesmärgiks, et kliimaeesmärkide täitmiseks ja energiajulgeoleku tagamiseks toodab Eesti 2030. aastal sama palju taastuvelektrit kui on meie aastase tarbimise kogumaht¹⁰. Selleks tuleb rajada maismaale täiendavalt uusi tuuleparke^{11,12}.

1.2 Osapooled

Eriplaneeringu ja KSH koostamise osapooled on järgmised:

⁸ Asukoha eelvalik planeerimisseaduse kohaselt on kavandatavale ehitisele sobivaima asukoha või maa-ala valimine erinevate võimalike asukohtade kaalumise teel.

⁹ Kohaliku omavalitsuse üksus võib tuuleparki kavandava kohaliku omavalitsuse eriplaneeringu koostamisel loobuda detailse lahenduse koostamisest ja kehtestada planeeringu asukoha eelvaliku alusel, kui puuduvad välistavad tegurid tuulepargi edasiseks kavandamiseks projekteerimistingimustega ning asukoha eelvalikus on toodud projekteerimistingimuste andmise aluseks olevad tingimused. Detailse lahenduse koostamisest loobumise korral määratakse tuulepargi maakasutus- ja ehitustingimused, sealhulgas elektrituulikute maksimaalne kõrgus, arv ja põhimõtteline asukoht, kohaliku omavalitsuse eriplaneeringu asukoha eelvaliku etapis.

¹⁰ Energiamaajanduse korralduse seadus § 32¹ <https://www.riigiteataja.ee/akt/110102024005?leiaKehtiv>

¹¹ Riigikantselei. 2022. Taastuvenergia arendamise kiirendamise audit.

¹² Energiamaajanduse arengukava 2035, Vabariigi Valitsuse kinnitatud 8.01.2026, https://kliimaministeerium.ee/energiamaajanduse_arengukava

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

- Eriplaneeringu ja KSH koostamise algataja ning kehtestaja on Valga Vallavolikogu ning eriplaneeringu koostaja ja koostamise korraldaja on Valga Vallavalitsus (Valga maakond, Valga vald, Valga linn, Puiestee tn 8, 68203);
- Eriplaneeringu koostamise konsultant on AB Artes Terrae OÜ (Tartu maakond, Tartu linn, Tartu linn, Küttri tn 14, 51007; e-post: heiki@artes.ee; tel: +372 509 1874; kontaktisik: Heiki Kalberg);
- KSH koostaja on LEMMA OÜ (Harju maakond, Tallinn, Kristiine linnaosa, Värvi tn 5, 10621; e-post: info@lemma.ee; tel: +372 505 9914).

KSH töögruppi kuuluvad:

- Piret Toonpere – KSH juhtekspert/KMH ekspert (KMH0153) – sotsiaal-majanduslikud mõjud, varjutus, müra, visualiseeringud, Natura hindamine, alternatiivide võrdlus; Juhtekspert omab vastavalt KeHJS § 34 lg 4 KSH juhtimise õigust;
- Heli Aun – keskkonnakonsultant – keskkonnakirjelduse koondamine, maardlad, mõjud looduskeskkonnale, hüdrogeoloogiliste tingimustega seotud küsimused ja kartograafia;
- Andrus Vesioja – keskkonnakonsultant – mõju kliimamuutustele;
- Mihkel Vaarik – keskkonnakonsultant – mõju pinnasele, veerežiimile ja veekeskkonnale;
- Astrid Koplimäe – keskkonnakonsultant – visuaalsed mõjud, sh fotomontaažide koostamiseks vajalikud välitööd;
- Laura Elina Tuovinen (osales töögrupis kuni 08.2024) – keskkonnakonsultant – Mõjud looduskeskkonnale, sh rohevõrgustikule ja kaitsealadele; WindPro modelleeringute koostamine;
- Helen Opp (osaleb töögrupis alates 08.2024) – keskkonnakonsultant – WindPro modelleeringute koostamine.

Mõju linnustikule ja nakkhiirtele, sh vajalike analüüside ja välitööde läbiviimise teostas Loodusekspert OÜ töögrupp Ants Tulli juhtimisel. Vastavad valdkonnad integreeris KSH aruandesse ja vajadusel ajakohastas KSH juhtekspert. Uuringu aruanne on esitatud KSH aruande lisas 3.

Taimestiku alase inventuuri tuulepargi esialgse eskiisi kohastel võimalikel ehitusaladel ja nende vahetus läheduses viis läbi Midge OÜ töögrupp Liisi Peets juhtimisel. Vastavad valdkonna integreeris KSH aruandesse KSH juhtekspert. Uuringu aruanne on esitatud KSH aruande lisas 4.

2025. a koostati lisaks planeeringulahenduse ja KSH täpsustamiseks Meelis Leivitsa poolt ekspertarvamus Valga tuulepargi mõjudest metsise kohalikule asurkonnale. Ekspertarvamust kasutati KSH aruande täiendamiseks, sh töötati selle alusel välja tuulikute arvu vähendamises seisnevad leevendavad meetmed. Meetmete alusel muudeti planeeringulahendust (vähendati tuulikute arvu). Ekspertarvamus on esitatud KSH aruande lisas 5.

2026 kevadel teostati Urmas Abeli poolt Alamõisa külas täiendav väike-konnakotka pesade otsing ja punktvaatlused selgitamaks väike-konnakotka pesitsemist ja elupaigakasutust tuulepargi arenduse suhtes. Vaatlustest planeeringulahenduse muutmise vajadust ei tulenenud. Vaatluse tulemused kajastati KSH aruande ptk 4.1.3. Uuringu aruanne on esitatud KSH aruande lisas 6.

KSH aruande koostamisel kasutati lisaks piirkonna kohta varasemalt koostatud ekspertarvamusi, uuringuid ja muid asjakohaseid töid. Sealjuures kasutati ka riigi tuuleenergia eelisarendusalade leidmiseks teostatud linnustiku-, metsaelupaikade-, sooelupaikade-, taimeliikide- ja nakkhiirte uuringute Valga-Tõrva lõpparuandeid (nn KAUR Repower uuring). Riigi tuuleenergia eelisarendusalade uuringuala Valga-Tõrva kattus käesolevas KSH aruandes hinnatava alaga TU1 ja osaliselt TU3-ga.

Lisaks lähtuti tuulikute mõjude hindamisel teaduskirjandusest ning tuuleparkide kohta mujal maailmas läbiviidud uuringutest.

1.3 Ülevaade KSH korraldamisest ja avalikkuse kaasamisest

Valga valla eriplaneeringu ja keskkonnamõju strateegilise hindamise koostamine algatati Valga Vallavolikogu 25.10.2023. a otsusega nr 81 „[Kohaliku omavalitsuse eriplaneeringu ja keskkonnamõju strateegilise hindamise algatamine](#)“. Eriplaneeringu algatamise põhjuseks oli Sunly Wind OÜ (registrikood 14937897) ja Eurowind Energy OÜ (registrikood 16584180) esitatud taotlused Valga vallas kohaliku omavalitsuse eriplaneeringu algatamiseks tuulepargi ja nende toimimiseks vajaliku taristu rajamiseks sobivaima asukoha leidmiseks. Sunly Wind OÜ esitas vastava taotluse 31.08.2023. a 7400 ha suurusele alale ning Eurowind Energy OÜ esitas vastava taotluse 09.10.2023. a 2800 ha suurusele alale. EP koostamise eesmärk on valida tuulepargi ja selle toimimiseks vajaliku taristu püstitamiseks sobivaimad asukohad planeeringualal ning seejärel määrata valitud asukohtades ehitusõigus ning lahendada muud planeerimisseaduse (edaspidi *PlanS*) § 126 lg-s 1 nimetatud asjakohased ülesanded.

Valga Vallavolikogu 31.01.2024. a otsuse nr 96 alusel muudeti Vallavolikogu 25.10.2023. a otsust nr 81. Otsuse nr 96 kohaselt esitas Eurowind Energy OÜ 29.11.2023. a Valga Vallavalitsusele taotluse, millega võtab tagasi KOV EP ja KSH algatamise taotluse tuulepargi kavandamiseks ja teeb ettepaneku 24.10.2023. a Valga Vallavalitsusega sõlmitud kohaliku omavalitsuse eriplaneeringu tellimise ja mõjude hindamise läbiviimise, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise kulude kandmise eellepingu (nr 8-1.10/136) ülesütlemiseks. Valga Vallavalitsus luges poolte vahelise lepingu lõpetatuks poolte vahelise kokkuleppe alusel. Valga Vallavolikogu otsusega nr 96 vähendati kogu planeeringuala 2800 ha võrra. KOV EP ja KSH koostamist jätkati planeeringualal, mille suurus on ligikaudu 7400 ha ja millele planeeringu koostamisest on huvitatud Sunly Wind OÜ.

EP koostamise eesmärk on valida tuulepargi ja nende toimimiseks vajaliku taristu püstitamiseks sobivaimad asukohad planeeringualal ning seejärel määrata valitud asukohtades ehitusõigus ning lahendada muud planeerimisseaduse § 126 lõikes 1 nimetatud asjakohased ülesanded. EP koostatakse täpsusastmes, mis võimaldab peale selle kehtestamist jätkata tuulepargi edasist kavandamist projekteerimistingimustega.

Eriplaneeringu ala hõlmab Valga valla põhja osa. Eriplaneeringu ala hõlmab järgmiste külade piirkondasid: Mustumetsa küla, Killinge küla, Kiviküla, Uniküla, Öruste küla, Tõlliste küla ja Sooru küla. Planeeringu koostamise käigus analüüsides müra leviku alasid (normtasemete piirkonnad tööstusmüra öise sihtväärtuse alusel) ilmses vajadus suurendada planeeringuala Sooru küla suunal umbes 100 ha ulatuses, et hõlmata planeeringu ala hulka ka KSH käigus modelleeritud müra mõjutustega piirkond. Planeeringulahenduse kooskõlastamise järgsele avalikule väljapanekule suunatud planeeringuala suurus on umbes 7 500 ha.

Vastavalt eriplaneeringule ja selle KSH asukohavaliku etapi koostamiseks korraldatud riigihanke tehnilisele kirjeldusele otsitakse eriplaneeringuga tuulepargile sobivat asukohta. Tuulikute suurim lubatud kõrgus ja arv tuulepargi maa-alal määratletakse asukoha eelvaliku käigus, lähtudes sobiva asukoha suurusest ja tuulikute efektiivsest paiknemisest. Tuulikute lubatud maksimaalse kõrguse piirang selgitatakse välja koostöös Kaitseministeeriumiga.

Peale hankemenetlust hakati koostama eriplaneeringute lähteseisukohti ja KSH programmi.

Valga Vallavalitsus teatas oma kodulehel 11.04.2024. a Valga valla tuuleparkide eriplaneeringu asukoha eelvaliku lähteseisukohtade ja mõju hindamise, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise programmi avalikustamisest ja avalikust arutelust. Avalikustamine toimus ajavahemikus 30.04.2024–29.05.2024 ning sel ajal oodati ka kirjalikke arvamusi nimetatud dokumendi kohta.

Valga valla tuulepargi eriplaneeringu asukoha eelvaliku lähteseisukohtade ja mõju hindamise, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise programmi avalik väljapanek toimus ajavahemikus 30.04.2024–29.05.2024 Valga Vallavalitsuses, Valga Keskraamatukogus, Öru raamatukogus, Tsirguliina raamatukogus, Sooru raamatukogus ja Hummuli raamatukogus nende lahtiolekuaegadel ja veebilehel <https://www.valga.ee/tuulepargi-eriplaneering>. Eriplaneeringu väljapaneku järgsed arutelud toimusid

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

27.06.2024. a Valga sõjamuuseumis ja Tsirguliina rahvamajas, kus tutvustati eriplaneeringu protsessi, avalikustatud dokumendi sisu, avalikustamise käigus laekunud arvamusi ning vastati kohalolnute küsimustele. Avaliku väljapaneku ajal laekus kokku 11 kirja.

Lisaks seaduses nõutud kaasamisele on arendaja ja valla koostöös toimunud rida täiendavaid tutvustusüritusi eesmärgiga tagada inimeste parem informeeritus ja kaasärääkimise võimalus:

- 16.08.2023 – Sunly tuulepargi eeltutvustus Õru kultuurikeskuses ja Hummuli rahvamajas;
- 24.10.2023 – Sunly kogukonnaõhtu Õru kultuurikeskuses;
- 31.01.2024 – Energiaühistu töötuba “Kas tuulepark toob meile oma ja soodsama elektri?” Tsirguliina rahvamajas;
- 16.05.2024 – Valga Vallavalitsuse tuulepargi eriplaneeringu teabepäev Tsirguliina rahvamajas;
- 28.06.2024 – Sunly õppereis Saarde tuuleparki ning Pikkori aku- ja päikeseparki;
- 24.07.2024 – Tetra Tech maastikuarhitekti Kerttu Ots välitööd Unikülas ja tuulepargi tutvustamine Väike-Make, Kalda, Jaanimäe ja Une-Mati taludes;
- 25.07.2024 – Tuulepargi visuaalse mõju hindamise töötuba Tsirguliina rahvamajas;
- 2.12.2024 – Tsirguliina rahvamajas eriplaneeringu materjale tutvustav infopäev;
- 27.03.2025 – Valga valla tuulepargi EP raames kohtumine Õruste küla elanikega;
- 5, 7, 8 ja 13.05.2025 – konsultatsioonipäevad Soorus, Tsirguliinas, Õrus ja Hummulis;
- 04.02.2026 - tuulepargi eriplaneeringu avaliku väljapaneku teabepäev Valga Kultuurikeskuses.

Avalikkust hoiti kursis lisaks valla kodulehel ka tuulepargi kodulehe, uudiskirja ja Lõuna-Eesti Postimehe abil. Lisaks on projektile koostatud kodulehekülg <https://herrotuulepark.ee/>

Asjaomaste asutuste seisukohtade, avaliku väljapaneku ja avalike arutelude tulemuste alusel korregeeriti planeeringu lähteseisukohtasid ja keskkonnamõju strateegilise hindamise väljatöötamise kavatsust. Arvamuste ja ettepanekute arvestamise või mitteamvestamise andmed koondati tabelisse, mis avaldati omavalitsuse kodulehel ning saadeti tutvumiseks kirja saatnud isikule või asutusele.

25. novembrist 2024 kuni 5. jaanuarini 2025 viidi läbi eriplaneeringu eelnõu materjalide kooskõlastamist ja arvamuste kogumisest, lähtudes planeerimisseaduse § 105 lõikest 1. Selle käigus koguti kaasatud isikute arvamusi ning taotleti kooskõlastusi valitsusasutustelt. Kokku esitati tähtajaks 32 arvamuskirja, sealhulgas Õruste küla elanike ühispöördumine 22 allkirjaga ja Rahvaalgatus.ee portaali kaudu esitatud arvamus 409 allkirjaga. Vallavalitsus vaatas esitatud arvamusel läbi ja kujundas arvamuste kohta seisukohad. Arvamuse kujundamisse kaasati ka Valga Vallavolikogu ja selle teemakohaste komisjonide liikmed, et kohaliku elu küsimused ja olulised ruumiotsused saaksid lahendatud tasakaalustatult.

Ametiasutustest ei kooskõlastanud planeeringulahendus Keskkonnaamet, kes esitas planeeringu, KSH ja selle lisade täiendusettepanekuid. Ettepanekute alusel tehti täiendavalt koostööd Keskkonnaameti ning linnustiku ekspertidega, materjale täiendati ja esitatakse uuesti kooskõlastamiseks. Lähtuvalt metsise elupaikade sidususe tagamise vajadusest vähendati tuulikute arvu leevendava meetmena 23lt 18le. Samuti lisati täiendavad meetmed nahkhiirte elupaikade kaitseks.

2. veebruarist kuni 15. märtsini 2026 toimus planeerimisseaduse § 106 lõike 1 kohane eriplaneeringu asukoha eelvaliku otsuse eelnõu ja keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruande avalik väljapanek. Avalik väljapanek korraldati Valga Vallavalitsuses, Valga Keskraamatukogus, Õru raamatukogus, Tsirguliina raamatukogus, Sooru raamatukogus ja Hummuli raamatukogus. Planeeringuga seotud materjalid olid avaldatud ka Valga valla veebilehel.

Avaliku väljapaneku kestel esitasid arvamusi valitsusasutused, juriidilised isikud ja eraisikud, kokku 65 juhul. Esitatud arvamusel sisaldasid üksikutele juhtudel ettepanekuid planeeringumaterjalide muutmiseks või täiendamiseks. Valdavalt sisaldasid arvamusel seisukoha avaldamist Valga valla tuulepargi arenduse või ka laiemalt taastuenergia tootmise ning Eesti energiapoliitika arengu kohta. Seisukohta avaldati nii planeeringu koostamise jätkamise poolt, kui ka kohaliku omavalitsuse eriplaneeringu lõpetamise pooldamise kohta. Lisaks sisaldasid esitatud arvamusel küsimusi, millele

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

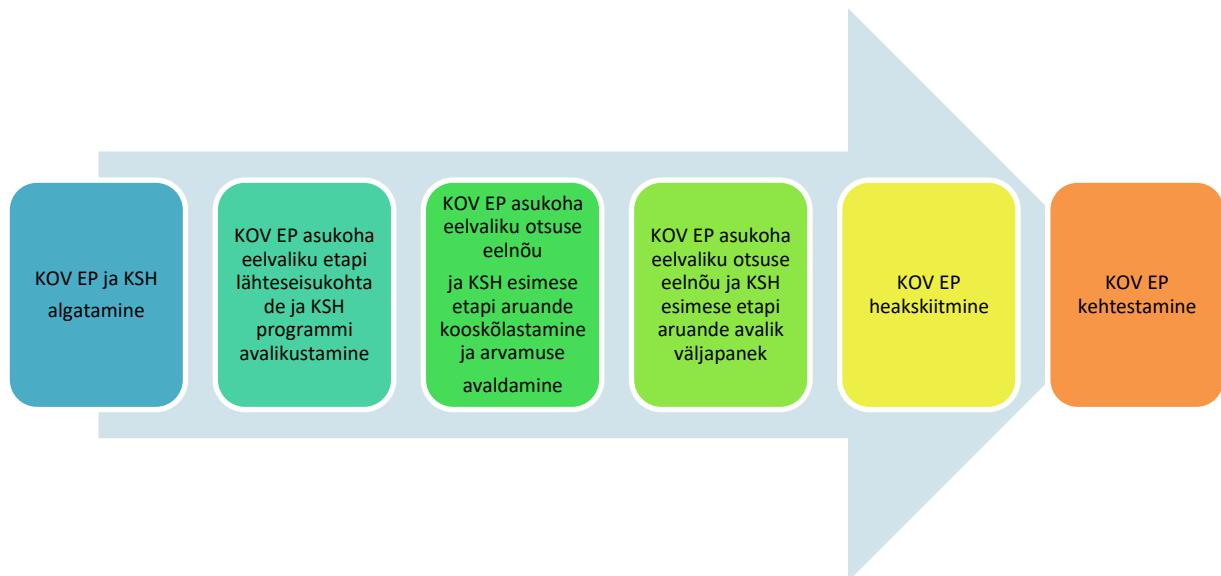
antakse seisukoha kujundamisel selgitusi. Valga Vallavalitsuse planeeringu- ja keskkonnamõju komisjon vaatas laekunud arvamused läbi 2. aprillil 2026 toimunud koosolekul ning võttis seisukoha arvamuste osas.

Avaliku väljapaneku tulemuste avalik arutelu toimus 28. aprillil 2026 Valga linnas Valga Kultuurikeskuses kell 13.00 ja Tsirguliina alevikus Tsirguliina rahvamajas kell 17.30.

Avaliku väljapaneku käigus laekunud arvamuste alusel täiendati veelkordselt nii planeeringu seletuskirja kui KSH aruannet. KSH aruande järeldusi muutvaid täiendusi avalikustamisel laekunud ettepanekute alusel ei tehtud, küll aga täiendati ja täpsustati hinnanguid lähtuvalt laekunud tagasisidest. Samuti lisati täiendavaid keskkonnameetmeid adresseerimaks kohaliku kogukonna poolt tõstatatud võimalikke keskkonnavalaseid probleemkohti ning andmaks täiendavaid juhiseid keskkonnatingimustega arvestamiseks tuulepargi projekteerimisel. Olulisema täiendusena viidi Alamõisa külas läbi täiendav pesade otsing 2026 kevadel ja punktvaatlused tuvastamaks väike-konnakotka elupaigakasutust. Piirkonnast ka väike-konnakotka seni registreerimata elupaik leiti, kuid arvestades selle paiknemist kavandatavatest tuulikute üle 2 km kaugusel ning KSH aruandes juba eelnevalt kavandatud leevendusmeetmetest (elupaigale lähimal tuulikute grupil on juhtimissüsteemil põhinev peatamine I kat haukaliste lähenemisel juba kohustuslik), siis planeeringulahenduse muutmiseks vajadus puudus. Uuringu aruanne lisati KSH Lisasse 6. Läbivalt lisati KSH aruandesse mõjuvaldkondade juurde selgemalt võimalike koosmõjude hinnang, sest teemavaldkonna käsitusvajadust tõstatati avalikustamisel korduvalt. Samuti korrigeeriti KSH aruandes esitatud joonised, kuna avalikustamise käigus esitati seisukohti planeeringuala piiri kujutamise ebakorrektsuse osas. Täiendati ka kliimamõjude osa kuna avalikustamisel tõstatati soovina näha terviklikumat süsiniku jalajälje arvutust ja mikrokliimaatiliste mõjude käsitlust. Samuti täiendati rohevõrgustiku mõjude käsitlust, adresseerimaks avalikustamisel esitatud seisukohti. Täpsustati ka võimalikke tuulepargiga seotud lisaseadmete (nt salvestid) kavandamist, seades juhtudeks, mil nende kavandamine ilmneb keskkonnavalased meetmed vältimaks olulise keskkonnamõju teket. Sisulisi järeldusi tehtud täiendused KSH aruandes ei muutnud.

Peale täienduste tegemist suunatakse KSH aruanne planeeringu lisana Maa- ja Ruumiametisse järelevalvesse ning seejärel Valga Vallavolikogule kehtestamiseks.

Kõik eriplaneeringuga seonduv, sh nii laekunud ettepanekud kui vallapoolsed seisukohad neile ning avalikel aruteludel tõstatatud täiendavalt kaaluda soovitavad käsitlused ja vallapoolsed seisukohad neile on avalikult kättesaadavad Valga valla kodulehelt <https://www.valga.ee/tuulepargi-eriplaneering>. Eriplaneeringu koostamisel järgnev menetlusskeem on esitatud Joonis 1.

Joonis 1. Kohaliku omavalitsuse eriplaneeringu ja selle KSH menetluskraam. Skeemi koostamisel on lähtutud 18.07.2025. a jõustunud planeerimisseaduse redaktsioonist.

1.4 Metoodika

Keskkonnamõju strateegiline hindamine viidi läbi lähtudes [keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimissüsteemi seadusest](#) (KeHJS) ja [planeerimisseadusest](#) (PlanS). KSH aruande koostamisel lähtuti Eestis ja Euroopa Liidus kehtivate asjakohaste õigusaktide nõuetest. KSH aruande koostamisel järgiti KeHJS § 40 esitatud nõudeid, arvestades muuhulgas strateegilise planeerimisdokumendi eesmäärke. Vastavalt KeHJS § 40 lg 3 p-le 2 peab KSH aruande koostamisel arvesse võtma strateegilise planeerimisdokumendi sisu ja kehtestamise tasandit.

Sarnaselt eriplaneeringule endale toimub planeerimisseaduse kohaselt valdavalt eriplaneeringute KSH aruande koostamine kahes etapis. Eriplaneeringu asukoha eelvalikuga koos koostatakse KSH I etapi aruanne, mis tegeleb sobilike asukohtade väljaselgitamise ja võrdlemisega keskkonnamõjudest lähtuvalt. Samuti pannakse KSH I etapi aruandes paika tingimused, millega on vaja arvestada ning tuvastatakse ja määratakse täiendavate uuringute vajadus objekti jaoks väljavalitud asukohas. Eriplaneeringu detailse lahendusega koos koostatakse KSH aruanne, mis tegeleb juba konkreetsete tuulepargile lahenduste mõjude hindamise ja leevendusmeetmete leidmisega. Nii planeeringulahenduse kui ka KSH koostamise protsess on avalik ning avalikkust kaasav.

Kohaliku omavalitsuse üksus võib aga tuuleparki kavandava kohaliku omavalitsuse eriplaneeringu koostamisel loobuda detailse lahenduse koostamisest ja kehtestada planeeringu asukoha eelvaliku otsuse alusel, kui puuduvad välistavad tegurid tuulepargi edasiseks kavandamiseks projekteerimistingimustega ning asukoha eelvaliku otsuses on toodud projekteerimistingimuste andmise aluseks olevad tingimused. Omavalitsus on käesoleva eriplaneeringu koostamisel andnud suunise alade puhul, mille puhul see osutub võimalikuks, detailse lahenduse koostamisest loobuda vähendamaks halduskoormust. Seega kohtades, kus on veendumus välistavate tegurite puudumise osas (sh veendumus olulise ebasoodsa mõju puudumise osas Natura aladele), seatakse asukohavaliku koostamisel tingimused projekteerimistingimuste väljastamiseks, mh ka põhimõttelised tuulikute, neid teenindavate teede ja ühendusliinide asukohad. Antud planeeringu puhul edasist planeeringu detailse lahenduse (ja sellega kaasneva KSH) koostamist ühegi asukohavaliku ala puhul ette ei nähta.

PlanS ega KeHJS ei anna suunist, kuidas sellises olukorras lahendada KSH aruande koostamine. Asukohavaliku KSH aruanne peaks oma olemuselt käsitlema asukoha sobivust ja asukohavalikut tulenevaid mõjusid, mitte olema tuulepargi detailse lahenduse mõjude hinnang. Keskkonnaamet (edaspidi KeA) on väljendanud seisukohta, et detailsest lahendusest loobumise korral peaks KSH I etapi

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

aruanne olema suurema täpsusastmega, sh alusuuringud olema täpsemad. Käesolevas KSH aruandes on lähtutud lähenemisest, mille korral antakse soovitusel teadaolevate ja potentsiaalsete kõrgema väärtusega looduskoosluste ennetavaks väljaarvamiseks asukohavaliku aladest. Samuti on KSH koostamise alusuuringud läbi viidud suurema täpsusastmega kui oleks vajalik asukohavaliku sobivuse hindamiseks. Olulisel määral tuulepargi lahenduse muutust põhjustada võivad loodusuuringuid projekteerimise etappi ei jääta, vaid sellised alusuuringud on asukohavaliku etapi KSH käigus teostatud. Seega on KSH läbi viidud lähtudes planeeringu täpsusastmest teadmises, et täiendavat KSH läbiviimist antud tuulepargi rajamisel ei toimu.

KSH aruande koostamisel lähtuti asjakohastest meetodilistest juhendmaterjalidest, millest olulisemad olid:

- Peterson, K., Kutsar, R., Metspalu, P., Vahtrus, S. ja Kalle, H. 2017. Keskkonnamõju strateegilise hindamise käsiraamat.
- Pöder, T. 2017. Keskkonnamõju hindamise käsiraamat.
- Kutsar, R.; Eschbaum, K. ja Aunapuu, A. 2019. Juhised Natura hindamise läbiviimiseks loodusdirektiivi artikli 6 lõike 3 rakendamisel Eestis.
- Euroopa Komisjon. Komisjoni teatis Natura ET 2000 aladega seotud kavade ja projektide hindamine. Meetodilised suunised elupaikade direktiivi 92/43/EMÜ artikli 6 lõigete 3 ja 4 sätete kohta. ET Brüssel, 28.9.2021 C(2021) 6913 final.

Lisaks võetakse keskkonnamõju hindamisel arvesse juhteksperdi ja töögrupi keskkonnamõju hindamise alaseid teadmisi ning erialases teaduskirjanduses esitatud infot. Kirjandusallikatele on viidatud vastavate väidete esitamisel joonealuse märkusena. Juhul kui mõjude esinemise hinnang on antud viies läbi täiendavaid uuringuid või kasutades arvutuslikku hindamist, siis on vastava mõjuvaldkonna mõjude hindamismetoodika kirjeldatud vastava hinnangu juures ptk 4.

KeHJS kohaselt peab keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne sisaldama lähteandmeid kohaliku omavalitsuse eriplaneeringu keskkonnamõju strateegilise hindamise aruande koostamiseks. Käesolevas aruandes on võetud lähenemine, et aruandes esitatakse projekteerimistingimustes ette nähtav täiendava hindamise ja uuringute vajadus. Vastavad lähteandmed (mõjuhinnangud ja uuringud, mida tuulepargi edasisel projekteerimisel tuleb teostada) ja leevendavad meetmed on esitatud ptk 4 iga mõjuvaldkonna hinnangu lõpus **värvilisel taustal**.

1.5 Lähtematerjalid

KSH koostamisel võeti lähtematerjalideks:

- Valga Vallavolikogu 25.10.2023. a otsus nr 81 "[Kohaliku omavalitsuse eriplaneeringu ja keskkonnamõju strateegilise hindamise algatamine](#)";
- Valga Vallavolikogu 31.01.2024. a otsus nr 96 "[Valga Vallavolikogu 25.oktoobri 2023 otsuse nr 81 „Kohaliku omavalitsuse eriplaneeringu ja keskkonnamõju strateegilise hindamise algatamine“ muutmise](#)";
- AB Artes Terrae OÜ ja LEMMA OÜ. 2024. [Valga valla tuulepargi eriplaneeringu asukoha eelvaliku lähteseisukohad ja mõjude hindamise, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise programm](#).

1.6 Ülevaade raskustest, mis ilmnesid KSH aruande koostamisel

Käesoleva eriplaneeringu KSH I etapi aruande koostamine toimus ajavahemikul, mil mitmetes hindamisvaldkondades toimus hindamiseks vajalike alusuuringute meetodika ning hindamises kasutatavate hindamismetoodikate täpsustamine. Sellest lähtuvalt esines vajadus ka KSH koostamise käigus hindamiste täpsustamiseks ja uuendamiseks. Hindamise kvaliteedi tagamiseks otsustati hindamise läbiviimisel asjakohaste meetodikate uuendamisel ka KSH aruandes esitatud hindamiste uuendamiseks.

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

Samuti ilmnes KSH aruande koostamisel täiendav (st KSH programmis ettenähtud uuringutele lisaks) uuringu vajadus metsise elupaikade osas.

Eeltoodud aspektid tekitasid hindamise läbiviimisel täiendavat ajakulu.

KSH käigus siiski olulisi raskuseid, mis mõjutaks aruandes esitatud hindamistulemusi, ei ilmnenu. Asjakohaste hindamismetoodikate ajakohastamisel ajakohastati ka KSH aruandes vastavad hinnangud. Looduskeskkonna hinnangute osas tehti KSH aruande koostamisel koostööd liigiekspertidega ja Keskkonnaametiga leidmaks parimaid lahendusi.

Hinnangute määramatust, sh võimalikke teadmiste lünki, käsitletakse mõju hindamises üldjuhul vastava mõjuhinnangu andmisel kui esineb vajadus määramatuse välja toomiseks ehk hinnangu andja hinnangul esineb hindamistulemust potentsiaalselt oluliselt mõjutav andmete piiratus. Sellisel juhul esitatakse ka info kuidas andmete piiratus küsimus on hinnangu andmisel lahendatud (nt maksimaalstsenaariumi hindamine, järelseire kavandamine vms). Teadmiste lüngad on nende olulisel esinemisel kirjeldatud vastava mõjuhinnangu juures.

2 Kavandatav tegevus ja käsitletavat alternatiivid

2.1 Kavandatav tegevus

Vastavalt Valga Vallavolikogu 25.10.2023. a otsusele nr 81 ja 31.01.2024. a otsusele nr 96 ja riigihanke tehnilisele kirjeldusele **otsitakse eriplaneeringuga tuulepargi ja nende toimimiseks vajaliku taristu püstitamiseks sobivaimad asukohad planeeringualal**. Tuulikute suurim lubatud kõrgus ja maksimaalne arv tuulepargi maa-alal määratakse asukoha eelvaliku käigus lähtudes sobiva asukoha suuruselt, tuulikute efektiivselt paiknemisest, kitsendusi põhjustavate objektide asukohtadest ja Kaitseministeeriumi etteantud kõrguspiirangutest.

Tuulikute asukohavaliku tegemisel arvestatakse õigusaktidest tulevate piirangute ja kitsendustega, ametkondade poolt tehtud soovitusetega (sh juhendid taastuvenergia tootmise kavandamiseks), kohalike huvide ja väärtustega ja kaasatud isikute põhjendatud avaldustega.

EPs lahendatakse liitumine 110 kV või 330 kV ülekandevõrguga. Tuulepargi liitumiseks elektrivõrguga on eelistatud olemasolevad alajaamad või liitumine otse 110 kV/330 kV elektriliinile. **Ühendus kavandatakse maakaabelliiniga**. Tuulepargi ja elektrivõrgu liitumispunkti vaheliste kaabelliinide põhimõtteline asukoht ja ligikaudne pikkus on määratud asukoha eelvaliku käigus.

2.2 Asukoha alternatiivid

Vastavalt eriplaneeringu algatamise korraldusele koostatakse eriplaneering Valga valla põhjapoolses osas kogupindalal 7400 ha. Lähtuvalt KSH käigus modelleeritud müra levikualadest laiendatakse planeeringu käigus planeeringuala nii, et see hõlmab u 7500 ha suurust ala. Eriplaneeringu ala hõlmab järgmiste külade piirkondasid: Mustumetsa küla, Killinge küla, Kiviküla, Uniküla, Öruste küla, Tõlliste küla ja Sooru küla (Joonis 2).

KSH programmi koostamisel teostati esmane Valga valla eriplaneeringu territooriumi lihtsustatud kaardianalüüs.

Potentsiaalselt sobilike alade leidmisel lähtuti järgnevatest välistavatest kriteeriumitest:

- Välistati alad, mis jäävad olemasolevatele elamutele lähemale kui 1000 m (kauguse vähendamist võib planeeringu koostamisel kaaluda kuni 750 meetrini juhul kui maaomanik väljendab selleks EP menetluse käigus kirjalikult nõusolekut ning on tagatud müra piirväärtuse täitmine). Lisaks välistati alad esialgu tiheasustusalast 2000 m ulatuses. Lähtudes lähteseisukohtade avalikustamisel saadud tagasisidet, siis otsustati 2000 m puhvrit kasutada tiheasustusaladele jäävate müratundlike alade suhtes¹³. Sellised kaugused tagavad enamikel juhtudel müranormide täitmise ning vastab riigiasutuste poolt soovitatud kauguskriteeriumitele¹⁴. Elamute osas lähtuti esialgses analüüsis ETAK elu- ja ühiskondlike hoonete paiknemisest ning tiheasustusalade piiride ja tiheasustusaladele jäävate müratundlike ala juhtotstarbega alade osas Valga valla üldplaneeringu tööversioonist.
- Välistati kaitsealad, hoialad, püsielupaikade, sh projekteeritavate kaitsealuste objektide alad, kuhu üldjuhul lähtuvalt kehtivast kaitsekorra ei ole võimalik ehitustegevust kavandada.
- Välistati taimede kasvukohtade kaitseks moodustatud püsielupaigad 100 m puhvriga ennetamaks ebasoodsat mõju kasvukohtadele. Kriteeriumi valikul lähtuti Keskkonnaameti poolsest soovitusel¹⁵.

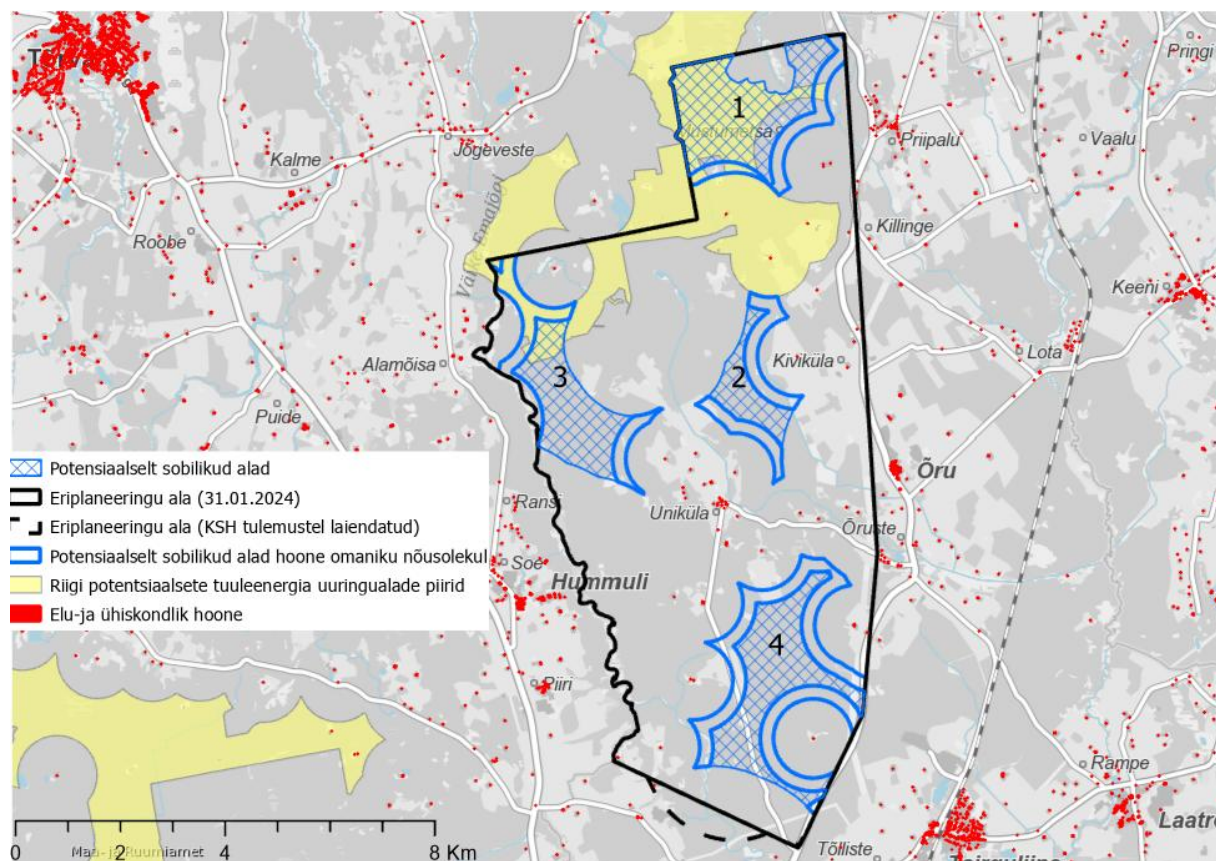
¹³ Valga Vallavalitsuse korraldus 13. juuni 2024 nr 157.

¹⁴ Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi 13.03.2019 kiri nr 17-7/2019/2142 Taastuvenergia kajastamine kohalike omavalitsuste üldplaneeringutes (registreeritud Valga Vallavalitsuse dokumendiregistris 13.03.2021 nr 9-1.3/1124).

¹⁵ Maismaa tuuleparkide mõjust elustikule ja Keskkonnaameti soovitusel nende planeerimise kohta kohaliku omavalitsuse üldplaneeringutes (28.06.2021).

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

- Välistati metsise püsielupaigad 1 km puhvriga ennetamaks olulist otsest ebasoodsat mõju II kaitsekategooria linnuliigi püsielupaikadele. Kriteeriumi valikul lähtuti Keskkonnaameti poolsest soovitusel.
- Välistati 2 km kõigist I kaitsekategooria linnuliikide püsielupaikadest ja kaitsealustel aladel paiknevatest leiukohtadest.

Joonis 2. Esmasel kaardianalüüsil selgunud tuulepargi asukohaks potentsiaalsed sobilikud alad planeeringualal. Joonisel on ka kujutatud Keskkonnaagentuuri poolt tuuleenergeetika võimalike eelisarendusalade väljaselgitamiseks läbiviidava uuringuala paiknemine piirkonnas.

Planeeringu koostamise käigus on omavalitsus täpsustanud, et kauguskriteeriumit 1000 m rakendatakse ka teadaolevate rajamisel/seadustamisel olevate elamute suhtes ja elamumaa sihtotstarbega maaüksuste suhtes. Elamumaa sihtotstarbega maaüksuste puhul on võimalik tuulikute neile lähemale kui 1000 m kavandada juhul kui maaomanik väljendab, et ei soovi antud maaüksusele elamut rajada.

Kaardianalüüsil ja esialgsetest seisukohtades selgus, et eriplaneeringu territooriumil paikneb **potentsiaalselt neli piirkonda**, millel puuduvad otsesed välistavad tegurid eriplaneeringuga käsitletava objekti asukoha edasiseks valikuks ning millel on olemas piisav territoorium (KSHs käsitletud kui potentsiaalselt sobilikud alad). Piirkondade kirjeldus ja potentsiaalses mõjualas paiknevate objektide kirjeldus on esitatud KSH programmis ning seda siinkohal ei korrata. KSH aruandes on vastava mõjuvaldkonna mõju hindamise juures esitatud ka asjakohane olemasoleva keskkonnaseisundi info.

Tabel 1. Potentsiaalselt sobilikud alad Valga valla eriplaneeringu aladel.

Tähis	Asustusüksused kuhu jääb	Pindala, ha
1	Mustumetsa küla ja Kiviküla	443
2	Uniküla ja Kiviküla	128
3	Uniküla ja Tõlliste küla	302
4	Õruste küla, Tõlliste küla ja Sooru küla	401

2.3 Tuulikute kõrguse alternatiivid

Käesolevas KSH-s arvestatakse mõjude hindamisel maksimaalse 5 aasta perspektiivis võimaliku tuuliku kõrgusega, milleks on hinnanguliselt kuni 270 m. Tuulikute kõrgus on eeskätt oluline visuaalse mõju ja varjutuse tekke aspektist vaadatuna. Juhtivate tuulikutootjate tuulikute kõrgeimad seeriatootmises olevad mudelid on teadaolevalt käesoleva KSH aruande koostamise ajal ligi 270 m tipukõrgusega. Mõjude hindamise metoodikast lähtuvalt lähtutakse hindamisel halvimalt olukorrast ehk kasutatakse maksimaalseid tuuliku parameetreid, mida lähitulevikus võib oodata. Sellest lähtuvalt hinnatakse kuni 180 m rootori ja kuni 270 m tipukõrgusega tuulikute koosneva tuulepargi rajamist.

2.4 Tuulikute paigutus ja tehniline lahendus ning alternatiivid

Eriplaneeringu asukoha eelvaliku etapp ei pane üldjuhul paika tuulikute ega nendega seotud tuulepargi sisese infrastruktuuri paiknemist. Samas juhul kui soovitakse eriplaneering asukoha eelvaliku etapi järgselt kehtestada ehk loobuda detailse lahenduse koostamisest, on vajalik määrata tuulikute põhimõttelised asukohad. Detailse lahenduse koostamisest loobumise korral määratakse tuulepargi maakasutus- ja ehitustingimused, sealhulgas elektrituulikute maksimaalne kõrgus, arv ja põhimõtteline asukoht, kohaliku omavalitsuse eriplaneeringu asukoha eelvaliku etapis.

Käesolevas eriplaneeringus on peale esmast asukohavalikuks sobilike alade selgitamist koostatud asukohavaliku alale ka tuulepargi põhimõtteline lahendus, sh määratud tuulikute ligikaudne paigutus. Tuulikute paigutuse, sh arvu väljatöötamisel on arvestatud KSH käigus kaardistatud loodusväärtuste paiknemist (võlitud on kõrgema loodusväärtusega alasid). Samuti on tuulikute paigutuslahendus töötatud välja huvitatud isikuga koostöös arvestades ka tuulepargi tootlust¹⁶. Lisaks on arvestatud tuulikute paigutuslahenduse väljatöötamisel ka visuaalsete mõjude esinemist (vt täpsemalt 4.7).

Tuulepargi asukoha eelvaliku etapis ei ole teada tuulikute tehniline lahendus. Mõjude asjakohaseks hindamiseks on siiski vaja omada ettekujutust tuulepargi tehnilisest lahendusest eeskätt maavajaduse ja sellega kaasnevate mõjude hindamiseks. Seega on järgnevates alapeatükkides antud põhimõtteline tuulepargi osade kirjeldus, millest on lähtutud mõjude hindamisel. Täpsem tehniline lahendus selgub tuulepargi projekteerimisel. **Järgnevalt on tegu ligikaudsete andmetega, millest on lähtutud mõjude hindamisel.**

2.4.1 Tuulikud ja nende paigutus

Tuuleparkides kasutatakse tänapäeval valdavalt kolmelabalisi horisontaalteljega tuulikuid. Käesolevas KSH aruandes on eeldatud, et tuulepargis soovitakse kasutada just selliseid tuulikuid.

Tuulikud värvitakse tavapäraselt naturaalselt tooni (valge, hall) mati värviga. Lennuohutuse tagamiseks on tuulikute gondlitel punast värvi märgutuled.

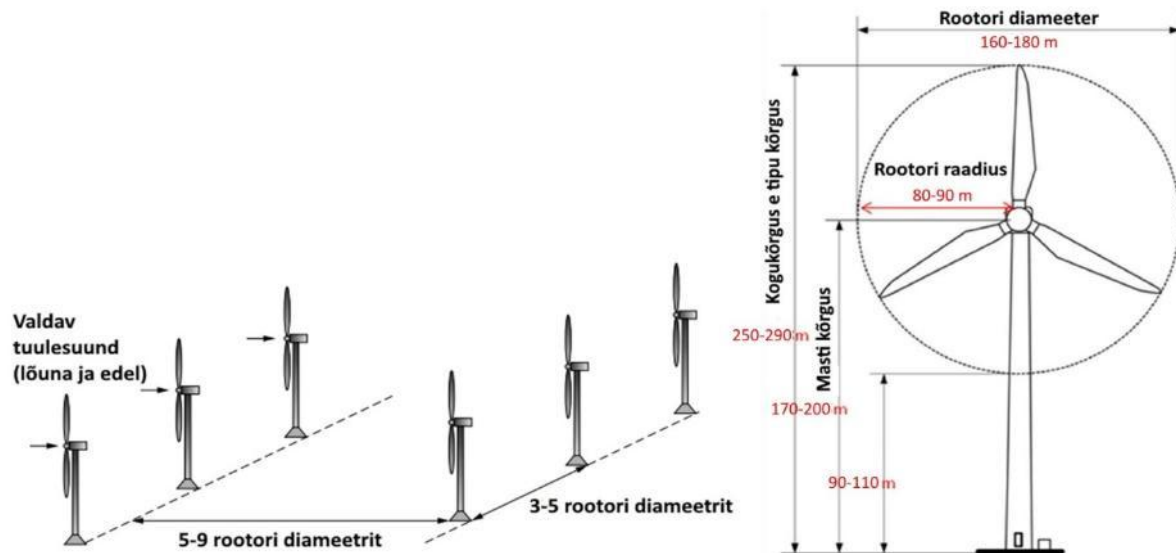
Seeriatootmises olevate maismaatuulikute maksimaalne võimsus ulatab käesoleval ajal juba 7 MW-ni¹⁷. Senini on tuulikute võimsus seoses tehnoloogia arenguga olnud pidevalt suurenev. Keskkonnamõjude hindamisel ei ole tuulikute nimivõimsus iseenesest otseselt keskkonnale avalduvaid mõjusid määrav aspekt ning seda ei ole üldjuhul asjakohane ka planeeringus fikseerida. Keskkonnamõju seisukohalt on määravamad eeskätt tuuliku füüsilised parameetrid ja paiknemine. Tuuliku võimsus määrab seevastu eelkõige energiatootluse. Kui sama kõrguse, rootori mõõtmete ja keskkonnatingimuste piires on võimalik kasutada suurema nimivõimsusega tuulikut, võimaldab see sama ruumilise jalajälje ja valdavalt samade hinnatud mõjude juures toota rohkem taastuvelektrit. Seetõttu on suurema tootlusega tuulikute kasutamine ressursitõhusam: taastuenergia eesmärkide

¹⁶ Tootlusprognosid on huvitatud isiku poolt teostatud eriplaneeringust ja selle KSH-st eraldiseisvalt ja nende detailseid tulemusi KSH aruandes ei esitata. KSH koostamisel on lähtutud huvitatud isiku poolt KSH koostajale tootluse osas esitatud infost.

¹⁷ <https://www.vestas.com/en/energy-solutions/onshore-wind-turbines/enventus-platform/V172-7-2-MW>

saavutamiseks on võimalik saada suurem elektritoodang väiksema arvu tuulikute, vundamentide, montaažiplatside, juurdepääsuteede ja pargisisese taristu vajadusega. Selline lähenemine aitab vähendada maakasutuse ja ehitusaegsete mõjude kumulatiivset ulatust ning on kooskõlas eesmärgiga kavandada tuulepark võimalikult tõhusa, kuid keskkonnatingimusi järgiva lahendusena. Seega ei tähenda suurem nimivõimsus automaatselt suuremat keskkonnahäiringut, vaid sama mõõtkava ja samade leevendusmeetmete korral võib see parandada kavandatava lahenduse energeetilist mõistlikkust ja vähendada taastuvenergia tootmiseks vajaliku taristu hulka.

Tuulikud toodavad energiat tuule kiirusega vahemikus u 3–25 m/s.

Joonis 3. Tuuliku mõõtmed ja tavapärane tuulikute paiknemine tuulepargis. Tegu on illustratiivse joonisega.

Tuulikuid paigutatakse tuulepargis valdavas tuule suunas üksteisest ligikaudu 5–9 rootori diameetri kaugusele (160 m rootori korral u 800 m) ja teistes tuule suundades ligikaudu 3–5 rootori diameetri kaugusele (160 m rootori korral u 480 m). Vajalik tegelik kaugus sõltub tuuliku mudelist ja tuuleoludest piirkonnas.

Käesolevas eriplaneeringus soovitakse võimalusel (selleks välistuste puudumisel) tuulepargi asukohaks sobilike alade puhul kasutada planeerimisseaduses lubatud menetluskäiku, mille puhul asukohavalikule järgneb projekteerimistingimuste väljastamine. Sellest lähtuvalt on eriplaneeringu koostamisel peale looduskeskonna piirangutest tulenevate tuulepargiks sobimatute alade välistamist koostatud ka põhimõttelised tuulikute ja teede lahendused.

2.4.2 Vundament

Eriplaneeringu raames tuulikute vundamendi tüüpi ei määrata. Tuulikute vundamendi tüüp ja tehniline lahendus valitakse vastavalt pinnase ehitusgeoloogilistele omadustele ehitusprojekti koostamisel. Maismaa tuulikute puhul on levinuimaks vundamentitüübiks gravitatsioonivundament – raudbetoonist vundamendi tüüp, mis hoiab tuulikut püsti raskusjõu mõjul. Gravitatsioonivundament on ka kõige suurema maavajadusega vundamentitüüp (Joonis 4).

Tänapäevaste tuulikute vundamendid on üldjuhul kuni 25 m läbimõõduga, mis teeb vundamendi ehitusalaseks pinnaks u 490 m². Tuulikute mõõtmete suurenemisel võib eeldada ka vundamendi läbimõõdu suurenemist. 30 m läbimõõdu korral on vundamendi ehitusaluseks pinnaks 706 m². Vundamendi sügavus sõltub samuti ehitusgeoloogilistest tingimustest. Sügavus võib olla vahemikus u 2–6 m. Ühe tuuliku rajamiseks väljakaevatav pinnase maht on 1000–2000 m³. Osaliselt kasutatakse väljakaevatud pinnast vundamendi katmiseks.

Soistele aladele ja väikese kandevõimega pinnasele tuulikute rajamisel kasutatakse gravitatsioonivundamendi asemel vaivundamente või kombinatsiooni vaiadest/ankruteest ja gravitatsioonivundamendist (Joonis 4). Vaivundamendi puhul rajatakse terasmantliga puurvaiad kuni kandva pinnasekihini (Eestis üldjuhul lubjakivi lamamini) ja vundamenteeritakse vaiad sellesse (üldjuhul 3-5 m ulatuses kandvasse kihti). Vaiade pikkus sõltub peamiselt vundamenteerimiseks sobiliku pinnasekihi paiknemise sügavusest (mitte niivõrd tuuliku mõõtemetast). Vaiade kasutamisel on väljakaevatava materjali hulk ja kasutava betooni hulk oluliselt väiksem, samas vaiasid võidakse rajada ulatuvana 10–20 m sügavusele.

Joonis 4. Tuulikute vundamentide tüübid ¹⁸. Vasakult gravitatsioonivundament, ühevaialine vaivundament ehk monovaivundament, plaatvundament kombineeritud vaiadega, plaatvundament kombineeritud ankrutega.

Vundamendilahendus ja selleks vajalik materjalide tarve sõltub ehitusgeoloogiast ning määratakse projekteerimisel.

2.4.3 Montaažiplatsid

Iga tuuliku püstitamiseks rajatakse nn montaažiplats, millele saab püstitada tuuliku ehituse perioodiks kraana ning muu vajaliku tehnika. Samuti saab montaažiplatsil hoiustada tuuliku detaile püstitamise eelselt. Igal tuulikutootjal on vastavalt tuuliku mudelile välja töötatud montaažiplatside standardlahendused, mida lähtuvalt asukoha eripäradest vajadusel modifitseeritakse. Montaažiplats rajatakse vahetult tuuliku kõrvale võimaldamaks kraanal tuuliku komponente paika tõsta. Plats peab olema tasane ja piisava kandevõimega. Platsi tavapäraselt peale ehitustööde lõppu ei likvideerita, sest seda võib olla vaja kasutada ka tuuliku hooldustöödeks.

Mida kõrgem on püstitav tuulik, seda suurem on ka montaažiplatsi ulatus, sest suurenevad püstitavate detailide mõõtmed ja kasutatava kraana suurus. Vestas V150 tehnilised joonised näevad ette 77×35 m ehk 2695 m² montaažiplatsi¹⁹. 180 m rootori diameetriga tuuliku puhul võib arvestada montaažiplatsi suuruseks u 70×150 m ehk u 10 000 m². Montaažiplatside kuju sõltub konkreetse tuuliku tootja tehnilistest nõuetest (Joonis 5 näide montaažiplatsist).

¹⁸ Annan, D. 2019. Getting Your Wind Farm On The Right Footing. <https://www.golder.com/insights/getting-your-wind-farm-on-the-right-footing/>

¹⁹ Vestas. 2017. Hardstand V150 max 166m HH.

Joonis 5. Võimalik tuuliku vundamendi ala koos montaažiplatsidega. Allikas: Maa- ja Ruumiameti kaldaerofoto – Tootsi/Sopi tuulepark.

2.4.4 Teed

Kõigile tuulikutele tuleb rajada ligipääsuteed, mis võimaldavad tuulikute rajamist (sh tuuliku komponentide transporti) ja hilisemat hooldust. Teid hoitakse töötava tuulepargi puhul aastaringselt ligipääsetavatena. Rajatavad teed peavad olema piisava kandevõimega ja piisavalt laiad. Tuulepargi teede teekatte laius on tavapäraselt u 5 m ja teekoridori laius u 10 m. Tee kurvide ja kallete puhul tuleb arvestada eriti suuremõõtmeliste detailide transpordivajadust. See võib tekitada ka eeskätt kurvide puhul laiema teekoridori vajaduse.

Teede ristumisel kraavide või suuremate veekogudega on vajalik truupide/sildade kavandamine. Teede püsivuse tagamiseks võib olla vajalik teega külgnevate sademeveekraavide kavandamine.

2.4.5 Tuulepargi sisesed elektriühendused

Tuulikud ühendatakse tuulepargi alajaamaga maakaablitega. Maakaablid paigaldatakse kuni paari meetri laiusesse ja u 1 m sügavusse kaevikusse. Maahõive ja raadamise vähendamiseks rajatakse kaablid üldjuhul teedega külgnevalt.

2.4.6 Tuulepargi alajaam ja ühendus võrguga

Tuulepargi ühendamiseks võrku on sageli vajalik alajaama rajamine. Lähestikku paiknevad tuulepargid võidakse liita võrguga ühe alajaama abil. Alajaama suurus sõltub tuulepargi võimsusest. 110 kV alajaama maa vajadus on Jäneda alajaama näite põhjal 50×70 m ehk u 3500 m² (Joonis 6). 330 kV alajaama maa vajadus on Sopi alajaama näitel 120×120 m ehk 14 400 m² (Joonis 7). Alajaama territooriumi puhul on tegu üldjuhul kõvakattelise alaga, mis piiratakse reeglina aiaga.

Alajaam võib sõltuvalt võrguühenduse lahendusest paikneda tuulepargi alal, kõrgepingeliini juures liitumispunkti piirkonnas või olemasoleva alajaama laiendusena. Eriplaneeringu asukohavaliku etapis ei ole teada tuulepargi lõplik liitumiskoht, alajaama täpne asukoht, võimsus ega tehniline lahendus, sest need selguvad võrguettevõtja väljastatavate tehniliste tingimuste ja liitumislepingu alusel pärast planeeringu kehtestamist. Seetõttu ei määra eriplaneering alajaama lõplikku lahendust, vaid käsitleb võimalikke võrguühenduse alternatiive ja ligikaudseid ühenduskoridore planeeringu täpsusastmes.

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

EP asukohavaliku seletuskiri ja joonis käsitlevad võrguühenduseks nelja alternatiivset võimalust, mida võib edasisel projekteerimisel täpsustada. Olenevalt võrguettevõtja tehnilistest tingimustest võib osutuda vajalikuks alajaama rajamine ka tuulepargi alale. Kuna alajaama asukoht ja parameetrid sõltuvad liitumistingimustest, on KSH-s alajaama ja selle mõjusid käsitletud planeeringu täpsusastmes ning seatud eeskätt võimalikke olulisi keskkonnamõjusid vältivad tingimused, mida tuleb alajaama täpsemal projekteerimisel arvestada.

Valga valla eriplaneeringu koostamise käigus on, arvestades ka mõjude hindamises esitatud meetmeid, loobunud elektriõhuliinide kavandamisest. Elektriühendused põhivõrguga kavandatakse maakaablitega ning planeeringus määratakse nende võimalikud ligikaudsed koridorid, mis võivad projekteerimisel täpsustuda. Maakaablikoridoride, alajaama ja muude elektrivõrgu rajatiste täpsustamisel tuleb järgida KSH-s seatud tingimusi

Joonis 6. 110 kV alajaama illustratsioon – Jänera alajaam. Allikas: Maa- ja Ruumiameti kaldaerofoto.

Joonis 7. 330 kV alajaama illustratsioon – Sopi alajaam. Allikas: Maa- ja Ruumiameti kaldaerofoto.

2.4.7 Muud objektid

Tuulepargi toimimiseks võib lisaks tuulikutele, juurdepääsuteedele, kaablikoridoridele ja alajaamale osutada vajalikuks rajada muid tuulepargiga seotud tehnorajatisi. Sellisteks objektideks võivad olla näiteks jaotlad, side- ja juhtimisseadmed, hooldus- või teenindusplatsid, inverteerid ning elektrienergia salvestusseadmed.

Elektrienergia salvestusseadmete rajamise vajadus sõltub tuulepargi lõplikust tehnilisest lahendusest, võrguettevõtja liitumistingimustest, elektrituru vajadustest ning arendaja tehnilisest ja majanduslikust kontseptsioonist. Salvestusseadmeid võidakse kasutada näiteks tuulepargi toodangu tasakaalustamiseks, võrguühenduse paremaks kasutamiseks, sageduse hoidmiseks või elektrisüsteemi paindlikkuse suurendamiseks. Käesoleva eriplaneeringu asukoha eelvaliku etapis ei ole teada, kas salvestusseadmed rajatakse, millist tehnoloogiat kasutatakse, milline on nende võimsus, maavajadus, paiknemine ega tehniline lahendus.

Salvestusseadmete täpsemat asukohta ja tehnilist lahendust ei määrata käesoleva eriplaneeringu asukoha eelvaliku etapis. Selline käsitlus on kooskõlas senise planeerimispraktikaga, mille kohaselt ei ole Eestis üldjuhul elektrienergia salvestusjaamade rajamiseks eraldi planeeringu koostamist nõutud. Selliseid rajatisi kavandatakse üldjuhul projekteerimistingimuste alusel. Salvestusseadmete vajadus, tehnoloogia ja võimsus, sõltuvad tuulepargi lõplikust tehnilisest lahendusest, võrguettevõtja liitumistingimustest ning projekteerimisel täpsustuvatest asjaoludest.

Seetõttu käsitletakse salvestusseadmeid ja muid võimalikke tehnorajatisi KSH-s planeeringu täpsusastmes. Nende kavandamisel tuleb edasises projekteerimises arvestada KSH-s seatud tingimustega ning vältida olulist ebasoodsat mõju elamualadele, pinna- ja põhjaveele, märgaladele, väärtuslikele taimekooslustele, rohevõrgustikule, kultuuripärandile ja teistele tundlikele aladele. Mõra tekitavate tehnorajatiste, sh alajaamade, jaotlate, inverterite, jahutus- või ventilatsiooniseadmete ning salvestusseadmete puhul tuleb ehitusprojekti koostamisel vajadusel esitada mürahinnang, millega tõendatakse kehtivate tööstusmüra normtasemete täitmine lähimatel müratundlikel aladel.

Salvestusseadmete ja muude tehnorajatiste täpsem kavandamine peab toimuma kehtivate tuleohutus-, kemikaali-, jäätme-, ehitus- ja keskkonnanõuete kohaselt. Kui projekteerimisel selgub, et salvestusseadme või muu tehnorajatise rajamine võib põhjustada olulist keskkonnamõju või eeldab täiendavaid lube, tuleb mõju hinnata vastavas loamenetluses.

3 Seosed asjakohaste strateegiliste arengudokumentidega

Seoste analüüs asjakohaste strateegiliste arengudokumentidega on esitatud KSH programmis. Siinkohal analüüsi täiemahuliselt ei korrata. Toodud on välja riiklikute kliima- ja energiapoliitika alaste strateegiliste dokumentide kokkuvõte.

Tuulepargi rajamise vajadus tuleneb Eesti riigi kliima- ja energiapoliitikast, mille raamistikku määrab dokument „Kliimapolitiitika põhialused aastani 2050“. 08.02.2023. a Riigikogus ajakohastatud „Kliimapolitiitika põhialused aastani 2050“ näeb ette, et Eesti pikaajaline siht on tasakaalustada kasvuhoonegaaside heide ja sidumine hiljemalt 2050. aastaks ehk vähendada selleks ajaks kasvuhoonegaaside netoheide nullini. 12.05.2021. a kiitis Riigikogu heaks riigi pikaajalise arengustrateegia „Eesti 2035“, milles lepiti kokku Eesti riikliku kliimaneutraalsuse eesmärk aastaks 2050. „Eesti 2035“ tegevuskava seab 2035. aastaks kasvuhoonegaaside netoheide eesmärgiks 8 mln tonni CO₂-ekvivalenti.

01.11.2022. a jõustunud energiamajanduse korralduse seadus sätestab, et aastaks 2030 moodustab taastuvenergia vähemalt 65% riigisisest energia summaarsest lõpptarbimisest. Elektrienergia summaarsest lõpptarbimisest moodustab taastuvenergia vähemalt 100%.

Energiamajanduse arengukava aastani 2035 (ENMAK)²⁰ üldeesmärgiks on, et Eesti energiamajandus tagab energiajulgeoleku, kasvatab riigi konkurentsivõimet ja aitab kaasa puhta energiaga majandusele ülemineku. Arengukavas säilitatakse taastuvelektri 100% ambitsioon lõpptarbimisest säilib ning on turupõhine, mis tähendab, et see saavutatakse siis kui tehnoloogiad on tegevustoetusteta konkurentsivõimelised. 2030. aastaks ei ole arengukava kohaselt võimalik ja majanduslikult mõistlik seda eesmärki saavutada. Aastaks 2035 näeb arengukava maismaatuuleparkidesse investeringute vajadust ette 1300–1800 MW ulatuses. **Kavandatav Valga tuulepark täidaks 18 tuuliku korral 6 MW tuulikute (108 MW) puhul 6-8% soovitud eesmärgist. Tegu oleks olulise panusega taastuvenergia eesmärgi täitmise suunas.**

Koostatav eriplaneering on kooskõlas Eesti kliima- ja energiapoliitika eesmärkidega, sh Eesti energiamajanduse arengukavaga 2035 ja Eesti kliimamuutustega kohanemise arengukavaga aastani 2030.

Eriplaneeringu koostamise vajadus tuleneb asjaolust, et Valga valla territooriumil kehtivad üldplaneeringud ja maakonnaplaneering ei ole määranud eriplaneeringu alale elektrituulikute arenduspiirkondi, kuid ala suhtes on huvi tuulepargi rajamiseks ning nii riiklikud kui kohalikud taastuvenergia eesmärgid näevad ette taastuvenergia osakaalu suurendamist.

Valga maakonnaplaneeringuga tuulikuparkide rajamiseks eelistatud alasid ei kavandata, kuid Valga maakonnaplaneeringu seletuskirja ptk-s 4.2.5 on esitatud taastuvenergeetika arendamise põhimõtted. Maakonnaplaneering sätestab, et Valga maakond ei ole riiklikult oluliseks tuuleenergeetika arendamise piirkonnaks. Samas ei ole tegu välistusega tuuleparkide rajamiseks²¹.

Seoses vahepeal muutunud taastuvenergia vajaduse suurenemisega, tehnoloogia arenguga ja riigikaitseliste piirangute oodatavate muutumisega Valga maakonnas on muutunud aktuaalseks tuuleparkide kavandamine ka Valga maakonnas.

Maakonnaplaneeringuga ei nähta ette konkreetseid taastuvenergia arendamise piirkondi maakonnas, arendamine toimub arendushuvi ja ressursi olemasolu arvestades ning järgnevate tingimuste kaudu. Valga maakonnaplaneering seab tuulikute ja tuuleparkide kavandamiseks järgmised tingimused:

- Kaitseministeeriumiga tuleb kooskõlastada kõigi, st mistahes kõrgusega tuulegeneraatorite ja tuuleparkide planeeringud ja projekteerimistingimused või nende andmise kohustuse

²⁰ https://kliimaministeerium.ee/energiamajanduse_arengukava

²¹ Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi kiri 07.07.2025 nr 9-1.3/2267-3

puudumisel ehitusloa eelnõud või ehitamise teatised. Riigikaitseliste huvide tagamiseks on tarvis Kaitseministeeriumiga koostööd alustada juba tuulegeneraatori või tuulepargi kavandamise algstaadiumis;

- Tuulikute kavandamisel peab tuuliku minimaalne kaugus riigimaanteest olema võrdne tuuliku kogukõrgusega (mast ja tiiviku laba kõrgus) ning tuulikute planeerimisel peab lähtuma avariiohtu leevendavatest meetmetest;
- Tuulikute kavandamisel peab tuuliku minimaalne kaugus raudtee kaitsevööndi piirist olema võrdne tuuliku kogukõrgusega (mast ja tiiviku laba kõrgus) ning tuulikute planeerimisel peab lähtuma avariiohtu leevendavatest meetmetest;
- Tuuleparkide kavandamisel tuleb tähelepanu pöörata mürahäiringu vältimisele ning vajadusel leevendusmeetmete väljatöötamisele. Uute tuuleparkide kavandamisel tuleb seada eesmärgiks seadusandluse järgse kõige rangema tööstusmüra ekvivalenttaseme normväärtuse tagamine ehk II kategooria elamumaa puhul 50 dB päeval ning 40 dB öösel;
- Tuulikute ja tuuleparkide, kui maastikul domineerivate objektide, kavandamisel lähtuda maastikuväärtuste säilimisest.

Eriplaneeringu koostamisel järgitakse maakonnaplaneeringus seatud tuuleparkide arendamise tingimusi. Eriplaneeringu koostamisel otsustatakse koostöös valdkonna eest vastutavate ametkondadega maakonnaplaneeringu muutmise või täpsustamise vajadus. Planeeringu koostöö tegemise etapi tulemusena on jõutud järeldusele, et maakonnaplaneeringu muutmise vajadus puudub.

4 Tuulikute ja tuulepargi sisese infrastruktuuriga eeldatavalt kaasneva keskkonnamõju analüüs

KSH programmis on teostatud mõjude esialgne kaardistamine ning oluliste mõjuvaldkondade selgitamine. **Mõjuvaldkondi, mida programmi koostamisel on tuvastatud kui ebaolulisi, KSH aruandes ei käsitleta.** KSH protsessi käigus hinnatakse lisaks asjakohaseid sotsiaalseid ja kultuurilisi mõjusid, sh ka mõju inimese tervisele **vastavalt KSH programmis määratavale hindamisulatusale.** Käesoleva KSH puhul on seega ühildatud KeHJS § 40 lg 4 kohaste ning PlanS § 4 lg 2 kohaste mõjude hindamine KSH programmis määratud hindamisulatuses.

Eriplaneeringu ala, eeskätt potentsiaalselt sobilike alade keskkonnatingimuste kirjeldus on esitatud mõjuhinnangutega samas peatükis. **Iga alapeatüki lõpus on esitatud keskkonnameetmete ja ehitusprojekti koostamiseks vajaliku täiendava hindamise kirjeldus.**

Lähtudes eriplaneeringu iseloomust on mõju hindamine teostatud täpsusastmes, mis on eriplaneeringu asukohavaliku etapis võimalik ja asjakohane. Eriplaneeringu esimese etapi ülesanne on PlanS kohaselt leida kavandatavale objektile potentsiaalselt sobilike asukohtade seast sobilikum. Antud eriplaneeringu lähteülesande kohaselt tuleb leida kõik sobilikud asukohad. Lähteülesanne ega KSH programm ei näe ette võimalike sobilike alade paremusjärjestamise vajadust.

PlanS kohaselt on edasi võimalik, et asukoha valikule järgneb detailse lahenduse ja selle KSH aruande koostamine või alternatiivselt projekteerimistingimuste väljastamine (vajadusel koos ehitusloa taotlusele KMH läbiviimisega). Lahendus on võimalik juhul kui asukoha eelvaliku käigus selgub, et eriplaneeringu aladel esineb ala(sid), kus puuduvad välistavad tegurid tuulepargi edasiseks arendamiseks, sh on tekkinud veendumus Natura aladele ebasoodsa mõju puudumise osas. Otsuse asukoha eelvaliku osas, sealjuures ka otsuse projekteerimistingimuste või detailse lahenduse valiku osas, saab teha volikogu, lähtudes muuhulgas ka KSH tulemustest ning asjaomaste asutuste seisukohtadest. **Antud juhul on KSH aruande koostamisel eeldatud, et detailsest lahendusest loobutakse ja peale asukohavaliku kehtestamist on võimalik jätkata projekteerimistingimuste menetlusega.** Hinnatud on seega nii asukohavalikut kui väljatöötatud tuulepargi lahendust.

4.1 Mõjud looduskeskkonnale

4.1.1 Natura hindamine

Natura 2000 on üleeuroopaline kaitstavate alade võrgustik, mille eesmärk on tagada haruldaste või ohustatud lindude, loomade ja taimede ning nende elupaikade ja kasvukohtade kaitse või vajadusel taastada üleeuroopaliselt ohustatud liikide ja elupaikade soodne seisund. Natura 2000 alade võrgustiku mõte ja sisu on kirjas 1992. aastal vastu võetud Euroopa Liidu loodusdirektiivis (92/43/EMÜ). Sama direktiiviga sätestati Natura võrgustiku osaks ka 1979. aastal jõustunud linnudirektiivi (2009/147/EÜ) alusel valitud linnualad. Natura hindamine on kavandatava tegevuse elluviimisega eeldatavalt kaasneva mõju hindamine Natura 2000 võrgustiku aladele. Natura võrgustikku kuuluvad nii loodusalad kui ka linnualad, mille kaitse-eesmärgid on määratud ala kaitse alla võtmise õigusaktides ning võivad olla täpsustatud kaitsekorralduskavades. Natura hindamise keskne põhimõte on, et mõju hinnatakse alati konkreetse Natura ala kaitse-eesmärkidele, st nendele liikidele, elupaigatüüpidele või kooslustele, mille kaitseks ala on määratud, mitte üldiselt kogu looduskeskkonnale.

Natura 2000 hindamisel on lähtutud asjakohastest üldistest metoodilistest juhenditest^{22, 23}. Samuti on kasutatud Euroopa Komisjoni juhenddokumenti "Guidance document on wind energy developments and EU nature legislation" (Euroopa Komisjon, 2020)²⁴, mis käsitleb just tuuleparkide mõju hindamist Natura alade suhtes.

Kavade ja suurema üldistustasemega planeeringute puhul (nagu seda on ka eriplaneeringute asukohavaliku etapp) viiakse Natura hindamine läbi vajalikus täpsusastmes lähtudes seejuures strateegilise planeerimisdokumendi täpsusastmest, mis peab võimaldama kindlaks teha tundlikke/ohustatud piirkondi ning konflikte/riske, millega on vajalik edasistes planeerimise etappides arvestada. Juhul kui eriplaneeringu asukoha eelvaliku järgselt soovitakse tuuleparki kavandada projekteerimistingimustega, siis on selle eelduseks Natura aladele mõju välistamine.

Eriplaneeringu lähteseisukohtade koostamisel teostatud kaardianalüüsil välistati Natura loodusalad, mille kaitse-eesmärgiks ei ole linnud või nahkhiired 100 m puhvriga, Natura loodusalad, mille kaitse-eesmärgiks on nahkhiired, 600 m puhvriga. Linnuala osas rakendati 600 m puhvrit. Sellise lähenemisega on välditud otsene ebasoodne mõju Natura aladele.

4.1.1.1 Natura eelhindamine

Natura eelhindamine viidi põhiosas läbi KSH programmi koostamisel. Siinkohal korratakse seda informatiivselt ja vajadusel on eelhindamist täpsustatud lähtuvalt KSH läbiviimisel kogutud infost.

Eriplaneeringu ala kattub kahe Natura 2000 loodusalaga: põhjaosas Sauniku loodusalaga (EE0080408) ja idaosas Öru loodusalaga (EE0080428), mis on ühtlasi ka Öru hoiuala (KLO2000105). Eriplaneeringu alast põhja- ja loodesuunda jäävad u 2,9 km kaugusele Kada järve loodusala (EE0080429), u 1,9 km kaugusele Soontaga-Sauniku loodusala (EE0080410). Kirdesuunda jääb u 4,6 km kaugusele Prange loodusala (EE0080407). Läänesuunda jäävad u 6,4 km kaugusele Otepää linnuala (EE0080401) ja Otepää loodusala (EE0080401), u 2,9 km kaugusele Mõneku loodusala (EE0080472) ja u 5,8 km kaugusele Valli soo loodusala (EE0080427) (Joonis 8).

Tuuleparkide rajamisega kaasneb platside, teede ja tehnorajatiste ehitus ning vajadusel nõvade või kuivenduskraavide rajamine. Seetõttu hinnati eelhindamisel esmalt võimalikke mõjusid Natura loodusaladele, lähtudes võimalikust elupaikade otsesest kahjustamisest, killustumisest, degradeerumisest, häiringust ning veerežiimi muutusest. Arvestades tuulepargi rajamisega kaasnevate tegevuste iseloomu võib Natura loodusalade puhul üldjuhul mõju pidada välistatuks 100 m kaugusel loodusalast, seda eeskätt parasniiskete koosluste puhul²⁵. Liigniiskete koosluste ja märgalade puhul võib võimaliku mõjuala ulatuseks hinnata kuni 250 m. Eriti tundlike koosluste, näiteks siirdesoodede puhul võib mõjuala ulatuda kuni 400 meetrini²⁶. Tuulepargi rajamise ehitusperioodil võib kaasneda lisaks teede ja trasside rajamisega kaasnevale püsivale veerežiimi muutusele rajatiste lähialal ka ajutine mõju (põhjaveetaseme alanus) vundamendisüvist lähialal. Senised hinnangud erinevates piirkondades on antud mõju tajutavaks ulatuseks hinnanud alla 500 m²⁷.

²² Kutsar, R.; Eschbaum, K. ja Aunapuu, A. 2019. Juhised Natura hindamise läbiviimiseks loodusdirektiivi artikli 6 lõike 3 rakendamisel Eestis. Tellija: Keskkonnaamet.

²³ Euroopa Komisjon. Komisjoni teatis Natura ET 2000 aladega seotud kavade ja projektide hindamine. Metoodilised suunised elupaikade direktiivi 92/43/EMÜ artikli 6 lõigete 3 ja 4 sätete kohta. ET Brüssel, 28.9.2021 C(2021) 6913 final.

²⁴ European Commission, Directorate-General for the Environment, Guidance document on wind energy developments and EU nature legislation, Publications Office of the European Union, 2020, <https://data.europa.eu/doi/10.2779/095188>

²⁵ Maismaa tuuleparkide mõjust elustikule ja Keskkonnaameti soovitusel nende planeerimise kohta kohaliku omavalitsuse üldplaneeringutes (seisuga 10.11.2021).

²⁶ Tartu Ülikool. 2023. Maaparandussüsteemide negatiivsete mõjude leevendus- ja kompensatsioonimeetmete rakendamise juhised. Täiendatud versioon.

²⁷ OÜ Inseneribüroo STEIGER. 2025. Holdre tuulepargi mõjude hinnang pinna- ja põhjaveele. Töö nr 25/5292

Potentsiaalselt sobilike alade võimalikku mõjualasse (100 m kaugusele potentsiaalselt sobilikust alast 1) jääb **Sauniku loodusala**, mis on moodustatud loodusdirektiivi I lisa elupaigatüübi ja II lisa liikide elupaikade kaitseks. Kaitstav elupaigatüüp: siirde- ja õõtsiksood (7140). Liigid, kelle elupaiku kaitstakse: soohiilakas (*Liparis loeselii*), kollane kivirik (*Saxifraga hirculus*).

Kuna ala on moodustatud märgala elupaigatüübi ja liigniisketes tingimustes kasvava taimeliigi kaitseks, ei saa potentsiaalselt sobiliku ala 1 puhul välistada mõju Sauniku loodusalale. Vajalik on asjakohase hindamise läbiviimine. Kõik teised Natura loodusalad jäävad kaugemale kui 500 m potentsiaalselt sobivatest aladest.

Loodusalade puhul, mille kaitse-eesmärgiks on nahkhiired, võib mõjuala ulatuseks olla kuni 1000 m, lähtudes nahkhiirte kolooniate aktiivselt kasutatavast alast. Valga eriplaneeringuala ümbruses ei paikne selle ulatuse sees ühtegi Natura loodusala, mille kaitse-eesmärgiks oleksid nahkhiired. Seetõttu saab ka Natura loodusaladele nahkhiirte kaudu avalduva mõju eelhindamise etapis välistada.

KSH aruanne avalikustamisel tõstatati võimaliku mõju esinemise küsimus Väikese Emajõe loodusala suhtes. Väikese Emajõe loodusala kaitstav elupaigatüüp: jõed ja ojad (3260). Liigid, kelle elupaiku kaitstakse: harilik tõugjas (*Aspius aspius*), harilik hink (*Cobitis taenia*), harilik vingerjas (*Misgurnus fossilis*); rohe-vesihobu (*Ophiogomphus cecilia*). Väikese Emajõe loodusala paikneb planeeringualast ligikaudu 12,6 km kaugusel allavoolu piki jõge. Kavandatav tuulepark ei paikne loodusala territooriumil ega selle vahetus läheduses ning planeeringulahendusega ei kavandata tuulikuid, juurdepääsuteid, kaablikoridore ega muid rajatisi Väikese Emajõe loodusala piiresse. Seetõttu puudub otsene mõju loodusala kaitstavale elupaigatüübile, sh jõesängile, kaldavööndile ja veekogu füüsilisele struktuurile. Samuti ei ole kavandatav tegevus seotud heitvee juhtimise, veevõtu, jõe tõkestamise, süvendamise, jõe veerežiimi muutmise ega muu tegevusega, mis võiks mõjutada kaitse-eesmärgiks olevate kalaliikide või rohe-vesihobu elupaigatingimusi. Arvestades loodusala paiknemist planeeringualast olulisel kaugusel allavoolu, kavandatava tegevuse iseloomu ning asjaolu, et võimalikud ehitus- ja kasutusaegsed mõjud on lokaalsed ning seotud eelkõige tuulikute, montaažiplatside, teede ja kaablite vahetu ümbrusega, ei ole ette näha mõju jõelise elupaigatüübi seisundile ega kaitse-eesmärgiks olevate liikide elupaikadele. Tuulepargi rajamisel tuleb tavapäraste ehitusmeetmetega (mis on kirjeldatud ka ptk 4.1.10.7) vältida erosiooni, setete ja saasteainete kandumist kraavide ja vooluveekogude kaudu eesvooludesse, kuid nimetatud nõuete järgimisel ei ole oodata ebasoodsat mõju Väikese Emajõe loodusala kaitse-eesmärkidele ega ala terviklikkusele.

Linnualade osas on võimalike mõjualade tuvastamisel lähtutud üle-eestilisest maismaalinnustiku analüüsist²⁸ (edaspidi ka MLA). MLA toob kaitsekorralduslikult oluliste ja tuulikute suhtes tundlike linnuliikide puhul välja võimalike mõjualade ulatused (olenevalt liigist 1-3 tsooni²⁹). MLA kohaselt on suurima regulaarse elupaigakasutuse ulatusega liikideks must-toonekurg ja kaljukotkas, kelle puhul võib tähelepanu vajav ala ulatuda kuni 14 km kaugusele pesitsuskohast. Teiste liikide puhul on vastav ulatus väiksem. Seega vaadeldakse Natura eelhindamisel Natura linnualasid, mis jäävad kuni 14 km

²⁸ Eesti Ornitoloogiaühing, Kotkaklubi. 2022. Üle-eestiline maismaalinnustiku analüüs. Riigihanke nr 239156. Kaardikihid Keskkonnaagentuuri ruumiandmete teenusest. <https://kliimaministeerium.ee/elurikkus-keskkonnakaitse/looduskaitse/uuringud-projektid-ja-analuusid#analuuks-ja-lisad>

²⁹ Tsoon 1 ala on liigi elupaik, kodupiirkonna tuumala või rändekoridor, kuhu analüüsis aluseks võetud teadmiste ja eelduste kohaselt tuulikute püstitamine põhjustab negatiivse mõju. Tsoon 2 on tsooni 1 ümbritsev ala, mis puhverdab kõige olulisemat elupaika viimasesse muidu ulatuva häiriva vm mõju eest, mille tõttu tsooni 1 kvaliteet lindude elupaigana võib langeda. Tsooni 2 arvatakse ka elupaikade sidususe tagamisel olulised alad, näiteks lennukoridorid ööbimis- ja toitumispaikade vahel. Tsoon 3 alad vajavad tähelepanu, kuhu tuulikute planeerimisel tuleb (eel)uuringuga selgitada sihtliigi esinemist alal või sihtliigi elupaigakasutust või hinnata hukkumisrisi vms.

kaugusele potentsiaalsetest tuulepargi aladest. Sellest kaugemale jäävate linnualade puhul puudub olemasolevate andmete alusel alus eeldada regulaarset funktsionaalset seost arendusalaga ning seetõttu ei ole nende käsitlemine Natura eelhindamises vajalik.

Natura hindamise kontekstis ei käsitleta mõjuna iga teoreetiliselt võimalikku juhuslikku ülelend arendusala kohal. Mõju Natura linnuala kaitse-eesmärkidele saab esineda juhul, kui kavandatav tegevus mõjutab kaitse-eesmärgiks olevate liikide elupaiku, nendega seotud toitumisasid või regulaarselt kasutatavaid liikumisteid viisil, mis võib põhjustada elupaiga kvaliteedi langust, vältimiskäitumist, pesitsusedukuse vähenemist või olulist hukkumisriski. Juhuslik ülelend väljaspool liigi regulaarselt kasutatavat funktsionaalset ruumi ei ole käsitatav Natura ala kaitse-eesmärgi mõjutamisena, sest see ei kirjelda ala kaitse-eesmärgiga seotud elupaigakasutust ega võimalda järeldada olulist mõju ala kaitse-eesmärgi saavutamisele.

Lähim Natura linnuala – Otepää linnuala (EE0080401) jääb u 6,8 km kaugusele lähimast potentsiaalselt sobilikust tuulepargi alast (Joonis 8). Otepää linnuala on moodustatud linnudirektiivi I lisa linnuliikide ja I lisast puuduvate rändlinnuliikide elupaikade kaitseks. Liigid, kelle elupaiku kaitstakse: kanakull (*Accipiter gentilis*), viupart (*Anas penelope*), sinikael-part (*Anas platyrhynchos*), väike-konnakotkas (*Aquila pomarina*), hallhaigur (*Ardea cinerea*), laanepüü (*Bonasa bonasia*), väiketüll (*Charadrius dubius*), must-toonekurg (*Ciconia nigra*), roo-loorkull (*Circus aeruginosus*), väike-kärbsenäpp (*Ficedula parva*), värbkakk (*Glaucidium passerinum*), punaselg-õgija (*Lanius collurio*), herilaseviu (*Pernis apivorus*), roherähn e meltsas (*Picus viridis*).

MLA kohaselt ei esine ühtegi linnualale jääva liigi leiukohaga või peatuspaigaga seotud MLA kohast tsoon 1, 2 või 3 ala, mis ulatuks potentsiaalselt sobilike tuulepargi aladeni. **Mõju Otepää linnualale on seega välistatud. Ei esine alale jäävaid kaitse-eesmärgiks olevate liikide leiukohti, mille puhul esineks oluliste toitumisasidade või liikumiskoridoride seotus potentsiaalsete tuulepargi aladega.**

Potentsiaalsete tuulepargi alade mõjualasse jääb ka Võrtsjärve linnuala (EE0080571), mis paikneb 7,3 km kaugusel lähimast potentsiaalselt sobilikust alast. Liigid, kelle elupaiku kaitstakse: rästas-roolind (*Acrocephalus arundinaceus*), soopart e pahlsaba-part (*Anas acuta*), viupart (*Anas penelope*), sinikael-part (*Anas platyrhynchos*), rägapart (*Anas querquedula*), suur-laukhani (*Anser albifrons*), rabahani (*Anser fabalis*), punapea-vart (*Aythya ferina*), tuttvart (*Aythya fuligula*), hüüp (*Botaurus stellaris*), sõtkas (*Bucephala clangula*), mustviires (*Chlidonias niger*), must-toonekurg (*Ciconia nigra*), roo-loorkull (*Circus aeruginosus*), rukkirääk (*Crex crex*), väikeluik (*Cygnus columbianus bewickii*), lauk (*Fulica atra*), merikotkas (*Haliaeetus albicilla*), tõmmukajakas (*Larus fuscus*), naerukajakas (*Larus ridibundus*), sinirind (*Luscinia svecica*), väikekoskel (*Mergus albellus*), jääkoskel (*Mergus merganser*), kalakotkas (*Pandion haliaeetus*), tutkas (*Philomachus pugnax*), tuttpütt (*Podiceps cristatus*), väikehuik (*Porzana parva*), täpikhuik (*Porzana porzana*), jõgitiir (*Sterna hirundo*), mudatilder (*Tringa glareola*), kiivitaja (*Vanellus vanellus*).

MLA kohaselt esineb ala kaitse-eesmärgiks oleva liigi suur-laukhani Võrtsjärvelt alguse saava peatuspaigaga seotud tsoon 3 ala kattuvus potentsiaalselt sobiliku alaga 1. **Mõju Võrtsjärve linnuala kaitse-eesmärkidele ei ole seega välistatud. Vajalik on asjakohase hindamise läbiviimine.**

Kavandatav tuulepark paikneb riigipiiri lähedasel alal. Natura hindamise läbiviimisel tuvastati ka Läti Vabariigi territooriumile jäävad Natura võrgustiku alad lähtudes üle-euroopalisest andmebaasist <https://natura2000.eea.europa.eu/>. Lähim Läti territooriumile jääv Natura linnu- ja looduala jääb potentsiaalselt sobilikest alades u 17 km kaugusele Burgas pļavas (LV0532600). Ala jääb väljaspoole võimaliku tuulepargi võimaliku mõju ala ning sellest lähtuvalt asjakohase hindamise läbiviimise vajadus antud ala suhtes puudub.

4.1.1.2.1 Natura alade iseloomustus

Soohiilakas on Eestis oma leviku põhjapiiril, kasvades meist loode pool vaid Ahvenamaa saartel ja nende naabruses Rootsi rannikul. Lubjalembese liigina on soohiilakas levinud rohkem Lääne-Eestis, kuid üksikuid leiukohti on teada ka mujal Eestis. Kokku on Eestis umbes poolsada enam-vähem elujõulist populatsiooni, kuid enamasti on neis leitud vaid üksikuid taimi, sest taimed on raskesti märgatavad ning igal aastal maapealset osa ei moodusta. Soohiilakas on II kaitsekategooria liik, mille seisundit on Eesti punase nimestiku järgi hinnatud ohualtiks. Soohiilaka kasvukohti ohustab liigi kaitse tegevuskava järgi peamiselt kuivendamine ja võsastumine.

muutuste eest hoides. Põhiliseks kasvukohatüübiks on kollasele kivirikule Eestis jäänud allikasood (Kollase kiviriku kaitse tegevuskava eelnõu). Liik on kantud Eestis punasesse nimekirja ohualti liigina.

Sauniku loodusala peamiseks väärtuseks on sookooslused ja ohustatud liigid kollane kivirik ning soohiilakas. Elupaikade ja kasvukohtade soodne seisund tagatakse läbi loodusliku arengu. Ala kaitsekorralduskava on kinnitatud Keskkonnaameti peadirektori asetäitja 22.03.2024. a korraldusega nr 1-3/24/108.

Tabel 2. Sauniku loodusala kaitse-eesmärgid ja mõjutegurid ala kaitsekorralduskava alusel.

Kaitseväärtus	Seisund (pindala/ise ndit)	Kaitse eesmärk	Mõjutegu rid	Kaitsekorraldu skavas kavandatud meetmed	Oodatav tulemus	Märkused
Natura eesmärgid						
soohiilakas (<i>Liparis loeselii</i>) LKS – I, KE – jah, LoD – I, LoA – jah	4,6 ha / 80 taime	Sobiva kasvukoha säilitamine 4,6 ha. 80 taime	Kuivenda mine	Kasvukoha looduslikule arengule jätmise. Kraavitatuse mõju uuring	Sobiv kasvukoht on säilinud 4,6 ha. 80 taime	
kollane kivirik (<i>Saxifraga hirculus</i>) LKS – I, KE – jah, LoD – I, LoA – jah	20,7 ha / 200 gen. võsu	Sobiva kasvukoha säilitamine 20,7 ha. 200 gen. võsu	Kuivenda mine	Kasvukoha looduslikule arengule jätmise. Kraavitatuse mõju uuring	Sobiv kasvukoht on säilinud 20,7 ha. 200 gen. võsu	
Siseriiklikud eesmärgid						
ainulehine sookäpp (<i>Malaxis monophyllos</i>) KE – jah, LoD – ei, LoA – ei	0,63 ha / teadmata seisundiga	Sobiva kasvukoha säilitamine 0,63 ha. Andmete täpsustamine.	Kuivenda mine	Kasvukoha looduslikule arengule jätmise. Kraavitatuse mõju uuring Inventuur	Sobiv kasvukoht on säilinud.	2017. a inventuuris ei leitud ühtki isendit.
kõdu-koralljuur (<i>Corallorhiza trifida</i>) KE – jah, LoD – ei, LoA – ei	0,58 ha / 23 taime	Sobiva kasvukoha säilitamine 0,58 ha.	Kuivenda mine	Kasvukoha looduslikule arengule jätmise. Kraavitatuse mõju uuring	Sobiv kasvukoht on säilinud. 20 isendit	

Võrtsjärve linnuala (EE0080571) paikneb 7,3 km kaugusel lähimast potentsiaalselt sobilikust alast. Liigid, kelle elupaiku kaitstakse on esitatud Tabel 3-s.

Võrtsjärve linnuala pindalaga 29 730 ha asub Tartu-, Viljandi- ja Valgamaal. Linnualasse on hõlmatud terveniisti Võrtsjärv ning osaliselt järvekaldal hooldatavad niidud. Võrtsjärv on Eesti suurim sisejärv. Võrtsjärv on eutroofne järv ning viimastel aastakümnetel on roostike levik kiirenenud.

Võrtsjärve linnuala on rahvusvahelise tähtsusega linnuala, kuhu koguneb regulaarselt olulisel arvul globaalselt ohustatud liike või teisi globaalse kaitseväärtusega liike. See on oluline rändepeatuspaik väikekosklale (*Mergellus albellus*) (9% rändetee asurkonnast), suur-laukhanele (*Anser albifrons*) (3,5% rändetee asurkonnast), luitsnökk-pardile (*Anas clypeata*) (2% rändetee asurkonnast) ja väikeluigele (*Cygnus columbianus*) (1% rändetee asurkonnast). Sealjuures on suur-laukhane

rändekogum (35 000 is.) teadaolevalt suurim Eestis. Eesti mastaabis on Võrtsjärve linnuala oluline muuhulgas tuttpütle (*Podiceps cristatus*), jääkosklale (*Mergus merganser*), rabahane (*Anser fabalis*) ja sõtkale (*Bucephala clangula*). Olulisel määral peatub, toitub ja pesitseb siin suur hulk teisi liike. Kokku on Võrtsjärvel ja selle ümbruses registreeritud 214 liiki. Ala on rahvusvahelise tähtsusega linnuala (IBA).

Alale on koostatud Võrtsjärve hoiuala kaitsekorralduskava 2011–2020³⁰.

EELIS alusel on ohud linnualale maakasutuse muutus, puhkemajandus ja järve eutrofeerumine.

Tabel 3. Võrtsjärve linnuala kaitse-eesmärgid Natura standardandmebaasi aruande alusel.

Liik		Ala populatsioon				Ala hinnang			
ladina k	Eesti k	Tüüp	Suurus		Ühik	A B C D Pop.	Kaitse	A B C Eraldatus	Üldhinnang
Min	Max								
<i>Acrocephalus arundinaceus</i>	rästas-roolind	r	100	150	p	B	A	B	A
<i>Anas acuta</i>	soopart	r	2	3	p	B	C	B	C
<i>Anas platyrhynchos</i>	sinikael-part	r	100	120	p	C	B	C	B
<i>Anas platyrhynchos</i>	sinikael-part	c	1500	1500	i	C	B	C	B
<i>Anser albifrons</i>	suur-laukhani	c	14100	14100	i	B	A	C	A
<i>Anser fabalis</i>	rabahani	c	2500	2500	i	C	B	C	C
<i>Aythya ferina</i>	punapea-vart	r	40	60	p	B	B	C	B
<i>Aythya fuligula</i>	tutvart	r	40	60	p	C	C	C	C
<i>Botaurus stellaris</i>	hüüp	r	25	35	p	A	A	C	A
<i>Branta leucopsis</i>	valgepõsk-lagle	c	320	320	i	C	C	C	C
<i>Bucephala clangula</i>	sõtkas	c	2000	2000	i	C	B	C	B
<i>Calidris pugnax</i>	tutkas	c	3000	3000	i	C	A	C	A
<i>Chlidonias niger</i>	mustviires	r	100	150	p	B	A	B	A
<i>Chroicocephalus ridibundus</i>	naerukajakas	r	500	500	p	C	B	C	C
<i>Ciconia nigra</i>	must-toonekurg	r	1	1	p	C	C	B	B
<i>Circus aeruginosus</i>	roo-loorkull	r	10	15	p	B	A	C	A
<i>Crex crex</i>	rukkirääk	r	30	50	p	C	C	C	C
<i>Cyanecula svecica</i>	sinirind	r	2	2	p	B	A	B	A
<i>Cygnus columbianus bewickii</i>	väikeluik	c	250	250	i	C	B	C	C
<i>Fulica atra</i>	lauk	r	20	30	p	C	B	C	B
<i>Haliaeetus albicilla</i>	merikotkas	r	2	2	p	B	B	C	A
<i>Larus fuscus</i>	tõmmukajakas	r	1	1	p	C	B	B	C
<i>Mareca penelope</i>	viupart	r	2	2	p	B	B	B	C
<i>Mareca penelope</i>	viupart	c	1100	1100	i	B	B	B	C

30

<https://keskkonnaamet.ee/sites/default/files/documents/2024-03/V%C3%B5rtsj%C3%A4rve%20hoiuala%20kaitsekorralduskava.pdf>

ladina k	Eesti k	Tüüp	Ala populatsioon		Ühik	A B C D Pop.	Ala hinnang		
			Min	Max			Kaitse	Eraldatus	Üldhinnang
<i>Mergus albellus</i>	väikekoskel	c	2140	2140	i	B	A	C	A
<i>Mergus merganser</i>	jääkoskel	c	1800	1800	i	C	B	C	B
<i>Pandion haliaetus</i>	kalakotkas	r	1	1	p	B	B	C	B
<i>Podiceps cristatus</i>	tuttpütt	c	1700	1700	i	B	B	C	A
<i>Podiceps cristatus</i>	tuttpütt	r	80	120	p	B	B	C	A
<i>Porzana porzana</i>	täpikhuik	r	50	70	p	B	A	C	A
<i>Spatula querquedula</i>	rägapart	r	35	45	p	C	B	C	B
<i>Sterna hirundo</i>	jõgitiir	r	50	70	p	C	B	C	C
<i>Zapornia parva</i>	väikehuik	r	1	1	p	B	C	C	C
<i>Tringa glareola</i>	mudatilder	c	1000	1000	i	C	A	C	A
<i>Vanellus vanellus</i>	kiivitaja	r	30	50	p	C	C	C	C

4.1.1.2.2 Mõju kaitse-eesmärkidele

Sauniku loodusala kaitstav elupaigatüüp: siirde- ja õõtsiksood (7140). Liigid, kelle elupaiku kaitstakse: soohiilakas (*Liparis loeselii*), kollane kivirik (*Saxifraga hirculus*).

Kaitsealuste liikide teadaolevad kasvukohad ja kaitse-eesmärgiks olev sookooslus ulatub potentsiaalselt sobilikust alast TU1 u 100 m kaugusele. Tuulepargi rajamisel võib liiki eeskätt ohustada kasvukoha/elupaiga veerežiimi muutus. Tuuleparkide rajamisega kaasneb platside, teede ja vajadusel teede/platside püsivuse tagamiseks nõvade või kuivenduskraavide rajamine. Natura loodusalade puhul on üldjuhul tuulikute ja taristu rajamise mõjuala ulatuseks hinnatud 100 m loodusalast³¹. Veerežiimi muutuse suhtes tundlike koosluste puhul võib võimaliku olulise mõjuala ulatuseks hinnata kuni 250 m³². Eriti tundlike koosluste (siirdesood) puhul piirdub tuulepargi rajamisega kaasneva võivate kuivendusrajatiste mõju 400 meetriga³³. Sealjuures mõjuala ulatus taimeliikide kasvukohtade ja taimekoosluste osas ei sõltu otseselt tuuliku torni ja labade mõõtmetest, vaid vundamendi ja taristu rajamisega kaasnevate ehitusalade paiknemisest ja võimalikust kaasnevast pinnase veerežiimi muutuste võimalikust ulatusest. Antud juhul jääb kaitstava liigi kasvukoht loodusala 100 m kaugusele. Samas on tegu märgalal paikneva kasvukohaga. **Seega ei saa välistada potentsiaalselt sobilikule alale TU1 tuulikute planeerimise mõju Sauniku loodusala kaitse-eesmärkidele.**

Võrtsjärve linnuala on oluline rändepeatuspaik väikekosklale, väikeluigele ja suur-laukhanele. Võrtsjärve linnuala ohutegurina on välja toodud maakasutuse vähenemist, puhkemajandust ja järve eutrofeerumist. Potentsiaalselt sobiv tuuleala TU1 vähim kaugus linnualast on 7,3 km. Teised alad jäävad veelgi kaugemale. Vastavalt MLA-le ei tohiks tuuliku rajada kuni 1 km kauguseni mere ja suurte järvede (nt Peipsi, Võrtsjärv) rannikust. Kõigi alade puhul on see kaugus tagatud. Natura

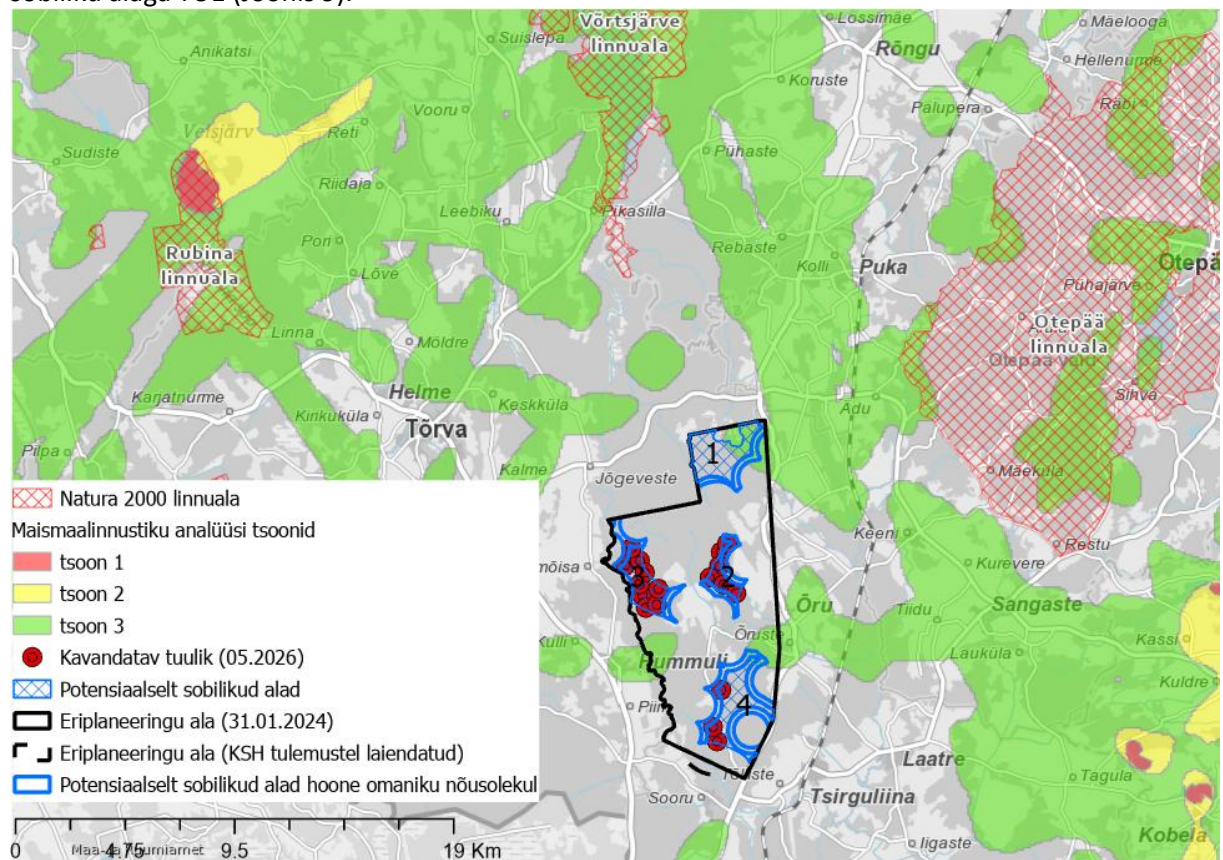
³¹ Maismaa tuuleparkide mõjust elustikule ja Keskkonnaameti soovitusel nende planeerimise kohta kohaliku omavalitsuse üldplaneeringutes (seisuga 10.11.2021).

³² Helm, A., Kull, A., Veromann, E., Remm, L., Villoslada, M., Kikas, T., Aosaar, J., Tullus, T., Prangel, E., Linder, M., Otsus, M., Külm, S., Sepp, K., 2020 (täiend. 2021). Metsa-, soo-, niidu- ja põllumajanduslike ökosüsteemide seisundi ning ökosüsteemiteenuste baastasemete üleriigilise hindamise ja kaardistamise lõpparuanne. ELME projekt. Tellija: Keskkonnaagentuur (riigihange nr 198846).

³³ Tartu Ülikool. 2023. Maaparandussüsteemide negatiivsete mõjude leevendus- ja kompensatsioonimeetmete rakendamise juhise. Täiendatud versioon.

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

eelhindamisest selgus, et liigispetsiifiliselt esineb ala kaitse-eesmärgiks oleva liigi suur-laukhani Võrtsjärvelt alguse saava peatuspaigaga seotud MLA kohase tsoon 3 ala kattuvus potentsiaalselt sobiliku alaga TU1 (Joonis 9).

Joonis 9. Võrtsjärve linnualaga seotud suur-laukhane ja rabahanede MLA kohane tzoneering potentsiaalselt sobilike alade suhtes.

Tabel 4. Mõju Võrtsjärve linnuala kaitse-eesmärkidele.

Liik ja kaitse-kategooria	Elupaiga paiknemine	Elupaiga kasutuse kirjeldus	Mõju hinnang
Rästas-roolind	Elupaik ei ole EELISes registreeritud.	Rästas-roolind eelistab elupaigana tihedaid roostikke. Võrtsjärve linnualal kaitstakse rästas-roolindu Võrtsjärve hoiuala Valga maakonna osas.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Tagatud on suurjärvedega soovitatav 1 km puhver. Ebasoodne mõju on välistatud.
Viupart	Elupaik ei ole EELISes registreeritud.	Viupart on Eestis arvukas läbirändaja, kuid harv pesitseja. Pesa teeb veekogu lähedale rohu sisse. Võrtsjärve hoiuala kaitsekorralduskava kohaselt on ujupartidele olulised koondumispaid kevadel Tarvastu, Sangla ja Valguta polder ning Väikese Emajõe äärsed niidud.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Vastavalt Võrtsjärve hoiuala kaitsekorralduskava 2011-2020 lisadele 6 ja 7 jäävad potentsiaalsed tuulepargialad kaugele vee- ja rannikulindude tähtsamatest kevad- ja sügisrände koondumispaidadest. Tagatud on suurjärvedega soovitatav 1 km puhver. Ebasoodne mõju on välistatud.
Sooparte pahlisapart (II)	Elupaik ei ole EELISes registreeritud.	Soopart on peamiselt järvedel, kitsastes lahtedes, rabades, soistel aladel ning jõesuudmetes. Suvel eelistab väheste taimestikuga avaraid ja niiskeid soiseid alasid. Talveperioodil eelistab sisemaa mageveekogusid. Võrtsjärve hoiuala kaitsekorralduskava kohaselt on ujupartidele olulised koondumispaid kevadel Tarvastu, Sangla ja Valguta polder ning Väikese Emajõe äärsed niidud.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Vastavalt Võrtsjärve hoiuala kaitsekorralduskava 2011-2020 lisadele 6 ja 7 jäävad potentsiaalsed tuulepargialad kaugele vee- ja rannikulindude tähtsamatest kevad- ja sügisrände koondumispaidadest. Tagatud on suurjärvedega soovitatav 1 km puhver. Ebasoodne mõju on välistatud.
Sinikael-part	Elupaik ei ole EELISes registreeritud.	Sinikael-part teeb pesa veekogu lähedale varjatud kohta maapinnale. Võrtsjärve hoiuala kaitsekorralduskava kohaselt on ujupartidele olulised koondumispaid kevadel Tarvastu, Sangla ja Valguta polder ning Väikese Emajõe äärsed niidud.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Vastavalt Võrtsjärve hoiuala kaitsekorralduskava 2011-2020 lisadele 6 ja 7 jäävad potentsiaalsed tuulepargialad kaugele vee- ja rannikulindude tähtsamatest kevad- ja sügisrände koondumispaidadest. Tagatud on suurjärvedega soovitatav 1 km puhver. Ebasoodne mõju on välistatud.
Rägapart	Elupaik ei ole EELISes registreeritud.	Rägapart on Eestis üldlevinud vähearvukas haudelind. Asustab järvede kaldaid ja rannaniite. Võrtsjärve hoiuala kaitsekorralduskava kohaselt on ujupartidele olulised koondumispaid kevadel Tarvastu, Sangla ja Valguta polder ning Väikese Emajõe äärsed niidud.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Vastavalt Võrtsjärve hoiuala kaitsekorralduskava 2011-2020 lisadele 6 ja 7 jäävad potentsiaalsed tuulepargialad kaugele vee- ja rannikulindude tähtsamatest kevad- ja

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

Liik ja kaitse-kategooria	Elupaiga paiknemine	Elupaiga kasutuse kirjeldus	Mõju hinnang
			sügisrände koondumispakadest. Tagatud on suurjärvedega soovitatav 1 km puhver. Ebasoodne mõju on välistatud.
Suur-laukhani	Elupaik ei ole EELISes registreeritud.	Suur-laukhani Eestis ei pesitse. Rändel peatuvad suur-laukhaned märgala-põllud kompleksmaastikus, toitudes päeval põldudel ja looduslikel rohumaadel ning keskpäeval puhates ja ööbides märgalal (järv, merelaht, laugastik või ülejutatud lammi- ja poldrialad). Võrtsjärve hoiuala kaitsekorralduskava kohaselt on hanede toitumisalad Võrtsjärve äärsed poldrid (Tarvastu, Valguta ja Tamme polder). Hanede puhkeala kevadrändel on Võrtsjärve keskosa kuni Tondisaareni.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. Vastavalt Võrtsjärve hoiuala kaitsekorralduskava 2011-2020 lisadele 6 ja 7 jäävad potentsiaalsed tuulepargialad kaugele vee- ja rannikulindude tähtsamatest kevad- ja sügisrände koondumispakadest (Tarvastu, Valguta ja Tamme polder). Samas MLA kohane Võrtsjärve peatuspaikadega seotud tsoon 3 ala (väiksema intensiivsusega siirdekoriidor) kattub TU1 idaosaga. Alal läbiviidud linnustiku uuringud näitavad et kevadisel ja sügisel perioodil hanede liikumist üle potentsiaalselt sobilike alade esineb, tegu on arvestatava rändeteeaga. Seos Võrtsjärvega on ebaselge, aga võimalik. Ebasoodne mõju võib esineda. Vajalik on leevendavate meetmete rakendamine.
Rabahani	Elupaik ei ole EELISes registreeritud.	Rabahani Eestis ei pesitse, kuid on arvukas läbirändaja. Rändel peatuvad haned märgala-põllud kompleksmaastikus, toitudes varahommikul põldudel ja looduslikel rohumaadel. Puhke- ja ööbimisaladeks on väga erinevad märgalad (järv, merelaht, laugastik, turbaväljad, ülejutatud lammi- ja poldrialad). Võrreldes suur-laukhanega, toituvad rabahaned enam haritaval maal ja vähem looduslikel rohumaadel. Võrtsjärve kaitsekorralduskava kohaselt on hanede toitumisalad Võrtsjärve äärsed poldrid (Tarvastu, Valguta ja Tamme polder). Hanede puhkeala kevadrändel on Võrtsjärve keskosa kuni Tondisaareni.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. Vastavalt Võrtsjärve hoiuala kaitsekorralduskava 2011-2020 lisadele 6 ja 7 jäävad potentsiaalsed tuulepargialad kaugele vee- ja rannikulindude tähtsamatest kevad- ja sügisrände koondumispakadest (Tarvastu, Valguta ja Tamme polder). Samas MLA kohane Võrtsjärve peatuspaikadega seotud tsoon 3 ala (väiksema intensiivsusega siirdekoriidor) kattub TU1 idaosaga. Alal läbiviidud linnustiku uuringud näitavad et kevadisel ja sügisel perioodil hanede liikumist üle potentsiaalselt sobilike alade esineb, tegu on arvestatava rändeteeaga. Seos Võrtsjärvega on ebaselge, aga võimalik. Ebasoodne mõju võib esineda. Vajalik on leevendavate meetmete rakendamine.
Punapea-vart	Elupaik ei ole EELISes registreeritud.	Punapea-vart on Eestis rändlind ja vähearvukas pesitseja. Rände ajal eelistab vabaveelaikudega vahelduvaid roostikke.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Tagatud on suurjärvedega soovitatav 1 km puhver. Ebasoodne mõju on välistatud.
Tuttvart	Elupaik ei ole EELISes registreeritud	Tuttvart tegutseb meresaartel ja rannikul, suurte ja väikeste järvede ääres, jõekoolmetel, kalatiikidel ja rabalaugastel. Harilikult pesitsevad tihedate kogumikena, sageli naerukajakate koloonias, sest nii on röövluse oht väiksem.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Tagatud on suurjärvedega soovitatav 1 km puhver. Ebasoodne mõju on välistatud.

Liik ja kaitse-kategooria	Elupaiga paiknemine	Elupaiga kasutuse kirjeldus	Mõju hinnang
Hüüp (II)	Elupaik KLO9117394	Hüüp elab suurte roostikega veekogudel, eriti roostikuga järve- või merelahtedel. Hüüpi kaitstakse Võrtsjärve linnualal Võrtsjärve hoiuala Valga ja Viljandi osas.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Tagatud on suurjärvedega soovitatav 1 km puhver. Ebasoodne mõju on välistatud.
Valgepõsk-lagle (III)	Elupaik ei ole EELISes registreeritud.	Eestis tavaline läbirändaja, pesitseb valdavalt väikestel saartel.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Ebasoodne mõju on välistatud.
Sõtkas	Elupaik ei ole EELISes registreeritud.	Sõtkas on Eestis arvukas läbirändaja ja talvituja ning ka järjest arvukam haudelind. Võrtsjärve hoiuala kaitsekorralduskava kohaselt on Võrtsjärve lõunaosa sügisrändel neile oluline koondumiskoht.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Vastavalt Võrtsjärve hoiuala kaitsekorralduskava 2011-2020 lisadele 6 ja 7 jäävad potentsiaalsed tuulepargialad kaugele vee- ja rannikulindude tähtsamatest kevad- ja sügisrände koondumispakadest. Tagatud on suurjärvedega soovitatav 1 km puhver. Ebasoodne mõju on välistatud.
Mustviire s (III)	Elupaik KLO9120857	Mustviires pesitseb veekogude madalates servaosades või veekogude ääres üleujutatavatel aladel mudapõndakutel või ujuval taimestikul.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Tagatud on suurjärvedega soovitatav 1 km puhver. Ebasoodne mõju on välistatud.
Must-toonekurg (I)	Võrtsjärve linnualal kaitstakse must-toonekurge Kiviaru püsielupaigas (KLO3000521) ja Kärma püsielupaigas (KLO3000924).	Must-toonekure elupaigad on eelkõige vanad, minimaalse häirimise ja soodsate toitumispakadega looduslikult mitmekesised metsamassiivid. Must-toonekure põhitoiduks on väiksemad kalad ja kahepaiksed. Toitu otsib lind põhiliselt madalatest varjulistest voolu- või seisuveekogudest. Pesapaigad asuvad suurtes metsamassiivides, mis jäävad inimasustusest kaugele. Liik on väga tundlik häirimise suhtes. Võrtsjärve linnualal kaitstakse must-toonekurge Kiviaru must-toonekure püsielupaigas (KLO3000521) ja Kärma must-toonekure püsielupaigas (KLO3000924).	Potentsiaalsete alade esmasel määramisel on arvestatud must-toonekure kõigi teadaolevate elupaikade 3 km puhvriga. Potentsiaalsed tuulepargialad jäävad linnualal asuvatest must-toonekure elupaikadest rohkem kui 14 km kaugusele. Tegu on nn tsoon 3 kaugusega ehk antud liigi suhtes tähelepanu vajava alaga MLA kohaselt. Seega on tagatud piisav vahemaa liigile ebasoodsa mõju vältimiseks. Ebasoodne mõju on välistatud.
Roo-loorkull (III)	Elupaik KLO9131625	Roo-loorkull on Eestis väiksearvuline, aga üldlevinud haudelind, kes pesitseb roostikes. Saagijahil võib neid näha ka põldudel, luhtadel, rannakarjamaadel. Arvukamalt võib roo-loorkulle vaadelda Võrtsjärve kaldaaladel.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Ebasoodne mõju on välistatud.

Liik ja kaitse-kategooria	Elupaiga paiknemine	Elupaiga kasutuse kirjeldus	Mõju hinnang
Rukkirääk (III)	Püsirohumaad Võrtsjärve kaldaaladel	Rukkirääk on avamaastiku liik, veetes suurema osa oma elust maapinnal kõrges taimestikus viljapõldudel, niisketel niitudel, luhtadel ja raiesmikel. Võrtsjärve linnualal kaitstakse rukkiräägu elupaiku Võrtsjärve hoiuala Tartu maakonna osas.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Ebasoodne mõju on välistatud.
Väikeluik (II)	Rändepeatuspaik KLO9131633	Väikeluik esineb Eestis ainult läbirändel ja ei pesitse siin. Rändel eelistab madalaveelisi järvi ja merelahti, kus on palju toitu. Võrtsjärve hoiuala kaitsekorralduskava kohaselt on Võrtsjärve piirkonnas väikeluige peatuskohtadeks poldrid ja põllud, kus nad toituda saavad. Väikeluige (<i>Cygnus columbianus bewickii</i> Yarr.) kaitse tegevuskava kohaselt toimub väikeluige ränne tundrast lõuna suunas pikki Põhja-Jäämere rannikut Valgele merele, sealt edasi Soome lahele ning Peipsi järvele. Üks osa linde liigub Läänemerele, teine osa järgib juhtjoonena Peipsi järve. Kevadine ränne järgib Eestit ületades sama joont. Kevadel Eestis talletatud varurasvad määravad suures osas ära väikeluige populatsiooni seisundi ja pesitsusedukuse. Kuigi kokkupõrkeid elektrituulikutega Eestis veel täheldatud pole, on väike- ja laululuikede talvitusaaladel see arvestatav oht, kuna luikede rändekõrgus on sama, mis turbiinidel ning suurte lindudena on luikede manööverdamisvõimalused piiratud (Väikeluige kaitse tegevuskava, 2018). Tehiskonstruktsioonidest avalduvate mõjude puhul on väga oluline ohu ennetamine juba võimalike ohustavate rajatiste planeerimise faasis. Uute õhuliinide, tuuleparkide vms tehiskonstruktsioonide rajamisel on oluline käsitleda väikeluikede rändeaegset koondumispai funktsionaalse tervikuna, mille tõhusa toimimise tagavad tingimused kogumi sõlmpunktides – ööbimisaladel ja toitumispaiades ning samaväärselt nende vahel olevates liikumiskoridorides.	Peamiseks ohuks on kokkupõrkeoht ööbimisalade ja toitumisalade vahelistel lendudel. Lisaks kokkupõrgetele tuleb arvestada, et tehiskonstruktsioonid võivad põhjustada ka toitumispaiade hülgamist ning barjääriefekti lindude lennukoridorides. Kuna alad jäävad Võrtsjärvest rohkem kui 1 km kaugusele ning kattuvusi siirdekoridoridega (mis on kajastuvad MLA-s tsoon 2 ja 3 kaardikihis), ei ole, siis võib järeldada, et ebasoodne mõju on välistatud. Vastavalt Võrtsjärve hoiuala kaitsekorralduskava 2011-2020 lisadele 6 ja 7 jäävad potentsiaalsed tuulepargialad kaugemale vee- ja rannikulindude tähtsamatest koondumispaiadest kevad- ning sügisrändel.
Lauk	Elupaik ei ole EELISes registreeritud.	Lauk on Eestis tavaline haudelind, kes pesitseb taimestikurikastel järvedel ja madalatel siselahtedel, samuti jõgede ja tiikide roostikes.	Ebasoodne mõju on välistatud.
Merikotkas (I)	Elupaigad KLO9127570 KLO9127573	Merikotkas on levinud kõikjal Eestis rannikualadel ja suurte siseveekogude ja jõgede lähedal. Merikotkas pesitseb vanades metsades, kus pesametsa keskmine vanus on lehtmetsades 90 aastat ja okasmetsades 120-130 aastat. Pesa ehitab lind meelsamini männikutesse ja pesapuuna eelistabki	Vastavalt liigi kaitse tegevuskavale ning MLAlle on vaja ebasoodsa mõju välistamiseks arvestada pesa 2 km puhvriga. Antud juhul on kõigist linnualale jäävatest elupaikadest vastav kaugus tagatud. Ebasoodne mõju on välistatud.

Liik ja kaitse-kategooria	Elupaiga paiknemine	Elupaiga kasutuse kirjeldus	Mõju hinnang
		peamiselt mändi ja haaba. Merikotkal puuduvad peaaegu looduslikud vaenlased ning seetõttu võib eeldada, et liigi elupaigavalik lähtub toitumistingimustest ja liigisisesest konkurentsist. Merikotka (<i>Haliaeetus albicilla</i>) kaitse tegevuskavas on kirjas, et tuuleparke ega üksikuid suuri tuulikuid ei tohi rajada kotkaste pesadele lähemale kui 2 km, et vältida kotkaste tuulikutes hukkumist, ja olulistele toitumisaladele lähemale kui 1 km (rannikud, märgalad, järved). Pesade ja toitumisalade vahelistele põhilistele lennukoridoridele ei tohi samuti tuulikuid ehitada. MLA näeb merikotka pesadele 1 tsooni puhvriks pesadest 2 km.	
Tõmmukajakas (II)	Elupaik ei ole EELISes registreeritud.	Tõmmukajakas on avamereliste väikesaarte haruldane haudelind. Rändeperioodil võib kohata üksikuid linde kõikjal merel, aga ka sisemaal. Tõmmukajakat kaitstakse Võrtsjärve linnualal Võrtsjärve hoiuala Viljandi maakonna osas.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Tagatud on suurjärvedega soovitatav 1 km puhver. Ebasoodne mõju on välistatud.
Naerukajakas	Elupaik ei ole EELISes registreeritud.	Naerukajakas eelistab pesitseda koloniaalselt, asustades meelsasti meresaari ja rannikuroostikke. Samas võib neid pesitsemas leida ka siseveekogudel (rabajärved või poldritel). Pesa ehitatakse veekogu kaldale. Naerukajakat kaitstakse Võrtsjärve linnualal Võrtsjärve hoiuala Viljandi maakonna osas.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Tagatud on suurjärvedega soovitatav 1 km puhver. Ebasoodne mõju on välistatud.
Sinirind	Elupaik ei ole EELISes registreeritud.	Sinirind on lind värvuliste seltsist ning tema alamliik luha-sinirind on Eestis luhapajustikes ja vanades turbaaukudes haruldane haudelind. Üksikuid paare on varasematel aastatel pesitsemas leitud näiteks Aardla poldril (Ropka–lhaste luhal).	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Tagatud on suurjärvedega soovitatav 1 km puhver. Ebasoodne mõju on välistatud.
Väikekoskel (II)	Elupaik ei ole EELISes registreeritud.	Väikekoskel on Eestis väikesearvuline läbirändaja. Võrtsjärv on üks parimatest rändepeatuspaikadest. Võrtsjärve hoiuala kaitsekorralduskava kohaselt on Võrtsjärve lõunaosa sügisrändel neile oluline koondumiskoht.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Tagatud on suurjärvedega soovitatav 1 km puhver. Vastavalt Võrtsjärve hoiuala kaitsekorralduskava 2011-2020 lisadele 6 ja 7 jäävad potentsiaalsed tuulepargialad kaugele vee- ja rannikulindude tähtsamatest koondumiskohtadest kevad- ning sügisrändel. Ebasoodne mõju on välistatud.
Jääkoskel	Elupaik ei ole EELISes registreeritud.	Jääkoskel on levinud lisaks Lääne-Eesti saartele ja Eesti põhjarannikule ka Võrtsjärvel ja mujalgi Lõuna-Eesti veekogudel. Jääkoskel tegutseb peamiselt avaveel. Pesa teeb jääkoskel igasugustesse õõnsustesse, kõige	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Tagatud on suurjärvedega soovitatav 1 km puhver. Vastavalt Võrtsjärve hoiuala kaitsekorralduskava

Liik ja kaitse-kategooria	Elupaiga paiknemine	Elupaiga kasutuse kirjeldus	Mõju hinnang
		sagedamini puuõõnsustesse. Võrtsjärve hoiuala kaitsekorralduskava kohaselt on Võrtsjärve lõunaosa sügisrändel neile oluline koondumiskoht.	2011-2020 lisadele 6 ja 7 jäävad potentsiaalsed tuulepargialad kaugele vee- ja rannikulindude tähtsamatest koondumispakadest kevad- ning sügisrändel. Ebasoodne mõju on välistatud.
Kalakotkas (I)	KLO3000377	Kalakotkas toitub kaladest ja peab jahti suurematel jõgedel, järvedel ja merelahtedel. Heale toitumispäigale lendamiseks on saagiretked kuni 25 km pikkused. Reeglina kasutatakse siiski kalastuskohti 10 km raadiuses pesast. Kalakotka pesapaigaks on Eestis üldjuhul raba- ja metsamaastik, kus pesalt avaneb vaade ümbritsevale mitme kilomeetri ulatuses. Võrtsjärve linnualal kaitstakse kalakotkast Jõeküla kalakotka püsielupaigas (KLO3000377).	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Ebasoodne mõju on välistatud.
Tutkas (I)	Elupaik ei ole EELISes registreeritud	Tutkas on Eestis eelkõige niiskete heinamaade lind, kes asustab meelsasti luhtasid ja madalsoid. Vähemal määral esineb neid ka karjamaadel, kus on laiu mätastunud ja kulustunud alasid. Pesa läheduses on enamasti vähe hõreda taimestikuga vesiseid alasid, kus linnud ja hiljem nende pojad toituda saavad. Liiki kaitstakse Võrtsjärve linnualal Võrtsjärve hoiuala Viljandi ja Valga maakonna osas.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Tagatud on suurjärvedega soovitatav 1 km puhver. Ebasoodne mõju on välistatud.
Tuttpütt	Elupaik ei ole EELISes registreeritud	Tuttpütt on Eestis tavaline haudelind, kes asustab järvi ja lahtesid ning pesitseb ka meresaarte kaldavööndis. Järvedest eelistab suuremaid keskmise toitainete- ja taimestikurikkusega keset kultuurmaastikku olevaid järvi.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Tagatud on suurjärvedega soovitatav 1 km puhver. Ebasoodne mõju on välistatud.
Väikehuik (II)	KLO9131635	Väikehuik on Eestis haruldane haudelind. Tema elupaigaks on madalad merelahed ja poldrid.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Tagatud on suurjärvedega soovitatav 1 km puhver. Ebasoodne mõju on välistatud.
Täpikhuik	Elupaik ei ole EELISes registreeritud	Täpikhuik elab madalaveelistel märgaladel, kus on mudast madalalt üle ujutatud pinnast ning tihedat poolveelist taimkatet, samuti puid. Eestis eelistab ta pesitseda tihedas tarnastikus või roostikus mererannikul ja siseveekogude kallastel paiknevates roostikes, luhtadel, madal- ja siirdesoodes ning poldritel. Harvem kohatakse liiki rannaniitudel ja muudel niisketel rohumaadel. Liiki kaitstakse Võrtsjärve linnualal Võrtsjärve hoiuala Viljandi ja Valga maakonna osas.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Tagatud on suurjärvedega soovitatav 1 km puhver. Ebasoodne mõju on välistatud.

Liik ja kaitse-kategooria	Elupaiga paiknemine	Elupaiga kasutuse kirjeldus	Mõju hinnang
Jõgitiir (III)	KLO9131627	Jõgitiir ehitab pesa saartele või jõe või järve kaldale lopsakama taimestiku varju, ära ei põlga ta ka puude ja põõsastega asustatud kohti. Elatakse suurtes kolooniates.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Tagatud on suurjärvedega soovitatav 1 km puhver. Ebasoodne mõju on välistatud.
Mudatilder	Elupaik ei ole EELISes registreeritud.	Mudatilder on Eestis tavaline haudelind. Tema elupaigaks on sood ja rabad, aga rändel ka järvede mudased kaldad, üleujutatud luhad ja heinamaad. Liiki kaitstakse Võrtsjärve linnualal Võrtsjärve hoiuala Viljandi osas.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Tagatud on suurjärvedega soovitatav 1 km puhver. Ebasoodne mõju on välistatud.
Kiivitaja	Elupaik ei ole EELISes registreeritud.	Kiivitaja on avamaastiku liik, kes pesitseb nii soodes, rabades, põllumajandusmaastikul, heina- ja karjamaadel, rannaniitudel kui ka saartel. Teda kohtab pesitsejana peaaegu kõikjal, välja arvatud suurtes metsamassiivides. Kiivitajat kaitstakse Võrtsjärve linnualal Võrtsjärve hoiuala Viljandi maakonna osas.	Potentsiaalselt sobiv tuulepargiala TU1 asub linnualast u 7,3 km kaugusel ja teised veelgi kaugemal. MLA kohaseid liigiga seotud tsoneeringu alasid potentsiaalselt sobilike aladeni ei ulatu. Tagatud on suurjärvedega soovitatav 1 km puhver. Ebasoodne mõju on välistatud.

4.1.1.2.3 Mõju Natura alade terviklikkusele

Tabel 5. Natura alade terviklikkuse kontroll-küsimustik.

Sauniku loodusala	
Kas projekt või kava võib:	
Vähendada ala elupaigatüüpide pindala või liikidel arvukust, mille kaitseks ala loodi?	Ei
Põhjustada häirimist, mis võib mõjutada asurkondade suurust või liikide vahelist tasakaalu või asustustihedust?	Ei
Põhjustada liikide ümberasustust ja seega vähendada nende liikide levikuala piirkonnas?	Ei
Põhjustada lisa I elupaikade või liikide killustatust?	Ei
Põhjustada peamiste tunnuste (nt puistaimkate, loodetele avatus, iga-aastased üleujutused jne) vähenemist või hävimist?	Jah (TU1 osa mis jääb lähemale kui 400 m kaitseväärtustest)
Häirida ala soodsa seisundi indikaatoritena kasutatavate võtmeliikide tasakaalu, levikut ja asustustihedust?	Ei
Aeglustada või takistada ala kaitse-eesmärkide saavutamist?	Jah (TU1 osa mis jääb lähemale kui 400 m kaitseväärtustest)
Põhjustada muutusi kriitilise tähtsusega, ala olemust määravates aspektides (nt toitainete tasakaal), millest sõltub ala soodsa seisundi toimimine elupaiga või ökosüsteemina?	Jah (TU1 osa mis jääb lähemale kui 400 m kaitseväärtustest)
Võrtsjärve linnuala	
Kas projekt või kava võib:	
Vähendada ala elupaigatüüpide pindala või liikidel arvukust, mille kaitseks ala loodi?	Ei
Põhjustada häirimist, mis võib mõjutada asurkondade suurust või liikide vahelist tasakaalu või asustustihedust?	Jah (eeskätt TU1 puhul ei saa välistada rändeaegse liikumise häiringuid ja suremust kokkupõrgetes)
Põhjustada liikide ümberasustust ja seega vähendada nende liikide levikuala piirkonnas?	Ei
Põhjustada lisa I elupaikade või liikide killustatust?	Ei
Põhjustada peamiste tunnuste (nt puistaimkate, loodetele avatus, iga-aastased üleujutused jne) vähenemist või hävimist?	Ei
Häirida ala soodsa seisundi indikaatoritena kasutatavate võtmeliikide tasakaalu, levikut ja asustustihedust?	Jah (eeskätt TU1 puhul ei saa välistada rändeaegse liikumise häiringuid ja suremust kokkupõrgetes)
Aeglustada või takistada ala kaitse-eesmärkide saavutamist?	Jah (eeskätt TU1 puhul ei saa välistada rändeaegse liikumise häiringuid ja suremust kokkupõrgetes)
Põhjustada muutusi kriitilise tähtsusega, ala olemust määravates aspektides (nt toitainete tasakaal), millest sõltub ala soodsa seisundi toimimine elupaiga või ökosüsteemina?	Ei

4.1.1.2.4 Kumulatiivsed mõjud teiste planeeringutega

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

Valga valla eriplaneeringu KSH-s vaadeldi võimaliku kumulatiivse mõju hindamiseks teadaolevaid teisi tuuleparkide planeeringuid ja arendusi ligikaudu 30 km raadiuses kavandatavast Valga tuulepargist, pöörates eraldi tähelepanu lähimatele arendustele ning nende paiknemisele Natura 2000 võrgustiku alade suhtes. Potentsiaalsetest tuulepargi aladest lähimas piirkonnas kavandatakse tuuleparki Tõrva valla tuulepargi eriplaneeringuga I. Käesolevaks ajaks on valminud Tõrva valla tuulepargi eriplaneeringu I eelnõu, mille kohased kavandatavad tuulikupositsioonid paiknevad lähimatest Valga valla eriplaneeringus käsitletavatest tuulikupositsioonidest ligikaudu 20 km kaugusel³⁴ (Joonis 10). Tõrva vallas on algatatud ka teine tuuleparkide eriplaneering³⁵, kuid selle kohta ei ole käesoleva KSH koostamise ajal avaldatud tuulikute kavandatavat paiknemist ega muid täpsemaid ruumiandmeid, mis võimaldaksid koosmõju sisuliselt hinnata. Kuna tegemist on ajaliselt hilisema planeeringuga, tuleb selle planeeringu KSH-s vajadusel hinnata kumulatiivset mõju koos Valga valla eriplaneeringuga kavandatava tuulepargiga.

Valga vallaga piirnevates Eesti kohalikes omavalitsustes ei ole teadaolevalt koostamisel teisi tuuleparke kavandavaid eriplaneeringuid, mis paikneksid Valga valla kavandatava tuulepargi vahetus mõjualas. Lähim järgmine teadaolev tuuleparkide eriplaneering on koostamisel Viljandi vallas. Mai 2026 seisuga jäävad Viljandi valla eriplaneeringu tööversiooni kohased tuulepargi alad Valga valla kavandatavast tuulepargist enam kui 30 km kaugusele³⁶.

Lisaks on Lätis käimas tuuleparkide keskkonnamõju hindamised Valmiera-Valka³⁷ ja Valka tuulepargi³⁸ rajamiseks (Joonis 10). Nendest on menetluses kaugemale jõudnud Valmiera-Valka tuulepargi projekt, mille kohta on avalikustatud keskkonnamõju hindamise aruanne ning mille puhul on teada mõju hindamise alusel käsitletud võimalikud tuulikupositsioonid. Valka tuulepargi projekti kohta ei olnud mai 2026 seisuga keskkonnamõju hindamise arannet avalikustatud, mistõttu on Joonis 10 kujutatud tööversiooni kohane teadaolev info tuulepargi võimaliku paiknemise ja tuulikute arvu kohta.

Kuigi kõigi potentsiaalselt koosmõju avaldada võivate tuuleparkide planeeringute ja projektide realiseerumise osas esineb ebakindlust, käsitleti KSH-s konservatiivse eeldusena olukorda, kus kõik teadaolevad ja ruumiliselt kirjeldatavad arendused realiseeruvad. Sellise eelduse korral ei tuvastatud Eestis ega Lätis Natura 2000 võrgustiku alasid, mille kaitse-eesmärkidele võiks avalduda Valga valla eriplaneeringuga kavandatava tuulepargi ja teiste teadaolevate tuuleparkide koosmõjust tulenev ebasoodne mõju. Kavandatavad tuulepargid ei paikne samadel Natura aladel ega nende vahetus läheduses ning nende eeldatavad mõjupiirkonnad Natura elupaigatüüpide ja paiksete kaitse-eesmärgiks olevate liikide suhtes ei kattu. Arvestades arenduste omavahelisi vahemaid, Natura alade paiknemist ning asjaolu, et Valga tuulepargi võimalik mõju Natura aladele on asukohavaliku ja leevendusmeetmete kaudu välistatud, ei ole oodata olulist kumulatiivset ebasoodsat mõju ühegi Natura ala kaitse-eesmärkidele ega alade terviklikkusele.

Lisaks tuuleparkide planeeringutele ja projektidele kontrolliti KSH koostamisel ka teiste teadaolevate planeeringute ja arendusprojektide olemasolu, millel võiks Valga valla eriplaneeringuga kavandatava tuulepargiga koos avalduda kumulatiivne mõju Natura 2000 võrgustiku alade kaitse-eesmärkidele või alade terviklikkusele. KSH koostamise ajal ei tuvastatud Valga tuulepargi eeldatavas mõjualas selliseid muid planeeringuid või projekte, mis koos kavandatava tuulepargiga võiksid põhjustada olulist ebasoodsat koosmõju Natura aladele. Arvestades kavandatava tegevuse iseloomu, mõjude valdavalt lokaalset ulatust, teadaolevate arenduste paiknemist ning Natura alade kaitse-eesmärkide iseloomu, ei ole oodata olulist kumulatiivset ebasoodsat mõju ühegi Natura 2000 ala kaitse-eesmärkidele ega ala terviklikkusele.

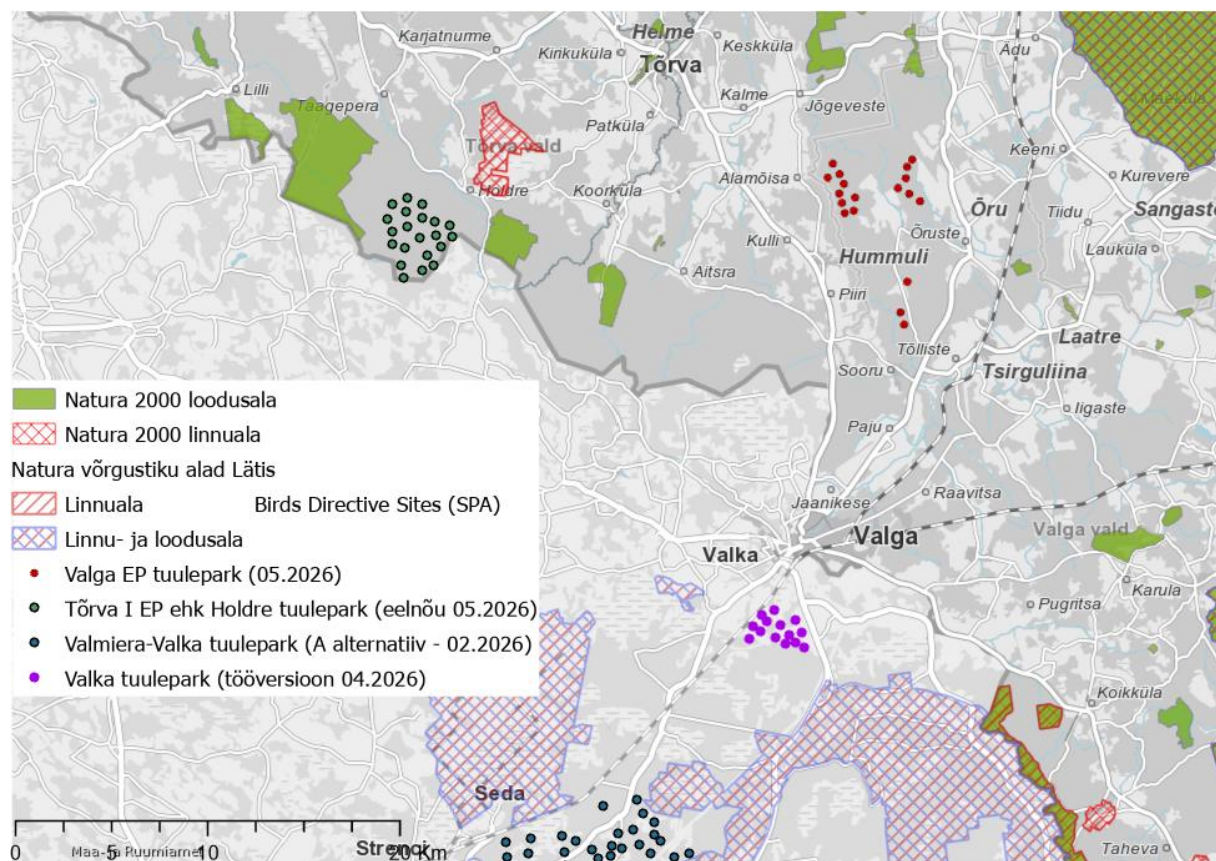
³⁴ <https://kov.torva.ee/elukeskkond-teed-ja-ehitus/planeerimine-ja-ehitus/eriplaneeringud#eriplaneering>

³⁵ <https://kov.torva.ee/elukeskkond-teed-ja-ehitus/planeerimine-ja-ehitus/eriplaneeringud#eriplaneering-ii>

³⁶ <https://experience.arcgis.com/experience/fea3f7dfff714cd2830aca9995cfc93>

³⁷ https://www.enviro.lv/files/VES_parks_Valmiera-Valka5/

³⁸ <https://www.eva.gov.lv/lv/ietekmes-uz-vidi-novertejumu-projekti/veja-parka-valka-un-ta-saistitas-infrastrukturabuvnieciba-valkas-novada-valkas-pagasta-sia-ewe-neue-energien-1>

Joonis 10. Valga valla eriplaneeringuga kavandatavad tuulikupositsioonid ning ligikaudu 30 km raadiuses teadaolevad koostamisel olevad või KMH menetluses käsitletavat tuuleparkide planeeringud ja projektid, mille kohta oli mai 2026 seisuga avaldatud võimalik tuulikute paiknemise info.

4.1.1.2.5 Leevendavate meetmete kavandamine ning tingimused

KOV EP esimest etappi on üldjuhul asjakohane käsitleda kõrgema taseme strateegilise planeerimisdokumendina ja ühtlasi „kavana“ loodusdirektiivi art 6 lg 3 tähenduses. Euroopa Komisjon on juhises „Natura 2000 alade kaitsekorraldus. Elupaikade direktiivi 92/43/EMÜ artikli 6 sättes“ (2019/C 33/01) ptk-s 4.6.1 selgitanud, et Natura asjakohane hindamine tuleb läbi viia enne kava heakskiitmist. Sama juhise ptk-s 4.7.3 on Euroopa Komisjon omakorda märkinud, et „Heakskiitmisotsuse võib teha ainult pärast seda, kui nad on veendunud, et kava või projekt ei avalda asjaomase ala terviklikkusele negatiivset mõju.“ Muu hulgas võivad vastava mõju ära hoida leevendusmeetmed (juhise ptk 4.6.6). Natura asjakohasel hindamisel ei pea strateegilise planeerimisdokumendi tasandil minema üksikasjalikumaks või kasutama rohkem ressursse, kui on Natura alade kaitse-eesmärgi saavutamiseks vajalik ning oleks kohatu ja teostamatu hinnata mõju detailsusastmes, mida tavaliselt nõuab projekti tasandi asjakohane hindamine. Järelikult kõrgema tasandi strateegilise planeerimisdokumendi täpsusaste ise määrab Natura asjakohase hindamise võimaliku ulatuse ehk tuleb arvestada strateegilise planeerimisdokumendi täpsusastet. Kui strateegilise planeerimisdokumendi täpsusaste ei võimalda Natura asjakohase hindamise tulemusena anda lõplikke hinnanguid kavandatava tegevuse elluviimisega kaasnevatele mõjudele, nt ehituse- ja kasutuse etappi (mahu, koha jm spetsiifilisi), tuleb siiski ette näha meetmed ja tingimused, mille abil välistatakse ebasoodne mõju Natura alale ja mis võimaldavad järeldada, et ebasoodne mõju puudub. Selleks tuleb välja pakkuda meetmed ehk tingimused järgmisele planeerimise või loatasandile iga kavandatava tegevuse või strateegilise planeerimisdokumendi suunise osas, millel võib olla mõju Natura ala kaitse-eesmärkidele ja ala terviklikkusele.

Asukoha eelvaliku etapis peab tekkima põhimõtteline veendumus, et planeeringu täpsusastet silmas pidades on olemasoleva info põhjal võimalik valitud asukohta kavandavat tegevust realiseerida nii, et ebasoodne mõju Natura aladele ja kaitse-eesmärkidele on välistatud. Lõplik veendumus, et planeeringu elluviimisel on ebasoodne mõju Natura 2000 võrgustiku ala terviklikkusele ja kaitse-eesmärkidele välistatud, peab selguma planeeringu kehtestamise ajaks. See tähendab ühtlasi, et juhul kui soovitakse asukohavaliku järgselt edasi minna projekteerimistingimuste menetlusega, siis tuleb ebasoodsad mõjud Natura aladele välistada asukohavaliku KSH aruande Natura hindamises.

Antud juhul on vajalik välistamiseks olulist ebasoodsat mõju kavandatavale linnualale rakendada leevendavaid meetmeid. Meetmed on esitatud Tabel 6-s.

Tabel 6. Leevendavad meetmed ja nende tõhusus.

Meede/tingimus	Tõhusus
Potentsiaalselt sobilikule alale TU1 tuulepargi kavandamisel ebasoodsa mõju välistamiseks Sauniku loodusala kaitse-eesmärkidele tuleb: – välistada tuulepargi ja sellega seonduva taristu rajamine loodusalale jäävast kaitse-eesmärgiks olevatest siirde- ja õõtsiksoo (7140) elupaigatüübi eraldistest ja soohilaka ning kollane kiviriku kasvukohtadest 400m ulatuses (v.a vajadusel olemasoleva tee rekonstrueerimine, millega ei kaasne kuivenduse mõju suurenemist loodusala suunas). Sellega tagatakse kasvukoha/elupaigatüübi eraldise säilimine ning võimaliku veerežiimi muutuse välistamine. – tuulepargi edasisel kavandamisel uute kuivendussüsteemide rajamisel ja olemasolevate rekonstrueerimisel tuleb ehitusprojektide koostamisel tagada, et kuivendussüsteemi kuivendav mõju ei ulatuks loodusalale. Ehitusaegse vee ärajuhtimise ja ala kuivenduse projekt koos leevendavate meetmetega tuleb koostada vastavat pädevust ja kogemust omava projekteerija poolt. – tuulikute vundamendisüvendite ehitusaega tuleb hoida minimaalsena välistamiseks pikaajalist veetaseme alandust ümbritsevatel aladel. Vundamentide ehitusprojektide koostamisel hinnata alanduslehtri ulatust. Juhul kui loodusala kaitse-eesmärgiks olevate koosluste esinemisalal võib veealandus olla rohkem kui 0,5 m, siis tuleb kasutusele võtta ehituslikud meetmed olulise veealanduse vältimiseks loodusala elupaigatüüpide esinemisalal. Sobiliku ehitusliku meetme valib projekteerija. Veealandust ümbritsevatel aladel vältiv ehituslik meede võib olla nt vundamendisüvendis sulundseinte kasutamine.	Tõhus
Linnustiku uuringuga on tuvastatud võrdlemisi aktiivne hanede rändeagegne liikumine kõigil potentsiaalselt sobilikel aladel. Otsene seos Võrtsjärve linnualaga ei ole kinnitatud, kuid tõenäoliselt see võib esineda. MLA kohaselt ulatub Võrtsjärvega seotud suur-laukhanede tsoon 3 ala TU1 alale. Alal läbi viidud linnustiku uuring (vt ka ptk 4.1.1.3) näitas kõrget hanede rändeaktiivsust kõigil aladel. Ettevaatusprintsipist lähtuvalt tuleb tuulepargi kavandamisel: – rändeperioodil kasutada tuulikute seiskamist lindude kõrge aktiivsusega rändeperioodil ajaliselt või vastava juhtimissüsteemi ³⁹ abil kõigil	Tõhus

³⁹ KSH aruandes käsitatakse tuulikute juhtimissüsteemi linnustikule avalduva mõju leevendusmeetmena funktsionaalse meetmena, mille eesmärk on vähendada lindude kokkupõrkeriski tuulikutega. Juhtimissüsteem võib põhineda kaameratel, radaril, inimvaatlustel või nende kombinatsioonil. Meetme rakendamisel tuvastatakse vastava sihtliigi isendi või rändeperioodil linnuparvede lähenemine tuulepargile ning

Meede/tingimus	Tõhusus
asukohavaliku aladel. Läbi viidud punktvaatluste alusel on antud piirkonnas ränne aktiivseim sügisel 01.-20. oktoober ja kevadperioodil 15. märts kuni 15. mai. Teadusuuringud on näidanud selliste meetmete tõhusust kokkupõrgete vältimisel ja seega ka lindude hukkumise vältimisel ⁴⁰ . Perioodi pikkust ja rakendamise vajadust võib täpsustada järelseire alusel.	

4.1.1.3 Natura-hindamise tulemused ja järeldus

Eriplaneeringu asukoha eelvaliku tegemisel on arvesse võetud Natura 2000 võrgustikku kuuluvate alade paiknemist, et tagada alade ja nende kaitse-eesmärkide soodne seisund. Natura 2000 alad koos esmaste puhvritega välistati esmasel kaardianalüüsil potentsiaalselt sobilike aladena. Täiendaval analüüsil leiti, et rakendades Sauniku loodusala ümber täiendavat kaitsepuhvrit ja rakendades rändeperioodil tuulikute ajalist või vastava juhtimissüsteemi abil peatamist, siis on olemasoleva teabe alusel välistatud oluline negatiivne mõju kõigi Natura linnu- ja loodusalade suhtes.

Planeeringu koostamise raames väljatöötatud tuulepargi lahenduse korral on oluline ebasoodne mõju Natura linnu- ja loodusalade terviklikkuse ja kaitse-eesmärkide suhtes välistatud. Lahendus arvestab Tabel 6-s esitatud leevendavaid meetmeid.

4.1.2 Mõju taimeestikule

Tuulepargi puhul võib taimeestikule mõju avalduda eelkõige ehitusaegses etapis läbi taimeestiku otsese eemaldamise ehitusalustelt aladelt ning ehitustegevusega kaasneva taimeestiku kahjustamise, sh masinatega tallamise, pinnase koorimise, ladustamise, tihendamise ja ehitusalade vahetus läheduses toimuva liikumise tõttu. Mõju ulatus ei hõlma kogu planeeringuala, vaid piirdub eeskätt tuulikute, montaažiplatside, juurdepääsuteede, kaablikoridoride, ajutiste töö- ja laoplatside ning muu tuulepargi rajamiseks vajaliku taristu tegeliku ehitus- ja mõjutsooniga.

Otsese mõjuala ulatus sõltub tuulikute ja nendega seotud infrastruktuuri lõplikust paiknemisest ning ehitustehnoloogiast. Raadamist metsaga kaetud alal ja pinnasetöid teostatakse tuulikute vundamentide ja montaažialade, ehitustehnika kasutusala, uute või rekonstrueeritavate ühenduste koridoride ning tuulepargiga kaasnevate maakaablite aladel. Maakaablitele kehtib mõlemalt poolt liini äärmistest kaablitest 1 m kaitsevöönd⁴¹. Raadamist tehakse üksnes juhul, kui nimetatud alad kattuvad metsamaaga. Metsa raadamist ei ole vajalik teostada kogu tuuliku tiiviku ulatuses, kuna tiiviku ulatus jääb oluliselt kõrgemale metsa kõrgusest.

Suurimaks taimeestiku eemaldamist põhjustavaks tegevuseks on üldjuhul tuulepargi teede rajamine või olemasolevate teede laiendamine ja tugevdamine. Teede ehitisealuse pinna suurus sõltub olemasoleva teedevõrgu kasutatavusest, vajalike rekonstrueerimistööde mahust, tuulikute lõplikust paiknemisest ning ehitustehnika ja tuulikuosade transpordivajadusest. Tuulepargi asukoha eelvaliku etapis on teede pindala hindamine paratamatult seotud ebamäärasusega, kuna määratakse teede ligikaudsed asukohad, mis võivad projekteerimisel täpsustuda.

kokkupõrkeohu tekkimisel peatatakse või aeglustatakse ohtu põhjustava tuuliku või tuulikute töö ajutiselt. Konkreetne tehniline lahendus, tuvastuskriteeriumid ja käitamisrežiim täpsustatakse projekteerimisel või seire- ja juhtimiskava koostamisel, lähtudes sihtliikidest, rände iseloomust ning ajakohastest tehnoloogilistest võimalustest.

⁴⁰ IFC (International Finance Corporation), EBRD (European Bank for Reconstruction and Development, KfW Group 2023. Post-Construction Bird and Bat Fatality Monitoring for Onshore Wind Energy Facilities in Emerging Market Countries. Good Practice Handbook and Decision Support Tool. <https://www.ifc.org/en/insights-reports/2023/bird-bat-fatality-monitoring-onshore-wind-energy-facilities>

⁴¹ Majandus- ja taristuministri 25.06.2015 määrus nr 73 „Ehitise kaitsevööndi ulatus, kaitsevööndis tegutsemise kord ja kaitsevööndi tähistusele esitatavad nõuded“ § 10 lg 3.

Taimestiku eemaldamise vajadus sõltub olulisel määral tuulepargi täpsest paigutusest. Ligikaudu võib hinnata, et ühe tuuliku vundamendi, montaažiplatsi ja vahetu ehitusala püsiv või pikaajalisem maakasutus võib ulatuda ligikaudu 1 hektarini, millele lisandub sõltuvalt asukohast ja olemasoleva taristu kasutamise võimalustest ligikaudu 1–2 ha teede, kaablikoridoride ja muude trassidega seotud ehitus- või mõjutatavat ala. Täpsem pindala selgub projekteerimisel.

Kaudsemalt võib tuulepargi rajamine avaldada taimekooslustele mõju veerežiimi, valgustingimuste, servaeefekti, pinnase tihenemise, erosiooni, sette kandumise või vööriikide leviku kaudu. Kaudsete mõjude ulatus sõltub koosluse tüübist, pinnase- ja veerežiimist, reljeefist ning ehitustegevuse iseloomust. Kuivade ja juba majandatud koosluste puhul piirdub mõju tavaliselt ehitusala vahetu lähedusega või ulatub mõne meetrini ehitusalast. Märgalade, soostunud metsade ja muude veerežiimi suhtes tundlike koosluste puhul võib mõju ulatuda märksa kaugemale (mitmesaja meetrini), sõltuvalt eelkõige kuivenduse, kraavide rajamise, pinnasevee liikumise muutumise või maapinna ümberkujundamise ulatusest.

Tuulepargi kasutusaegse mõju kohta taimestikule on teaduskirjanduses andmeid vähe. Uuringutes on kirjeldatud võimalikke taimestiku omaduste muutusi seoses tuuleparkide põhjustatavate lokaalsete mikrokliimaatiliste muutustega⁴², kuid sellised mõjud on üldjuhul (eeskätt parasvöötme puhul). Tuulepargi tavapärasel käitamisel ei ole olulist otsest mõju taimestikule üldjuhul oodata, kuna hooldus- ja remonditööd toimuvad rajatud teedel, platsidel ja trassidel ning ei kaasne täiendavat raadamist, pinnasetõid ega veerežiimi muutmist.

4.1.2.1 Hindamise metoodika

Mõju taimestikule hinnati eriplaneeringu alal kaardistatud potentsiaalselt sobilikel aladel. Hindamisel analüüsiti olemasolevaid andmeid kaitsealuste taimeliikide, metsa vääriselupaikade, loodusdirektiivi elupaigatüüpide kohta Eesti looduse infosüsteemi (EELIS, Keskkonnaagentuur) andmebaasis. Hindamise eesmärk oli selgitada potentsiaalselt sobilikel aladel teadaolevad ja potentsiaalsed kõrgema botaanilise või ökoloogilise väärtusega alad, mille vältimine ehitusaladena võimaldab vältida olulist ebasoodsat mõju taimestikule ja taimekooslustele. Kõrgema väärtusega koosluste ja kaitsealuste liikide kasvukohtade välistamine tuulikute, montaažiplatside, juurdepääsuteede ja muu taristu asukohtadena vähendab oluliselt ka tõenäosust, et edasistes projekteerimisetappides tuvastatakse ehitusaladel kõrge väärtusega taimekooslusi või kaitstavate liikide kasvukohti. Samuti võimaldab kõrge ökoloogilise väärtusega koosluste vältimine ehitusaladena vältida olulist ebasoodsat mõju taimestikule (sh taimeliikide seisundile).

Mõju taimestikule loeti oluliseks juhul, kui kavandatav tegevus võib põhjustada kaitsealuse taimeliigi või seeneliigi kasvukoha kahjustamise või hävimise ulatuses, mis ohustab liigi soodsa seisundi säilimist, kõrge ökoloogilise väärtusega taimekoosluse pindala, struktuuri või funktsioonide olulise halvenemise või veerežiimi muutuse, mis mõjutab ökoloogiliselt kõrge väärtusega veerežiimitundliku koosluse püsimist. Arvestades, et potentsiaalselt sobilikud tuulepargi alad paiknevad väljaspool kaitstavaid alasid, ei käsitletud tavapäraselt ehitusaluse maa piires toimuvat taimestiku eemaldamist või kasvutingimuste muutumist majandusmetsas või muul madalama loodusväärtusega alal iseseisvalt olulise ebasoodsa mõjuna. Samuti arvestati, et väljaspool kaitstavaid alasid paiknevad loodusdirektiivi elupaigatüübid, lepinguta metsa vääriselupaigad eramaal ning II ja III kaitsekategooria taime- ja seeneliikide leiukohad ei tähenda automaatselt majandustegevust välistavat piirangut. Samas, kuna potentsiaalselt sobilikud alad paiknevad valdavalt rohevõrgustiku alal, lähtuti mõju hindamisel ettevaatuspõhimõttest ning eesmärgist säilitada maksimaalselt kõrgema ökoloogilise väärtusega taimekoosluste osad. Seetõttu käsitleti nimetatud väärtusi eelkõige oluliste planeeringuliste vältimis- ja leevendusmeetmete alusena, et vähendada elupaikade killustumist, säilitada rohevõrgustiku

⁴² Diffendorfer et al. 2022. Wind turbine wakes can impact down-wind vegetation greenness. DOI 10.1088/1748-9326/ac8da9.

ökoloogilist toimivust ning vältida põhjendamatult suure ulatusega mõju taimestikule ja taimekooslustele.

Potentsiaalselt sobilik ala 1 ja potentsiaalselt sobiliku ala 3 põhja osa kattuvad nn riigi potentsiaalsete tuuleenergia eelisarendusaladega, kus on Keskkonnaagentuuri poolt tellitud loodusuuringud. Taimestiku osas on valminud käesoleva KSH aruande koostamise ajaks taimestiku uuringud niiduelupaikade⁴³, sooelupaikade⁴⁴ ja loodusdirektiivi metsaelupaikade⁴⁵ osas. KSH aruandes on nimetatud uuringute tulemusi kasutatud olemasoleva olukorra kirjeldamisel, väärtuslike koosluste paiknemise täpsustamisel ning ehitusalade välistamise ja leevendusmeetmete kujundamisel.

Riigi uuringualadega mittekattuvatel aladel viidi KSH raames läbi taimestiku uuring paralleelselt planeeringu koostamisega, st peale esmase eskiislahenduse koostamist. Uuring teostati tuulikute potentsiaalsete asukohtade ning võimalikele ligipääsuteede/platside asukohtadele ehk potentsiaalselt ehitustegevusest puudutatud alal ja vähemalt 50 m raadiusesse jäävatele aladele.

Taimestiku uuringu käigus kaardistati kaitsealuste soontaime-, seene- ja samblaliikide leiukohad. Kaitsealuse liigi esinemisel määrati liigi arvukus alal ja kaardistati leiukoht. Lisaks kaardistati alal kõrge ökoloogilise väärtusega kooslused – metsa väriselupaikade tunnustele potentsiaalselt vastavad alad ja kõrgema esinduslikkusega (A ja B) loodusdirektiivi elupaigatüüpidele vastavad kooslused. Uuring viidi läbi juhul, kui ehitusalasid kavandati potentsiaalselt kõrge bioloogilise mitmekesisusega aladel, mille osas samas taimestiku andmed on ebapiisavad. Kõrge bioloogilise mitmekesisusega aladena käsitleti potentsiaalseid ja teadaolevaid loodusdirektiivi elupaigatüüpide esinemisalasid (metsa puhul vanemaid kui 60. a metsaeraldisi), poollooduslike koosluseid ja märgalasid.

Taimestiku inventuuri välitööd toimusid 20., 21. ja 25.juulil ning 5.augustil 2024. Välitööd teostasid Eliisa Pass, Margit Turb ja Liisi Peets. Inventuuril kasutati GPS-seadet, et salvestada nii läbitud teekond kui ka oluliste objektide punktid ning kaitset väärivad piirkonnad. Inventuurialal liiguti mööda transekte, mis jäid nooremates metsades (alla 60 aastased metsad) puhverala keskele. Kõrgema väärtusega kooslustes (st üle 60 aastastes metsades) inventeeriti põhjalikumalt. Tähelepanelikumalt keskenduti potentsiaalsetele käpaliste leiukohtadele.

Teadmiste lüngad: taimestiku mõju hindamisel ei ilmnunud olulisi teadmiste lünki, mis takistaksid asukoha eelvaliku tasandil järelduste tegemist. Hindamisel kasutati EELIS-e kaardikihtide, Keskkonnaagentuuri tellitud riigi tuulealade uuringute ning KSH käigus läbiviidud taimestiku inventuuri andmeid. Ettevaatusmeetmena on asukohavalikul läbivalt lähtutud põhimõttest, et kõik teadaolevad kõrgema ökoloogilise väärtusega koosluseosad välditakse ehitusaladena ka juhul, kui nende suhtes puudub otsene õiguslik kaitse või majandustegevust välistav kaitsevajadus. Selline lähenemine vähendab oluliselt tõenäosust, et tuulikute, teede, kaablikoridoride, montaažiplatside või ajutiste tööalade rajamine kahjustaks kaitsealuste liikide kasvukohti või väärtuslike taimekooslusi. Samas on asukoha eelvaliku etapis ehitusalade paiknemine ligikaudne ning võib projekteerimisel täpsustuda. Seetõttu võib teadmiste lünk tekkida juhul, kui ehitusalasid nihutatakse KSH käigus inventeeritud aladest väljapoole. Sellisel juhul tuleb enne ehitusloa taotlemist teha täiendav taimestiku inventuur, et vältida võimalikku olulist mõju liikide seisundile.

⁴³ Pärandkoosluste Kaitse Ühing. 2023. Taimestiku uuring tuuleenergeetika eelisarendusalade leidmiseks Keskkonnaagentuurile (loodusdirektiivi niiduelupaigad). LÕPPARUANNE.

⁴⁴ Eestimaa Looduse Fond. 2023. Sooelupaikade ja -taimeliikide uuring tuuleenergeetika võimalikel arendusaladel. Riigihanke "Taimestiku uuring tuuleenergeetika eelisarendusalade leidmiseks Keskkonnaagentuurile" osa 3 Leping nr. 4–5/23/3.

⁴⁵ Consultare OÜ. 2023. Loodusdirektiivi metsaelupaikade inventuur Valga-Tõrva uuringualal. Riigihanke „Loodusdirektiivi metsaelupaikade inventuur tuuleenergeetika eelisarendusalade leidmiseks (Keskkonnaagentuur)“ osa 14 raames.

4.1.2.2 Taimestik ja kooslused

4.1.2.2.1 Kaitsealused taimeliigid

Looduskaitse all olevad liigid on Eestis jagatud kolme kategooriasse. I kaitsekategooriasse kuuluvad valdavalt vähenenud arvukuse ning kriitiliselt halvas seisus kasvukohtadega, suures hävimisohus olevad liigid, mille edasine säilimine Eesti looduses ohutegurite toime jätkumisel on kaheldav. II kategooria looduskaitsealused liigid Eestis on liigid, mis esinevad väga piiratud alal või vähestes kasvukohtades ning mille arvukus langeb ning levila aheneb. III kategooria kaitsealused liigid Eestis on liigid, mis on suhteliselt tavalised, kuid on võimalik nende liikide arvukuse kriitiline langus. Potentsiaalselt sobilike alade kattuvus kaitsealuste taimeliikide kasvukohtadega on esitatud Tabel 7-s.

Tabel 7. Kaitsealuste taimeliikide leiukohtade kattuvus potentsiaalselt sobilike aladega. Alus: EELIS 16.09.2024. Potentsiaalselt sobilike puhul on helerohelisel taustal kuvatud Keskkonnaagentuuri tellitud riigi tuulealade uuringu käigus kaardistatud kaitsealuste liikide leiukohad ja läbi viidud kaitsealuste taimede inventuuri tulemid.

Kood	Nimi eesti k	Nimi lad k	Kaitse-kategooria	Alaga kattuv pindala (ha) ja lisainfo või arv
Potentsiaalselt sobilik ala 1				
KLO9349171 KAUR 3050	vööthuul-sõrmkäpp	<i>Dactylorhiza fuchsii</i>	III	0,31 ha (vaatlus 10.07.2023. a, 35 taime isendit), soostunud mets, seisund hea
KLO9349320 KAUR 3520	kahelehine käokeel	<i>Platanthera bifolia</i>	III	0,03 ha (vaatlus 10.07.2023. a, üks taime isend), soostunud mets, seisund hea
KLO9349321 KAUR 3521	kahelehine käokeel	<i>Platanthera bifolia</i>	III	0,03 ha (vaatlus 10.07.2023. a, kaks taime isendit), soostunud mets, seisund rahuldav
KLO9349165 KAUR 3001	balti sõrmkäpp	<i>Dactylorhiza baltica</i>	III	0,04 ha (vaatlus 10.07.2023. a, 13 taime isendit), niidutaimede-rohke metsasiht, seisund rahuldav
KLO9349172 KAUR 3049	vööthuul-sõrmkäpp	<i>Dactylorhiza fuchsii</i>	III	0,13 ha (vaatlus 10.07.2023. a, 60 taime isendit), soostunud mets, seisund hea
KLO9349323 KAUR 3538	rohekas käokeel	<i>Platanthera chlorantha</i>	III	0,03 ha (vaatlus 10.07.2023. a, viis taime isendit), noor segamets, seisund rahuldav
KLO9403015	sulgas õhik	<i>Neckera pennata</i>	III	1,12 ha (vaatlus 26.03.2020. a, ohtrus 2 (VEP skaala 1–3))
KLO9349390	kahkjaspunane sõrmkäpp	<i>Dactylorhiza incarnata</i>	III	0,40 ha (vaatlus 20.06.2023. a, esineb üksikuid taimi)
KLO9349389	kahkjaspunane sõrmkäpp	<i>Dactylorhiza incarnata</i>	III	0,03 ha (vaatlus 20.06.2023. a, üks taime isend, areaal 10 m)
KLO9349391	kahkjaspunane sõrmkäpp	<i>Dactylorhiza incarnata</i>	III	0,56 ha (vaatlus 20.06.2023. a, üks taime isend)
KLO9349392	suur käopõll	<i>Listera ovata</i>	III	0,56 ha (vaatlus 20.06.2023. a, üks taime isend)
KLO9349393	soo-neiuvaip	<i>Epipactis palustris</i>	III	0,56 ha (vaatlus 20.06.2023. a, vähearvukas)
Potentsiaalselt sobilik ala 3				
KLO9345850	roomav öövilge	<i>Goodyera repens</i>	III	3,31 ha (vaatlus 26.07.2019. a, kaheksa taime isendit)
KLO9402079	sulgas õhik	<i>Neckera pennata</i>	III	3,31 ha (vaatlus 26.07.2019. a, 15 taime isendit)
KLO9402084	Wulfi turbasammal	<i>Sphagnum wulfianum</i>	III	3,31 ha (vaatlus 26.07.2019. a, kolm taime isendit)

Kood	Nimi eesti k	Nimi lad k	Kaitse-kategooria	Alaga kattuv pindala (ha) ja lisainfo või arv
KLO9402068	Helleri ebatähtlehek	<i>Crossocalyx hellerianus</i>	III	3,31 ha (vaatlus 26.07.2019. a, kaheksa taime isendit)
KLO9349377	kuradi-sõrmkäpp	<i>Dactylorhiza maculata</i>	III	0,56 ha (vaatlus 05.07.2023, vähearvukas)

Analüüsist ilmnes, et ainult potentsiaalselt sobilikele aladele 1 ja 3 jääb III kaitsekategooria taimeliikide leiukohti. Teiste alade puhul kattuvus registreeritud kaitsealuste taimeliikide leiukohtadega puudub. **Ka väljatöötatud planeeringulahenduse alusel TU2, 3 ja 4 aladel välitöödel kontrollitud tuulikute ja teede asukohtades täiendavaid kaitsealuste taimeliikide leiukohti ei tuvastatud.**

Väljatöötatud esialgse planeeringulahenduse (mis koosnes 27 tuulikust ja nende vahelistest teedest) võimalike ehitusalade ja nende vahetusse lähedusse jäävatel aladel läbiviidud taimestiku invnetuuri käigus leiti kaitstavatest liikidest enim kahelehise käokeele leiukohti 18, roomava öövilke leiukohti 4, suure käopõllu leiukohti 2, laialehise neiuvaiba leiukohti 5, karukolla leiukohti 3, pruunika pesajuure leiukohti 1. Lisaks kaardistati 8 kännukatiku leiukohta ja haruldasematest liikidest lillatümaku, punapooriku, suursarviku ja roheline varjusambliku leiukohti 1. Välitöödel kaardistati 33 III kategooria taimeliigi leiukohta ja 1 kõrge esinduslikkusega metsaelupaigatüüp. Tuvastatud kaitsealused taimeliigid on nii Eestis kui ka piirkonnas laialdaselt levinud. Lisaks olid paljud kaitstavate liikide leiukohad noortes või keskealistes majandusmetsades ja seetõttu need leiukohad ei pruugi jääda kestlikkeks.

4.1.2.2.2 Metsakooslused, sh vääriselupaigad

Kõigi nelja potentsiaalselt sobiliku ala puhul on valdavalt tegu metsamaadega. Tuulepargi rajamine eeldab tuulikute ehitusaladelt ja tuulepargiga seotud infrastruktuuri alustelt aladelt metsa raadamist⁴⁶.

Potentsiaalselt sobilike alade kattuvus metsamaaga, märgalaga, lageda alaga ja haritava maaga on esitatud Tabel 8-s. Maakasutuslikult väiksema keskkonnamõjuga pidavaks võib pidada tuulepargi rajamist haritavale maale ning lagedatele aladele. Märgalade ja metsade puhul on tuulepargi rajamisega kaasnev muutus keskkonningimustes suurem ja seega ka reeglina keskkonnamõjud suuremad.

Tabel 8. Potentsiaalselt sobilike alade kattuvus metsamaaga, märgalaga, lageda alaga ja haritava maaga (ETAK andmed seisuga 17.09.2024. a).

Ala nr	Ala pindala, ha	Metsamaa pindala, ha (% kogu alast)	Märgala pindala, ha (% kogu alast)	Lageda ala pindala, ha (% kogu alast)	Haritava maa pindala, ha (% kogu alast)
1	442,90	430,61 (97%)	9,25 (2%)	2,99 (1%)	0 (0%)
2	128,33	126,33 (98%)	0,18 (0%)	1,45 (1%)	0,26 (0%)
3	301,91	298,20 (99%)	2,23 (1%)	1,25 (0%)	0,12 (0%)
4	400,84	384,73 (96%)	0,20 (0%)	11,91 (3%)	1,39 (0%)

Lisaks metsa pindala vähenemisele on keskkonnamõju olulisuse hindamisel oluline ka mõjutatavate metsakoosluste ökoloogiline väärtus. Metsa ökoloogiliselt väga väärtuslikud osad määratakse metsa vääriselupaikadeks. Metsaseaduse kohaselt on metsa vääriselupaik (VEP) ala, kus kitsalt kohastunud, ohustatud, ohualdiste või haruldaste liikide esinemise tõenäosus on suur. Vääriselupaikadele on võimalik negatiivse mõju avaldamine kui nende asukohtades või vahetus naabruses kavandatakse otsest ehitustegevust või sellega kaasnevaid tegevusi (nt raiet). Alade kattuvus vääriselupaikadega on esitatud Tabel 9-s.

⁴⁶ Raadamine on raie, mida tehakse, et võimaldada maa kasutamist muul otstarbel kui metsa majandamiseks.

Tabel 9. Potentsiaalselt sobilike alade kattuvus vääriselupaikadega. Alus: EELIS 17.09.2024.

VEP kood	VEP tüüp	Alaga pindala, ha	kattuv
Potentsiaalselt sobilik ala 1			
VEP127077	Märgalade männikud ja kaasikud	5,95	
VEP127074	Haavikud	1,02	
VEP208500	Teised lehtmetsad	1,12	
VEP210405	Teised lehtmetsad	0,79	
VEP150006	Märgalade männikud ja kaasikud	0,85	
Vääriselupaikade kattuvus potentsiaalselt sobiliku alaga 1, ha		9,73	
Vääriselupaikade kattuvuse osakaal potentsiaalselt sobiliku alaga 1, %		2,20	
Potentsiaalselt sobilik ala 3			
VEP127085	Männikud ja männisegametsad	3,31	
VEP127144	Haavikud	1,04	
VEP127143	Kuusikud ja kuusesegametsad	1,84	
VEP127212	Kuusikud ja kuusesegametsad	0,94	
VEP211197	Pangajärsakud	0,06	
VEP205347	Teised lehtmetsad	1,81	
VEP204262	Pinnakattejärsakud	1,93	
VEP204263	Allika-alad	1,56	
VEP204264	Männikud ja männisegametsad	0,50	
Vääriselupaikade kattuvus potentsiaalselt sobiliku alaga 3, ha		12,99	
Vääriselupaikade kattuvuse osakaal potentsiaalselt sobiliku alaga 3, %		4,30	
Potentsiaalselt sobilik ala 4			
VEP127151	Märgalade männikud ja kaasikud	0,89	
VEP204543	Männikud ja männisegametsad	2,42	
VEP206741	Haavikud	3,04	
Vääriselupaikade kattuvus potentsiaalselt sobiliku alaga TU4, ha		6,35	
Vääriselupaikade kattuvuse osakaal potentsiaalselt sobiliku alaga TU4, %		1,58	

Potentsiaalselt sobilikest aladest 1, 3 ja 4 kattuvad osaliselt vääriselupaikadega. Arvestades vääriselupaikade tähtsust bioloogilise mitmekesisuse hoidmisel, siis tuleb edasisel planeerimisel nendele aladele paigutada tuulikud ja nende jaoks rajatav hoonestus, platsid ja teed rajada nii, et need ei kattuks vääriselupaikadega. Vääriselupaikade vahetus läheduses tuleb vältida kuivenduskraavide jt veerežiimi muutvate rajatiste rajamist ning olulist valgusrežiimi muutmist. VEP alade puhul tuleb arvestada vähemalt 50 m puhvriga reaalse ehitusala (st tiivik võib ulatuda lähemale) ja VEP vahel (v.a kui juba olemasolevad tingimused, nt ehitusala ja VEP vaheline olemasolev kuivendussüsteem, välistavad ehitustegevuse täiendava mõju kandumise VEP alale). Turvasmuldadel paikneva metsa vääriselupaiga puhul rakendada veerežiimi muutvate rajatiste puhul kas 250 m kauguspuhvrit või ehituslikke meetmeid veerežiimi muutuse vältimiseks.

4.1.2.2.3 Loodusdirektiivi elupaigad väljaspool kaitsealasid

Euroopa Liidu looduskaitsealast tegevust korraldavaks seadusandlikuks aktiks on 1992. a vastu võetud Nõukogu direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta ehk loodusdirektiiv (LD). Loodusdirektiivi eesmärgiks on kaitsta biotoope mitte ainult kui teatud looma- ja taimeliikide elupaiku/kasvukohti, vaid kui omaette väärtust omavaid nähtusi. Elupaigad on direktiivis defineeritud kui looduslikud või poollooduslikud maismaa või veealad, mis on eristatavad teistest oma geograafiliste, abiootiliste või biotiliste omaduste poolest. Kõrge väärtusega loodusdirektiivi kohaste elupaigatüüpide esinemisalad on kaitse all Natura 2000 võrgustikku kuuluvate

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

loodusaladena. Samas on LD kohaseid elupaiku inventeeritud ka väljaspool kaitsealuseid alasid. LD elupaikad esineb kõigil neljal potentsiaalselt sobilikul alal (Tabel 10).

Tabel 10. Loodusdirektiivi elupaigatüüpide eraldiste kattuvus potentsiaalselt sobilike aladega. Alus: EELIS 19.09.2024. Potentsiaalselt sobilike alade puhul on helerohelisel taustal kuvatud Keskkonnaagentuuri tellitud riigi tuulealade uuringu käigus kaardistatud niidu- ja sooelupaikade esinemisalad.

id	Elupaiga kood	Elupaiga nimetus	Alaga kattuva osa pindala, ha	Esinduslikkus (ja muu oluline info väärtuse kohta)
Potentsiaalselt sobilik ala 1				
-844842070	91D0*	Siirdesoo- ja rabametsad	7,14	Esinduslikkus: B ⁴⁷ Struktuuri säilimine: I ⁴⁸
-847118887	91D0*	Siirdesoo- ja rabametsad	1,40	Esinduslikkus: B Struktuuri säilimine: II
-848734849	9010*	Vanad loodusmetsad	6,39	Esinduslikkus: B Struktuuri säilimine: II
-848166362	9080*	Soostuvad ja soo-lehtmetsad	1,69	Esinduslikkus: B Struktuuri säilimine: II
-847279164	9080*	Soostuvad ja soo-lehtmetsad	0,78	Esinduslikkus: B Struktuuri säilimine: I
-868665206	91D0*	Siirdesoo- ja rabametsad	4,72	Esinduslikkus: C Struktuuri säilimine: I
-864861293	91D0*	Siirdesoo- ja rabametsad	0,85	Esinduslikkus: B Struktuuri säilimine: I
-865470415	91D0*	Siirdesoo- ja rabametsad	1,54	Esinduslikkus: B Struktuuri säilimine: I
Kattuvus potentsiaalselt sobiliku alaga 1 kokku EELIS andmete alusel			24,51	
KAUR 25291	6430	Niiskuslembesed kõrgrohustud	1,13	Esinduslikkus: B Struktuuri säilimine: II
KAUR 25292	6510	Aas-rebasesaba ja ürt-punanupuga niidud	1,40	Esinduslikkus: B Struktuuri säilimine: II
Kattuvus potentsiaalselt sobiliku alaga 1 kokku KAUR andmete alusel			2,53	
EELIS ja KAUR alad kokku			27,02	
Potentsiaalselt sobilik ala 2				
540145481	9080*	Soostuvad ja soo-lehtmetsad	8,21	Esinduslikkus: C Struktuuri säilimine: III
Kattuvus potentsiaalselt sobiliku alaga 2 kokku			8,21	
Potentsiaalselt sobilik ala 3				
473345083	9010*	Vanad loodusmetsad	2,68	Esinduslikkus: B Struktuuri säilimine: III
1296345481	6450	Lamminiidud	1,21	Esinduslikkus: – Struktuuri säilimine: –
-1060045481	6450	Lamminiidud	0,40	Esinduslikkus: – Struktuuri säilimine: –
-877413801	9010*	Vanad loodusmetsad	2,42	Esinduslikkus: C Struktuuri säilimine: II
-873892932	9010*	Vanad loodusmetsad	3,37	Esinduslikkus: B Struktuuri säilimine: I

⁴⁷ Esinduslikkus: A – väga hea; B – hea; C – arvestatav; D – väheesinduslik; p – potentsiaalne elupaik.

⁴⁸ Struktuuri säilimine: I – väga hea; II – hea; III – keskmine.

id	Elupaiga kood	Elupaiga nimetus	Alaga kattuva osa pindala, ha	Esinduslikkus (ja muu oluline info väärtuse kohta)
-878086158	91D0*	Siirdesoo- ja rabametsad	5,28	Esinduslikkus: C Struktuuri säilimine: II
Kattuvus potentsiaalselt sobiliku alaga 3 kokku			15,36	
Potentsiaalselt sobilik ala 4				
-1920845083	6450	Lamminiidud	0,66	Esinduslikkus: – Struktuuri säilimine: –
Kattuvus potentsiaalselt sobiliku alaga 4 kokku			0,66	

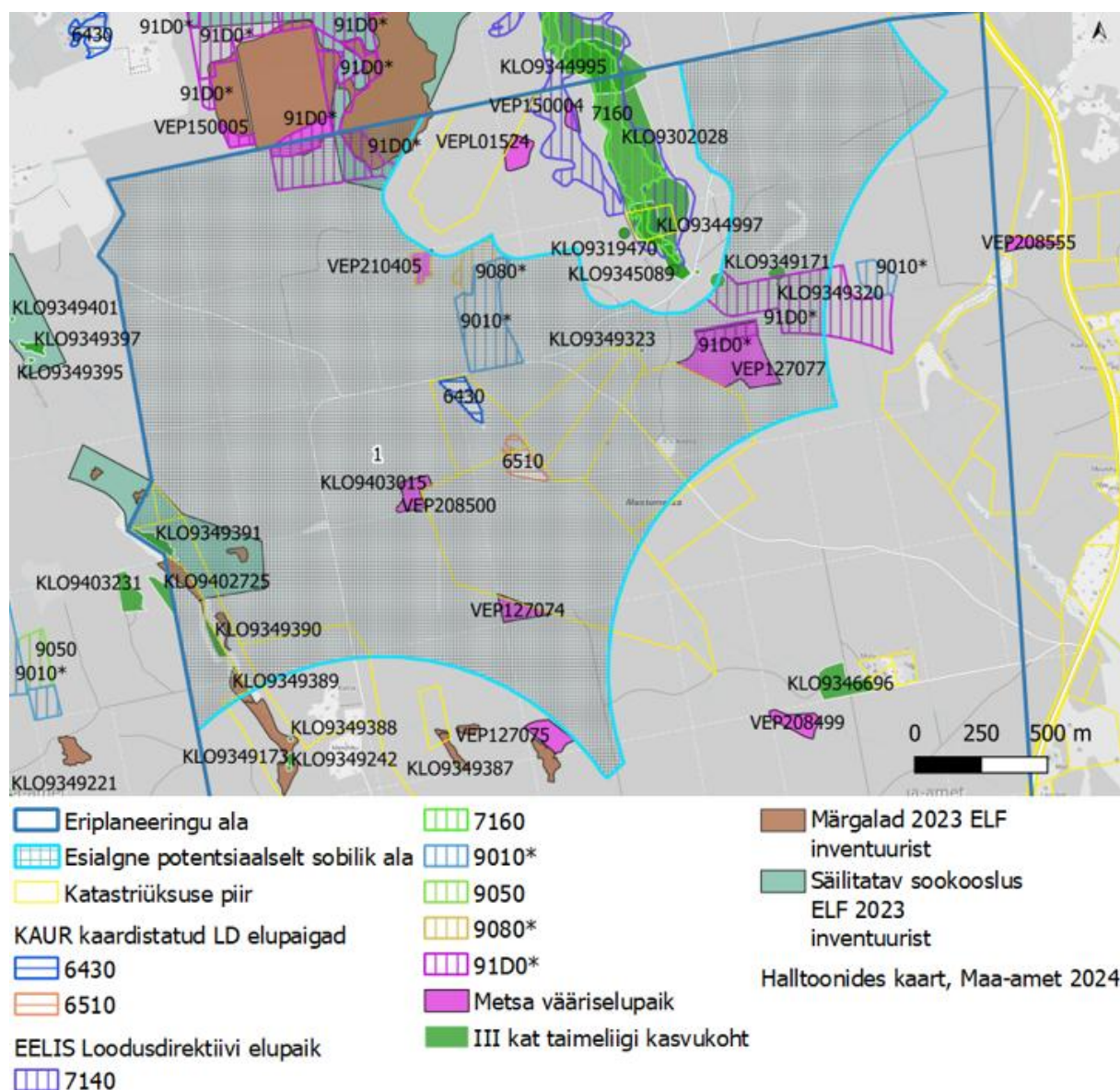
Ala 1 puhul on tähelepanuväärne, et see piirneb põhjast Koopesoo ehk Priipalu sooga. Tegu on ühega taastatud jääksoodest. Alal on 2021 aastal lõpetatud mahukas soo veerežiimi taastamisprojekt⁴⁹. Arvestades taastamistegevustesse tehtud panust, siis on ülimalt oluline, et teiste tegevustega ei kahjustataks elluviidud tegevusi. Oodata on, et soo taastamistegevuste tõttu paraneb pikaajalises plaanis nii märgala kui seda ümbritsevate märgade metsaelupaigatüüpide eraldiste seisund.

Analüüsist ilmnes, et enim paikneb pindaliselt loodusdirektiivi elupaiksid potentsiaalselt sobilikul alal 1 ning kõige vähem potentsiaalselt sobilikul alal 4 (LD elupaiga eraldi jääb potentsiaalselt sobiliku ala 4 edelaosa äärealale). Tuulepargi rajamisel tuleb vältida tuulikute ja nendega seotud platside, teede ja kaablite rajamist esinduslike LD elupaigatüüpide esinemisaladele. Potentsiaalselt sobilike alade puhul on kohane suurepindalised LD elupaigatüüpide esinemisalad asukohavaliku alast välja arvata. LD elupaigatüüpide vahetus läheduses tuleb vältida kuivenduskraavide jt veerežiimi muutvate rajatiste rajamist ning olulist valgusrežiimi muutmist. Arvestada vähemalt 50 m puhvriga reaalse ehitusala (st tiivik võib ulatuda lähemale) ja A–B esinduslikkusega LD elupaigatüübi eraldise esinemisala vahel. LD heas seisundis (esinduslikkus A–B) märgala elupaigatüüpide puhul rakendada veerežiimi muutvate rajatiste puhul kas 250 m kauguspuhvrit või ehituslikke meetmeid veerežiimi muutuse vältimiseks. Puhverala ei ole vajalik rakendada kui juba olemasolevad tingimused, nt ehitusala ja LD elupaigatüübi eraldise vaheline olemasolev kuivendussüsteem, välistavad ehitustegevuse täiendava mõju kandumise LD eraldise alale.

4.1.2.3 Hindamise tulemused

Potentsiaalselt sobilikul alal 1 esineb mitmeid LD elupaiksid, III kategooria kaitsealuseid taimeliike, vääriselupaiksid, 2023 ELF inventuuri märgalasid ja säilitamist vajavaid märgala kooslusi (Joonis 11). Taimestikust tulenevatel põhjustel ei ole alale tuulepargi rajamine välistatud, kuid vajalik on kõrge väärtusega taimekoosluste säilitamine. Sealjuures on ettevaatuspõhimõttest lähtudes oluline säilitada Koopesoo ja seda ümbritsevate metsakoosluste ümber piisav, soovitatavalt vähemalt 250 m puhvervöönd, et vältida juba ellu viidud soo taastamistegevuste kahjustamist ning võimaldada märgalakoosluse seisundi paranemist pikaajalises plaanis.

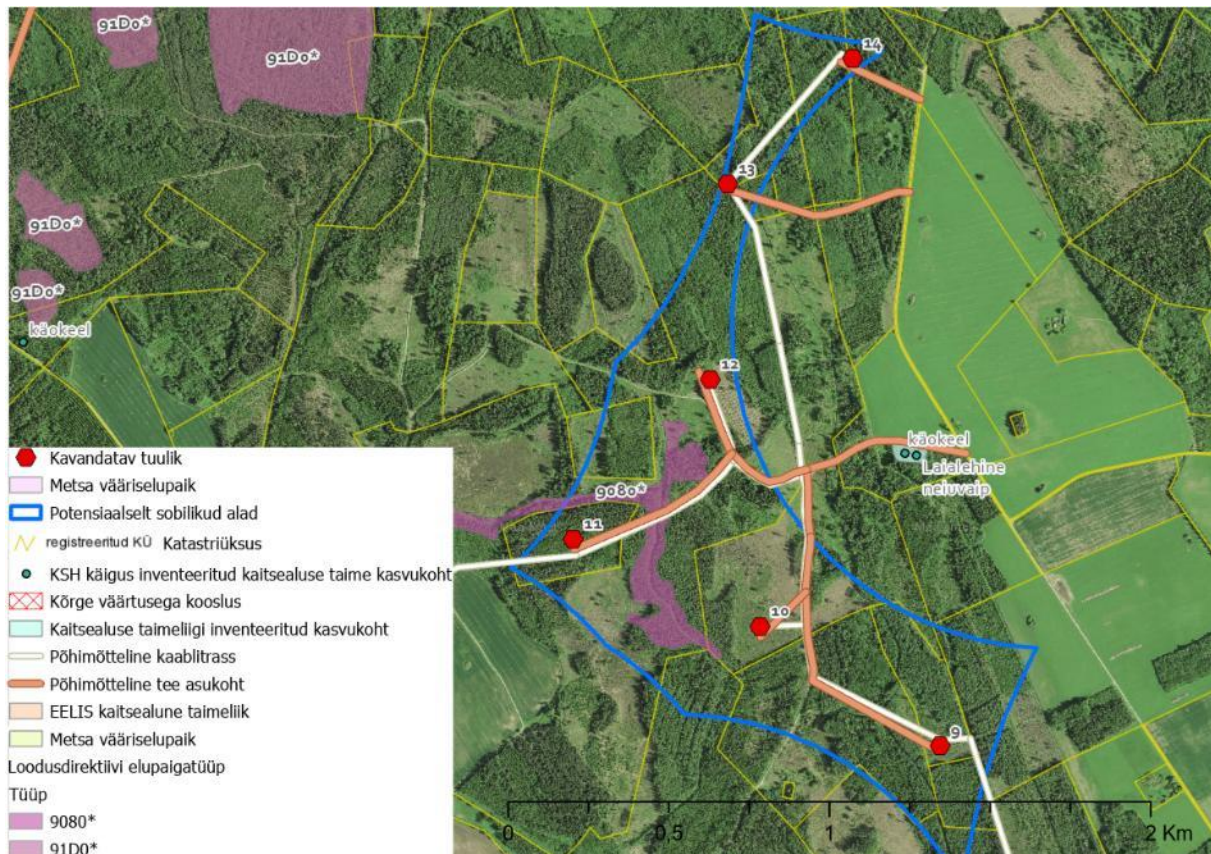
⁴⁹ <https://www.rm.k.ee/organisatsioon/el-fondid-1/uhtekuuluvusfond/kuivendatud-ammendatud-ja-huljatud-turbaalade-korrastamine>

Joonis 11. Potentsiaalselt sobiliku ala 1 paiknemine kõrge väärtusega taimekoosluste suhtes.

Potentsiaalse sobiliku ala 2 kattuvus teadaolevate kõrge väärtusega koosluste ja kaitsealuste taimeliikide leiukohtadega on madal. Teada on ühe metsa loodusdirektiivi elupaigatüübi eraldise (9080 esinduslikkusega C, Joonis 12) esinemine. Osaliselt on elupaigatüübi eraldis raietega kahjustatud. Arvestades eraldise madalat esinduslikkust, varasemat kahjustatust ning planeeringulahenduses kavandatud vähest kattuvust, ei ole eeldada olulist ebasoodsat mõju taimestikule, kui projekteerimisel säilitatakse võimalikult suures ulatuses elupaigatüübi eraldise terviklikkus ja välditakse täiendavat põhjendamatu raadamist. Vältitööde käigus leiti perspektiivse ligipääsutee äärest III kaitsekategooria taimeliikide kasvukoht, mida on võimalik tee rekonstrueerimise käigus säilitada.

Planeeringu koostamisel väljatöötatud tuulikute ja trasside paigutuslahenduse korral LD elupaigatüübi eraldis on suures osas säiliv. Ligipääsutee vähendab eraldise pindala vähesel määral, kuid tegu on madala esinduslikkusega eraldisega. Tuulikute asukohad kattuvad raielankide, noorendikega või majandatud/majandatavate metsaaladega (st kas on lähiminevikus tehtud raiet või on alale väljastatud metsateis raiet tegemiseks). Teede asukohtadena on eelistatud võimalusel olemasolevaid metsateid või kuivenduskraavide perve minimeerimaks ebasoodsat mõju taimestikule.

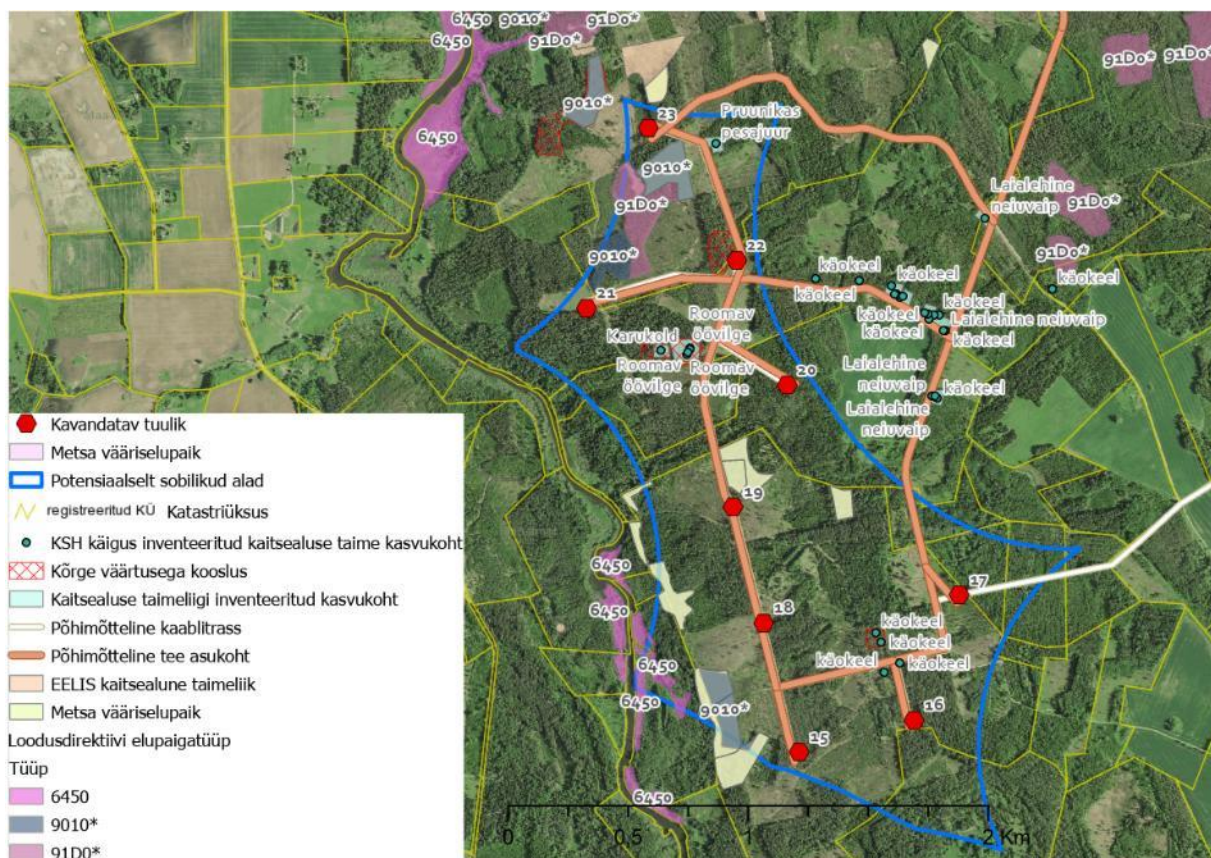

Joonis 12. Potentsiaalselt sobilik ala 2 ja põhimõtteline tuulikute ja tuulepargi taristu paiknemine kõrge väärtusega taimekoosluste suhtes.

Potentsiaalselt sobiliku ala 3 väärtuslikumad taimekooslused on seotud eelkõige majandamata või vähem majandatud metsaaladega (Joonis 13). Planeeringu koostamisel on koostatud tuulikute põhimõttelise paiknemise skeem (Joonis 13). Alale on võimalik taimekooslustest lähtuvalt paigutada kuni üheksa tuulikut koos vajaliku taristuga ilma olulist ebasoodsat mõju taimekooslustele avaldamata.

Planeeringu koostamisel väljatöötatud tuulikute ja trasside paigutuslahenduse korral on välditud kattuvus LD elupaigatüübi eraldiste, vääriselupaikade ja kaitsealuste taimeliikide kasvukohtadega. Tuulikute kavandatud asukohad kattuvad raielankide, noorendikega või majandatud/majandatavate metsaaladega (st kas on lähiminevikus tehtud raie või on alale väljastatud metsateatis raie tegemiseks). Teede asukohtadena on eelistatud võimalusel olemasolevaid metsateid või kuivenduskraavide pervi minimeerimaks ebasoodsat mõju taimekooslustele.

Ala 3 puhul on tegu Uniküla raketibaasi endise alaga. Alal esineb teedevõrgustik ja endise raketibaasi hoonete varemed. 1960ndatel oli alal aktiivselt kasutatav ulatuslik militaarobjekt. Kuna antud objekt on väga pikka aega olnud kasutuseta, siis on looduskooslused inimtegevuse jäljed kohati maastikult kaotanud.

Joonis 13. Potentsiaalselt sobilik ala 3 ja põhimõtteline tuulikute ja tuulepargi taristu paiknemine kõrge väärtusega taimekoosluste suhtes.

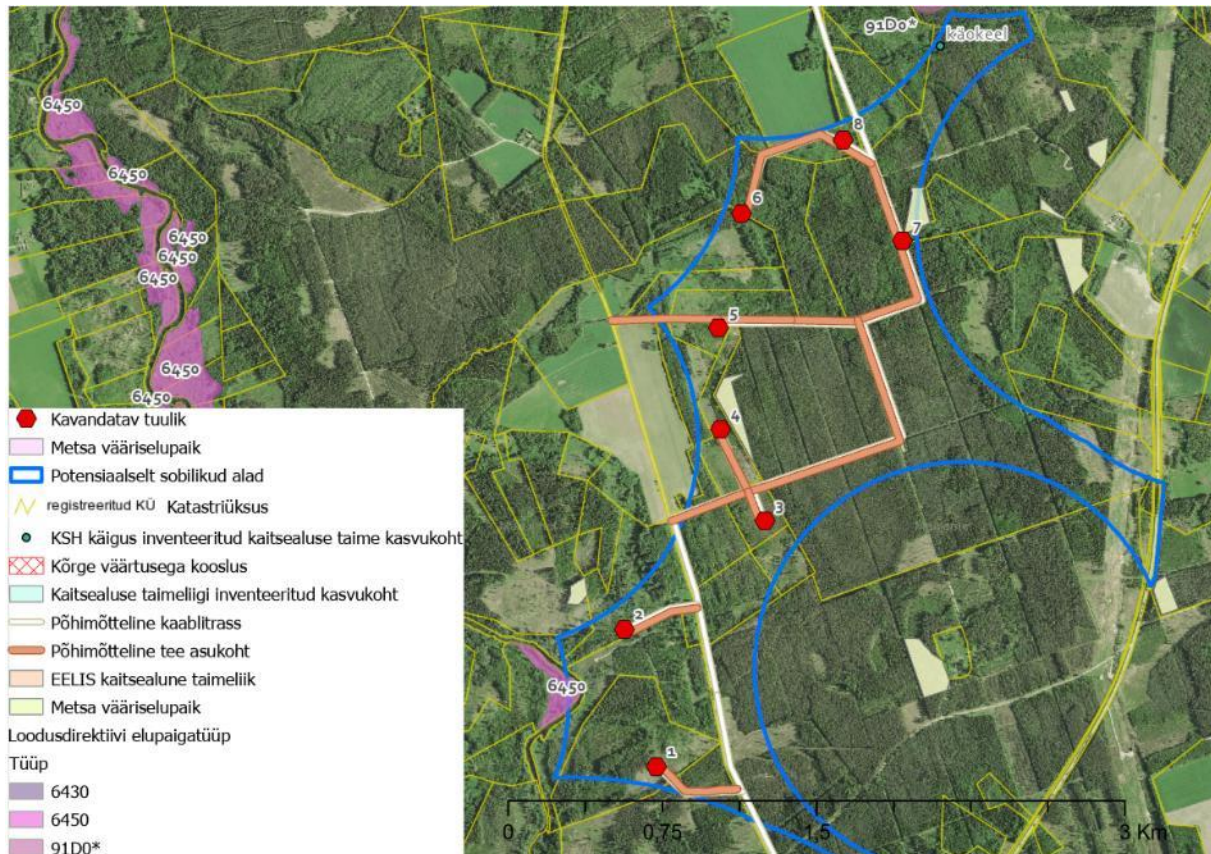
Potentsiaalselt sobiliku ala 4 puhul esinevad kattuvused kolme metsa vääriselupaigaga ja ühe LD elupaigaga (Joonis 14). Kuna ala paikneb valdavalt rohevõrgustiku koosseisus ning nimetatud kooslused on kõrgema ökoloogilise väärtusega, käsitleti neid planeeringulahenduse koostamisel eelkõige aladena, mida tuleb ehitusaladena võimalikult vältida ja säilitada. Nende koosluste ehitusaladena vältimisel jääb alale jätkuvalt piisavalt ruumi tuulepargi rajamiseks.

Planeeringu koostamisel väljatöötatud tuulikute ja trasside paigutuslahenduse korral LD elupaigatüübi eraldises vääriselupaigad ja kaitsealuste taimeliikide kasvukohad säilivad. Võrreldes esialgse eskiislahendusega on tuulikute ja teede asukohti korrigeeritud lähtudes KSH käigus läbiviidud taimestikuinventuuri tulemustest vältimaks väärtuslike koosluseosadega kattuvust. Tuulikute asukohad kattuvad raielankide, noorendikega või majandatud/majandatavate metsaaladega (st kas on lähiminekis tehtud raiet või on alale väljastatud metsateatis raie tegemiseks). Teede asukohtadena on eelistatud võimalusel olemasolevaid metsateid või kuivenduskraavide pervi minimeerimaks ebasoodsat mõju taimestikule.

Planeeringu eelnõu⁵⁰ koostamisel väljatöötatud tuulikute paigutuslahenduse korral ei ole metsa vääriselupaikade suhtes KSH aruandes toodud kaugussoovitus täidetud tuuliku positsioon 7 korral. Teiste positsioonide puhul on mõju vältimiseks vajalik puhverala tagatud või paikneb VEPI ja tuuliku vundamendiala vahel juba olemasolev kuivendussüsteem, tee, lageraielank vms. Teede ja kaablite ligikaudsed koridorid VEP alasid ei läbi ja järgitakse võimalusel olemasolevaid teid, metsasihte vms looduses olemasolevaid koridore ning olulist mõju VEPidel oodata ei ole.

⁵⁰ Positsioon 7 eemaldati linnukaitselistel põhjustel planeeringust kooskõlastamise etapis. KSH aruandes kajastatakse dokumenteerimise huvides ka positsioon 7 taimestikku puudutavad tingimused.

Tuuliku pos 7 puhul jääb tuuliku ehitusala mõjualasse VEP127151. Tegu on märgalal paikneva männikuga ehk kooslus on tundlik veerežiimi muutuse suhtes. Soovitud asukohta ehitades võib kaasneda ebasoodne mõju VEP alale. Minimeerimaks antud VEP elupaigas kooslusele avalduvat negatiivset mõju tuleb antud tuuliku projekteerimisel rakendada ehituslikke meetmeid VEP alal vee režiimi minimaalseks muutmiseks (vt ka ptk 0).

Joonis 14. Potentsiaalselt sobiliku ala 4 ja põhimõtteline tuulikute ja tuulepargi taristu paiknemine kõrge väärtusega taimekoosluste suhtes.

Väljatöötatud planeeringulahenduse korral on väärtuslike taimekoosluste säilimine põhimõtteliselt tagatud, kuna tuulikute, teede ja kaablikoridoride paigutamisel on valdavalt välditud kattuvust kaitsealuste taimeliikide kasvukohtade, vääriselupaikade, loodusdirektiivi elupaigatüüpide esinemisaladega. Tuulepargi rajamisega kaasnev metsa raadamise vajadus on ligikaudu 44 ha. Hinnang on antud analüüsides esialgse teede ja platside ühe võimaliku ruumikuju kattuvust ETAK puittaimestiku andmestikuga. Raadamise mahtu on täpsemalt võimalik täpsemalt hinnata ehitusprojekti koostamisel. KehJS alusel peetakse olulise keskkonnamõjuga raadamise pindalaks 100 ha, samas kuna tegu on rohevõrgustiku alaga tuleb raadamise mahtu minimeerida. Paigutuslahenduse puhul on püütud maksimaalselt kasutada olemasolevat taristut, eelkõige metsateid, ning eelistada tuulikute asukohana raiesmikke, noorendikke või muid juba majandustegevusest mõjutatud alasid. Projekteerimisel tuleb säilitada sama põhimõte ning vältida ehitusalade nihkumist kõrgema ökoloogilise väärtusega kooslustele, kui see ei ole tehniliselt vältimatult vajalik.

4.1.2.4 Võimalikud koosmõjud

KSH koostamisel ei tuvastatud selliseid teadaolevaid planeeringuid või projekte, mille mõjupiirkond kattuks kavandatava tuulepargi mõjupiirkonnaga selliselt, et võiks tekkida oluline kumulatiivne ebasoodne mõju kõrge ökoloogilise väärtusega taimekooslustele või kaitsealuste taimeliikide kasvukohtadele. Taimestiku vaates on võimalikud koosmõjud seotud eelkõige maakasutuse muutuste, raadamise, teede ja tehnilise taristu rajamise ning veerežiimi muutustega. Metsakoosluste ja

kaitsealuste taimeliikide kasvukohtade puhul on oluliseks taustmõjaks ka aktiivne metsamajandus, mis väljaspool kaitstavaid alasid võib sõltumata tuulepargi kavandamisest muuta koosluste struktuuri, valgustingimusi, veerežiimi ja kasvukohtade säilimist. KSH-ga saab suunata eeskätt planeeringuga kavandatavat tegevust, mistõttu on planeeringulahenduse kujundamisel lähtutud põhimõttest vältida ehitusaladena võimalikult suures ulatuses teadaolevaid kõrge ökoloogilise väärtusega kooslusi, kaitsealuste liikide kasvukohti, märgalasid ja vääriselupaiku ning kasutada võimalikult palju olemasolevaid teid, sihte ja muid taristukoridore.

Planeeringuala paikneb suures osas metsamaal ning tuulepargi rajamisega kaasneb raadamine. Kavandatava lahenduse raadamisvajadus jääb alla 100 ha, mida KeHJS tähenduses käsitatakse olulise raadamismõju hindamise künnisena. Samas tuleb arvestada, et Eestis tervikuna esineb arvestatav surve metsamaa muutmiseks muuks maakasutuseks, mistõttu võib raadamise kumulatiivne mõju riigi või piirkonna tasandil olla märkimisväärne. Sellise üldise maakasutussurve ja metsamaa osakaalu säilimise tagamine ei ole lahendatav ühe kohaliku eriplaneeringu KSH raames, vaid vajab käsitlemist kõrgema tasandi strateegilistes dokumentides, õigusaktides ja maakasutuspoliitikas. Käesoleva planeeringu puhul tuleb raadamise mõju vähendamiseks minimeerida ehitusalade pindala, kasutada olemasolevat taristut, vältida väärtuslikke kooslusi ning järgida metsaseaduse ja keskkonnatasude seaduse nõudeid, sh raadamisega seotud hüvitamise regulatsiooni.

4.1.2.5 Meetmed ja edasiste uuringute ja hindamise vajadus

Asukohavaliku etapis tuulikute asukohtade põhimõttelisel määramisel rakendatavad meetmed:

- metsa **vääriselupaikasad tuleb säilitada**. Vääriselupaikade vahetus läheduses tuleb vältida kuivenduskraavide jt veerežiimi muutvate rajatiste rajamist ning olulist valgusrežiimi muutmist. VEP alade puhul tuleb arvestada **50 m puhvriga reaalse ehitusala ja VEP vahel** või näha ette ehituslikud meetmed veerežiimi muutuse vältimiseks. Väiksem puhver on lubatav olukordades, kus vääriselupaiga ja kavandatava ehitusala vahele jääb juba nt toimiv maaparanduskraav, olemasolev tee või lageraielank, mis välistab ehitustegevuse täiendava olulise mõju vääriselupaigale.
- **A ja B väärtusega loodusdirektiivi (LD) elupaigatüüpide esinemisalad tuleb säilitada**. LD elupaigatüüpide vahetus läheduses tuleb vältida kuivenduskraavide jt veerežiimi muutvate rajatiste rajamist ning olulist valgusrežiimi muutmist. Liigniiskete koosluste puhul arvestada **50 m puhvriga reaalse ehitusala ja LD elupaigatüübi vahel** või näha ette ehituslikud meetmed veerežiimi muutuse vältimiseks. Väiksem puhver on lubatav olukordades, kus heas seisundis LD elupaigatüübi ja kavandatava ehitusala vahele jääb juba nt toimiv maaparanduskraav, tee vms rajatis, mis välistab ehitustegevuse olulise mõju väärtuslikule kooslusele.
- asukohavaliku etapis tuleks olulise mõju vältimiseks välistada tuulepargi ja selle infrastruktuuri asukohana teadaolevad kaitsealuste taime-, seene-, sambla ja samblikuliikide pindalalised leiukohad. Kasvukohtadel valgus- ja niiskusréžiimi säilimiseks mitte määrata võimalikke ehitusalasid lähemale kui **20 m kaitsealuse liigi leiukohast**. Väiksem puhver on lubatav olukordades, kus kasvukoha ja kavandatava ehitusala vahele jääb juba nt toimiv maaparanduskraav, tee vms rajatis, mis välistab ehitustegevuse olulise mõju kasvukohale.
- säilitada Koopesoo ja seda ümbritsevate metsakoosluste ümber piisav (soovitavalt vähemalt 250 m) puhvervöönd vältimaks kahjustamaks juba elluviidud soo taastamistegevusi ja võimaldamaks märgalakoosluse seisundi paranemist pikaajalises plaanis.

Eelnevalt kirjeldatud kõrgema väärtusega looduskoosluste välistamistega on vähendatud oluliselt tõenäosust kaitsealuste taime-, seene-, sambla- ja samblikuliikide esinemiseks potentsiaalsetel tuulikute ehitusaladel. Seega taimestiku vaatest võib pidada olulist ebasoodsat mõju kõrge väärtusega taimekooslustele välistatuks ning hinnata tuulepargi rajamist väljaspool välistatud alasid taimestiku mõjude vaatest elluviidavaks.

- rajada elektriühendused maakaablitega, mis vähendab oluliselt raadamise vajadust.

Tuulepargi edasisele projekteerimisel tuleb rakendada järgmisi meetmed:

- edasisel tuulepargi projekteerimisel tuleb arvestada kaitsealuste taimeliikide kasvukohtade paiknemisega ning kasvukohti võimalusel säilitada. Keskkonnaameti nõusolekul on lubatud II kaitsekategooria taime ja seeneliikide leiukohtade kahjustamine nende väheesinduslikes populatsioonides. III kaitsekategooria kasvukohtade puhul tuleb tagada liigi elupaiga säilimine. Kaitstavate taimeliikide esinemisaladel ehitamisel tuleb arvestada looduskaitseseaduse (LKS) § 55 lg-tes 7 ja 8 seatud isendikaitse nõuetega. Juhul kui ei ole võimalik ehitustegevust kaitsealuse taimeliigi kasvukohas vältida, siis tuleb vajadusel teostada taimede ümberasustamine lähtudes Vabariigi Valitsuse 15.07.2004 määruse nr 248 „Kaitsealuse liigi isendi ümberasustamise kord“ nõuetest. Kasvukohtade esinemist võib ehitustegevuse eelselt täiendava inventuuriga täpsustada (arvestades, et käesoleva KSH ja reaalse ehitustegevuse vahele võib jääda mitmeid aastaid ning kasvukohtade säilimist mõjutab ka metsamajandus).
- tuuliku pos 7⁵¹ puhul jääb tuuliku ehitusala mõjualasse VEP127151. Tegu on märgalal paikneva männikuga ehk kooslus on tundlik valguse ja veerežiimi muutuse suhtes. Tuuliku positsiooni rajamisel tuleb:
 - maksimaalselt kasutada ehitusalana ära pos 7 piirkonnas olemasolevat metsatee ala minimeerimaks raadatava ala suurust. Säilitada vähemalt 10 m ulatusega metsariba VEP alaga külgnevalt vältimaks valgusrežiimi muutust ja tuulemurru ohtu VEP alal.
 - tuuliku pos 7 alaga seotud võimalike uute kuivendussüsteemide rajamisel tuleb ehitusprojektide koostamisel tagada, et kuivendussüsteemi kuivendav mõju ei ulatuks metsa vääriselupaika. Ehitusaegse vee ärajuhtimise ja ala kuivenduse projekt koos leevendavate meetmetega tuleb koostada vastavat pädevust ja kogemust omava projekteerija poolt.
 - rajatava tuuliku vundamendisüvendi ehitusaega tuleb hoida minimaalsena vältimaks pikaajalist veetaseme alandust metsa vääriselupaigas VEP127151. Vundamendi ehitusprojekti koostamisel hinnata alanduslehtri ulatust. Juhul kui VEP alal võib veealandus olla rohkem kui 0,5 m, siis tuleb kasutusele võtta ehituslikud meetmed olulise veealanduse vältimiseks VEP esinemisalal. Sobiliku ehitusliku meetme valib projekteerija. Veealandust ümbritsevatel aladel vältiv ehituslik meede võib olla nt vundamendisüvendis sulundseinte kasutamine.
- tuulepargi edasisel projekteerimisel (sh teede ja trasside asukohtade täpsustamisel) tuleb arvestada kõrge väärtusega taimekoosluste (LD A ja B esinduslikkusega eraldised, metsa VEP) paiknemisega. Tuulikute ja trasside asukohtade edasisel täpsustamisel tuleb tagada, et asukohtade muutmine ei põhjusta suuremat ebasoodsat mõju taimestikule kui KSH käigus hinnatud lahendus. See tähendab, et üldjuhul ei ole lubatav tuulikupositsioone nihutada väärtuslikele taimekoostlustele lähemale kui hinnatud asukohad. Erand võib olla lubatav mõjuulatust vähendavate ehituslike meetmete rakendamisel. Vastav hinnang tuleb esitada ehitusloa taotlusele lisatavas KMH eelhinnangu koostamiseks vajalikus teabes või eksperthinnangus.
- kaablitrasside ehitamisel poollooduslike koosluste või loodusdirektiivi elupaigatüüpide esinemisaladele tuleb süvistamisel kaevatav materjal eemaldada kihtide kaupa – rohukamar eraldi, muld eraldi ja lähtekivim eraldi. Peale kaablite paigaldamist täita kanalid võimalikult looduslähedaselt, esmalt lähtekivimi puiste, seejärel mullakiht ning viimaks varem samalt trassialalt võetud mättad.
- tuulepargi ehitiste, rajatiste, teenindusteede servade niitmist võimalusel mitte teostada sagedamini kui üks kord aastas. Võrdlemisi harv niitmine aitab soodustada liigilist mitmekesisust.

⁵¹ Kui rakendatakse ptk 4.1.3.3. esitatud meetmeid linnustiku kaitseks, siis pos 7 rajamisest loobutakse ja antud meetmete rakendamine vajalik ei ole.

- ajutiselt kasutatud ehitus-, ladustus- ja manööverdusala tuleb pärast tööde lõppu korrastada. Vajadusel tuleb taastada pinnase looduslähedane reljeef, eemaldada ehitusjäätised, kobestada tihenenud pinnas ning taastada taimkate viisil, mis ei soodusta võõrliikide levikut ega monokultuurse murukatte kujunemist. Eelistada kodumaist päritolu taimeistikuid ja seemnesegusid.
- ehitustööde käigus tuleb töömaa piirid looduses selgelt tähistada ning ehitustehnika liikumine, materjalide ladustamine ja ajutiste platside kasutamine peab toimuma üksnes selleks ette nähtud aladel. Ehitustegevust, pinnase ladustamist ja masinatega liikumist tuleb vältida kõrgema ökoloogilise väärtusega koosluste ja kaitsealuste liikide kasvukohtade vahetus läheduses väljaspool projekteeritud tööala.
- kui projekteerimisel muudetakse tuulikute, teede, kaablikoridoride, montaažiplatside või ajutiste ehitusalade paiknemist selliselt, et need väljuvad KSH käigus inventeeritud aladest ja tegu on looduslikus seisundis alaga, tuleb enne ehitusloa taotlemist teha vastavas ulatuses täiendav taimeistiku inventuur.

4.1.3 Mõju linnustikule

Tuulepargid võivad mõjutada linde peamiselt kolmel viisil:

- 1) linnud võivad hukkuda kokkupõrke tõttu tuuliku laba või mastiga⁵².
- 2) häirimine võib põhjustada elupaikade kasutamise vähenemist või lindude ümberasumist potentsiaalselt sobilikult alalt⁵³.
- 3) elupaikade hävimine ja muutmine põhjustab muutusi linnustikus⁵⁴.

Tuulikute mõju linnustikule avaldub kõige selgemalt kokkupõrkesuremuses – lendavad linnud võivad põrkuda tuulikutega (eelkõige tuuliku labadega, kuid on ka näiteid lindude lendamisest vastu tuuliku masti) ja kaasneva infrastruktuuriga ning saada surma või vigastada. Lindude kokkupõrked tuulikutega ei ole valdavalt sagedased, kuid on teada mitmeid näiteid, kus tuuleparkides on hukkunud ka palju linde või kaitsealuste liikide isendeid. Risk sõltub eelkõige tuulepargi asukohast, reljeefist ja linnuliikide käitumuslikest omapäradest. Suhteliselt sagedamini põrkuvad tuulikutega liuglendlurid sh toonekurelased ja kurelised ning eelkõige röövlinnud⁵⁴, kes tihtipeale ei väldi tuuleparke⁵⁵.

Kokkupõrkeoht seondub teisalt ka barjääriefektiga – vältimaks tuuleparki peavad linnud lendama tuulepargist mööda või kõrgemalt üle, mis vähendab teatud elupaikade kasutatavust või suurendab lindude energiakulu. Barjääriefekt avaldab olulisemat mõju pigem suuremate tuuleparkide puhul või ka juhul kui tuulepark rajada lindude regulaarsele liikumisteele (nt rändeteele või igapäevasele lennuteele pesitsusala ja toitumisala vahel). Arvestades Valga valla eriplaneeringu alade suurust ja paiknemist sisemaal, peamistest rändekoridoridest eemal, siis antud eriplaneeringu puhul olulist barjääriefekti teket linnustiku osas oodata ei ole. Avaliku väljapaneku käigus juhiti tähelepanu Väikese Emajõe oru võimalikule rollile lindude liikumis- ja rändekoridorina. KSH käigus hinnati linnustiku liikumist nii olemasolevate andmete kui ka välitööde alusel. Kavandatavad tuulikud ei paikne Väikese Emajõe ürgorus ega vahetult jõe kaldavööndis ning uuringute põhjal ei tuvastatud sellist regulaarset ja intensiivset rändekoridori või igapäevast lennuteed pesitsus- ja toitumisalade vahel pikki Väikest Emajõe, mille puhul Valga valla eriplaneeringuga kavandatav tuulepark võiks põhjustada olulist barjääriefekti.

⁵² Thelander, C. G. & Smallwood, K. S. 2007. The Altamont Pass Wind Resource Area's effects on birds: a case history. Birds and Wind Farms (eds M. de Lucas, G. Janss & M. Ferrer): 25–45. Quercus Editions, Madrid.

⁵³ Drewitt, A. L. & Langston, R. H. W. 2006. Assessing the impacts of wind farm on birds. Ibis 148: 29–42.

⁵⁴ Gove, B., Langston, R. H. W., McCluskie, A., Pullan, J. D. & Scrase, I. 2013. Wind farms and Birds: an updated analysis of the effects of wind farms on birds, and best practice guidance on integrated planning and impact assessment. Report prepared by BirdLife International on behalf of the Bern Convention, RSPB/BirdLife in the UK, Sandy, UK. 89 pp.

⁵⁵ Hötter, H., 2017. Birds: displacement. In: Martin R. Perrow (ed): Wildlife and Wind Farms, Conflicts and Solutions. Volume 1 Onshore: Potential Effects.

Tuulepargi rajamisega kaasneb ka otsene linnustiku elupaigakadu ning häiringutest tulenev elupaiga kvaliteedi langus. Tuulikute rajamisest tulenev otsene elupaigakadu on enamasti suhteliselt vähene, kuid tuulikute ehitusplatsidele tuleb arvestada lisaks juurde juurdepääsuteede ja elektriliitumiste rajamine. Tuulepargist tulenevad ning elupaiga kvaliteeti mõjutavad häiringud avalduvad nii ehitusetapis, tuulikute töötamise ajal kui lammutamisetapis. Häiringu allikaks võivad olla tuulikud iseenesest (sh tuulikute poolt tekitatav müra, valguse-varjude vilkumine, vibratsioon) ja/või nendega seotud muu infrastruktuur või tuulepargiga seotud senisest intensiivsem inimeste liikumine⁵⁵ (nii tuulepargi hooldus kui rajatud juurdepääsuteid kasutavad muud liiklejad). Häiringu mõju ulatus ja olulisus on erinev, sõltudes liigist ja liigirühmast ja võimalikust harjumisest tuulikutega.⁵⁵ Tuulepargiga seotud häiringutele tundlikemaks (seega ka tuuleparke enam vältivateks) linnurühmadeks on peetud luikesid, hanesid, kurgi, kahlajaid ja mõningaid liike värvulistest. Uuringud on kinnitanud, et ka näiteks metsakanalised (nt metsised)^{56,57} väldivad tuulepargi alasid. Häiringute tulemusel ei pruugi linnud enam kasutada potentsiaalselt sobilikul alal või läheduses olevat elupaika, või kasutavad seda harvemini, mille tulemusel populatsiooni jaoks kasutatava elupaiga pindala väheneb.

Linnustikule avalduva mõju vähendamisel on seega esmane ülesanne tuulepargi hoolikas asukohavalik. Asukohavaliku esmaseks ülesandeks on vältida tuulikute kavandamist linnustiku seisukohalt kõige tundlikumatele aladele ning ohustatud häirimistundlike või kokkupõrkealtide liikide elupaikade lähedusse.

4.1.3.1 Hindamise metoodika

Mõju linnustikule hinnati eriplaneeringu aladel kaardistatud potentsiaalselt sobilikel aladel. Selleks analüüsiti olemasolevaid andmeid kaitsealuste linnuliikide kohta andmebaasidest EELIS (Eesti looduse infosüsteem, Keskkonnaagentuur), PlutoF ja üle-eestiline maismaalinnustiku analüüs⁵⁸. Lisaks kasutati ka GPS saatjatega varustatud must-toonekurgede toitumisalade analüüsi andmestikku⁵⁹.

Planeeringu läbiviimise käigus ei ilmnenu, et piirkonnas oleks lisaks maismaalinnustiku analüüsis kajastatud saatjaandmetega lindudele ja must-toonekure toitumisalade analüüsis kajastatud saatjaandmetele veel saatjaga varustatud linde⁶⁰.

EELIS andmestikku analüüsiti I kaitsekategooria liikide suhtes 5 km ulatuses uuringualadest, II kaitsekategooriaga liikide suhtes 2 km raadiuses ja III kaitsekategooria liikide osas uuringualadega kattuvatel aladel. Andmeid on ajakohastatud 08.08.2025. a seisuga.

Seejärel viidi läbi linnustiku uuring⁶¹ potentsiaalselt sobilikel aladel ja nendest 500 m raadiuses (edaspidi *uuringuala*). Uuringu käigus registreeriti kõik liigid, aga eelistähelepanu all olid kaitstavad ja kaitsekorralduslikult olulised liigid, eriti haukalised, pistrikulised, must-toonekurg, sookurg, hanelised

⁵⁶ Coppes, J., Braunisch, V., Bollmann, K., Storch, I., Mollet, P., Grünschachner-Berger, V., Taubmann, J., Suchant, R., Nopp-Mayr, U., 2020. The impact of wind energy facilities on grouse: a systematic review. *Journal of Ornithology* (2020) 161:1–15.

⁵⁷ Taubmann, J., Kämmerle, J-L., Andrén, H., Braunisch, V., Storch, I., Fiedler, W., Suchant, R. and Coppes, J., 2021. Wind energy facilities affect resource selection of capercaillie *Tetrao urogallus*. *Wildlife Biology* 2021 (1), <https://doi.org/10.2981/wlb.00737>.

⁵⁸ Eesti Ornitoloogiaühing, Kotkaklubi. 2022. Üle-eestiline maismaalinnustiku analüüs. Riigihanke nr 239156. Kaardikihid Keskkonnaagentuuri ruumiandmete teenusest.

⁵⁹ Kotkaklubi. 2022. Satelliit- ja GSM-põhiste saatjatega varustatud kotkaste ja must-toonekurgede info soetamine ja pesitsusaegse info analüüs ja must-toonekurgede tugitoitmine.

⁶⁰ Saatjaga lindude paiknemise osas KSH koostamise ajaperioodil tervikülevaade Eestis puudus, linde on saatjatega varustatud eri projektide raames eri osapoolte poolt ja andmed kuuluvad reeglina saatja paigaldajale. Suures osas kajastuvad suuremate saatjate projektide andmed kas maismaalinnustiku analüüsi raames koondatud andmetes või must-toonekure osas toitumisveekogude analüüsis. Juhul kui projekti piirkonnas esineb avaldamata andmetega saatjaga linde antakse nende esinemisest andmete omaniku poolt teada planeeringu protsessi käigus. Antud juhul sellist infot ei laekunud.

⁶¹ täismahus uuringu aruanne esitatakse KSH aruande Lisana 3, kuid kuna aruanne sisaldab I ja II kategooria liikide leiukohtade andmeid, siis on tegu asutusesisese kasutusega aruandega.

jt. Uuringualal valiti vaatluskohad selliselt, et kaetud oleks kindlasti üle poole uuringualast, soovitavalt vähemalt 75–80%. Vaatluspunktide esmane valik tehti kameraalselt ortofotode abil, hiljem täpsustati vaatluskohtade arv ja asukoht ettevalmistava välitöö käigus.

Kevadel (märts–mai), suvel (juuni–august) ja sügisel (september–november) 2023. a toimusid loendused kindlaksmääratud loenduspunkti(de)st. Minimaalne loendustundide arv igast vaatluspunktist oli kevadel ja sügisel 36 tundi ja suvel 18 tundi. Ühe vaatlustsükli (üks loendus ühest vaatluspunktist) pikkus oli 2–3 tundi. Loendusajad jaotati valgele ajale soovitavalt ühtlaselt. Sõltuvalt linnurühmast ja nähtusest oli vajalik suurema tähelepanu pööramine teatud osale ööpäevast. Näiteks rände puhul on enamusel liikidel aktiivsem ränne nelja tunni jooksul peale päikesetõusu, röövlindudel aga keskpäevaga piirnevatel tundidel, kui kujunenud on tõusvad õhuvoolud.

Välitöö käigus registreeriti linnu liik, arv (salkade, parvede puhul), lennukõrgus (kasutades laserbinoklit või hinnates lennukõrguse teadaoleva kõrgusega objektide abil), linnu poolt uurimisaslas veedetud aeg (sek) ja soovitavalt lennutrajektor visandina välitöökaardile või nutiseadmesse.

Uuringu käigus viidi läbi haudelinnustiku inventuur. Selleks viidi läbi kaitsealuste linnuliikide pesitsusterritooriumite kaardistamine punktloenduse meetodil⁶² ja peibutusloendus rähnide, laanepüü ja kanakulli osas⁶³. Lisaks viidi läbi metskanaliste (eeskätt metsis) inventuur uuringualadel 1 ja 4. Suurte raopesade otsimine viidi läbi eraldi uuringualal 3 ja 4 (lisaks otsiti pesi rähnide, laanepüü ja kanakulli peibutamise ajal) ning uuringualadel 1 ja 2 otsiti pesi peibutusloendustega paralleelselt, kontrolliti ka teadaolevate kanakulli pesade asustatust.

Uuringu käigus koostati must-toonekure toitumisala sobilikkuse ja elupaiga kestlikkuse hinnang.

Linnustikule avalduv mõju loeti oluliseks eelkõige juhul, kui kavandatav tegevus võib põhjustada I või II kaitsekategooria linnuliigi pesitsuspaiga, olulise toitumisala või liikumiskoridori kasutatavuse vähenemist, suurendada kaitsekorralduslikult olulise liigi kokkupõrkeriski tasemeni, mida ei ole võimalik asukoha valiku või tehniliste meetmetega piisavalt leevendada, või põhjustada elupaikade killustumist sellises ulatuses, mis võib halvendada kohaliku asurkonna seisundit. Üksikute isendite juhuvaatlusi või madala intensiivsusega läbilendu ei käsitatud iseseisvalt tuuleparki välistava asjaoluna, kui puudus tõendatud seos pesitsuspaiga, olulise toitumisala, rändekoridori või muu regulaarselt kasutatava elupaiga.

Andmebaasi andmete analüüsi ning uuringute käigus kogutud andmete alusel tsoneeriti uuringualad linnustiku vaates kolmeks lähtudes mõju olulisusest:

- 1) **Punased alad** – tuulikute asukohtadena ebasobivad alad – alad kuhu tuulikute rajamisel võib esineda oluline ebasoodne mõju linnustikule, sealjuures võib esineda oluline ebasoodne mõju I või II kaitsekategooria linnuliigile ning seda ei ole võimalik tehniliste või ajaliste meetmetega leevendada;
- 2) **Kollased alad** – tuulikute asukohtadeks vähesobivad alad – alad kuhu tuulikute rajamisel olulises matus võib esineda oluline ebasoodne mõju linnustikule. Sellisteks aladeks liigitati valdavalt III kaitsekategooria linnuliikide elupaigad. Vähesobivaid alasid tuleks püüda võimalikult suurel määral (vähemalt 50% pindalast) säilitada.
- 3) Rohelised alad (järgnevatel joonistel värvitud alad) – alad kus linnustikust tulenevad tuulikute rajamist piiravad kitsendused puuduvad.

2025. a koostati lisaks Meelis Leivitsa poolt ekspertarvamus Valga tuulepargi mõjudest metsise kohalikele asurkonnale. Ekspertarvamuse koostamiseks teostati 2025. a kevadel potentsiaalselt sobiliku ala 4 lähialal välivaatlus ning vaatlustulemuste alusel registreeriti piirkonnas metsise elupaik

⁶² <https://www.eoy.ee/ET/13/14/punktloendus/>

⁶³ <https://www.keskkonnaagentuur.ee/seireankeetid> (Rähnid)

KLO9137151. Ekspertarvamuse tulemusi arvestati KSH aruande täiendamisel ja planeeringulahenduse koostamisel.

2026 kevadel teostati Urmas Abeli poolt Alamõisa külas täiendav väike-konnakotka pesade otsing ja punktvaatlused, et selgitada väike-konnakotka võimalikku pesitsemist ja elupaigakasutust kavandatava tuulepargi suhtes. Täiendava uuringu eesmärk oli kontrollida avalikustamise käigus ja Keskkonnaameti poolt tõstatatud võimalikku uut asjaolu. Uuringu tulemustest ei ilmnenud väike-konnakotka sellist pesitsuspaika või elupaigakasutust, mis eeldaks tuulikute asukohtade muutmist või täiendavate linnustikust tulenevate välistusalade määramist. Uuringu aruanne on esitatud KSH aruande lisas 6.

Teadmiste lüngad: Linnustiku mõju hindamisel ei ilmnenud teadmiste lünki, mis takistaksid järelduste tegemist. Võimalikku määramatust vähendati olemasolevate andmebaaside, maismaalinnustiku analüüsi ja 2023. a linnustiku välitööde kasutamisega ning täiendavalt koostati 2025. a metsise kohaliku asurkonna sidususe eksperthinnang ja teostati 2026. a väike-konnakotka pesade otsing ning punktvaatlused. Nende tulemusi arvestati planeeringulahenduse kujundamisel. Mõjuprognoside paikapidavuse kontrollimiseks ja linnustiku ajas muutuvast elupaigakasutusest tuleneva määramatuse arvestamiseks seati planeeringu elluviimise etapiks järeelseire kohustus, mille tulemuste alusel tuleb vajadusel täpsustada või rakendada täiendavaid leevendusmeetmeid.

4.1.3.2 Hindamise tulemused

4.1.3.2.1 Linnustiku hindamise tulemused potentsiaalselt sobiliku ala 1 suhtes

Kaitsealuste liikide registreeritud elupaikade ülevaade

Uuringualast 1 2,6 km kaugusele jääb **must-toonekure (*Ciconia nigra*)** elupaik KLO9128283. Eesti riikliku ohustatud liikide punase nimestiku andmetel (2019. aasta hinnang) kuulub must-toonekurg kategooriasse „kriitilises seisundis“. Pesa (id -1036847573) jääb 3 km kaugusele uuringualast. Riikliku seire raames on elupaika kontrollitud viimati 02.05.2024. a, mil see oli sihtliigi poolt asustamata. Seire alusel oli pesa viimati asutatud 1999. a, mil pesas oli 3 poega. **Seega seire alusel ei ole elupaik olnud viimase 24 aasta jooksul olnud asutatud.**

Maa- ja Ruumiameti metsamuutuste kaardiandmete (perioodist 2012–2021) alusel ja ka ortofoto alusel ei ole elupaiga metsas suuremahulisi raieid tehtud. Seega elupaigaks sobilik metsaala on säilinud. EELIS andmebaasis puudub info, et pesa oleks varisenud, samuti puudub info pesapuu seisundi kohta.

GPS saatjatega varustatud must-toonekurgede toitumisalade analüüsi alusel (edaspidi GPS analüüs)⁶⁴ jääb uuringualale üks teadaolev must-toonekure toitumisveekogu (Soontaga oja, VEE1012700). Toitumisalad määrati must-toonekure puhul kõigi sobivate saatjatega jälgitud aastate andmete põhjal (2007–2022). Tegu ei ole GPS andmete analüüsi alusel esmatähtsa toitumisveekoguga. Toitumisveekogu jääb väljapoole potentsiaalselt sobilikku tuulepargi ala ning planeering ei näe ette antud toitumisala ette tuulikute paigaldamist, st et pesapaiga ja toitumisala vaheline sidusus on tagatud.

Alast 2,6 km kaugusele jääb **kalakotka (*Pandion haliaetus*)** registreeritud elupaik KLO9129625. Eesti riikliku ohustatud liikide punase nimestiku andmetel (2019. aasta hinnang) kuulub kalakotkas kategooriasse „ohualdis“. Pesa (id -1178468493) jääb 3,1 km kaugusele uuringualast. Riikliku seire raames on elupaika kontrollitud viimati 25.07.2024. a, mil see oli sihtliigi poolt asustamata. Seire alusel oli pesa viimati asutatud 2023. a ja enne seda 2018. a, kuid pesitsemine ei ole ka nendel kordadel olnud

⁶⁴ Kotkaklubi. 2022. Satelliit- ja GSM-põhiste saatjatega varustatud kotkaste ja must-toonekurgede info soetamine ja pesitsusaegse info analüüs ja must-toonekurgede tugitoitmine.

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

edukas. Perioodil 2000–2018 oli pesa EELIS andmebaasi andmetel kõigil seirekordadel asustatud. 2020. a seireandmetes on märges, et tegu on tehispesaga.

Maa- ja Ruumiameti metsamuutuste kaardiandmete (perioodist 2012–2021) alusel ja ka ortofoto alusel ei ole elupaiga metsas suuremahulisi raied tehtud. Seega elupaigaks sobilik metsaala on säilinud.

Uuringualast 2,9 km kaugusele jääb **väike-konnakotka (*Clanga pomarina*)** registreeritud elupaik KLO9129608. Pesa (id -1772107859) jääb 3 km kaugusele uuringualast. Eesti riikliku ohustatud liikide punase nimestiku andmetel (2019. aasta hinnang) kuulub väike-konnakotkas kategooriasse „ohulähedane“. Riikliku seire raames on elupaika kontrollitud viimati 21.07.2024. a, mil see oli sihtliigi poolt asustamata. Seire alusel oli pesa viimati konnakotka poolt asutatud 2011. a, mil pesa oli asutatud ning seal kasvas üks poeg. Keskkonnaagentuuri ruumiandmete teenusest kättesaadava MLA erisuse kaardikihi alusel on antud elupaiga suhtes soovitatud vähendatud 1 km tsoon 1 ala käsitlust.

Maa- ja Ruumiameti metsamuutuste kaardiandmete (perioodist 2012–2021) alusel ja ka ortofoto alusel ei ole elupaiga metsas suuremahulisi raied tehtud. Küll aga on uuendusraieid tehtud elupaigaga külgnevatel metsaaladel.

Uuringualast 3,3 km kaugusele jääb **väike-konnakotka (*Clanga pomarina*)** registreeritud elupaik KLO9129305. Pesa (id 212990292) jääb 3,6 km kaugusele uuringualast. Riikliku seire raames on elupaika kontrollitud viimati 21.07.2024. a, mil see oli sihtliigi poolt asustamata ja pesa varisenud. Seire alusel oli pesa viimati asutatud 2019. a, mil pesa oli asutatud, kuid pesitsemine ebaõnnestus. EELIS andmebaasi alusel oli pesa asustatud ka 2018. a, mil oli ka pesa esmaregistreerimine. Maa- ja Ruumiameti metsamuutuste kaardiandmete (perioodist 2012–2021) alusel ei ole elupaiga metsas suuremahulisi raied peale pesa esmaregistreerimist tehtud.

Eesti riikliku ohustatud liikide punase nimestiku andmetel (2019. aasta hinnang) kuulub kanakull kategooriasse „ohualdis“. Ala 1 kattub **kanakulli (*Accipiter gentilis*)** elupaigaga KLO9133077. Antud elupaik kattub ka potentsiaalselt sobiliku tuulepargi alaga. Elupaik on registreeritud 31.07.2023. a (elupaik registreeriti nii KAUR korraldatud RePower uuringu kui käesoleva planeeringu koostamisel läbiviidud linnustiku uuringu käigus). Tegu on rahuldavas seisundis elupaigaga, mis on olnud asustatud nii 2023. a kui ka 2024. a. Pesapuuks on kuusk.

Uuringuala 1 kattub **kanakulli (*Accipiter gentilis*)** elupaigaga KLO9120519. Viimane EELIS andmebaasi kohane elupaiga vaatlus oli 24.04.2023. a, mil pesa oli varisenud. Elupaik registreeriti EELIS andmebaasis 2015. a ja on olnud vahemikus 2015–2020 vahelduva eduga asustatud. Edukas pesitsus on viimati registreeritud 2020. a. Elupaika jäävad pesad on EELISes arhiveeritud, kuna need on hävinud.

Uuringuala 1 kattub **metsise (*Tetrao urogallus*)** elupaigaga KLO9131764. Viimane vaatlus EELIS andmebaasis on 16.04.2021. a, mil loendati kolm metsisekukke ja märgiti, et mägupaik on asustatud. Tegu on elupaiga modelleeringu alusel registrisse kantud elupaigaga, mille piire täpsustati Keskkonnaameti poolt 2024. a. Elupaigas olulisel määral raieid kaardiandmete alusel ei ole viimastel aastatel tehtud. Eesti riikliku ohustatud liikide punase nimestiku andmetel (2019. aasta hinnang) kuulub metsis kategooriasse „ohualdis“.

Uuringualast 1670 m kaugusele jääb **metsise (*Tetrao urogallus*)** elupaik KLO9101751. Viimane vaatlus EELIS andmebaasis on 22.04.2018. a, mil loendati kolm metsisekukke. Elupaigas olulisel määral raieid kaardiandmete alusel ei ole viimastel aastatel tehtud.

MLA kohaselt esineb uuringuala 1 puhul kattuvust laanepüü (*Tetrastes bonasia*) tsoon 3 aladega ehk liigi modelleeritud elupaikadega. MLA kohaselt esineb uuringuala 1 puhul vähest kattuvust põhja osas suur laukhane (*Anser albifrons*) tsoon 3 alaga. KAUR Repower uuringu käigus on alal registreeritud mitmed III kaitsekategooria linnuliikide leiukohad.

Metsiste jt kanaliste vaatlused

Valga uuringualal 1 viidi metsise jt kanaliste välitööd läbi ajavahemikus aprill–mai (03.04.2023, 07.04.2023, 16.04.2023, 22.04.2023, 10.05.2023). Metsise puhul võeti aluseks M. Leivitsa poolt

koostatud metsise mängupaikade mudel (2021. a) ning valiti välja võimalikud mängualad, kus otsiti mängupuude alt ja ümbruskonnast mängudele iseloomulikke lühikesi väljahteid. Pikemad ekskrementid määrati toitumispuudeks, mis on olulised metsise toitumisalad. Koopesoosse (tuntud ka kui Priipalu raba, mis on RMK poolt taastatud⁶⁵ 2021–2022. a) paigaldati aprillikuus neli rajakaamerat (kokku salvestasid rajakaamerad neljas erinevas punktis), et lisaks hommikusele metsise loendusele saada täiendavat lisainfot mängupaika külastatavate kukkede kohta. Rajakaamerad paigutati võimalike mängupuude lähedusse, mis fikseeriti lühikeste ekskrementide esinemise põhjal. Rajakaamerad eemaldati oktoobri esimeses pooles.

Koopesoo metsise mängu hommikune seire teostati 06.05.2023, kuid hommikuse vaatluse käigus metsise kukke ei nähtud. Rajakaamerate abil õnnestus fikseerida mänguperioodil 1–3 metsisekukke (28.04.2023 üks mängiv metsise kukk, 04.05.2023, 05.05.2023 pärastlõunased kukkede vaatlused, 18.05.2023 üksik mängiv isend kella 13 ajal ning 27.09.2023 üksik metsise kukk). Seire hommikul (06.05.2023) fikseeriti 5–6 mängivat tedrekukke (LK III kat).

Koopesoos kasvas üks sookure (LK III kat) paar poega ning rabas käisid aktiivselt toitumas hoburästad (LK III kat). Lisaks fikseeriti üks toituv raudkull (LK III kat).

Välitööde tulemused näitasid, et põhiline metsise mänguala on koondunud Koopesoo rabasse (kattub potentsiaalse sobiliku alaga 1), kus mängis rajakaamerate põhjal 1–3 metsisekukke. Välitöödel nähti korraga maksimaalselt kahte metsisekukke Koopesoo raba läheduses lendu tõusmas mändidelt. Koopesoost läänes paiknevad metsisele sobilikud toitumismetsad, mis fikseeriti pikkade toitumisekskrementide põhjal. Metsise otsingualal, mis jäi potentsiaalselt sobilikule alale 1, fikseeriti kiskluse tõttu hukkunud metsise kuke sabasuled. Lõunapoolsetel otsingualadel, mis jäävad väljapoole potentsiaalset sobilikku ala 1, nähti metsise toitumisjälgi. Edelapoolne toitumisala, mis jääb väljapoole potentsiaalset sobilikku ala 1, on väga tugeva kuivendusmõjuga hiljuti rajatud kuivenduskraavide tõttu ning mängualaks ei sobi. Kagupoolsed metsise vaatlused, mis jääb väljapoole potentsiaalset sobilikku ala 1, on samuti seotud metsise toitumisalaga.

Kuivõrd Koopesoo raba on vaid mõned aastad tagasi taastatud, siis võib selle ala tähtsus mängupaigana metsisele tulevikus tõusta. Oluline on tagada häiringutevaba liikumiskoridor Virna metsise mänguala ning Koopesoo metsise mängualade vahel, et isendid saaksid nende mängualade vahel häirimatult liikuda. MLA kohaselt nähakse ette puhvertsoon ümber asustatud mänguasurkonna 1 km raadiusega (tsoon 2) ning ühenduskoridorid alamasurkondade vahel, hõlmates võimalikult palju sobivat elupaika. **Metsise seisukohalt (arvestades mängu- ja elupaiga ning selle juurde kuuluva puhvriga) on Valga uuringualale 1 väga keeruline tuulikuid rajada, sest valdava ala potentsiaalsest arendusalast paikneb metsise mänguala ühe kilomeetri puhvris. Antud alale tuulepargi rajamine nõuaks metsise elupaikade kompenseerimist.** Lõunapoolsed metsise otsingualad sobivad toitumisaladeks nagu ka edelapoolne otsinguala on sobiv metsisele toitumisalana. Kagupoolsed metsise vaatlused on samuti seotud metsise toitumisalaga. **Samuti on oluline elupaikade sidususe säilitamiseks tagada lõunapoolset Virna mängualalt häiringuvaba ühenduskoridor Koopesoo mängualale.**

Metsise välitööd teostati kevadel, võttes aluseks metsise mängupaikade mudel. Metsise mängualana on sobilik Koopesoo raba, kus rajakaamerate abiga salvestati metsise mänguperioodil 1–3 kukke. Koopesoo olulisus metsise mängupaigana tõenäoliselt tulevikus suureneb seal teostatud taastamistööde tõttu, mis mõjuvad metsise mängule positiivselt läbi veerežiimi taastamise. Väljaspool Koopesood vaadeldi metsist valdavalt toitumisaladel.

Rähnliste, kakuliste, laanepüü ja kanakulli peibutusleiid; kaitsealused ning olulised haudelinnud ja nende elupaigad

Kakulistest registreeriti alal händkakk (1), värbkakk (1). Rähnlistest musträhn (8), tamme-kirjurähn (1), väike-kirjurähn (2), hallpea-rähn (3). Lisaks registreeriti väike-kärbsenäpp (5), hoburästas (5), punaselg-

⁶⁵ https://media.rm.k.ee/files/Priipalu_projekt.pdf

õgija (1), hallõgija (1), nõmmelõoke (2), sookurg (4), metskurvits (4), metstilder (3), tikutaja (3), rukkirääk (1), õõnestuvi (5), laanepüü (9) ja suitsupääsuke (1).

Valga uuringualal 1 tuvastati välitöö käigus **kanakulli pesa**, kus liik 2023. a kevadiste välitööde käigus avastati ning liik oli kohal ka 25.02.2024. Tõenäoliselt on tegemist lõuna poolt pärit linnuga, sest lähimas 1,4 km kaugusel asuvas lõunapoolses leiukohas (KLO9120519, Mustumetsa) on mõlemad pesad (-854891712 ja 1020767630) varisenud, mida kinnitavad EELIS andmebaasi 2023. a seire andmed ning ka välitööde käigus ei õnnestunud seal enam pesi puudelt leida.

Üks punktvaatluse punkt asus pesapaigast 900 m kaugusel ning kanakulli õnnestus lennul näha 03.05.2023. a punktist kagus ja teine vaatlus tehti rände ajal 17.10.2023. a. Kanakulli jahistrateegia hõlmab kiireid sööste maapinna suunas tabamaks saakobjekti (eeskätt hallvares, pasknäär, hakk ja harakas, kodutuvi, kaelustuvi ning laanepüü ja teder, imetajatest on saakloomade seas olnud peamiselt oravad ning jäneseid ⁶⁶) on kokkupõrkeoht kõrgete tuulikutega >200 m väga madal. Kanakulli surmajuhtumeid tuulikute tõttu on teada vaid üksikuid⁶⁷, mis võib olla seotud liigi toitumisstrateegiaga – valdav enamik liigi toiduobjektidest on leitavad maapinnalt (nt punaorav, jänes) või madalamatelt lennukõrgustelt (<100 m; tuvid, kanalised, vareslased).

Uuringualalt 1 leiti kokku (sh KAUR uuringu andmed) neli 2023. a asustatud viu pesa (nii herilaseviu kui ka hiireviu kuuluvad LK III kat), millest kolm kuulusid hiireviule ning üks idapoolne pesapaik herilaseviule. Alljärgnevalt analüüsiti hiire- ja herilaseviu võimalikke toitumisalasid. Kuivõrd hiireviu püüab saaki avamaastikul, siis on oluline pesitusala läheduses paikneva avamaastiku paiknemine, mille põhjal saab hinnata võimalikke tõenäolisi toitumisalasid. Herilaseviu põhiline jahiala jääb metsamaale, kus saaki otsitakse metsaservades, metsalagendikel, raiesmikel ja sihtidel, mõnikord niitudel. Sageli peatub herilaseviu ojade jt väiksemate veekogude läheduses.

Eesti uurijate andmete kohaselt ulatusid Eestis GPS saatjate abil määratud hiireviu kodupiirkonnad 3,2 km² kuni 4,7 km²-ni ⁶⁸. Suveperioodil juulis 1,7–2,8 km²-ni. See tähendab, et peamine tegutsemisraadius pesakohast võib ulatuda 0,74–1,2 km-ni. Mets võib olla hiireviule tähtis saagiala. Metsades varitsetakse näiteks häilude, sihtide ja kraavide ääres, majandusmetsades ka lageraiesmikel. Viude saagijahialana mängivad enamasti põhirolli siiski avamaabiotoobid. Kindlasti ei kasutata ka neid päris juhuslikult, vaid eelistatakse metsaservale lähemaid alasid. GPS saatjatega linnud näitasid, et paindlik hiireviu kasutab saagijahiks enamikku biotoopidest, mida ümbruses leidub, kuid teatud kõlvikuid siiski eelistatakse. Näiteks rohumaade rohkusest peavad meie hiireviud lugu⁶⁸.

Seoses hiireviuga kaasneb tuulepargi rajamisega kokkupõrkerisk. Nimelt esineb haukalistest kõige rohkem suremust tuulikuparkides tuuletallajal, seejärel hiireviul, puna-harksabal ja merikotkal⁶⁹. Põhja-Euroopas on haukalistest leitud kõrgeimat suremust tuulikute tõttu hiireviul, kes väldib väga vähesel või mõningal määral (250–500 m kaugus) tuulikuid⁶⁹.

Punktvaatlused

Valga uuringualal 1 oli kevadine haneliste ränne pigem tagasihoidlik, mil hanelistest (valdavad vaatlused tehti perekond hane kohta, vähesemal määral õnnestus liigini määrata suur-laukhane ja tundra-rabahane) loendati kokku 580 isendit. Üle 80% hanedest (475 isendit), kes põhja suunal lendasid, paiknesid rootori ohutsoonis (vahemik 90–180 m).

⁶⁶ Keskkonnaamet, 2022. Kanakulli kaitse tegevuskava.

⁶⁷ Rydell, J.; Ottvall, R.; Pettersson, S.; Green, M. The Effects of Wind Power on Birds and Bats - an Updated Synthesis Report 2017; Swedish Environmental Protection Agency (Naturvårdsverket): Stockholm, 2017; p 132.

⁶⁸ Väli, Ü., Sein, G., Laansalu, A., Sellis, U. Milliseid elupaiku eelistavad meie viud? Eesti Loodus, November 2015.

⁶⁹ Rydell, J.; Ottvall, R.; Pettersson, S.; Green, M. The Effects of Wind Power on Birds and Bats - an Updated Synthesis Report 2017; Swedish Environmental Protection Agency (Naturvårdsverket): Stockholm, 2017; p 132.

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

Kevadrändel vaadeldi 16 laululuike (LK II kat), kes lendasid 30–50 m kõrgusel. Sookure (LK III kat) kohta tehti 38 rändevaatlust ning suurim nähtud lindude arv oli 23 isendit, kes suundusid 300 m kõrgusel loodesse.

Üks põnevamaid rändeleide olid üksikud järvekaurid (LK II kat), kes suundusid põhjal suunal, tõenäoliselt Võrtsjärve suunal. Kõik isendid lendasid rootori ohutsoonis. MLA-s on välja toodud, et Eesti sisemaal järvekauri käsitleda ei ole vaja, sest rändel peatuvad nad sisevetel harva, talvel üldse mitte. Ränne üle maismaa toimub tuulikuteest kõrgemal.

Haukalistest vaadeldi kevadisel rändeperioodil rootori ohutsoonis hiireviusid (LK III kat, 9 vaatlust), millest kuus vaatlust asus rootori ohualas.

Haruldasematest haukalistest vaadeldi kevadperioodil väike-konnakotkast (LK I kat; kolm kevadist vaatlust, kus lind oli ühel juhul ülelennul ca 70 m kõrgusel, teisel korral tõusis kotkas õhusambas kõrgemale ja kolmandal korral oli liik ülelennul ala loode osas) ning roo-loorkulli (LK III kat; juhuvaatlus, lind ülelennul).

Suvisel loendusperioodil vaadeldi haukalistest enim hiireviud (viis vaatlust kõrgusel 150 m. Üksikud vaatlused tehti järgnevate paiksete haukaliste kohta: raudkull (LK III kat), roo-loorkull (150 m kõrgusel). Pistrikulistest vaadeldi lõopistrikku rootori ohutsoonis (100 m).

Kaitsealustest liikidest vaadeldi rootori ohutsoonis suitsupääsukest (LK III kat; 8 isendit), kellest seitsme vaatluse puhul lennati vahemikus 130–150 m. Veel õnnestus vaadelda suurkoovitaja salka (neli isendit), kes suundusid kagusse 120 m kõrgusel. Õõnetuvi vaadeldi kolmel korral 116 m kõrgusel suundumas loodesse. Sookure (LK III kat) kaks isendit olid ülelennul 150 m kõrgusel.

Suvisel punktloendusel vaadeldi olulistest linnuliikidest rootori ohutsoonis (160 m) hallhaigrut (11 isendit).

Sügisel loendusperioodil loendati laglesid/hanesid kokku 725 isendit, kellest 76% lendasid rootori ohutsoonis (548/725).

Ehkki laululuike vaadeldi rändel 66 isendit, siis ükski neist rootori ohutsoonis ei lennanud (lennuvahemik jäi keskmiselt 30 m ja 78 m vahele). Üks rändel väikeluik lendas rootori ohutsoonis 100 m kõrgusel.

Haukalistest vaadeldi enim raudkulli, kes viibis rootori ohutsoonis kahel korral 125 m kõrgusel. Hiireviusid vaadeldi neljal korral, kus linnud viibisid keskmiselt kõrgusel 90 m (kaks vaatlust) ja 150 m (kaks vaatlust). Kanakulli vaadeldi ühel korral rootori ohutsoonis 90 m kõrgusel. Väike-konnakotkast vaadeldi kahel korral, ühel korral uuringuala puhvris lõunas 250 m kõrgusel ning teisel korral uuringuala lõunapoolses otsas 100 m kõrgusel suundumas edelasse. Ühel korral vaadeldi rändel väikepistrikku 23 m kõrgusel suundumas läände.

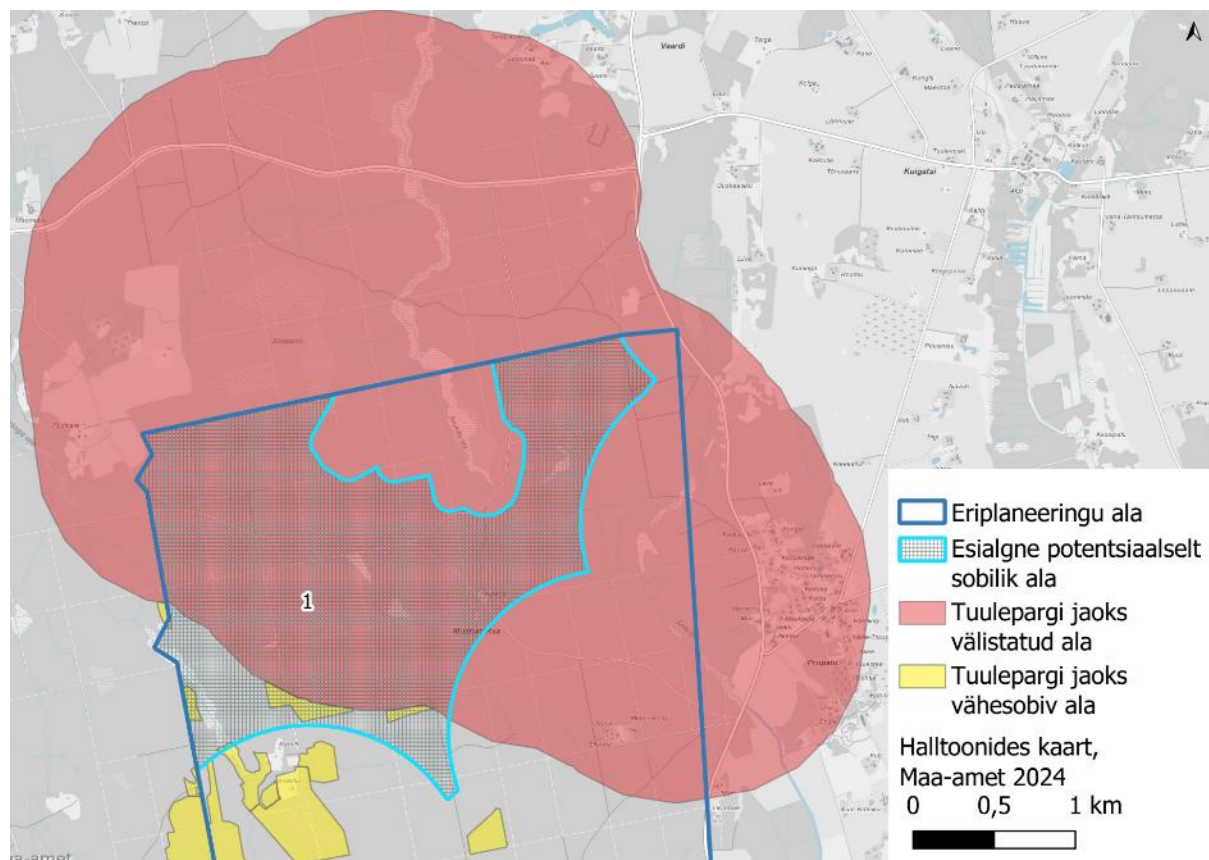
Ala 1 tsoneering

Metsise seisukohalt (arvestades mängu- ja elupaiga ning selle juurde kuuluva puhvriga) oleks Valga uuringualale 1 väga keeruline tuulikuid rajada, sest valdav ala potentsiaalsest arendusalast paikneb metsise mänguala ühe kilomeetri puhvris ja tuulikute rajamisega võib kaasneda metsise elupaiga seisundi halvenemine. Lõunapoolsed metsise otsingualad sobivad tootumisaladeks nagu ka edelapoolne otsinguala on sobiv metsisele tootumisalana. Kagupoolsed metsise vaatlused on samuti seotud metsise tootumisalaga. Samuti on oluline tagada lõunapoolselt Virna mängualalt häiringuvaba ühenduskoridor Koopesoo mängualale, et tagada populatsioonide vaheline sidusus.

Uuringuala 1 linnustik on liigirikas mosaiiksete maastike tõttu, kus märgalad vahelduvad kõrgemate männi- ja segametsadega, mis võimaldavad pesitseda mitmetel liikidel erinevates elupaikades. Alal tuvastati **kanakulli pesitsemine ja kõrge viu arvukus**.

Ala 1 sobilikkuse tsoneeringus esineb erinevus käesolevas KSH aruande ja KAUR RePower projekti riigi võimalike eelisarendusalade linnustiku uuringu tsoneeringutega. Erinevuse peamiseks põhjuseks on

käesoleva KSH alusuuringuna kasutatud linnustiku uuringu käigus tehtud mõnevõrra põhjalikumad metsise elupaikade uuringud, mille tulemuste alusel on hinnatud, et Koopesoo on eeldatavalt paraneva seisundiga metsise elupaik mille ümber tuleb säilitada häiringutevaba ala.

Joonis 15. Linnukaitselise tsoneeringu ettepanek uuringualal 1.

4.1.3.2.2 Linnustiku hindamise tulemused potentsiaalselt sobiliku ala 2 suhtes

Kaitsealuste liikide registreeritud elupaikade ülevaade

Uuringualast 2 jääb 3,5 km kaugusele **väike-konnakotka (*Clanga pomarina*)** registreeritud elupaik KLO9129608. EELIS andmebaasist kättesaadava MLA erisuse kaardikihi alusel on antud elupaiga suhtes soovitatud vähendatud 1 km tsoon 1 ala käsitlust.

Uuringualast 2 3,8 km kaugusele jääb **väike-konnakotka (*Clanga pomarina*)** registreeritud elupaik KLO9129606. Riikliku seire raames on elupaika kontrollitud viimati 16.07.2024. a, mil see oli asustatud (1 poeg). Seire alusel oli enne seda elupaik viimati konnakotka poolt asustatud 2008. a. EELIS andmebaasi alusel oli pesa varisenud juba 2015. a seirel, kuid 2024. a seirekorral oli elupaik uuesti asustatud. MLA erisuse kaardikihi alusel on antud elupaiga suhtes soovitatud vähendatud 1 km tsoon 1 ala käsitlust, kuid kuna elupaik oli 2024. a uuesti asustatud, siis on kohane 2 km puhverala rakendamine.

Uuringualast 2 3,9 km kaugusele jääb **väike-konnakotka (*Clanga pomarina*)** registreeritud elupaik KLO9129605. Pesa (id -1999279627) jääb 4,1 km kaugusele uuringualast. Riikliku seire raames on elupaika kontrollitud viimati 16.07.2024. a, mil see oli asustamata. Seire alusel oli elupaik enne seda viimati konnakotka poolt asustatud 2015 a. Maa- ja Ruumiameti metsamuutuste kaardiandmete (perioodist 2012–2021) ja ka ortofoto alusel on elupaigaga külgneval alal tehtud ulatuslikke uuendusraieid.

GPS saatjatega varustatud **must-toonekurgede** toitumisalade analüüsi alusel⁷⁰ jääb uuringualale 2 üks teadaolev must-toonekure toitumisveekogu (Raamsoo oja, VEE1011800). Tegu ei ole GPS andmete analüüsi alusel uuringualaga kattuvus lõigus esmatähtsa toitumisveekoguga. Toitumisveekoguna kasutatav lõik jääb väljaspoole potentsiaalselt sobilikku tuulepargi ala.

Arendusalast 1000 m (puhvrist 500 m) kaugusele jääb **metsise (*Tetrao urogallus*)** elupaik KLO9101751. Viimane vaatlus EELIS andmebaasis on 22.04.2018. a, mil loendati kolm metsisekukke. Elupaiga alal olulisel määral raieid kaardiandmete alusel ei ole viimastel aastatel tehtud.

MLA alusel kattub pea kogu uuringuala 2 metsise tsoon 1 ja tsoon 2 aladega ehk tegu on elupaiga modelleeringu kohaselt metsisele sobiliku elupaigaga ja selle puhveralaga. Siiski ei näita metsise mängupaiga ega pesakonna mudel uuringualal 2 olulisi mängupaiku või pesakonna biotoope metsisele (>70% tugevusega piksleid praktiliselt pole). Uuringuala 2 metsad on viimase 10–11 aasta jooksul väga intensiivselt majandatud (Metsaregistri 2012–2022. a andmete põhjal). Välitööde põhjal uuringualal 2 ja selle 500 m puhvris metsise isendite vaatlusi või tegevusjälgi peibutusloenduse ja haudelinnustiku punktloenduse ning punktvaatluste põhjal ei leitud. Seega ei saa pidada antud uuringuala pelgalt modelleerimisandmete põhjal metsisele soodsaks elupaigaks, vaid metsisele oluline ühenduskoridor (sh toitumisala) jääb Virna mängualast põhja suunal Nauska järvede ja Soontaga oja poole.

EELIS alusel III kaitsekategooria linnuliikide leiukohti uuringualal 2 registreeritud ei ole.

MLA kohaselt esineb uuringuala 2 puhul kattuvust laanepüü (*Tetrastes bonasia*) tsoon 3 aladega ehk liigi modelleeritud elupaikadega.

Metsiste jt kanaliste vaatlused

Kanaliste vaatlusi tehti välitöödel 14, millest kuus kuulusid laanepüüle ja kaheksa olid tedre vaatlused. Metsise tegevusjälgi ning isendeid alal 2 ei nähtud. Tetre vaadeldi mänguperioodil 06.05.2023, mil idapoolsel põllumaal mängis maksimaalselt 3 kukke ning 19.05.2023 nähti idapoolsel põllumaal mängimas maksimaalselt 2 kukke. Kuupäeval 26.05.2023 vaadeldi läänepoolsel põllumaal mängimas ühte tedrekukke. Tedre mängud toimusid, kas 500 m puhvris põllumaal või puhveralast väljas. Sügisel nähti üksikut kukke 30.09.2023 ala ida osas ning üksikut tedrekukke vaadeldi ala lääneosas 10.10.2023 kuusel. Kuupäeval 03.11.2023 nähti tetre lendamas läänepoolsel põllumaal põhja suunal (lennu kõrgus 20 m) ning 17.11.2023 nähti idapoolsel põllumaal lendamas üheksat kukke loode suunal.

Rähniste, kakuliste, laanepüü ja kanakulli peibutusleiud; kaitsealused ning olulised haudelinnud ja nende elupaigad

Kakulistest registreeriti alal händkakk (2), kodukakk (1), kõrvukräts (1). Rähnistest muusträhn (8), valgeselg-kirjurähn (3), hallpea-rähn (2), väike-kirjurähn (1), väänkael (1). Lisaks registreeriti väike-kärbsenäpp (6), hoburästas (5), õõnetuvi (7), laanepüü (4), metskurvits (2), turteltuvi (1), hänilane (1), sookurg (1), metstilder (1), tikutaja (1), rüüt (1), hallõgija (1). Kanakulli peibutusele vastust antud alal ei saadud.

Risupesad

Risupesi uuringualal 2 eraldiseisvalt ei otsitud, vaid vaadeldi uuringualal 2 rähniste, laanepüü ja kanakulli peibutamise käigus, mil vanemaid metsi läbides otsiti puuvõradelt risupesi. Samuti pöörati haudelinnustiku punktloenduse ning tavaliste punktloenduste käigus tähelepanu haukalistele, sh erinevad territooriumi ja poegade häälistsused piirkonnas ning nende ilmnemisel otsiti võimalikke pesapuid ning kaardistati potentsiaalsed võimalikud elupaigad territooriumivaatluste alusel. Uuringualal õnnestus leida juurde üks tõenäoline hiireviu risupesa. Lisaks kaardistati mitu potentsiaalset pesametsa osaliselt uuringualal, osaliselt puhveralas raudkullil ja hiireviul, hiireviul

⁷⁰ Kotkaklubi. 2022. Satelliit- ja GSM-põhiste saatjatega varustatud kotkaste ja must-toonekurgede info soetamine ja pesitsusaegse info analüüs ja must-toonekurgede tugitoitmine.

uuringualal, puhveralas kaardistati potentsiaalne raudkulli pesamets, herilaseviu pesamets, lõopistriku pesitsusterritooriumid kaardistati puhveralas.

Punktvaatlused

Valga uuringualal 2 oli kevadine haneliste ränne suurem kui uuringualal 1. Hanesid loendati kokku 2031 isendit, kellest suur-laukhanesid oli 936 isendit ning tundra-rabahanesid esines 103 isendit. Perekond hani tasemele jäi 992 hane. Minimaalne lennukõrgus oli 50 m ning maksimaalne 300 m. Ca 60% hanedest (1208 isendit), kes rändel lendasid, paiknesid rootori ohutsoonis.

Kevadrändel vaadeldi 65 laululuike (LK II kat), kes lendasid 30–40 m kõrgusel. Laululuikedest suundus 55 isendit põhja suunal. Kūhmnokk-luikedest (oluline liik) vaadeldi nelja isendit ning perekond luik tasemele jäi kolm isendit.

Sookurge (LK III kat) vaadeldi rändel kokku 28 isendit, kellest viis lendasid rootori ohutsoonis.

(Hiire)viusid vaadeldi kevadisel rändel kokku 14 korral, kellest rootori ohutsoonis lendas 10 isendit.

Väike-konnakotkast vaadeldi ühel korral (06.05.2023) rootori ohutsoonis (150 m) ning ühel korral vaadeldi ülelennul roo-loorkulli (150 m). Lõopistrikku vaadeldi ühel korral 90 m kõrgusel. Kaitsealustest haukalistest vaadeldi veel järgnevaid liike, kes ei esinenud rootori ohutsoonis: kanakull (üks vaatlus) ning raudkull (neli vaatlust).

Olulistest liikidest vaadeldi rootori ohutsoonis ühte kiivitajat (90 m) ning kahte hõbekajakat (100 m).

Suvisel perioodil tehti kokku kaheksa hiireviu vaatlust, kes lendasid keskmiselt 157 m kõrgusel (vahemik 150–200 m). Herilaseviu vaatlusi tehti kokku kuus kõrgusel 150 m. Raudkulli (LK III kat) vaatlusi tehti kokku kaks, kõrgusel 14 m. Ühe korra fikseeriti ülelennul roo-loorkull 150 m kõrgusel ning üks vaatlus tehti paikse lõopistriku kohta 150 m kõrgusel.

Neljal korral vaadeldi valge-toonekurge (LK III kat) 150 m kõrgusel. Hallhaigrute puhul vaadeldi 11-isendilist parve 150 m kõrgusel suundumas põhja.

Naerukajaka vaatlusi tehti neljal korral vahemikus 120–150 m. Õõnetuvisid vaadeldi ohutsoonis neljal korral vahemikus 90–150 m.

Sügisene haneliste ränne (hani, suurlauk-hani, tundra-rabahani, valgepõsk-lagle) oli tagasihoidlikum, võrreldes kevadise rändega, mil loendati kokku 359 hane-lagle. Ränne toimus vahemikus 80 m kuni 300 m. Valdav rände kõrgus oli 240 m ja kõrgemal (98% hanedest) ning rootori ohualas vaadeldi kahte tundra-rabahane 170 m kõrgusel.

Rootori ohutsoonis asuvaid laululuiki – 107 isendit – vaadeldi keskmiselt 106 m kõrgusel. Väikeluige vaatlused (14 isendit ülelennul edelasse) tehti kokkupõrke ohutsoonis 103 m kõrgusel. Määramata perekonna luik vaatlusi tehti 99 isendi puhul, kes lendasid 108 m kõrgusel. Kõigi rootori ohutsoonis paiknevate luikede puhul (220 isendit) oli rändesuund edelasse (SW).

Nii kevadised kui ka sügisesed rändevaatlused tehti luikede puhul valdavalt idapoolses puhvris (18 vaatlust) või sellest väljas (8 vaatlust) kui läänepoolses puhvris (2 vaatlust) või sellest väljas (1 vaatlus). Kuna põhiline lennusuund oli edelasse, siis hõlmas see lennutrajektoori üle uuringuala metsade.

Haukalistest vaadeldi enim rootori ohutsoonis sügisel rändeperioodil hiireviud (kaheksa vaatlust) 160 m kõrgusel ning ühte karvasjalg-viud (LK III kat) 180 m kõrgusel.

Merikotka kohta tehti kolm vaatlust, mil linnud lendasid kahel korral 145 m kõrgusel ja ühel korral 180 m kõrgusel. Merikotkaid vaadeldi idapoolses uuringuala puhvris 17.10.2023 ja 17.11.2023.

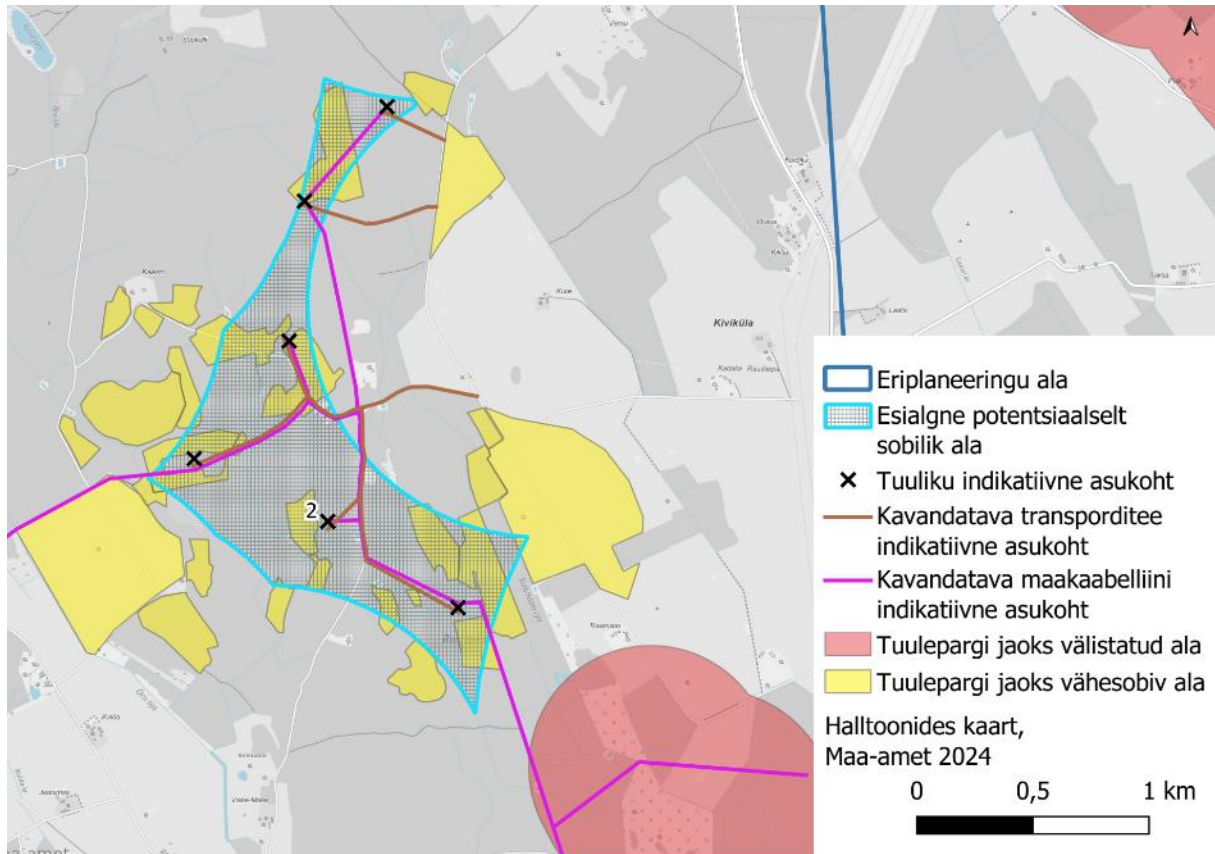
Raudkulli puhul tehti üks vaatlus 110 m kõrguselt üle lendava linna puhul. Rabapistrikku vaadeldi ülelennul ühel korral 100 m kõrgusel uuringuala puhvri piiril.

Veel vaadeldi kolme õõnetuvi 90 m kõrgusel ning 270 rüüta 100 m kõrgusel.

Ala 2 tsoneering

Tegemist ei ole uuringu kohaselt väga oluliste kaitsealuste (I kat) liikide leiupaigaga, kuid tegemist on rände- ja siirdekoriidoriga peamiselt hanedele-lagledele (kevad- ja sügisränne) ning laululuigele (eelkõige sügisperioodil), vähesemal määral haukalistele.

Ala 2 puhul linnukaitseliselt otseselt tuulepargi arenduseks välistatud alasid ei tsoneeritud. Kaardistatud III kaitsekategooria linnuliikide elupaiku on soovitatav võimalikult tervikuna säilitada (Joonis 16). Tuulikute paigutuslahenduse puhul on üle 50% kaardistatud III kaitsekategooria liikide elupaikades säilitatavad ning tuulepargi lahenduse väljatöötamisel on arvestatud elupaikade minimaalse killustamisega.

Joonis 16. Linnukaitselise tsoneeringu skeem uuringualal 2.

4.1.3.2.3 Linnustiku hindamise tulemused potentsiaalselt sobiliku ala 3 suhtes

Kaitsealuste liikide registreeritud elupaikade ülevaade

Uuringualast 3 ei paikne 5 km raadiuses ühtegi registreeritud I kaitsekategooria linnuliigi elupaika. Uuringualale ei jää ka GPS-iga varustatud must-toonekure andmete alusel must-toonekure toitumisveekogusid.

Uuringualast 500 m kaugusele jääb **metsise (*Tetrao urogallus*)** elupaik KLO9101751. Viimane vaatlus EELIS andmebaasis on 22.04.2018. a, mil loendati 3 metsisekukke. MLA alusel kattub pea kogu uuringuala 3 metsise tsoon 1 ja tsoon 2 aladega ehk tegu on elupaiga modelleeringu kohaselt metsisele sobiliku elupaigaga ja selle puhveralaga.

Uuringualaga kattub (potentsiaalselt sobiliku tuulealaga külgneb) **kanakulli (*Accipiter gentilis*)** elupaik KLO9119206. Viimane EELIS kohane elupaiga vaatlus oli 12.05.2023. a, mil pesad -1807914332; 890787226 ja KLO9113035 olid asustamata. Pesa 890787226 osas on tehtud arhiveerimise ettepanek, sest pesa on hävinud lageraie tõttu pesa ümbruses. Varasemalt (2018–2020) oli just pesas 890787226

edukas pesitsus. Võimalike tuulikute asukoha ja kanakulli pesa vahele jääb ulatuslik lageraielankide ala. Eelneva alusel on põhjust eeldada, et elupaiga seisund on raie tõttu halvenenud. Ühe tuuliku rajamine maismaalinnustiku analüüsis soovitatud 1 km puhvri piirile antud elupaiga osas täiendavat olulist ebasoodsat mõju ei tekita. Ehitustegevus tuleb teostada 1 km puhvrissse jääval osal väljaspool pesitsusperioodi 31.07-1.03.

EELIS alusel III kaitsekategooria linnuliikide leiukohti uuringualal 3 registreeritud ei ole.

MLA kohaselt esineb uuringuala 3 puhul kattuvust *laanepüü* (*Tetrastes bonasia*) tsoon 3 aladega ehk liigi modelleeritud elupaikadega.

Metsiste jt kanaliste vaatlused

Metsise otsingualasid uuringualal 3 ei kaardistatud, sest võimalikke mängualasid mängumudeli põhjal praktiliselt pole. Ortofoto põhjal on tegemist aktiivselt majandatud puistutega, kus põhimõtteliselt võiks mudeli põhjal mängu leida vaid üksikutelt põhjapoolsetelt metsalaikudelt, kuid neid on viimastel aastatel intensiivselt majandatud ning metsise mängu stabiilseks toimimiseks erilist lootust ei anna. Välitööde käigus leiti üksik metsise sulg uuringuala keskosast, kuid rohkem metsise tegevusjälgi uuringualal 3 ei täheldatud.

Laanepüüd tehti kindlaks valdavalt uuringuala keskosas ja lõunapoolsetel aladel nii puhvriss kui ka sellest väljaspool.

Rähnliste, kakuliste, laanepüü ja kanakulli peibutusleiud; kaitsealused ning olulised haudelinnud ja nende elupaigad

Kakulistest registreeriti alal händkakk (1). Rähnlistest musträhn (9), väike-kirjurähn (4), valgeselg-kirjurähn (5), hallpea-rähn (1). Lisaks registreeriti väike-kärbsenäpp (3), hoburästas (6), õõnetuvi (3), laanepüü (8), nõmmelõoke (2), metskurvits (1), suitsupääsuke (1), öösorr (1), punaselg-õgija (1). Kanakulli peibutati kolmel korral, sealjuures leiupaiga (KLO9119206) läheduses ning vanemates männi ülekaaluga loodusmetsades, kuid liiki kuulda ei õnnestunud.

Risupesad

Eraldi risupesade otsingud korraldati vanemates (60+ a) metsades uuringuala kesk- ja lõunapoolses osas 15.03.2024 ja 20.03.2024, kus kanakulli leiupaigas (KLO9119206) õnnestus leida võimalik lõopistriku pesa ning üks hiireviu pesa. Üks hiireviu pesa leiti raielangilt. Üks lõopistriku pesa leiti riikliku uuringu käigus.

Punktvaatlused

Kevadisel hanede rändeperioodil vaadeldi kokku 998 hane/lagle, kellest 96% (957/998) lendasid rootori ohutsoonis valdavalt keskmisel kõrgusel 160 m. Enim esines rändel suur-laukhane (437) ja tundra-rabahane (207) ning määramata hane (333).

Ca 16% (6/38) vaadeldud sookurgedest asusid lennul rootori ohutsoonis.

Haukalistest vaadeldi enim hiireviuisid, kellest rootori ohutsoonis lendasid 54,5% vaadeldud lindudest (6/11, keskmiselt 100 m ja 150 m kõrgusel). Rändel oli lindude valdav suund lõuna ja edel. Kanakulli vaatlustest paiknesid kõik linnud (5/5) rootori ohutsoonis 150 m kõrgusel. Kanakulli vaatlused tehti loode-kagu liinil valdavalt uuringu kesk- ning kagupoolses osas. Tegemist on kanakulli jahiterritooriumiga. Samuti tehti kõik kolm raudkulli vaatlust rootori ohutsoonis 140 m kõrgusel. Roo-loorkulli vaadeldi kahel korral, millest ühel korral lendas roo-loorkull rootori ohutsoonis 150 m kõrgusel.

I kaitsekategooria linnuliikidest vaadeldi kalakotkast kahel korral: ühel korral vaadeldi lindu uuringuala läänepoolse osa puhvriss rootori ohutsoonis 150 m kõrgusel Väike Emajõe läheduses ning teisel korral uuringuala lõunapiiril ca 200 m kõrgusel liikumas lõuna suunal. Väike-konnakotkast vaadeldi uuringuala lõuna-edela suundadel puhverala piiridel.

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

Olulistest liikidest vaadeldi kiivitajat neljal korral ning kõik vaatlused asusid rootori ohutsoonis keskmiselt 90–130 m kõrgusel.

Haukalistest vaadeldi enim herilaseviud, kelle vaatlustest 67% (8/12) paiknesid rootori ohutsoonis 150 m kõrgusel. Hiireviu vaatlustest asusid kõik kuus rootori ohutsoonis keskmiselt 150 m ja 167 m kõrgusel.

Kalakotkast vaadeldi suve perioodil ühel korral uuringuala puhvris loodes, kus liik keerles 200 m-ni õhus ja sööstis seejärel alla tõenäoliselt Väike Emajõe saagi järele. Merikotkast märgati ühel korral 200 m kõrgusel ülennul uuringuala puhvri loode osas.

Lööpistrikku vaadeldi kolmel korral ning vaatlustest 67% (2/3) asusid rootori ohutsoonis keskmiselt 90 m kõrgusel.

Olulistest liikidest vaadeldi rootori ohutsoonis veel kormorani, millest kõik 40 vaatlust asusid rootori ohutsoonis keskmiselt 130 m ja 150 m kõrgusel. Kalakajakat vaadeldi rootori ohutsoonis 120 m kõrgusel ühel korral. Ühte suitsupääsukest vaadeldi samuti rootori ohutsoonis 150 m kõrgusel ühel korral.

Sügisrändel esinesid alal vaid üksikud haned (kolm vaatlust) ning üks suur-laukhane vaatlus.

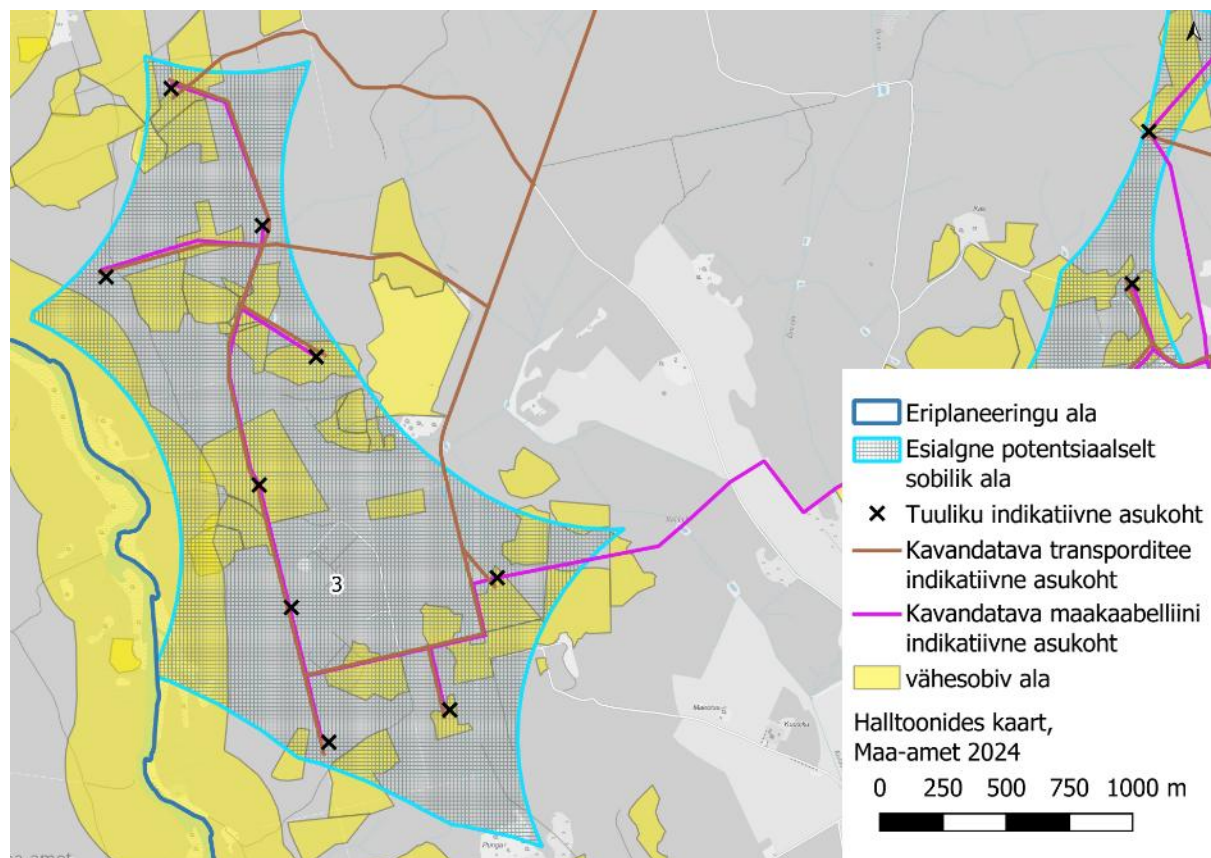
Sookurgedest vaadeldi 38 lindu, kes lendasid 120 m kõrgusel rootori ohutsoonis.

Haukalistest vaadeldi raudkulli, kelle vaatlustest ca 88% (7/8) paiknesid rootori ohutsoonis keskmiselt 94 m kõrgusel. Lööpistriku vaatlustest paiknesid kõik kolm vaatlust rootori ohutsoonis 90 m kõrgusel. Tuuletallajat vaadeldi kahel korral rootori ohutsoonis 100 m kõrgusel. Üks merikotka vaatlus tehti uuringuala keskosas, kus kotkas suundus 100 m kõrgusel lõunasse.

Ala 3 tsoneering

Uuringu põhjal ei paikne uuringualal I kaitsekategooria linnuliikide leiupaikasad. Piirangud tuleb kehtestada lindude rändeperioodile, arvestades haneliste, sookure ja haukalistega. Ka sigimisperioodil on oluline tuulikud välja lülitada kui röövlinnud satuvad rootori ohualasse.

Tuulikute rajamist tuleb vältida Väike Emajõe ürgorgu, sest seal paiknevad vanemad metsad, mis on linnustiku seisukohast paremad elupaigad ning jõel käib toitumas kalakotkas. Kaardistatud III kaitsekategooria linnuliikide elupaiku on soovitatav võimalikult tervikuna säilitada (Joonis 16). Tuulikute paigutuslahenduse puhul on üle 50% kaardistatud III kaitsekategooria liikide elupaikades säilitatavad ning tuulepargi lahenduse väljatöötamisel on arvestatud elupaikade minimaalse killustamisega ning Väike Emajõe ürgoru vältimisega tuulikute asukohana.

Joonis 17. Linnukaitselise tzoneeringu skeem uuringualal 3.

4.1.3.2.4 Linnustiku hindamise tulemused potentsiaalselt sobiliku ala 4 suhtes

Kaitsealuste liikide registreeritud elupaikade ülevaade

Uuringualast 4 2,5 km kaugusele jääb **must-toonekure (*Ciconia nigra*)** elupaik KLO9128282. Pesa (id -626942051) jääb 3 km kaugusele uuringualast 4. Riikliku seire raames on elupaika kontrollitud viimati 16.07.2024. a, mil see oli sihtliigi poolt asustamata. Seire andmed on EELIS andmebaasis alates aastast 2011. a ja elupaik selle aja jooksul kordagi asustatud ei ole olnud. 2017. a seirel on märgitud, et pesa on hävinud.

Maa- ja Ruumiameti metsamuutuste kaardiandmete (perioodist 2012–2021) ja ka ortofoto alusel ei ole elupaiga metsas suuremahulisi raied tehtud.

Uuringu käigus teostatud välitöödel leiti pesapaik männil üles, kuid see on suurel määral varisenud. Elupaik on aga Metsaregistri andmete (2012–2022), ortofoto ning välivaatluse põhjal säilinud tervikuna.

GPS saatjatega varustatud must-toonekurgede toitumisalade analüüsi⁷¹ alusel jääb uuringualale 4 üks teadaolev must-toonekure toitumisveekogu (Naadimõtsa kraav, VEE1011902). Tegu on GPS andmete analüüsi alusel osaliselt esmatähtsa toitumisveekoguga. Toitumisveekogu kattub potentsiaalselt sobiliku tuulepargi alaga. Antud toitumisveekogu kuulub korrashoitavate maaparandussüsteemi eesvoolude hulka kuni 10km², milleks on eesvoolu kaitsevöönd (NAADI-1 (TTP 484). Kuivõrd tegemist on aktiivselt kuivendatud alaga, siis võib eeldada, et kuivenduse mõju tõttu on veekogu eelkõige oluline kevadperioodil, mil seal võib leiduda kahepaikseid, kes on must-toonekurele sel perioodil oluline toiduallikas. Lähimad must-toonekure vaatlused on pärit 2017. a: üks vaatlus jääb arendusalast 2,7 km

⁷¹ Kotkaklubi. 2022. Satelliit- ja GSM-põhiste saatjatega varustatud kotkaste ja must-toonekurgede info soetamine ja pesitsusaegse info analüüs ja must-toonekurgede tugitoitmine.

kaugusele, üks >4 km kaugusele ning üks vaatlus on tehtud >4 km kaugusel. Tegemist on üksikute vaatlustega. Välitööde käigus 2023. a must-toonekurge arendusaladel ei nähtud.

Eestis tehti toitumisalade uuring aastatel 2007–2010 kümne GPS-saatjaga must-toonekure vanalinnu toitumiskohtade põhjal. Toonekurgede toitumispunkte oli kõige rohkem kraavidel ja väikestel süvendatud ojadel, mille kasutus erines looduslikest ojadest ja suurtest süvendatud ojadest. Siiski kui võtta arvesse pesa ümber olemasolevate vooluveekogude kogupikkusi, oli toonekurgede veekogutüüpide kasutuseelistus hoopis teistsugune. Kraave välditi, kuid nii suured kui väikesed looduslikud ja süvendatud ojad omavahel ei erinenud. Järelikult oli toitumiskordasid kõige rohkem kraavidel, mis tulenes nende suurest hulgast ümbritsevas maastikus, kuid pole kõige parema kvaliteediga toitumiskohad. Arvestades toitumisveekogude valikuvõimalusi pesa ümbritsevas maastikus, eelistasid must-toonekured selgelt hoopis looduslikke ja süvendatud ojasid, mida ka taasküllastati enim⁷².

Üldistatult võib väita, et arendusaladel 1–3 puuduvad must-toonekurele sobivad toitumisveekogud, mida tõendavad PlutoF vaatlused ning arendusaladel 1–3 pole fikseeritud GPS uuringute põhjal sobilikke toitumisveekogusid, vaid sobivad toitumisveekogud paiknevad arendusaladest idas.

Oluline on säilitada esmatähtis toitumisala uuringualal 4 ning mitte planeerida tuulikuid esmatähtsatele toitumisaladele lähemale kui 500 m. Samuti tuleb tagada uuringualal 4 toitumisala ja idapoolse leiupaiga (KLO9128282) sidusus, mis tähendab, et tuulikuid ei tohi ehitada esmatähtsa toitumisala ning leiupaiga vahelisele alale.

Lisaks on 2024. a registrisse kantud uuringualast 4 3,2 km kaugusel paiknev must-toonekure elupaik KLO9133649. Tegu on registrisse taaskandega eelnevalt arhiveeritud kirjete alusel KLO9101991 (viimane pesitsus 1989, 2009 varisenud) ja KLO9108861 (2009 pesitsus ebaõnnestus, 2012 pesa varisenud). Elupaik on EELIS andmetel kestlik ja selle taastasustamine on võimalik. Elupaik on piiritletud olemasolevate püsielupaikade piiride järgi ja korrigeeritud katastripiiride alusel. Teadaolevad elupaigas olnud pesad KLO9101991 ja KLO9108861 on varisenud.

Kooskõlastatud ja avalikustatud planeeringulahenduse puhul on kõik tuulikud kavandatud rohkem kui 5 km kaugusele registreeritud must-toonekure elupaikadest – tagatud on maismaalinnustiku analüüsi kohane soovitatud puhverala.

Uuringualast 4 3,2 km kaugusele jääb **väike-konnakotka (*Clanga pomarina*)** registreeritud elupaik KLO9129606. Riikliku seire raames on elupaika kontrollitud viimati 16.07.2024. Seire alusel oli elupaik viimati konnakotka poolt asutatud 2008. a. EELIS alusel oli pesa varisenud juba 2015. a seirel. 2024. a elupaik taastasustati.

Uuringualast 4 2,6 km kaugusele jääb **väike-konnakotka (*Clanga pomarina*)** registreeritud elupaik KLO9129605. Pesa (id -1999279627) jääb 3 km kaugusele uuringualast. Riikliku seire raames on elupaika kontrollitud viimati 16.07.2024. a, mil see oli asutamata. Seire alusel oli elupaik viimati konnakotka poolt asutatud 2015. a.

Maa- ja Ruumiameti metsamuutuste kaardiantmete (perioodist 2012–2021) ja ka ortofoto alusel on elupaiga metsas tehtud võrdlemisi ulatuslikke raieid.

Uuringualast 4 3,9 km kaugusele jääb **väike-konnakotka (*Clanga pomarina*)** registreeritud elupaik KLO9129604. Riikliku seire raames on elupaika kontrollitud viimati 02.08.2022. a, mil see oli asustamata. Seire alusel oli elupaik viimati konnakotka poolt asutatud 2015. a. Ortofoto alusel on elupaiga metsas tehtud suuremahulisi raieid.

Uuringualast 4 2,2 km kaugusele jääb **väike-konnakotka (*Clanga pomarina*)** registreeritud elupaik KLO9129601. Riikliku seire raames on elupaika kontrollitud viimati 15.07.2024. a, mil see oli asustatud

⁷² Keskkonnaamet. 2018. Must-toonekure (*Clonia nigra*) kaitsetegevuskava.

ning pesas sirgus üks poeg. Seire alusel on olnud elupaik asustatud kogu perioodi 2016–2024. Elupaiga lähistel on teostatud raieid, kuid elupaiga mets on suuresti säilinud.

Uuringualast 4 4,5 km kaugusele jääb **väike-konnakotka (*Clanga pomarina*)** registreeritud elupaik KLO9129600. Riikliku seire raames on elupaika kontrollitud viimati 20.07.2024. a, mil see oli asustatud. Seire alusel on olnud elupaik asustatud kogu perioodi 2003–2024. Elupaiga metsa ümbritseval alal on tehtud hiljuti uuendusraieid, kuid elupaiga metsatuumik on säilinud.

Uuringualast 130 m kaugusele jääb **kanakulli (*Accipiter gentilis*)** elupaik KLO9130897. Pesa on registreeritud 2022. a, mil pesitsemine oli edukas. Elupaik oli asustatud ka 03.06.2024, mil pesas (id -78008892) oli kaks poega. Võimalike tuulikute asukoha ja kanakulli pesa vahele jääb mitmeid lageraielange. Keskkonnaamet on elupaika (KLO9130897) kinnitanud täiendavalt 31.01.2024 lageraie metsateatise nr 50000685407. Eelneva alusel on põhjust eeldada, et elupaiga seisund on raie tõttu halvenenud. Ühe tuuliku rajamine maismaalinnustiku analüüsis soovitatud 1 km puhvri piirile antud elupaiga osas täiendavat olulist ebasoodsat mõju ei tekita. Ehitustegevus tuleb teostada 1 km puhvrissse jääval osal väljaspool pesitsusperioodi 31.07-1.03.

MLA alusel kattub pea kogu uuringuala 4 metsise tsoon 2 alaga. Metsise elupaikade vahelist sidusust on eraldi käsitletud ptk 4.1.3.2.5.

EELIS alusel III kaitsekategooria linnuliikidest on uuringualal 4 registreeritud hiireviu (*Buteo buteo*) elupaik KLO9126365. Pesa on registreeritud 20.03.2020. a.

MLA kohaselt esineb uuringuala 4 puhul kattuvust laanepüü (*Tetrastes bonasia*) tsoon 1, 2 ja 3 aladega ehk liigi modelleeritud elupaikadega ja juhuvaatluste alusel kaardistatud elupaikade ja nende puhvritega.

MLA kohaselt esineb uuringuala 4 puhul vähest kattuvust põhjaosas suur laukhane (*Anser albifrons*) tsoon 3 alaga.

Rähnliste, kakuliste, laanepüü ja kanakulli peibutusleiid; kaitsealused ning olulised haudelinnud ja nende elupaigad

Kakulistest registreeriti alal värbkakk (1). Rähnlistest musträhn (6), hallpea-rähn (2), valgeselg-kirjurähn (3), väike-kirjurähn (1), laanerähn (1). Lisaks registreeriti väike-kärbsenäpp (6), hoburästas (16), õõnetuvi (4), laanepüü (4), tikutaja (2), rukkirääk (1), punaselg-õgija (1), turteltuvi (1), sookurg (2), metstilder (1), suitsupääsuke (1), vihitaja (1), jäälind (1), kiivitaja (1).

Risupesad

Risupesi kaardistati uuringualal 4 rähnliste, laanepüü ja kanakulli peibutamise käigus, mil vanemaid metsi läbides otsiti puuvõradelt risupesi. Samuti pöörati haudelinnustiku punktloenduse ning tavaliste punktloenduste käigus tähelepanu haukalistele, sh erinevad territooriumi ja poegade hääbitsused piirkonnas ning nende ilmnmisel otsiti võimalikke pesapuid ning kaardistati potentsiaalselt võimalikud elupaigad territooriumi vaatluste alusel. Üks väiksem asustamata risupesa avastati ala põhjapoolsel osal kuusel. Pesa oli asustamata ning võis kuuluda viule.

Eraldi risupesade otsingud korraldati ühel päeval vanemates (60+ a) metsades uuringuala ida- ja kagupoolses osas 01.04.2024, kuid risupesi juurde leida ei õnnestunud.

Punktvaatlused

Kevadisel rändeperioodil vaadeldi hanelisi kokku 779 isendit, kellest liigi tasemini määrati enim suur-laukhane (94 isendit). Hanelistest moodustasid suur-laukhanede isendid 12% (94/779), kes lendasid rootori ohutsoonis keskmiselt 150 m kõrgusel.

Sookurgede puhul vaadeldi 17 isendit, kellest ca 59% (10/17) lendasid rootori ohutsoonis keskmiselt 175 m kõrgusel.

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

Haukalistest vaadeldi rände perioodil enim hiireviud, kelle puhul kõik seitse vaatlust paiknesid rootori ohutsoonis 180 m kõrgusel. Herilaseviu puhul tehti kolm vaatlust ning kahel korral vaadeldi lindu rootori ohutsoonis keskmiselt 115 m kõrgusel. Roo-loorkulli ja raudkulli vaadeldi mõlemat ühel korral rootori ohutsoonis 150 m kõrgusel.

I-II kaitsekategooria haukalistest vaadeldi kevadperioodil väike-konnakotkast ala läänepoolses osas põllumaa läheduses puhveralast väljaspool 200 m kõrgusel. Sama ala läheduses tehti üks kanakulli vaatlus 200 m kõrgusel.

Suvel vaadeldi haukalistest enim herilaseviud (3 vaatlust) ja hiireviud (2 vaatlust), kes kõik asusid rootori ohutsoonis 150 m kõrgusel. Raudkulli vaadeldi ühel korral rootori ohutsoonis 150 m kõrgusel. Üks väike-konnakotka vaatlus tehti uuringuala põhja osa puhvris 150 m kõrgusel.

Suitsupääsukest vaadeldi kolmel korral, millest ühel korral lendas liik rootori ohutsoonis 100 m kõrgusel.

Olulistest liikidest vaadeldi veel kiivitajaid, kellest ca 31% (4/13) lendasid rootori ohutsoonis 130 m kõrgusel.

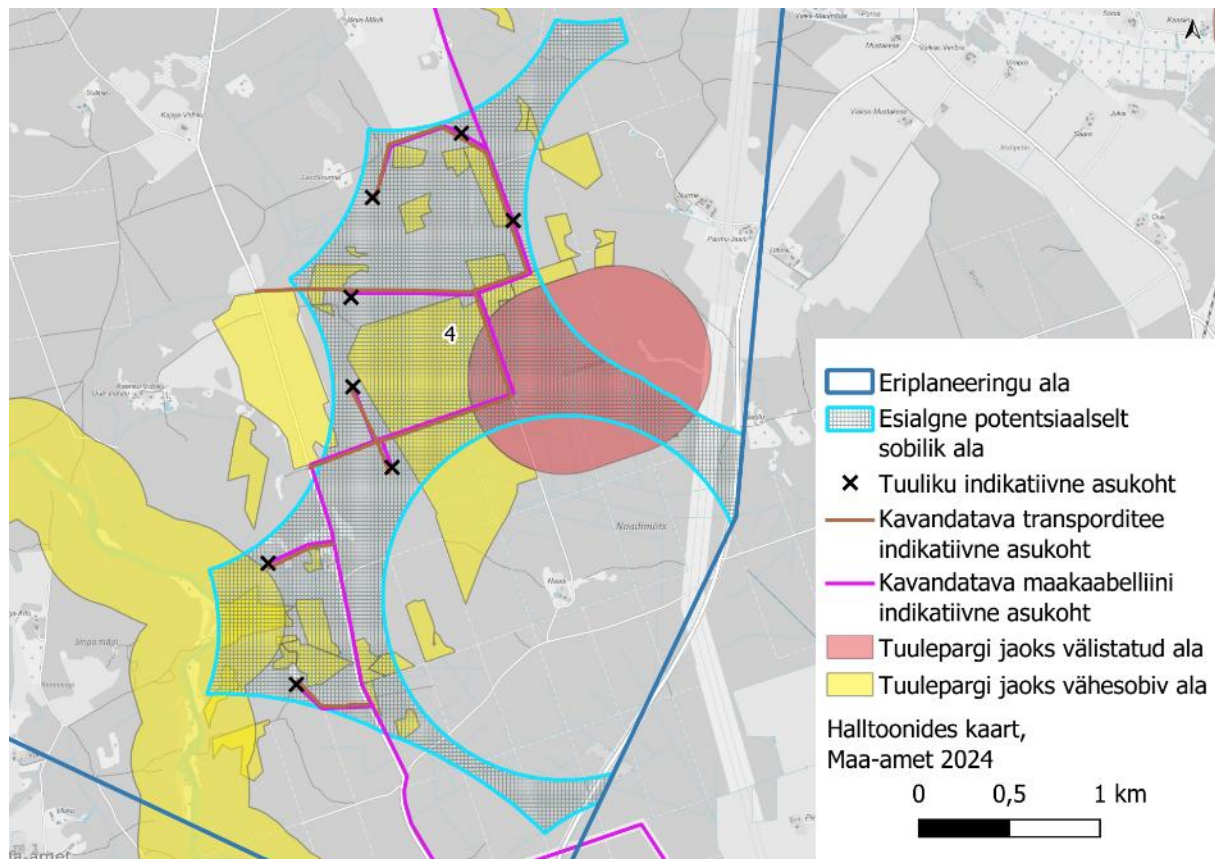
Sügisene hanede ränne jäi uuringualal madalaks (kokku 77 vaatlust). Lauluuikesid vaadeldi kokku 96 isendit, kellest 42% (40/96) lendasid rootori ohutsoonis keskmiselt 110 m ja 150 m kõrgusel. Väikeluuke vaadeldi kahel korral.

Partlasi vaadeldi 131-l korral, kus linnud lendasid rootori ohutsoonis keskmiselt 130 m ja 150 m kõrgusel.

Haukalistest vaadeldi rände ajal enim hiireviud (kokku 5 vaatlust), millest kahel korral vaadeldi linde rootori ohutsoonis 150 m kõrgusel. Kanakulli vaadeldi ühel korral rootori ohutsoonis 90 m kõrgusel uuringuala idapoolsel küljel. Merikotkast vaadeldi kahel korral – ühel juhul oli liik ülelennul (suund määramata) 100 m kõrgusel idapoolses puhvris ning teisel juhul nähti kotkast läänepoolses puhvris 80 m kõrgusel suundumas läände. Raudkulli vaadeldi kolmel korral, kes lendas rootori ohutsoonis keskmiselt 105 m ja 180 m kõrgusel.

Ala 4 tsoneering

Uuringu põhjal ei paikne uuringualal I kaitsekategooria linnuliikide elupaiku. Ala 4 puhul tsoneeriti linnukaitseliselt tuulepargi arenduseks välistatud alaks must-toonekure võimalik toitumisveekogu koos puhvriga. Kaardistatud II ja III kaitsekategooria linnuliikide elupaiku/toitumisalasid on soovitatav võimalikult tervikuna säilitada (Joonis 16). Tuulikute paigutuslahenduse puhul on üle 50% kaardistatud III kaitsekategooria liikide elupaikades säilitatavad. Tuulepargi lahenduse väljatöötamisel on arvestatud elupaikade minimaalse killustamisega.

Joonis 18. Linnukaitselise tsoneeringu skeem uuringualal 4.

4.1.3.2.5 Mõju metsise elupaikade sidususele

Metsise elupaikade paiknemist ja elupaikadevahelist sidusust on käsitletud KSH aruande lisas 3 esitatud linnustiku uuringu aruandes ja lisas 5 esitatud Meelis Leivitsa koostatud ekspertarvamuses Valga tuulepargi mõjudest metsise kohalikule asurkonnale. Käesolev peatükk on koostatud tuginedes antud materjalidele.

Metsise elupaikadevahelise sidususe vaates on olulisim häiringuvaba ühenduse säilimine Koopesoo ja Virna elupaikade vahel. Antud sidususele oleks potentsiaalselt sobilikule alale 1 tuulepargi rajamisel tugev ebasoodne mõju. Parim leevendusmeede on alale 1 tuuleparki mitte rajada.

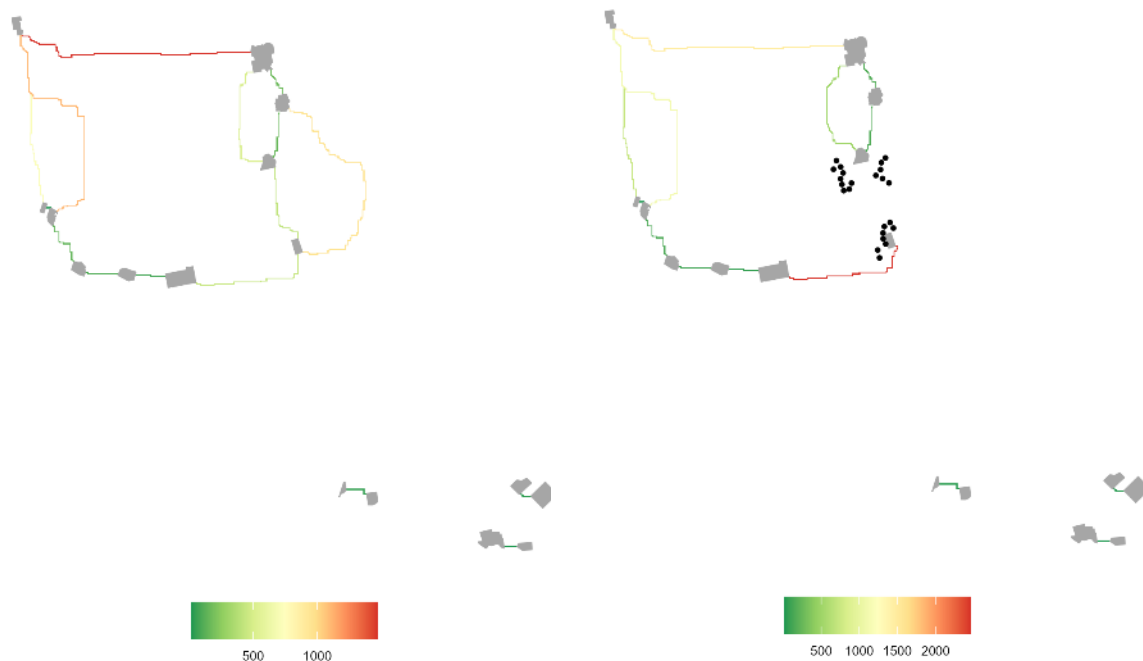
Lisaks on oluline säilitada Virna elupaik vältimaks tuulepargi rajamisega kaasnevaid olulisi häiringuid elupaigale. Teadusuuringute põhjal tuleks tuulegeneraatorid metsise mängupaikadest paigutada piisavalt kaugele, et vähendada häirimist ning välistada mängude hääbumist. Taubmann et al. (2021)⁷³ uurisid, kuidas tuulepargid mõjutavad metsise ressursivalikut, kasutades GPS-jälgimist Kesk-Rootsis. Uuringust selgus, et mängu ajal vältisid metsise kuked alasid, kus oli suurenev turbiinimüra, nähtavus ja vari. Suvel vältisid nii kuked kui ka kanad turbiinide lähedust (kuni 865 m, 95% CI 784–1025 m) ja kõrge turbiinitihedusega alasid ning turbiinide juurdepääsuteede lähedust. Uuring näitab, et inimtegevuse häiringutele tundlikud metsas elavad liigid on tõenäoliselt mõjutatud tuuleturbiinide olemasolust. **Vältimaks olulist ebasoodsat mõju Virna metsise elupaigale tuleb tagada vähemalt 1 km tuulikutevaba puhver ümber elupaiga.**

⁷³ Taubmann, J., Kämmerle, J.-L., Andrén, H., Braunisch, V., Storch, I., Fiedler, W., Suchant, R., Coppes, J., 2021. Wind energy facilities affect resource selection of capercaillie Tetrao urogallus. Wildlife Biology 2021, wlb.00737. <https://doi.org/doi.org/10.2981/wlb.00737>

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

Asurkonna sidususe osas tuleb nentida, et Virna ning Murakasoo mängupaikade hääbumisel (arvukus $\rightarrow 0$) väheneb põhjas olevate mängupaikade (Purtsi 2, Koopesoo) asustuspotsiaal. Samas on see muutus sedavõrd väike, et märgatavat muutust asustuspotsiaalis esile tuua ei saa. Kuivõrd tegemist on niigi madala asustustihedusega piirkonnaga, siis on keeruline selle tulemuse põhjal midagi järeldada.

Metsise elupaikadevahelise ühenduse koridoride modelleerimise tulemused võtab kokku Joonis 19.

Joonis 19. Liikumiskoridorid arenduse eelselt ja arenduse järgselt. Värvuskaala iseloomustab koridori summaarset liikumistakistust.

Purtsi 2, Virna, Koopesoo ning Virna mängupaikade ühendus edela suunal paikneva Eesti ja Läti asurkonnaga (Möttuse, Nihu, jne) sõltub ainult lõunapoolsest ühendustest. See liin suundub Purtsi 2 mängupaigast üle Koopesoo, Virna ja Murakasoo mängupaikade, Edelas asuva Möttuse mängupaiga suunas. Summaarseks takistusväärtuseks Purtsi mängupaigast Möttuse mängupaika saame kõige madalama takistusväärtusega koridore kasutades 1166 ühikut. Ühenduskoridor Rubina mängupaiga ja Purtsi 2 mängupaiga vahel ületab kultuurmaastikku ning on ääretult suure takistusväärtusega (1476 ühikut). Seega on see ühendustee vaid teoreetiline.

Võttes tuulikute vältimisraadiuseks 1 km, saame tulemused:

- Virna ning Murakasoo vaheline ühendustee muutub läbitamatuks;
- Murakasoo ning Möttuse vahelise ühendustee taksitus suureneb 435 $\rightarrow$ 2464 ühikule.

Seega, võib öelda, et 1 km vältimisraadiuse puhul muutub kogu Soontaga asurkonda lõuna suunalt siduv ühendustee teoreetiliseks. Selle tulemuseks on Purtsi 2, Koopesoo ning Virna mängupaikade isolatsiooni sattumine. Tegu on olulise ebasoodsa mõjuga elupaikadevahelisele sidususele.

Soontaga metsiseasurkonna isolatsiooni sattumise vältimiseks tuleb rakendada järgnevaid meetmeid:

- Planeeringu koostamise alusuuringute käigus registreeritud Murakasoo mängupaigale (tsenter) lisada 1 km puhver, mis on analoogiks MLA tsoonile 1;

- Murakasoo mängupaika Mõttuse mängupaigaga siduvalle koridorile lisada 800 m puhver, mis on analoogiks MLA tsoonile 1;
- Puhvritesse tuulikute rajamist vältida. Tuulikud 3, 4, 5 nihutada läänes asuva põllumassiivi peale või serva. Tuulikud 6 ja 8 nihutada kirdes asuva põllumassiivi peale või serva. Tuulikut 7 (nr 8 kagu suunas) tuleks samuti ida või kirde suunas nihutada.

Selgituseks miks Murakasoo mängupaigale ei ole lisatud täiendavat tsooni 2, seisneb selles, et käesolevaks ei ole selge, kuivõrd selle ala näol on tegemist alaliselt toimiva mängupaigaga. Kuivõrd Murakasoo mängupaiga näol on tegemist tavalise majandusmetsaga, tähendab see seda, et metsa keskmine vanus 1 km raadiuses hakkab ühel hetkel vastavalt metsade raieküpsuse saabumisele ning nende lagedaks raiumisele vähenema. See protsess toimub pikema aja jooksul ning see võib osutuda Murakasoo mängupaiga asustuspotentsiaali vähenemise mõttes kaalukamaks teguriks. Veel pikema mõjuajaga on Murakasoo elupaigas värskelt rekonstrueeritud kuivendussüsteemide degradeeriv mõju. Kuivenduse tõttu teiseneb ajapikku koosluse alustaimestik (kaovad olulised sootaimed nagu tupp-villpea) ning areneb uus järelkasv (kase-, paakspuu- või kasevõsa), mis muudavad elupaiga ajapikku sobimatuks. Samuti tuleb arvestada, et värsked sihid toimivad elupaigas väikekiskjate levikuvektorina, mistõttu suurendavad need kisklussurvet, vähendades seeläbi metsise pesitsusedukust. Selge on see, et Murakasoo mängupaik on oluline astmelaud. Seetõttu on asjakohane sidususe tagamiseks rakendada 1 km puhvrit, mis on lisatud mängu tsentrile.

Planeeringulahenduse koostamisel on jõutud järeldusele, et teiste kitsenduste (elamute ja riigitee paiknemise ning nendega seotud puhvrite vajadusega) tõttu ei ole võimalik tuulikuid 3, 4, 6 ja 8 Murakasoo metsise elupaiga säilimiseks vajalikul määral nihutada. Sellest lähtuvalt on nende rajamisest planeeringus loobutud. Ainukese tuulikuna on Murakasoo mänguala lähialale kavandatud positsioon 5, mis on maksimaalselt võimalikus ulatuses kavandatud mänguala tsentrist eemale (tuuliku tsentri ja mänguala tsentri vahel tagatud 1 km puhver). Samuti jääb tuuliku positsiooni asukoht hiljutistest lageraietest tugevalt mõjutatud alale, kus metsistele soodsad elutingimused puuduvad. Sellise lahenduse korral võib hinnata, et Murakasoo elupaik jääb tuulepargi rajamise järgselt toimima elupaikadevahelise astmelauana. Antud elupaigaga seotud mänguala võib tuulepargi rajamise tõttu nihkuda ida suunas. Samas paikneb praegusest mängualast ida suunas samuti metsisele sobilikke metsakooslusi ehk mänguala säilimine on võimalik. Antud mänguala kestlikkus on seotud pigem metsamajanduslike tegevustega, mida tuulepargi planeeringuga määrata võimalik ei ole. Sellise lahenduse korral säilib ka Murakasoo ja Virna mängu vaheline metsiste liikumisvõimalus ning barjääriefekti teket oodata ei ole. Seda eeskätt arvestades, et lisaks M. Leivitsa ekspertarvamuses kujutatud lühimal teekonnal põhinevale ühenduskoridorile on tõenäoline metsiste liikumine ka kasutades nii Tagujärve soo piirkonda kui ka Väike Emajõe äärset metsaala. Seega reaalselt säilib lisaks ekspertarvamuses kaardistatud ühenduskoridori ulatusele ka seda ümbritsev metsiste liikumiseks sobilik ala looduslikuna.

4.1.3.2.6 Mõju must-toonekure toitumisaladele

Must-toonekure elupaikade paiknemist ja toitumisveekogude sobivust on käsitletud KSH aruande lisas 3 esitatud linnustiku uuringu aruandes.

Välitööde käigus 2023. a must-toonekure potentsiaalselt sobilikel aladel ei nähtud. KAUR RePower uuringu raames nähti must-toonekure ühel korral (Annali Albertsi vaatlus 05.07.2023) Lota oja piirkonnas (käesoleva aruande mõistes potentsiaalselt sobiliku ala 1 idapoolses osas).

Eestis tehti toitumisalade uuring aastatel 2007–2010 kümne GPS-saatjaga must-toonekure vanalinnu toitumiskohtade põhjal. Toonekurgede toitumispunkte oli kõige rohkem kraavidel ja väikestel süvendatud ojadel, mille kasutus erines looduslikest ojadest ja suurtest süvendatud ojadest. Siiski kui võtta arvesse pesa ümber olemasolevate vooluveekogude kogupikkusi, oli toonekurgede veekogutüüpide kasutuseelistus hoopis teistsugune. Kraave välditi, kuid nii suured kui väikesed looduslikud ja süvendatud ojad omavahel ei erinenud. Järelikult oli toitumiskordasid kõige rohkem

kraavidel, mis tulenes nende suurest hulgast ümbritsevas maastikus, kuid pole kõige parema kvaliteediga toitumiskohad. Arvestades toitumisveekogude valikuvõimalusi pesa ümbritsevas maastikus eelistasid must-toonekured selgelt hoopis looduslikke ja süvendatud ojasid, mida ka taasküllastati enim⁷⁴.

Uuringualaga 3 ja 4 piirnev Väike Emajõgi pole välitööde ning kirjanduse põhjal nendes lõikudes must-toonekurele sobiv veekogu toitumiseks, sest selle sügavus on nt Jõgeveste lõigus 2–3 m. Hummulist peale jõe org laieneb, lamm muutub soiseks ja jõe looked laiemaks, Jõgevestest allavoolu on soine orulamm kohati 2 km laiune. Soontaga külast peale muutub jõesäng jälle väänlevaks ja moodustab vanajõgesid⁷⁵. Seega ei paikne Väike-Emajõega piirnevates uuringuala 3 ja 4 lõikudes must-toonekurele sobilikke toitumisveekogusid. Alal 4 suubub Väikesesse Emajõkke Kalda kraav, mis ca 500 m enne jõkke suubumist sügavas ja järsus orundis. Seega on kaladel Väikesest Emajõest Kalda kraavi ülesvoolu pääsemine takistatud. Pärast 500 m suubub kraav mööda tasasemat maapinda, millest üks haru suundub põhja ja teine haru kulgeb ida suunal. Kalda kraavile on rajatud mitmeid veevõtutiike, mis pakuvad ajutist toidubaasi (kahepaiksed) kevadisel perioodil. Ka uuringualal 4 suubub Väike-Emajõkke kuivenduskraave, mida on hiljuti õgvendatud. Need kraavid paiknevad samuti suure languse peal, kus veevool on väga kiire ning enne jõkke suubumist on kraavidele rajatud sügavad settebasseinid, mis must-toonekurele toitumiseks ei sobi. Kuna kõrgveeperioodil on järsakul asuvates kraavides veevool väga kiire ja setterohke ning madalveeperioodil veetase väga madal, siis paraku ei toeta sellised kraavid kalastikku, vaid pigem toimivad ökoloogiliste lõksudena.

Must-toonekure võimalikuks toitumiseks sobivaks veekoguks piirkonnas võib pidada Öru oja (VEE1011700), mis on ligikaudu 2,5 m lai ja valdavalt 0,2–0,3 m sügav, üksikutes sügavamates kohtades kuni 0,6 m⁷⁶. Öru oja piirneb idast uuringualaga 2, kuid õhuruumi vaatluste käigus must-toonekure selle ala kohal ei registreeritud. Varasemad GPS-uuringutel põhinevad olulisemad toitumispaidad piirkonnas on seotud Raamsoo oja, Soontaga oja ja Naadimõtsa kraaviga. Need veekogud annavad tõenäoliselt indikatsiooni selle kohta, millist tüüpi vooluveekogud võivad piirkonnas must-toonekurele toitumiseks sobida. Uuringualade 1–4 piirkonnas ei pruugi siiski enam esineda must-toonekurele piisava toidubaasi, eelkõige kalastiku, ning sobivate hüdro-morfoloogiliste tingimustega jätkusuutlikke toitumisveekogusid. Suurema potentsiaaliga võib pidada uuringuala 1 piirkonna vooluveekogusid, kus ka Repower uuringu raames registreeriti must-toonekure üksik esinemine.

Üldistatult võib väita, et arendusaladel 2–4 puuduvad must-toonekurele sobivad toitumisveekogud, mida tõendavad PlutoF vaatlused ja antud uuringu raames tehtud punktvaatlused. Arendusaladel 2–4 pole fikseeritud GPS uuringute põhjal sobilikke toitumisveekogusid, vaid sobivad toitumisveekogud paiknevad arendusaladest idas, kus on ka tihedamalt GPS andmepunkte.

Eelnevast lähtuvalt ei ole väljatöötatud tuulepargi lahenduse korral oodata olulist ebasoodsat mõju must-toonekure toitumisveekogudele. Arendusalad 3 ja 4 jäävad must-toonekure pikalt asustamata elupaikade KLO9133649, KLO9128282 ja Väike Emajõe vahele, kuid arvestades jõe iseloomu antud lõikudes, siis olulist toitumisveekogude vähenemist seoses võimaliku barjääriefektiga elupaiga suhtes oodata ei ole. Tuulepargi kavandamine antud elupaikade vaates kahes grupis (alad 3 ja 4 on kaks u 3 km ulatusega potentsiaalset takistust, mille vahel säilib 3 km ulatusega tuulikutevaba ala) võimaldab säilitada ka jõe juurdepääsu tuulikute gruppide ümbert ja vahelt vähendades seeläbi võimalikku barjääriefekti Väike Emajõe suhtes.

4.1.3.2.7 Mõju Alamõisa väike-konnakotkale

Avalikustamise ja Keskkonnaameti seisukohtade alusel täpsustati KSH aruannet Alamõisa küla piirkonnas võimaliku väike-konnakotka esinemise osas. Selleks viidi 2026. aasta aprillis läbi täiendavad

⁷⁴ Must-toonekure (*Ciconia nigra*) kaitsetegevuskava, 2018.

⁷⁵ Eesti jõed. Järvekül, A. Tartu, 2001.

⁷⁶ Eesti jõed. Järvekül, A. Tartu, 2001.

väike-konnakotka elupaigakasutuse vaatlused kolmel väike-konnakotkaste territooriumilendudeks sobival päeval ning teostati pesakoha otsingud liigile sobilikes pesitsusmetsades. Vaatluste eesmärk oli selgitada, kas kavandatava tuulepargi suhtes võib esineda väike-konnakotka pesitsuspaik või selline elupaigakasutus, mis eeldaks planeeringulahenduse muutmist või täiendavate linnustikust tulenevate välistusalade määramist.

Täiendava uuringu käigus tuvastati Alamõisa piirkonnas väike-konnakotka esinemine ja territooriumi kasutus. Vaatlusperioodil nähti ühte väike-konnakotka vanalindu, kes tegutses kavandatavast tuulepargi alast edelas ning hoidis peamiselt leitud raopesade ümbrusesse. Uuringu käigus leiti kolm väike-konnakotkale potentsiaalselt sobivat raopesa, kuid vaatluste ajal ei kinnitatud nendes väike-konnakotka pesitsemist. Ühes pesas tuvastati hauduv hiireviu ning teiste pesade puhul oli pesade kasutus ebaselge või need olid vaatluse ajal asustamata. Aruandes märgitakse, et kõik leitud pesad sobivad väike-konnakotkale pesitsemiseks ning kindlate pesitsustulemuste ja pesakasutuse selgitamiseks tuleb neid kontrollida väike-konnakotka seire ajal.

Uuringu põhjal jäävad kõik leitud pesametsad kavandatavast tuulepargi alast enam kui 2 km kaugusele. Seetõttu ei kaasne kavandatava tuulepargi rajamisega otsest mõju pesametsadele, kuna tuulikuid ega nendega seotud taristut ei kavandata leitud pesametsadesse ning nende rajamisega ei kaasne seal raadamist ega raiet. Samuti ei ole suure vahemaa tõttu oodata olulist ehitusaegset ega kasutusaegset häiringut pesitsusele, sest ehitustegevust ei kavandata pesametsade vahetusse lähedusse ning pesametsad jäävad väljapoole tuulepargi olulise müra- ja varjutushäiringu ala.

Väike-konnakotka puhul on tuuleparkidega seotud peamine võimalik mõju kokkupõrkerisk, eelkõige juhul, kui regulaarsed toitumislennud läbivad tuulepargi ala või paiknevad tuulikud oluliste toitumisalade ja pesitsuspaiga vahel. Alamõisa piirkonna väike-konnakotka elupaigakasutuse hindamisel arvestati, et liigi peamiseks toitumisaladeks on avamaastikud, eelkõige põllud ja rohumaad. Kavandatava tuulepargi alal selliseid peamisi toitumisalasid valdavalt ei esine ning Alamõisa väike-konnakotka kasutatav territoorium paiknes vaatluste põhjal kavandatavast tuulepargist väljaspool. Vaatluste ajal ei registreeritud väike-konnakotka lende kavandatava tuulepargi suunas ega regulaarset tuulepargi ala läbivat liikumist.

Eelnevast lähtudes ei ole väljatöötatud planeeringulahenduse korral oodata olulist ebasoodsat mõju Alamõisa piirkonnas esinevale väike-konnakotkale. Täiendava uuringu tulemused ei näidanud vajadust tuulikute asukohtade muutmiseks ega täiendavate väike-konnakotkast tulenevate välistusalade määramiseks.

4.1.3.2.8 Mõju rändele

Planeeringu ja KSH aruande avalikustamisel tõstatati korduvalt seisukohta, et Väikese Emajõe org võib toimida lindude rändekoridorina. Linnustiku mõju hindamisel käsitleti eraldi haneliste, laglede ja luikede rändeaegset liikumist.

Tuulepark võib rändel liikuvatele lindudele mõju avaldada eelkõige kahel viisil: suurendades kokkupõrkeriski olukorras, kus linnud liiguvad rootori ohutsoonis, või põhjustades barjääriefekti, kui rändel olevad linnud peavad tuulepargist möödumiseks muutma lennusuunda või -kõrgust. Mõju olulisus sõltub rände intensiivsusest, liikumise ruumilisest koondumisest, lennukõrgusest, ilmastiku- ja nähtavustingimustest ning sellest, kas tuulepark paikneb kitsal ja regulaarselt kasutataval liikumisteel.

Valga valla eriplaneeringu potentsiaalselt sobilikud alad paiknevad sisemaal ega jää Eesti peamiste teadaolevate väga intensiivsete rändekoridoride piirkonda, mis on seotud eelkõige ranniku, suurte veekogude ja Lääne-Eesti rändeteedega. KSH linnustiku välitöödel registreeriti siiski kõigil uuringualadel haneliste, laglede ja luikede hooajalist rännet. Rände intensiivsus erines alade ja aastaaegade lõikes. Uuringualal 2 oli kevadine haneliste ränne aladest kõige märgatavam: kevadel loendati 2031 hane, kellest ligikaudu 60% lendas rootori ohutsoonis. Sügisel oli haneliste ränne seal tagasihoidlikum, kuid samas registreeriti luikede liikumist rootori ohutsoonis. Uuringualal 3 registreeriti kevadel 998 hane või laglet, kellest 96% lendas rootori ohutsoonis. Uuringualal 1 ja 4 oli

haneliste ränne uuringu aastal tagasihoidlikum, kuid ka neil aladel esines rändel liikuvaid hanelisi ja luiki. Uuringuala 1 osas esines maismaalinnustiku analüüsi raames koostatud suur-laukahanede GPS andmete analüüsist tulenev info Võrtsjärve linnualaga potentsiaalselt seotud rändeaegsete toitumislendude esinemiskoridori esinemise osas. Sellest tulenevalt hinnati ala 1 ka rände osas kõrgema kokkupõrkeriskiga alaks.

Läbiviidud vaatlustulemused ja GPS andmetega lindude andmed (MLA suur-laukhanede ja sookurgede andmed ning Saksamaa väikeluikede projekti andmed⁷⁷) näitavad, et piirkonnas toimub haneliste ja luikede rändeaegne ülelend, kuid andmed ei viita ühele kitsale, püsivale ja väga intensiivselt kasutatavale rändekoridorile, mille ulatuses oleks tuulikute rajamine väga kõrge hukkimisriskiga. Haneliste (haned, luiged, sookured) puhul tuleb ka arvestada, et teaduskirjanduse alusel on tegu väga kõrge vältimismääraga liikidega (98–99,98%)^{78, 79}, seega on nende osas hukkimisrisk madal. Sellest tulenevalt on rändekoridorid tuuleparkide kavandamise seisukohalt olulised eeskätt juhtudel, kus rändeaegne liikumine on väga intensiivne (Eestis jäävad sellised alad valdavalt Lääne-Eesti rannikule).

Väikese Emajõe oru kui võimaliku rändekoridori käsitlemisel arvestati, et jõeoru võib maastikuelemendina suunata lindude liikumist ning pakkuda lindudele orientiiri rändel või piirkondlikel siirdelendudel. Samas ei näita olemasolevad rändevaatlused ega GPS lindude andmete alusel koostatud rändekoridoride analüüsid, et haneliste ja luikede liikumine oleks Valga eriplaneeringu alade juures koondunud üksnes või valdavalt Väikese Emajõe oru teljele. Uuringualade lõikes registreeriti rännet nii potentsiaalsete alade kohal, nende puhvrites kui ka väljaspool puhvreid. Näiteks uuringualal 2 toimus luikede sügisene liikumine valdavalt idapoolses puhvris või sellest väljas, kuid põhiline lennusuund oli edelasse ning lennutrajektor hõlmas ka uuringuala metsade kohal kulgevat liikumist. See viitab pigem laiemale rändefrondile või piirkondlikule siirdeliikumisele, mitte kitsalt Väikese Emajõe oruga piirduvale rändekoridorile.

Planeeringulahenduse seisukohalt on oluline, et tuuliku ei kavandata Väikese Emajõe ürgorgu. Sellega säilib jõeoru maastikuline avatus ja ökoloogiline sidusus ning väheneb võimalus, et tuulepark takistaks jõekoridori seotud lindude liikumist.

Kokkuvõttes ei tuvastatud KSH käigus haneliste, laglede ega luikede sellist kitsast ja püsivat rändekoridori, mille tõttu oleks Valga valla eriplaneeringuga kavandatava tuulepargi rajamine väljatöötatud lahenduse kohaselt välistatud. Väikese Emajõe oru võib toimida piirkondliku maastikulise orientiiri ja liikumissuunajana, kuid olemasolevad vaatlused ei kinnita, et see oleks kavandatavate tuulikupositsioonide suhtes ainus või määrav rändekoridor. Võimalik mõju hanelistele ja luiketele on eelkõige seotud rändeperioodil rootori ohutsoonis toimivate ülelendudega ning seda tuleb vähendada linnustiku leevendusmeetmetega, sh rändeperioodilise seire, sihtliikide või suuremate linnuparvede lähenemise tuvastamise ning vajadusel tuulikute ajutise peatamise või aeglustamisega.

Eriplaneeringu koostamisel väljatöötatud tuulepargi paigutuslahendus arvestab linnukaitseliselt väärtuslikemate alade säilimisega ning sellest lähtuvalt on võimalik alale rajada tuulepark ilma olulist ebasoodsat mõju linnustikule avaldamata kui rakendatakse leevendusmeetmeid (ptk 4.1.3.3).

4.1.3.3 Võimalikud koosmõjud

Linnustikule avalduva koosmõju hindamisel käsitleti eelkõige selliseid tegevusi ja planeeringuid, mille mõju iseloom võib kavandatava tuulepargiga kumuleeruda lindude elupaigakasutuse, rändeaegse liikumise, kokkupõrkeriski või häiringu kaudu. Võimalike koosmõjude allikatena arvestati teadaolevaid

⁷⁷ <https://zwergrschwan.de/karte-senderschwaene?>

⁷⁸ Zehntindjiev, P., & Whitfield, P. (2013). *Monitoring of wintering geese in the AES Geo Energy Wind Farm "Sveti Nikola" territory and the Kaliakra region in winter.*

⁷⁹ Therkildsen, O. R., Balsby, T. J. S., Kjeldsen, J. P., Nielsen, R. D., & Fox, A. D. (2021). Changes in flight paths of large-bodied birds after construction of large terrestrial wind turbines. *Journal of Environmental Management*, 290, 112647. <https://doi.org/10.1016/j.jenvman.2021.112647>

teisi tuuleparkide planeeringuid ja projekte, suuremaid taristuobjekte, maakasutuse muutusi ning metsamajanduslikke tegevusi.

KSH koostamise ajal ei tuvastatud kavandatava Valga tuulepargi mõjualas selliseid teadaolevaid planeeringuid või projekte, mille koosmõju võiks põhjustada olulist ebasoodsat mõju kaitsekorralduslikult olulistele linnuliikidele või nende elupaikadele. Teadaolevad lähimad tuuleparkide arendused paiknevad sellisel kaugusel, et nende mõjupiirkonnad Valga tuulepargi linnustikule avalduva mõju piirkonnaga üldjuhul ei kattu. Võimalik kumulatiivne mõju võib teoreetiliselt avalduda eelkõige laiaulatuslikult liikuvatele liikidele, eeskätt suure kodupiirkonnaga röövlindudele, kuid olemasolevate andmete põhjal ei ole tuvastatud sellist koondunud rändekoridori või regulaarset lennuteed, mille puhul Valga tuulepargi koosmõju teiste teadaolevate tuuleparkide arendustega Eestis või Lätis võiks kujuneda oluliseks.

Kohaliku elupaigakasutuse ja elupaikade sidususe seisukohalt on olulisemad võimalikud koosmõjud seotud metsamaastiku muutumisega. Planeeringuala paikneb suures osas metsamaastikus, kus linnustiku elupaikade kvaliteeti ja sidusust mõjutavad lisaks tuulepargile ka metsamajandus, kuivendussüsteemide rajamine ja hooldamine, olemasolevate teede kasutus ning uute teede ja tehnilise taristu rajamine. Eriti tundlike liikide puhul, kelle elupaigakasutus sõltub metsamaastiku sidususest või häiringuvabadest aladest, võib koosmõju avalduda juhul, kui tuulepargi rajamisega kaasnev täiendav raadamine ja häiring lisandub varasemale või paralleelselt toimuvale metsamajanduslikule mõjule. Seetõttu on planeeringulahenduse kujundamisel lähtutud põhimõttest vältida linnustiku seisukohalt väärtuslikumaid alasid, vähendada elupaikade killustamist ning loobuda või nihutada tuulikupositsioone kohtades, kus mõju elupaikade sidususele võiks olla oluline.

4.1.3.4 Meetmed, edasiste uuringute ja hindamise vajadus

Meetmed asukohavaliku etapis tuulepargi kavandamiseks:

- säilitada maksimaalselt kaardistatud kaitsealustele ja kaitsekorralduslikult olulistele liikide kaardistatud elupaiku, III kaitsekategooria puhul vähemalt 50% ulatuses kaardistatud elupaikadest ning II kaitsekategooria puhul vähemalt 90% elupaikadest. II ja III kaitsekategooria liikide koosesinemisel arvestada kõrgema kaitsekategooria (II) liikidega elupaikadega säilitamise (90%) nõudega;
- eelistada alasid, kus on madalam kaitsealuste liikide esindatus (nt raielangid, noorendikud), mille läheduses ei esine loodusmetsade kaitsealuseid liike;
- mitte rajada metsamaastikku õhuline, vaid eelistada maakaabeldust;
- maksimaalselt kasutada olemasolevaid teid ning uute teede rajamisel arvestada kaitsealuste liikide paiknemisega, et vähendada kaitsealuste liikide elupaikade killustumist;
- tagada kaitse alla olevate metsise elupaikade osas 1 km puhvervöönd ümber EELIS-esse kantud elupaikade ja Murakasoo metsise elupaiga osas 1 km puhvervöönd registreeritud elupaigale jääva mänguala tsentrist. Samuti tagada vähemalt 1600 m laiune tuulikutevaba ühenduskoridor Murakasoo ja Virna mängude vahel. Ühenduskoridori ja Murakasoo elupaiga funktsiooni säilimiseks astmelauana tuleb loobuda alal TU4 tuulikute 3, 4, 6, 7, 8 kavandamisest ja tuulik 5 nihutada maksimaalselt metsise mänguala tsentrist eemale.

Meetmed tuulepargi ehitus- ja käitamisperioodiks:

- metsade haudelinnustiku kaitseks tuleb raadamised ja suuremad pinnasetööd ajastada perioodile 21.07–28.02. Vältida veerežiimi muutmist jm mõjusid, mis ei ole arenduse seisukohalt hädavajalikud. Tuulikute ja trasside asukohtade edasisel täpsustamisel tuleb projekteerimisel tagada, et asukohtade muutmine ei põhjusta suuremat ebasoodsat mõju linnustikule kui hinnatud lahendus. Vastav hinnang tuleb esitada ehitusloa taotlusele lisatavas KMH eelhinnangu koostamiseks vajalikus teabes või eksperthinnangus;
- tuulikute positsioonide 1 ja 15 ehitustegevus tuleb teostada väljaspool pesitsusperioodi 31.07–01.03, kuna antud tuulikupositsioonid jäävad kanakulli elupaikade 1 km puhvrissi;

- soovituslik on tuuliku rajamisel tõsta selle nähtavust linnustiku jaoks (rakendada kokkupõrgete riski vähendava värvikombinatsiooni kasutamist või muud lindude jaoks tuuliku nähtavust parandavat tehnoloogiat);
- rändeperioodil kasutada tuulikute seiskamist lindude kõrge aktiivsusega rändeperioodil ajaliselt või vastava juhtimissüsteemi abil kõigil asukohavaliku aladel. Läbiviidud punktvaatluste alusel on antud piirkonnas ränne aktiivseim sügisel 01.–20. oktoober ja kevadperioodil 15. märts kuni 15. mai. Teadusuuringud on näidanud selliste meetmete tõhusust kokkupõrgete vältimisel ja seega ka lindude hukkumise vältimisel⁸⁰. Perioodi pikkust ja rakendamise vajadust võib täpsustada järelseire või täiendavate uuringute alusel;
- asukohavaliku alal TU3 tuleb haukaliste kokkupõrkeriski vähendamiseks kasutada tuuliku väljalülitamist I ja vajadusel II kaitsekategooria haukaliste lähenemisel, kasutades tuulikute juhtimissüsteemi⁸¹. Sihtliikide loend täpsustada lähtuvalt tuulepargi rajamise ajahetke parimast praktikast ja tehnilistest võimalustest koostöös Keskkonnaametiga. Soovitada võib meetme rakendamist kõigil asukohavaliku aladel, sest I (väike-konnakotkas, merikotkas, kalakotkas jt) ja II (kanakull) kaitsekategooria haukaliste poolset õhuruumi kasutus toimub kõigil uuringualadel tootmispaikadele jõudmiseks (nt põllumaad, Väike Emajõgi);
- võimalusel varustada läheduses pesitsevaid haukalisi GPS seadmetega, et hinnata nende hukkumiskiriski ja/või lennutrajektoori tulenevalt rajatud tuulikute.

Järelseire ettepanek:

- teostada linnustiku inventuur kasutades planeeringu koostamise alusuuringus kasutatud meetodikaga võrreldavat loendusmeetodikat (teostada linnustiku punktloendus, rähnliste, laanepüü ja kanakulli peibutus) sammuga 5 aastat vähemalt kahel korral pärast vastava arendusala tuulikute lõplikku või olulises osas valmimist ja käivitamist (esimene kord peale tuulikute käivitumist ja teine kord 5 aasta möödumisel esimesest inventuurist). Loendusmeetodikate osas järgida Keskkonnaameti koostatud juhendit⁸²;
- teostada hukkunud lindude otsimine koos otsija tulemuslikkuse ja röövluskoormuse testidega kahel aastal peale tuulikute lõplikku või olulises osas valmimist ja käivitamist vastavalt meetodikale. Meetodika kirjeldus on esitatud Maismaalinnustiku analüüsi pkt 5.3. Hukkunud lindude otsimist teostatakse lumevabadel perioodidel sagedusega kaks korda kuus. Seiret teostatakse tuulepargi kõigi tuulikute all (üle kümne elektrituulikuga tuulepargi puhul võib koostöös Keskkonnaametiga täpsustada seirataivate tuulikute arvu) vähemalt tuulikulaba pikkusega võrdse raadiuse ulatuses mõõdetuna elektrituuliku tornist (otsimistingimustest lähtuvalt võib otsitava ala ulatust vähendada). Seireskeemi võib seiretööde tulemuste analüüsist lähtudes täpsustada. Kui linnustiku osas ilmneb seirest soovimatu keskkonnamõju, siis tuleb seiret teostavatel ekspertidel välja tuua sobiv meetmepakett keskkonnamõju ärahoidmiseks, minimeerimiseks või kompenseerimiseks.

4.1.4 Mõju nahkhiirtele

Tuuleparkide mõju käsitiivalistele saab mõju mehhanismi järgi jagada kaheks – elupaikade kadumine ja muutumine ning nahkhiirte hukkumine. Mõlema mõju realiseerumine ja ulatus olenevad tuulikute

⁸⁰ IFC (International Finance Corporation), EBRD (European Bank for Reconstruction and Development, KfW Group 2023. Post-Construction Bird and Bat Fatality Monitoring for Onshore Wind Energy Facilities in Emerging Market Countries. Good Practice Handbook and Decision Support Tool. <https://www.ifc.org/en/insights-reports/2023/bird-bat-fatality-monitoring-onshore-wind-energy-facilities>

⁸¹ KSH aruandes käsitatakse tuulikute juhtimissüsteemi linnustikule avalduva mõju leevendusmeetmena funktsionaalse meetmena, mille eesmärk on vähendada lindude kokkupõrkeriski tuulikutega. Juhtimissüsteem võib põhineda kaameratel, radaril, inimvaatlustel või nende kombinatsioonil. Meetme rakendamisel tuvastatakse vastava sihtliigi isendi või rändeperioodil linnuparvede lähenemine tuulepargile ning kokkupõrkeohu tekkimisel peatatakse või aeglustatakse ohtu põhjustava tuuliku või tuulikute töö ajutiselt.

⁸² Mägi, M., Saad, P. 2024. Tuuleparkide elustiku-uuringute meetodika ja järelseire miinimumnõuded.

paiknemisest maastikus, mistõttu tuulikute rajamisele eelnevalt on oluline hinnata planeeringuala sobivust nahkhiirte elupaigana. Mõju ulatus võib lisaks tuulikute asukohale olla erinev ka aastaajati. Peamiselt eristatakse mõjude kontekstis kahte perioodi – nahkhiirte rände- ja suveperioodi, kusjuures rände ajal on hukkumisrisk suurem sügisrände ajal. Üldiselt peetakse potentsiaalseid mõjusid elupaikade muutumise läbi väiksemaks (sageli väikeseks) ning mõjusid hukkumise läbi, olenevalt asukohast, suureks kuni väga suureks⁸³. Värsked uuringud⁸⁴ on aga näidanud, et kaasaegsete metsamaastikule rajatud tuulikute puhul nahkhiireliigid hoiduvad tuulikute lähedusest (mõju ulatub mitmesaja meetri kaugusele) ning see on eeldatavalt tingitud tuulikute rajamisega kaasnevast elupaiga kvaliteedi langusest. Nii nahkhiirte hukkumisriski kui elupaiga kao leevendamise viis on sama – tuulepargi kavandamisel tuleb vältida nahkhiirte häid elupaiku.

Nahkhiirte hukkumise peamiseks põhjuseks on otsene kontakt liikuvate tuulikulabadega, kuid spetsiifilistes tingimustes on võimalik ka hukkumine barotrauma tagajärjel^{85,86}. Nahkhiirte hukkumist on registreeritud peamiselt maismaa tuuleparkides Euroopas ja Põhja-Ameerikas, kuid mõningaid andmeid on ka muudest piirkondadest^{87,88,89}. Hukkumise kohta olemasolevad andmed on suuresti seotud ka sellega, et kas ja kuidas nahkhiirte hukkumist seiratud on.

Nahkhiirte hukkumise probleem on laialt levinud ja kohati suur, kuid mõju suurus on paiguti väga erinev. 2016. aastal avaldatud kokkuvõtte põhjal varieerub tuuleparkides hukkuvate nahkhiirte hulk Euroopa maismaa tuuleparkides suurel määral, jäädes vahemikku 0–11 nahkhiirt MW kohta⁹⁰. 2010. a uuring⁸⁷ toob vahemikuks aga 0–23 hukkunud nahkhiirt MW kohta. Hukkumisrisk on üldjuhul suurem asukohtades, kus tuulikud on paigutatud nahkhiirtele sobivasse biotoopi või selle vahetusse lähedusse, nagu näiteks metsad ja veekogud, mõne nahkhiirekoloonia kodupiirkond, või asuvad piirkondades, kus nahkhiired rände ajal koonduvad^{87,90}. Seega on mõjutatud nii paigsed populatsioonid, kus mõju võib

⁸³ Rodrigues, Luisa, Lothar Bach, M. -J Dubourg-Savage, B Karapandža, D Kovač, T Kervyn, Jasja Dekker, et al., toim. 2014. Guidelines for Consideration of Bats in Wind Farm Projects. EUROBATS Publication Series 6. Bonn: UNEP/EUROBATS.

⁸⁴ Ellerbrok, J.S., Delius, A., Peter, F., Farwig, N. and Voigt, C.C., 2022. Activity of forest specialist bats decreases towards wind turbines at forest sites. *Journal of Applied Ecology* 59(2); Gaultier, S.P., Lilley, T.M., Vesterinen, E..J. and Brommer, J. E., 2023. The presence of wind turbines repels bats in boreal forests. *Landscape and Urban Planning* 231 (2023) 104636.

⁸⁵ Baerwald, Erin F., Genevieve H. D'Amours, Brandon J. Klug, ja Robert M. R. Barclay. 2008. „Barotrauma Is a Significant Cause of Bat Fatalities at Wind Turbines“. *Current Biology* 18 (16): R695–96. <https://doi.org/10.1016/j.cub.2008.06.029>.

⁸⁶ Lawson, Michael, Dale Jenne, Robert Thresher, Daniel Houck, Jeffrey Wimsatt, ja Bethany Straw. 2020. „An Investigation into the Potential for Wind Turbines to Cause Barotrauma in Bats“. *PLOS ONE* 15 (12): e0242485. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0242485>.

⁸⁷ Rydell, Jens, Lothar Bach, Marie-Jo Dubourg-Savage, Martin Green, Luisa Rodrigues, ja Anders Hedenström. 2010. „Bat Mortality at Wind Turbines in Northwestern Europe“. *Acta Chiropterologica* 12 (2): 261–74. <https://doi.org/10.3161/150811010X537846>.

⁸⁸ Voigt, C.C., A.G. Popa-Lisseanu, I. Niermann, ja S. Kramer-Schadt. 2012a. „The Catchment Area of Wind Farms for European Bats: A Plea for International Regulations“. *Biological Conservation* 153: 80–86. <https://doi.org/10.1016/j.biocon.2012.04.027>.

⁸⁹ Gaultier, Simon P., Anna S. Blomberg, Asko Ijäs, Ville Vasko, Eero J. Vesterinen, Jon E. Brommer, ja Thomas M. Lilley. 2020. „Bats and Wind Farms: The Role and Importance of the Baltic Sea Countries in the European Context of Power Transition and Biodiversity Conservation“. *Environmental Science & Technology* 54 (17): 10385–98. <https://doi.org/10.1021/acs.est.0c00070>.

⁹⁰ Arnett, Edward B., Erin F. Baerwald, Fiona Mathews, Luisa Rodrigues, Armando Rodríguez-Durán, Jens Rydell, Rafael Villegas-Patraca, ja Christian C. Voigt. 2016. „Impacts of Wind Energy Development on Bats: A Global Perspective“. *Bats in the Anthropocene: Conservation of Bats in a Changing World*, toimetanud Christian C. Voigt ja Tigga Kingston, 295–323. Cham: Springer International Publishing. https://doi.org/10.1007/978-3-319-25220-9_11.

olla suurem just emas- ja noorloomadele⁹¹, kui ka rändavad populatsioonid⁸⁸. Lisaks tuleb arvestada, et paljud nahkhiireliigid on elupaigatruud ja poegimiskoloonia kodupiirkonnas paiknev tuulepark mõjutab tõenäoliselt populatsiooni pika aja vältel.

Risk tuulikute labade lähedusse sattuda ja seeläbi hukkuda on erinev ka liigiti. Tuulikud ohustavad peamiselt liike, kes lendavad kõrgel ning kasutavad avatud biotoope, samas kui enamjaolt madalal ja puude lähedal lendavad liigid hukkuvad tuulikute tõttu harva. Loode-Euroopas, kus nahkhiirefauna on meie aladega suuresti sarnane, moodustavad valdava osa (98%) tuuleparkides hukkuvatest nahkhiirtest perekondadesse *Nyctalus*, *Pipistrellus*, *Vespertilio* ja *Eptesicus* kuuluvad isendid⁸⁷. Kõik nimetatud perekonnad on esindatud ka Eesti nahkhiirefaunas. Perekondadesse *Myotis* ja *Plecotus* kuuluvad liigid on sama allika põhjal madala hukkumiskõrgusega, sest püüavad saaki tavaliselt maapinnale lähedamal ja hoiduvad enamasti avamaastikust eemale. Eestis leiduvate nahkhiireliikide jaotus kõrge ja madala kokkupõrke riskiga liikideks on esitatud Tabel 11-s. Samas tuleb lähitulevikku silmas pidades võtta arvesse ka tuulikute parameetreid ja nende võimalikku mõju. Uuringud, millel Tabel 11 põhineb, on läbi viidud peamiselt tuulikute ümbruses, mille masti kõrgus on ligikaudu 90–100 m ning mis paiknevad lagedal või metsade servades ja rannikul. Tuulikute kõrguse kasvades on aga tõenäoline, et tuulikuid hakatakse paigutama ka metsade kohale, kus nahkhiirte elupaigakasutuse kohta on teada märksa vähem.

Tabel 11. Eestis leiduvate nahkhiireliikide jaotus maismaa tuuleparkides hukkumise riski alusel^{83,87}.

Liigi nimetus	Liigi nimetus ladina keeles	Riskiklass (Rydell 2010)	Riskiklass (Rodrigues 2014)
tiigilendlane	<i>Myotis dasycneme</i>	madal risk	<u>keskmine risk</u>
veelendlane	<i>Myotis daubentonii</i>	madal risk	madal risk
tõmmulendlane	<i>Myotis brandtii</i>	madal risk	madal risk
habelendlane	<i>Myotis mystacinus</i>	madal risk	madal risk
nattereri lendlane	<i>Myotis nattereri</i>	madal risk	madal risk
pruun-suurkõrv	<i>Plecotus auritus</i>	madal risk	madal risk
pargi-nahkhiir	<i>Pipistrellus nathusii</i>	kõrge risk	kõrge risk
kääbus-nahkhiir	<i>Pipistrellus pipistrellus</i>	kõrge risk	kõrge risk
pügmee-nahkhiir	<i>Pipistrellus pygmaeus</i>	kõrge risk	kõrge risk
põhja-nahkhiir	<i>Eptesicus nilssonii</i>	kõrge risk	<u>keskmine risk</u>
hõbe-nahkhiir	<i>Vespertilio murinus</i>	kõrge risk	kõrge risk
suurvidevlane	<i>Nyctalus noctula</i>	kõrge risk	kõrge risk
väikevidevlane	<i>Nyctalus leisleri</i>	kõrge risk	kõrge risk
euroopa laikõrv	<i>Barbastella barbastellus</i>	madal risk	<u>keskmine risk</u>

Nahkhiirte hukkumine tuuleparkides võib olla hooajaline nähtus ning hukkuvate loomade hulk on sageli suurem sügisesel rändeperioodil, mistõttu suurendavad nahkhiirte hukkumiskõrgust just rändeteede paigutatud tuulikud. Seetõttu on nahkhiirte hukkumine tuuleparkides piiriülese mõjuga probleem. Näiteks pärineb osa Saksamaal tuuleparkides hukkuvatest nahkhiirtest suure tõenäosusega Baltikumist^{88,91}.

Euroopa nahkhiirte kaitse leping EUROBATS on koostanud juhendmaterjali nahkhiirtega arvestamiseks tuuleparkide planeeringutes⁸³. Juhend toob välja, et tuuliku ei tohiks paigaldada metsadesse ja nende servadest vähem kui 200 meetri kaugusele, sest see suurendab nahkhiirte hukkumise riski. Hiljutine uuring suurvidevlaste puhul näitas aga, et tuleb rakendada 500 m puhvrit poegimiskolooniate ümber, sest alla 500 m paigaldatud tuulikute suhtes peab rakendama tuuliku seiskamist sõltuvalt

⁹¹ Kruszynski, Cecilia, Liam D. Bailey, Lothar Bach, Petra Bach, Marcus Fritze, Oliver Lindecke, Tobias Teige, ja Christian C. Voigt. 2021. „High Vulnerability of Juvenile Nathusius’ Pipistrelle Bats (*Pipistrellus Nathusii*) at Wind Turbines“. Ecological Applications n/a (n/a). <https://doi.org/10.1002/eap.2513>.

nahkhiirte aktiivsusest⁹². Uuemad uuringud on näidanud tuulikute peletavat mõju suurvidevlase (60 isendit varustati GPS saatjaga) puhul alates 500 m-st⁹³ ning põhja-nahkhiire puhul on näidatud peletavat mõju alates 600 m-st ning lendlaste puhul 800 m-st lähimast tuulikust⁹⁴.

Eriti tuleks tähelepanu pöörata laialehistele metsadele. Eesti kontekstis on asjakohane olulise metsatüübina käsitleda ka haava-segametsasid, mille puhul on teada olulisus nahkhiirte elupaikadena. Samuti tuleks tuulepargi planeerimisel vältida kolooniate lähiümbrust ning olulisi nahkhiirte elupaikasad/toitumisalasid. Samas toob EUROBATS välja, et metsarikastes Põhjamaades võib olla vältimatu tuulikute rajamine metsapiirkondadesse. Sellisel juhul tuleb kohavalikusse kaasata erialaekspertid ning lähtudes parimast teadmisest ning vajadusel välitöödel kogutud andmetest valida välja piirkonnad, kus võiks leiduda nahkhiiri vähe ja hukkumisrisk olla võimalikult madal¹⁹.

4.1.4.1 Hindamise metoodika

Valga valla eriplaneeringu potentsiaalselt sobilikel aladel anti nahkhiirte alane mõjude hinnang põhinedes läbiviidud nahkhiirte uuringul⁹⁵. Uuringu käigus:

- koondati olemasolevad nahkhiirte levikuandmed EELIS andmebaasis;
 - viidi läbi nahkhiirte uuring:
 - Nahkhiirte uuringu ülesanne oli selgitada, kas alal paikneb nahkhiirte jaoks olulisi koondumiskohti, toitumiskohti ning suvekolooniaid ja varjupaiku. Samuti tuli selgitada nahkhiirte aktiivsus kevadisel, suvisel ja sügisel perioodil.
- Nahkhiiri registreeriti päikeseloojangust päikesetõusuni, vaatlused viidi läbi nahkhiirtele soodsate ilmastikutingimustega öödel – õhutemperatuur >10°C, tuulevaikne ja sademeteta. Valitud nahkhiirte uuringu metoodika ja tuulealal valitud loenduspunktid võimaldasid hinnata nahkhiirte liigilist koosseisu ja arvukust uurimisalal. Sealjuures pöörati tähelepanu asjaolule, et tuulikute tiivikud jäävad puudelatvadest kõrgemale, mida arvestati uuringumetoodika valikul.

EELIS andmestikku analüüsiti nahkhiirte leiandmete suhtes 2 km raadiuses uuringualadest. EELIS andmete kasutust on ajakohastatud 08.08.2025. a seisuga.

Nahkhiirte uuringualadel kasutati automaatdetektorit *Wildlife Acoustics Song Meter Mini Bat*. Andmeid töödeldi programmis *Wildlife Acoustics Kaleidoscope Pro 5 Analysis Software*. Kevadel ja suve alguses paigaldati detektorid 1,8–2,0 m kõrgusele puutüvede külge. Augustis paigaldati detektorid puude võrade kõrgusele 10–20 m, et võrade kohal toimuvat rännet jälgida. Nahkhiirte tavaliseks kodupiirkonna suuruseks arvestati 5000 m ulatusega ala, mida mh arvestati detektorite paigutamisega maastikul. Siiski ei taga ainult 5000 m puhvri arvestamine erinevate elupaikade esindatust ja kolooniate paiknemist sigimisperioodil. Seetõttu paigaldati uuringualadele 2–3 detektorit, mida aeg-ajalt ümber tõsteti.

Uuringus saadud nahkhiirte andmed peegeldavad nende suhtelist arvukust uuringualal, sest ei ole võimalik eristada pidevalt samas punktis lendavaid isendeid nt parvlemiskolooniast. Andmete alusel oli võimalik selgitada kevadisi ja sügisei rändeteid ning osaliselt suviseid toitumisalasid.

⁹² UNEP/EUROBATS IWG on wind turbines and bat populations. Report of the IWG to the 27th Meeting of the Advisory Committee Sarajevo, Bosnia and Herzegovina, 27-29 March; EUROBATS: Sarajevo, 2023; p 54.

⁹³ Reusch, C., Paul, A. A., Fritze, M., Kramer-Schadt, S., & Voigt, C. C. 2023. Wind energy production in forests conflicts with tree-roosting bats. *Current Biology*. 33(4): 737-743.e3.

⁹⁴ GAULTIER, S. P., LILLEY, T. M., VESTERINEN, E. J., & BROMMER, J. E. (2023). The presence of wind turbines repels bats in boreal forests. *Landscape and Urban Planning*, 231, 104636.

⁹⁵ täismahus uuringu aruanne esitatakse KSH aruande Lisana 3, kuid kuna aruanne sisaldab I ja II kategooria liikide leiukohtade andmeid, siis on tegu asutusesisese kasutusega aruandega.

Uuringus käsitletakse lendlasi koos perekonnana, sest andmete eraldi läbitöötamine on ajamahukas ning tiigi- ja veelendlase eristamine teineteisest on sageli spektrogrammi andmete põhjal võimatu. Samuti käsitletakse koos perekond *Pipistrellus* esindajaid.

Kameraalse analüüsi põhjal valiti välja nahkhiirtele olulised sigimismetsad, mh lähtuti nahkhiirte kaitse tegevuskava lisa 1st⁹⁶. Seega käsitletakse oluliste sigimis- ja toitumismetsadena vähemalt 100. a vanuseid metsi, mis võimaldavad pakkuda nahkhiirtele elupaiku puuõõnsustes või koorepragudes. Võib eeldada, et 100. a vanused metsad toodavad tänu paljudele mikroelupaikadele ka enam putukmassi (ööläsi, kahetiivalisi jt), kes nahkhiirtele toitumiseks sobivad. Lisaks on arvestatud sobilikeks toitumis- ja sigimismetsadeks metsi, kus esineb vähemalt 55. a haabu osakaaluga minimaalselt 10% eraldise pindalast. Veekogudele (Väike Emajõgi) on arvestatud 200 m puhvriga (mõlemal pool jõge 200 m ehk kokku 400 m), kuhu tuulikuid ei rajata, sest kaldakooslused ja veekogud pakuvad vajalikke toitumisvõimalusi nahkhiirlastele (nt lendlased). Servaeefekti võeti arvesse metsamaa üleminekul põllumaaks, kuhu tuleb jätta vähemalt 200 m puhver nahkhiirtele toitumiseks metsa servast (*Pipistrellus*) või avamaastikul toitujatega nagu nt suurvidevlane. Servaaladele tuulikute kavandamisel tuleb kindlasti rakendada tuulikute peatamist nahkhiirte aktiivsuspärioodil vältimaks nahkhiirte olulist hukkumist.

Nahkhiirte poegimiskolooniate ning parvlemiskohtade ümber on rakendatud 200 m puhvrit, lähtudes uuemast teaduskirjandusest.

Lähtuvalt välitööde tulemustest kaardistati tuulealal piirkonnad, kus esineb nahkhiirte häid elupaiku-toitumisalasid, kus nahkhiirte arvukus on kõrge ja kuhu kas tuulikute rajamist tuleb vältida või kasutada leevendavaid meetmeid.

Teadmiste lüngad: uuringualadel on teostatud põhjalik nahkhiirte uuring parimate olemasolevate teadmiste ja uurimisvõimekusega. Tuuleparkide rajamise eelselt ei ole aga võimalik hinnata nahkhiirte lennuaktiivsust tuuliku labade kõrgusel arvestades ühtlasi ka tuulikute nii peletavat kui meelitavat mõju nahkhiirtele. Eelnevast lähtuvalt on oluline ja vajalik käitamisaegne nahkhiirte seire läbiviimine, mille alusel täpsustakse tuulepargi käitamispiiranguid nahkhiirte kaitse vajadusest lähtuvalt.

4.1.4.2 Hindamise tulemused

Andmed andmebaasidest

EELIS andmetest ilmnas, et uuringualades 2, 3 ja 4 jääb 2 km raadiusesse üks teadaolevalt nahkhiirte oluline elupaik. Tegu on Hummuli mõisa pargiga (KLO1200584), mis on nahkhiirte suvine varjepark. EELIS alusel on tegu väga olulise elupaigaga. Pargiala külgneb Väike Emajõe, mis on nahkhiirte toitumisala. Mõisa pargis on registreeritud liikidest pruun-suurkõrv (*Plecotus auritus*, (KLO9108818), veelendlane (*Myotis daubentonii*) (KLO9108820), põhja-nahkhiir (*Eptesicus nilssonii*) (KLO9108815) ja nattereri lendlane (*Myotis nattereri*) (KLO9108767). Riikliku punase nimestiku alusel on pruun-suurkõrv, veelendlane ja põhja-nahkhiir soodsas seisundis, kuid nattereri lendlane on ohulähedases kategoorias.

4.1.4.2.1 Välitööde tulemused uuringualal 1

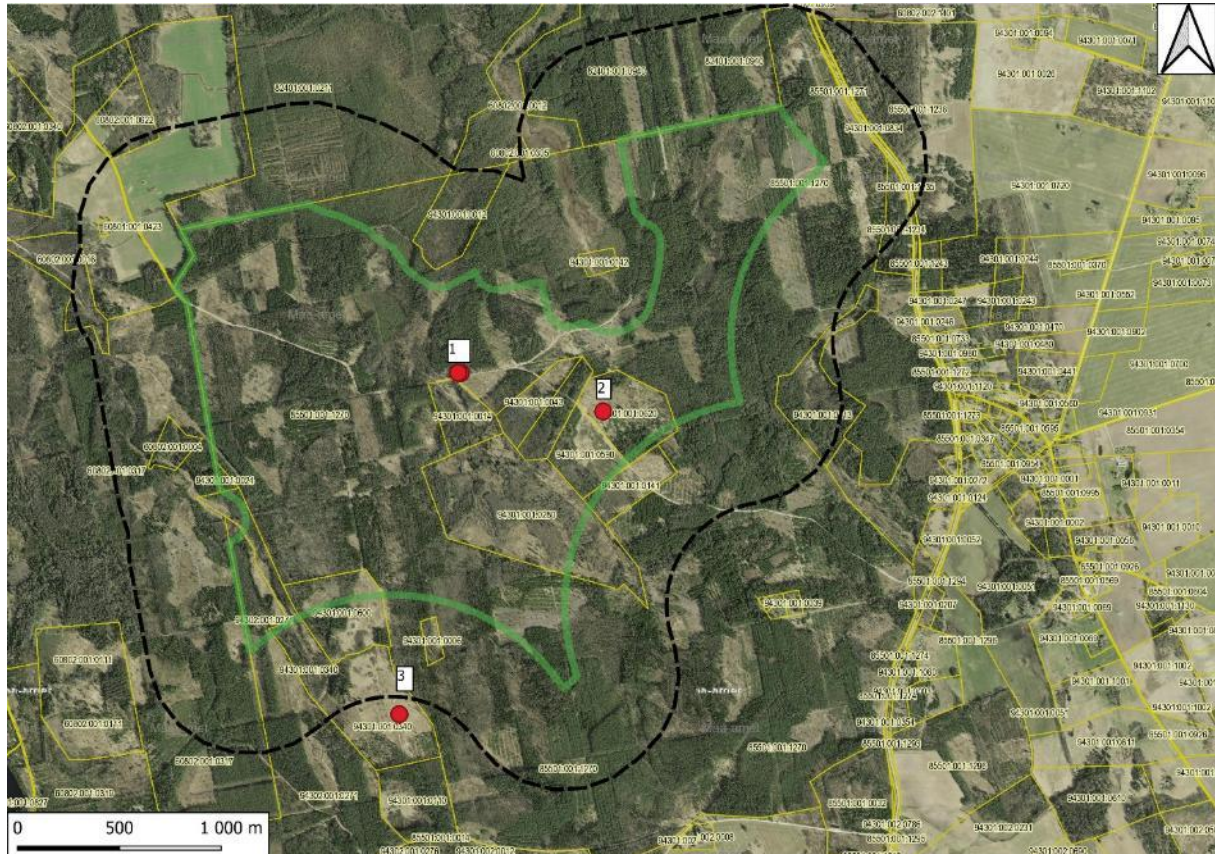
Kõlvikutest valdas uuringualal 1 puittaimestik (91%), põllumaad ja märgala esines mõlemat 4% ning lagedaid alasid 1%.

Valdava enamiku puistutest moodustavad vanad männikud (51%), mille keskmine vanus on 84 ning pindala 577 ha, järgnevad keskealised (55. a) kuusikud (22%). Okasmetsad moodustavad üle 70% ala puistust. Lehtpuistust esineb keskealisi kaasikuid (55. a) 23%-l. Nahkhiirtele enim sobivaid metsi, kus haabade vanus on vähemalt 55. a ning nende osakaal min 10%, on kokku 26 ha.

⁹⁶ Lisa 1. SUUNISED TUULEPARKIDE MÕJU HINDAMISEKS NAHKHIIRTELE EESTIS. Eelnõu (08.02.2023).

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

Uuringualal 1 kasutati paralleelselt kahte nahkhiirte detektorit kokku kolmes punktis. Kokku salvestati uuringualal 482 nahkhiirlase häälsust. Punktis 2 salvestati nahkhiiri üks ööpäev kevadisel rändel (10–11.05), kuid sealt lähedalt avastati ulukite söödaplats ning detektor otsustati tõsta kindluse mõttes punkti 3, kus see salvestas 21.05–07.07.2023 ehk kevadisel rändeperioodil ning suvisel poegimisperioodil. Punktis 1 salvestati nahkhiiri sügisel rändeperioodil (04.08–28.09.2023). (Joonis 20)

Joonis 20. Valga uuringualal 1 kasutatud nahkhiirte detektorite asukohad.

Kevadrändel (10.05–31.05) fikseeriti kokku 93 nahkhiirlase häälsust detektor 2 ja 3 juures, kellest enim esines suurvidevlast (49) ning põhja-nahkhiirt (30) (Joonis 21).

Suvisel sigimisperioodil (01.06–08.07) salvestati kokku 196 nahkhiirlase häälsust detektor 2 juures, millest enamiku moodustasid põhja-nahkhiir (144) ning suurvidevlane (33) (Joonis 21).

Sügisrändel (04.08–28.09) salvestati kokku 193 nahkhiire häälsust puuvõrade kõrgusel detektor 1 läheduses. Enim fikseeriti põhja-nahkhiirt (119), järgnes perekond nahkhiir (*Pipistrellus*, 53) ning teiste liikide häälsusi esines alla kümne (Joonis 21).

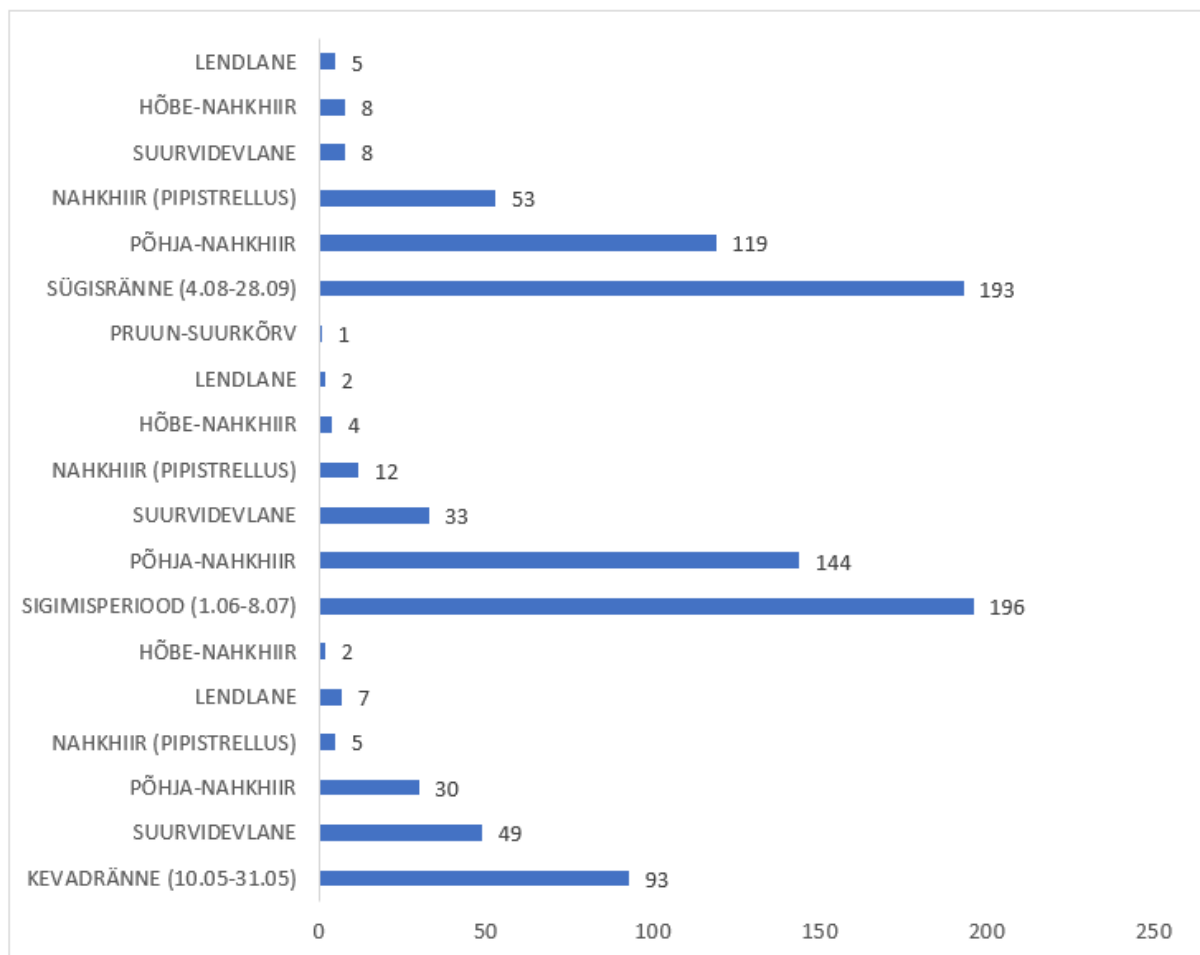
Nahkhiirte suhteline arvukus jäi uuringualal 1 pigem tagasihoidlikuks. Massilist kevadrännet uuringualal 1 ei täheldatud, kuid enim esines rände perioodil suurvidevlast. Riikliku punase nimestiku alusel kuulub suurvidevlane kategooriasse ohulähedane (selgitus: paiguti levinud ja keskmise arvukusega liik. Pikaajaline asurkonna trend on stabiilne, kuid lühiajaline trend on pööranud negatiivseks. Kuna tegemist on pikaajalise liigiga, siis võib oletada ka edaspidist asurkonna vähenemist (suurvidevlasi hukkub palju Euroopa tuuleparkides⁹⁷)).

⁹⁷ UNEP/EUROBATS IWG on wind turbines and bat populations. *Report of the IWG to the 27th Meeting of the Advisory Committee Sarajevo, Bosnia and Herzegovina, 27-29 March*; EUROBATS: Sarajevo, **2023**; p 54.

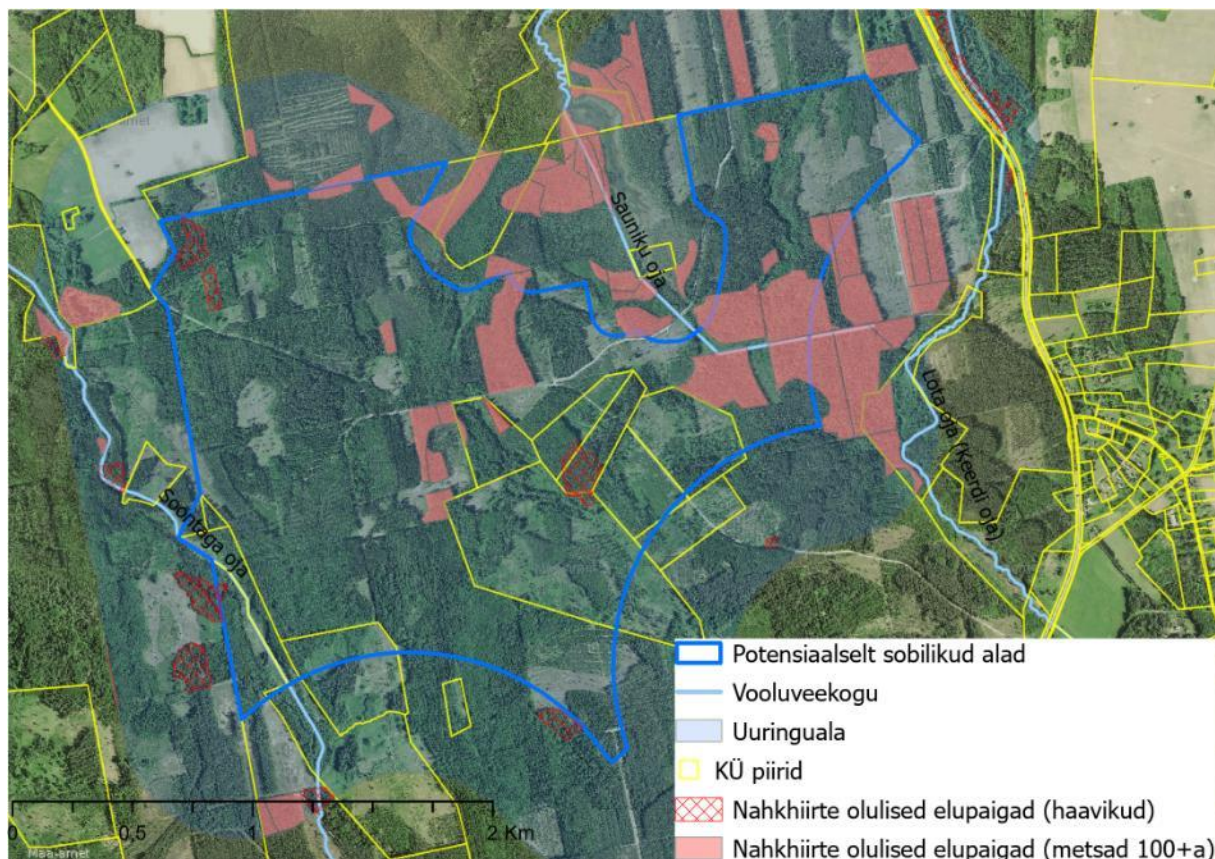
Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

Tulemustest võib veel järeldada, et detektorid ei asunud poegimiskolooniate läheduses, kuigi sigimisperioodil võis täheldada põhja-nahkhiire suurenenud aktiivsust detektor nr 3 läheduses ning ka suurvidevlase suhtelise arvukuse mõningast tõusu, mis tõenäoliselt viitab enamate isendite esinemisele sigimisperioodil antud piirkonnas. Sügisrände aktiivsus oli alal ca 2 korda suurem kui kevadränne. Kui kevadrändel oli põhiliseks liigiks suurvidevlane, siis sügisrändel oli peamiseks liigiks põhja-nahkhiir.

Nahkhiirte madala arvukuse põhjuseks uuringualal 1 võib pidada vanade haavikute vähesust. Nt esineb alal vanu haavikuid alla 1% kogu puistust ning valdava enamuse moodustavad okasmetsad, mida on kokku ca 74% (Joonis 22).

Joonis 21. Nahkhiirte välitööde tulemused uuringualal 1 kevadrändel, sigimisperioodil ja sügisrändel. x-teljel registreeritud nahkhiirte häälightsused ehk möödalendude arv.

Joonis 22. Uuringualal 1 nahkhiirte olulised elupaigad ning toitumisalad, kuhu tuulikute planeerimist peaks vältima.

Potentsiaalselt sobilik ala 1 omab nahkhiirte elupaigana olulisi alasid, kuid ala ulatuses esineb ka alasid, mille väärtus nahkhiirte elupaigana on madalam.

4.1.4.2.2 Välitööde tulemused uuringualal 2

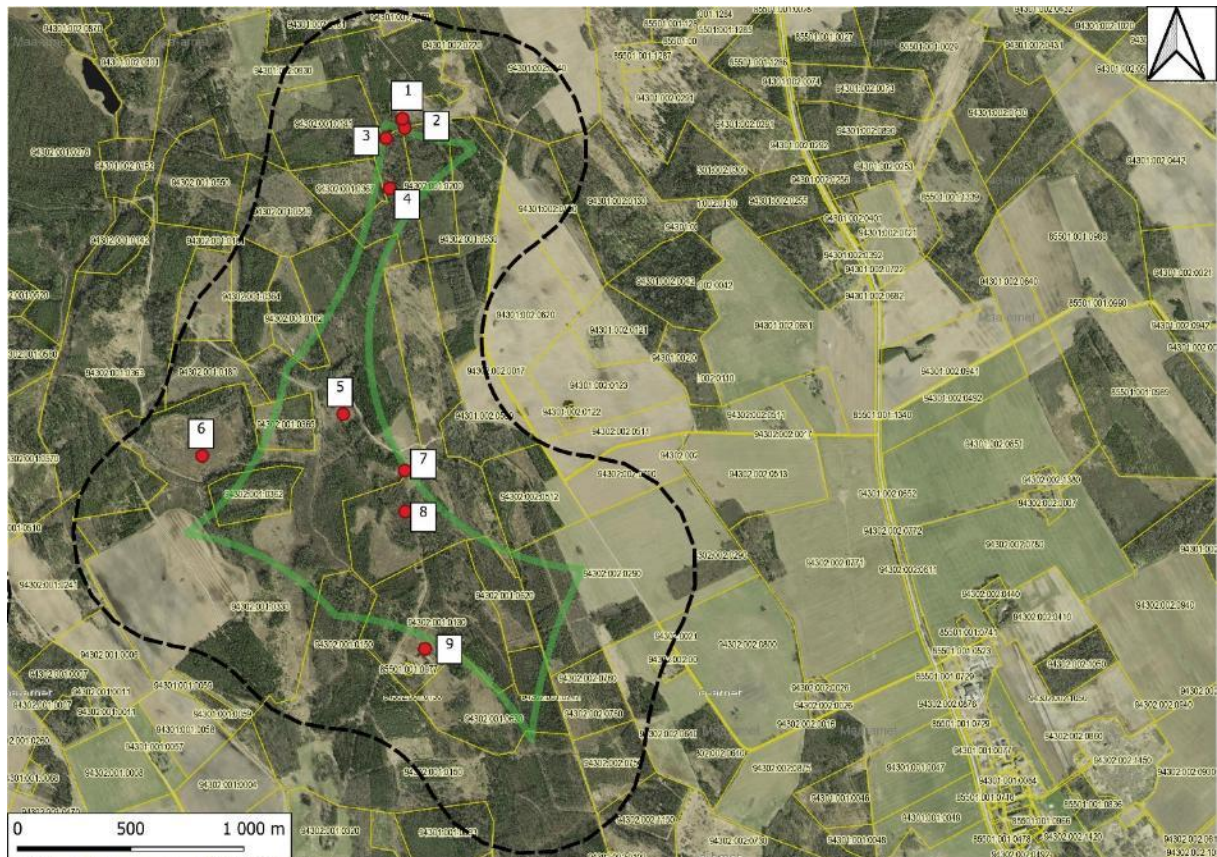
Kõlvikute jaotuse põhjal esines uuringualal 2 valdavalt puittaimestik (84%), põllumaid esines 15% ning lagedaid alasid 1%, märgalad uuringualal puuduvad.

Puistu struktuuri põhjal esineb uuringualal 2 keskmiselt vanemapoolseid (57. a) kaasikuid (42%), millele järgnevad keskealised (50. a) kuusikud (32%). Kuusikud ja kaasikud moodustavad ca ¼ ala puistutest (74%). Nahkhiirte olulisi metsi, kus haabade vanus on vähemalt 55. a ning osakaal 10%, esineb 37 ha.

Uuringuala 2 põhja osas salvestasid detektorid neljas punktis: asukohas 1 salvestas detektor puuvõra kõrgusel 04.08.23–17.08.2023, asukohas 2 salvestas detektor 2 m kõrgusel 25.05.2023–13.06.2023, punktis 3 salvestas detektor puu võra kõrgusel 18.08.2023–29.09.2023 ja punktis 4 salvestas detektor 2 m kõrgusel 13.06.2023–08.07.2023 (Joonis 23).

Uuringuala 2 keskosas salvestasid automaatdetektorid järgnevatel kuupäevadel: punktis 5 kahe meetri kõrgusel 25.05.2023–13.06.2023, punktis 6 kahe meetri kõrgusel 19.05.2023–25.05.2023, punktis 7 kahe meetri kõrgusel 14.06.2023–09.07.2023, punktis 8 puu võrade kõrgusel 10.09.2023–20.09.2023 (Joonis 23).

Uuringuala 2 lõunapoolses osas salvestas automaatdetektor punktis 9 kuupäevadel 20.05.2023–25.05.2023 (Joonis 23).

Joonis 23. Nahkhiire detektorite asukohad Valga uuringualal 2.

Kokku salvestati uuringualal 2 3886 nahkhiirlase häälsust: kevadrände ajal (19.05–31.05) 267 häälsust, sigimisperioodil (01.06–09.07) 1486 häälsust ning sügisrändel (04.08–29.09) 2133 häälsust (Joonis 24).

Põhjapoolsetes seirepunktides fikseeriti kokku 71,9% nahkhiirte häälsust (2795/3887), ala keskosas 25,6% häälsusest (994/3887) ning lõunapoolses osas 2,5% nahkhiirte häälsustest (98/3887).

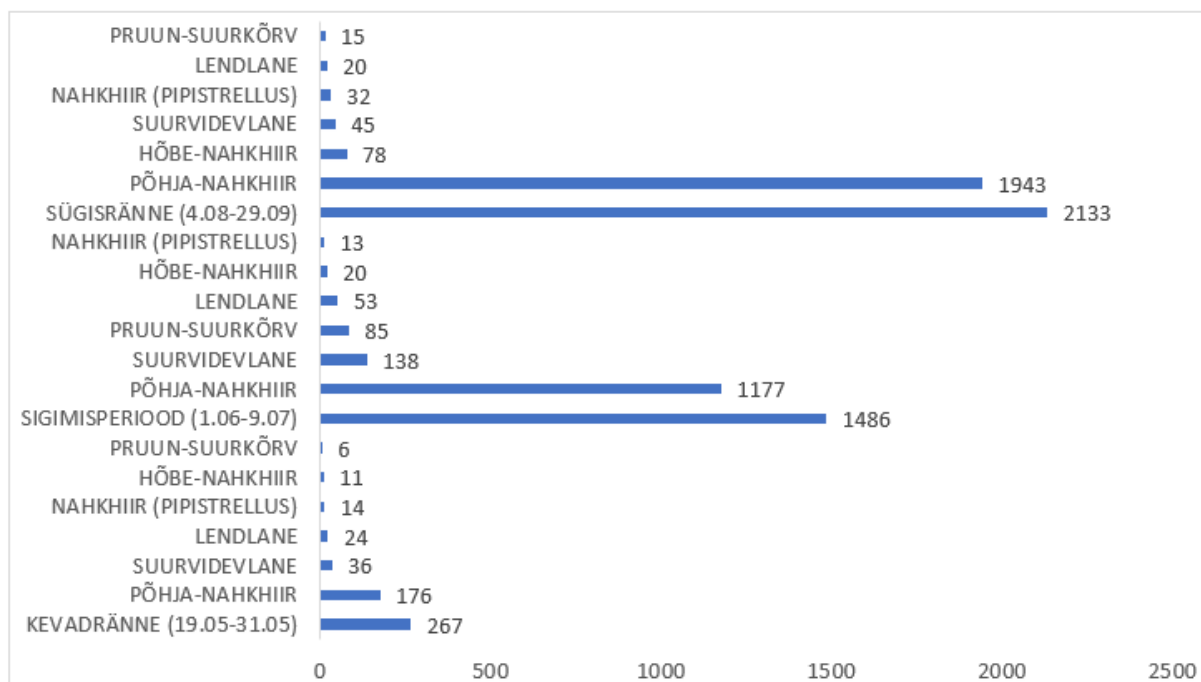
Kevadrändel olid kolm suuremat nahkhiirte liigi rühma: põhja-nahkhiir (176 häälsust), suurvidevlane (36 häälsust) ning lendlased (24 häälsust).

Sigimisperioodil esines enim põhja-nahkhiire häälsusi (1177), järgnes suurvidevlane (138 häälsust) ning pruun-suurkõrv (85 häälsust).

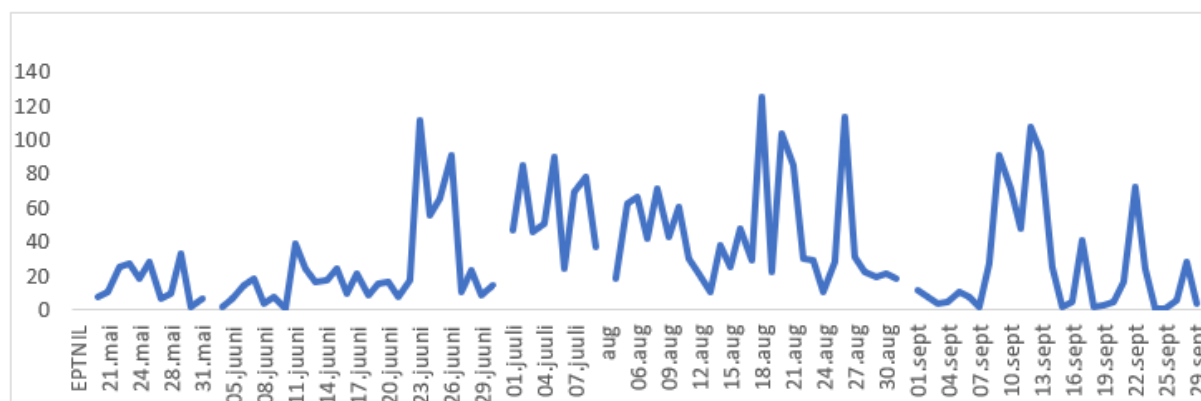
Sügisrände ajal fikseeriti enim põhja-nahkhiirt (1943 häälsust), järgnes hõbe-nahkhiir (78 häälsust) ja suurvidevlane (45 häälsust).

Uuringualal 2 põhjapoolisel asuval kinnistul 94302:001:0210 kasvab vanem haava-kase ülekaaluga segamets 9,36 ha-l, mida Metsaregistri andmebaasist ei leia. Osaliselt paikneb uuringualal 2 veel kinnistu 94302:001:0200, kus esineb 1,65 ha-l vanem naadi kaasik (57. a).

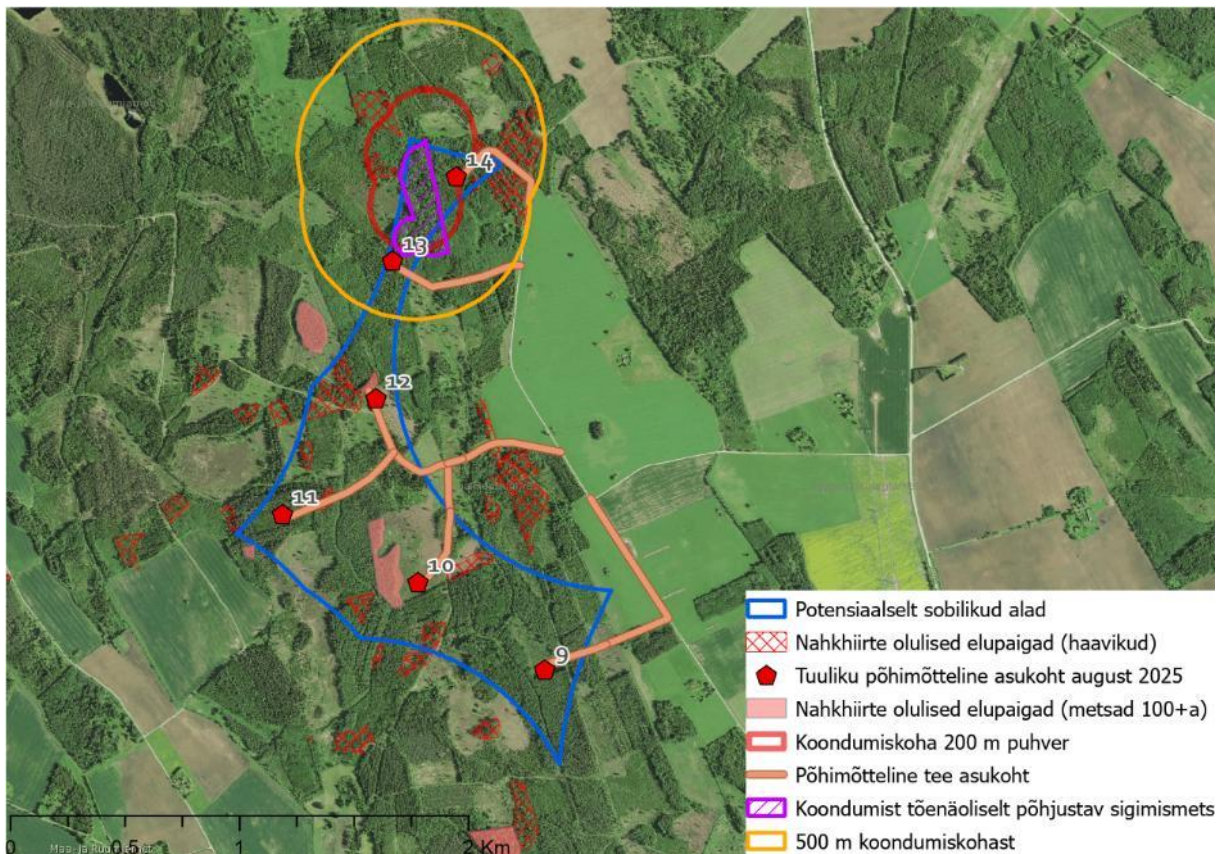
Uuringualal 2 esines kõrgeenenud põhja-nahkhiire aktiivsustsüklil. Salvestuspiigid näitavad kõrgemat aktiivsustsüklit sigimisperioodil (20–26. juuni) ning sügisrändel (18–26. august ja 7–13. september). Andmete põhjal võib eeldada, et antud asupaigas paiknes tõenäoliselt sigimisperioodil nahkhiirte poegimiskoloonia ning tegemist võib olla ka olulise toitumispaiuga. Sügisene aktiivsusperiood viitab, et antud paigas võis esineda põhja-nahkhiire parvlemist või oli tegemist ülemineku-varjepaiga alaga, mida nahkhiired kasutavad läbirändel jõudmaks talvitumisaladele. Tuulikute paigaldamisel peab arvestama põhjapoolsest arendusala piirist min 500 m vahemaaga, et tagada puhver nahkhiirtele või lülitada läheduses asuv tuulik välja öisel ajal sigimisperioodil, mil keskmine tuule kiirus on <5 m/s (Joonis 26).

Joonis 24. Nahkhiirte välitööde tulemused uuringualal 2 kevadrände ajal (19.05–31.05), sigimisperioodil (01.06–09.07) ning sügisrändel (04.08–29.09).

Joonis 25. Uuringualal 2 enim esinenud põhja-nahkhiire aktiivsustsükk. Piigid näitavad kõrgemat aktiivsustsüklit sigimisperioodil (20–26. juuni) ning sügisrändel (18–26. august ja 07–13. sept).

Joonis 26. Valga uuringualal 2 paiknevad vanad (100 + a) metsad-tõenäolised elu- ja toidumispaiad nahkhiirtele koos min 55. a metsadega, kus haava osakaal on üle 10%. Joonisel esitatud tõenäoline koondumist soodustava metsaeraldise paiknemine (arvestades et kõrge arvukus esines eeskätt anutud metsaeraldise põhjaosa ümbruses). Samuti võivad koondumist soodustada samas piirkonnas paiknevad haavikud.

Nahkhiirte koondumiskohtade puhul on efektiivseimaks leevendavaks meetmeks rakendada koondumiskohale 200 m raadiusega puhverala, kuhu tuulikuid ei rajata, et säilitada häiringute vabalt nahkhiirte sigimispai. Lisaks on efektiivseks leevendavaks meetmeks hukkumisriski vähendamiseks ilmastikutingimustest sõltuvad tööaja piirangud. Kuna käesoleval ajal on tegu majandusmetsaga, siis ei pruugi tegelikkuses tuulikute rajamise vältimine tagada nahkhiirte sigimiseks sobiva metsaala säilimist. Eeldada võib, et metsa raieküpsuse saavutamisel teostatakse alal raie ning antud koondumispai asukoht muutub.

Tuuliku positsiooni 14 puhul on võimalik ehitusalad (sh juurdepääsud) kavandada väljaspoole nahkhiirtele sobilike metsakoosluste alasid, sh nahkhiirte uuringu alusel kaardistatud koondumist soodustava metsaeraldise ala, kuid teistest kitsendustest tulenevalt ei ole võimalik tuuliku asukohta täielikult 200 m puhvrist välja nihutada. Tuuliku positsioon 14 rajamisel on võimalik seega vältida elupaiga vähenemist, kuid selle rajamisega kaasneb nahkhiirte koondumispai võimalik häiring (tuulikud on kavandatud koondumispai 200 m puhveralaga kattuvana, koondumispai põhjustav metsakooslus ise säilitatakse) ja hukkumisrisk. Kuna tegu on potentsiaalselt olulise negatiivse mõjuga, siis tuleb leida täiendavad leevendusmeetmed.

Koondumispai tekib nahkhiirtele sobilik metsakooslus, kus esineb nahkhiirtele sobilikke varjupaiku. Metsa nahkhiirekooslus vajab pidevalt vähemalt 25–30 puuõõnsust ehk 7–10 õõnepuud hektari kohta⁹⁸. Arvestades tuvastatud koondumispai võimalikku häiringut, kuid ka samal ajal

⁹⁸ Meschede, A., 2001. Bats in forests – information and recommendations for forest managers. Meschede, A., Güther, W., Boye, P.(Eds.), Landschaft als Lebensraum 4, 4–18.

esinevat võimalust koondumispaiga metsakoosluse kahjustamiseks metsaraie tõttu, tuleb ette näha metsakoosluse (Joonis 26 lilla viirutusega tähistatud metsaeraldis) säilitamiseks nahkhiirte elupaiganõudlust arvestavad raie tingimused (täpsemalt ptk 4.1.4.3). Antud raie tingimuse järgimine tuulepargi eluea jooksul võimaldab säilitada nahkhiirte elupaigaks vajalikku metsakooslust.

Hukkmisriski maandamiseks ja nahkhiirte jaoks aktiivseimatel perioodidel tuulikute töötamisega kaasnevate häiringute vähendamiseks tuleb 500 m raadiuses sigimismetsa alast nahkhiirte sigimisperioodil öisel ajal tuulikud peatada nahkhiirte aktiivsust soodustavatel ilmastikutingimustel: keskmine tuule kiirus on <5 m/s, temperatuur ≥ 5 kraadi ning ei esine sademeid (0 mm).

4.1.4.2.3 Välitööde tulemused uuringualal 3

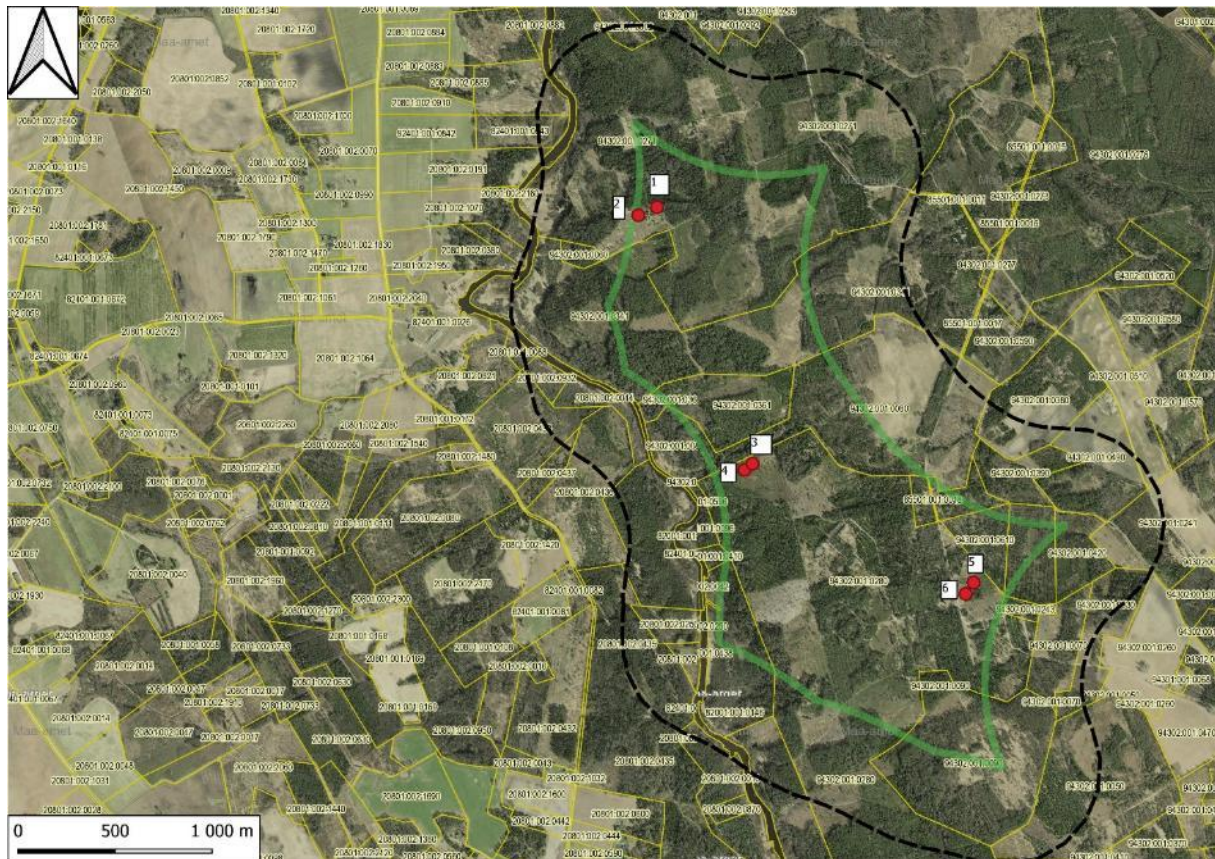
Kõlvikute jaotuse põhjal esines uuringualal 3 puittaimestik (91%), märgalad (4%), põllumaad (3%) ja lagedad alad (2%).

Puistutest valdavad uuringualal 3 keskmiselt vanemad (81. a) männikud, mis moodustavad kogu puistust 47%. Vanemad kaasikud (keskmiselt 55. a vanused) moodustavad 25% ala puistutest. Nahkhiirtele enim sobilikke metsi, kus haabade vanus on min 55. a ning nende osakaal eraldisel vähemalt 10%, esineb 56 ha-l.

Nahkhiirte detektorid salvestasid kuues erinevas punktis (Joonis 27), jagunedes võrdselt uuringuala põhja-, kesk- ja lõunaosas kahe vaatluspunktina. Ala põhja osas salvestas detektor punktis 1 puuvõra kõrgusel kuupäevadel 18.08–29.09, punktis 2 salvestas detektor ca 2 m kõrgusel kuupäeval 17.05–12.06.

Ala keskel salvestas detektor 3 puuvõra kõrgusel kuupäeval 21.08–29.09 ning punktis 4 salvestas detektor ca 2 m kõrgusel 17.05–11.06.

Ala lõunapoolses osas salvestas detektor 5 ca 1,8 m kõrgusel 18.05–08.07 ja punktis 6 salvestas detektor puuvõra kõrgusel 18.08–29.09.

Joonis 27. Uuringualal 3 nahkhiirte detektorite salvestuspaigad 1-6.

Uuringualal fikseeriti kokku 2328 nahkhiirlase häälistsust. Ala põhja osas fikseeriti ca 40% (767/2328) nahkhiirlastest, ala keskosas 31,3% nahkhiirlastest (729/2328) ning lõunapoolsel alal 35,7% nahkhiirlastest (832/2328).

Kevadrändel (17.05–31.05) salvestati kokku 324 nahkhiirlast, kellest suuremad grupid moodustasid põhja-nahkhiir (197 salvestust) ja suurvidevlane (70 salvestust) (Joonis 28).

Sigimisperioodil (01.06–08.07) fikseeriti uuringualal neli 463 nahkhiirlase salvestust, millest valdava enamiku moodustas põhja-nahkhiir (367 salvestust) ning järgnes suurvidevlane (56 salvestust) (Joonis 28).

Sügisrändel (18.08–29.09) salvestati kokku 1541 nahkhiirlase häälistsust, millest 68% moodustas põhja-nahkhiir (1053 salvestust), järgnes hõbe-nahkhiir (177 salvestust) ja suurvidevlane (172 salvestust), kuid ka perekonna *Pipistrellus* liikide kohta tehti rändel kokku 80 salvestust (Joonis 28).

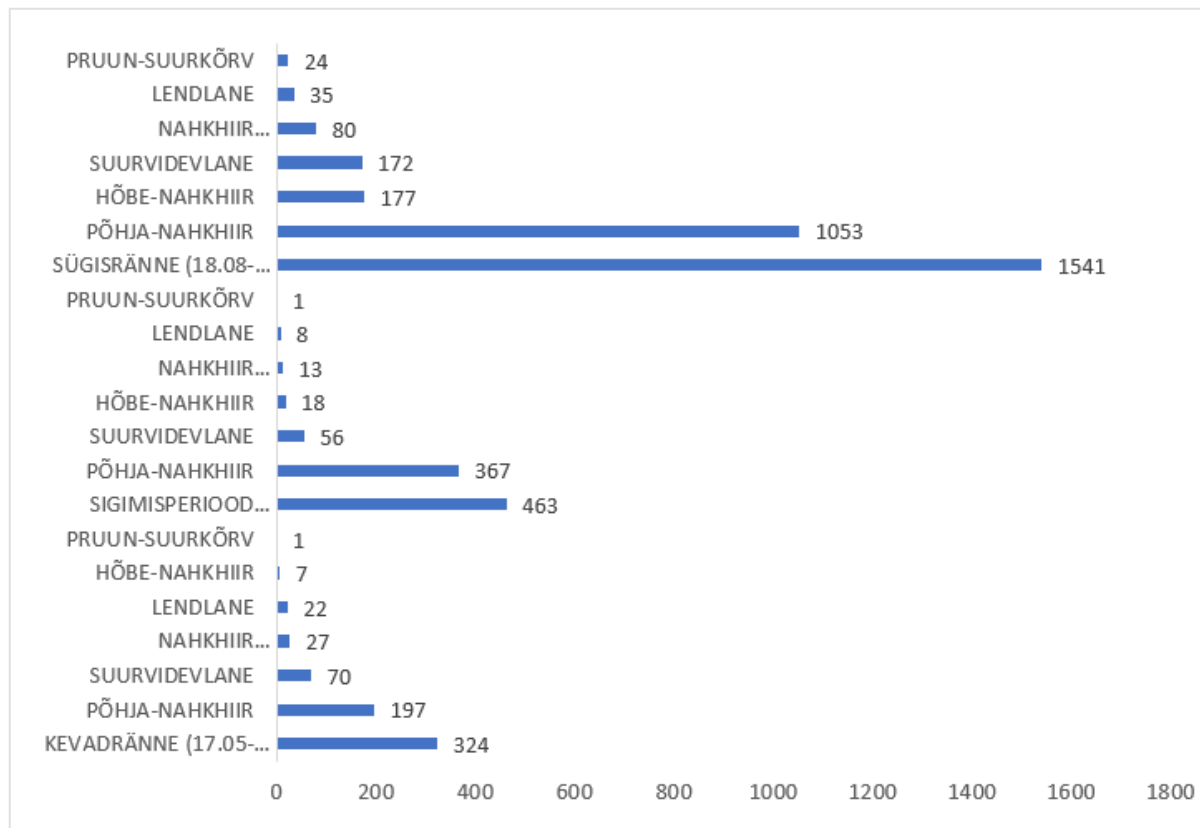
Nahkhiirlaste jaotus oli üle terve uuringuala pigem sarnane ja esinduslik. Ala põhja osas fikseeriti enim nahkhiirlasi, kuid nahkhiirlasi leidis üsna võrdselt üle terve uuringuala. Uuringuala lõunapoolses osas seirepunktide 5 ja 6 juures fikseeriti üks militaarpunker, kuhu sisse polnud võimalik pääseda (sissepääsu ava asus ca 5–6 m kõrgusel punkri põhjast), kuid tegemist võib olla nahkhiirtele sobiliku varjendiga.

Nahkhiirlaste aktiivsustsüklite põhjal on näha nahkhiirlaste aktiivsuse tõusu uuringualal mai viimases pooles 21.05–26.05. Sigimisperioodil esinevad aktiivsuse tõusud ka kuu teises pooles 22.06–29.06, mil punkti 5 läheduses esines tõenäoliselt põhja-nahkhiire sigimiskoloonia, kes pärineb läheduses asuvatest vanematest haabadega sigimispuistutest, mida tõendab ka ultraheliimpulsside aktiivsuskaart.

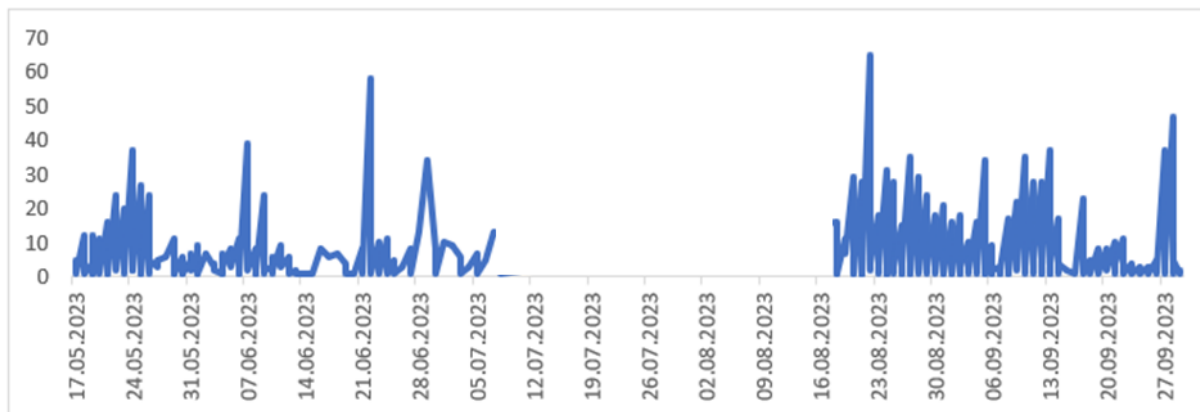
Rände perioodil jääb suurem aktiivsus 21.08–13.09, kuid ka 27–28.09 oli näha aktiivsemat rännet (Joonis 29).

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

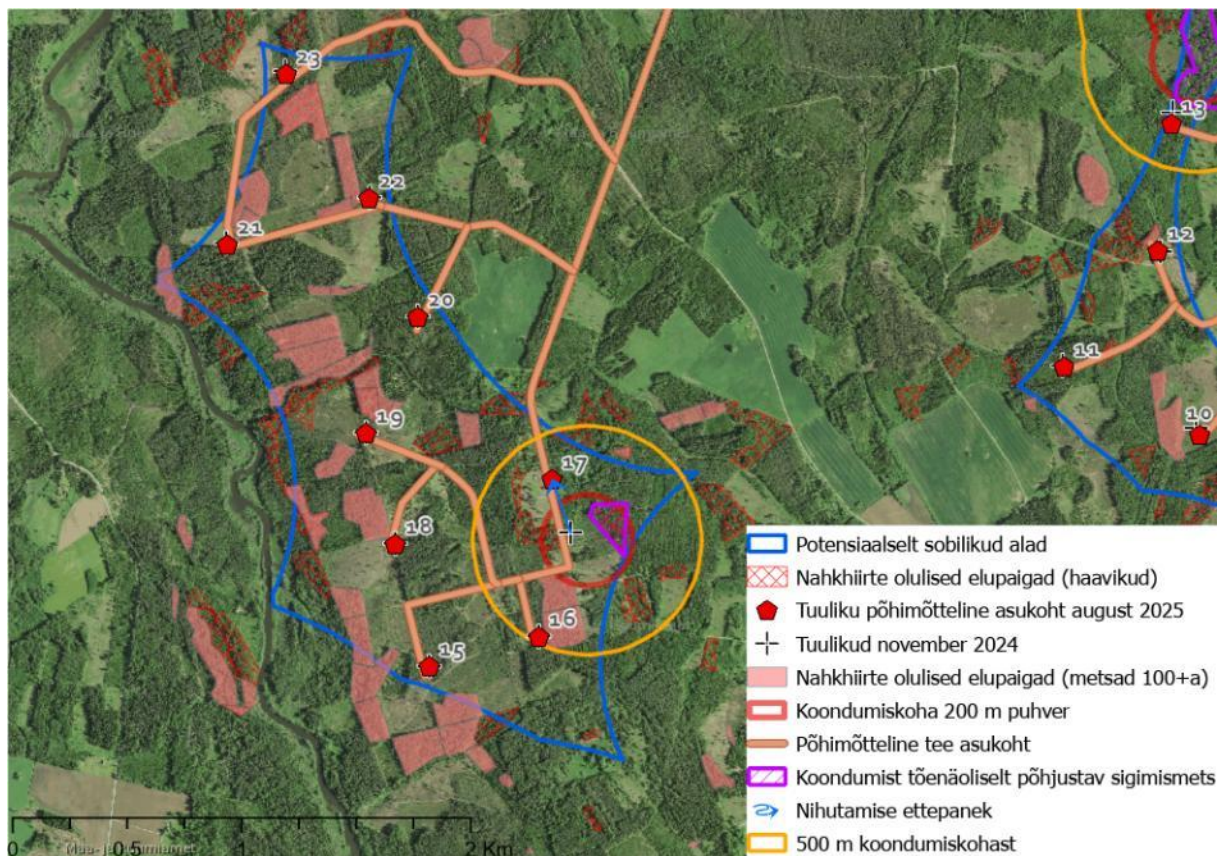
Uuringualal 3 peab arvestama nahkhiirtele olulise toitumisalana Väike Emajõe ning selle 200 m puhvrit (mõlemal kaldal 200 m), mille sees asub nii vanemate metsade kaldakooslus kui ka metsad, kus esinevad vanad haavad (min 55. a), mis on nahkhiirtele olulised varje- ja sigimispaidad.

Joonis 28. Nahkhiirte välitööde tulemused uuringualal 3 kevadrännel (17.05–31.05), sigimisperiodil (01.06–08.07) ja sügisrännel (18.08–29.09).

Joonis 29. Nahkhiirlaste aktiivsustsüklid uuringualal 3.

Joonis 30. Valga uuringualal 3 paiknevad vanad (100+ a) metsad-tõenäolised elu- ja toidumispaiad nahkhiirtele koos metsadega, kus haabade vanus on vähemalt 55+ a ning nende osakaal eraldisel 10%.

Nahkhiirte koondumiskohtade puhul on efektiivseimaks leevendavaks meetmeks rakendada koondumiskohale 200 m raadiusega puhverala, kuhu tuulikuid ei rajata, et säilitada häiringute vabalt nahkhiirte sigimispai. Antud ala puhul on võimalik tuuliku positsioonid kavandada väljaspoole koondumiskoha 200 m puhvrit (positsioon 17 tuleb esialgse asukoha asemel nihutada puhvrist välja Joonis 30 näidatud asukohta). Tegu on olemasoleva metsatee ja laheraielankide vahelise asukohaga, kus tuuliku mõju nahkhiirte elupaikadele on minimaalne.

Hukkimisriski maandamiseks ja nahkhiirte jaoks aktiivseimatel perioodidel tuulikute töötamisega kaasnevate häiringute vähendamiseks tuleb 500 m raadiuses sigimismetsa alast nahkhiirte sigimisperioodil öisel ajal tuulikud peatada nahkhiirte aktiivsust soodustavatel ilmastikutingimustel: keskmine tuule kiirus on <5 m/s, temperatuur ≥ 5 kraadi ning ei esine sademeid (0 mm).

4.1.4.2.4 Välitööde tulemused uuringualal 4

Kõlvikute jaotuse põhjal esines uuringualal 4 puittaimestik (90%), põllumaad (5%), lagedad alad (4%) ja märgalad (1%).

Uuringuala 4 puistutest valdavad okasmetsad – keskmiselt vanemad (72. a) männikud (44%) ja kuusikud (56. a, 23%), moodustades kokku 67% puistutest. Lehtpuudest on enim vanemaid (55. a) kaasikuid (21% ala puistutest). Nahkhiirtele enim sobivaid metsi, kus haavikud on min 55+ a (osakaal vähemalt 10%), esineb kokku 37 ha.

Uuringualal 4 salvestasid nahkhiirte detektorid põhjapoolses punktis 1 puude võrade kõrgusel 17.08–28.09.2023. Lõunapoolsed detektorid salvestasid punktis 2 ca 2 m kõrgusel 12.05–01.06.2023, punktis 3-4 võra kõrgusel 17.08–19.09, punktis 5 salvestas detektor ca 2 m kõrgusel 12.05–01.06.2023 ning punktis 6 salvestas detektor võra kõrgusel 17.08–10.09 (Joonis 36). Detektorid paigaldati

peamiselt uuringuala loode osasse, et hinnata võimalikku veekogu (Väike Emajõgi) läheduse mõju nahkhiirlaste esinemisele.

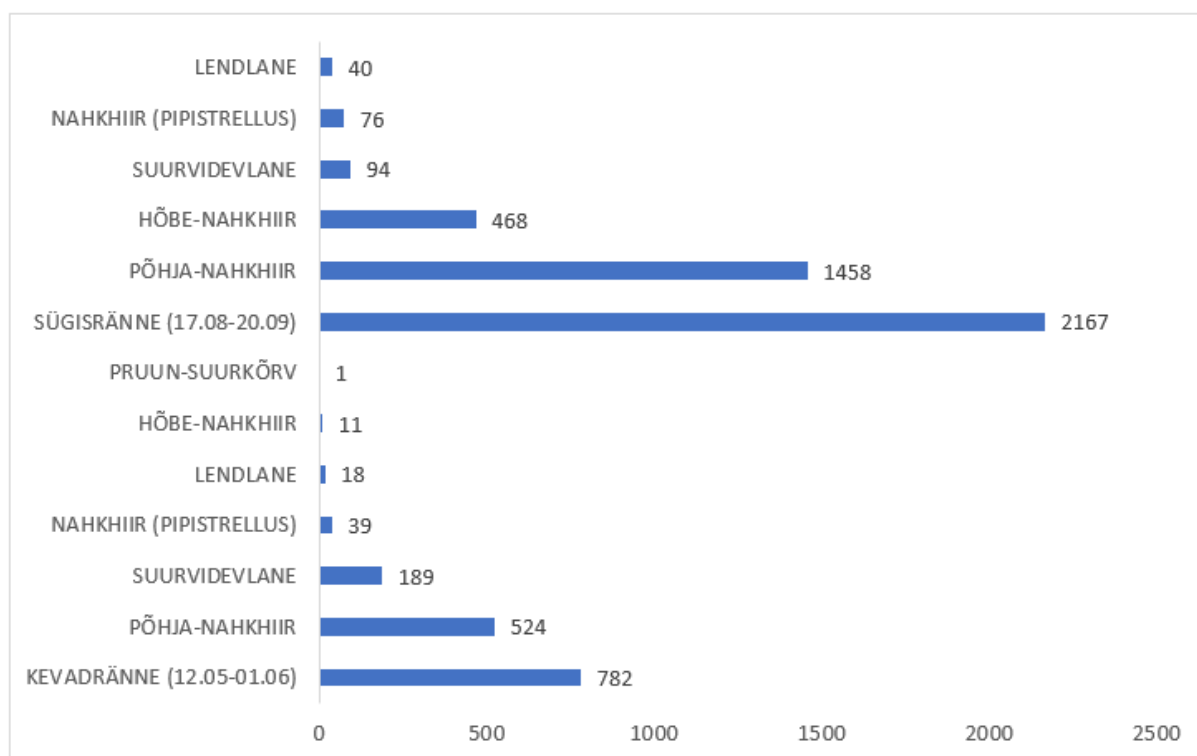
Kokku salvestasid detektorid uuringuala 4 punktides 2949 nahkhiirlase salvestust. Nendest põhjapoolses osas (punktis 1, puude võrade kõrgusel 17.08–28.09.23) õnnestus salvestada 9,4% nahkhiirlastest (277/2949) (Joonis 36).

Lõunapoolses punktis 2 salvestati (ca 2 m kõrgusel 12.05–01.06.2023) 14% (417/2949) nahkhiirlastest, punktis 3-4 salvestati (võra kõrgusel 17.08–19.09) 50% (1478/2949) nahkhiirlastest, punktis 5 salvestati (ca 2 m kõrgusel 12.05–01.06.2023) 12% (365/2949) häälistsustest ning punktis 6 salvestati (võra kõrgusel 17.08–10.09) ca 14% (412/2949) nahkhiirlastest.

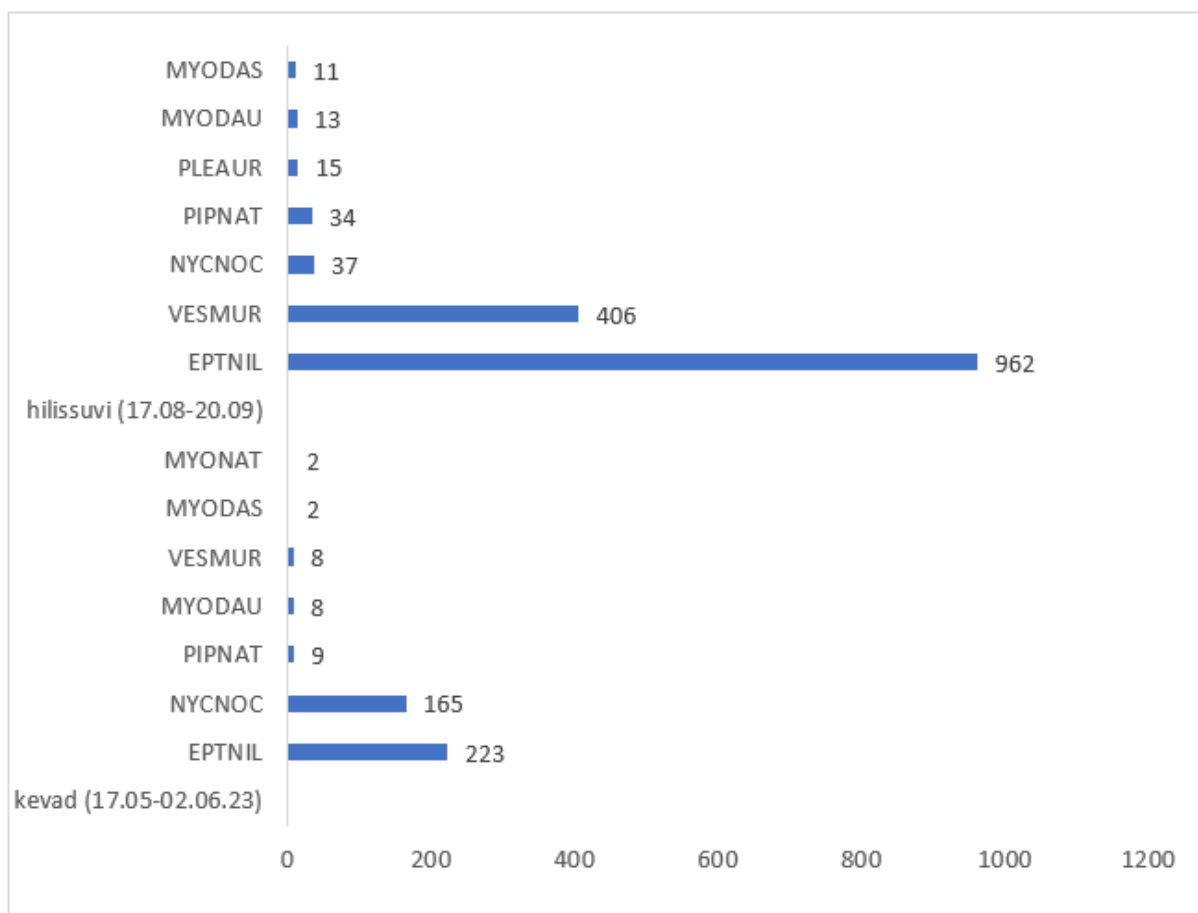
Uuringualal 4 salvestati kevadrändel (12.05–01.06) kokku 782 häälistsust, millest valdav enamik kuulusid põhja-nahkhiirele (524 häälistsust) ning suurvidevlasele (189 häälistsust) (Joonis 31).

Sügisrändel (17.08–20.09) salvestati 2167 nahkhiirlase häälistsust, millest suurem osa kuulusid põhja-nahkhiirele (1458 häälistsust), hõbe-nahkhiirele (468 häälistsust) ning suurvidevlasele (94 häälistsust) (Joonis 31).

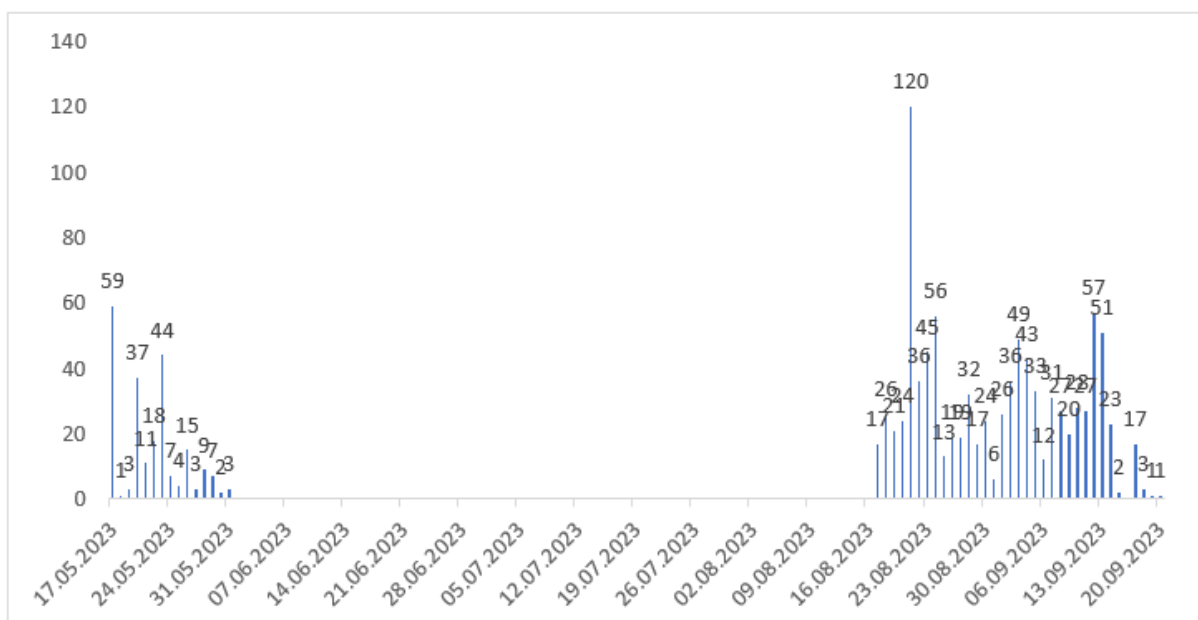
Valdav enamik nahkhiirlaste häälistsustest (64%, 1895/2949) salvestati seirepunktides 2–4 sügis- ja kevadrändel. Tegemist on olulise nahkhiirte rände- ja toitumisalaga, mis tõenäoliselt kulgeb piki Väike Emajõge.

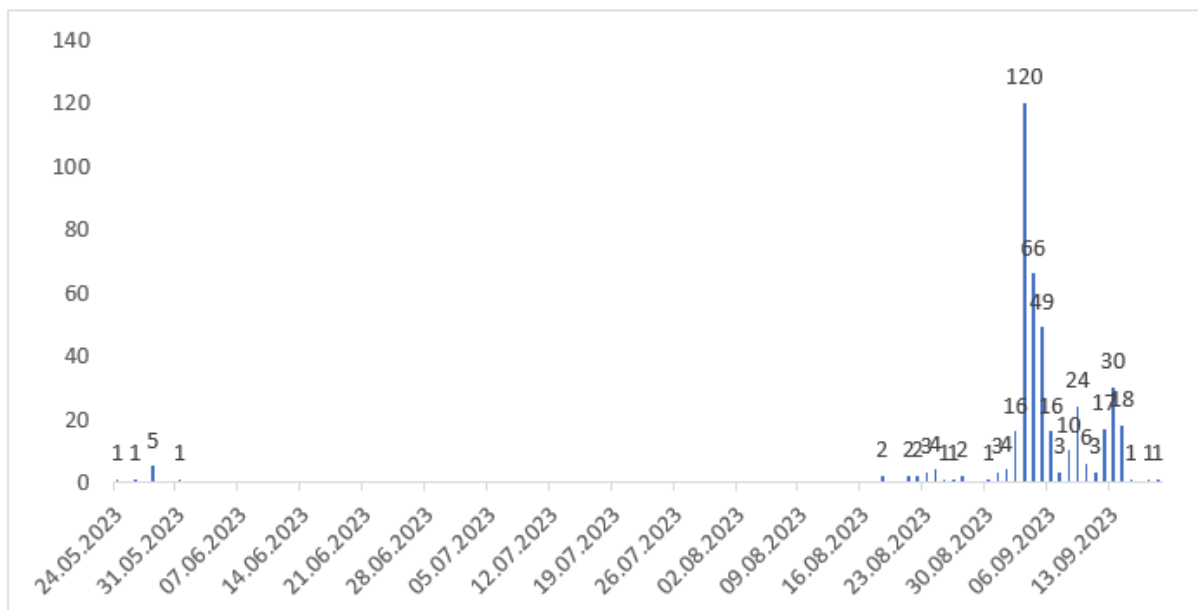
Joonis 31. Nahkhiirte välitööde tulemused uuringualal 4 eri fenofaasides.

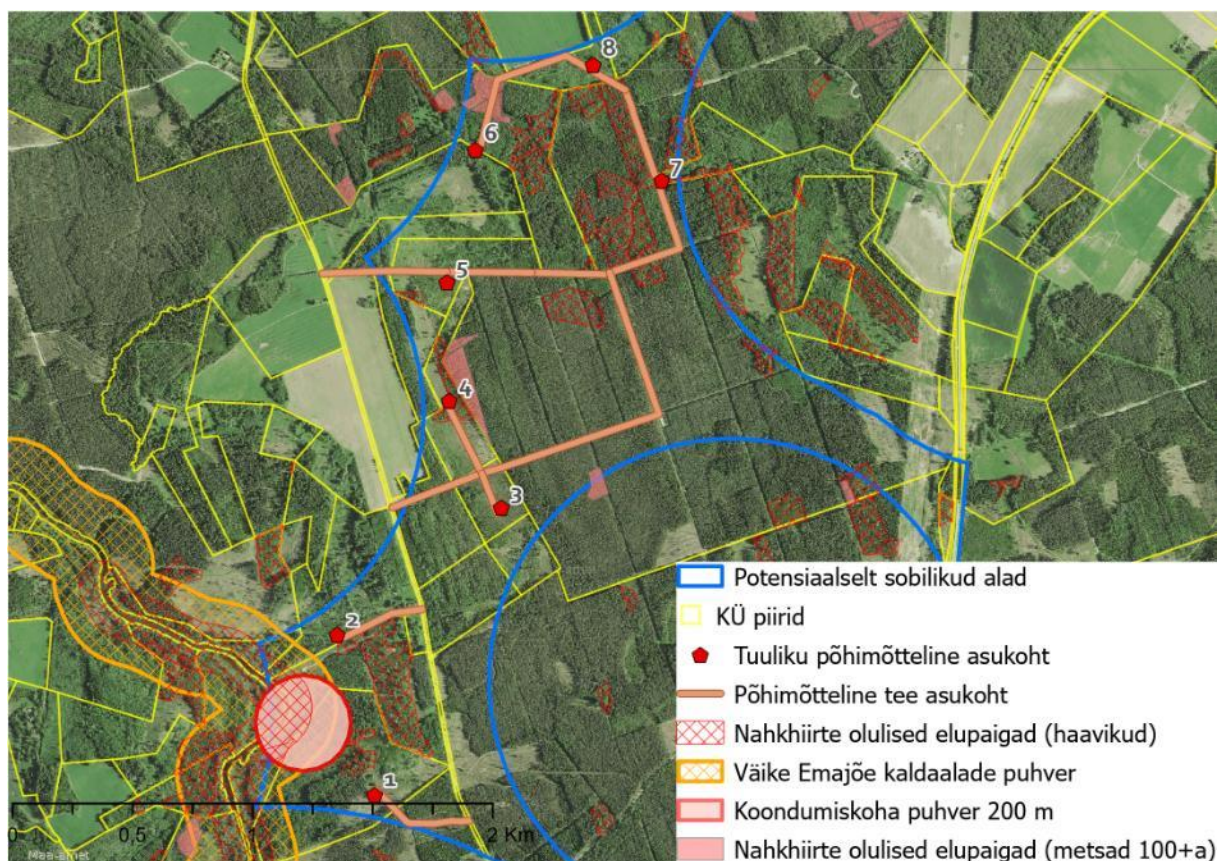

Joonis 32. Nahkhiirte välitööde tulemused uuringualal 4 eri fenofaasides kõige jõepoolmises (Väike Emajõe) osas.

Joonis 33. Põhja-nahkhiire (*Eptesicus nilssonii*) aktiivsusperioodid kevadel ja hilissuvel Väike Emajõe ääres punktides 2-6.

Joonis 36. Valga uuringualal 4 paiknevad vanad (100+ a) metsad-tõenäolised elu- ja tootumispaidad nahkhiirtele koos metsadega, kus haabadel vanuseks vähemalt 55 a ning nende osakaal moodustab metsa eraldisest vähemalt 10%.

Ala 4 puhul on nahkhiirte koondumiskohad seotud eeskätt Väike Emajõe kaldapuistuga. Seega jõe kallastele vajalik 200 m puhverala kattub ühtlasi suuresti koondumiskohtade kaitseks vajaliku 200 m puhveralaga. 500 m raadiuses jõest tuleb nahkhiirtele sigimisperioodil öisel ajal tuulikud peatada nahkhiirte aktiivsust soodustavatel ilmastikutingimustel: keskmine tuule kiirus on <5 m/s, temperatuur ≥ 5 kraadi ning ei esine sademeid (0 mm). Antud ala puhul on võimalik tuuliku positsioonid kavandada väljaspoole jõe ja selle kaldapuistu vajalikku 200 m puhverala. Tuulikute käitamisel on siiski vajalik leevendusmeetmete rakendamine (ptk 4.1.4.3).

4.1.4.3 Võimalikud koosmõjud

Mõjude hindamisel ei tuvastatud teisi tuulepargi projekte, millel võiks esineda koosmõju Valga tuulepargi alaga seotud sama nahkhiirte elupaiga või tootumisaala suhtes. Eestis tuuleparkide hulga oodatava suurenemisega suureneb ka nahkhiirte hukkumisrisk kokkupõrgetes tuulikutega. Sellest lähtuvalt on väga oluline tuulepargi planeeringutes nahkhiirte kõrgema hukkumisriski võimaluse esinemisel ennetavalt näha ette hukkumisriski vähendamise meetmed, mida ka käesolevas KSHs on tehtud.

4.1.4.4 Meetmed, edasiste uuringute ja hindamise vajadus

Meetmed asukohavaliku etapis tuulepargi kavandamiseks:

- potentsiaalselt sobilikel aladel 2, 3 ja 4 leiti tõenäolised nahkhiirekolooniade asupaigad. EUROBATS soovistest lähtuvalt ei tohi tuuliku kavandada kolooniade asukohtadele lähemale kui 200 m, et vältida nahkhiirte varjupaikade kahjustamist ja hülgamist. Kolooniastest

500 m raadiuses tuleb rakendada tuulikute peatamist nahkhiirte kõrge aktiivsusega perioodidel.

- positsioon 14 asuvate tuuliku puhul ei ole võimalik teistest kitsendustest tulenevalt tuuliku asukohta koondumiskoha puhvrist välja nihutada. Arvestades tuvastatud koondumispäiga võimalikku häiringut, kuid ka samal ajal esinevat võimalust koondumispäiga metsakoosluse kahjustamiseks tavapärase metsamajandusega, tuleb ette näha metsakoosluse (Joonis 26 lilla viirutusega tähistatud metsaeraldis) säilitamiseks nahkhiirte elupaiganõudlust arvestavad raieetingimused. Raietegevus sigimismetsa alal on keelatud 1. maist kuni 15. augustini. Alal on keelatud lageraiete teostamine. Uuendusraiena võib teostada turberaietest häilraiet ja aegjärkset raie. Raietel tuleb jätta säilikuuid tüvepuidu kogumahuga vähemalt 15 tihumeetrit ühe hektari kohta või vähemalt 20 tk/ha kohta. Säilikuude jätmisel järgida RMK säilikuude juhendit⁹⁹ vms asja- ja ajakohast juhendmaterjali. Nende olemasolul säilitada raietel õõnsustega puid, surnult seisvaid puid ja tüükaid. Eelistatult jätta säilikuudeks pärnad, vahtrad, tammed, saared, haavad ning vanad kased, kuna neisse tekivad kõige sagedamini nahkhiirtele sobivad õõnsused. Antud raieetingimuse järgimine tuulepargi eluea jooksul võimaldab säilitada nahkhiirte elupaigaks vajalikku metsakooslust;
 - tuulik pos 17 asukoht tuleb nihutada väljaspoole nahkhiirte koondumist soodustava puistu 200 m puhverala nahkhiirte elupaigaks vähesobiva metsatee ja lageraielankide alale.
- tuulikute asukohtadena eelistada alasid, mis jäävad väljaspoole vanade metsade (>100. a) ja vanemate (>55. a) vähemalt 10% haava enamusega puistute esinemisalasi. Nimetatud nahkhiirte jaoks olulisi elupaiku tuleb maksimaalselt säilitada ja vältida nende killustamist tuulepargi taristuga;
 - tuulikute asukohtadena vältida võimalusel alasid, mis jäävad vähem kui 200 m kaugusele servaaladest (aladest, kus mets läheb selgepiirilisele üle rohu- või põllumaaks). Vajadusel võib tuulikuid rajada puhvrissse kui tuuliku töötamist piiratakse sigimisperioodil (01.06–15.07) ja sügisrände ajaks (16.07–15.09);
 - tuulikute asukohtadena võimalusel vältida alasid, mis jäävad vähem kui 200 m kaugusele metsamaastikus paiknevatest väikestest seisuveekogudest ja kraavilaienditest (tulekustutusvee tiigid). Samuti vältida tuulepargi rajamisel uute seisuveekogude rajamist tuulikutele lähemale kui 200 m;
 - mitte kavandada tuulikute infrastruktuuri objekte (juurdepääsuteed, trassid vms) eelpool loetletud elupaikadesse ning teede rajamisel kasutada võimalikult palju olemasolevaid teid;
 - tuulikute paigaldamisel metsamaale tuleb vastavalt kaablid/liinid paigaldada maakaablina, et vähendada metsade kadu ja elupaikade killustatust;
 - tuulikute positsioonide valikul lähtuda olemasolevatest juurdepääsuteedest;
 - uuringualadel 3 ja 4 vältida tuulikute rajamist vähem kui 200 m kaugusele Väike Emajõe, mis on oluline nahkhiirte toitumisala ja rändekoridor ning mille kaldapuistus esineb nahkhiirte koondumiskohti;

Meetmed tuulepargi käitamisperioodiks:

- vältida metsa raie ja raadamist üle 60 aastastel metsaeraldistel perioodil 15.04-15.09 vältimaks suvevarjupaikades olevate nahkhiirte hukkumist;
- kõigi uuringualade puhul on tegu metsamaastikuga, kus esineb kõrgendatud nahkhiirte hukkumise oht. Optimaalne leevendusmeede nahkhiirte hukkumise vähendamiseks on tuulikute seiskamine pimedal ajal (pool tundi pärast päikese loojumist õhtusel ajal ja võib

⁹⁹ Tõnisson, K., Kohv, K., Laigu, R., Andres, O. 2021. Säilikuude juhend. Kättesaadav: https://rmk.ee/wp-content/uploads/2024/10/RMK_sailikpuude_juhend_2021.pdf

taaskäivitada pool tundi enne päikese tõusu hommikul) nahkhiirte aktiivsuseperioodil. Võttes arvesse ka nahkhiirte möödalendude hooajalisust (kui möödalennud on hooajalised), sademete esinemist ja tuule kiirust, mille puhul nahkhiired lendavad, on võimalik tuulepargi tootlikkuse kao minimeerimine. Nahkhiirte olulise hukkumise vältimiseks tuleb tuulikud peatada öisel ajal nahkhiirte aktiivsuseperioodil nahkhiirte aktiivsust soodustavatel ilmastikutingimustel: tuule kiirus on alla 5 m/s, puuduvad sademed ja õhutemperatuur on kõrgem kui + 5 C. Tuulikute tööaja piiramisel põhinevate leevendusmeetmete tõhusust on korduvalt uuringute käigus tõendatud. Näiteks toob värskelt avaldatud artikkel välja, et asukohapõhiste leevendusmeetmete abil õnnestus hukkuvate nahkhiirte hulka 78% võrra vähendada.¹⁰⁰ Arvestades läbiviidud uuringu tulemusi on alade kaupa asjakohane tuulikuid peatada järgnevatel perioodidel:

- asukohavaliku alal 2 põhjapoolses osas (tuuliku positsioonid 13 ja 14) on oluline tuulikute peatamine 01.05–15.09;
- asukohavaliku alal 3 oli nahkhiirte aktiivsus ühtlaselt suur üle terve ala, mistõttu tuleb kõik alale jäävad tuulikud peatada kogu nahkhiirte aktiivsuseperioodiks 01.05-15.09;
- asukohavaliku alal 4 Väike Emajõe kuni 500 m kaugusele jäävatel aladel tuleb tuulikud (positsioonid 1 ja 2) peatada kogu nahkhiirte aktiivsuseperioodiks 01.05-15.09. Ülejäänud alal rakenduvad piirangud sigimisperioodil (01.06–14.07);
- hukkumise riski vähendamiseks on võimalik otsese ilmastikutingimusi arvestava ajalise piirangu asemel kasutada tuvastuspõhiseid seiresüsteeme (nt Wildlife Acoustics' SMART System või analoog), mis võimaldavad tuulikuid peatada vastavalt nahkhiirte reaalsele aktiivsusele. Tuvastuspõhiseid seiresüsteeme on lubatud kasutada kui see on tehniliselt ja majanduslikult võimalik. Samuti võib ajaliste piirangute korral piirangu perioodi ja ilmastikutingimusi täpsustada järelseire alusel.

Järelseire ettepanek:

- kuna nahkhiirte hukkumise riski hindamises enne tuulepargi rajamist tehtavate nahkhiirte eeluuringute alusel esineb määramatust¹⁰¹, siis on vajalik nahkhiirte osas järelseire teostamine. Järelseirega tuleb selgitada nahkhiirte hukkumise riski ja tuulikute vältimise määra (kevadrändel 01.05–31.05; sigimisperioodil 01.06–14.07; sügisrändel 01.08–15.09);
 - järelseire käigus tuleb salvestada nahkhiiri tuulikute rootorite tööraadiuse kõrgusel, kasutades selleks nahkhiirte automaaregistraatoreid. Andmete alusel on võimalik tuulikute tööaja piiranguid optimeerida ning võimalusel vähendada aega, mil tuulikutel käivituda ei lasta või vajadusel suurendada piirangut vältimaks olulist ebasoodsat keskkonnamõju;
 - kuna nahkhiirte lennukõrgus on enamjaolt liigispetsiifiline, siis selgitada lisaks nahkhiirte aktiivsust puuvõrde ja maapinna läheduses ning ka erinevatel kaugustel tuulikute (nt kuni 100 m, 500 m, 1000 m), sh arvestada ilmastikutingimusi (tuule suund, temperatuur, sademed), mis võimaldavad täiendavalt analüüsida tuulikute võimalikke mõjusid nahkhiirtele;
 - võimalusel (soovituslik meede) kasutada väljaõpetatud koeri hukkunud nahkhiirte tuvastamiseks tuulikute alt.

Järelseire täpsem meetodika töötatakse välja koostöös liigieksperti ja Keskkonnaametiga vastava ajahetke parimate teadmiste alusel.

¹⁰⁰ Rnjak, Dina, Magdalena Janeš, Josip Križan, ja Oleg Antonić. 2023. „Reducing bat mortality at wind farms using site-specific mitigation measures: a case study in the Mediterranean region, Croatia“. *Mammalia*, veebruar. <https://doi.org/10.1515/mammalia-2022-0100>

¹⁰¹ Eeluuringutega ei ole võimalik selgitada nahkhiirte lennuaktiivsust tuuliku labade kõrgusel ja ei ole võimalik täpselt ennustada nahkhiirte lennuaktiivsust tuulikute rajamise järgselt, sest osade liikide jaoks võivad ka tuulikud ise toimida nahkhiirte koondumist soodustavalt.

4.1.5 Mõju ökosüsteemide seisundile ja bioloogilisele mitmekesisusele

Lisaks otseselt inventeeritud kõrge väärtusega kooslustele pööratakse keskkonnakaitses järjest enam tähelepanu ökosüsteemide ja nende pakutavate hüvede ehk ökosüsteemi teenuste säilimisele. Mida rohkem on toimivaid ja elurikkaid ökosüsteeme, seda paremini oleme me varustatud toidu, loodusvarade, puhta vee ja õhuga ning suudame taluda ja pehmedada keskkonna saastatust ja kohanduda kliimamuutusega.

Tuulepargi ja sellega seotud rajatiste arendamiseks vajalik maa tuleb olemasolevate ökosüsteemide arvelt. Seega kaasneb tuulepargi rajamisel ebasoodne mõju looduslikus seisundis ökosüsteemidele ning seeläbi ka bioloogilisele mitmekesisusele. Tuulepargi planeerimisel on esmaseks olulist ebasoodsat mõju vältivaks meetmeks valida tuulepargi asukohaks alad, mille ökosüsteemide seisund on juba eelnevalt madalam ning vältida tuulepargi rajamist asukohtadesse, kus nende rajamine kahjustaks heas seisundis ökosüsteeme ja bioloogilist mitmekesisust.

4.1.5.1 Hindamise metoodika

Ökosüsteemi seisundi ja bioloogilise mitmekesisuse hindamisel kasutati ELME2 projekti raames koostatud ökosüsteemide kaardistust seisuga juuli 2023¹⁰². Analüüsiks kasutati ELME projekti (www.keskkonnaagentuur.ee/elme) raames koostatud üle-eestiline ökosüsteemiteenuste baaskaarti, mille raames liigitati eri ökosüsteemid (niit, mets, põld, soo) seisundiklassidesse. Hindamise eesmärk oli selgitada potentsiaalselt sobilikel aladel teadaolevad heas seisundis ökosüsteemid, mis on vajalikud bioloogilise mitmekesisuse säilimiseks. Selliste alade vältimisel ehitusalana on võimalik vältida olulist ebasoodsat mõju ökosüsteemidele ja bioloogilisele mitmekesisusele.

Käesolevas hindamises käsitletakse ELME2 andmeid eelkõige elupaigategenuse ehk ökosüsteemide elurikkust, liikide elupaiku ja maastikulist sidusust toetava funktsiooni hindamise alusena. Ökosüsteemide seisund on seotud nende võimega pakkuda looduse hüvesid: heas seisundis ja omavahel sidusad ökosüsteemid toetavad elurikkust, liikide levikut, kliimamuutustega kohanemist, veerežiimi reguleerimist ning muid reguleerivaid ja säilitavaid hüvesid. Seetõttu ei hinnatud ELME2 andmeid üksnes kitsalt kattuvusena kavandatavate ehitusaladega, vaid neid kasutati ka asukohavaliku ja vältimismeetmete põhjendamisel.

Teadmiste lüngad: Ökosüsteemide seisundi hindamisel ei ilmnenud selliseid teadmiste lünki, mis takistaksid asukoha eelvaliku tasandil järelduste tegemist. ELME2 kaardikihte käsitleti KSH täpsusastmele vastava üleriigilise modelleeritud ruumiandmestikuna, mis võimaldab tuvastada tõenäoliselt kõrgema ökoloogilise väärtusega alasid ja looduse hüvede pakkumise seisukohalt olulisemaid ökosüsteeme. Samas ei asenda ELME2 andmestik kohapealseid inventuure ega projekteerimisetapis tehtavaid täpsustusi. Seetõttu kasutati ELME2 andmeid koos EELIS-e, taimestiku inventuuri, linnustiku ja nahkhiirte uuringute ning rohevõrgustiku käsitlemisega. Võimalik määramatus on seotud eelkõige sellega, et tuulikute, teede, kaablikoridoride, montaažiplatside ja ajutiste tööalade täpne paiknemine võib projekteerimisel täpsustuda. Kui projekteerimisel tekib vajadus rajada taristut ELME2 järgi heas seisundis ökosüsteemile või selle vahetusse lähedusse, tuleb vastava ala seisund kohapeal täpsustada ning hinnata, kas kavandatav lahendus võib mõjutada ökosüsteemi struktuuri, funktsioone, veerežiimi või sidusust.

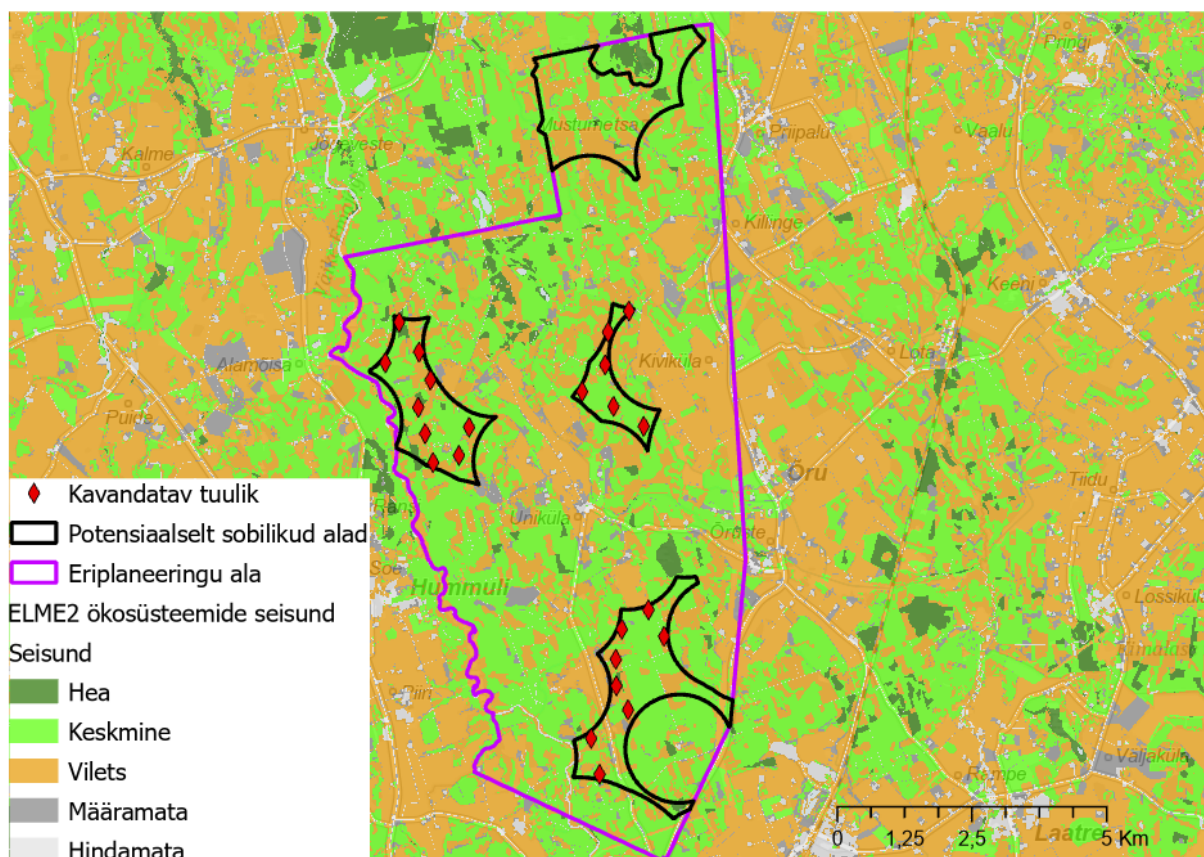
¹⁰² Helm, A., Kull, A., Kiisel, M., Poltimäe, H., Rosenthal, R., Veromann, E., Reitalu, T., Knoch, A., Virro, H., Mõisja, K., Nurm, H.-I., Prangel, E., Vain, K., Sepp, K., Lõhmus, A., Linder, M., Otsus, M., Uemaa, E. (2023). Eesti maismaaökosüsteemide hüvede (ökosüsteemiteenuste) majandusliku väärtuse üleriigiline hindamine ja kaardistamine. Tehniline lõpparuanne. Riigihange "Maismaaökosüsteemiteenuste üleriigiline rahaline hindamine, sh metoodika väljatöötamine" (viitenumber 235366, Keskkonnaagentuur). Tartu Ülikool. Eesti Maaülikool.

4.1.5.2 Mõju ökosüsteemide seisundile

ELME2 projekti raames koostatud ökosüsteemide seisundi kaardi kasutamise lihtsustamiseks üldistati tulemused neljaks seisundiklassiks: „hea“ (niit A, soo A1 ja A2, mets A, põld A), „keskmine“ (niit B ja C, soo B1 ja B2, mets B, A–B, C, A–C, põld B), „vilets“ (niit D1–D3, soo C1, C2, D ja E, mets D, E, F, põld D) ja „määramata“. ELME2 käsitluses on ökosüsteemide seisund seotud nende looduslikkuse, inimõju määra, elurikkust toetavate omaduste ning ökosüsteemide võimega pakkuda looduse hüvesid, sh elupaigateenust, veerežiimi reguleerimist, süsiniku sidumist ja maastikulist sidusust. Heas seisundis on ELME2 kaardi kohaselt ainult 11% Eesti maismaaökosüsteemidest, keskmises 33%, viletsas 47% ja määramata 9%. Seetõttu tuleb ka väiksepindalisi heas seisundis ökosüsteeme käsitleda maastikulise elurikkuse ja elupaigateenuse seisukohalt olulistena.

Potentsiaalselt sobilike alade paiknemine ELME2 projekti raames koostatud ökosüsteemide seisundi kaardi suhtes on kujutatud Joonis 37-l. Heas seisundis olevaks on valdavalt väiksema inimõjuga ökosüsteemid, mis pakuvad elupaiku haruldasematele ja häiringutundlikumatele liikidele ning toetavad rohevõrgustiku ökoloogilist toimimist.

Potentsiaalselt sobilike alade kattuvus heas seisundis ökosüsteemidega on väike. Samas tuleb arvestada, et heas seisundis ökosüsteemide on Eestis tervikuna vähe. Väikeseid heas seisundis kooslusi esineb kõigil neljal potentsiaalselt sobilikul alal. Suuremad heas seisundis ökosüsteemi osad jäävad potentsiaalselt sobilikele aladele 1 ja 3. Arvestades koosluste hajusat paiknemist, on võimalik tuulepargi täpsemal kavandamisel vältida tuulikute ja nendega seotud taristu kavandamist heas seisundis ökosüsteemide aladele.

Joonis 37. Valga valla eriplaneeringuala ökosüsteemide seisund potentsiaalselt sobilikel aladel. Alus: Keskkonnaagentuur ELME2 projekt.

Ökosüsteemide seisundile avaldub mõju ei pruugi piirduda üksnes otsese ehitusaluse kattuvusega. Mõju võib avalduda ka kaudselt, eelkõige veerežiimi muutuse, servaepekti, valgusrežiimi muutuse, raadamise, uute teede ja kaablikoridoride põhjustatud killustamise ning ehitusaegse häiringu kaudu.

Seetõttu tuleb projekteerimisel lisaks tuulikupositsioonidele hinnata ka juurdepääsuteede, kaablikoridore, montaažiplatside, alajaamade ja ajutiste tööalade paiknemist heas seisundis ökosüsteemide ning rohevõrgustiku sidususe suhtes. Heas seisundis ökosüsteemide vahetus läheduses tuleb vältida kuivenduskraavide ja muude veerežiimi muutvate rajatiste rajamist ning olulist valgusrežiimi või servatingimuste muutmist.

Tuulepargi kavandamisel lähtuti maahõivehierarhia põhimõttest: ehitusalad tuleb eelistatult paigutada juba muudetud või madalama ökoloogilise seisundiga aladele, kasutada maksimaalselt olemasolevaid teid, sihte ja muid taristukoridore ning vältida heas seisundis ökosüsteeme ja kõrget elupaigategenust pakkuvaid alasid. Eriplaneeringu puhul koostatud tuulikute ja nendega seotud taristu paiknemise lahendusel puudub otsene kattuvus ELME2 järgi heas seisundis ökosüsteemide esinemisaladega. Seetõttu ei ole väljatöötatud lahenduse korral oodata olulist ebasoodsat mõju heas seisundis ökosüsteemidele, kui projekteerimisel säilitatakse sama vältimispõhimõte, ei kavandata uusi kuivendavaid rajatise ega olulist valgus- või veerežiimi muutust nende alade vahetusse lähedusse ning taristu täpsustamisel ei suurendata mõju võrreldes KSH-s hinnatud lahendusega.

Kui projekteerimisel tekib vajadus rajada tee, kaabel või muu taristu ELME2 järgi heas seisundis ökosüsteemi alale või selle vahetusse lähedusse, tuleb täpsustada vastava ala ajakohane seisund ja hinnata, kas kavandatav lahendus võib kahjustada ökosüsteemi struktuuri, funktsioone, veerežiimi või sidusust.

Ala 3 puhul tuleb lisaks arvestada, et see kattub osaliselt endise Uniküla raketibaasi alaga. Endise militaarobjekti kasutamine on keskkonnakasutuse seisukohalt üldjuhul eelistatum kui seni looduslikus seisundis alade hõivamine, kuna tegemist on juba varasemast inimtegevusest mõjutatud ja tehnogeense maakasutusega piirkonnaga. Seetõttu aitab taristu suunamine võimalusel sellistele aladele vähendada survet rohevõrgustiku looduslikumatele ja ökoloogiliselt väärtuslikumatele osadele. Samas ei välista varasem inimkasutus vajadust järgida KSH-s määratud tingimusi, sh vältida kaitstavate liikide elupaiku, väärtuslikke taimekooslusi, märgalasid ja rohevõrgustiku sidususe seisukohalt olulisi alasid.

4.1.5.3 Meetmed ja edasiste uuringute ja hindamise vajadus

Meetmed tuulepargi kavandamiseks:

- ELME2 projekti ökosüsteemide seisundihinnangute alusel **heas seisundis ökosüsteeme tuleb säilitada**. Heas seisundis ökosüsteemide vahetus läheduses tuleb vältida kuivenduskraavide jt veerežiimi muutvate rajatiste rajamist ning olulist valgusrežiimi muutmist. Samas esineb olukordasid, kus ortofoto kohane ja/või looduses reaalselt esinev loogiline tee või kaablikoridor läbib heas seisundis ökosüsteemi ala. Projekteerimisel tuleb täpsustada ökosüsteemi ajakohane seisund ning olenevalt projekteeritava rajatise iseloomust lähtuvalt otsustada lõplik lahendus.
- Tuulikute ja trasside asukohtade edasisel täpsustamisel tagada, et asukohtade muutmine ei põhjusta suuremat ebasoodsat mõju ökosüsteemide seisundile kui hinnatud lahendus. Vastav hinnang tuleb esitada ehitusloa taotluse KMH eelhinnangu koostamiseks vajalikus teabes või eksperthinnangus.

4.1.6 Mõju rohevõrgustikule, sh loomade elupaikade sidususele

4.1.6.1 Hindamise metoodika

Rohevõrgustikule avalduva mõju hindamisel lähtuti Valga maakonnaplaneeringu 2030+ ja koostatava Valga valla üldplaneeringu tingimustest ning nendes määratud rohevõrgustiku paiknemisest, elementidest ja kasutustingimustest. Planeeringualal kehtivates üldplaneeringutes määratud rohevõrgustiku alad ühtivad maakonnaplaneeringu aladega. Hinnang anti kaardianalüüsil põhineva eksperthinnanguna, arvestades kavandatava tuulepargi tuulikupositsioonide, perspektiivsete

juurdepääsuteede, kaablikoridoride, montaažiplatside ja muu vajaliku taristu paiknemist rohevõrgustiku tugialade ja koridoride suhtes. Ekspert hinnangu andmisel lähtuti teaduskirjanduses leitud tuulikute mõju loomastikule käsitlevatest uuringutest.

Rohevõrgustikku käsitleti hindamisel nii planeeringulise ruumilise kihina kui ka ökoloogiliselt toimiva elupaikade ja liikumisvõimaluste võrgustikuna. Seetõttu hinnati lisaks rohevõrgustiku elementide pindalalisele kattuvusele ka seda, kas kavandatav tegevus võib vähendada tugialade looduslikkust, halvendada koridoride sidusust, suurendada elupaikade killustumist või kahjustada rohevõrgustiku toimimist liikide elupaikade, liikumisteede ja ökosüsteemiteenuste kandjana.

Mõju hindamisel arvestati eelkõige järgmisi mõjumehhanisme: looduslike ja poollooduslike alade vähenemine, metsamaa raadamine, uute teede ja kaablikoridoride põhjustatud killustamine, servaefekti ja häiringu suurenemine, veerežiimi muutused ning loomade liikumisvõimaluste muutumine. Tugialade puhul hinnati, kas kavandatav tegevus võib vähendada looduslike alade osakaalu alla rohevõrgustiku toimimiseks vajaliku lävendi. Koridoride puhul hinnati eelkõige, kas säilib katkematu ja ökoloogiliselt toimiv ühendus tugialade vahel ning kas kavandatav taristu võib koridori risti suunas killustada.

Rohevõrgustikule avalduva ebasoodsa mõju vähendamiseks ja mõjude korvamiseks soovitatavate rohevõrgustiku tugevdamise ettepanekute tegemisel on kasutatud ELME projekti ökosüsteemide seisundi andmeid¹⁰³ ja loomahäirete teelõikude¹⁰⁴ andmeid. Hindamisel juhinduti rohevõrgustiku kavandamise ja hindamise alastest juhenditest^{105, 106, 107}. Kasutati ka üleriigilise planeeringu "Eesti 2050" alusuuringut "Rohe- ja sinivõrgustiku eesmärk ja toimimise tagamine".

Rohevõrgustikule avalduv mõju on käesolevas KSH-s läbiv teema. Kuigi rohevõrgustikku käsitletakse eraldi peatükis, moodustavad rohevõrgustiku toimivuse hindamise olulise osa ka taimestiku, linnustiku, nahkhiirte, ökosüsteemide seisundi ja bioloogilise mitmekesisuse peatükkides esitatud hinnangud. Nendes peatükkides käsitletud väärtuslikud kooslused, kaitsealuste liikide elupaigad, rändeteed, toitumisalad, sigimisveekogud, ELME2 järgi heas seisundis ökosüsteemid ning rohevõrgustiku sidusust toetavad maastikuelemendid on sisuliselt rohevõrgustiku ökoloogilise toimimise osad. Seetõttu on rohevõrgustiku peatükis esitatud hinnang nende rohevõrgustiku aspektide käsitlemise osas, mida teised peatükid juba ei käsitle.

Teadmiste lüngad. Rohevõrgustiku mõju hindamisel ei ilmnenu selliseid teadmiste lünki, mis takistaksid planeeringu täpsustamises tegemist. Määramatus on seotud eelkõige sellega, et tuulikute, juurdepääsuteede, kaablikoridoride, montaažiplatside ja muu taristu täpne paiknemine täpsustub projekteerimisel. Samuti tuleb arvestada, et ELME2 andmed ja rohevõrgustiku kaardikihid on KSH täpsustamismeel vastavad üldistatud ruumiandmed, mis ei asenda kohapealseid täpsustusi. Määramatuse vähendamiseks käsitleti rohevõrgustiku mõju KSH looduskeskkonna mõjude käsitluses läbivana, kasutades lisaks planeeringulistele rohevõrgustiku kihtidele ka taimestiku, linnustiku, nahkhiirte, ökosüsteemide seisundi ja bioloogilise mitmekesisuse peatükkide tulemusi. Ehitusloa etapis tuleb kontrollida, et täpsustuv lahendus ei suurendaks oluliselt rohevõrgustiku maahõivet, raadamist ega killustavat mõju võrreldes KSH-s hinnatud lahendusega.

¹⁰³ <https://arcg.is/1z1iO10>

¹⁰⁴ <https://dge.ee/maps/Loomaohhtlikkus/>

¹⁰⁵ Kutsar, R., Metspalu, P., Eschbaum, K., Vahtrus, S., & Sepp, K. (2018). Rohevõrgustiku planeerimisjuhend.

¹⁰⁶ Keskkonnaagentuur. (2023). Rohevõrgustiku planeerimise juhend. Keskkonnaagentuur.

¹⁰⁷ Mägi, M., Saag, P., & Eesti Mereinstituut. (2025). Tuuleparkide elustiku-uuringute metoodika ja järeelseire miinimumnõuded. Tartu.

4.1.6.2 Rohevõrgustiku paiknemine ja looduslikkus

Roheline võrgustik (edaspidi RV) on eri tüüpi ökosüsteemide ja maastike säilimist tagav ning asustuse ja majandustegevuse mõjusid tasakaalustav looduslikest ja poollooduslikest kooslustest koosnev süsteem, mis koosneb tuumikaladest ja neid ühendavatest rohekoridoridest¹⁰⁸.

Rohelise võrgustiku peamised eesmärgid on¹⁰⁹:

- elurikkuse kaitse ja säilitamine;
- kliimamuutuste leevendamine ja nendega kohanemine;
- rohemajanduse, sh puhkemajanduse, edendamine.

Tugiala(d) on enamasti loodus- või keskkonnakaitseliselt väärtustatud alad (kaitsealad, hoiualad, vääriselupaigad ehk VEPid, loodusdirektiivi elupaigad jne) ja/või kõrge elurikkusega ja/või RV seisukohalt olulisi ökosüsteemiteenuseid pakkuvad alad.

(Rohe)koridorid ehk ribastruktuurid on tugialasid ühendavad RV elemendid, mille eesmärk on tagada RV sidusus, aidata kaasa tugialade kõrge elurikkuse säilimisele, vähendada elupaikade hävimise ja killustumise mõju elustikule. Koridorid on tugialadega võrreldes vähem massiivsed ja kompaktsed ning ajas kiiremini muutuvad või muudetavad.

Selleks, et RV täidaks oma ülesandeid, on vajalik, et selle struktuurid oleksid planeeritud sidusalt, st et tugialad oleksid koridoridega ühendatud ühtseks tervikuks. Veelgi olulisem on, et tagatud oleks ökoloogiline sidusus, st et RV struktuurid toimiks liikide ja populatsioonide jaoks sidusalt elupaikade ja liikumisteede funktsioneeriva võrgustikuna.

Rohevõrgustik jaguneb hierarhilisteks tasemeteks ehk väärtusklassideks – riiklik, maakondlik, kohalik tugiala. Rohevõrgustiku planeerimisjuhendi¹¹⁰ alusel vajab riikliku tähtsusega tugialadele maakasutuse muutuse kavandamine põhjalikku kaalumist. Keskkonnaameti koostatud juhendi¹¹¹ kohaselt tuleks vältida suure hulga tuuleparkide kavandamist rohevõrgustiku riikliku tähtsusega tuumaladesse, kus tuulepargid võivad lisaks ebasoodsale mõjule tuulepargi alal ning selle lähiümbruses kahjustada ka erinevate kaitstavate alade ja ohustatud liikide elupaikade sidusust. **Valga EP puhul ei esine kattuvust riikliku tähtsusega tugialadega, vaid esineb kattuvus maakondlikult tähtsate tugialadega.**

Koostatava üleriigilise planeeringu „Eesti 2050“ alusuuring „Rohe- ja sinivõrgustiku eesmärk ja toimimise tagamine“ rõhutab, et rohevõrgustiku senisele ruumilisele määratlemisele peab senisest enam lisanduma ökoloogilise sidususe ja kvaliteedi tagamise käsitlus. Uuringus tuuakse taastuvenergeetika, eeskätt tuulearendused, eraldi välja rohevõrgustikuga potentsiaalselt konfliktse maakasutusena, kuna tuulepargid kavandatakse üldjuhul inimasustusest kaugemale ning seetõttu kattuvad need sageli looduslike alade ja rohevõrgustikuga. Samas ei käsitle uuring rohevõrgustikku tuuleparkide rajamist välistava piiranguna, vaid rõhutab vajadust hinnata konkreetse arenduse mõju rohevõrgustiku toimivusele, sidususele ja ökoloogilisele kvaliteedile ning vajadusel rakendada leevendus- või kompenseerivaid meetmeid. Käesolevas KSH-s on sellest lähtudes lisaks rohevõrgustiku pindalalisele kattuvusele hinnatud ka looduslike alade osakaalu säilimist, võimaliku tehisala lisandumist, tugialade ja koridoride sidusust ning rohevõrgustiku kvaliteedi muutust.

Potentsiaalselt sobilikud alad kattuvad enamus osas Valga maakonnaplaneeringu 2030+¹¹² määratud rohelise võrgustiku aladega (Joonis 38). Maakonnaplaneeringus ei ole rohevõrgustiku elemente

¹⁰⁸ Planeerimisseadus <https://www.riigiteataja.ee/akt/119032019104>

¹⁰⁹ OÜ Hendrikson & Ko. 2018. Rohevõrgustiku planeerimisjuhend.

¹¹⁰ OÜ Hendrikson & Ko. 2018. Rohevõrgustiku planeerimisjuhend.

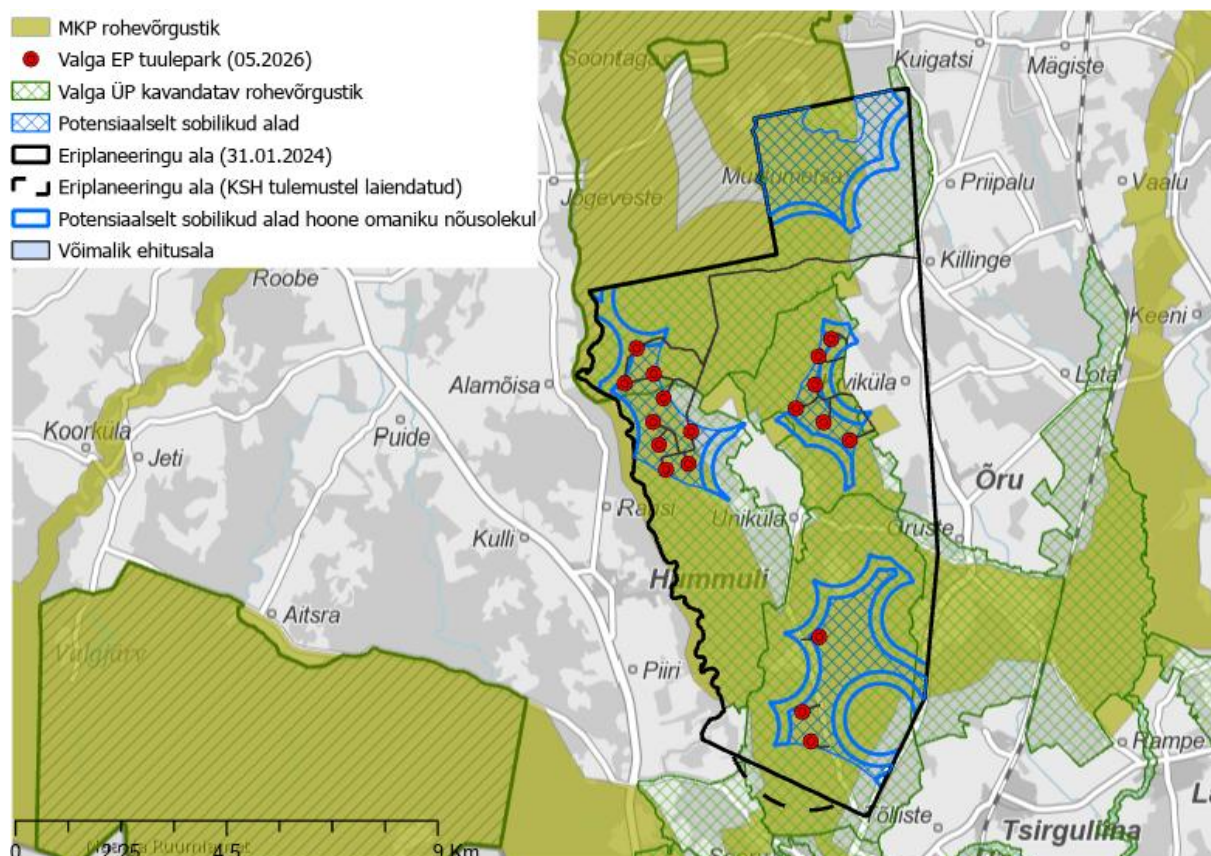
¹¹¹ Maismaa tuuleparkide mõjust elustikule ja Keskkonnaameti soovitusel nende planeerimise kohta kohaliku omavalitsuse üldplaneeringutes (seisuga 10.11.2021).

¹¹² Käesolevas KSHs analüüsitakse kattuvust maakonnaplaneeringu rohevõrgustikuga, sest Valga valla uus üldplaneering pole kehtestatud. Maakonnaplaneeringu rohevõrgustik on uuema määratlusega kui alal kehtivate valdade üldplaneeringute kohane rohevõrgustik.

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

eristatud. Küll aga on koostamisel olevas Valga valla üldplaneeringus kavandatud piirkonna rohevõrgustiku täpsustamine ning ka elementide eristamine. Üldplaneeringu koostamisel on rohevõrgustiku elementide täpsustamisel arvestatud ka varasemat maakonnaplaneeringut (Valga maakonna teemaplaneering, 2002), milles rohevõrgustiku elemendid ja hierarhiad olid täpsemalt käsitletud.

Potentsiaalselt sobilik ala 1 ja osaliselt ala 3 kattuvad maakondliku suure Soontaga-Purtsi tugialaga. Potentsiaalselt sobilik ala 4 kattub maakondlikku väikese Uniküla tugialaga. Ala 2 kattub Uniküla-Soontaga koridoriga ja ala 3 Väike Emajõe koridoriga ning Soontaga-Purtsi tugialaga.

Joonis 38. Potentsiaalselt sobilike alade paiknemine Valga maakonnaplaneering 2030+ ja Valga valla koostamisel oleva üldplaneeringu kohase rohevõrgustiku suhtes. Valga valla üldplaneeringuga on kavandamisel antud piirkonnas maakonnaplaneeringu rohevõrgustiku täpsustamine viisil, mis aitab leevendada ka tuulepargi rajamisega kaasnevat mõju rohevõrgustikule. Tuulepargi lahendusena on kujutatud avalikustamise läbinud planeeringuversiooni (18 tuulikut). KSH koostamise käigus vähenes tuulikute arv algselt 27-lt 18-le, seega muutus töö käigus ka rohevõrgustiku suhtes hinnatud lahendus.

Planeeringuala kogupindala on 7 497,3 ha (lähtutud on KSH tulemuste alusel laiendatud planeeringuala ruumikujust), millest Valga maakonnaplaneeringu 2030+ kohane rohevõrgustiku ala moodustab 5 433,7 ha ehk ligikaudu 72,5% planeeringualast. Maakonnaplaneeringu kohasest rohevõrgustiku alast moodustavad looduslikud alad¹¹³ 5 062,14 ha ehk ligikaudu 93,2%, mis näitab, et rohevõrgustiku alal on looduslike alade osakaal väga kõrge. Valga maakonnaplaneeringu 2030+ kohaselt on

¹¹³ Looduslike aladena on käsitletud Eesti Topograafilise andmekogu ETAK kõlvikud E_306_margala_a, E_305_puittaimestik_a, E_304_lage_a – nähtus rohumaa, E_202_seisuveekogu_a ja E_203_vooluveekogu_a seisuga 21.02.2026. Haritava maa kõlviku kuulumise osas looduslike alade hulka on erinevaid arvamusi. Antud juhul on haritava maa kõlvikud jäätud looduslike alade arvestusest välja, samas ulukite liikumise osas ei ole tegu takistava maakasutusega ning arvestatav osa piirkonna põldudest on kasutusel püsirohumadena.

rohevõrgustiku toimimiseks vajalik, et looduslike alade osatähtsus tuumalas ei langeks alla 90%; sama põhimõtet toetab rohevõrgustiku planeerimise juhend, mille järgi riikliku tasandi tugialadel peab säilima 90% looduslikust või poollooduslikust alast ning maakondliku ja kohaliku tasandi tugialadel ei tohiks loodusliku ala osakaal langeda alla 70%. Tuulepargi teede, montaažiplatside ja muu vajaliku taristu rajamisel võib koostatud 18 tuulikuga tuulepargi rajamisel tehisklikuks muutuda ligikaudu 31,5 ha rohevõrgustiku looduslikke alasid. Selle tulemusel väheneks looduslike alade pindala rohevõrgustikus ligikaudu 5 030,62 hektarini ning looduslike alade osakaal 93,2%-lt ligikaudu 92,6%-ni. Seega jääb looduslike alade osakaal rohevõrgustikus ka planeeringulahenduse realiseerumisel üle maakonnaplaneeringus rohevõrgustiku toimimiseks seatud 90% lävendi ning rohevõrgustiku looduslike alade osakaal säilib väga kõrgena.

Kuigi tuulepargi teede, montaažiplatside ja muu vajaliku taristu rajamisel lisanduvad tehisklikud alad ei vähenda rohevõrgustiku looduslike alade osakaalu alla maakonnaplaneeringus seatud 90% lävendi, kaasneb tuulepargi rajamisega siiski rohevõrgustiku kvaliteedi teatav vähenemine. Mõju avaldub eelkõige uute teede, platside ja tehnilise taristu lisandumise, metsamaa raadamise, servaefekti suurenemise, häiringu ning rohevõrgustiku sisese elupaikade sidususe võimaliku nõrgenemise kaudu. **Seetõttu on asjakohane lisaks otsese maahõive vähendamisele ja väärtuslike elupaikade vältimisele tugevdada rohevõrgustiku toimimist planeeringuala piires. Valga valla koostatava üldplaneeringuga soovitakse selleks suurendada planeeringualal rohevõrgustiku pindala 6 345,01 hektarini (Joonis 38), millest looduslikud alad moodustavad 6 018,79 ha ehk ligikaudu 94,9%. Selline lahendus suurendab nii rohevõrgustiku kogupindala kui ka looduslike alade osakaalu võrreldes Valga maakonnaplaneeringu 2030+ ja alal kehtivate üldplaneeringute kohase rohevõrgustiku käsitlusega ning aitab leevendada tuulepargi rajamisega kaasnevat rohevõrgustiku häiringut ja kvaliteedi langust.**

4.1.6.3 Mõju elurikkuse kaitsele ja säilitamisele

Rohevõrgustiku elurikkuse kaitse ja säilitamise eesmärgi tagamiseks ei ole piisav üksnes looduslike alade pindalalise osakaalu säilitamine, vaid tagada tuleb ka rohevõrgustiku ökoloogiline sidusus ja kvaliteet. Rohevõrgustiku toimivust toetavad muu hulgas väärtuslikud taimekooslused, kaitsealuste liikide elupaigad, märgalad, vanemad metsad, veekogude kaldaalad ning muud elupaikade ja liikumisteede sidusust tagavad maastikuelemendid.

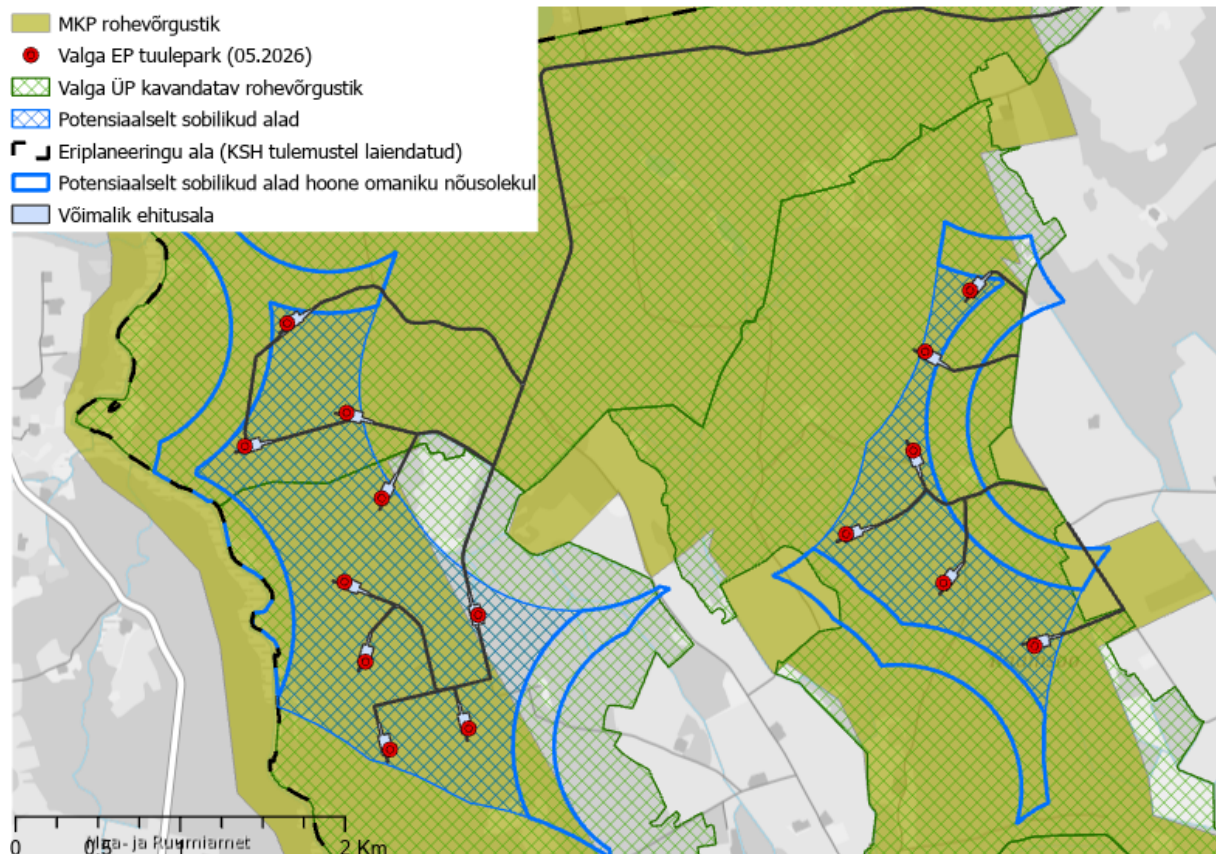
Taimestiku seisukohalt kõrgema väärtusega koosluseosade säilimist on täpsemalt hinnatud KSH aruande taimestiku mõjude peatükis. Käesolevas rohevõrgustiku käsitluses on nende aladega arvestatud rohevõrgustiku ökoloogilist kvaliteeti ja elurikkust toetavate elementidena. Kuigi väljaspool kaitstavaid alasid paiknevad loodusdirektiivi elupaigatüübid, lepinguga kaitsmata metsa vääriselupaigad ning muud kõrgema ökoloogilise väärtusega koosluseosad ei ole alati otsese õigusliku kaitse all ega välista tingimata majandustegevust, lähtuti KSH-s konservatiivsest põhimõttest neid ehitusaladena võimalikult suures ulatuses vältida. Selline lähenemine on põhjendatud, kuna potentsiaalselt sobilikud alad paiknevad valdavalt rohevõrgustiku alal ning nimetatud koosluseosad toetavad rohevõrgustiku elurikkust, sidusust ja ökosüsteemide kvaliteeti.

Tuulikute ja nendega seotud taristu paigutamisel rohevõrgustikus tuleb tagada minimaalne rohevõrgustiku killustamine. Koridoride puhul tuleb eelistada tuulikute asukohtadena koridori servaalasid ning minimeerida koridoride risti suunas killustamist uute teedega. Tugialade puhul tuleb tuulikud eelistatult paigutada gruppidesse, säilitades gruppide vahel looduslikus seisundis alasid. Järgnevalt on iga potentsiaalselt sobiliku ala puhul vaadeldud selle mõju rohevõrgustikule ja vajalikke meetmeid rohevõrgustiku sidususe säilitamiseks.

Potentsiaalselt sobiliku ala 1 puhul on kattuvus maakondlikult suure Soontaga-Purtsi rohevõrgustiku tugialaga. Kuivõrd alale 1 ei planeerita tuulikuid ega tuulikute seonduvat kaabelliini ega infrastruktuuri, siis mõju rohevõrgustiku tugialale alal 1 puudub. Piirkond omab kõrget looduslike alade osakaalu ning piirkonnas on kaardistatud mitmete kaitsealuste liikide elupaiku. Seega antud ala

ümbruse hõlmamine üldplaneeringu koostamisel rohevõrgustiku koosseisu on rohevõrgustiku elurikkuse ja sidususe eesmärkide tagamiseks igati asjakohane.

Potentsiaalselt sobiliku ala 2 puhul esineb kattuvus Uniküla–Soontaga rohevõrgustiku koridoriga, kuid kavandatud tuulepargi ehitusala ei lõika koridori risti suunas läbi. Tuulikud ja nendega seotud taristu paiknevad koridori suhtes selliselt, et koridori alal säilivad sidusad looduslikud alad ning liikumisvõimalus Uniküla ja Soontaga tugialade vahel. Kuna tuuleparki ei piirata aiaga ning ei kavandata koridori sulgevat uut teede- või taristukoridori, ei ole ala 2 puhul oodata rohevõrgustiku sidususe katkemist (Joonis 39).

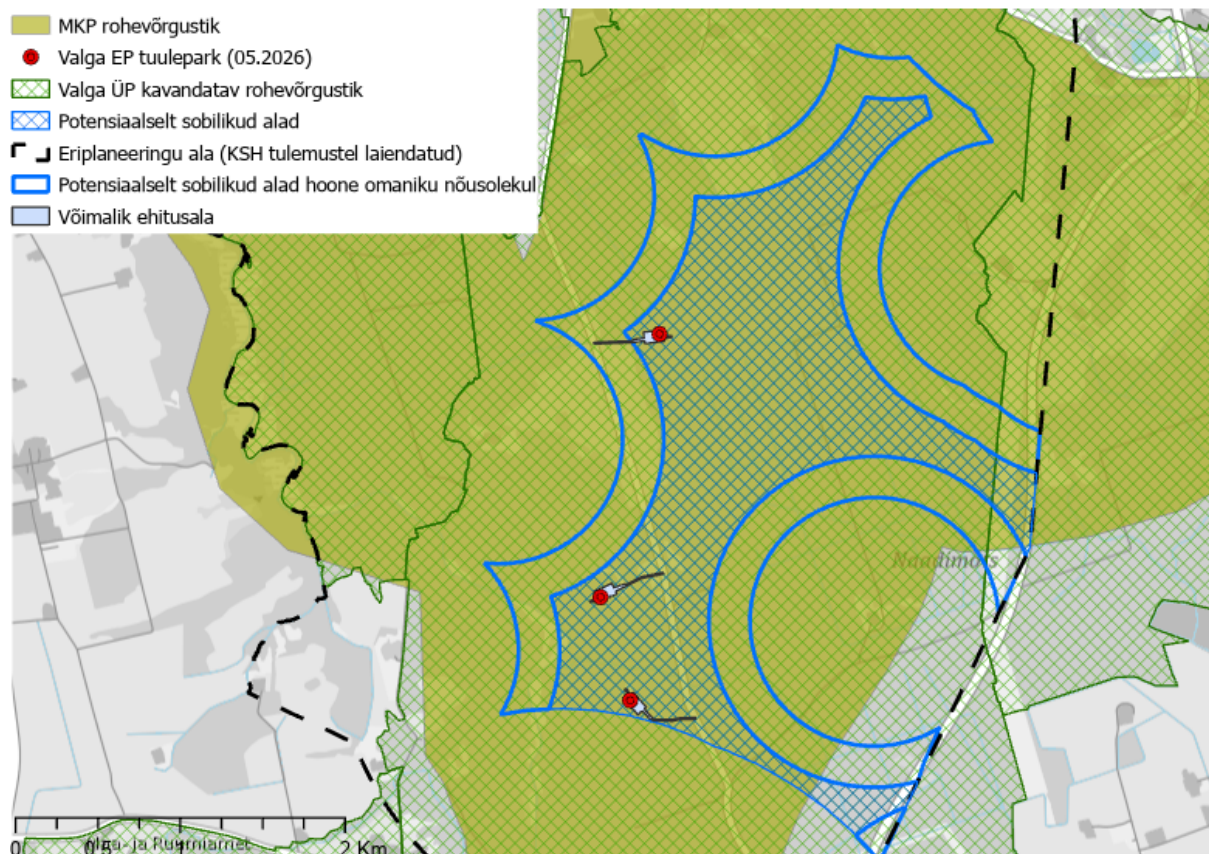

Joonis 39. Potentsiaalselt sobilike alade 2 ja 3 kattumine koostatava Valga valla üldplaneeringu kohase rohevõrgustiku tugiala ja koridoridega.

Potentsiaalselt sobiliku ala 3 puhul esineb kattuvus maakondlikult suure Soontaga–Purtsi rohevõrgustiku tugialaga ja Väike-Emajõe rohevõrgustiku koridoriga. Ala 3 hõlmab rohevõrgustiku tugiala ääreala, mistõttu ei paikne kavandatud tuulepark tugiala keskse sidususe või tuumfunktsiooni seisukohalt kõige tundlikumas osas. Väike-Emajõe rohevõrgustiku koridoriga kattub ala 3 koridori põhjaosas, kuid kavandatud tuulepargi ehitusala ei lõika koridori risti suunas läbi ega sulge jõeäärset liikumisruumi. Piki Väikest Emajõge säilib katkematu rohe- ja sinivõrgustiku koridor, mis võimaldab liikide liikumist mööda jõeorgu ja selle kaldaalasid (Joonis 39). Tuuliku ei kavandata jõe vahetusse kaldaalasse ning tuuleparki ei piirata aiaga, mistõttu ei teki loomastiku liikumist füüsiliselt sulgevat barjääri. Juurdepääsuteede ja muu taristu edasisel täpsustamisel tuleb vältida jõeäärse koridori läbilõikamist ning kaldaastangu, kaldataimestiku ja veerežiimi kahjustamist. Nende tingimuste täitmisel ei ole ala 3 puhul oodata Soontaga–Purtsi tugiala ega Väike-Emajõe koridori sidususe katkemist.

Potentsiaalselt sobiliku ala 4 puhul esineb kattuvus maakondlikult väikese Uniküla rohevõrgustiku tugialaga ja Mõneku rohevõrgustiku koridoriga. Otsest mõju Mõneku rohevõrgustiku koridorile ei ole ette näha, sest tuulepargi võimalikku ehitusala ei kavandata rohevõrgustiku koridoriga kattuvasse osasse ning koridori katkematus säilib. Ala 4 paikneb küll Uniküla rohevõrgustiku tugiala keskosas, kuid

planeeringulahenduse kujundamisel on arvestatud vajadusega säilitada rohevõrgustiku sisene sidusus ja metsaliikide elupaikadevahelised liikumisvõimalused. Seoses metsise elupaikadevahelise sidususe tagamise vajadusega on alal 4 tuulikute arvu oluliselt vähendatud ning loobutud positsioonidest, mis oleksid võinud suurendada tugiala killustumist ja halvendada ühendust metsise elupaikade vahel. Seeläbi säilivad tugiala sees ulatuslikumad loodusliku kattega alad ja liikumissuunad, mis toetavad nii rohevõrgustiku toimimist kui ka metsamaastiku sidusust (Joonis 40).

Joonis 40. Potentsiaalselt sobiliku ala 4 kattumine koostatava Valga valla üldplaneeringu kohase rohevõrgustiku tugiala ja koridoriga. Tuulepargi lahendusena on kujutatud avalikustamise läbinud planeeringuversiooni (18 tuulikut), antud alal on tuulikute arvu lähtuvalt KSH tulemustest planeeringuprotsessi käigus oluliselt vähendatud.

Kuivõrd tuulikud paiknevad suhteliselt suurte vahedega (kavandatavate suurte tuulikute omavaheline kaugus on vähemalt 450 m) ning teede ja tuulikute montaažiplatside rajamisel tekitatud häilud on metsamaastikus väikesed, siis suures plaanis säilib loodusmaastiku kompaktsus ka tuulepargi rajamisel rohevõrgustikku. Olulisi barjääre liikide liikumisele ega levikule tuulepargi rajamisel ei tekitata. Erinevalt päikeseparkidest ei piirata tuuleparke aiaga. Lisaks füüsilise barjääri puudumisele tuleb arvestada, et tuulepargi käitamisaegsed häiringud ei ole pidevad. Varjutus esineb üksnes päikesepaistelisel päeval, sobiva päikeseasendi ja tuuliku töötamise korral, ning tuulikutega kaasnev müra sõltub tuule kiirusest, suunast, tuuliku töörežiimist. Seega ei kaasne tuulepargiga rohevõrgustiku ulatuses katkematut müra- ega varjutushäiringut, mis toimiks loomastiku liikumist pidevalt häiriva tegurina.

Metsloomadele avalduva mõju osas võib esineda osade liikide puhul positiivseid mõjusid (uute nn servaalade teke, mis on tavaliselt elustikurikkamad), kuid ka negatiivseid mõjusid (uued teed jms infrastruktuur killustab elupaiku ja infrastruktuuri kasutamine põhjustab inimpelglikumate liikidele

häärimist). Ehitusperioodil toimub metsloomade poolt ehitusalade vältimine¹¹⁴, mida ei saa pidada tuulikute rajamise puhul spetsiifiliseks mõjuks. Igasugune ehitustegevus on oma olemuselt häiriva iseloomuga ning juhul, kui ehitus toimub seni looduslikel aladel, siis kaasneb sellega sageli ehituse toimumise piirkonna vältimine piirkonnas esineva loomastiku poolt.

Tuulikute poolt peamiselt mõjutatavateks loomastiku rühmadeks peetakse nahkhiiri ja linde. Nende osas on täheldatud olulise negatiivse mõju esinemise võimalikkust ja seega on neid liigirühmasid ka tuulikute kavandamisel detailsemalt hinnatud (vt ptk 4.1.3 ja 4.1.4).

Tuulikute käitamisega kaasneva müra ja varjutuse mõjude osas imetajatele valdavalt mingit püsivat ja olulist muutust loomade käitumises ei ole täheldatud¹¹⁴. Samas tuleb arvestada, et teemavaldkond on jätkuvalt võrdlemisi vähe uuritud. Erialakirjanduse andmete kohaselt on tehtud uuringuid näiteks tuulikute kuuldava müra mõjust oravatele ning on leitud, et isendid on käitumismuutuste abil võimalised toime tulema tuulikute tekitatava müraga.¹¹⁵

Väikestele imetajatele tuulikute töötamisega kaasnevat mõju uuringutega tuvastatud ei ole. Uuritud on näiteks karihiirlasi ja närilisi Poolas nii tuuleparkide alal kui kontrollalal ja mingeid olulisi erinevusi liikide koosseisus, arvukuses, populatsioonisisestest parameetritest ei tuvastatud¹¹⁶.

Suuremate imetajate puhul on uuritud nende liikumist tuuleparkide aladel ja lähialadel avatud maastikes ja leitud, et **osad imetajad (eeskätt herbivoorid) võivad tuulikute lähedasi alasid kasutada vähem intensiivselt**. Näiteks metskitse ja halljänese liikumisteede kasutus tuulepargi sisesel alal on osutunud vähem intensiivseks kui tuuleparki ümbritseval alal. **Mõju täheldati 700 m ulatuses tuulikutest**. Rebaste puhul uuring mingit efekti ei tuvastanud¹¹⁷. Tuulikute lähialade kasutusintensiivsuse langust seostati uuringus eeskätt hüpoteesiga, et saakloomal on tuulikute lähialal keerukam kuulda kiskja lähenemist. Seega on tõenäoline, et kiskjate puhul ning metsamaastikus võib mõju olla väiksem. Samas nii tuulepargi ehituse kui ka käitamise ajal väldanud uuring ei näidanud mingit mõõdetavat muutust raadiosaatjaga punahirve (vapit ehk kanada hirv ehk Põhja-Ameerika punahirv) käitumises¹¹⁸.

Kokkuvõtvalt saab väita, et teaduskirjanduse alusel ei ole võimalik teha ühest järeldust tuulikute mõjude osas maismaa imetajate elupaikadele ja nende sidususele.¹¹⁹ **Mõjusid metsloomadele võib pidada eelkõige negatiivseks ja oluliseks sellistel juhtudel, kui rajatise paigutatakse piirkonda, mida peetakse mõne populatsiooni puhul oluliseks ning mille kadu hakkaks piirama liigi arvukust. Antud juhul ei ole põhjust eeldada, et potentsiaalselt sobilikud alad oleksid mõne liigi jaoks populatsiooni oluliseks elupaigaks, mis mõjutaks liigi arvukust.**

Samuti võib oluline mõju esineda kui tuulepark hakkaks mõjutama kriitilisi liikumiskoridore. Seega on väga oluline vältida rohevõrgustiku koridoride olulist killustamist. Antud juhul soovitakse Valga üldplaneeringuga juba täpsustada maakonnaplaneeringu rohevõrgustiku koridoride paiknemist neid laiendades. Kavandatav rohekoridoride laiendamine tagab nende parema toimimise ja säilimise ka tuulepargi rajamisel. Planeeringu koostamisel väljatöötatud tuulikute paigutuslahenduse puhul ei ole oodata, et rohekoridoride toimivus katkeks. Piirkonna jaoks olulisimaks rohekoridoriks võib pidada

¹¹⁴ Helldin, J.O., Jung, J., Neumann, W., Olsson, M., Skarin, A., Widemo, F. 2012. The impacts of wind power on terrestrial mammals. Swedish Environmental Protection Agency Report 6510.

¹¹⁵ The Wildlife Society. 2007. Impacts of Wind Energy Facilities on Wildlife and Wildlife Habitat. The Wildlife Society Technical Review 07-2.

¹¹⁶ Lopucki, R., Mroz, I. 2016. An assessment of non-volant terrestrial vertebrates response to wind farms – a study of small mammals. Environmental Monitoring and Assessment- 2016; 188: 122.

¹¹⁷ Lopucki, R., Klich, D., Gielarek, S. 2017. Do terrestrial animals avoid areas close to turbines in functioning wind farms in agricultural landscapes? Environmental Monitoring and Assessment. 2017; 189(7): 343.

¹¹⁸ Walter WD, Leslie Jr DM, and Jenks JA. 2006. Response of Rocky Mountain elk (*Cervus elaphus*) to windpower development. The American Midland Naturalist 156:363-375.

¹¹⁹ American Wind Wildlife Institute (AWWI). 2021. Wind Turbine Interactions with Wildlife and Their Habitats: A Summary of Research Results and Priority Questions. Washington, DC. Available at www.awwi.org

Väike Emajõe kaldaalasid hõlmavat koridori. Tuulikute kaugus veekogust on kavandatud vähemalt 300 m. Valdavalt ei ole tuulikuid kavandatud jõe ürgoru alale. Erandiks on tuulikud positsioon 1 ja 2, mis jäävad oru veerele. Arvestades keerukamat asukohta on antud tuulikute edasise projekteerimise ja ehituse puhul vajalik arvestada võimalikult minimaalse kaldaastangu kahjustamise vajadusega (meetmed esitatud ptk 4.1.10.7). Arvestades siiski, et Väike Emajõe kaldaaladel säilib vaba liikumist võimaldav koridor ning rohevõrgustikus paiknevad tuulikud on kavandatud omavaheliste vahekaugustega, mis ületavad 450 m, siis ei ole oodata piirkonnas rohevõrgustiku sidususe olulist halvenemist.

4.1.6.4 Mõju kliimamuutuste leevendamisele ja nendega kohanemisele

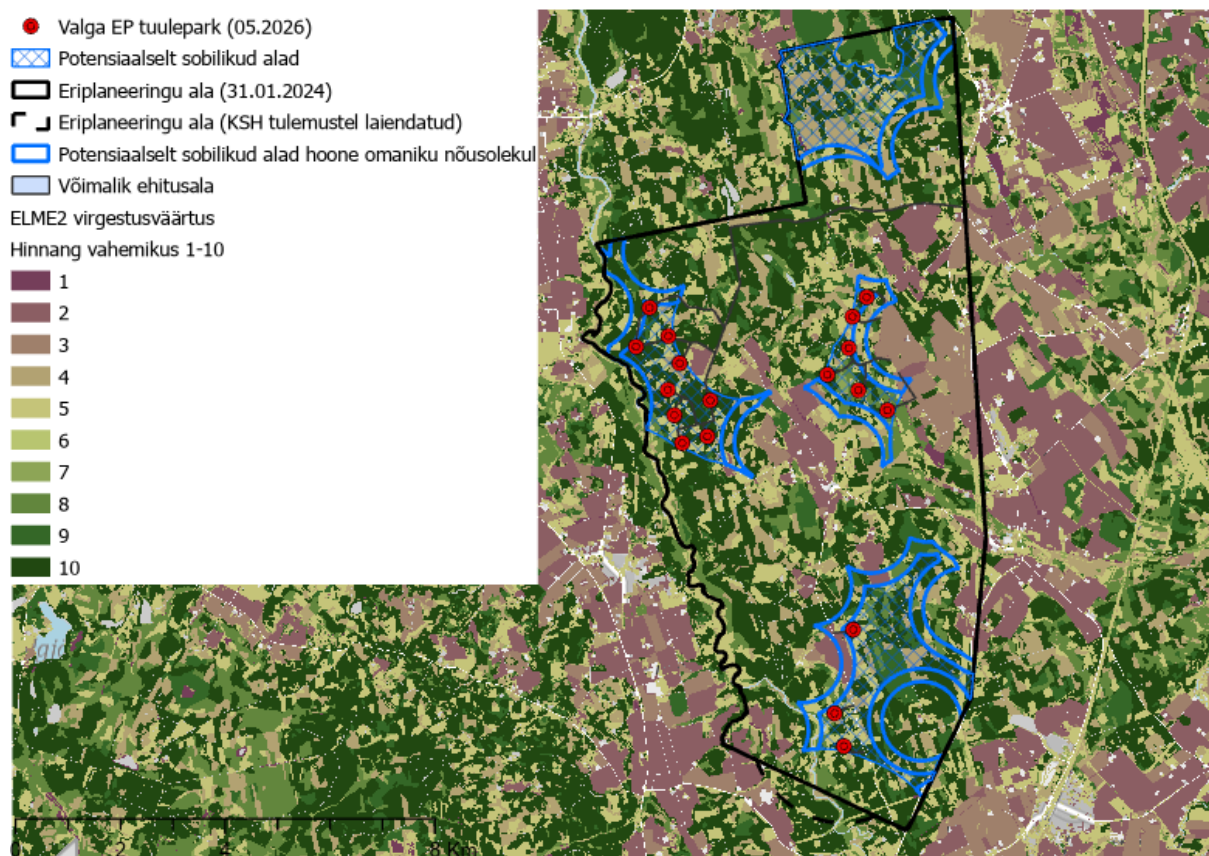
Kliimamuutuste mõjuga kohanemise all mõistame kliimamuutuste poolt põhjustatud riskide maandamist ja tegevusraamistikku, et suurendada nii ühiskonna kui ka ökosüsteemide valmisolekut ja vastupanuvõimet kliimamuutustele. Paljud kliimamuutustega kaasnevad nähtused – sagenevad tormid, tulvad, suurenev sademete hulk, üleujutused, temperatuuri äärmused jm ekstreemsed ilmastikunähtused – on vähemalt osaliselt leevendatavad rohealade planeerimise kaudu. Samas tuleb arvestada, et tuuleparke kavandatakse vähendamaks fossiilkütuste põletamisel tekkivaid CO₂ heitmeid ning seeläbi pidurdamaks kliimamuutusi. Kavandatava tegevuse mõju kliimamuutustele, sh maakasutuse muutuse mõju hinnatakse ptk 4.8.

4.1.6.5 Mõju rohemajanduse, sh puhkemajanduse edendamisele

Rohevõrgustiku vabaõhu puhkefunktsioon on oluline eeskätt linnalise asustusega aladel, nende vahetus läheduses ja traditsioonilistes, väljakujunenud puhkemajandusliku taristuga looduslikes puhkepiirkondades.

ELME2 projekti üleriigilise maismaaökosüsteemide seisundi ja looduse hüvede baastasemete hindamise-kaardistamise töö raames loodud eksperthinnangutel põhinev eri tüüpi ja looduslikkusega ökosüsteemide virgestusväärtuste (punktisumma skaalal 1 kuni 10) rasterkihi¹²⁰ alusel seisuga september 2023 esineb potentsiaalselt sobilike alade puhul kõrge virgestusväärtusega alasid (Joonis 41). Eeskätt on kõrge virgestusväärtusega ala 3. Tuulepargi rajamisel esineb seega rohevõrgustiku virgestusväärtusele ebasoodne mõju. Tuulikute asukohtade määramisel tuleb eelistada võimalusel madalama virgestusväärtusega alasid. Väljatöötatud tuulikute paigustuslahenduse korral esineb kõrge virgestusväärtusega aladele eeldatavalt ebasoodne mõju. 7 tuulikupositsiooni kattub kõrge virgestusväärtusega alaga (hinnang 8-10), 13 keskmise virgestusväärtusega alaga (4-7) ja 3 madala virgestusväärtusega alaga (hinnang 1-3). Samas ei paikne ELME2 kohasel kõrge virgestusväärtusega aladel antud juhul puhkeotstarbelist taristut vms rohevõrgustiku puhkeväärtust suurendavaid objekte. Eeskätt on puhkeväärtus antud piirkonnas seotud Väike Emajõega ning Väike Emajõe ürgoru ulatuses tuulikuid ei rajata. Seoses ürgoru reljeefiga ning Väike Emajõe kallaste metsasusega ei muutu vaated Väike Emajõelt oluliselt. Eelnevast lähtuvalt ei ole oodata tuulepargi rajamisega kaasnevana olulist ebasoodsat mõju rohevõrgustiku puhkeväärtusele.

¹²⁰ <https://www.arcgis.com/home/item.html?id=fda2ab5868204eeb8eb2427db86ee440>

Joonis 41. Potentsiaalselt sobilike alade kattuvus maismaaökosüsteemide virgestusväärtustega. Kaardi alus: Keskkonnaagentuuri ELME2 projekti virgestusväärtuse kaart.

4.1.6.6 Võimalikud koosmõjud

Rohevõrgustikule avalduvad võimalikud koosmõjud on seotud eelkõige maakasutuse muutuste, metsamaa raadamise, teede ja tehnilise taristu rajamise, kuivenduse, metsamajanduse ning teiste arenduste kumuleeruva mõjuga rohevõrgustiku sidususele ja kvaliteedile. KSH koostamisel ei tuvastatud selliseid teadaolevaid planeeringuid või projekte, mille mõjupiirkond kattuks kavandatava tuulepargiga selliselt, et võiks tekkida piirkonna rohevõrgustiku toimivust oluliselt halvendav koosmõju.

4.1.6.7 Meetmed ja edasiste uuringute ja hindamise vajadus

Meetmed tuulepargi kavandamiseks:

- Tuulepargi ehitusalade kavandamisel **ei tohi looduslike alade osakaal ühelgi rohevõrgustiku elemendil väheneda alla 90%**. Lisaks tuleb tuulikute ja nendega seotud taristu paigutamisel rohevõrgustikus tagada minimaalne rohevõrgustiku killustamine. Koridoride puhul eelistada tuulikute asukohtadena koridori servaalasid ning minimeerida koridoride risti suunas killustamist uute teedega.
- Valga valla üldplaneeringuga on kavandamisel tuulepargi piirkonnas maakonnaplaneeringu rohevõrgustiku täpsustamine viisil, mis aitab leevendada ka tuulepargi rajamisega kaasnevat mõju rohevõrgustikule. Üldplaneeringuga tuleb piirkonnas maakonnaplaneeringu rohevõrgustikku täpsustada Joonis 38 esitatud viisil.
- Väike Emajõe kallastel tuleb säilitada minimaalselt 500 m laiune rohevõrgustiku koridor (arvestades mõlemat kallast).
- Metsamaa raadamist tuleb rohevõrgustiku aladel üldjuhul vältida. Kuna tuulepargi rajamisel ei ole see täielikult võimalik, siis tuleb raadatava metsaala ulatust minimeerida. Samuti tuleb

maksimaalselt kasutada ligipääsuteedena juba olemasolevaid teid, sh kaaluda võimalusi avalikult kasutusega teede kauguspiirangu vähendamiseks jäätumistvastaste meetmetega. Tuulikute montaažiplatside projekteerimisel eelistada lahendusi, mille korral raadatav ala on minimaalne (nt kasutada ära juurdepääsuteid platside osana).

- Tuulepargi projekteerimisel tuleb vältida kahepaiksete sigimisveekogude hävimist või olulist mõjutamist. Juhul, kui see on möödapääsmatu, on vajalik rajada kahepaiksetele sigimiseks sobivaid asendusveekogusid. Juhul kui tuulepargi osana kavandatakse veekogusid (nt kraave või tuletõrjeeveehoidlaid), siis kavandada need viisil, mis võimaldavad neil toimida ka kahepaiksete sigimisveekogudena. Samas ei tohi selliseid kahepaiksetele sobivaid veekogusid rajada lähemale kui 200 m tuulikute vältimaks nahkhiirte meelitamist tuulikute juurde.
- Rohevõrgustiku tugialadel tuleb vältida veel kuivendamata või nõrgema kuivenduse mõjuga metsaalade täiendamist, kuna see vähendaks ala elurikkust ning tugiala ökoloogilist ja kliimamuutuste leevendamise seonduvat väärtust.
- Ptk 4.1.3.3 esitatud meede metsise elupaikadevahelise sidususe säilitamiseks toimib ühtlasi ka rohevõrgustiku sidususe toimimist tagava meetmena. Murakasoo/Naadimõtsa võrdlemisi loodusliku metsaala säilitamiseks sidusust toetava astmelauana tuleb loobuda alal 4 tuulikute 3, 4, 6, 8 kavandamisest ja tuulik 5 nihutada maksimaalselt metsise mänguala tsentrist eemale.

4.1.7 Mõju metsloomadele (v.a linnud ja nahkhiired)

Mõju metsloomadele on käsitletud rohevõrgustiku mõjude hindamisel ptk 4.1.7.

KSH programmi avaliku arutelu käigus tõstatati võimaliku mõjuna mõju lendoravale. Lendorav kuulub Eestis I kaitsekategooriasse. Vastavalt Eesti ohustatud liikide Punase nimestiku hindamiskriteeriumitele kuulub lendorav 2018. aastal tehtud hindamise alusel kategooriasse "kriitiliselt ohustatud". Lendorav on kantud Loodusdirektiivi II ja IV lisasse. Lendoravate elumus ja populatsiooni suurus on seotud elupaikade hävimisega peamiselt metsamajanduse tagajärjel. Lendorava eelistatud elupaigaks on viljaka kasvukoha vanad haava-kuuse metsad. Sagedaseim lendorava elupaik on 80–100 aastat vana puistu. Lendorav on Eestis oma levila läänepiiril, lokaalse levikuga liik, kes praeguste andmete kohaselt esineb veel vaid Alutaguse piirkonnas Kirde-Eestis¹²¹.

Võimalike lendorava elupaikade esinemise osas piirkonnas konsulteeriti ka lendoravate eksperdi Uudo Timmiga. Tema hinnangul on Valgamaal lendorava esinemise tõenäosus üsna olematu, kuid täielikult välistada seda ei saa. Aeg-ajalt on Kagu-Eestist lendoravate esinemise kohta teateid olnud, kuid seni pole ükski neist siiski vettpidavat kinnitust leidnud. Antud juhul ei õnnestunud tuvastada, et piirkonnas lendoravat esineks. Seega võib hinnata, et oluline mõju lendoravale on ebatõenäoline.

4.1.8 Mõju koduloomadele

Koduloomade (k.a põllumajanduses kasutatavate loomade) osas puuduvad teaduskirjanduses andmed, et tuulikud võiksid neid kuidagi oluliselt mõjutada. Samas teadusartikleid, mis käsitlevad tuulikute mõju koduloomadele, on vaid üksikuid.

Üldjuhul on maailmapraktikas võrdlemisi sage põllumajandusliku tootmise (sh lamba- ja kitsekasvatuse) koostoimimine tuuleparkidega. Poolas läbi viidud tuulikute mõju uuringus noorte hanede stressiparameetritele ja kaalutõusule leiti, et tuuliku vahetusse lähedusse (50 m) paigutatud 5 nädala vanused haned võtsid 12 nädala jooksul vähem kaalust juurde ja nende stressihormoonitase veres oli suurem võrreldes teise hane grupiga, mis paigutati tuulikust 500 m kaugusele¹²². Sarnane

¹²¹ Lendorava (*Pteromys volans*) kaitse tegevuskava. KINNITATUD Keskkonnaameti 4.01.2023 korraldusega nr 1-3/23/2.

¹²² Mikołajczak, J., Borowski, S., Marć-Pieńkowska, J., Odrowąż-Sypniewska, G., Bernacki, Z., Siódmiak, J., Szterk, P., 2013. Preliminary studies on the reaction of growing geese (*Anser anser* f. *domestica*) to the proximity of wind turbines. Polish Journal of Veterinary Sciences Vol. 16, No. 4 (2013), 679–686.

uuring on läbi viidud ka sigadega. Leiti, et sigade kasvatamine tuuliku vahetus läheduses (50 m) põhjustas lihaste pH, heemipigmentide ja heemse raua vähenemist ning C18:3n-3 rasvhappe sisalduse vähenemist nimmelihases.¹²³ Seega saab öelda, et teadaolevatele andmetele tuginedes ei ole välistatud, et tuuliku vahetuses läheduses viibimine tekitab stressi, mis võib mõjutada nende kasvu ning seega ka põllumajandustoodangu kvaliteeti.

PRIA loomade registri tegevuskohtade andmetel kavandatavatest tuulikute 1 km raadiusesse loomakasvatushooneid (va mesilad) ei jää. Seega ei ole oodata, et tuulepargi rajamine kariloomi oluliselt mõjutaks. Küll aga jääb planeeringualale ja ka potentsiaalselt sobilikele aladele mesilaid. Teadaolevalt ei kaasne tänapäevaste tuulikute töötamisel mõju mesilastele¹²⁴.

4.1.9 Mõju kaitsealadele

4.1.9.1 Hindamise metoodika

Looduskaitseaduse alusel kaitstavatele aladele mõju hindamisel lähtutakse vastava ala kaitse-eesmärgist, mis on määratud ala kaitse-eeskirjaga (vm kaitse alla võtmise dokumendiga). Juhul kui ala kohta on olemas kaitsekorralduskava, siis lähtutakse kaitse-eesmärgi osas lisaks ka kaitsekorralduskavast, mis kaitse-eesmärki täpsustab. Lähtutakse põhimõttest, et kavandatud tegevusega ei tohi kahjustada vastava ala kaitse-eesmärke.

4.1.9.2 Hindamise tulemused

Esmase kaardianalüüsiga on potentsiaalselt sobilike aladena välistatud looduskaitseaduse kohaste kaitsealade, hoialade ja püsielupaikade esinemisalad. Sellest lähtuvalt ei ole kavandatava tegevusega kaasnevana oodata otsest olulist ebasoodsat mõju kaitsealadele, hoialadele, püsielupaikadele ja nende kaitse-eesmärkidele.

Taimestiku kaitseks moodustatud alade puhul võib mõju pidada välistatuks üldjuhul 100 m kaugusel alast¹²⁵. Eriti tundlike märgalade puhul võib võimaliku mõjuala ulatuseks hinnata kuni 250 m. Püsielupaikadest ei saa sellest lähtuvalt välistada mõju **Sauniku käpaliste püsielupaigale (KLO3001211)**, mis jääb 100 m kaugusele potentsiaalselt sobilikust alast 1. Püsielupaik on moodustatud märgalal kasvavate taimeliikide kaitseks. Kuna püsielupaiga kaitse-eesmärgid kattuvad suuresti Sauniku loodusala kaitse-eesmärkidega, siis on mõju kaitseväärtustele hinnatud Natura hindamise raames (ptk 4.1.1). Asjakohased on püsielupaiga kaitse-eesmärkide kaitseks samade meetmete rakendamine, nagu Sauniku loodusala suhtes. Hinnangut siinkohal ei korrata.

EOÜ maismaalinnustiku analüüsi¹²⁶ kohaselt on linnustiku puhul kõige tundlikumaks liigiks must-toonekurg, kelle puhul potentsiaalne mõjuala (tsoon 3 ala) võib ulatuda 14 kilomeetrini. Väike-konnakotka puhul on potentsiaalne mõjuala 3,5 km pesast, kalakotkal 9 km ja metsisel 1 km elupaigast ning elupaikade vahelised ühenduskoridorid.

Püsielupaikadest ei saa välistada eelneva alusel mõju **Rampe must-toonekure püsielupaiga (KLO3002099)**, **Mõneku must-toonekure püsielupaiga (KLO3000519)** ja **Soontaga looduskaitseala**

¹²³ Karwowska, M., Mikołajczak, J., Dolatowski, Z.J., Borowski, S., 2015. The effect of varying distances from the wind turbine on meat quality of growing-finishing pigs. Ann. Anim. Sci., Vol. 15, No. 4 (2015) 1043–1054.

¹²⁴ Fourrier, J.; Fontaine, O.; Peter, M.; Vallon, J.; Allier, F.; Basso, B.; Decourtye, A. (2023). Is it safe for honey bee colonies to locate apiaries near wind turbines?. Entomologia Generalis, 43(4), 799–809. https://www.researchgate.net/publication/374184316_Is_it_safe_for_honey_bee_colonies_to_locate_apiaries_near_wind_turbines

¹²⁵ Maismaa tuuleparkide mõjust elustikule ja Keskkonnaameti soovitusel nende planeerimise kohta kohaliku omavalitsuse üldplaneeringutes (seisuga 10.11.2021).

¹²⁶ <https://kliimaministeerium.ee/elurikkus-keskkonnakaitse/looduskaitse/uuringud-projektid-ja-analuusid#analuuks-ja-lisad>

(KLO1000264) kaitse-eesmärkidele. Mõlemad püsielupaigad ja kaitseala jäävad potentsiaalsete tuulepargi alade võimalikku must-toonekure mõjualasse (EOÜ analüüsi alusel kuni 14 km). Samuti jääb potentsiaalselt sobiliku ala TU4 mõjualasse **Supa väike-konnakotka püsielupaik (KLO3001727)**.

Püsielupaikadest võib mõju esineda ka **Virna metsise püsielupaigale (KLO3000076)**, mis jääb kolme potentsiaalselt sobiliku ala vahele. Esineda võib mõju püsielupaiga kaitse-eesmärgiks oleva liigi elupaikade vahelisele sidususele (täpsemalt käsitletud 4.1.3.2.5).

Linnustiku mõjusid on käsitletud KSH aruande osas 4.1.3. Järgnevas tabelis on mõju hinnang ja meetmed kaitsealuse ala kaitse-eesmärkide suhtes esitatud lühidalt.

Tabel 12. Mõju kaitsealadele.

Kaitseala	Kaugus potentsiaalse eelvaliku alast	Kaitseala kaitse-eesmärk	Mõju kaitsealale ja selle kaitse-eesmärkidele	Meetmed
Rampe must-toonekure PEP	TU4 piirist 2,4 km	Must-toonekurg Elupaik KLO9128282 on üle 10 aasta asustamata ja pesa hävinud.	Välitööde käigus liiki ühelgi potentsiaalselt sobilikul alal ei kohatud ja mõlemad püsielupaigad on olnud väga pikka aega asustamata.	Rakendada püsielupaikade taastasutamise võimaluse säilimiseks must-toonekure registrisse kantud elupaikade suhtes 3 km puhvrit (arvestades et tegu on väga pikk aega mitteasustatud elupaikadega).
Mõneku must-toonekure PEP	TU4 3,7 km	Must-toonekurg Elupaik KLO9133649 on olnud asustamata üle 10 aasta ja pesad on varisenud.	GPSiga varustatud must-toonekurgede andmete alusel jääb TU4 alale ja TU2 ala lähialale kasutatavaid toitumisveekogusid ¹²⁷ . Must-toonekure arvukuse languse peamiseks põhjuseks peetakse just toitumisalade degradeerumisest ja toidu kättesaadavuse halvenemisest tulenevat madalat produktiivsust ^{128, 129} .	Rakendada GPS andmete alusel oluliste toitumisveekogude suhtes 500 m puhvrit kuhu tuulikuid ei rajata. Meetmete rakendamisel on võimalik olulist ebasoodsat mõju PEP-idele vältida.
Soontaga looduskaitseala	TU1 1,8 km, alale jäävad kalakotka, must-	1) nõukogu direktiivi 92/43/EMÜ looduslike	Mõju võib esineda must-toonekure, kalakotka ja metsise osas.	Must-toonekure osas rakendada sama meedet kui

¹²⁷ Kotkaklubi. 2022. Satelliit- ja GSM-põhiste saatjatega varustatud kotkaste ja must-toonekurgede info soetamine ja pesitsusaegse info analüüs ja must-toonekurgede tugitoitmine.

¹²⁸ Rosenvald R, Lõhmus A. 2003. Nesting of the black stork (*Ciconia nigra*) and white-tailed eagle (*Haliaeetus albicilla*) in relation to forest management. Forest Ecology and Management 185: 217–223.

¹²⁹ Väli Ü, Nellis R, Kaldma K, Vainu O, Sellis U. 2021. Must-toonekure arvukus, sigimisedukus ja ellujäämus Eestis aastatel 1991–2020. Hirundo 2: 20–39.

Kaitseala	Kaugus potentsiaalse eelvaliku alast	Kaitseala kaitse- eesmärk	Mõju kaitsealale ja selle kaitse- eesmärkidele	Meetmed
	toonekure ja metsise elupaigad u 3 km.	elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta I lisas nimetatud elupaigatüüpide - lamminiitide (6450), vanade loodusemetsade (9010*), rohunditerikaste kuusikute (9050), soostuvate ja soo-lehtmetsade (9080*) ning siirdesoo- ja rabametsade (91D0*) kaitseks; 2) nõukogu direktiivi 79/409/EMÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta I lisas nimetatud liikide, kes on ühtlasi I ja II kategooria kaitsealused liigid, kaitseks (must-toonekurg, kalakotkas ja metsis); 3) alale tüüpilise II kategooria kaitsealuse taimeliigi - palu- karukella (<i>Pulsatilla patens</i>) kaitseks; 4) hariliku männi genofondi säilitamiseks.	Alale jääv must-toonekure elupaik KLO9128283 on olnud asustamata 24 aastat. Seega otsest reaalselt mõju tuulepargi rajamisel ei saa esineda. Tuulepargi rajamine võib mõjutada kaudselt elupaiga taasisustamist. Kalakotka elupaik KLO9129625 on olnud viimase 5 aasta jooksul asustatud. Kalakotka elupaiga osas on tagatud MLA kohane tsoon 1 ala. Tsoon 3 alasse jääb TU1, kuid arvestades, et peamised toitumisalad on seotud tõenäoliselt Võrtsjärve ning Väikese-Emajõega, siis TU1 ala eeldatavasse lennukoridori ei jää. Kalakotkast on kohatud toitumas Väike Emajõel. Veekogu vahetusse lähedusse tuulikute rajamisel võib esineda kokkupõrkerisk. Metsise ja teiste kanaliste puhul on leitud, et tuulikute mõju ulatub kuni 1 km	Mõneku ja Rampe PEP puhul. Kalakotka osas vältida tuulikute rajamist Väike Emajõe ürgorgu. Tagada vähemalt 300 m ulatusega tuulikutevaba ala jõe kallastel.

Kaitseala	Kaugus potentsiaalse eelvaliku alast	Kaitseala kaitse-eesmärk	Mõju kaitsealale ja selle kaitse-eesmärkidele	Meetmed
			kaugusele ¹³⁰ , ¹³¹ , ¹³² . Antud juhul on see kaugus tagatud. Samuti ei jää üksi potentsiaalselt sobilikest aladest Soontaga ja teiste lähedal asuvate metsis elupaikade vahele. Seega metsise elupaikade sidusust ei mõjutata. Mõju puudub ja meetmeid kavandada vaja ei ole.	
Supa väike-konnakotka PEP	TU4 piirist 2,9 km	Väike-konnakotkas	Tagatud on tavapärase kodupiirkonna (2 km) ulatus. Arvestades TU4 ala iseloomu (metsala), siis alal liigi jaoks olulised toitumisalad puuduvad. Mõju antud PEP-ile puudub.	
Virna metsise PEP	TU1, TU2 ja TU3 1 km	Metsise elupaik ja mänguala	Metsise ja teiste kanaliste puhul on leitud, et tuulikute mõju ulatub kuni 1 km kaugusele ¹³³ , ¹³⁴ , ¹³⁵ . Seega on esmases kaardianalüüsis välistatud PEPist 1 km	Parimaks meetmeks vähendamaks võimalikke häiringuid PEP-ile ja tagamaks sidusust teiste metsise

¹³⁰ Kämmerle, J.-L., Taubmann, J., Andrén, H., Fiedler, W., Coppes, J. (2021). Environmental and seasonal correlates of capercaillie movement traits in a Swedish wind farm. Ecology and Evolution, 11: 11762–11773. doi: 10.1002/ece3.7922.

¹³¹ Taubmann, J., Kämmerle, J.-L., Andrén, H., Braunisch, V., Storch, I., Fiedler, W., Suchant, R., Coppes, J. (2021). Wind energy facilities affect resource selection of capercaillie Tetrao urogallus. Wildlife Biology. doi: 10.2981/wlb.00737.

¹³² Maismaa tuuleparkide mõjust elustikule ja Keskkonnaameti soovitusend nende planeerimise kohta kohaliku omavalitsuse üldplaneeringutes (seisuga 10.11.2021). Keskkonnaamet.

¹³³ Kämmerle, J.-L., Taubmann, J., Andrén, H., Fiedler, W., Coppes, J. (2021). Environmental and seasonal correlates of capercaillie movement traits in a Swedish wind farm. Ecology and Evolution, 11: 11762–11773. doi: 10.1002/ece3.7922.

¹³⁴ Taubmann, J., Kämmerle, J.-L., Andrén, H., Braunisch, V., Storch, I., Fiedler, W., Suchant, R., Coppes, J. (2021). Wind energy facilities affect resource selection of capercaillie Tetrao urogallus. Wildlife Biology. doi: 10.2981/wlb.00737.

¹³⁵ Maismaa tuuleparkide mõjust elustikule ja Keskkonnaameti soovitusend nende planeerimise kohta kohaliku omavalitsuse üldplaneeringutes (seisuga 10.11.2021). Keskkonnaamet.

Kaitseala	Kaugus potentsiaalse eelvaliku alast	Kaitseala kaitse-eesmärk	Mõju kaitsealale ja selle eesmärkidele	Meetmed
			mõjuala tuulepargi asukohana. Olukorras kus tuulepargid hakkaksid PEPI kolmest küljest ümbritsema, tekib mõju metsise elupaiga sidususele teiste elupaikadega. Võimalik tuulepargi juurdepääsutee külgneb metsise PEP-iga. Tuulepargi ehitustegevus (eeskätt transport) võib põhjustada häiringuid.	elupaikadega on loobuda TU1 alale tuulepargi rajamisest. See tagaks sidususe säilimise Virna PEPI ja metsise elupaiga KLO9131764 vahel, mis omakorda on seotud Soontaga LKA-le jääva metsise elupaigaga. PEPIga külgneva tee ehituse ja kasutusega seonduvaid mõjusid tuleb leevendada ajalise piiranguga.

4.1.9.3 Meetmed, edasiste uuringute ja hindamise vajadus

Meetmed tuulepargi kavandamiseks:

- Rakendada püsielupaikade taasisustamise võimaluse säilimiseks must-toonekure registrisse kantud elupaikade suhtes vähemalt 3 km puhvrit (arvestades, et tegu on väga pikk aega mitteasustatud elupaikadega). Rakendada GPS andmete alusel oluliste toitumisveekogude suhtes 500 m puhvrit kuhu tuulikuid ei rajata.
- Loobuda TU1 alale tuulepargi rajamisest.
- Rakendada Väike Emajõe 300 m puhvrit kuhu tuulikuid ei rajata.
- Põhivõrguga võrguühenduste kavandamisel tuleb vältida maakaabli trassi asukohana püsielupaikade esinemisalasid ja kaitsealasid.
- Virna metsise püsielupaigaga külgneva tee ümberehitamisel tuleb arvestada püsielupaiga veerežiimi säilitamise vajadusega. Tegevused, mis võivad põhjustada püsielupaigas püsivat kuivendustegevust, ei ole lubatavad.
- Ehitustegevust, mürarikast transporti ja hilisemaid võimalikke tuulikute mürarikkaid hooldustöid Virna metsise püsielupaiga lähialal on oluline piirata hilistalvel ja kevadel, kui on kanaliste mänguaeg. Põhiline mäng toimub hommikuti päikesetõusu ajal. Et vähendada ehitusmüra ja muid häiringuid, on kogu ehitustegevus ja sellega kaasnev (sh pinnase vedu, metsaraie jne) 500 m kauguseni mängualast keelatud ajavahemikus 01.03–15.05 alates 1,5 tundi enne päikeseloojangut kuni kella 10:00-ni hommikul.
- Virna metsise elupaiga sidususe tagamiseks lõunapoolsete elupaikadega tuleb Murakasoo elupaiga funktsiooni säilimiseks astmelauana loobuda alal TU4 tuulikute 3, 4, 6, 8 kavandamisest ja tuulik 5 nihutada maksimaalselt metsise mänguala tsentrist eemale.

4.1.10 Mõju veestikule

4.1.10.1 Hindamise metoodika

Mõju veestikule hinnati eriplaneeringu aladel kaardistatud potentsiaalselt sobilikel aladel. Selleks analüüsiti olemasolevaid andmeid pinnaveekogude, maaparandussüsteemide, märgalade ja põhjavee kaitstuse osas. Hindamise eesmärk oli selgitada potentsiaalselt sobilikel aladel teadaolevad veekaitseks olulised alad, mille vältimisel ehitusalana on võimalik vältida olulist ebasoodsat mõju veestikule.

Teadmiste lüngad. Potentsiaalselt sobilikel aladel ei ole KSH koostamise ajaks tehtud tuulikupositsioonide põhiseid ehitusgeoloogilisi ega hüdrogeoloogilisi uuringuid. Arvestades eriplaneeringu asukoha eelvaliku täpsusastet, ei ole nende uuringute läbiviimine KSH raames vajalik, kuna täpne vundamendilahendus ja ehitusaegse veetõrje vajadus selguvad projekteerimisel. Määramatuse vähendamiseks lähtuti hindamisel ettevaatuspõhimõttest ning arvestati võimalike ebasoodsamate tingimustega vundamendi mõõtmete ja ehitusaegse vee ärajuhtimise vajaduse osas. Projekteerimisetapis tuleb koostada ehitusgeoloogiline uuring, mille alusel täpsustatakse mõju pinna- ja põhjaveele ning vajadusel kavandatakse täiendavad leevendusmeetmed.

4.1.10.2 Mõju pinnaveele

Tuulepargi rajamisega saab potentsiaalselt esineda ehitusetapis mõju veekogudele juhul kui ehitustegevust kavandatakse veekogudele (nt juurdepääsuteede sillad või truubid) või nende kaldaaladele. Ehitusaegseks riskiks on eeskätt heljumi ja naftasaaduste sattumine veekogudesse. Tuulepargi kasutusetapis võib potentsiaalselt mõju veekogudele avalduda peamiselt avariiolekorras (nt õlide lekked).

Arvestama peab, et veekogude kaitseks kehtivad neile looduskaitseaduse alusel ehituskeeluvööndid. Kuna piirkonna näol on tegu valdavalt metsamaadega, siis tuleb arvestada erisusega, et jõe kaldal metsamaal metsaseaduse § 3 lg 2 tähenduses ulatub ehituskeeluvöönd ranna või kalda piiranguvööndi piirini. Tuulepargiga seotud infrastruktuuri kavandamisel tuleb samuti arvestada looduskaitseaduse kohaseid veekogu kaldaaladel kehtivaid kitsendusi.

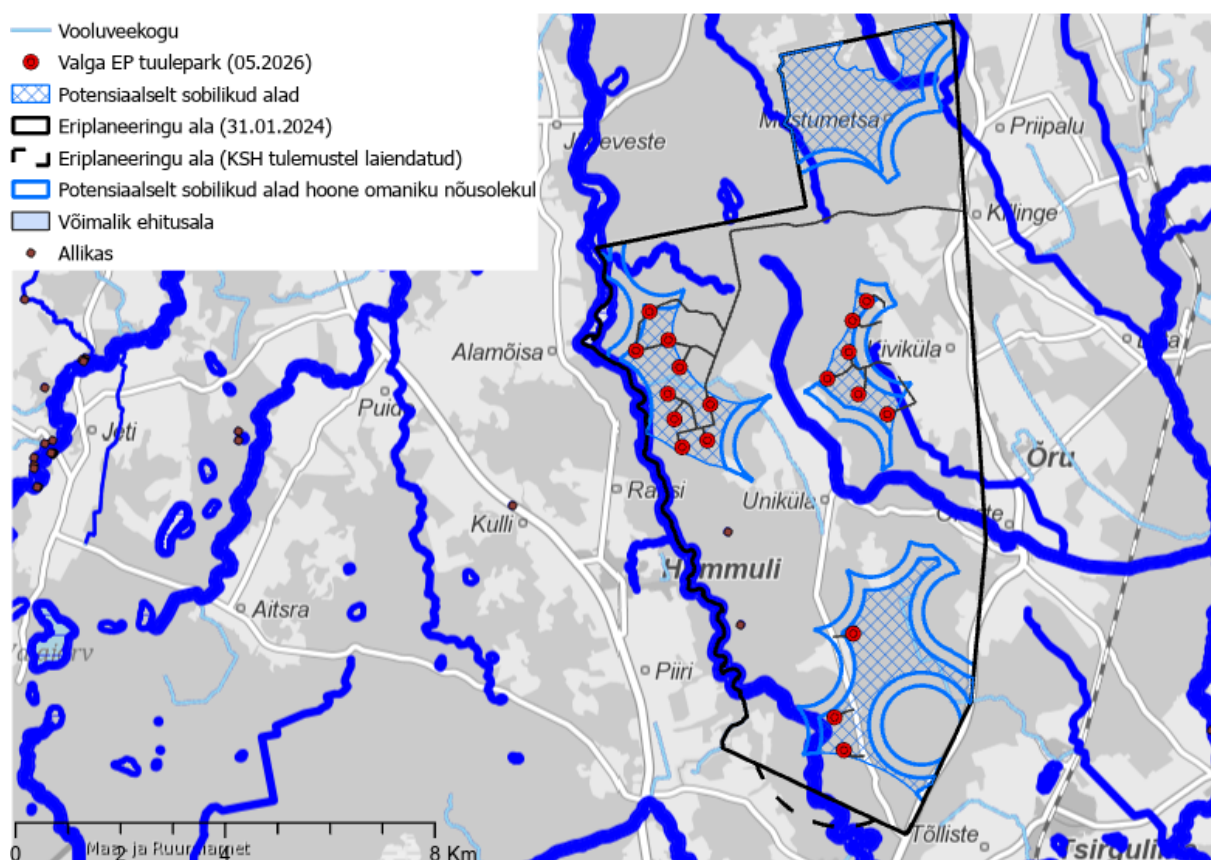
Potentsiaalsetelelt sobilikele aladele ei jää EELIS (sisuga 25.09.2024) andmetel seisuveekogusid. ETAK andmete alusel paikneb potentsiaalselt sobilikel aladel mitmeid seisuveekogusid, mis ei ole seotud EELIS andmebaasiga (tegu on väikeveekogudega nagu nt metsamajanduse tuletõrje veevõtukohtad jms). Küll aga esineb kattuvus vooluveekogudega, mille osas on andmed esitatud Tabel 13-s.

Tabel 13. Vooluveekogude kattuvus potentsiaalselt sobilike aladega. Alus: EELIS 25.09.2024.

Kood	Nimi	Ehituskeeluvööndi ulatus, m	Alale jääva veekogu osa pikkus, km
Potentsiaalselt sobilik ala 1			
VEE1012800	Sauniku oja	50	0,55
VEE1012700	Soontaga oja	25	0,80
KOKKU Potentsiaalselt sobilik ala 1			1,35
Potentsiaalselt sobilik ala 2			
VEE1011800	Raamsoo oja	25	0,09
KOKKU Potentsiaalselt sobilik ala 2			0,09
Potentsiaalselt sobilik ala 3			
VEE1008219	Kalda kraav	0	1,41
KOKKU Potentsiaalselt sobilik ala 3			1,41
Potentsiaalselt sobilik ala 4			

Kood	Nimi	Ehituskeeluvööndi ulatus, m	Alale jääva veekogu osa pikkus, km
VEE1011902	Naadimõtsa kraav	0	2,17
VEE1008200	Väike Emajõgi	50	0,26
KOKKU Potentsiaalselt sobilik ala 4			2,43

Potentsiaalselt sobilikke alasid 1 ja 3 võib paigutuslikult pidada veekogude poolt killustatuks (Joonis 42). Potentsiaalselt sobilikku ala 1 läbib Sauniku oja (ehituskeeluvöönd 50 m) ja potentsiaalselt sobilikku ala 3 läbib Kalda kraav (ehituskeeluvöönd 0 m). Lisaks läbib potentsiaalselt sobilikku ala 1 Soontaga oja (ehituskeeluvöönd 25 m), potentsiaalselt sobilikku ala 2 Raamsoo oja (ehituskeeluvöönd 25 m) ning potentsiaalselt sobilikku ala 4 Naadimõtsa kraav (ehituskeeluvöönd 0 m) ja Väike Emajõgi (ehituskeeluvöönd 50 m). Suurem killustatus veekogudega toob kaasa eeldatavalt suurema vajaduse trasside ja teede rajamisel ületada vooluveekogusid, mis võib neile põhjustada potentsiaalselt suuremat mõju (riski veekogude kallaste kahjustamiseks).

Joonis 42. Vooluveekogude ja allikate paiknemine eriplaneeringuala suhtes. Andmed seisuga 25.09.2024.

Veekogudega kattuvuse analüüsist ilmnes, et olulised veekaitse kitsendused esinevad potentsiaalselt sobiliku ala 1 puhul. Arvestades, et linnukaitselistest asjaoludest (ptk 4.1.3) alale tuuliku ei planeerita, siis on veekogudest tulenev mõju ebaoluline.

Ehituskeeluvööndi (EKV) eesmärk on tagada kaldal asuvate looduskoosluste säilimine, inimtegevusest lähtuva kahjuliku mõju piiramine, kalda eripära arvestava asustuse suunamine ning kaldal vaba liikumise ja juurdepääsu tagamine. EKV vähendamine on seaduse järgi erand ning lubatud vaid põhjendatud vajaduse korral. Arvestades Valga vallas esinevate potentsiaalsete tuulepargi arendamiseks sobilike alade rohkest, siis EKV vähendamise vajadust ei saa olemasoleva info alusel pidada põhjendatuks. Veekogude ja nende kallaste kaitse tagamiseks ja olulise keskkonnamõju vältimiseks on kohane veekogude ehituskeeluvööndeid järgida. Kuivõrd tuulikute puhul on tegu

võrdlemisi suuremahulise ehitustegevusega, siis veekogudele avalduva olulise mõju vältimiseks on asjakohane järgida tõlgendust, mille kohaselt tuuliku ehitusalaks loetakse rootori projektsiooni maapinnal. See tagab, et reaalne ehitustegevuse ala ja ehituskeeluvööndi vahele tekib veel täiendav lisapuhver, mis aitab tagada veekogude kaitset.

Pinnaveekogudele olulise ebasoodsa mõju vältimiseks tuleks eelneva alusel seega järgida veekogude ehituskeeluvööndite ulatust ning arvata asukohavaliku aladest välja veekogude ehituskeeluvööndi ulatuses alad, mis jäävad potentsiaalselt sobilike alade äärealadele.

Väljatöötatud planeeringulahenduse korral järgitakse veekogude EKV-id. Tegevusega kaasnevana ei ole oodata veekogudele olulist ebasoodsat mõju. Võimalike ehitusaegsete mõjude vältimiseks on kavandatud meetmed ptk 4.1.10.7.

Pinnaveekogude kaitse seisukohalt võib pidada mõnevõrra probleemsemaks kavandatavate tuulikute positsioone 1 ja 2. Mõlemad positsioonid on kavandatud alale, kus Väike Emajõe ürgoru nõlv tõuseb. Põhimõttelised asukohad on mõlema positsiooni puhul kavandatud nõlva tõusu laugemasse piirkonda, kuid tegu on ehitusgeoloogiliselt keerukama asukohaga kui teiste tuulikupositsioonide puhul. Seoses avalikule teele rakenduva kauguspuhvriga ei ole võimalik antud tuuliku positsioone kavandada jöest kaugemale/teele lähemale. Tuulikuid ehitatakse iseenesest maailmapraktikas ka mägede nõlvadele ning huvitatud isiku hinnangul on antud asukohta tehniliselt võimalik tuulikuid rajada. Asukoha keerukusega seoses esineb oht nõlva kahjustamiseks ning ehitusperioodil tugevamate sadememete esinemisel nii heljumi kui võimaliku reostuse kandumiseks jökke. Riskide minimeerimiseks on esitatud meetmed ptk 4.1.10.7.

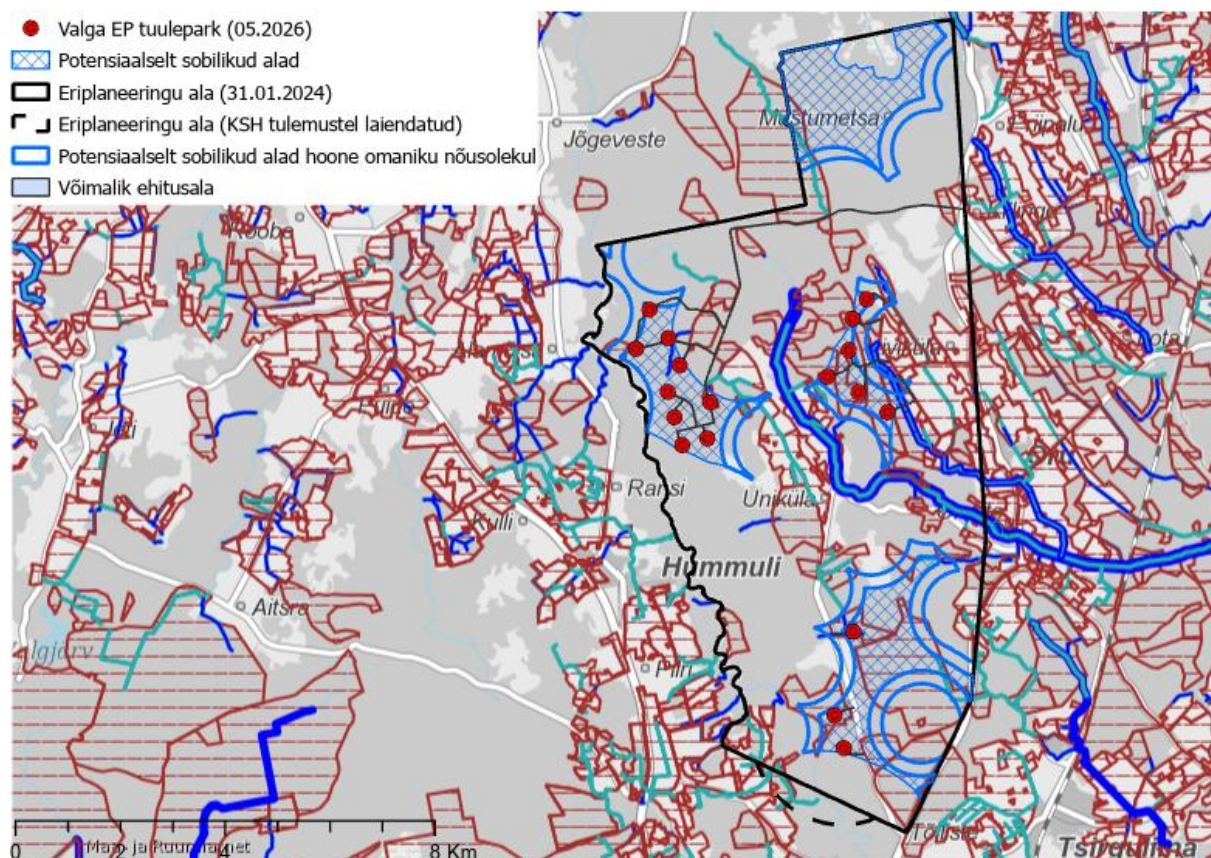
KSH aruande avalikustamisel tõstatati ka küsimus võimaliku mõju kohta Väike Emajõe vee-elustikule. Kavandatav tegevus ei hõlma tuulikute ega nendega seotud püsirajatiste paigutamist Väike Emajõe veekogusse ega selle vahetusse kaldaalasse ning planeeringulahenduses järgitakse veekogu ehituskeeluvööndit. Seetõttu ei ole tavapärase ehitus- ja kasutustegevuse korral oodata otsest mõju Väike Emajõe vee-elustikule või kalastikule. Võimalik risk on seotud eelkõige ehitusaegse heljumi, erosiooni või avariilise reostuse jõudmisega jökke, eriti tuulikupositsioonide 1 ja 2 puhul, mis paiknevad Väike Emajõe ürgoru veere läheduses. Nimetatud riski maandamiseks tuleb projekteerimisel ja ehitustööde korraldamisel ette näha nõlva püsivust, taimkatte säilitamist, sademevee juhtimist, heljumi kinnipidamist ja reostuse vältimist tagavad meetmed (meetmed esitatud ptk 4.1.10.7.). Nende meetmete rakendamisel ei ole oodata olulist ebasoodsat mõju Väike Emajõe vee-elustikule.

4.1.10.3 Mõju maaparandussüsteemidele

Maaparandus on maa kuivendamine ja niisutamine ning maa veerežiimi kahepoolne reguleerimine, maatulundusmaa viljelusväärtuse suurendamiseks ja keskkonnakaitseks. Osad potentsiaalselt sobilikud alad (2 ja 4, Joonis 43) omavad väga suurt kattuvust olemasolevate maaparandusehitiste aladega – tegu on juba muudetud veerežiimiga aladega. Potentsiaalselt sobilikud alad 1 ja 3 (Joonis 43) hõlmavad vaid väikest kattuvust maaparandusehitiste alaga. Keskkonnakasutuse vaates on asjakohane tuulepargi (jm tehisliku keskkonna) ehitamisel juba inimtegevusest mõjutatud alasid.

Maaparandussüsteemi osakaal (lähtudes Maa- ja Ruumiameti ruumiandmete andmestikust seisuga 01.09.2024. a) potentsiaalselt sobilikel aladel on järgmine:

- ala 1 6,2% (27,61 ha);
- ala 2 58,1% (74,57 ha);
- ala 3 2,3% (7,02 ha);
- ala 4 50,8% (203,44 ha).

Joonis 43. Maaparandussüsteemid eriplaneeringu alal. Alus: Maa- ja Ruumiameti ruumiandmed (maaparandussüsteemide mõjualad) 01.09.2024. a.

Kavandatav tegevus ei tohi halvendada olemasolevate maaparandusehitiste toimimist. Maaparandusehitiste kahjustamine võib põhjustada üleujutusi vastava maaparandusobjektiga seotud aladel. See omakorda võib põhjustada kahjustusi inimeste varale või looduskeskkonnale. Maaparandusehitiste toimimine on võimalik ehitustehniliselt tagada ka nende esinemisalale ehitades, kuid vajalik on projekteerimisel maaparandusehitistega arvestada, sh vajadusel kavandada nende ümbertõstmist, täiendamist vms. **Planeering ja maaparandusvõrgu alale jäävad ehitusprojektid tuleb kooskõlastada Maa-ja Ruumiametiga vastavalt maaparandusseaduse § 47 lg-le 1.**

Ebasoovitav on uute maaparandusehitiste rajamine seoses tuulepargi rajamisega aladele, kus praegusel ajal kuivendussüsteemid puuduvad. Maaparandussüsteemide rajamine vähendab alade looduslikkust ning mõjutab teadaolevalt ebasoodsalt ka süsiniku sidumist. Tuulepargi asukohtadena võiks seega pigem eelistada juba maaparandussüsteemidega kaetud alasid. Eeskätt alasid kus maaparandussüsteem on jätkuvalt toimiv.

4.1.10.4 Mõju märgaladele

Märgaladega kattuvust analüüsiti EELIS (Eesti looduse infosüsteem), Keskkonnaagentuuri andmebaasi kihi „sood“ alusel. Kasutati EELIS kihti „sood“, sest see sisaldab pigem inventeeritud looduslikke soid, sest ETAK kiht „märgalad“ on mõnevõrra laiema käsitlusega. Potentsiaalselt sobilik ala 1 ja potentsiaalselt sobiliku ala 3 põhjapoolne osa kattub nn riigi potentsiaalsete tuuleenergia EELIS arendusaladega, kus on Keskkonnaagentuuri poolt tellitud loodusuuringud. Taimestiku osas on

valminud käesoleva KSH aruande koostamise ajaks uuring ka sooelupaikade osas. KSH aruandes on vastavaid uuringutulemusi¹³⁶ kasutatud.

Peamiselt jäävad märgalade esinemise alad potentsiaalselt sobilikule alale 1 (Joonis 44). Ainult potentsiaalselt sobilikule alale 4 ei jää EELIS andmebaasi kohaseid märgalasid.

Potentsiaalselt sobilik ala 1 kattub Mustumetsa–Vaardi vahelise madalsooga, Mustumetsa kirdepoolse madalsooga ja Soontaga Pulga lammisooga. Potentsiaalselt sobilik ala 2 kattub Raamsoo säilinud loodeosa märgalaga. Potentsiaalselt sobilik ala 3 kattub Uniküla Sõgelsepa lähine siirdesooga ja Uniküla Sõgelsepa lähise madalsooga. Joonis 44-I on esitatud märgalade paiknemine potentsiaalsetelt sobilike alade piirkonnas.

Märgalad on ökoloogiliselt kõrge väärtusega ning veerežiimi muutuste suhtes väga tundlikud kooslused. Märgaladel on oluline roll nii elurikkuse säilitamises kui ka kliimamuutuste reguleerimises. Nende lähedusse tuulepargi rajamisel tuleb vältida märgalade kahjustamist. Samas tuleb arvestada potentsiaalselt sobilikele aladele või nende vahetusse lähedusse jäävate märgalade puhul on tegu väljaspool kaitstavaid alasid paiknevate kooslustega, millele reeglina majandustegevuse piirangud ei rakendu. Eestis otsesed soovitusel tuulepargi (või teiste suuremahuliste ehitusobjektide) kavandamisel märgalade lähedusse puuduvad. Iirimaa vastav juhendmaterjal soovib tuulepargid kavandada 250 m kaugusele olulistest märgaladest¹³⁷ vältimaks veerežiimi muutust märgaladel. Kanadas on kasutusel 100 m puhver kõigi märgalade puhul¹³⁸. Väga tundlike kaitsealadel paiknevate märgalade kaitseks võib asjakohane olla ka suuremate puhvervööndide rakendamine, sest kuivenduse kaugmõju võib ulatuda ka 400 m kaugusele¹³⁹. Käesolevas KSH-s on potentsiaalselt sobilike aladega kattuvate märgalade säilitamiseks peetud kohaseks vähemalt 100 m puhvervööndi rakendamist või samaväärsete ehituslike meetmete kasutamist, mis tagavad märgala veerežiimi säilimise.

Märgalade puhvervööndisse ei ole üldjuhul soovitatav kavandada tuulepargi rajatise, kui see võib muuta märgala veerežiimi. Eelkõige tuleb vältida kuivenduskraavide, drenaažisüsteemide, teede, montaažiplatside, kaablikoridoride ja ajutiste tööalade kavandamist viisil, mis soodustab vee äravoolu märgalalt või katkestab märgala veetoite. Märgalal või selle vahetus läheduses toimuv ehitustegevus võib veerežiimi kahjustamise korral kaasa tuua märgala seisundi olulise halvenemise või hävimise. Märgalade säilimist on võimalik tagada kas ehitustegevusest vaba puhverala rakendamisega või ehituslike lahendustega, mis välistavad märgala kuivendamise, näiteks pinnasetammide, veetõkete, sobiva truubilahenduse, kraavide sulgemise või sademevee juhtimise lahendustega.

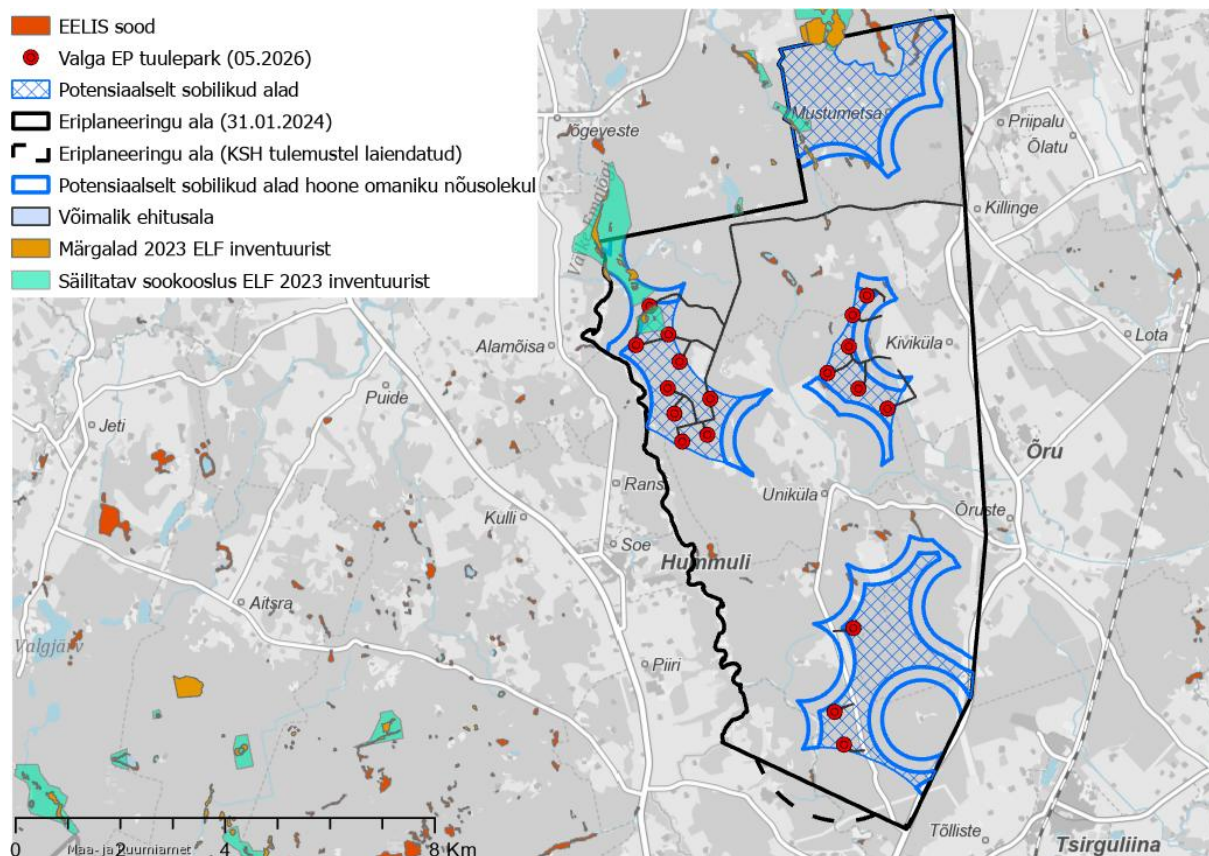
Lähtudes koostatud planeeringulahendusest tuleb eelkõige alade 2 ja 3 puhul ehituslikul projekteerimisel pöörata tähelepanu märgalade esinemisele. Teede, montaažiplatside, kaablikoridoride ja muude rajatiste kavandamisel tuleb tagada märgalade suhtes vähemalt 100 m puhverala või esitada ehitusprojektis hüdrooloogiliselt põhjendatud lahendus, mis tagab märgala veerežiimi säilimise. Kui projekteerimisel ilmneb, et kavandatav rajatis võib mõjutada märgala veerežiimi, tuleb lahendust muuta või ette näha täiendavad leevendusmeetmed. Vastav tingimus lisati meetmetesse lähtuvalt avalikustamisel saadud tagasisidest.

¹³⁶ Eestimaa Looduse Fond. 2023. Sooelupaikade ja -taimeliikide uuring tuuleenergeetika võimalikel arendusaladel. Riigihanke "Taimestiku uuring tuuleenergeetika eelisarendusalade leidmiseks Keskkonnaagentuurile" osa 3 Leping nr. 4–5/23/3.

¹³⁷ Northern Ireland Environmental Agency. 2015. Wind farms and groundwater impacts. A guide to EIA and Planning considerations. Version 1.1/April 2015.

¹³⁸ Wildlife Directive for Alberta Wind Energy Projects: <https://open.alberta.ca/dataset/2d992aec-2437-4269-9545-cd433ee0d19a/resource/11d33fdc-5971-42e7-8cb4-947d2f226804/download/wildlifewindenergydirective-apr07-2017.pdf>

¹³⁹ Tartu Ülikool. 2023. Maaparandussüsteemide negatiivsete mõjude leevendus- ja kompensatsioonimeetmete rakendamise juhise. Täiendatud versioon.

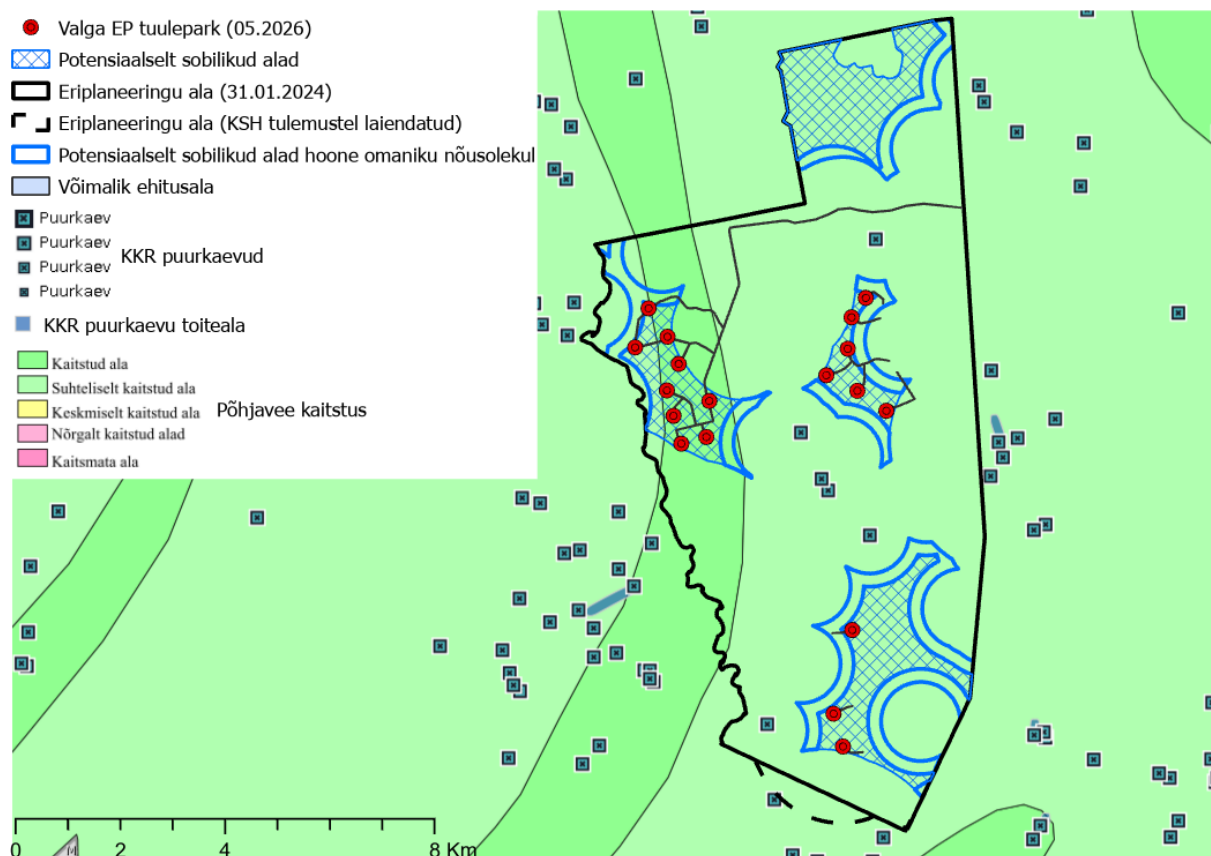
Joonis 44. Märjalad eriplaneeringu alal. Alus EELIS andmestik 22.03.2024. a. Tuulepargi lahendus näidatud joonisel 05.2026 seisuga.

4.1.10.5 Mõju põhjaveele

Eriplaneeringuala hõlmab kolme põhjaveekogumi levikuala:

- Kesk-Alam-Devoni põhjaveekogum Ida-Eesti vesikonnas (potentsiaalselt sobilikud alad 1, 2, 3 ja 4);
- Kesk-Devoni põhjaveekogum Ida-Eesti vesikonnas (potentsiaalselt sobilikud alad 1, 2, 3 ja 4);
- Siluri-Ordoviitsiumi põhjaveekogum Devoni kihtide all Ida-Eesti vesikonnas (potentsiaalselt sobilik ala 1 osaliselt).

Potentsiaalselt sobilike alade maapinnalt esimene põhjaveekompleks on valdavalt suhteliselt kaitstud, esineb kaitstud ala osa (Joonis 45). Põhjavee kaitstuse hindamisel kasutati peamiselt põhjavee kaitstuse kaarti mõõtkavas 1 : 400 000, kuid andmeid kontrolliti ka planeeringualal paiknevate puurkaevude läbilõigete andmestikku, mis kinnitavad suuremõõtkavalise põhjavee kaitstuse kaardi hinnangut.

Joonis 45. Eriplaneeringualale jäävate potentsiaalsel sobilike alade piirkonna põhjavee kaitstus ja puurkaevude paiknemine. Alus: Põhjavee kaitstuse 1:400 000 kaart. Tuulepargi lahendus näidatud joonisel 05.2026 seisuga.

Arvestades põhjavee suhtelist kaitstust, siis ei esine tuulikute rajamisega kaasnevaid riske piirkonna joogiveevarustuses kasutatavale põhjaveele nagu võimalikku avariilist reostust tuulikute ehitamisel või kasutamisel. Arvestades tuulikute tänapäevaseid ehituslikke lahendusi, siis olulist mõju põhjavee levikule või põhjavee ressursile nende rajamisega ei kaasne.

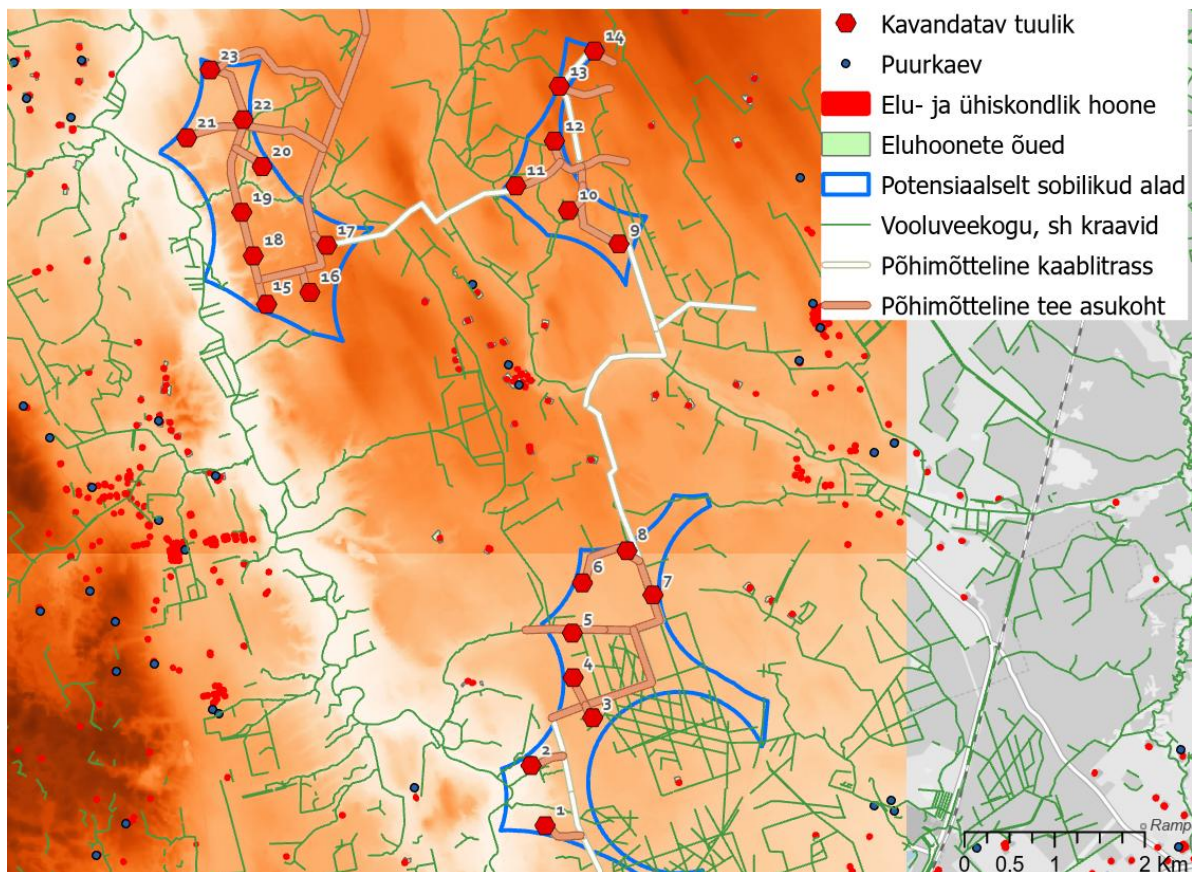
Tuulikute vundamendid on oma olemuselt suured ehitised, mille täpsem lahendus sõltub ehitusgeoloogilistest tingimustest. Vundament peab tagama tuuliku stabiilsuse ja projekteeritakse seega igale tuuliku mudelile lähtuvalt tuuliku enda parameetritest ja pinnase omadustest. Vundamentide tehnilisi lahendusi on käsitletud ptk 2.4.2. Olenevalt tuulikute vundamendi konstruktsiooni valikust võivad vaivundamendid ulatuda pehme pinnase korral kuni 30 m sügavuseni. Eestis esinevatest ehitusgeoloogilistest tingimustest lähtuvalt on levinum gravitatsioonivundamendi kasutamine, mille korral vundamendi sügavus võib olla umbes kuni 6 m.

Vaivundamendi kasutamisel esineb teatav oht põhjaveekihtide segunemiseks (vai puuritakse või rammitakse potentsiaalselt läbi mitme põhjaveekihti). Vundamentide ehitamisel tuleb järgida veeseaduse nõudeid, mille alusel on erinevate põhjaveekihtide segunemise tekitamine keelatud. Põhjaveekihtide segunemist tuleb vältida ehituslike võtetega. Juhul kui vaivundamentide rajamise vajadus peaks ilmnenema, siis tuleb ehitusprojektis lahenduse väljatöötamisel arvestada põhjaveekihtide segunemisriski minimeerimise vajadusega.

Gravitatsioonivundamendi kasutamisel põhjaveekihtide segunemise oht puudub, sest ehitustegevuse käigus ei läbita mitut põhjavee kihti. Tuuliku rajamiseks ei ole vajalik põhjavee püsiv alandamine. Maapinnalähedase põhjavee väljapumpamise vajadus võib esineda ehituse perioodil vundamendisüvendi kuivana hoidmiseks. Peale ehitustegevuse lõppu vundament ei mõjuta oluliselt põhjavee liikumist või kvaliteeti. Vesi liigub ümber vundamendi ja arvestades vundamendi mõõtmeid, siis ei ole tegu olulise takistusega.

Arvestades puurkaevude sügavusi (piirkonnas kaevude sügavus vähemalt 50 m, valdavalt vahemikus 60–100 m) ja paiknemist (Tabel 14) potentsiaalselt sobilike alade suhtes, siis on ebatõenäoline olulise negatiivse mõju avaldamine neile. Samuti ei ulatu ühegi ühisveevärgi veehaarde puurkaevu toiteala EELIS 20.05.2026 seisuga planeeringualale (ega seega ka tuulepargi alale). Salvkaevude puhul võiks esineda veetasemele mõju kui ehitustegevus toimuks kaevu läheduses, kuid antud juhul on tuulikute ja elamute (ning seega ka elamute salvkaevude) vaheliseks vahekauguseks vähemalt 1 km, mis on piisav vahemaa. Isegi põhjavee püsivat alandust põhjustavate karjääride mõjuala on üldjuhul väiksem kui 1 km¹⁴⁰. Salvkaevude tavapärane toiteala ulatus on tunduvalt väiksema kui 1 km.

Madalate salvkaevude puhul toimub nende toitumine läbi maapinna imuvast sademeveest. Seega selliste kaevude veetase võib olla tundlik ka maapinnalähedasele kuivendustegevusele kui kuivendus toimub viisil, mis vähendab kaevu jõudva vee hulka. Maapinnalähedane põhjavee liikumissuund järgib maapinna reljeefi. Analüüsides väljatöötatud tuulepargi paigutuslahendust, arvestades maapinna reljeefi, elamualade paiknemist ja olemasolevat kuivenduskraavide võrku (Joonis 46), siis ilmneb, et tuulepargile lähimaks tihedamini asustatuks olev Uniküla keskuse elamualad paiknevad valdavalt kõrgematel aladel kui on kavandatud tuulikute asukohad. Samuti ei kavandata tuulepargi teid elamualade vahetusse lähedusse, kus tegevus võiks muuta maapinnalähedase põhjavee liikumist.

Joonis 46. Maapinna reljeef (tumedam kõrgem, heledam madalam) elamute, puurkaevude ja vooluveekogude võrgustiku suhtes. Aluskaart: Maa- ja Ruumiamet 2024. Joonisel on esitatud kooskõlastamise etapi eelne tuulepargi lahendus. KSH ja planeeringu koostamise käigus on 05.2026 seisuga loobutud tuulikute 3, 4, 6, 7, 8 kavandamisest linnustiku mõjude leevendusmeetmena.

Põhjavee taseme alandamine või põhjavee reostuse tekitamine võib olulise mõjuga olla eeskätt juhul kui see ohustab joogivee kvaliteeti. Olemasolevad salv- ja puurkaevud paiknevad valdavalt asustatud aladel. Kuivõrd käesoleva eriplaneeringu lähteülesandes on määratud, et tuuliku ei rajata üldjuhul

¹⁴⁰ Karjääride seiretingimused näevad üldiselt ette 1 km raadiusesse jäävate kaevude seisundi monitoorimist.

elamualadele lähemale kui 1 km, siis jäävad ka enamik piirkonna salv- ja puurkaevud tuulepargi võimalikust alast kaugemale kui 1 km. Eestis otsesed soovitusel tuulepargi kavandamisel kaevude lähedusse puuduvad. Iirimaa vastav juhendmaterjal¹⁴¹ soovitab tuulepargid kavandada 250 m kaugusele joogiveehaardena kasutatavatest kaevudest ja vähemalt 50 m kaugusele teistest kaevudest. Tabel 14-s on esitatud potentsiaalselt sobilikele aladele lähemal kui 1 km paiknevaid puurkaevud. Potentsiaalselt sobilike alade piirkonnas ei esine puurkaevusid, mis paikneks aladele lähemal kui 250 m (Tabel 14). Väljatöötatud planeeringulahenduse puhul on suurem kui 250 m vahemaa tagatud ka kavandatavate teedega, mille rajamisel võib tekkida kuivenduskraavide rajamise vajadus.

Tabel 14. Potentsiaalselt sobilikele aladele lähemal kui 1 km paiknevad puurkaevud. (Puurkaevude andmed – EELIS seisuga 26.09.2024. a ning Veka EELIS¹⁴² seisuga 26.09.2024. a.)

Puurkaevu kood	Puurkaevuga põhjaveekogum	seotud	Puurkaevu veekihi lasuvus-sügavus, m	Kaugus potentsiaalselt sobilikust alast, m	Lisainfo
PRK0010962	Kesk-Devoni põhjaveekogum	Ida-Eesti vesikonnas	36,5 - 60	962 (ala 2)	Töötav puurkaev olmevee saamiseks
PRK0010716	Kesk-Devoni põhjaveekogum	Ida-Eesti vesikonnas	40 - 57	987 (ala 4)	Töötav puurkaev olmevee saamiseks
PRK0071671	Kesk-Devoni põhjaveekogum	Ida-Eesti vesikonnas	71 - 80	979 (ala 4)	Töötav puurkaev olmevee saamiseks

4.1.10.6 Pinna- ja põhjavee reostusrisk

Tuulikutega seotud peamiseks ohuallikaks põhja- ja pinnaveele on tuuliku gondlis asuva käigukasti poolt kasutatav õli (kokku umbes 500 l tuuliku kohta, kuid vedelkemikaalide kogus on erinevatel tuuliku mudelitel erinev), mis gondli purunemisel või ebaõige õli vahetusprotseduuri korral võib sattuda pinnasesse ja halvimal juhul pinna- või põhjavette. Kõik vedelikud paiknevad suletud süsteemides ning mitmekordsete lekkeotsete sees, sh gondlisisestes lekkekogumissüsteemides, lekkevannides, suletud torustikes ning on tänapäevastes tuulikutes reeglina automaatse seire all. Seetõttu ei pruugi üksik tehniline rike viia keskkonnareostuseni, vaid selleks peab aset leidma mitme kaitsemehhanismi samaaegne ebaõnnestumine. Lisaks tuleb eristada tehnilisi rikkeid ja keskkonda jõudvaid lekkeid. Kuigi teatud komponentide, näiteks käigukasti, rikked võivad esineda ligikaudu 1–5% tuulikutest aastas^{143,144}, ei tähenda see automaatselt keskkonda jõudvat õlileket. Keskkonda jõudvate lekete esinemissagedus on sellest tunduvalt madalam. Ulatuslikud lekked, millel võiks olla oluline pinnasereostuslik mõju, on rahvusvaheliste kogemuste põhjal väga harvad ning eeldavad mitme sõltumatu kaitsemehhanismi samaaegset riket.

Võrdluses teiste reostusriski omavate tegevustega, nagu põllumajandus või transpordisektor, on tuulepargi puhul tegemist ruumiliselt piiratud ja tehniliselt kontrollitud süsteemiga, mille

¹⁴¹ Northern Ireland Environmental Agency. 2015. Wind farms and groundwater impacts. A guide to EIA and Planning considerations. Version 1.1/April 2015.

¹⁴² <https://veka.eelis.ee/veka.aspx?type=artikkel&id=757660072>

¹⁴³ Spinato, F., Tavner, P. J., van Bussel, G. J. W., & Koutoulakos, E. (2009). Reliability of wind turbine subassemblies. IET Renewable Power Generation, 3(4). DOI: 10.1049/iet-rpg.2008.0060.

¹⁴⁴ Carroll, J., McDonald, A., & McMillan, D. (2016). Failure rate, repair time and unscheduled O&M cost analysis of offshore wind turbines. Wind Energy, 19(6), 1107–1119. DOI: 10.1002/we.1887

potentsiaalne reostusallikas on lokaliseeritud ning pideva tehnilise seire all. Seetõttu on pinnase- ja põhjaveereostuse risk hinnatav madala tõenäosusega ja lokaalse mõjuga riskina.

Suurim tõenäosus õlireostuse tekkeks on tuulikute hoolduse käigus teostatav õlivahetus. Õlivahetus on hooldusprotsess, mille jaoks on igal tuuliku tootjal juhised. Tuulikute hooldustöid viivad läbi vastavalt koolitatud inimesed. Üldjuhul ei toimu tuulikute õlivahetus iga-aastaselt. Eestis olemasolevate tuulikute puhul toimub õlivahetus olenevalt tuuliku tüübist u 1 kord 5 aasta jooksul, uuemate tuulikute puhul on õlivahetus veelgi harvem. Õlivahetuse ajal kasutatakse alati ka ettevaatusmeetmeid (nt ümber tuuliku torni paigaldatav krae) vältimaks õli sattumist keskkonda.

Reostusest on ohustatud eeskätt otseselt tuuliku gondli alune ala. Tegu on kruusakattega platsiga, millelt on reostus võimalik võrdlemisi kergelt likvideerida. Montaažiplatsi ala on lisaks tihendatud, mis tähendab, et sellelt alalt reostuse levimine põhjavette on väga aeglane. Lisaks tuleb arvestada, et valdavalt on tegu õlidega, mis on veest kergemad ja moodustavad ujuva kihi. Põhjavette õlide leostumine saab toimuda alles pikaajalise likvideerimata reostusallika korral. Seega reostuse levik tuuliku gondli purunemise, õlivahetuse ebakorrekse teostamise vms korral võib tekitada lokaalse reostuse, kuid selle levik põhjavette ja seeläbi tarbijate veekvaliteedi halvendamiseks on väga vähetõenäoline.

Peamine abinõu reostuse tekke puhul on päästeteenistuse ja tuuliku hooldameeskonna kiire reageerimine ja oskus olukorda lahendada. Õnnetuse vältimiseks tuleb tuulikuturbiini valdajal tagada tuuleturbiini korrasoleku pidev monitooring ning hoolduste toimimine vastavalt konkreetsetele paigaldatavate tuulikute tehnilistele tingimustele.

Kõikide potentsiaalselt sobilike alade puhul on kas täielikult või osaliselt tegemist suhteliselt kaitstud põhjaveega alaga, ala 3 puhul osaliselt ka kaitstud põhjaveega alaga. Andmed pärinevad põhjavee kaitstuse kaardilt mõõtkavas 1:400 000 (tegu ei ole just väga täpse kaardiga, mistõttu tasub suhtuda sellesse pigem kriitilise pilguga, kuid piirkonna puurkaevude andmed kinnitavad kaitstuse hinnanguid).

Potentsiaalselt sobilikel aladel ega nende lähialadel ei paikne allikaid, mistõttu tuulepargi rajamisega ei kaasne mõju allikatele.

Lisaks õlidele tõstatub tuulikutega seoses kohati võimalik bisfenoolA reostus. Tuuliku labad on valmistatud klaasplastist ja labade koostises olev epoksiidliim sisaldab erinevaid kemikaale, sh bisfenool A. Bisfenool A ehk BPA on tööstuslik kemikaal, mida kasutatakse peamiselt polükarbonaatplasti ja epoksüvaikude tootmisel – neid mõlemaid kasutatakse lugematul arvul erinevate asjade tootmisel. Euroopa Liit peab bisfenool A laialdast kasutamist paljudes tarbekaupades ja selle mõju inimtervisele üha suuremaks probleemiks. Inimesed puutuvad BPA-ga kokku peamiselt toiduvaliku kaudu, sest BPA-d esineb mitmesugustes plasttoodetes, mida tavaliselt kasutatakse toidu ja jookide pakendamisel. Järk-järguliselt on keelustatud BPA kasutamine erinevates toiduga kokkupuutuvates plasttoodetes. Bisfenool A leikib plastist ja vaikudest, kui need puutuvad kokku jõulise kasutuse ja kõrgete temperatuuridega (nt mikrolaineahjus ja nõudepesumasinas).

Tuuleparkide mõju BPA sisaldusele põhjavees on uuritud Hollandis¹⁴⁵. Sealses Flevolandi provintsis (2412 km² suurune omavalitsus ehk natuke väiksem kui Saaremaa) oli 2022. aastal 622 maismaal asuvat tuulikut. Tuulikud on erineva võimsusega. Mitmed tuulepargid on sealjuures jõudmas oma eluea lõppu ja toimub järk-järgult nende asendamine suurema võimsusega mudelitega. Uuringu käigus analüüsiti riikliku põhjavee seire tulemusi BPA osas. Flevolandis leiti BPA sisaldust 12 põhjaveeproovist (23%). BPA esineb seega regulaarselt Flevolandi põhjavees. See vastas ka Hollandi riiklikule olukorrale. Leiti, et puudub ruumiline muster, mille kohaselt oleksid kontsentratsioonid kõrgemad tuuleparkide kõrgema tihedusega piirkondades. Senini avaldatud info alusel ei saa järeldada, et tuulikud põhjustaksid BPA reostust põhjavees.

¹⁴⁵ HASKONINGDHV NEDERLAND B.V. 2024. Risico's windmolens op bodem- en watersysteem. Relatieve bijdrage van BPA en microplastics.

4.1.10.7 Võimalikud koosmõjud

KSH koostamisel ei tuvastatud selliseid teadaolevaid planeeringuid või projekte, mille mõjupiirkond kattuks kavandatava tuulepargi mõjupiirkonnaga selliselt, et võiks tekkida oluline ebasoodne koosmõju pinna- või põhjaveele. Tuulepargi mõju veestikule on valdavalt lokaalne ning seotud eeskätt ehitusaegsete pinnasetööde, ajutise vee ärajuhtimise, veekogude võimaliku ületamise, teede ja platside rajamise ning avariilise reostusriski vältimisega.

Veestiku seisukohalt võib võimaliku koosmõju allikana käsitleda eelkõige olemasolevaid maaparandussüsteeme ja nende toimimist. Osad potentsiaalselt sobilikud alad kattuvad ulatuslikult maaparandusehitistega, mistõttu võib tuulepargi taristu rajamine, olemasolevate kuivenduskraavide rekonstrueerimine või ehitusaegne vee ärajuhtimine suurendada heljumi kandumist eesvooludesse ja looduslikesse veekogudesse. Selline mõju võib avalduda koos olemasoleva kuivendusvõrgu tavapärase toimimisega, eriti juhul, kui ehitustööd toimuvad valingvihmade või kõrge veeseisu ajal.

Koosmõju vältimiseks on tuulepargi edasisel kavandamisel ette nähtud, et olemasolevate maaparandussüsteemide toimimist ei tohi halvendada ning uute kuivendavate lahenduste kavandamist tuleb vältida kohtades, kus see võiks mõjutada veekogude või märgalade veerežiimi. Kui tuulepargialadel kavandatakse täiendavaid kuivenduskraave, olemasolevate kuivenduskraavide olulist rekonstrueerimist või ehitusaegset vee ärajuhtimist, tuleb enne vee juhtimist eesvoolu või looduslikku veekogusse ette näha voolurahustid, settetiigid, puhastuslodud või muud samaväärsed heljumi sissekannet vähendavad lahendused.

Eeltoodud meetmete rakendamisel ei ole oodata olulist ebasoodsat koosmõju pinna- või põhjaveele.

4.1.10.8 Meetmed, edasiste uuringute ja hindamise vajadus

Meetmed tuulepargi kavandamiseks:

- tuulepargi edasisel kavandamisel ei tohi mõjutada veekogude hüdroloogilist režiimi ja kvaliteediseisundit.
- pinnaveekogudele olulise ebasoodsa mõju vältimiseks tuleb järgida veekogude ehituskeeluvööndite ulatust ning arvata asukohavaliku aladest välja veekogude ehituskeeluvööndi ulatuses alad, mis jäävad potentsiaalselt sobilike alade äärealadele. Arvestades potentsiaalselt sobilike alade ulatust, siis ehituskeeluvööndite vähendamised ja vooluveekogude (v.a maaparanduskraavid) ümbersuunamine tuulepargi rajamiseks ei ole põhjendatud.
- ehitustööde käigus, eeskätt veekogude ületamisel ning ehituskeeluvööndis teostatavate tööde puhul tuleb vältida veekogude kallaste kahjustamist, erosiooniohu tekkimist ning pinnase ja reostuse sattumist veekogusse. Ehitusmasinate ja veokitega veekogus sõitmine ei ole lubatud.
- kui tuulepargialadel kavandatakse täiendavaid kuivenduskraave või olemasolevate kuivenduskraavide olulist rekonstrueerimist ning ehitusaegset vee ärajuhtimist, siis tuleb kraavidele enne eesvoolu või looduslikesse veekogudesse juhtimist näha ette voolurahustid (settetiigid või puhastuslodud), et vähendada heljumi sissekannet.
- ehitustegevusega ei tohi kahjustada olemasolevate maaparandussüsteemide (drenaaži) toimimist. Kui drenaaži mõjutamine on vältimatu, siis tuleb maaparandussüsteemi edasiseks toimimiseks drenaaž vajadusel rekonstrueerida.
- võimaluse korral tuleks eelistada tuulikute paigutamisel alasid, kus on ehitusgeoloogiliselt sobivamad tingimused, mis vähendavad kuivendamise ja pinnasetööde vajadust. Tuulepargi projekteerimiseks tuleb koostada ehitusgeoloogiline uuring vastava pädevusega ettevõtja poolt, mille alusel tuleb määrata sobilik vundamendilahendus ja täpsustada ehitusprojekti tuulepargi võimalikku mõju pinna- ja põhjaveele ning vajadusel kavandada meetmed olulise ebasoodsa mõju vältimiseks pinna- ja põhjaveele.
- märgalade (Keskkonnaagentuuri hallatava kaardikihi „sood“ alusel) suhtes tuleb teede, platside, kaablikoridoride, kuivendusrajatiste ja ajutiste tööalade kavandamisel tagada

vähemalt 100 m puhverala või esitada ehitusprojekti hüdrololoogiliselt põhjendatud lahendus, mis tagab märgala veerežiimi säilimise.

- vaivundamendi kasutamise vajaduse korral tuleb ehitusprojekti hinnata põhjaveekihtide segunemise riski ja kavandada ehituslikud meetmed selle vältimiseks.
- ehitustööde ja hooldustööde käigus tuleb kütuste, õlide ja kemikaalide käitlemine korraldada viisil, mis välistab nende sattumise pinnasesse, pinna- või põhjavette; ehitusplatsidel peavad olema esmased reostustõrjevahendid ja avariilise lekke likvideerimise tegevuskava.
- edasisel projekteerimisel tuleb alal teostada ehitusgeoloogiline uuring, mille tulemustest tuleb lähtuda tuulikutele sobiliku vundamendilahenduse ning ka montaažiplatside ja teede projekteerimisel.

Tuulikute positsioon 1 ja 2 puhul tuleb täiendavalt:

- lähtuvalt ehitusgeoloogilisest uuringust tuleb leida sobilik vundamendi, montaažiplatsi ja juurdepääsutee tehniline lahendus, mille väljatöötamisel tuleb tähelepanu pöörata astangu püsivuse tagamisele.
- eelistada minimaalse ruumivajadusega lahendusi, mis võimaldavad säilitada maksimaalselt olemasolevat nõlva taimkatet. Taimkate toimib veekogu kaldanõlvadel puhversüsteemina, mis vähendab veekogusse jõudva heljumi, toitainete ja reostuse kogust.
- ehitusprojekti esitada nii ehituslikud kui töökorralduslikud meetmed vältimaks nõlva varingute ning valingvihmade korral heljumi, ehitusmaterjalide, kütuse või õlide jms kandumise vältimiseks veekogusse.

4.1.11 Mõju pinnasele, sh väärtuslikule põllumajandusmaale

4.1.11.1 Hindamise metoodika

Mõju pinnasele hinnati eeskätt pinnase viljakuse vaatest. Hinnati eriplaneeringu alal kaardistatud potentsiaalselt sobilike alade kattuvust haritava maaga ja väärtusliku põllumajandusmaaga. Hindamise eesmärk oli selgitada potentsiaalselt sobilikel aladel teadaolevad põllumajanduslikult olulised alad, mille säilitamisel on võimalik vältida olulist ebasoodsat mõju väärtuslikule põllumajandusmaale.

4.1.11.2 Mõju pinnasele

Tuulepargi rajamisel kaasneb mõju pinnasele eeskätt seoses pinnase eemaldamisega. Tuulepargi rajamisega kaasneb pinnase eemaldamine ehitusalustelt aladelt. Otsest pinnasetõid (mulla ja pinnase eemaldamist ning täitematerjalidega asendamist) on oodata ehitusalade ulatuses. Mida suurem on rajatavate tuulikute arv, seda suurem on eemaldatava pinnase kogus. Mõju pinnasele on lokaalne ja selle ulatus piirneb otseste ehitusaladega. Mõju pinnasele võib seega pidada mitteoluliseks. Eeskätt juhul kui rakendatakse tavapäraseid ehitustegevusele kohalduvaid keskkonnameetmeid (esitatud ptk 4.1.11.5.)

4.1.11.3 Mõju väärtuslikule põllumajandusmaale

Tuginedes ETAK andmetele (seisuga 17.09.2024), siis on haritava maa kõlvikute kattuvus potentsiaalselt sobilike aladega esitatud Tabel 8-s. Kõikidel potentsiaalselt sobilikel aladel jääb haritava maa osakaal 0% juurde. Potentsiaalselt sobilikul alal 1 esineb haritavat maad 0 ha, potentsiaalselt sobilikul alal 2 0,26 ha, potentsiaalselt sobilikul alal 3 0,12 ha ja potentsiaalselt sobilikul alal 4 1,39 ha. Seega on potentsiaalselt sobilikel aladel väärtuslike põllumajandusmaade esinemise võimalikkus väike, sest haritavate maade osakaal on väga väike.

Valga maakonnaplaneeringu 2030+ järgi on väärtuslik põllumajandusmaa haritav maa, püsirohumaa ja püsiluhtude all olev maatulundusmaa massiiv, mille tootlikkuse hindepunkt ehk boniteet on võrdne või suurem Eesti põllumajandusmaa kaalutud keskmisest mullaviljakuse boniteedist (40 hindepunkti). Kui maakonna keskmine boniteet on väiksem Eesti keskmisest boniteedist, määratletakse

4.1.11.4 Võimalikud koosmõjud

KSH koostamisel ei tuvastatud selliseid teadaolevaid planeeringuid või projekte, mille mõjupiirkond kattuks kavandatava tuulepargi mõjupiirkonnaga selliselt, et võiks tekkida oluline ebasoodne koosmõju pinnasele või väärtuslikule põllumajandusmaale. Tuulepargi mõju pinnasele on valdavalt lokaalne. Pinnasele avaldub koosmõju võib teoreetiliselt esineda juhul, kui tuulepargi rajamisega kaasnev pinnase eemaldamine, mulla koorimine, tihendamine või tehislake alade teke lisandub samas piirkonnas muudele maakasutuse muutustele, näiteks suuremahulistele infrastruktuuriobjektidele või kinnisvaraarendustele. Valga vallas selliste suure maahõivega arenduste toimumist teadaoleva info alusel ei esine.

4.1.11.5 Meetmed, edasiste uuringute ja hindamise vajadus

Meetmed tuulepargi kavandamiseks:

- võimalusel vältida tuulikute ja muude tuulepargiks vajalike ehitiste ehitamist väärtuslikule põllumajandusmaale. Kuna keskkonnakaitselisest vaatest võib siiski pidada eelistatuks tuulikute kavandamist põllumaale (metsa ja märgalade asemel), siis ei ole tuulikute kavandamine väärtuslikule põllumajandusmaale siiski välistatud. Väärtusliku põllumajandusmaa korral paigutada ehitised massiivi serva-alale, et tagada massiivi tõhus kasutamine. Tuulepark ei tohi halvenda oluliselt väärtusliku põllumajandusmaa sihtotstarbelist kasutamist.
- ehitustöödel tuleb kasutada töökorras ja hooldatud transpordi- ja ehitusmasinaid. Vältida tuleb sõidukitest ja masinatest ohtlike ainete lekkimist keskkonda.
- kooritav kasvupinnas tuleb võimalikult suures ulatuses taaskasutada objektil kohapeal. Kõrge boniteediga muld laotada ümbritsevale säilivale põllumaale, mis tagab selle edasise põllumajandusliku kasutuse.
- pinnasetööde lõppedes tuleb ala heakorrastada ja haljastada.

4.2 Võimalik mõju kliimale ja kliimakindlus

4.2.1 Hindamise metoodika

Kliimamõjude hindamisel lähtutakse Euroopa Komisjoni teatises „Taristu kliimakindluse tagamise tehniliste suunised aastateks 2021–2027“ (2021/C 373/01) kirjeldatud põhimõtetest ja suunistest. Sellest lähtuvalt käsitletakse kliimamõjusid kahes osas: 1) tegevuse mõju kliimale/kliimamuutustele; 2) tegevuse kliimakindlus. Hinnangute andmisel on arvestatud planeeringu täpsusastet.

Käsitleti ka seoseid Valga valla kliima- ja energiakava 2035, mis on vastu võetud Valga Vallavolikogu 14.01.2026 määrusega nr 3. Kohaliku omavalituse kliima ja energiakava kohaselt valla tegelik ehk realiseeritav tuuleenergia potentsiaal kujuneb planeerimisprotsessi käigus (kehtestamise üle kaalumisel). Seega kliimakava otseselt ei näe ette tuulepargi rajamist ega ka välista seda. Alates kavandatava tuulepargi töösse panemise hetkest kajastuvad tuulepargi poolt toodetud taastuvenergia näitajad kliima- ja energiakava seireandmetes.

Lisaks on käsitletud tuulepargi mõju lokaalsele kliimale lähtuvalt teaduskirjanduses esitatud andmetele. Arvestada tuleb, et maismaatuuleparkide mõju lokaalsele kliimale on suhteliselt vähe uuritud.

4.2.2 Mõju kliimamuutustele

Kliima soojenemine mõjutab nii inimese elukeskkonda kui ka looduskeskkonda. Juhul, kui üleilmse keskmise temperatuuri tõusu võrreldes tööstusajastu eelse temperatuuriga ei suudeta hoida alla 1,5°C, on sellel tugevalt negatiivsed tagajärjed nii inimese elutingimustele kui ka väga paljudele teistele

liikidele ja kooslustele. Selleks, et pidurdada kliima soojenemist, on vaja koheselt vähendada inimtekkeliste kasvuhoonegaaside atmosfääri paiskamist¹⁴⁶.

Kasvuhoonegaaside emissiooni peamiseks allikaks on fossiilsete kütuste tootmine, töötlemine ja põletamine ning energia tootmine. Tuulepargi rajamine elektrienergia tootmiseks tähendab taastuvatel energiaallikatel põhineva elektrienergia tootmise osakaalu suurendamist, mis loob eeldused fossiilsete kütuste põletamisel eralduvate kasvuhoonegaaside vähendamiseks **omades seeläbi potentsiaalset positiivset mõju kliimamuutuste pidurdamisele.**

KSH raames ei koostata üldjuhul eraldi olulusringi analüüsi konkreetsele tuulepargile, sest täpne olulusringi jalajälg sõltub kasutatavast tuulikumudelist, selle tootmiseks kasutatavatest materjalidest ja ressursikogustest, tootmis- ja transpordiahelast, vundamendi ja taristu lahendustest ning tuuliku tegelikust tootlikkusest. Selliseid andmeid on võimalik täpselt hinnata alles konkreetse tuulikumudeli ja tehnilise lahenduse valimisel.

Tänapäeval koostavad suuremad tuulikutootjad oma toodetele olulusringi hindamisi või keskkonnadeklaratsioone, milles on arvestatud tuuliku tootmise, transpordi, rajamise, kasutuse ja eluea lõpu etappidega. Käesolevas KSH-s on tuulikute süsiniku jalajälje ja energiatagastuse hindamisel lähtutud sellistest tootjapõhistest olulusringi hindamise andmetest. Nende andmete kohaselt kompenseerib tuulik enda tootmiseks, töötamiseks ja demonteerimiseks kulutatud energia ja CO₂ heite üldjuhul esimese tööaasta jooksul. Näiteks Vestase V150-4,2 MW tuulikute puhul on tagasitootmise aeg madala tuule tingimustest 7,6 kuud. **Tuulik toodab oma eluea jooksul tagasi 31 korda rohkem energiat kui see ise terve oma elutsükli ajal vajab.**

Tuulikute CO₂ eriheide oleneb tuuliku suurusest (nt Vestas V162 6,2 MW tuuliku puhul u 7,1 g CO₂/kWh¹⁴⁷), mida suurema võimsusega on tuulik, seda väiksem on kasvuhoonegaaside heide ühe toodetud energiaühiku (kWh) kohta esineb¹⁴⁸. Üldjuhul võimaldavad suurema võimsusega ja suurema aastase toodanguga tuulikud saavutada väiksema kasvuhoonegaaside heide ühe toodetud energiaühiku kohta, kuna tootmise ja rajamisega seotud ressursikulu jaguneb suuremale elektritoodangule.

Kasvuhoonegaaside jalajälje arvutamine EIB (*European Investment Bank e Euroopa Investeeringuspank*) CO₂ jalajälje määramise metoodika¹⁴⁹ kohaselt tuleb kasvuhoonegaaside (KHG) arvutustes kirjeldada ja arvutada absoluutne ja suhteline heide ning baasstsenaarium. KHG heite jalajälje arvutus koostatakse projekti tüüpilise käitamisaasta kohta ning vastavalt EIB metoodikale ei ole KHG arvutustes arvestatud projekti ehitusaegseid emissioone, kuna antud heide tekib ühekordselt ehitusfaasis.

B_e – baasstsenaarium on KHG heite lähtetase ehk heide, mis tekib, kui projekti ei viidaks ellu ehk tuuleparki ei rajataks ning energia toodetakse põlevkivist.

A_b – projekti absoluutne heide hõlmab kõiki planeeritava projektiga seoses tekkivaid olulisi heitkoguseid tegutsemisaastal.

R_e – suhtelise heide arvutamine ($R_e = A_b - B_e$)

KHG emissioonid on leitud valemiga $E = S \times EH$ ¹⁵⁰.

¹⁴⁶ IPCC, 2021: Summary for Policymakers. In: Climate Change 2021: The Physical Science Basis. Contribution of Working Group I to the Sixth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change.

¹⁴⁷ <https://www.vestas.com/en/energy-solutions/onshore-wind-turbines/enventus-platform/v162-7-2-mw>

¹⁴⁸ Raadal, H.L., Gagnon, L., Modahl, I.S., Hanssen, O.J. 2011. Life cycle greenhouse gas (GHG) emissions from the generation of wind and hydro power. Renewable and Sustainable Energy Reviews. Elsevier. 15. p. 3417-3422.

¹⁴⁹ European Investment Bank Group. The EIB Group Climate Bank Roadmap 2021-2025. 2020 [The EIB Group Climate Bank Roadmap 2021-2025](#)

¹⁵⁰ SEI Tallinn. KHG jalajälje hindamise juhend. 2023 [KHG jalajälje hindamise juhend 2023.pdf](#)

Valga eriplaneeringuga kavandatakse kokku kuni 18 tuuliku rajamine. Konservatiivselt arvestame, et rajatavate tuulikute võimsus on hinnanguliselt 7 MW ja tuuliku koormustegur 30 %. Ühe tuuliku prognoositav aastatoodang on seega 18 396 MWh/a. Tuulepargi aastatoodang oleks seega 18 tuuliku korral 331 128 MWh/a.

KHG heite baastaseme arvutusel lähtume KHG jalajälje arvutusmodeli eriheitetest 2025¹⁵¹. Elektrienergia segajäägi eriheide on 612 g CO₂/kWh. Tuulepargi prognoositava aastatoodanguga võrdse elektrienergia koguse tootmisel eraldub arvestades Eesti käesoleva aja elektritootmise viise u 202 650 t CO_{2ekv}.

Tuulikute süsiniku jalajälje hinnangus arvestatakse ka tuulikute seotud seadmetes kasutatavat SF₆, mis on tugev (1 SF₆=23 500 CO₂) kasvuhoonegaas. SF₆ on kasutusel jaotusseadmetes elektriisolaatorina keskmise ja kõrgepinge rakendustes. Gaas toimib elektriisolaatorina jaotusseadmete töös. Iga tuulik kasutab jaotusseadmeid ning neid kasutatakse ka tuulikute ja alajaama ühendamiseks ning alajaamades. Tuulikuga seotud SF₆-st 0,1% lekib aastas ning tuuliku eluea jooksul arvestatakse, et gaasi leke võib kokku olla 2% kasutatavast gaasist¹⁵². Gaasi leke omab olulist osa tuulikute süsiniku jalajäljest. Siiski ka seda arvestades jääb tuulikute süsiniku jalajälg tunduvalt väiksemaks kui fossiilsete kütustel töötavate elektrijaamade jalajälg. SF₆ kasutamise osas tuleb lisaks arvestada, et antud kemikaali osas on Euroopa Liidus kehtestatud järk-järguliselt rakenduv kasutamise keeld. Vastavalt seadmete pingele muutub SF₆ jaotusseadmetes keelatuks olenevalt seadme pingest vahemikus 2026–2032 aasta¹⁵³. Arvestades võimalikku Valga eriplaneeringu rakendumise ajakava, siis on ebatõenäoline antud alale SF₆-te sisaldavate seadmete rajamine. Kuna seda aga täiesti välistada võimalik ei ole ja hinnang soovitakse anda pigem konservatiivselt vältimaks tuulepargi positiivse mõju ülehindamist, siis arvestatakse konservatiivselt lisaks ka SF₆ kasutamisel eralduvat KHG kogust.

Tuulepargi rajamisega potentsiaalselt sobilikele aladele kaasneb maakasutuses muutus, sh ka metsamaa raadamine kattuvate tuulikupositsioonide osas ja mullastiku eemaldamine. Metsamaa raadamine ja mullastiku eemaldamine põhjustab pöördumatu muutuse keskkonnas ning see **mõjutab süsiniku talletamist ja sidumist**. Tegu on ühekordse tuulepargi rajamisega seotud kasvuhoonegaaside koguse vabanemisega, kuid KHG heitkoguse konservatiivseks hindamiseks arvestati et kogu ehitusaladel olev biomass ja surnud orgaaniline aine (surnud puit ja varis) eemaldatakse, millega kaasneb kohene CO₂ heide. Tegelikuses on raiutud puitu on võimalik väärindada puittoodeteks, mis kompenseeriks osaliselt raadatud metsamaa CO₂ heite. Samuti arvesti et kogu ehitusaluse mullasüsiniku kogus vabaneb – reaalselt taaskasutatakse väljakaevatav huumusmuld ja täielikku süsiniku vabanemist ei toimu.

Metsa puitse biomassi summaarse (jamejuured, tüved, oksad) süsinikuvaru (t/ha) on hinnatud üle-eestiliselt ELME2 projekti käigus. Kõik metsaaladega kattuvad tuuliku positsioonid on kavandatud pigem väikese süsinikuvaruga puitse biomassiga alale (Joonis 48).

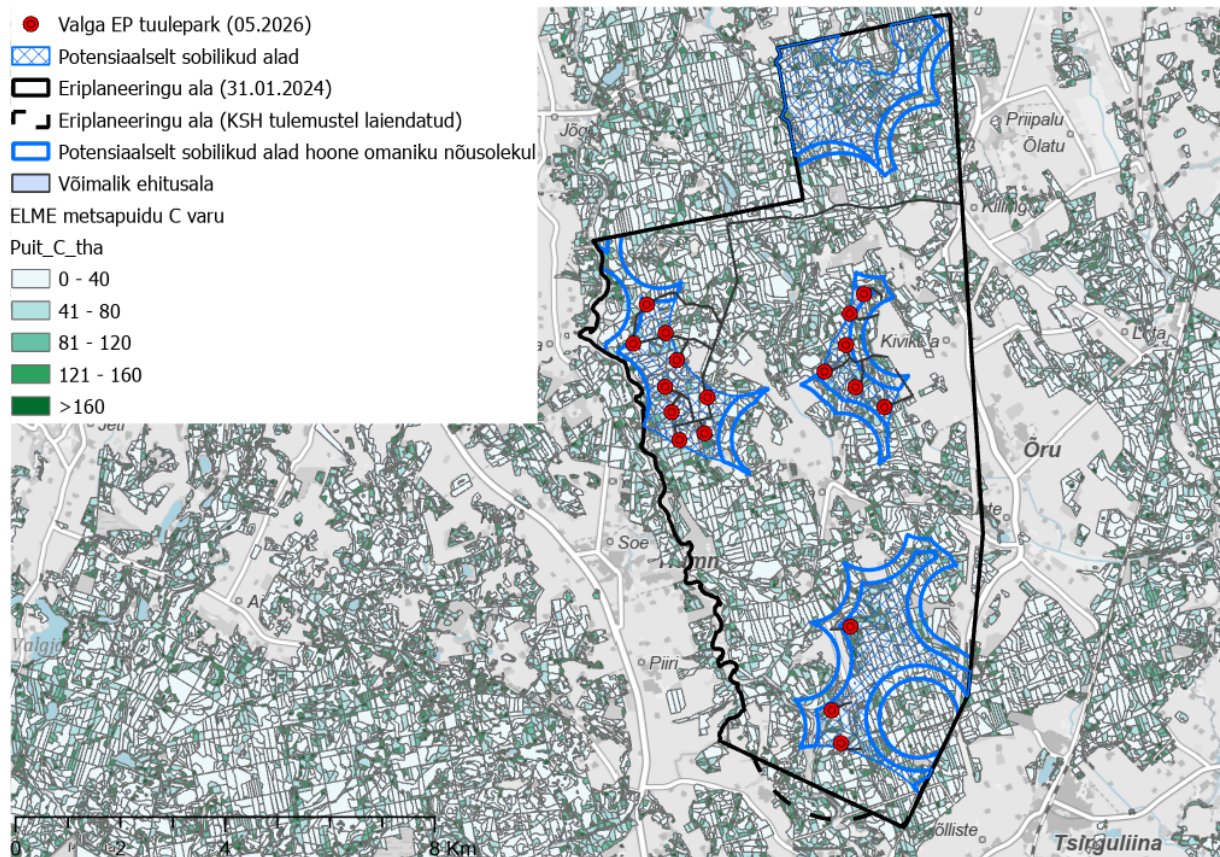
Teostades tuulepargi põhimõttelise planeeringulahenduse kattuvusanalüüsi ELME 2 puitse biomassi kaardikihiga ja mulla süsinikuvaru kaardikihiga saadi maakasutuse muutusega kaasnev vabanev kasvuhoonegaaside kogus. Kuna tuulepargi teede, platside ja kaablite jt rajatiste paiknemine selgub edasisel projekteerimisel, siis arvestati konservatiivselt planeeringu raames koostatud teede ja platside lahenduse 1,5 kordset pindala hindamaks halvimat olukorda.

¹⁵¹ <https://kliimaministerium.ee/rohereform-kliima/rohereform/organisatsioonide-jalajalg#mudel>

¹⁵² Vestas. 2023. Life Cycle Assessment of Electricity Production from an onshore EnVentus V162-6.2 MW Wind Plant.

¹⁵³ <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2024/573/oj>

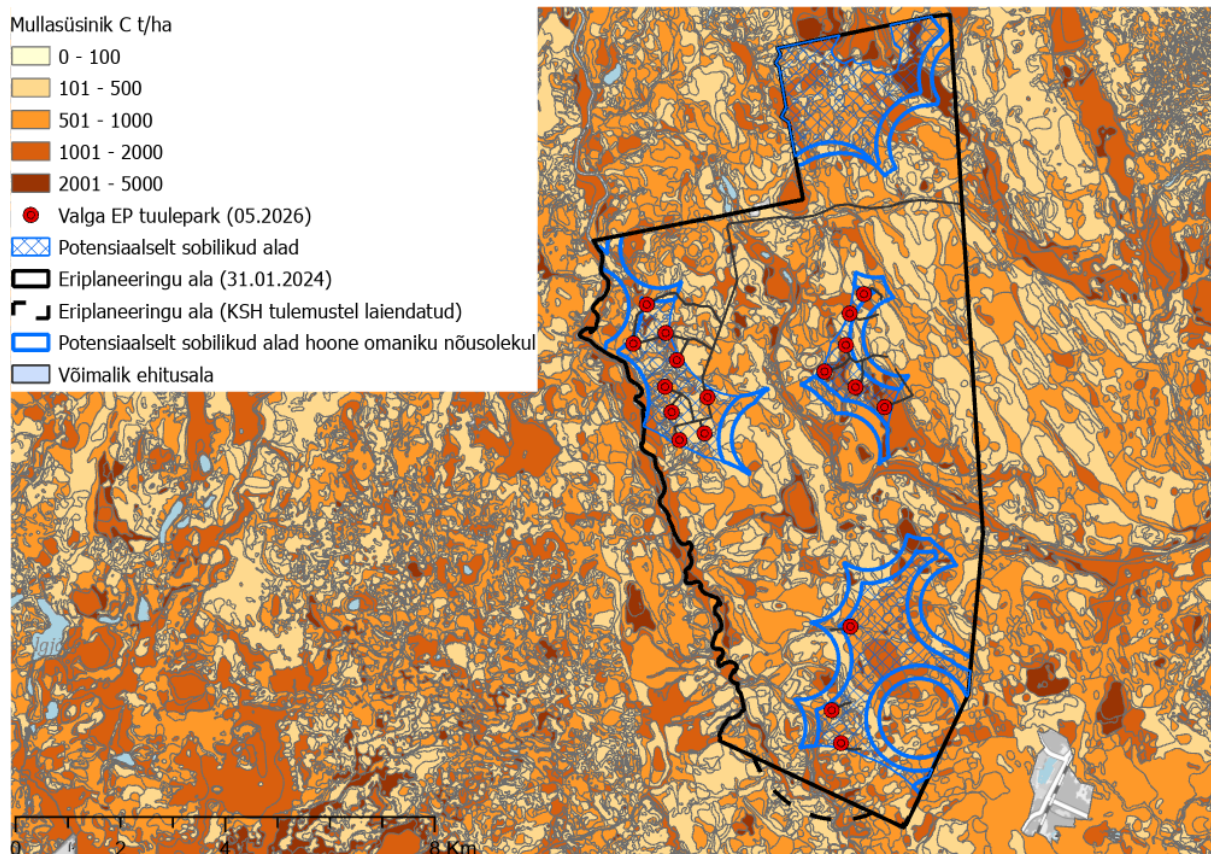
Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

Joonis 48. Tuuliku positsioonide kattuvus metsapuidu süsiniku varuga. Alus: ELME2 kaardikihid <https://arcg.is/WuW9> Tuulepargi lahendus näidatud joonisel 05.2026 seisuga.

Mulla süsinikuvarud on antud piirkonnas keskmisest kõrgemad. Tuulikud kattuvad keskmise ja üle keskmise süsiniku varuga muldadega (Joonis 49). Kuna tuulepargi teede, platside ja kaablite jt rajatiste paiknemine selgub edasisel projekteerimisel, siis arvestati konservatiivselt planeeringu raames koostatud teede ja platside lahenduse 1,5 kordset pindala hindamaks halvimat olukorda.

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

Joonis 49. Tuuliku positsioonide kattuvus mulla süsiniku varuga. Alus: ELME2 kaardikihid <https://arcg.is/WuW9> Tuulepargi lahendus näidatud joonisel 05.2026 seisuga.

Kasvuhoonegaaside heitkoguse arvutus, mis arvestab nii maakasutuse muutuse mõju kui tuulikute tootmise ja käitamisega kaasnevat kasvuhoonegaaside heitkogust on esitatud Tabel 15.

Tabel 15. Tuulepargi kasvuhoonegaaside heitkoguse arvutus.

Heiteallikas	Kogus - (S) MWh	Eriheide - (EH) kg CO ₂ ekv/kWh	KHG heide - (E) t CO ₂ ekv	Eriheite viide
Baasstsenaarium Be				
Tavaelektrist elektri tootmine	331 128	0.612	202 650	Elektrienergia segajäägi eriheide 2024 aastal
			Baasstsenaariumi (Be) KHG heide (t CO ₂ ekv):	202 650
Projektstsenaarium Ab				
Heiteallikas	Kogus - (S)	Eriheide - (EH) kg CO ₂ ekv/kWh; GSP; t/ha CO ₂ ekv	KHG heide - (E) t CO ₂ ekv	Eriheite viide
Tuulepargi toodetud elekter	331 128	0.0071	2351	Vestas V162-6,2 MW LCA
SF ₆ isolaatori lendumine	10	23500	241	SF ₆ kogus Vestas V162-6,2 MW LCA, SF ₆ 100 aasta GWP väärtus

Puitse biomass			1777	ELME2 kattuvusanalüüs (põhimõtteliste teede ja platside kihi kattuvus *1.5)
Mullasüsinik			16446	ELME2 kattuvusanalüüs (põhimõtteliste teede ja platside kihi kattuvus *1.5)
			Absoluutne (Ab) KHG heide (t CO₂ekv aastas):	20816
Suhteline heide (Re = Ab – Be) , tonnides				-181 835

Läbiviidud arvutuste alusel võib järeldada, et arvestades tuulepargi CO₂ õhkupaikamist vähendavat toimet, siis ületab see oluliselt metsamaa raadamisest ja mulla teisaldamisest tulenevat süsiniku sidumise vähendamist. Seega on tuulepargi rajamisel kliimamõju vähendamise vaates tugev positiivne mõju. Samas kaasneb siiski tuulepargi rajamisega maakasutuse sektori süsiniku sidumise eesmärkide kahjustamine. **Metsamaa raadamisega kaasnev mõju kuulub kompenseerimisele metsaseaduse ja keskkonnatasude seaduse kohaselt.** Laekuv keskkonnatasu suunatakse Eesti metsadesse seotud süsinikuvaru suurendamiseks, elurikkuse taastamiseks ning kliimasõbralike metsandusvõtete toetamiseks.

Valga valla kliima- ja energiakava 2035 peamine eesmärk on suurendada valla valmisolekut ja võimet kliimamuutuste mõjudega kohanemiseks ning vähendada kasvuhoonegaaside heidet. Kava kohaselt on Valga valla strateegilisteks eesmärkideks vähendada energeetika- ja transpordisektori lõpptarbimisest tulenevat süsihappegaasi heitkogust 2030. aastaks 12% ehk ligikaudu 6 tuhande tonni võrra võrreldes 2021. aastaga, laiendada taastuvenergia kasutust ja tõsta energiatõhusust ning suurendada omavalitsuse, elanikkonna ja ettevõtete valmisolekut kliimariskidega toimetulekuks. Kliima- ja energiakavas on märgitud ka Valga valla tuulepargi eriplaneeringut ning toodud, et alates kavandatava tuulepargi töösse panemisest kajastuvad tuulepargi toodetud taastuvenergia näitajad valla kliima- ja energiakava seireandmetes. Seega toetab kavandatav tuulepark Valga valla kliima- ja energiakava eesmarke taastuvenergia tootmise suurendamise ja kasvuhoonegaaside heite vähendamise kaudu.

4.2.3 Kliimakindlus

Valga valla kliima- ja energiakava 2035 kohaselt on Valga valla ja maakonna olulisemateks kliimariskideks tormi-, lumesaju- ja jäiterisk, mis võivad põhjustada elektrikatkestusi, samuti suvised kuumalained ja põuaperioodid. Kliimakava kohaselt tuleb ruumilises planeerimises arvestada kliimamuutustest tingitud riskidega ning taristu rajamisel ja renoveerimisel rakendada lahendusi, mis aitavad vältida äärmuslikest ilmastikutingimustest tulenevaid kahjustusi.

Tuuleenergia ressursile ja selle kasutamisele on maismaa tuulepargi puhul otsene mõju järgmistel teguritel:¹⁵⁵

- aasta keskmine tuulekiirus;
- ekstreemsed ilmastikutingimused (tormid, jäide ja äike);
- mikrokliimaatilised tingimused (tuule turbulentsus).

Teistest taastuvenergiaallikatest enim võidab kliimamuutustest tuuleenergeetika, sest külmal poolaastal kui energianõudlus on suurim, on tuule kiirus näidanud selget kasvutrendi¹⁵⁴. Tuulepargi rajamisel on oluline silmas pidada ka valdavate tuulesuundade võimalikku muutumist, et ebaõige

¹⁵⁴ Kallis, A., Kull, A., Roose, A., Järvet, A., Kriis, E., Abroi, E.-L., Põdersalu, H., Laas, I., Võrno, I., Jaagus, J., Kriiska, K., Eerme, K., Lember, K., Rannik, K., Aidla, K., Kaar, K., Kaare, K., Sakkeus, L., Kaasik, M., Mandel, M., Viisimaa, M., Möls, M., Kabral, N., Roots, O., Talkop, R., Laasma, T., Kallaste, T., Anis, T., Räim, T., Adermann, V., & Suursaar, Ü. 2013. Eesti kuues kliimaaruanne.

paigutuse tõttu tuulikute omavahelisest varjutusest tulenevalt mitte kaotada potentsiaalselt saadavat energiat.

Seoses võimalike ekstreemsete tuulepuhangute tugevnemisega võib sagedamini esineda tuulepargi väljalülitumise oht, sest tuulikud lülituvad ohutuse kaalutlusel tormituulte korral välja. Kõige levinumate kommertskasutusega tuulikute puhul on väljalülitumise tuulekiiruste vahemik 20–25 m/s. Kui tuulikute väljalülitumine on massiline, siis seab see ohtu energiasüsteemi stabiilsuse ning nõuab lisanduvaid kiireid kompenseerimisvõimsusi. Lisaks ekstreemsete tuulekiiruste sagenemise mõjule ja kaitsemehhanismidele mõjub ka sademete hulga suurenemine, mis võib takistada hooldusmeeskondade juurdepääsu maismaal paiknevate tuulikute asukohta. See eeldab juurdepääsuteede tugevdamist.¹⁵⁵ Tuulikute vastupidavuse tõstmisega sagenevate ekstreemsete ilmastikuolude tingimustes tegelevad tuulikute tootjad. Tuulepargi teede, trasside ja vundamendilahenduste kliimakindlus tuleb lahendada ehitusliku projekteerimise käigus.

Kliimamuutustest tulenevate ekstreemsete ilmastikutingimuste sagenemine võib tõsta Eesti puhul jäite esinemise sagedust. Tuulikute jäätumise oht esineb 0 kraadi lähedase temperatuuri korral kõrge õhuniiskuse tingimustes. Selleks, et jää kujutaks endast ohtu, on vajalik jää maha kukkumise ja inimese paiknemise jää kukkumise kohas kokkulangemine. Kuivõrd jäite teke on nähtus, mis esineb juhuslikult, siis ilmneb oht samuti juhuslikult. Kui see juhtub, on oht suur, kuid suure osa aastast on turbiin jäävaba. Jäite ohtu esineb Eesti tingimustes alla 2% aastast. Maailmapraktikast ei ole teada ühtegi tõsiste vigastuste juhtumit, mis oleks põhjustatud tuulikult lendavast jääst. Tuulikute jäätumise ohtu on võimalik minimeerida ning selleks on välja töötatud erinevad tehnoloogilised lahendused nagu näiteks jäätumisvastased süsteemid. Jäätumisvastaste süsteemide puhul on üldjuhul tegu lahendustega, kus tuuliku laba sees on võimalik tekitada kuuma õhu ringlus, et jää pärast selle tekkimist sulatada. Lisaks on võimalik varustada tänapäevased tuulikud anduritega, mis seiskavad tuulikud jää tekkimisel ning seejärel saavad hooldustehnikud tegeleda tiivikute jääst ohutu vabastamisega. Tuulikute valimisel tuleb arvestada Eestis esinevate kliimatingimustega ning kasutada sobilikke tehnilisi lahendusi.

Juhul kui tuulikutele ei paigaldata jäätumisvastast soojendussüsteemi, siis tuleb tuulikud paigutada tundlikest objektidest (elamud, maanteed) piisavalt kaugele. Jäätükkide paiskumise maksimaalne mõjuala on võimalik leida valemiga $1,5 \times (\text{torni kõrgus} + \text{rootori läbimõõt})$ ¹⁵⁶. Tegu on lihtsustatud kaugusvalemiga, mida on kasutatud mitmetes juhendmaterjalides. Vajaduse korral on võimalik ohuala ja riski suurust arvutada täpsemalt, kuid seda on asjakohane teha kui esmase hinnangu kohasesse ohualasse jääb tundlikke objekte¹⁵⁷. Antud juhul on jäätükkide ohuala ulatus kuni 540 m. Jäätüki kukkumise risk on sealjuures oluliselt kõrgem tuuliku all ja risk väheneb kauguse suurenemisel. Tuulikud on kavandatud paigutada vähemalt 1 km kaugusele eluhoonetest. **Seega ei ole antud juhul oodata jäätumisest tingitud olulise ohu esinemist elamualade suhtes. Samas läbib mitmeid tuulepargi alasid metsamajandamiseks kasutatav metsateid ja ka avalikult kasutatavaid teid. Teede suhtes esineb jäitepäevadel risk jäätükkide paiskumiseks.**

Potentsiaalselt sobilikest aladest jäävad 3 (Joonis 50) ja 4 (Joonis 51) Väike Emajõe ja Kalda kraaviga seotud üleujutusohuga alale. Teiste alade puhul kattuvust potentsiaalsete üleujutusala-dega ei esine¹⁵⁸. Kõik tuulikupositsioonid on kavandatud väljaspoole üleujutusohuga ala.

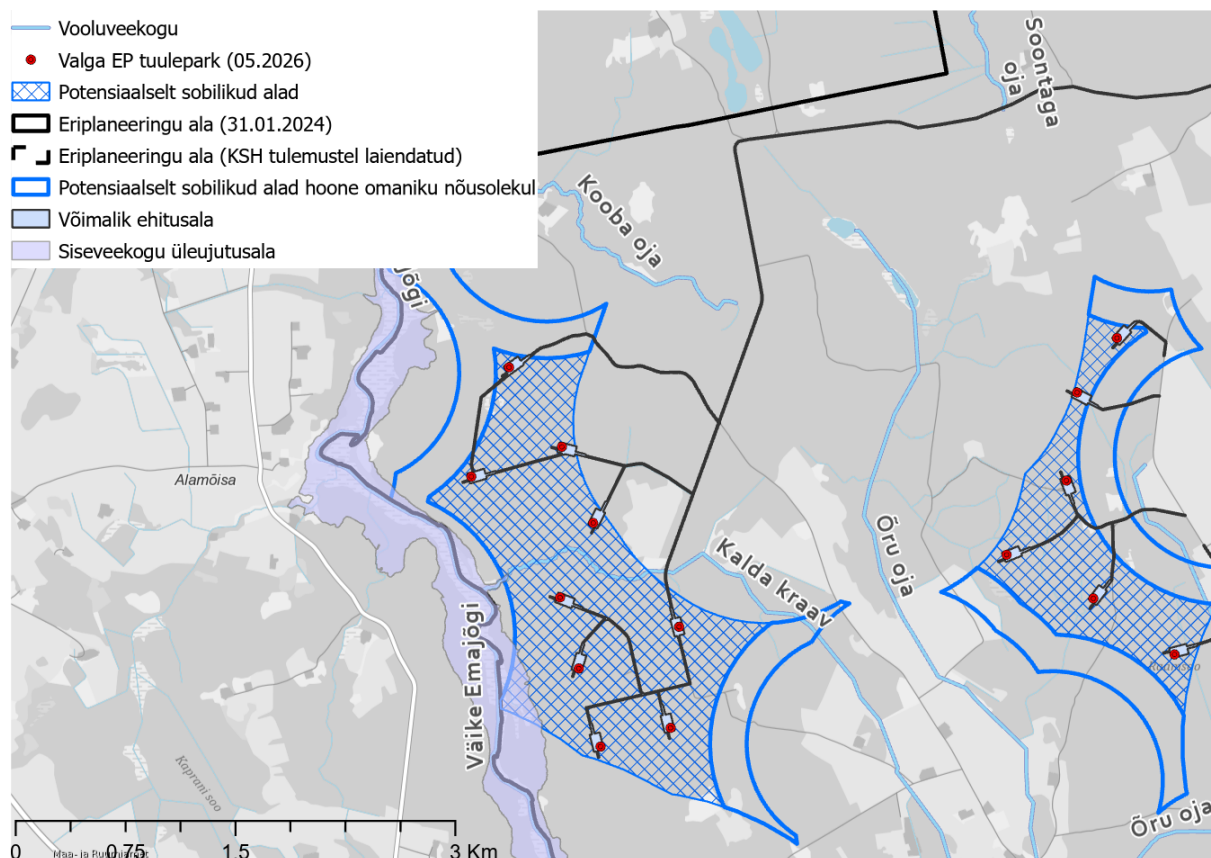
¹⁵⁵ Eesti taristu ja energiasektori kliimamuutustega kohanemise strateegia lõpparuanne – <https://www.sei.org/wp-content/uploads/2017/12/enfra-a-uuringuaruanne-01-04-2016.pdf>

¹⁵⁶ Deutscher Naturschutzring Grundlagenarbeit für eine Informationskampagne "Umwelt- und naturverträgliche Windenergienutzung in Deutschland (onshore). 2005.

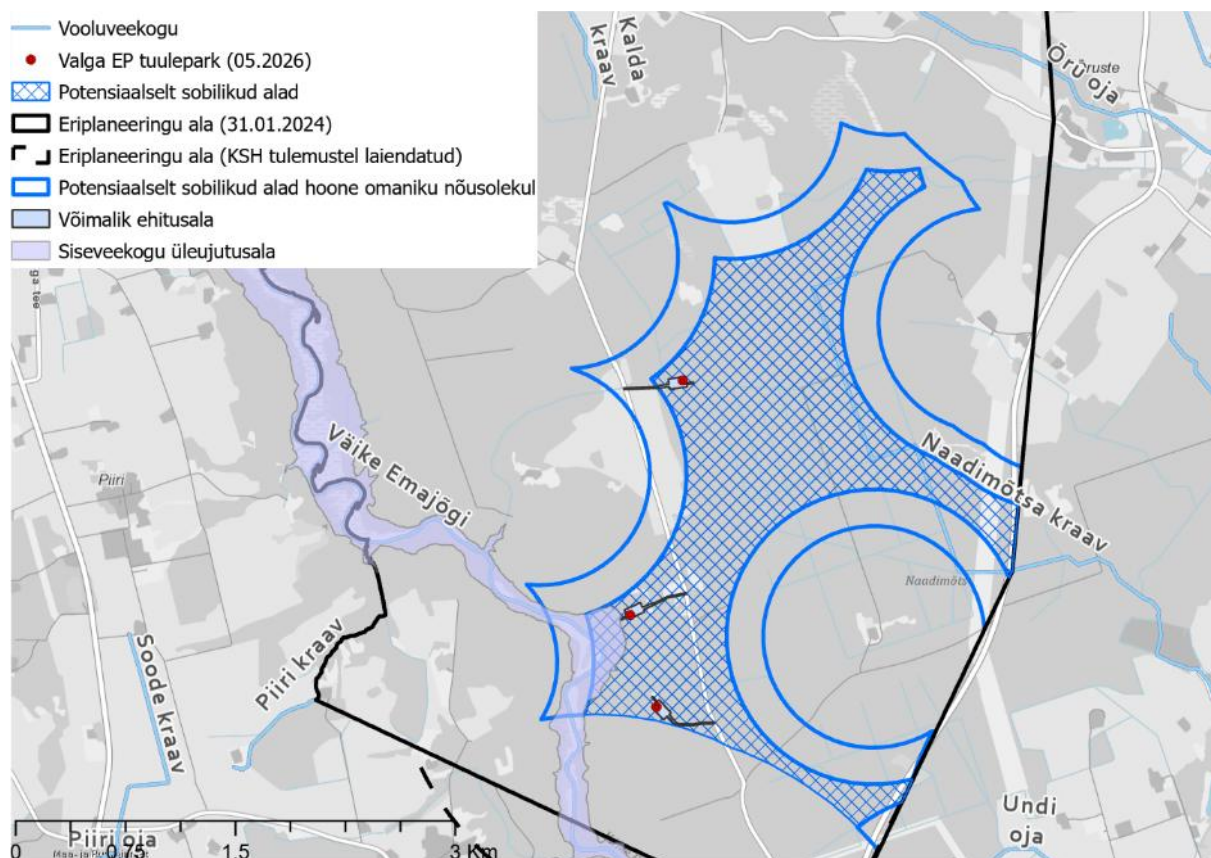
¹⁵⁷ IEA Wind TCP. 2022. Technical Report International Recommendations for Ice Fall and Ice Throw Risk Assessments.

¹⁵⁸ Piirimäe, K., Raidla, M., Uuemaa, E., Peetersoo, A., Kiiker, K., Reitalu, T. 2021. Suurte üleujutustega siseveekogude nimistu ja kõrgveepiirid. Aruanne. Riigihange nr: 223733.

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

Joonis 50. Ülejutusohuga alade paiknemine potentsiaalselt sobilikul alal 3 ja selle lähialal.

Joonis 51. Ülejutusohuga alade paiknemine potentsiaalselt sobilikul alal 4 ja selle lähialal.

Potentsiaalselt sobilikele aladele 3 ja 4 tuulepargi edasisel projekteerimisel tuleb arvestada üleujutusohu riski ning tuulepargi taristu kavandamisel tuleb rakendada asjakohaseid meetmeid tagamaks tuulikutele ligipääsu ka üleujutusohu tingimustes ning teede püsivuseks. Väljatöötatud planeeringulahenduse puhul on tuulikute asukoha määramisel üleujutusohuga arvestatud ja tuulikute asukohad kavandatud väljaspoole üleujutusohuga ala.

4.2.4 Mõju lokaalsele kliimale

Hoolimata tuuleenergia kiirest arengust ei ole väga põhjalikult uuritud tuulikute mõju kliimale lokaalsel tasandil, kuid siiski leidub viiteid tekkivate mikrokliimaatiliste mõjude kohta. Mõne läbiviidud uuringu põhjal selgub, et lokaalset kliimat mõjutavad eelkõige ülisuured tuulepargid, mis koosnevad tuhandetest tuulikutes^{159,160,161}. Läbiviidud uuringute põhjal võivad ülisuured tuulepargid tekitada maapinnalähedaste õhutemperatuuride muutusi tuuleparkidest allatuult ja vastutuult olevate alade läheduses. Kirjanduse andmetel omavad suured tuulepargid öösel soojendavat ja päeval jahutavat mõju. Need mõjud tulenevad tuuleturbiini rootorite tekitatud turbulentsist tingitud suurenenud õhumasside vertikaalsest segunemisest. Tšehhis Mäestiku piirkonnas asuva Kryštofovy Hamry tuulepargis (21 tuulikut 2 MW) läbiviidud uuringu¹⁶² kohaselt ei täheldatud tuulepargi mõju maapinnalähedasele temperatuurile. Teatud mõju esines harva ja oli lokaalselt spetsiifiline, mida võis põhjustada ka looduslikult esinev tugev tuulevoolu turbulents, mis on iseloomulik kohtadele, kuhu tuuleparke rajatakse. Seetõttu võib eeldada, et väiksemate tuuleparkide mõju lokaalsele kliimale on tunduvalt väiksem ning ei ole eeldatavalt oluline.

Tuuleparkide mõju lokaalsele kliimale on seni suhteliselt vähe uuritud. Olemasolevad teadusuuringud viitavad siiski, et eriti suurte tuuleparkide rajamine võib põhjustada lokaalseid mikrokliimaatilisi muutusi. On tuvastatud, et tuulikud mõjutavad maapinnalähedasi õhuvoole, mis võib omakorda põhjustada muutusi maapinnalähedases temperatuuris ning mõnede uuringute alusel ka sademetes. Järgnev ülevaade põhineb 2024. a avaldatud ülevaateartiklil¹⁶³, mis koondab asjakohaseid teadusuuringute järeldusi, mis antud teemal avaldatud on. Ülevaateartiklist ilmneb, et valdav osa tuuleparkide lokaalse kliimamõju uuringutest pärinevad valdavalt kuiva ja sooja kliimaga piirkondadest. Juhtival kohal on vastavad uuringud Hiinas.

Ülevaateartikli alusel on uuringud maismaa tuuleparkide mõjust maapinna temperatuurile kasutanud peamiselt kolme andmetüüpi: kaugseireandmed, temperatuuri mõõtmised tuuleparkides ja kliimamudelid.

Kuigi mõned simulatsioonipõhised uuringud on leidnud, et tuulepargid võivad mägistes või kanjonialades temperatuuri hoopis langetada, on valdav enamus uuringuid leidnud, et maismaa tuulepargid põhjustavad kohaliku maapinna temperatuuride tõusu. Enamik uuringuid on üksmeelel, et tuulepargid soojendavad maapinna lähedast õhku, kuigi soojenemise ulatus varieerub:

- tavaliselt on tõus alla 1°C;
- mõnes uuringus kuni 4–8°C;
- kõige selgemalt esineb muutus öisel ajal (stabiilsetes atmosfääritingimustes);
- päevane mõju on sageli tühine või puudub.

¹⁵⁹ Roy, S.B.; Traiteur, J.J. Impacts of wind farms on surface air temperatures. Proc. Natl. Acad. Sci. USA 2010, 107, 17899–17904.

¹⁶⁰ Roy, S.B. Simulating impacts of wind farms on local hydrometeorology. J. Wind Eng. Ind. Aerodyn. 2011.

¹⁶¹ Stergiannis, N.; Caralis, G.; van Beeck, J.; Runacres, M.C. The Effect of Wind Energy on Microclimate: Lessons Learnt from a CFD Modelling Approach in the Case Study of Chios Island †. Appl. Sci. 2021, 11, 5873.

¹⁶² Moravec, D.; Bartak, V.; Puš, V.; Wild, J. Wind turbine impact on near-ground air temperature. Renewable Energy, Volume 123, 2018, lk 627–633.

¹⁶³ Jia Z, Yang X, Chen, A, Yang, D, Zhang, M, Wei, L. Localized Eco-climatic Impacts of Onshore Wind Farms: A Review[J]. Journal of Resources and Ecology, 2024, 15(1): 151-160 <https://doi.org/10.5814/j.issn.1674-764x.2024.01.013>

Uuringud tuulekiiruse muutuste kohta tuginevad peamiselt mõõtmistulemustele ja kliimamudelitele. Mõõtmisandmed näitavad, et pärast tuuleparkide rajamist aastane keskmine tuulekiirus vähenes 1,5% ja maksimaalne tuulekiirus vähenes 18,5%. Mudelsimulatsioonid kinnitavad neid tulemusi, näidates tuulekiiruse olulist vähenemist turbiini rootori keskkõrgusel allatuult tuulikust.

Maismaa tuulepargid põhjustavad pinnase kuivamist, kusjuures kõige suurem niiskuse langus – kuni 4,4% – esines tuulepargi sees. Täheldati negatiivset seost niiskusesisalduse ja kauguse vahel tuulepargist, mis tähendab, et mõju oli tugevaim pargi sees ja hajus kaugemal. Kuigi mõju suurus varieerub sõltuvalt uuritavast piirkonnast ja kasutatud andmestikust, on üldine tendents selge – tuulepargid mõjutavad nii aurumist kui ka sademete mustreid. Uuringute järgi kasvab tuuleparkide ümbruses sademete hulk ~1%, võrrelduna pikaajalise keskmisega. Ruumiline mõju võib varieeruda, sõltuvalt maastikust ja modelleerimisvalikutest. Tulemustes on teatavat ebajärjekindlust andmestike ja mudelite erinevuse tõttu.

Tuuleparkide lokaalsele kliimale avalduva mõju mehhanismis on uuringud võrdlemisi ühel arusaamal. Tuuleparkide mõju temperatuurile seletatakse peamiselt nende mõjuga atmosfääri alumisele kihile. Ilma tuulepargita päeval päikesekiirgus soojendab maapinda kiiremini kui õhku. Õhutemperatuur maapinna lähedal on soojem kui kõrgemal, tekitades ebastabiilse kihistuse, kus soe õhk on all ja külm peal. Sellises olukorras on atmosfääri alumine kiht labiilne, segunemine toimub loomulikult. Öösel päikesekiirgus puudub, maa jahtub kiiremini kui õhk. Tekib stabiilne kihistus, kus all on külm õhk ja üleval soojem. Atmosfääri alumine kiht muutub stabiilseks, segunemine väheneb. Tuuleparkide mõju avaldub seega pigem öösel. Turbiinide rootor tekitab vertikaalset segunemist, mis soojendab maapinna lähedast õhku. Kuivõrd tuulekiirused on öösel tavaliselt suuremad, on turbulents tugevam ning öine soojenemine esineb selgemalt.

Teadusuuringutest ilmneb seega, et tuuleparkidel esineb mõju lokaalsele kliimale. Tulemuste tõlgendamisel tuleb aga mõtestada ka mõju võimalik olulisus arvestades Eesti tavapärasest kliimat ja selle osaks oleva ilmastiku muutlikkust. Tuleb mõista, et lokaalse kliima mõju saab osutada oluliseks kui põhjustatav muutus lokaalses kliimas on piisavalt suur, et tuua kaasa kas looduskoosluste või põllumajanduskoosluste jaoks kasvutingimuste muutumiseks piisava kliimatingimuste muutuse. Statistilisel tasandil esinev lokaalse kliima mõju ei pruugi sugugi põhjustada koosluste kasvutingimuste muutuseks vajalikku mõju. Seda eeskätt Eesti parasvöötmelisest kliimat arvestades. Eestis esinevad looduskooslused on kujunenud varieeruva ilmastiku tingimustes ning senised teadusuuringutes tuvastatud tuuleparkidega seostatavad mikrokliimaatilised mõjud on madalamad meie ilmastiku tavapärasest varieeruvusest.

Arvestades teadusuuringutes esitatud andmeid tuuleparkide võimaliku mõju osas lokaalsele kliimale ning arvestades Eesti kliimatingimusi ja käesoleva planeeringuga kavandatava tuulepargi suurust, siis olulist mõju lokaalsele kliimale ei ole oodata. Kavandatava tuulepargi puhul ei ole oodata mikrokliimaatilisi muutusi ulatuses, mis põhjustaksid olulisi mõjusid taimkattes vms tegurite osas ei tuulepargi ala sees ega selle ümbruses. Teoreetiliselt võib esineda öökülmaohu vähenemist tuulepargi alal ja selle lähiümbruses, mis võib osutada positiivseks põllumajanduse vaatest. Samas ei pruugi ka antud muutus realiseeruda, sest öökülmaoht esineb kõige sagedamini tuulevaiksetes ja selgetes öötingimustes, kuid tuulikud tuulevaiksetes tingimustes ei tööta.

Mikrokliimaatilised mõjud antud tuulepargi kontekstis esinevad eeskätt tootluse vaates (nn *wake efekt*), millega tuleb tuulepargi arendajal arvestada sobiliku tuuliku mudeli valikul tagamaks tuulepargi majanduslikuks tasuvuseks vajalik efektiivsus. Antud teema ei kuulu KSH hindamisulatusse, vaid kuulub hindamisele arendaja poolsetes äriprojekti tasuvusanalüüsides.

4.2.5 Võimalikud koosmõjud

Käesoleva KSH ülesanne ei ole hinnata kogu Eesti taastuvenergiele ülemineku kumulatiivseid kliimamõjusid ega võrrelda erinevaid energiamajanduse stsenaariume. Sellised hinnangud on antud kõrgema tasandi strateegilises dokumendis, energiamajanduse arengukava aastani 2035 KSH-s, kus

käsitleti erinevate elektri-, soojus- ja gaasivaldkonna stsenaariumite mõju kasvuhoonegaaside heitele, maavõtle, õhusaastele ja teistele keskkonnanäitajatele. ENMAK 2035 KSH järeldeb, et kliimaneutraalsusele üleminek avaldab pikas vaates looduskeskkonnale üldiselt positiivset mõju, kuna aitab vähendada kasvuhoonegaaside heidet ja aeglustada kliimamuutusi, kuid taastuenergia taristu asukohapõhiseid mõjusid tuleb hinnata järgnevates planeeringu- ja projektietappides.

Valga valla tuulepargi kliimamõju tuleb seetõttu käsitleda osana laiemast taastuenergiALE üleminekust. Tuulepargi rajamine suurendab taastuvelektri tootmist ning loob eeldused fossiilkütustel põhineva elektritootmise asendamiseks, mistõttu on tuulepargi koosmõju kliimamuutuste leevendamise seisukohalt üldiselt positiivne. Samas kaasneb tuulepargi rajamisega maakasutuse muutus, sh raadamine ja püsiv maahõive, mis vähendab teatud määral süsiniku sidumist. Neid mõjusid tuleb vähendada raadamise minimeerimise, märgalade vältimise, olemasolevate teede ja trassikoridoride kasutamise ning väiksema maahõivega tehniliste lahenduste eelistamise kaudu. Nende põhimõtete järgimisel ei ole oodata olulist ebasoodsat koosmõju kliimale.

4.2.6 Meetmed, edasiste uuringute ja hindamise vajadus

Meetmed tuulepargi kavandamiseks:

- maakasutuse muutusest tulenev süsiniku sidumise vähenemine kaasneks eeskätt juhul kui tuuleparke rajatakse turvasmuldadega aladele. Mõju vähendamiseks on efektiivseks meetmeks vältida tuulepargi rajamist märgaladele. Samuti tuleb tuulepargi edasisel projekteerimisel pöörata tähelepanu, et tuulepargi rajamisega ei kaasneks lähialadel paiknevate märgalade kuivendamist.
- metsa raadamisest tuleneva heite vähendamiseks paigutada võimalikult palju tuulikuid tuulepargialade avamaastikku jäävatele osadele. Kuivõrd esinevad vastuolulised tingimused (vajalik on säilitada ka poollooduslikke kooslusi, väärtuslikke põllumajandusmaid ja märgalasid ning tagada nõuetekohased vahekaugused nii tuulikute endi vahel kui taristuobjektide suhtes), siis ei ole metsa raadamise vältimine alati võimalik. Metsa raadamist tuleb siiski püüda vältida, kasutades elektriühendusteks õhuliinide asemel maakaableid ning võimalusel kasutada ära olemasolevate teede ja trasside koridore. Montaažiplatside kavandamisel eelistada lahendusi, mille korral raadatava ala pindala on väiksem.
- maakasutuse muutusega kaasnevate kasvuhoonegaaside heite kompenseerimise riikliku regulatsiooni rakendamisel tuleb seda järgida.
- potentsiaalselt sobilikele aladele 3 ja 4 tuulepargi edasisel projekteerimisel tuleb arvestada ülejutusohu riski ning tuulepargi taristu kavandamisel tuleb rakendada asjakohaseid meetmeid tagamaks tuulikutele ligipääsu ka ülejutusohu tingimustes ning teede püsivuseks. Soovitav on tuulikuid ja taristut ülejutusohuga alale mitte kavandada.
- käesolevas KSHs käsitletakse jäätükkide kandumise ohualana kaugust tuulikust 1,5× (torni kõrgus+rootori läbimõõt), mis on maksimaalne ohu esinemise ulatus. Kuivõrd ohuala on leitud üldistatult, siis ohuala ulatust võib tuulepargi omanik vähendada täpsema riskihinnangu alusel. Jäätumisohust tingitud riskide vähendamiseks on soovitatav kasutada tuulikutel, mille ohualasse jäävad teed, jäätumisvastast süsteemi. Kui seda ei tehta, siis tuleb tuulepargile koostada jäätumise korral tegutsemise juhised ning tagada nende järgimine. Jäätumise ohu korral võib osutuda vajalikuks ohualale jäävate teede ajutine sulgemine ja/või märgistamine vastavate ohust hoiatavate siltidega.

4.3 Võimalik mõju kultuuripärandile

4.3.1 Hindamise metoodika

Mõju kultuuriväärtustele hinnati kultuuripärandi infot hõlmavate andmekogude (Kultuurimälestiste register, EELIS pärandkultuuriobjektide andmebaas, Muinsuskaitseameti koostatud arheoloogiatundlike alade andmed) alusel. Hindamise eesmärk oli selgitada potentsiaalselt sobilikel

aladel teadaolevad kultuuripärandi kaitse vaatest olulised alad, mille säilitamisel on võimalik vältida olulist ebasoodsat mõju kultuuripärandile.

4.3.2 Kultuuriväärtuste paiknemine ja mõjud

Potentsiaalselt sobilikel aladel puuduvad kultuurimälestised, mistõttu neile otsese **mõju avaldumine on ebatõenäoline. Kaudne mõju võib avalduda läbi vaadete muutmise. Visuaalset mõju on käsitletud ptk 4.6.4. Arvestatud on kultuurimälestiste paiknemisega.**

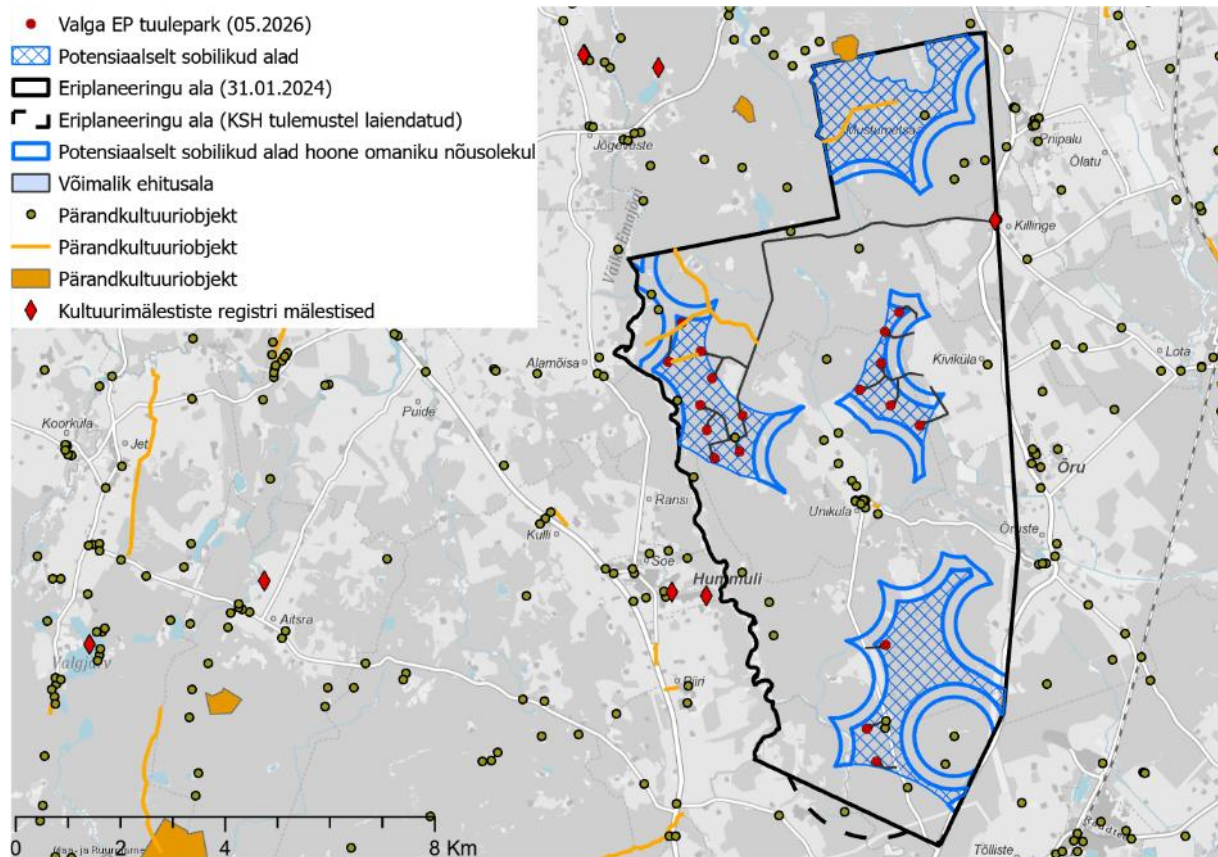
Inventeeritud looduslikke pühapaikasid potentsiaalselt sobilikel aladel ei paikne. **Seega mõju avaldumine neile on välistatud.**

Potentsiaalselt sobilikel aladel 1, 3 ja 4 paikneb pärandkultuuriobjekte¹⁶⁴. Ainult potentsiaalselt sobilikul alal 2 ei paikne pärandkultuuriobjekte. Pärandkultuur on kultuuripärandi üks avaldumisvorm, mille all mõistetakse inimese loodud kultuuripärandi objekte maastikul. Pärandkultuuriobjektid ei ole kaitse all, kuid kuivõrd nad on osa kultuuripärandist, siis on neid soovitatav säilitada ja võimalusel taastada. Potentsiaalselt sobilike alade kattumine pärandkultuuriobjektidega on esitatud Tabel 16-s ja Joonis 52-l. Pärandkultuuriobjektide seisund (säilivus) ja sellest tulenev väärtus on potentsiaalselt sobilikele aladele jäävate objektide osas väga erinev. Tuulepargi rajamisel võib oodata ebasoodsat mõju pärandkultuuriobjektidele kui ehitusalad kavandatakse nii, et objektid hävivad.

Potentsiaalselt sobilikud alad ei kattu arheoloogiatundlike aladega. Väljatöötatud planeeringulahenduse osas ei läbi ka kavandatavad teed ning kaablikoridorid Muinsuskaitseameti poolt piirkonnas kaardistatud arheoloogiatundlikke alasid (lähtutakse Muinsuskaitseameti poolt Valga vallavalitsusele üldplaneeringu koostamiseks edastatud kaardikihist).

¹⁶⁴ EELIS (Eesti looduse infosüsteem), Keskkonnaagentuur andmed seisuga 17.09.2024.

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

Joonis 52. Eriplaneeringu alale jäävate potentsiaalselt sobilike alade kattuvus kultuuriväärtustega.

Alade puhul, mille puhul on eriplaneeringu koostamisel väljatöötatud põhimõttelised tuulikute asukohad, ei ole üksi tuulikupositsioon kavandatud hästi või väga hästi säilinud pärandkultuuriobjektide asukohtadesse. Seega ei ole oodata, et kavandatava tegevusega kahjustataks oluliselt pärandkultuuri väärtusi.

Tabel 16. Potentsiaalselt sobilikele aladele jäävad pärandkultuuriobjektid. EELIS andmed seisuga 26.09.2024. a.

Nimi	Kood	Tüüp	Seisund	Märkused lähtuvalt EELIS andmebaasis esitatud infost
Potentsiaalselt sobilik ala 1				
Turbaaugud	608:TVK:001	Turbavõtukohad	Objektist või tema esialgsest funktsionaalsusest säilinud 50–90%	
Mustumetsa metsavahikoht	943:VKK:004	Vahtkondade kordonid	Objektist või tema esialgsest funktsionaalsusest säilinud 20–50%	Senine Konno metsavaht Ernst Kipper on määratud Aakre metskonna Mustumetsa vahtkonda metsavahiks, kuna sealne metsavaht Küla läks vanaduse tõttu pensionile.
Metsaveo raudtee	943:RTR:001	Raudteerajatised	Tüüp määratav, objektist või tema esialgsest funktsionaalsusest säilinud alla 20%	
Potentsiaalselt sobilik ala 3				
Sõgelsepa metsatee	943:MET:001	Põlised metsateed, jalgrajad, hobusesteed	Objekt hästi või väga hästi säilinud	Seda teed mööda käidi Sõgelsepas olevasse kirikusse
Sõgelsepa piirisiht	943:MEK:001	Vanemate metsakorralduste jäljed	Objekt hästi või väga hästi säilinud	
Uniküla raketibaas	943:OKU:002	Okupatsiooniaja objektid	Objektist või tema esialgsest funktsionaalsusest säilinud 50–90%	Betoontee, mille ääres asub valvurihoone. Raketibaasi angaare on lõhutatud. Seal asusid Nõukogude Liidu ajal strateegilised keskmaaraketid, mis kandsid tuumalõhkepäid (vt täpsemalt tabeli all).
Potentsiaalselt sobilik ala 4				
Tõlliste vallamaja	820:VAL:002	Vallamajad	Maastikul on säilinud märgid, kuid ei luba üheselt määrata tüüpi	
Magasiit	820:MAG:001	Magasiidad	Objektist või tema esialgsest funktsionaalsusest säilinud 50–90%	
Vana Tartu-Valga maantee	820:MNT:002	Maanteed	Objektist või tema esialgsest funktsionaalsusest säilinud 50–90%	

Alale 3 jääb endine Uniküla raketibaas. 1960. aastatel rajati Eestisse 8 maapealsete stardikompleksidega raketibaasi: Piirsalu, Lintsi, Rohu, Kadila, **Uniküla**, Rooni, Nursi ja Säenna ning üks maa-aluste stardišahtidega, relvastatud rakettidega R-12U asukohaga Vilaskis. Igas baasis võis olla kuni 4 raketti. 1980. aastateks oli raketisüsteem vananenud. Suurem osa Eestis paiknenud R-12 raketibaasidest likvideeriti 1970. aastate lõpus ja 1980. aastate alguses, sh Uniküla baas¹⁶⁵. Rakettid viidi baasi likvideerimisel kaasa. Praeguseks on Unikülas säilinud mõned raketibaasi endisaegsete hoonete, platside ja teede varemed. Kõik kunagise militaartegevusega seotud sõjaväevarustus on likvideeritud. Kiirgusoht alal puudub.

Joonis 53. Vasakul Uniküla raketibaasi ala 1965. a Tartu-Valga ortofotol (Maa- ja Ruumiamet); paremal 2024. a foto säilinud varemetest.

4.3.3 Võimalikud koosmõjud

KSH koostamisel ei tuvastatud selliseid teadaolevaid planeeringuid või projekte, mille elluviimisel võiks koos Valga valla eriplaneeringuga kavandatava tuulepargiga tekkida oluline ebasoodne koosmõju kultuuripärandile.

Võimalik kumulatiivne mõju kultuuripärandile võib avalduda eelkõige kaudselt maastikupildi ja vaadete muutumise kaudu, juhul kui mitme tuulepargi visuaalne mõju oleks samadest kultuuriväärtuslikest objektidest või vaatekoridoridest neile tajutav. KSH-s vaadeldi võimaliku kumulatiivse mõju hindamiseks teadaolevaid teisi tuuleparkide planeeringuid ja arendusi ligikaudu 30 km raadiuses kavandatavast Valga tuulepargist. Lähim teadaolev arendus on Tõrva valla tuulepargi eriplaneeringu I eelnõu, mille kavandatavad tuulikupositsioonid paiknevad lähimatest Valga valla tuulikupositsioonidest ligikaudu 20 km kaugusel. Teiste teadaolevate Eesti ja Läti arenduste puhul on vahemaad või andmete täpsus sellised, et olulist kultuuripärandile avalduvat koosmõju ei ole võimalik eeldada. Arvestades planeeritavate objektide omavahelist suurt vahemaad ja paiknemist kultuurimälestiste suhtes siis ei tuvastatud kultuurimälestiste osas olulise koosmõju esinemise võimalust.

¹⁶⁵ <https://db.esap.ee/object/va-0740>

4.3.4 Meetmed, edasiste uuringute ja hindamise vajadus

Hästi ja väga hästi säilinud pärandkultuuriobjektide säilimine tuleb tuulepargi edasisel kavandamisel säilitada. Soovitav on pärandkultuuriobjektide korrastamine, tähistamine ja avaliku juurdepääsu tagamine.

4.4 Taristust ja maakasutusest tulenevad kitsendused

4.4.1 Teed ja liiklusohutus

Tuulikute ehituse ning hilisema hoolduse jaoks on vajalikud **suure kandevõimega ning pidevalt ligipääsu tagavad** juurdepääsuteed tuulikuteni. Olemasolevate teede kasutamisel korrastatakse need enne tööde tegemist ning samuti hiljem pärast tööde lõppemist. Teede kasutust tuulepargis senise praktika alusel piiratud ei ole, seega jäävad rajatavad teed ka kohaliku kasutusse (võimalikud on tuulepargi sisestel teedel ohutusnõuetest tulenevad piirangud, vt 4.2.5). Küll aga tuleb arvestada, et tuulepargi ehitamise ajal võib esineda kohalike teede kasutamisega seonduvaid häiringuid, sest materjalide vedu, sh suurveosed tekitavad täiendavat liikluskoormust ja võimalikke liikluskorralduslikke muutusi. **Ehitusaegsed mõjud kohalikele teedevõrgule ja heaolule on seega mõõdukalt negatiivsed. Mõju esineb kõigi potentsiaalselt sobilike alade puhul. Täpne mõju suurus sõltub ehitusaegsest liikluskorraldusest.**

Suurimaks väljakutseks tuulepargi rajamisel seoses teedega on tuulikute detailide kohale toomine. Tuulikuid Eestis käesoleval ajal ei toodeta ja need tuuakse Eestisse valdavalt läbi selleks kohandatud Paldiski sadama. Seega on vajalik tuuliku detailid tuua eeldatavalt Paldiski sadamast asukohavaliku aladele. Teekonna pikkus on otsema teed pidi u 250 km ja tegu on suurveostega. Transpordiameti avaldatud info kohaselt (Joonis 54) on olemasolevad eriveoteede koridorid eriplaneeringuala puhul kuni teeni nr 3 Jõhvi–Tartu–Valga. Alternatiivina on võimalik, et tuulikud tuuakse kohale läbi Läti.

Eriveoteedest kuni potentsiaalselt sobilike aladeni vajavad teed tõenäoliselt transpordiaegset ümberehitust, mis võib hõlmata kurvide sirgendamist ja teede laiendamist.

Joonis 54. Eriveoteede koridoride paiknemine.

Transpordiamet on erinevates planeeringumenetlustes esitanud seisukoha, mille kohaselt tuleb elektrituulikute ja tuulepargi kavandamisel arvestada, et elektrituulik ei tohi avalikult kasutatavatele teedele (sõltumata nende funktsioonist, liigist, klassist ja lubatud sõidukiirusest) paikneda lähemal kui $1,5 \times (H+D)$ (sealjuures H = tuuliku masti kõrgus ja D = rootori e tiiviku diameeter). Väikese kasutusega (alla 100 auto/ööpäevas) avalikult kasutatavate teede puhul võib põhjendatud juhtudel riskianalüüsile tuginedes ja teeomaniku nõusolekul lubada planeeringus elektrituulikuid teele lähemale, kuid mitte lähemale kui tuuliku kogukõrgus ($H+0,5D$). Kauguse nõue tuleneb eeldatavalt eeskätt riskist jääte korral tuulikute labadel jäätükkide viske riski tõttu (vt pkt 4.2). Alates 17.11.2023. a määrab tuuliku kaugust teest kliimaministri määrus nr 71 „Tee projekteerimise normid“. Elektrituuliku vähim kaugus avalikus kasutuses tee teekatte servast määratakse valemiga $L = (H + 0,5D)$, kus:

- 1) L on tuuliku vähim kaugus teekatte servast meetrites;
- 2) H on tuuliku masti kõrgus meetrites;
- 3) D on tuuliku rootori või tiiviku diameeter meetrites.

Kauguspiirangu põhjuseks on eeldatavalt eeskätt Eesti kliimas esineda võiv tuulikute **jäätumise risk, kuid kaugus aitab vähendada ka tuulikute varjutuse esinemist teede suhtes ning võimalike avariolukordade esinemise korral tagada teede ohutust**. Jäätumise riski ja selle vältimisi meetmeid on käsitletud pkt 4.2.

Ei ole täheldatud, et teelt nähtavad tuulikud suurendaksid oluliselt liiklusõnnetuste riski¹⁶⁶. Ka Eestis on mitmeid tuuleparke, mis on maantee vahetus läheduses ning liiklusõnnetuste statistika alusel ei esine nendes piirkondades keskmisest kõrgemat liiklusõnnetuste sagedust.

4.4.1.1 Meetmed, edasiste uuringute ja hindamise vajadus

Lähtuvalt valitud tuuliku tehnilistest nõuetest tuleb koostada täpsem analüüs võimalike juurdepääsuteede osas tuulepargi tööprojekti koostamisel. Sealjuures tuleb teha koostööd teede omanikega, sh Transpordiametiga. Vajadusel tuleb teostada vajalikud ristmike ümberehitused, teede laiendused ning rakendada liikluskorralduslikke meetmeid tuulikute ohutuks kohale toomiseks.

Avalikult kasutatavate teede osas tuleb järgida kliimaministri määru nr 71 „Tee projekteerimise normid“ ettenähtud kauguspiirangut.

4.4.2 Maavaravarud

Potentsiaalselt sobilikud alad kattuvad seisuga 26.09.2024. a järgmiste maavarade registris¹⁶⁷ arvel olevate maardlatega, kuid ei kattu keskkonnaministri 27.12.2016. a määrusega nr 87 „Kaevandamisega rikutud ja mahajäetud turbaalade ning kaevandamiseks sobivate turbaalade nimekiri“ (edaspidi *keskkonnaministri määrus nr 87*) esitatud kaevandamiseks sobivate turbaaladega.

Potentsiaalselt sobilikud alad ei kattu ega nende lähialale ei jää aktiivseid ega taotletavaid uuringualasid.

Antud eriplaneeringu puhul konflikte maavaravarude säilimisega ei tuvastatud ja meetmete kavandamise vajadus puudub.

Eriplaneering ja KSH ei määra tuulepargi rajamiseks vajalike ehitusmaterjalide päritolu ega anna õigust maavara kaevandamiseks. Ehitusmaterjalid tuleb hankida seaduslikest allikatest, sh nõuetekohase kaevandamisloaga karjääridest või muudest lubatud allikatest. Kui ehitusmaterjali hankimine eeldab uue kaevandamise alustamist või olemasoleva karjääri laiendamist, hinnatakse selle tegevuse keskkonnamõju eraldi vastava loa- või planeeringumenetluse käigus. Seetõttu ei ole ehitusmaterjalide

¹⁶⁶ De Ceunynck, T., Pauw, E., Daniels, S., Polders, E., Brijs, T., Hermans, E., Wets, G. 2017. The effect of wind turbines alongside motorways on drivers behaviour. European Journal of Transport and Infrastructure Research. 17. 477-494. 10.18757/ejtr.2017.17.4.3210.

¹⁶⁷ <https://geoportaal.maaamet.ee/est/Ruumiandmed/Geoloogilised-andmed/Maavarade-register-p83.html>

võimalike lähtekohtade kaevandamismõju käesoleva eriplaneeringu KSH hindamisobjekt. Valga maakonna varustuskindluse analüüs on kättesaadav <https://kliimaministeerium.ee/energeetika-maavarad/maavarad/ehitusmaavarad#valga-maakond> Maakonnas leiduvate ehitusmaavarade puhul on varustuskindlus olemasolevates karjäärides hästi tagatud.

4.4.3 Muud kitsendused ja mõjud

4.4.3.1 Mõju riigikaitsele objektidele

Potentsiaalselt sobilike alade määramisel lähtuti teadaolevast infost riigikaitsele ehitiste ja nende piiranguvööndite paiknemise osas. Piiranguvööndite ulatusi on käsitletud kui tuulepargi asukohaks välistatud alasid.

Tuulepargi rajamine on võimalik vaid tingimusel, et see ei avalda mõju riigikaitsele. Eriplaneeringu ala jääb täies ulatuses Kaitseministeeriumi poolt avaldatud sektorisse, kus on Mandri-Eesti kompensatsiooniala alates 2025. a. Tuulepargi rajamise eeltööd saab alustada juba enne nimetatud kompensatsioonimeetmete rakendamist 2025. a. Kaitseministeeriumi kooskõlastuskirjas 09.12.2024 nr 12-1/24/466-2 on esitatud tingimus, et tuulikute püstitamine eelvalikualadele TU2, TU3 ja TU4 on lubatav pärast Mandri-Eesti kompensatsioonimeetmete täielikku rakendumist.

Iga konkreetne tuuliku asukoht/koordinaat tuleb kooskõlastada Kaitseministeeriumiga. Kui nimetatud asukoht ei ole Kaitseministeeriumi hinnangul sobiv tuuliku püstitamiseks, jääb asukohapiirang kehtima ka pärast kompensatsioonimeetmete rakendumist. Kui kavandatav asukoht sobib Kaitseministeeriumi hinnangul tuuliku püstitamiseks, kaob riigikaitseline kõrgusepiirang antud asukohas pärast kompensatsioonimeetmete rakendumist. Kõik tuulikute ehitusloa taotlused tuleb kooskõlastada Kaitseministeeriumiga.

Eriplaneeringu alale jääb teadaolevalt Kaitseliidu poolt lõhkamisteks kasutatav ala. Riigi Kaitseinvesteeringute Keskus on planeeringu menetluses teada andnud¹⁶⁸, et vastavalt kokkuleppele kinnisasja omanikuga lõpeb senise maa-ala lõhkamise väljaõppeks kasutamine hiljemalt 2028. aastal ning praegune kasutamine ei mõjuta edaspidi planeeringu elluviimist, mistõttu ei ole selle käsitlemine eriplaneeringus vajalik.

4.4.3.2 Mõju mobiili-, raadioside- ja televisioonisignaale

Tuulikuid seostatakse mobiili-, raadioside- ja televisioonisignaali häiringutega. Tuulikud võivad potentsiaalselt segada elektromagnetlaineid, mida kasutatakse telekommunikatsioonis, navigatsioonis, radarisüsteemides jms.

Häiringu esinemine ja olulisus sõltub:

- tuuliku paiknemisest saatja ja vastuvõtja suhtes;
- tuuliku labade omadustest;
- vastuvõtja omadustest;
- signaali sagedustest.

Häiringuid võivad põhjustada tuulikute torn, keerlevad labad ja generaator. Torn ja labad võivad tõkestada, peegeldada või murda elektromagnetlaineid. Tänapäevaste tuulikute labad on tehtud üldjuhul klaaskiust, millel on minimaalne mõju elektromagnetlainete kiirgusele. Samuti ei põhjusta tänapäevaste tuulikute generaatorid enam olulisi häiringuid. Häiringud võivad esineda seega juhtudel, kus tuulikud jäävad otseselt saatja ja vastuvõtja vahele ning probleem võib olla oluline kui tuulik on vastuvõtjale lähedal. Antud juhul kavandatakse tuulikuid vastuvõtjatest (elamutest) vähemalt ca 1 km kaugusele.

¹⁶⁸ 12.02.2025 9-1.3/4816-21.

Maismaa tuuleparke ei peeta potentsiaalseks ohuks meresõidu navigatsioonisüsteemide toimimisele, kuid nende mõju lennundusohutusele ja ilmaradarite tööle võib esineda.

Lähimad meteoroloogilised radarid kavandatava tegevuse territooriumile on Eesti Keskkonnaagentuuri poolt Sürgaveres hallatav radar ja Läti Keskkonna-, Geoloogia- ja Meteoroloogiakeskuse radar, mis on paigaldatud Riia lennujaama territooriumile¹⁶⁹. Maailma Meteoroloogiaorganisatsioon (WMO) ja Euroopa Meteoroloogiateenistuste Võrgustik (EUMETNET) soovivad järgida teatud kaugusi ilmaradaritest, kus tuuleparkide ehitamist tuleks vältida (kuni 5 km C-riba ja 10 km S-riba radarite puhul) või kooskõlastada radarite omanikuga (kuni 20 km C-riba ja 30 km S-riba radarite puhul)¹⁷⁰. Kuid mõned uuringud viitavad, et C-riba radarite puhul tuleks 20 km kauguse piirväärtust suurendada, sest mõju võib täheldada suurematel vahemaadel¹⁷¹. Eesti ja Läti kaks radarit asuvad planeeritavast tuulepargist enam kui 100 km kaugusel. Võttes arvesse ilmaradarite kaugust kavandatavast tuulepargist, siis ei ole oodata, et kavandatavad turbiinid mõjutaksid radarite töövõimet märkimisväärselt.

Euroopa Lennuliikluse Ohutuse Organisatsioon (EUROCONTROL), võttes arvesse Rahvusvahelise Tsiviillennunduse Organisatsiooni (ICAO) juhiseid ehituste reguleerimiseks õhuliikluse haldamisega seotud lennunavigatsioonirajatiste piiratud aladel, on välja töötanud juhised lennunavigatsiooniteenuste pakkujatele ja tuuleparkide arendajatele tuuleturbiinide mõju hindamise vajaduse ja protseduuride kohta navigatsioonisüsteemidele¹⁷². Juhised määratlevad õhuliikluse seireradarite läheduses tsoonide ulatused, kus tuuleturbiinide mõju tuleks hinnata. Tsoonide ulatus võib olla kuni 15 km radarist. Antud tuulepargi puhul lennuliikluse õhuseireradareid sellisel kaugusel ei paikne. Samuti ei paikne sellisel kaugusel lennuvälju, mille instrumentaalsüsteemidel oleks asjakohane mõjusid hinnata.

Mõju riigikaitsele on käsitletud ptk 4.4.3.1 ja see seostub suuresti mõjuga riigikaitseliste radarite töövõimele. Eestis asuvad riigikaitse radardid Kellaveres, Levalõpmes ja Otepääl. Antud küsimuses on pädevaks asutuseks Eestis vastavate hinnangute andmisel Kaitseministeerium, kellele planeering ka kooskõlastamiseks esitatakse.

Läti relvajõud kasutavad õhuruumi seireks radareid Čalases (umbes 270 km kavandatavast tegevusalast), Lielvārdes (umbes 150 km tegevusalast) ja Audriņis (umbes 160 km tegevusalast)¹⁷³. Arvestades suurt kaugust võib eeldada, et kavandatav tuulepark ei mõjuta Läti õhuruumi seirefunktsioone. Läti kaasatakse planeeringusse lähtuvalt võimaliku riigipiiriülese mõjuga ning Läti pädevatel asutustel on võimalik antud küsimuses esitada omapoolne hinnang.

Mobiil- ja raadioside: Tuulikute puhul on tegemist suurte ehitistega ning sarnaselt suurte hoonetega võivad nad tekitada niinimetatud surnud tsoone mobiililevis. Seetõttu tuleks tuulikute paigutamisel arvestada ka suunda, kuhu tuulik mobiilside baasjaamast jääb, et kaotada ära võimalikud surnud tsoonid. Üldjuhul tuulepargil mobiililevile olulist mõju ei ole kui tuulik ei jää just mobiilmasti vahetusse lähedusse (lähemale kui 500 m). Antud juhul tuulikud ühegi teadaoleva mobiilside baasjaama vahetusse lähedusse ei jää.

¹⁶⁹

https://www.eumetnet.eu/wp-content/themes/aeron-child/observations-programme/current-activities/opera/database/OPERA_Database/index.html

¹⁷⁰ Finnish Meteorological Institute, EUMETNET OPERA PROGRAMME (2004–2006) – Operational programme for the exchange of weather radar information, Final report, 2007.

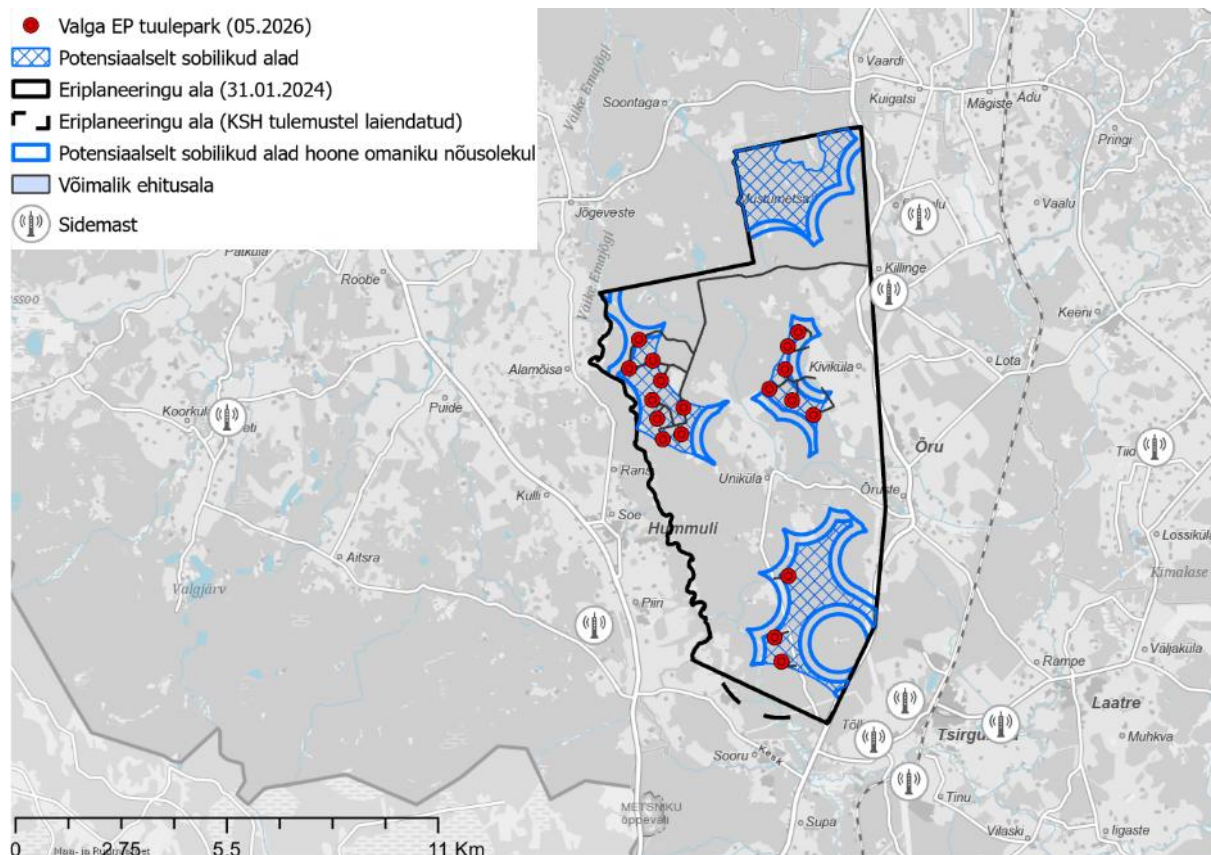
¹⁷¹ VINDRAD. Project report v1.0, A tool for calculation of interference from wind power stations to weather radars, 2011.

¹⁷² European guidance material on managing building restricted areas: 3rd edition, International civil aviation organisation, 2015.

¹⁷³ https://en.wikipedia.org/wiki/Baltic_Air_Surveillance_Network

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

Potentsiaalselt sobilike alade piirkonnas paikneb mitmeid sidemaste (Joonis 55). Selleks, et hinnata tuulikute mõju sidemastide tööle, on vajalik planeeringu koostamisel koostöö tegemine sideettevõtetega.

Joonis 55. Sidemastide paiknemine eriplaneeringu alal paiknevate potentsiaalselt sobilike alade suhtes lähtudes ETAK andmestikust seisuga 29.07.2024. a.

Erinevalt mobiilsidest võib tuulikute töötamisel kaasneda oluline mõju raadiosidele. **Häiringu olulisuse selgitamiseks ja vajadusel leevendusmeetmete leidmiseks tuleb planeeringu koostamisel teha koostööd raadioside eest vastutavate ametkondadega.**

Televisioonipildi mõjutus: Analoogetelevisiooni puhul oli elektromagnetlainete mõjutus TV signaalile üheks oluliseks mõjuks. Mõjutus seisnes peamiselt TV pildi moonutustes (näiteks pildi virvendus sünkroonis tuuliku labade pöörlemisega)^{174,175}. Digitaalse ja SAT TV puhul on tuvastatud vähene mõju.

4.4.4 Meetmed, edasiste uuringute ja hindamise vajadus

Planeeringu koostamisel tuleb teha koostööd Kaitseministeeriumi, Transpordiameti, Siseministeeriumi infotehnoloogia- ja Arenduskeskusega, Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametiga ning sidevõrkude operaatoritega selgitamaks tuulepargi rajamisega kaasneda võivaid võimalikke mõjusid radaritele ning sideteenustele (eeskätt raadiosidele).

¹⁷⁴ Sengupta, D.I., Senior, T.b.a. 1994. Electromagnetic interference from wind turbines. Wind Turbine Technology. ASME, New York.

¹⁷⁵ Anguloa, I., de la Vega, D., Cascón, I., Cañizo, J., Wu, Y., Guerra, D., Angueira, P. 2014. Impact analysis of wind farms on telecommunication services. Renewable and Sustainable Energy Reviews. Volume 32, april 2014, pages 84-99.

Kuigi sidekvaliteedi probleemid ei ole otseselt seotud keskkonnamõjudega, tuleks tuulepargi rajamise järgselt võtta meetmeid signaali kvaliteedi parandamiseks kui tuulikute tegevuse tõttu tekib sidekvaliteedi langus. Vajalikud tehnilised lahendused tuleks määrata igal üksikjuhul eraldi.

Ehitusaegse transpordi korraldamisel tuleb vältida avalikult kasutatavate teede seisundi halvenemist; tööde käigus kahjustatud teed, teepeenrad, kraavid, truubid ja muud tee-ehitised tuleb pärast tööde lõppu taastada vähemalt ehituseelsele tasemele.

4.5 Jäätmete

Lisaks KSHs esitatud jäätmetekke analüüsile on Keskkonnaagentuur koostanud mahuka ülevaate tuulikute lammutamise ja jäätmetekke osas, mis on leitav <https://keskkonnaportaal.ee/et/tuulikute-demonteerimise-ja-loppkaitluse-tagamise-analuu>. Antud analüüsist on leitavad vastused mitmesugustele tuuleparkide likvideerimist ja nende jäätmete käitlemist puudutavatele küsimustele, mis ei kuulu eriplaneeringu ja selle KSH käsitlusalasasse.

Tuulepargi ehitusetapis tekkivad jäätmed ja nende käitluse korraldamine on sarnane tavapärasele ehitusaegsele jäätmekorraldusele. Asjakohaste meetmete rakendamisel (jäätmete korrektne kogumine ja äravedu jms) ei ole jäätmetekkel tõenäoliselt olulist mõju keskkonnale.

Tuulepargi käitamise käigus tekib samuti jäätmeid, milleks on näiteks erinevad kuluosad, vanaõlid jms. Jäätmekäitluse korraldusel tuleb järgida kehtivat jäätmealast seadusandlust. Jäätmekäitluse õiguspärasel korraldamisel ei ole oodata sellega kaasnevat olulist keskkonnamõju.

Tuulikute eluiga on 20–30 aastat. Peale seda võib toimuda tuulikute asendamine uutega või pargi likvideerimine. Mõlemal juhul tekivad tuulikute likvideerimisel jäätmed vundamendi ja tuuliku koostisosade metalli ja (klaas)plasti näol. Kaasaegsed tuulikud on võrdlemisi lihtne demonteerida ja valdav osa nende koostise materjalist on taas- või korduvkasutatav (kaasaegsetel tuulikutel u 85% koostisest). Mõnevõrra keerukam on likvideerida ja taaskasutada betoonvundamente, kuid ka see on teostatav. Suurimat probleemi jäätmete osas põhjustab tuulikute tiivikute käitlemine. Väikeses mahus on võimalik labasid ringlusse võtta näiteks linnamööbli või mänguväljakute või välijõusaalide vms välitingimustesse vajaliku atribuutika tootmiseks¹⁷⁶. Kuivõrd tuulikute materjal on erakordselt vastupidav ilmastikuoludele, on sellel taaskasutamiseks palju võimalusi. Teine võimalus on tuulikuid mehaaniliselt ja keemiliselt ümber töödelda. Tuulikulabade purustamise käigus eraldatakse klaaskiud ja peenfraktsioon, mida saab kasutada komposiitse täiteainena. Nii saab tuulikulabadest näiteks klaaskiudpelleteid ning ka tsemenditootmiseks vajalikku materjali¹⁷⁷. Võimalik on ka tuulikute polümeere eraldada neid keemiliselt lahustades, kuid protsessi energiakulu on väga suur. Neid polümeere on võimalik kasutada erinevates toodetes, näiteks isolatsioonimaterjalides või saapataldades, kuid tegu on alles arendatava tehnoloogiaga¹⁷⁸. Suurimad tuulikutootjad tegelevad ka aktiivselt kuni 100% taaskasutatavate tuulikute arendamisega¹⁷⁹.

Elektrituulikute labad on valmistatud komposiitmaterjalidest ja koosnevad umbes 70% klaaskiust ja 30% termokindlast plastikust^{180,181}.

¹⁷⁶ <https://www.superuse-studios.com/projectplus/blade-made/>

¹⁷⁷ Jensenab, J.P., Skeltonab, K. 2018. Wind turbine blade recycling: Experiences, challenges and possibilities in a circular economy. Renewable and Sustainable Energy Reviews. Volume 97, December 2018, Pages 165-176.

¹⁷⁸ <https://www.vestas.com/en/media/company-news/2023/vestas-unveils-circularity-solution-to-end-landfill-for-c3710818>

¹⁷⁹ Clean Energy Brief. 2020. Vestas to produce zero-waste wind turbines by 2040. GO ECO GREEN21.

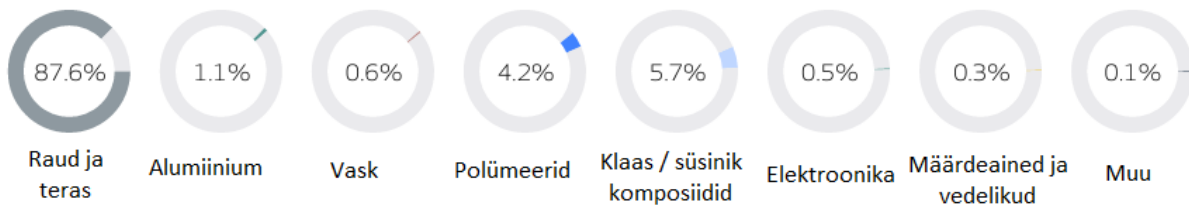
¹⁸⁰ Cooperman et al., (2021), Wind turbine blade material in the United States: Quantities, costs, and end-of-life options, <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S092134492100046X?via%3Dihub>

¹⁸¹ Svensk Vindenergi (2021), Vindkraften är Hållbar – ekonomiskt, ekologiskt, social, <https://svenskvindenergi.org/wp-content/uploads/2021/05/Vindkraften-ar-hallbar-ett-faktablad-fran-Svensk-Vindenergi.pdf>

Tuuliku näitlik koostis massiprotsentides on esitatud järgneval joonisel.

V172-7.2 MW™

166 m torni ja 172 m rootori läbimõõduga tuulik. Tuuliku kogumass 982 tonni.

Joonis 56. Tuuliku komponendid (ilma vundamendita). Allikas: <https://www.vestas.com/en>

Tuulepargi ehitus- ja käitamisetapis pole oodata jäätmeteket mahus, mis võiks põhjustada olulist keskkonnamõju. Tuulepargi eluea lõpul tekkivate jäätmete taaskasutamise võimalus selgub vastaval ajahetkel parima teadmise alusel. Tuulepargi likvideerimine saab toimuda lammutusprojekti alusel, kus käsitletakse ka jäätmete koguseid ja käitlust. Arvestades ringmajanduse pikaajalisi eesmärke, siis tuleb tuulepargi eluea lõpul tagada selle materjalide maksimaalne taaskasutus.

Planeeringuga ei määrata tulevikus kasutatavat jäätmekäitlustehnoloogiat ega konkreetset jäätmekäitlejat, samuti ei reguleerita planeeringuga jäätmekäitluse valdkonnapõhiseid finantsgarantiisid. Vastavalt ehitusseadustiku § 4 on lammutamine üks ehitamise etappidest. Seega on lammutustööde läbiviimiseks vajalik koostada ehitusprojekt ehitise lammutamiseks. Ehitise lammutamiseks koostatava ehitusprojekti eesmärk on anda ehitist lammutavale ehitusettevõtjale teavet lammutatava ehitise või selle osa kohta, juhiseid lammutustööde ohutuks läbiviimiseks ning lammutamisel tekkivate jäätmete käitlemiseks. Ehitusprojekt ehitise lammutamiseks peab muuhulgas sisaldama piisavat teavet lammutustegevuse ulatuse kohta, et hinnata lammutamisega kaasnevaid mõjusid. Ehitusprojekti ehitise lammutamiseks antakse juhised ja lahendused tööde läbiviimiseks sellises täpsusastmes (staadiumis), et ehitusettevõtja suudab tööd ehitusprojekti järgides ning väljaõppinud ja kogemustega tööjõudu kasutades pädeva insenertehnilise personali juhendamisel ohutult ja keskkonnasäästlikult lõpule viia.

Tuulikud (olenemata nende mudeli valikust) on tehnoloogilised seadmed, mis peavad vastama konkreetset ajahetkel kehtivatele nõuetele ning on lubatud kasutamiseks Euroopa Liidus ja sealjuures Eestis. Seega tuulikutes kasutatavaid materjale ei reguleerita planeeringuga, vaid see on reguleeritud seadmetele kehtivate regulatsioonidega, mis valdavalt on üle-euroopalised (nt SF₆, bisfenoolA jt kemikaalide kasutamine on reguleeritud ainete kasutamise tasandil, mitte planeeringu tasandil).

Arvestades halvimat olukorda, kus hoolimata järjest juurduvatest ringmajanduse põhimõtetest ja tuuliku labade töötlemisvõimaluste arengust osutuvad rajatavate tuulikute labad eluea lõpus taaskasutamatuks, tekiks 18 tuulikuga planeeringulahenduse korral 18x10%x982 t≈1768 tonni klaasplasti jäätmeid. Tegu oleks ühekordse jäätmetekkega. Valga valla kontekstis on tegu olulise jäätmetekke kogusega (võrdluseks 2023. a tekkis Valga vallas 41 017 t jäätmeid) ning labade taaskasutusvõimaluse leidmine aitaks oluliselt vähendada ladestusvajadust ja sellega kaasnevat negatiivset mõju.

Võrdluses Eesti energeetikasektori praeguse jäätmetekkega on aga tegu võrdlemisi tagasihoidlikku jäätmetekkega. 2023. a tekkis põlevkivi elektrijaamade töös poolkoksi, koldetuhka ja lendtuhka kokku 5 880 796 tonni, millest ladestati prügilasse 5 749 433 tonni. Kokku ladestati Eestis 2023. a prügilasse 5 974 559 tonni jäätmeid ehk ladestatavatest jäätmetest 96% moodustasid põlevkivist elektrienergia tootmisega seotud jäätmed. Seega eeldades, et tuulepargi rajamine aitab vähendada vajadust põlevkivielektrienergia järgi, siis on oodata, et isegi juhul kui tuulepargi eluea lõpul osutub vajalikuks tuulikute labade ladestamine prügilasse, vähendab see Eesti senist elektri tootmisega kaasnevat jäätmeteket.

Uuema teemana jäätmetekke ja ka tuulikute planeerimise puhul on tõstatatud võimalikku käitamisaegset mikroplasti¹⁸² teket. Mikroplastiks saab nimetada kõiki vees mittelahustuvaid plastitükke, mis on mõõtmelt väiksemad kui 5 mm¹⁸³. Mikroplasti võimalikku teket ja keskkonda sattumist seostatakse tuulikute labadega, mis on valmistatud valdavalt klaasplastist ning välitingimustes töötades sademete ja tuule toimel kuluvad. Uuringuid antud valdkonnas (nagu mikroplasti tekke kohta üldiselt) on veel vähe, kuid senised uuringud lasevad eeldada, et tuulepargid ei ole olulised mikroplasti tekkeallikad. Antud valdkonna uuringud on senini leidnud, et tuulepargi piirkondades küll leidub mikroplasti, kuid selle koostis ei ole iseloomulik tuuliku labade materjalile. Samuti ei ole täheldatud, et tuulepargi aladel oleks mikroplasti kontsentratsioon kõrgem kui ümbritsevatele aladel¹⁸⁴. Samas on ilmne, et tuulikute töötamisel toimub teatav kulumine sademete ja tuule erosiooni toimel ning sarnaselt muudele inimtegevuses kasutatavatele plastidele jõuab ka tuulikute koosseisus olevast plastist osa looduskeskkonda. Elektritruuliku labad, mis koosnevad eranditult klaaskiust, epoksiidliimist ja mõnel juhul ka süsinikkiust, on elektritruuliku osa, mis on kõige enam kulumisele avatud. Praeguste teadmiste kohaselt "lihvitakse" tuuliku labadelt aasta jooksul maha eri uuringute alusel 3 g kuni 14 kg materjali, mis on peamiselt labasid kattev värv. Antud teema uuemad uuringud meretuuleparkides on lihvitava plastiku koguseks leidnud 240 g aastas tuuliku kohta (sealjuures on uuringus käsitletud 117 m pikkuste labadega tuulikuid, mis on oluliselt suuremad kui Valga eriplaneeringuga kavandatavad)¹⁸⁵. Maismaatuuleparkide puhul on vastav mikroplasti kogus aga 8-50 g aastas laba kohta¹⁸⁶. Aastas tähendaks see 18 tuuliku korral konservatiivse hinnangu kohaselt kuni 4,3 kg (pigem kuni 2,7 kg) mikroplasti teket tuulepargist. Tegemist on väikese kogusega võrreldes tavapäraste mikroplasti allikatega. Tuuleparke ei seostata olulise mikroplasti tekkeallikaks olemisega. Mikroplasti olulise tekke allikaks on igapäevasele inimtegevusele oluliselt iseloomulikumat allikad nagu värvid, rehvid, tekstiilid, pesukapslid jms. Mikroplasti tekke vähendamisega tegeletakse Euroopa Liidus aktiivselt reguleerides tahtliku mikroplasti lisamist igapäevatoodetesse¹⁸⁷.

Tuuliku labadelt ilmastikutingimuste tõttu lihvitav mikroplast võib sisaldada ka väikestest kogustes labade koostises esineva epoksiidliimi koostises olevaid kemikaale, sh bisfenool A ja epiklorohüdroin. Senised uuringud sellist heidet oluliseks mõjuks ei pea. Arvestama peab, et tuuliku laba pealispinna moodustab eeskätt värv. Epoksiidliimi kihid paiknevad värvikihtide all ning nende kulumine tuuliku eluea jooksul on vähene^{188,189}.

Samas tuleb arvestada, et ka väikese kogusega mikroplasti teket on võimalik ja vajalik vähendada. Selleks on oluline kasutada kaasaegseid tuuliku laba juhtserva kaitselahendusi, teha tuulikulabade regulaarset hooldust ja seisukorra kontrolli ning vältida olukorda, kus pindmine erosioon areneb sügavamaks labakahjustuseks. Labade hooldus ja parandamine on vajalik ka tuulikute

¹⁸² Mikroplasti kohta laiemalt saab lugeda <https://kliiaministeerium.ee/elukeskkond-ringmajandus/politika-ja-seadusandlus/plastid-ja-plastijaatmed#mikroplast>

¹⁸³ Frias, J.P.G.L., Nash, R. 2019. Microplastics: Finding a consensus on the definition, Marine Pollution Bulletin, Volume 138, Pages 145-147.

¹⁸⁴ Teng, W., Xinqing, Z., Baojie, L., Yao, Y., Li, J., Hejiu, H., Yu, W., Chenglong, W. 2018. Microplastics in a wind farm area: A case study at the Rudong Offshore Wind Farm, Yellow Sea, China. Marine Pollution Bulletin. 128. 10.1016/j.marpolbul.2018.01.050.

¹⁸⁵ Caboni, M., Schwarz, A. E., Slot, H., and van der Mijle Meijer, H.: Estimating microplastics emissions from offshore wind turbine blades in the Dutch North Sea, Wind Energ. Sci. Discuss. [preprint], <https://doi.org/10.5194/wes-2024-175>, in review, 2024.

¹⁸⁶ Mishnaevsky, L., Jr., Tempelis, A., Belahurau, Y., & Johansen, N. F.-J. (2024). Microplastics Emission from Eroding Wind Turbine Blades: Preliminary Estimations of Volume. Energies, 17(24), 6260. <https://doi.org/10.3390/en17246260>

¹⁸⁷ Lisainfot mikroplasti piirangute osas leiab https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_23_4581

¹⁸⁸ Epoxy Resin Committee. 2015. EPOXY RESINS IN WIND ENERGY APPLICATIONS ASSESSMENT OF POTENTIAL BPA EMISSIONS. www.epoxy-europe.eu

¹⁸⁹ Norwea. 2021. Klare faktafeil fra motvind om vindkraftsforurensning <https://www.fornybarnorge.no/>

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

energiatootlikkuse ja töökindluse tagamiseks, mistõttu on mikroplasti tekke vähendamine kooskõlas tuulepargi tavapärase hooldusloogikaga.

Teadmiste lüngad: Tuulikute eluea järgse jäätmekäitluse hindamine saab tuulepargi rajamise eelses hinnangus olla ligikaudne kuna arvestades tuulepargi pikka eluiga, siis ei ole teada eluea lõppu jõudes esinev jäätmekäitlusalase seadusandluse ega jäätmekäitlusvõimekuse andmed. Määramatusega arvestamiseks on hinnang antud konservatiivselt esitades maksimaalse jäätmetekke, sh võimaliku maksimaalse mikroplasti tekke arvutused.

4.5.1 Meetmed, edasiste uuringute ja hindamise vajadus

Tuulepargi kavandamisel tuleb:

- nii tuulepargi ehitusel, kasutusel kui likvideerimisel tuleb rakendada sobivaid jäätmetekke vältimise võimalusi ning kanda hoolt, et tekkivad jäätmed ei põhjusta ülemäära ohtu tervisele, varale ja keskkonnale. Tekkivad jäätmed tuleb koguda liigiti, jäätmeliigile sobivasse ja jäätmete füüsikalise-keemilistele omadustele vastupidavasse kogumisvahendisse. Puistesse kogumisel tuleb eelistada kõvakattega pinda või vajadusel maapind ja/või jäätmed katta ilmastiku- ja lekkekindla kattega, et vältida jäätmete või neist leostumise tulemusena saasteainete keskkonda sattumist ning laialikandumist tuulega.
- vältida tuleb jäätmete pikaajalist ladustamist tekkekohal ning tekkivad jäätmed esimesel võimalusel käitlemiseks üle anda loastatud jäätmekäitlejale. Jäätmekäitleja valikul on soovitatav rakendada läheduse põhimõtet, et vähendada jäätmete transportimisest tulenevat negatiivset mõju keskkonnale.
- jäätmetekke vältimise ja jäätmehooldusmeetmete väljatöötamisel ning jäätmete käitlemisel tuleb juhinduda prioriteetide järjestuses jäätmehierarhiast. Jäätmed, millele on olemas kordus- ja taaskasutusvõimalused, tuleb suunata käitlusesse vastavalt. Jäätmete taaskasutusse suunamisel tuleb eelistada ringlussevõttu.
- tekkivad jäätmed, mis sobivad ja mis on lubatud tekkekohal taaskasutamiseks, tuleb võimalikult suures ulatuses taaskasutada objektil kohapeal. Jäätmete tekkekohal taaskasutamisel tuleb juhinduda asjakohastes õigusaktides sätestatud nõuetest.
- avariiliste olukordade esinemise tõenäosuse vähendamiseks tuleb rakendada pidevat järelevalvet jäätmehoolduse üle ning reostuse tekkimisel tagada selle asjakohane ja kiire likvideerimine.
- tuulepargi eluea lõpul lasub tuulepargi omanikul kohustus tuulepargi rekonstrueerimiseks või lammutamiseks. Lammutuse korral tuleb see läbi viia lammutusprojekti kohaselt, sh kõik lammutuse käigus tekkivad jäätmed tuleb nõuetekohaselt käidelda.

4.6 Mõju inimese tervisele, heaolule ja varale

Mõju inimese tervisele, heaolule ja varale saavad põhjustada potentsiaalselt tuulikud ehk selle hindamiseks on vaja teada tuulikute parameetreid ja asukohti. Potentsiaalselt sobilike alade esialgne valik on tehtud põhimõttel, et alad jääksid 1 km kaugusele eluhoonetest, kui eluhoone omanikuga ei ole lähemale kavandamise kokkulepet. Looduskeskkonnast, taristust, maakasutusest ja kultuuripärandist tulenevate aspektide tõttu on käesoleva KSH aruande ptk 4.1-4.4 esitatud potentsiaalselt sobilike alade kitsendamise ettepanekuid. Ettepanekute alusel on alal TU1 edasisest tuulepargi kavandamisest loobunud ning teiste alade puhul on alad kitsenenud. Lähtudes teadaolevatest ebasoodsate mõjudega aladest on potentsiaalselt sobilikele aladele koostatud tuulikute potentsiaalse paiknemise lahendus. Järgnevalt on inimese tervisele, heaolule ja varale mõju hindamisel lähtutud väljatöötatud tuulikute paigutustest aladel. Sealjuures esialgne tuulikute paigutuslahendus koostati 27-le tuulikule, kuid tuulikute arvu vähendati 23-le lähtuvalt 25.07.2024 Tsirguliinas toimunud visuaalse mõju hindamise töötoa tagasisidele (vt ptk 4.7.1). 27 tuulikuga paigutuslahendusele koostati tööprotsessi käigus esialgsed müra modelleeringud, kuid neid KSH

aruandes ei esitata, sest tegu on ilmselgelt müra tekke osas halvema lahendusega kui 23 tuulikuga lahendus.

Müra ja varjutuse arvutusliku hindamise osas valmis 2025 I kvartalis Kliimaministeeriumi tellimusel koostatud juhendmaterjal¹⁹⁰. Käesoleva KSH aruande eelnõu oli koostatud enne juhendmaterjali valmimist ning seega esinesid erinevused hindamismetoodikas. Planeeringu koostamise käigus otsustati antud valdkonna mõjuhindangud viia vastavusse juhendmaterjaliga. Kuna looduskaitsealistel põhjustel oli antud hindamise ajakohastamise ajaks (august 2025) vähendatud planeeringulahenduses tuulikute arvu 18 tuulikuni, siis antud peatüki uuendamisel teostati müra ja varjutuse modelleeringut 18 tuulikuga planeeringulahendusele. Metoodiliselt ei hakatud uuendama varasemaid 23 tuulikuga modelleeringuid ja kuna tegu on metoodiliselt erinevatel alustel tehtud hindamistega, siis ei esitatud KSH aruandes ka varasemaid modelleerimise tulemusi võrdlusena uuendatud hinnangutega. August 2025 seisuga uuendati ka kavandatavatest tuulikutest 2 km raadiuses paiknevate eluhoonete info ETAK andmete (ETAK tüüp 10 hooned rikastatud ehitisregistri tärkandmetega 07.08.2025 seisuga) alusel, retseptoritena toodi välja 2 km kaugusel tuulikutest paiknevad elu- ja ühiskondlikud hooned.

4.6.1 Müra

Müra on ebameeldiv või häiriv või muul viisil inimese tervist ja heaolu kahjustav heli ning üks levinumaid ja olulisemaid elukeskkonna kvaliteeti halvendavatest teguritest. Müra mõjub tervisele ja heaolule mitmel moel – võib häirida või raskendada töötamist, infovahetust ja puhkamist, kahjustada püsivalt kõrva ja põhjustada kuulmisvõime halvenemist, põhjustada stressi või erinevaid funktsionaalseid häireid.

Enamik inimesi tunneb oma igapäevases elukeskkonnas häirivaks pidevat mürataset alates 55–60 dB, kusjuures peamiseks müraallikaks on sageli liiklus. Kuigi selline müratase otseselt organismi ei kahjusta, võib see kaasa tuua keskendumisraskusi ja meeleolu langust ning öösel unehäireid, sest avatud aknaga on keeruline uinuda. Püsiv müratase 60 dB juures võib häirida selliseid tegevusi nagu mõtlemine, suhtlemine ja keskendumine. 70 dB tasemel muutub juba raskemaks teiste kõnest aru saamine ning pidev viibimine üle 75 dB müratsoonis suurendab elanike kaebusi ja terviseprobleemide riski. Tervisele kahjulikuks loetakse mürataset üle 85 dB kui see kestab pikemat aega, näiteks 8 tundi. Kuulmisele ohtlikuks võib muutuda 130–140 dB suurune müra. Üldiselt tajutakse mürataseme suurenemist 10 dB võrra kui kahekordset mürataseme tõusu.

Erinevate keskkonnamüra allikatega seotud häiringute uuringutes (nt liiklusmüra ning tuulikute müra võrdlemisel) on leitud, et tuulikuid tajutakse häiringuna suhteliselt madala mürataseme juures (nt 35–40 dB)¹⁹¹. Tervisemõjude seisukohast laiapõhjalised uuringud tuulikute müra puhul otsest seost krooniliste haigustega ei ole tuvastanud ning peamine mõju võib esineda häiringu näol¹⁹².

Tuulikute tekitatud mürahäiringuid on uuritud erinevates riikides (näiteks USA-s, Saksamaal, Soomes ja Rootsis) ja on leitud, et ka müratasemete vahemikus 35–40 dB (ning isegi madalamate tasemete juures) võib märkimisväärne osa elanikkonnast (kuni 15–25%) end häirituna tunda. Samuti seostavad

¹⁹⁰ Kliimaministeerium, 2025. Tuuleparkide keskkonnamõju hindamise juhend. Müra, vibratsioon, varjutamine.

¹⁹¹ Radun, J., Maula, H., Saarinen, P., Keränen, J., Alakoivu, R., Hongisto, V. 2022. Health effects of wind turbine noise and road traffic noise on people living near wind turbiines.

¹⁹² van Kamp, I.; van den Berg, F. 2021. Health Effects Related to Wind Turbine Sound: An Update. Int. J. Environ. Res. Public Health 2021, 18, 9133.

elanikud oma terviseprobleeme tuulikutega¹⁹³ . 194 , 195 . Samas viitavad uuringud, et madalate müratasemete puhul on häiring sageli seotud ka teiste teguritega nagu tuulikute visuaalne mõju, üldine suhtumine tuulikutesse, kaasatus planeerimisprotsessi jms. See selgitab, miks isegi väga madalate müratasemete (25–30 dB) korral esineb mõningal osal elanikkonnast häiritust. Sarnast häiritust esineb ka teiste müraallikate, nagu liiklus- või tööstusmüra, puhul, isegi kui müratase jääb normi piiresse.

4.6.1.1 Hindamise metoodika

Käesoleva KSH eelnõu valmis enne Kliimaministeeriumi poolt uue tuuleparkide mõjuhindamise juhendmaterjali valmimist. Kuna KSHs sooviti kasutada parimat ajakohast informatsiooni, siis ajakohastati müra hindamist puudutav osa augustis 2025 lähtuvalt **Kliimaministeeriumi koostatud juhendmaterjalis esitatud metoodikast**¹⁹⁶.

Eriplaneeringu ja KSH avalikustamisel tõstatati korduvalt ülesse KSH aruande koostamisel kasutatud mürahindamise metoodika sobivust. Metoodika sobilikkuses veendumiseks küsis Valga vallavalitsus seisukohta¹⁹⁷ Kliimaministeeriumilt, Sotsiaalministeeriumilt ja Terviseametilt. Asutused kinnitasid, et Valga valla tuulepargi eriplaneeringu müra hindamisel kasutatud metoodika, sh Kliimaministeeriumi 2025. aastal valminud tuuleparkide mõjuhindamise juhendist lähtumine, rahvusvaheliselt tunnustatud arvutusmeetodite kasutamine ning konservatiivsete arvutuseelduste rakendamine, on asjakohane. Asutused tõid välja, et Eestis kasutatavad müra hindamise metoodikad, sh ISO 9613-2 põhised arvutused WindPRO vms tarkvaraga, on rahvusvaheliselt tunnustatud ja kooskõlas Euroopa praktikaga ning neid võib pidada aja- ja asjakohaseks . Kliimaministeerium ei näinud esitatud materjalide põhjal vajadust muuta kehtivaid müra hindamise põhimõtteid Eestis ega Valga valla eriplaneeringu mürahindamises. Sellest tulenevalt ei muudetud KSHs kasutatud mürahindamise põhimõtteid avalikustamise tulemusel.

Välisõhus levivat müra reguleerib atmosfääriõhu kaitse seadus ja müra normtasemeid sama seaduse § 56 lg 4 alusel kehtestatud määrus 16.12.2016 nr 71 „Välisõhus leviva müra normtasemed ja mürataseme mõõtmise, määramise ja hindamise meetodid“.

Välisõhus leviva müra normtasemed on:

- müra piirväärtus – suurim lubatud müratase, mille ületamine põhjustab olulist keskkonnahäiringut ja mille ületamisel tuleb rakendada müra vähendamise abinõusid;
- müra sihtväärtus – piirväärtusest rangem müra normtase müratundlike alade elukeskkonna parendamiseks või säilitamiseks.

Müra sihtväärtust kohaldatakse müratundliku ala planeeringu koostamisel, kui planeeringuga muudetakse maakasutuse juhtotstarvet ja planeeringualal ei ole müra sihtväärtus ületatud. Müratundlik ala on ala, millele on vastavalt üldplaneeringu maakasutuse juhtotstarbele atmosfääriõhu kaitse seaduse § 57 alusel määratud I–IV mürakategooria. Müra siht- ja piirväärtused erinevad alade juhtfunktsioonide põhisel.

Tuulikute käitamisaegse müra hindamisel lähtuti atmosfääriõhu kaitse seadusest ja keskkonnaministri määrusest nr 71. Tuulikute müra on liigitav tööstusmüraks. Ehitusmüra piirväärtusena rakendatakse kella 21.00–7.00 asjakohase mürakategooria tööstusmüra normtasel.

¹⁹³ Pohl, H., Firestone, H., Rand, J., Haac, E. 2019. Monitoring annoyance and stress effects of wind turbine on nearby residents: A comparison on U.S. and European samples.

¹⁹⁴ Pedersen, E. 2007. Human response to wind turbine noise – perception, annoyance and moderating factors, Göteborg University.

¹⁹⁵ Turunen, A., W. Tiittanen, P., Yli-Tuomi, T., Taimisto, P., Lanki, T. 2021. Self-reported health in the vicinity of five wind power production areas in Finland, Environment International, Volume 151, 2021, 106419, ISSN 0160-4120, <https://doi.org/10.1016/j.envint.2021.106419>.

¹⁹⁶ Kliimaministeerium, 2025. Tuuleparkide keskkonnamõju hindamise juhend. Müra, vibratsioon, varjutamine.

¹⁹⁷ <https://atp.amphora.ee/valgavv/index.aspx?o=929&o2=12001&itm=788932&o=929&u=-1&hdr=hp&tbs=all>

Elamualade suhtes kehtib tööstusmürale piirväärtus päevasel ajal 60 dB(A) ja öisel ajal 45 dB(A), sihtväärtus on päevasel ajal 50 dB(A) ja öisel ajal 40 dB(A).

Kuivõrd tuulikud töötavad ööpäevaringselt ning tuulikute müra võib pidada iseloomult häirivamaks kui mõnda muud tööstusmüra liiki, siis on tugevalt soovitatav tuuleparkide planeeringutes võtta eesmärgiks öise sihtväärtuse (40 dB(A)) tagamine. Müra sihtväärtused on kehtestatud terviseriskide ennetamiseks ja elukeskkonna säilitamiseks. Kuna tuuleparki kavandatakse hajaasustusega piirkonda, kus suuresti on müratundlikel aladel sihtväärtused käesoleval ajal tagatud, siis planeerimiseaduse kohasest elukeskkonna parendamise põhimõtet arvestades on soovitatav sihtväärtust järgida ja tagada seega väiksema müratasemega elukeskkond, kui seda oleks piirväärtust järgides.

Eestis kehtivad müra normtasemed arvestavad Maailma Terviseorganisatsiooni soovitusi. Maailma Terviseorganisatsioon soovib tuulikute puhul järgida normtasel $L_{den} < 45 \text{ dB}^{198}$. L_{den} on keskmine helirõhutase, mis arvestab kõigi aastas esinevate päevade, öhtute ja ööde keskmist.

Arvestama peab, et müra normtasemed kehtivad päevase (kell 7–23) ja öise (kell 23–7) ajaperioodi keskmisena. Tuulikute müra arvutuslikul hindamisel eeldatakse aga konservatiivselt, et müra esineb kogu ajaperioodil ühetaoliselt maksimaalse tasemega.

Läti Vabariigis kehtivad tööstusmüra normtasemed on esitatud Tabel 17-s.

Tabel 17. Läti Vabariigis kehtivad müra normtasemed¹⁹⁹.

Hoonestusala kasutamise funktsioon	Müranormtasemed		
	$L_{päev}$ (dB(A))	$L_{öhtu}$ (dB(A))	$L_{öö}$ (dB(A))
Üksikelaamute (eramajad, madal- või kodutalud) elamute, lasteasutuste, ravi-, tervishoiu- ja sotsiaalkultuuritegevuste ehitusala	55	50	45
Mitmekorruselise elamuehituse territoorium	60	55	50
Avalike hoonete territoorium (avalike ja haldusobjektide territoorium, sh kultuuriasutuste, haridus- ja teadusasutuste, riigi- ja kohaliku omavalitsuse ametiasutuste ning hotellide territoorium) (koos elamutega)	60	55	55
Segahoonestuse territoorium, sh kaubandus- ja teenindushoonete territoorium (elamuehitusega)	65	60	55
Asulates vaiksed alad	50	45	40

Ilmnes, et Läti elamualade puhul kehtivad leebemad müra normtasemed kui Eestis. Antud mõjuhindamises lähtutakse nii Eesti kui Läti elamualade puhul põhimõttest, et oluline müra mõju puudub kui tagatud on elamu õuealadel 40 dB ööpäevaringselt või elamu omaniku nõusolekul 45 dB. Arvestades aga Läti elamualade kaugust, siis jäävad nad kõik tugevalt väljaspoole võimaliku 40 dB mürataseme levikuala ning Läti elamualasid eraldi mürareseptoritena ei käsitletud.

Oluline on märkida, et müra puhul võib esineda vahe norme ületava mürataseme ja häirimist põhjustava mürataseme vahel. Müranormid on sätestatud selliselt, et oleks tagatud inimese tervist mitte kahjustav müratase. See aga ei tähenda, et müraallikat ei oleks kuulda. Häiringu puhul inimene kuuleb müraallikat ning see ei pruugi talle meeldida, kuid tegemist ei ole tervist kahjustava olukorraga. Heli häirivus sõltub suuresti inimese individuaalsest tajust. Tuuleparkide töötamisega müra häirivuse

¹⁹⁸ Compendium of WHO and other UN guidance on health and environment, 2024 update: <https://iris.who.int/bitstream/handle/10665/378095/9789240095380-eng.pdf?sequence=1>

¹⁹⁹ <https://likumi.lv/ta/id/263882-troksna-novertesanas-un-parvaldibas-kartiba>

lävendina (häiringutasemenä) on erinevate uuringute analüüsi tulemusena välja pakutud 35 dB²⁰⁰. Aga nagu juba eelpool toodud, siis inimeste tundlikkus tuulikute müra häirivuse osas on erinev.

Tuulikute käitamisaegset müra hinnatakse uute planeeringute puhul arvutuslikult. Antud juhul kasutati selleks spetsiaaltarkvara WindPRO 4.0. Arvutamisel kasutati rahvusvahelist standardit ISO 9613-2: "Acoustics – Abatement of sound propagation outdoors, Part 2: General method of calculation", mis on Euroopa Liidu soovituslik tööstusmüra arvutusmeetod liikmesriikidele, kellel ei eksisteeri siseriiklikke arvutusmeetodeid (Euroopa Parlamendi ja Nõukogu direktiiv 2002/49/EÜ, 25. juuni 2002, mis on seotud keskkonnamüra hindamise ja kontrollimisega). Nimetatud standard on tuuleparkide müra leviku hindamisel laialt kasutatav ka muu maailma praktikas.

Antud juhul modelleeriti müra levik ebasoodsates tingimustes – müralevi soodustav pärituul igas suunas Cmet=0. Tuuliku tootjate tehniliste andmete alusel suureneb tuuliku müraemissioon tavaliselt kuni tuule kiiruseni 7–10 m/s²⁰¹. Antud töös kasutati nõ kõige halvimat tuule kiirust ehk mürakaardid esitati olukorras, mille korral tuulikute müraheide oli suurim.

Müra modelleerimine teostati 4 m kõrgusele maapinnast. Maapinna karedusteguriks määrati kogu alal 0,5 Arvutusvõrgu täpsuseks määrati 20 m. Maapinna reljeef kanti Maa- ja Ruumiameti kõrgusandmete alusel (5 m võrguga maapinna kõrgusmodel) ja Läti kõrgusandmete alusel (20 m võrguga maapinna kõrgusmodel). Atmosfääri tingimustena kasutati juhendi metoodikale vastavalt temperatuur 10°C ja 70% õhuniiskus.

Modelleerimisel ei ole arvestatud otseselt müra levikut takistavate objektidega nagu kõrgemad puud ja metsaalad. Samuti ei määratud antud juhul olemasolevaid hooneid müralevikut takistavateks objektideks. Juhul kui tuulikute ja vaateleja vahele jäävad metsatukad või kõrvalhooned, siis on tegelikkuses avalduvad müratasemed madalamad kui arvutustes näidatud.

Reaalselt igapäevaselt avalduvad tuulikute põhjustatavad müratasemed on seega modelleeringu tulemustest eeldatavalt madalamad.

Eriplaneeringu KSH raames ei ole teada täpne tuuliku mudel, mis tuuleparki paigaldatakse. Müra emissioon (helivõimsustase) on erinevatel tuuliku mudelitel erinev. KSH-s on müra hindamiseks kasutatud käesoleval ajal tootmises olevat ühte suurimat tuulikut ehk 7.2 MW võimsusega Vestas V172 (rootori diameeter 172 m, torni kõrgus 166 m). Tuulikutootja andmetel on ühe tuuliku ("sakiliste labadega" mudel) maksimaalne helivõimsustase Lw= 107,8 dB²⁰². Lisaks liideti müraarvutustes iga tuuliku müratasemele parandustegur +2 dB arvestamiseks perspektiivsete tuulikute puhul võimaliku täiendava määramatusega ning kirjeldamaks võimalikult ebasoodsat olukorda.

Tuulikute müra arvutuslikku hindamist käsitlev juhend näeb ette, et kui modelleeritav tuulik on suurema labade diameetriga kui aluseks olev sarnane tuulik, siis tuleb lisada tuuliku müraemissioonile parandustegur +1 dB iga labade diameetri 10 m suurenemise kohta. Olemasolevate tuulikute andmete alusel ei esine lineaarset seost tuuliku labade diameetri ja helivõimsustaseme vahel. Samas esineb võimalus, et tiiviku mõõtmete kasvades võib kasvada ka helivõimsustase. Kuivõrd müra arvutuslikust hindamisest ilmnes, et juba olemasoleva 107,8 dB helivõimsustasemega tuuliku kasutamisel võib tekkida lähimatel elamualadel müra sihtväärtuse täitmisega probleeme, siis täiendavalt veel kõrgema helivõimsustasemega tuulikut eraldiseisvalt ei hinnatud.

²⁰⁰ Schmidt, J., H., Klokke, M. 2014. Health effects related to wind turbine noise exposure: a systematic review.

²⁰¹ Järeldus tehtud WindPro tuulikute infot koondava andmebaasi põhjal.

²⁰² Antud tuulikut on WindPro tuulikute andmebaasi alusel saadaval erinevate müratasemetega mudelitega. Käesolevas töös kasutati andmebaasis esineva suurima (helirõhutasemelt) sakiliste servadega mudeli andmeid hindamiseks võimalikult ebasoodsat olukorda.

Tabel 18. Vestas V172 7,2 MW mudeli helivõimsustasemed (Lw) 1/3 oktaavribades tuule kiirusel 8 m/s.

1/3 oktaavriba kesk-sagedus, Hz	10	12,5	16	20	25	31,5	40	50	63	80	100	125	160	200	250	315
Heli-võimsustase LWA, dB	48,8	53,4	58,1	62,7	67,9	72,6	76,4	81	84,9	87,2	89,7	92	93,6	95,7	97,2	96,9
1/3 oktaavriba kesk-sagedus, Hz	400	500	630	800	1000	1250	1600	2000	2500	3150	4000	5000	6300	8000	10000	Kokku LwA, dB
Hel-ivõimsustase LWA, dB	95,8	95,4	95,6	96,2	96,4	96	95,5	95,2	94,6	94,8	94,3	90	83,7	79,4	75,2	107,8

Leevendava meetmena kasutati müra hindamisel sama Vestas V172 tuuliku vähendatud helivõimsustasemega töörežiime SO1 ja SO2, mille helivõimsustasemed on vastavalt Lw=105 dB ja Lw= 104 dB.

Kaasaegsete tuulikute puhul jääb müratase (ehk helirõhutase Lp teatud kaugusel müraallikast, näiteks vahetult tuuliku all maapinnal) tavaliselt vahemikku 50–60 dB. Tuulikutootjad esitavad konkreetsete mudelite kohta aga helivõimsustaseme (LwA) väärtuse, mis iseloomustab tuuliku poolt kiiratava akustilise energia koguhulka ehk müraemissiooni. Tuulikute helivõimsustase on üldiselt suurusjärgus 105–108 dB.

Oluline on mõista, et müratase konkreetsetes punktis (helirõhutase Lp) ja helivõimsustase (Lw) on erinevad mõisted. Helivõimsustase on teoreetiline suurus, mida kasutatakse müra leviku arvutustes ja müraallikate võrdlemiseks. See ei tähenda, et tuuliku ümbruses või isegi otse tuuliku all viibides oleks kogetav müratase samaväärne (st 100 dB lähedane).

Müra leviku kohta vormistati mürakaardid, kus esitati A-korrigeeritud ekvivalentse helirõhutase L_{pA,eq} arvsuurused detsibellides 5 dB müravahemikes. Müra modelleeringus kasutati retseptoritena elu- või ühiskondliku hooneid ja elamualasid, mis paiknevad maksimaalselt 2000 m kaugusel kavandatavatest tuulikutest. Eesti territooriumi elamualade tuvastamiseks lähtuti ETAK andmestikust.

Tuulikute müratase on reeglina suurim tuule kiirusel 7–10 m/s. Selline tuule kiirus ei ole tavapäraselt terve öise ajavahemiku kestev. Sellest lähtuvalt erineb sageli mõõtmistel saadud ajavahemiku keskmine müratase ja käesolevas hinnangus esitatud halvima võimaliku mürataseme prognoos. Käesolevas hinnangus on eeldatud, et tuulikute töötamine maksimaalse müratasemega esineb pidevalt.

Tuulepargi ehitusaegset müra on hinnatud eksperthinnanguna.

Madalsageduslikule mürale kehtivad normtasemed sotsiaalministri 12.11.2025. a määruse nr 61 „Nõuded müra, sealhulgas ultra- ja infraheli ohutusele elamutes ja ühiskasutusega hoonetes ning helirõhutase mõõtmise meetodid“ lisa 3²⁰³ alusel (Tabel 19). Määruse lisa kohased helirõhutasemed madalsagedusliku müra häirivuse hindamiseks elamute elu- ja magamisruumides ning nendega võrdsustatud ruumides on toodud Tabel 19-s. Tegu ei ole välisterritooriumil kehtivate normidega, vaid hoonetes sees kehtivate normtasemetega. Antud määrus ei kehti otseselt uute tööstusmüraallikate kavandamisel (määruse kohaldamisala on kitsendatud hoonete ehitamisele ja renoveerimisele, meelelahutusüritustele ja hoonete tehnoseadmetele). Siiski saab antud piirväärtusi pidada asjakohaseks võrdlusalusena ka uute tööstusmüra allikate kavandamisel.

Tabel 19. Soovituslikud madalsagedusliku heli väärtused eluruumides.

1/3 oktaavriba	10	12,5	16	20	25	31,5	40	50	63	80	100	125	160	200
----------------	----	------	----	----	----	------	----	----	----	----	-----	-----	-----	-----

²⁰³ https://www.riigiteataja.ee/akti/isa/1141/1202/5014/SOM_m61_lisa3.pdf#

kesksagedus , Hz														
Helirõhutase Lp,eq, dB	95	87	79	71	63	55,5	49	43	41,5	40	38	36	34	32

Madalsagedusliku müra hindamisel on lähtutud Kliimaministeeriumi juhendist²⁰⁴ ja kasutatud WindPRO programmi mooduli „Decibel“ seadistust „Finnish Low Frequency Sound“, mis ühtib Kliimaministeeriumi juhendmaterjali kohase arvutusmetoodikaga.

Kuivõrd madalsagedusliku müra normväärtus kehtib hoones sees, siis on vaja selle arvutamisel arvestada ka hoonete heliisolatsiooni. Heliisolatsiooni väärtustena kasutati teaduskirjanduses leitavaid väärtuseid, mille kasutamine on kohane lähtuvalt kehtivale juhendmaterjalile (Tabel 20)²⁰⁵.

Tabel 20. Hoonete madalsagedusliku müra isolatsioon.

Sagedus, Hz	20	25	31,5	40	50	63	80	100	125	160	200
Isolatsioon, dB	7,6	8,3	9,2	10,3	11,5	13	14,8	16,8	18,8	21,1	22,8

Infraheli on õhus leviv heli sagedusega alla 20 Hz. Infraheli normtasemed on kehtestatud sotsiaalministri 12.11.2025. a määrusega nr 61 „Nõuded müra, sealhulgas ultra- ja infraheli ohutusele elamutes ja ühiskasutusega hoonetes ning helirõhutase meede meetodid“. Määrusega on kehtestatud inimeste tervisekahjustuste ja ebameeldivate aistingute vältimiseks ultra- ja infraheli helirõhutase piirväärtused elamutes ning ühiskasutusega hoonetes. Püsiva tasemega infraheli G-korrigeeritud helirõhutase LpG või muutuva tasemega infraheli G-korrigeeritud ekvivalentse helirõhutase LpG,eq,T piirväärtus on 85 dB. Ultra- ja infraheli tekitavad seadmed, masinad ning muud ultra- ja infraheli allikad. Olenemata nende asukohast tuleb paigaldada ning neid hooldada või kasutada sellisel viisil, et nende tekitatud ultra- või infraheli helirõhutase elamutes ja ühiskasutusega hoonetes ei ületa määrusega sätestatud piirväärtusi.

Teadmiste lüngad: Müra hindamine teostati asjakohaste juhendmaterjalide kohaselt. Kuna müra leviku hindamine suurtel kaugustel sisaldab endas olulisel määral määramatust, siis hindamisel lähtuti halvima võimaliku mõju prognoosist hinnates müra levikut maksimaalselt levikut soodustavas olukorras ning arvestades tuulikute helivõimsustaseme osas + 2 dB parandustegurit.

4.6.1.2 Ehitustegevuse müra

Tuuleparkide ehitusega kaasneb ehitusaegne müra, mis on sarnane tavapärase ehitustegevusega kaasneva müraga. Üldehitustegevus hõlmab taimestiku raadamise, teede ehituse ning vundamentide ja tuulikute püstitamise seotud tegevusi. Need tegevused hõlmavad tõenäoliselt ekskavaatorite, betoonisegistite ja pumpade, kraanade ja veoautode kasutamist. Enamlevinud tehnika poolt tekitavad müratasemed on esitatud Tabel 21-s²⁰⁶.

Tabel 21. Ehitustegevuse müratase.

Seade / tegevus	Tüüpiline helirõhutase (1 m kaugusel)
Ekskavaator	85–95 dB(A)
Betoonisegisti	75–85 dB(A)
Betoonipump	80–90 dB(A)
Kraana	70–85 dB(A)
Kallur/veoauto	75–95 dB(A)

²⁰⁴ Kliimaministeerium, 2025. Tuuleparkide keskkonnamõju hindamise juhend. Müra, vibratsioon, varjutamine.

²⁰⁵ Keränen, J., Hakala, J., Hongisto, V., 2018: Façade sound insulation of residential houses within 5-5000 Hz, Euronoise 2018.

²⁰⁶ Natural Forces Developments LP. 2021. Sound Level Impact Assessment Study. Benjamins Mill Wind Project.

Tabel 22-s on ära toodud WSDoT (2017)²⁰⁷ juhiste kohased müratasemed, mis võivad tekkida ehitusplatsist erinevatel kaugustel. Allika alusel tekitab erinevate ehitustegevuse müraallikate koosmõjus kombineeritud müratase ehitusplatsi vahetus läheduses 86 dB(A).

Tabel 22. Müratase erinevatel kaugustel müra tekkimiskohast.

Vahekaugus, m	Ehitustegevuse ligikaudne müratase, dB(A)
15	86
30	78
60	70
120	63
244	56
489	49
975	41

Arvestades perspektiivsete ehitusalade kaugust elamualadest, siis ei ole oodata tuulepargi rajamisega kaasneva ehitusmüra tasemel, mis võiks põhjustada lähiala elanikele olulisi häiringuid. Samuti nagu nähtub Tabel 22-s esitatust, siis ulatub 1 km kaugusel (lähimate elamualade kaugus) objektist ehitusplatsist lähtuv müratase alla 40 dB(A), mis ei ületa elamualadel kehtivaid ehitusmüra normtasemeid.

Kuigi ehitustegevuse ajal kõrgendatud müratase on vältimatu, ei ole müratasemed lähedalasuvates eluruumides eeldatavasti märkimisväärsed, sest ehitusalad jäävad müratundlikest aladest eemale.

Ehitusaegne müra ei tohi ületada atmosfääriõhu kaitse seaduse ning selle alusel välja antud keskkonnaministri 16.12.2016. a määruses nr 71 „Välisõhus leviva müra normtasemed ja mürataseme mõõtmise, määramise ja hindamise meetodid” ja sotsiaalministri 12.11.2025. a määruses nr 61 „Nõuded müra, sealhulgas ultra- ja infraheli ohutusele elamutes ja ühiskasutusega hoonetes ning helirõhutaseme mõõtmise meetodid” sätestatud müra normtasemeid. Mürarikkaid ehitustöid tuleb vältida öisel perioodil.

4.6.1.3 Käitamisaegne müra

Tuuleparkides olevad heliallikaid võib jagada kaheks:

- tuuleturbiini käigukasti, mootori jt mehhanismide tekitatud **mehaaniline heli**;
- rootorilabade õhust läbi liikumisel tekkiv **aerodünaamiline heli**.

Kaasaegsetel tuulikutel on üsna suurt tähelepanu pööratud müra vähendamisele ning mehhaaniline müra on erinevate isolatsioonimaterjalide ning tehniliste võtetega viidud võrdlemisi väheolulisele tasemele. Ka aerodünaamilise müra vähendamiseks on kasutusele võetud tehnilisi lahendusi, kuid kuivõrd tegu on suurte tehniliste seadmetega, siis teatav müraemissioon tuulikute töötamisel esineb.

Tuulikute poolt elamualade suhtes tekitatava mürataseme hindamine viidi läbi paralleelselt tuulikute põhimõttelise paiknemise väljatöötamisega. Peale looduskeskkonnast tulenevate tuulikute rajamiseks ebasobivate alade kaardistamist esitasid planeeringust huvitatud isikud omapoolsed nägemused soovitud tuulikute arvu ja paiknemise osas. Algsed nägemused olid aluseks esmasel müra modelleerimisel. Ilmnes, et mitmetel elamualadel tekib tööstusmüra öise sihtväärtuse ületamise oht. Lähtuvalt müra modelleerimise tulemustest optimeeriti tuulikute paiknemist ja arve. Protsessi käigus vähendati tuulikute arvu ja suurendati vajadusel kaugusi elamualadega. Tagamaks huvide tasakaalustatus ja säilitamaks elukeskkonna kvaliteeti võeti **eesmärgiks, et elamualadel ei tekiks ka tuulepargi potentsiaalse koosmõju tingimustes tööstusmüra öise sihtväärtuse ületamist. Tööstusmüra öise sihtväärtuse ületamine, kui täidetakse tööstusmüra öist piirväärtust, on lubatud**

²⁰⁷ Washington State Department of Transportation. (2017). Chapter 7 – Noise Impact Assessment. Retrieved from Biological Assessment Preparation for Transportation Projects.

vastava elamu omaniku kirjalikul kokkuleppel. Tööstusmüra öise piirväärtuse ületamine elamualadel ka omaniku nõusolekul lubatav ei ole, sest välistada ei saaks ebasoodsat tervisemõju.

Müra hindamisest ilmnes, et väljatöötatud tuulikute arvu ja paiknemise korral võib 107,8 dB helirõhutasemega tuulikute kasutamisel (arvestades ka lisaks + 2 dB parandustegurit) kuuel elamualal esineda tööstusmüra öise sihtväärtuse ületamist. Need on Kalda, Kure, Kuusiku, Nilbi, Une-Mati ja Väike-Make. Kõigi nende elamualade puhul tekib tuulikute või tuulikugruppide vaheline müra koosmõju.

Kõige lõunapoolsema ehk asukohavaliku ala 4 tuulikute lähialal ei ole oodata müra sihtväärtuse ületamist lähimatel elamualadel ka 107,8 dB+2 dB tuulikute kasutamisel.

Tagamaks ka neil elamualadel tööstusmüra öist sihtväärtust müralevikut soosivate ilmastikutingimuste korral vähendati modelleerimisel tuulikute mürataset tuulikutel mis jäävad asukoha eelvalitu aladele 2 ja 3. Ilmnes, et kõigil elamualadel on võimalik tööstusmüra öine sihtväärtus tagada kui nt alal 3 paiknevate tuulikute puhul rakendada maksimaalset mürataset $L_w=105$ dB ja alal 2 $L_w=104$ dB. Erinevaid kombinatsioone kuidas sihtväärtus elamumaadel tagada esineb lisaks hinnatud lahendusele veel. Tuulepargi projekteerimisel tuleb tagada, et valitud lahenduse kasutamisel sihtväärtus tagatakse kõigil elamualadel (erand on lubatav ainult talumisservituudi seadmisel).

Müra hindamise tulemused tuulikute paigutuslahenduse korral on esitatud mürakaartidel Joonis 57 ja Joonis 58 ning Tabel 23.

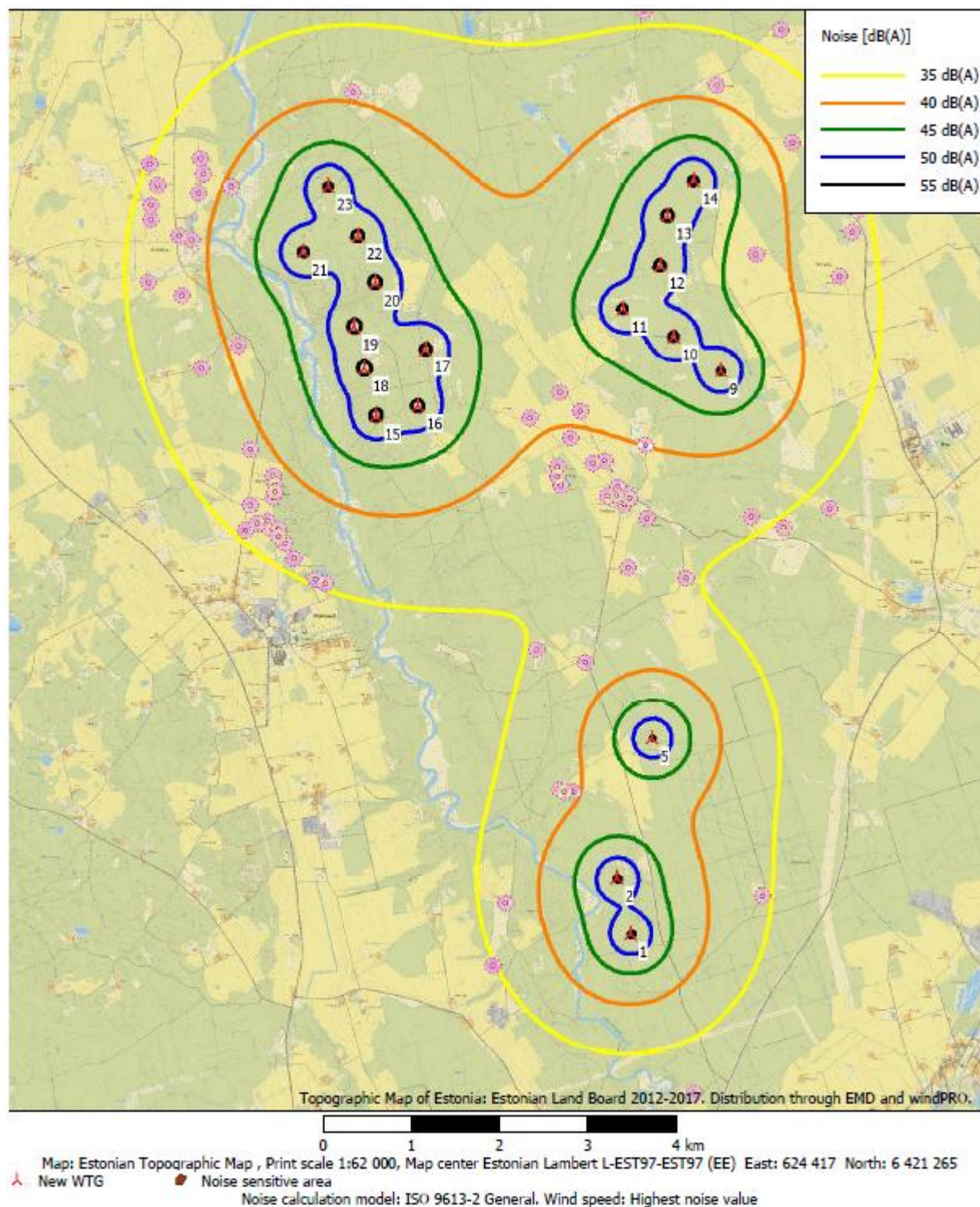
Tabel 23. Tuulepargi tekitatav mürataset elamualadel.

Maaüksuse nimi	Y	X	Helirõhutase $L_w=107,8$ dB+2dB tuulikute puhul, dBA	Helirõhutase aladel 2 ja 3 vähendatud helirõhutasemega tuulikute puhul, dBA
Aalte	625032	6422044	38	36,3
Aedniku	621785	6421867	38,2	36,7
Aia	621711	6421530	36,6	35,1
Alla	620603	6424751	37,9	36,4
Allaste	620659	6424068	38	36,6
Aude	620860	6425443	38,3	36,8
Eeriku-Peetri	625276	6418570	39,5	39,4
Elbra	620276	6424919	36,1	34,6
Haavatare	620910	6423243	38,1	36,7
Jaanimäe	625129	6422581	39,5	37,6
Jõemetsa	621181	6425313	40,7	39,1
Kajaja	626756	6415190	31,7	31,5
Kajaja-Vidriku	625368	6420051	37,1	36,7
Kalda	625234	6422890	40,7	38,6
Kastre	621480	6422340	38,7	37,2
Kiilatsi	627580	6421640	34,6	32,8
Kikka	628253	6425028	36,1	33,8
Kirpu	625658	6421943	37,4	35,5
Koidiku	628309	6425268	35,6	33,3
Koidu	620346	6425304	36	34,5
Kooba	622529	6426421	39,2	37,6
Koolimaakoha	626021	6421691	36,5	34,8
Kure	627163	6424741	42,4	39,8
Kuusiku	624654	6422789	40,8	39

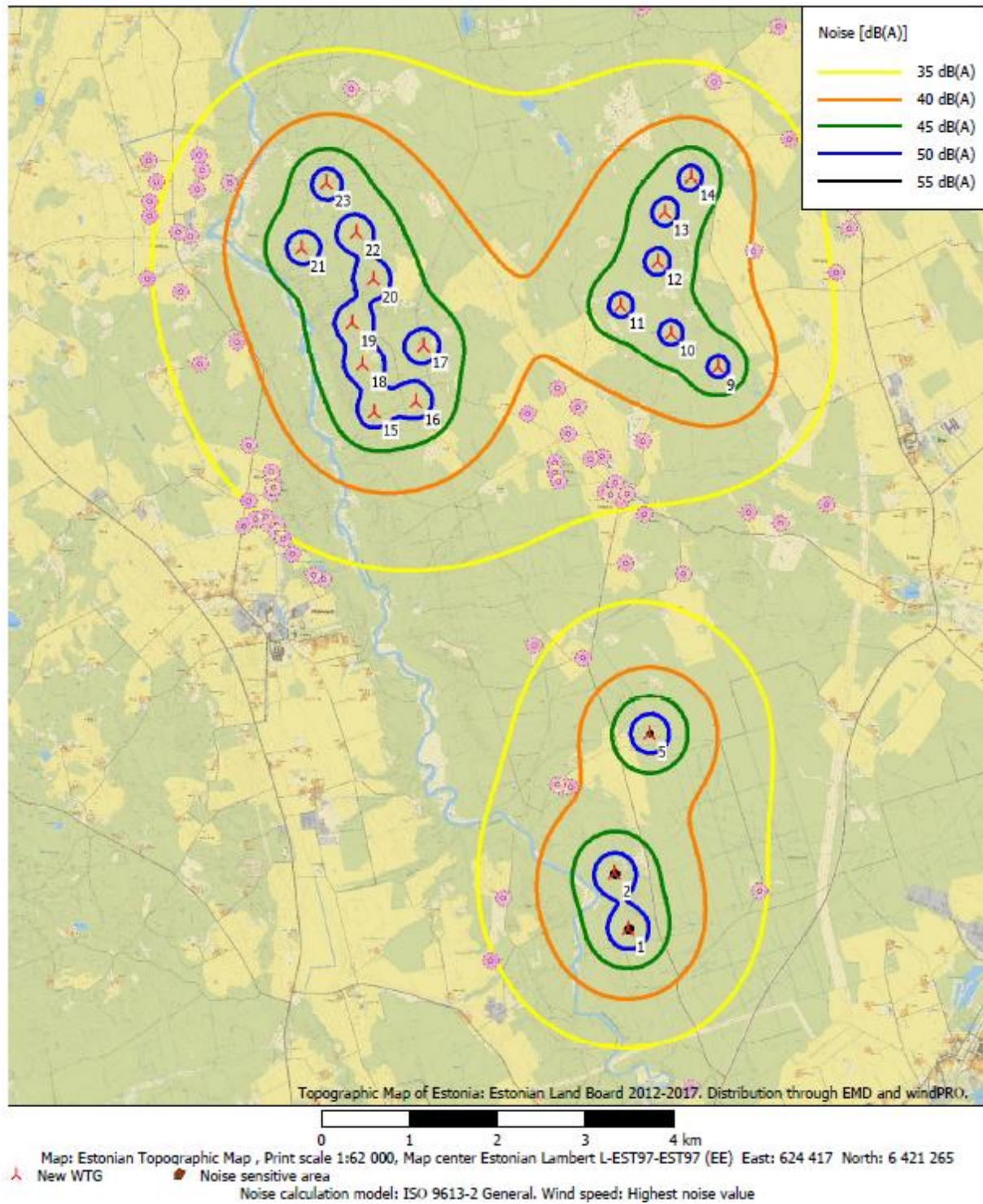
Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

Maaüksuse nimi	Y	X	Helirõhutase Lw=107,8 dB+2dB tuulikute puhul, dBA	Helirõhutase aladel 2 ja 3 vähendatud helirõhutasemega tuulikute puhul, dBA
Kääriku-Vidriku	625186	6418566	39	38,9
Künka	625821	6421922	37,3	35,4
Laanemetsa	624994	6422144	38,3	36,6
Laksi	621782	6421946	38,5	37
Liiva	621594	6421504	36,1	34,7
Liivamäe	621725	6421461	36,4	34,9
Lohu	621767	6421809	37,9	36,4
Metsaääre	621909	6421296	36,2	34,8
Metsniku	625521	6422342	38,7	36,8
Mustajärve	626495	6421044	35,2	34
Mõisa	620747	6424703	38,8	37,2
Männimetsa	624982	6422247	38,6	36,9
Naadi	627471	6417460	35,6	35,5
Nilbi	621312	6423517	40,8	39,2
Penno	621758	6422054	38,9	37,4
Perve	625765	6421849	37	35,3
Pihlaka	621828	6421453	36,6	35,2
Pulga	625805	6427444	34,3	32,2
Pustse-Kotteri	626655	6426626	38,6	36,1
Pärtle-Vidriku	625822	6421139	35,6	34,3
Raudsepa	628132	6424530	37	34,7
Sakala	625738	6421902	37,2	35,4
Sepa	625681	6422045	37,7	35,8
Silla	621456	6421419	35,4	34
Sillaste	620250	6425536	35,2	33,7
Simmerga	621503	6421703	36,6	35,1
Singa-Ado	624555	6417293	36,9	36,8
Tamme	620817	6425229	38,6	37
Tasa-Männiku	627366	6427280	33,6	31,4
Tedre	620277	6424211	36,2	34,8
Tiigi tn 6/2	622267	6420898	35,3	33,9
Tiigi tn 8/1	622386	6420849	35,2	33,9
Tuulepealse	622024	6421128	35,8	34,4
Udumäe	620822	6425611	37,7	36,2
Uibo	621839	6421368	36,3	34,9
Une-Mati	624995	6423098	41,2	39,2
Uniküla puhkeala	625722	6421987	37,5	35,6
Uue-Vidriku	625132	6418588	38,7	38,6
Uulitse	624819	6420173	35,3	34,6
Vabriku	628106	6421871	33,9	32
Valli	625388	6422309	38,6	36,7
Vanamõisa	625787	6421969	37,4	35,6
Varnu	627538	6426010	38,1	35,7
Vintsi	627215	6421756	35,7	33,8
Võndi	624431	6416574	34,8	34,7

Maaüksuse nimi	Y	X	Helirõhutase $L_w=107,8$ dB+2dB tuulikute puhul, dBA	Helirõhutase aladel 2 ja 3 vähendatud helirõhutasemega tuulikute puhul, dBA
Väike-Make	625981	6422526	40	37,8
Õhtupäikese	625632	6421905	37,2	35,4
Õisu	625563	6421933	37,3	35,5
Õnne	620267	6425082	35,9	34,4

Joonis 57. Mõra leviku kaart 107,8 dB +2dB tuulikutega 4 m kõrgusel.

Joonis 58. Mūra leviku kaart 4 m kõrgusel ala 4 tuulikud 107,8 dB +2dB, ala 3 tuulikud 105 dB +2dB ja ala 2 tuulikud 104 dB +2dB.

4.6.1.4 Madalsageduslik müra

Madalsagedusliku heli (20–200 Hz) komponent on olemas enamikes helides. Seda põhjustavad nii inimtekkelised (liiklus) kui ka looduslikud (tuul) allikad. Selleks, et madalsageduslik heli saaks olla häiriv või tervist kahjustav, on oluline madalsageduslike helide puhul nende helirõhk.

Madalsageduslikku müra on läbivalt peetud tuulikute puhul oluliseks teemaks, sest tuulikute puhul toimub müra levik väga ulatuslikule alale. Müra levimisel sumbub õhus helide kesk ja kõrgema sagedusega osa kiiremini kui madalsageduslik osa²⁰⁸.

Tuulikute tekitatav madalsageduslik müra vajab hindamist tuulepargi kavandamisel. Madalsagedusliku müra osas on võimalik koostada mürahinnang lähtudes kasutatava tuuliku müra spektraalsest jaotusest²⁰⁹. Seda ka käesoleva KSH aruande koostamisel tehti. **Madalsagedusliku müra modelleeringust ilmnes, et ühegi elamuala puhul ei ole oodata, et siseruumides tekiks madalsagedusliku müra normväärtuste ületamist (Tabel 24).**

Tabel 24. Madalsagedusliku müra modelleeringu tulemused. Esitatud on madalsagedusliku müra modelleeritud väärtus siseruumis.

Elamu	20 Hz	25 Hz	31.5 Hz	40 Hz	50 Hz	63 Hz	80 Hz	100 Hz	125 Hz	160 Hz	200 Hz
Normtase	71	63	55,5	49	43	41,5	40	38	36	34	32
A Aalte	44	42,4	40,7	38,3	37	34,9	30,9	27,1	22,9	17,2	14,4
B Aedniku	43,8	42,2	40,5	38,2	36,8	34,7	30,8	27	22,7	17,1	14,4
C Aia	42,7	41,1	39,4	37	35,7	33,6	29,6	25,8	21,5	15,8	13
D Alla	43,4	41,9	40,2	37,8	36,5	34,4	30,4	26,6	22,4	16,8	14,1
E Allaste	43,6	42,1	40,3	38	36,6	34,5	30,6	26,8	22,6	16,9	14,3
F Aude	43,7	42,1	40,4	38,1	36,7	34,6	30,7	26,9	22,7	17,1	14,4
G Eeriku-Peetri	44	42,5	40,8	38,4	37,1	35	31,1	27,3	23,2	17,7	15,1
H Elbra	42,2	40,6	38,9	36,5	35,2	33,1	29,1	25,3	21	15,3	12,5
I Haavatare	43,8	42,2	40,5	38,1	36,8	34,7	30,8	27	22,7	17,1	14,4
J Jaanimäe	45	43,5	41,8	39,4	38,1	36	32,1	28,3	24,1	18,4	15,8
K Jõemetsa	45,3	43,8	42,1	39,7	38,4	36,3	32,4	28,7	24,5	19	16,5
L Kajaja	38,3	36,7	34,9	32,6	31,2	29	25	21,1	16,7	10,8	8
M Kajaja-Vidriku	42,7	41,1	39,4	37	35,7	33,6	29,6	25,8	21,6	15,9	13,2
N Kalda	45,8	44,2	42,5	40,2	38,8	36,8	32,8	29,1	24,9	19,3	16,7
O Kastre	44,1	42,6	40,9	38,5	37,2	35,1	31,1	27,3	23,1	17,5	14,9
P Kiilatsi	41,3	39,8	38	35,7	34,3	32,2	28,2	24,3	19,9	14,1	11,2
Q Kikka	42,1	40,6	38,9	36,5	35,1	33	29,1	25,2	20,9	15,2	12,4
R Kirpu	43,5	41,9	40,2	37,8	36,5	34,4	30,4	26,6	22,3	16,6	13,8
S Koidiku	41,8	40,2	38,5	36,1	34,8	32,7	28,7	24,8	20,5	14,8	12
T Koidu	42,1	40,5	38,8	36,4	35,1	33	29	25,2	20,9	15,2	12,4
U Kooba	44,3	42,7	41	38,7	37,3	35,2	31,3	27,5	23,4	17,8	15,1
V Koolimaak oha	42,9	41,3	39,6	37,2	35,9	33,7	29,8	25,9	21,6	15,9	13,1
W Kure	46,6	45,1	43,4	41,1	39,7	37,7	33,8	30	25,9	20,5	18
X Kuusiku	45,9	44,4	42,7	40,3	39	36,9	33	29,2	25	19,5	16,9
Y Kääriku-Vidriku	43,7	42,2	40,4	38,1	36,8	34,7	30,8	27	22,8	17,3	14,7

²⁰⁸ Hansen, C.H., Doolan, C.J., Hansen, K., L. 2017. Wind Farm Noise: Measurement, Assessment and Control.

²⁰⁹ Chiu, CH., Lung, SC.C. 2020. Assessment of low-frequency noise from wind turbines under different weather conditions. J Environ Health Sci Engineer 18, 505–514.

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

Elamu	20 Hz	25 Hz	31.5 Hz	40 Hz	50 Hz	63 Hz	80 Hz	100 Hz	125 Hz	160 Hz	200 Hz
Normtase	71	63	55,5	49	43	41,5	40	38	36	34	32
Z Künka	43,4	41,8	40,1	37,7	36,4	34,3	30,3	26,5	22,2	16,5	13,7
AA Laanemetsa	44,2	42,6	40,9	38,6	37,2	35,1	31,2	27,3	23,1	17,4	14,7
AB Laksi	44	42,5	40,7	38,4	37	34,9	31	27,2	23	17,4	14,7
AC Liiva	42,4	40,8	39,1	36,7	35,4	33,3	29,3	25,4	21,2	15,4	12,6
AD Liivamäe	42,5	41	39,2	36,9	35,5	33,4	29,5	25,6	21,3	15,6	12,8
AE Lohu	43,6	42	40,3	37,9	36,6	34,5	30,6	26,7	22,5	16,8	14,1
AF Metsaääre	42,4	40,9	39,1	36,8	35,4	33,3	29,3	25,5	21,2	15,5	12,7
AG Metsniku	44,4	42,9	41,1	38,8	37,4	35,3	31,4	27,6	23,4	17,7	15
AH Mustajärve	41,8	40,3	38,5	36,2	34,8	32,7	28,7	24,8	20,5	14,7	11,8
AI Mõisa	44	42,5	40,8	38,4	37,1	35	31,1	27,3	23,1	17,5	14,8
AJ Männimetsa	44,4	42,9	41,1	38,8	37,4	35,3	31,4	27,6	23,4	17,7	15
AK Naadi	41,1	39,6	37,9	35,5	34,1	32	28,1	24,2	20	14,3	11,7
AL Nilbi	45,6	44,1	42,4	40	38,7	36,6	32,7	29	24,8	19,3	16,7
AM Penno	44,2	42,7	41	38,6	37,3	35,2	31,3	27,5	23,3	17,6	15
AN Perve	43,2	41,7	40	37,6	36,2	34,1	30,2	26,3	22,1	16,3	13,6
AO Pihlaka	42,7	41,1	39,4	37,1	35,7	33,6	29,6	25,8	21,5	15,8	13
AP Pulga	41,1	39,5	37,8	35,4	34	31,9	27,9	24	19,7	13,8	10,9
AQ Pustse- Kotteri	43,7	42,1	40,4	38	36,7	34,6	30,7	26,9	22,7	17,1	14,5
AR Pärtle- Vidriku	42,2	40,7	38,9	36,6	35,2	33,1	29,1	25,2	20,9	15,1	12,2
AS Raudsepa	42,8	41,3	39,5	37,2	35,8	33,7	29,8	25,9	21,7	16	13,3
AT Sakala	43,4	41,8	40,1	37,7	36,4	34,3	30,3	26,5	22,2	16,5	13,7
AU Sepa	43,7	42,1	40,4	38,1	36,7	34,6	30,7	26,8	22,6	16,9	14,1
AV Silla	41,9	40,4	38,6	36,3	34,9	32,8	28,8	24,9	20,6	14,9	12
AW Sillaste	41,6	40	38,3	35,9	34,5	32,4	28,4	24,6	20,3	14,5	11,7
AX Simmerga	42,7	41,1	39,4	37	35,7	33,6	29,6	25,8	21,5	15,8	13
AY Singa- Ado	42	40,5	38,8	36,4	35,1	33	29	25,2	21	15,4	12,8
AZ Tamme	43,9	42,3	40,6	38,2	36,9	34,8	30,9	27,1	22,9	17,3	14,6
BA Tasa- Männiku	40,4	38,9	37,1	34,8	33,4	31,2	27,3	23,3	19	13,1	10,2
BB Tedre	42,4	40,8	39,1	36,7	35,3	33,2	29,3	25,4	21,2	15,4	12,6
BC Tiigi tn 6/2	41,9	40,3	38,6	36,2	34,8	32,7	28,7	24,9	20,5	14,7	11,9

Elamu	20 Hz	25 Hz	31.5 Hz	40 Hz	50 Hz	63 Hz	80 Hz	100 Hz	125 Hz	160 Hz	200 Hz
Normtase	71	63	55,5	49	43	41,5	40	38	36	34	32
BD Tiigi tn 8/1	41,9	40,3	38,6	36,2	34,8	32,7	28,7	24,8	20,5	14,7	11,9
BE Tuulepealse	42,2	40,6	38,9	36,5	35,1	33	29,1	25,2	20,9	15,1	12,3
BF Udumäe	43,2	41,7	40	37,6	36,3	34,2	30,2	26,4	22,2	16,5	13,9
BG Uibo	42,5	40,9	39,2	36,9	35,5	33,4	29,4	25,6	21,3	15,5	12,8
BH Une-Mati	46,2	44,6	42,9	40,6	39,3	37,2	33,3	29,5	25,3	19,8	17,2
BI Uniküla puhkeala	43,6	42	40,3	37,9	36,6	34,4	30,5	26,7	22,4	16,7	14
BJ Uue-Vidriku	43,5	41,9	40,2	37,9	36,5	34,4	30,5	26,7	22,6	17	14,5
BK Uulitse	41,8	40,3	38,5	36,2	34,8	32,7	28,7	24,8	20,5	14,7	11,8
BL Vabriku	40,8	39,2	37,5	35,1	33,8	31,6	27,6	23,7	19,3	13,5	10,5
BM Valli	44,3	42,8	41,1	38,7	37,4	35,3	31,3	27,5	23,3	17,6	14,9
BN Vanamõisa	43,5	41,9	40,2	37,9	36,5	34,4	30,5	26,6	22,4	16,6	13,9
BO Varnu	43,4	41,8	40,1	37,8	36,4	34,3	30,4	26,6	22,4	16,8	14,1
BP Vintsi	42,1	40,5	38,8	36,4	35	32,9	29	25,1	20,8	15	12,2
BQ Võndi	40,5	39	37,2	34,9	33,5	31,4	27,4	23,6	19,3	13,6	10,9
BR Väike-Make	45,1	43,6	41,9	39,5	38,2	36,1	32,2	28,4	24,2	18,6	16
BS Õhtupäikes	43,4	41,8	40,1	37,8	36,4	34,3	30,4	26,5	22,2	16,5	13,7
BT Õisu	43,5	41,9	40,2	37,8	36,5	34,4	30,4	26,6	22,3	16,6	13,8
BU Õnne	42,1	40,5	38,8	36,4	35	32,9	29	25,1	20,8	15,1	12,3

Eelneva alusel ei ole senise teadmise alusel tuulikute madalsageduslike helide ja nende leviku osas oodata, et tuulikute rajamisel tekiks elamutes madalsagedusliku müra normväärtuse ületamist.

4.6.1.5 Infraheli

Eriti madalsagedusliku müra ehk **infraheli** (heli sagedusvahemikus ca 0–20 Hz) hindamise osas lähtutakse Kliimaministeeriumi 2025. a valminud juhendist²¹⁰. Infraheli arvutuslikku hindamist läbi ei viida, sest tuulikute poolt tekitatav infraheli jääb asjakohaste teadusuuringute tulemuste kohaselt alla inimeste tajuläve ja ei oma seetõttu olulist mõju inimeste tervisele (vastav ülevaade antud juhendi pkt 2.4.2, Terviseameti tuuleparkide veebilehel²¹¹ ja Sotsiaalministeeriumi kirjas²¹²).

Infraheli käsitlemisel tuleb eristada infraheli tekkimist, levikut ja tervisemõju olulisust. Tuulikute töötamisel tekib lisaks kuuldavale aerodünaamilisele mürale ka madalsageduslikke helikomponente, sh infraheli sagedusvahemikku jäävaid helikomponente. Madalama sagedusega heli sumbub õhus aeglasemalt kui kõrgema sagedusega heli ning võib soodsates levikutingimustes kanduda suurematele vahemaadele. Samas väheneb ka infraheli helirõhutase kauguse kasvades, eeskätt geomeetrilise leviku

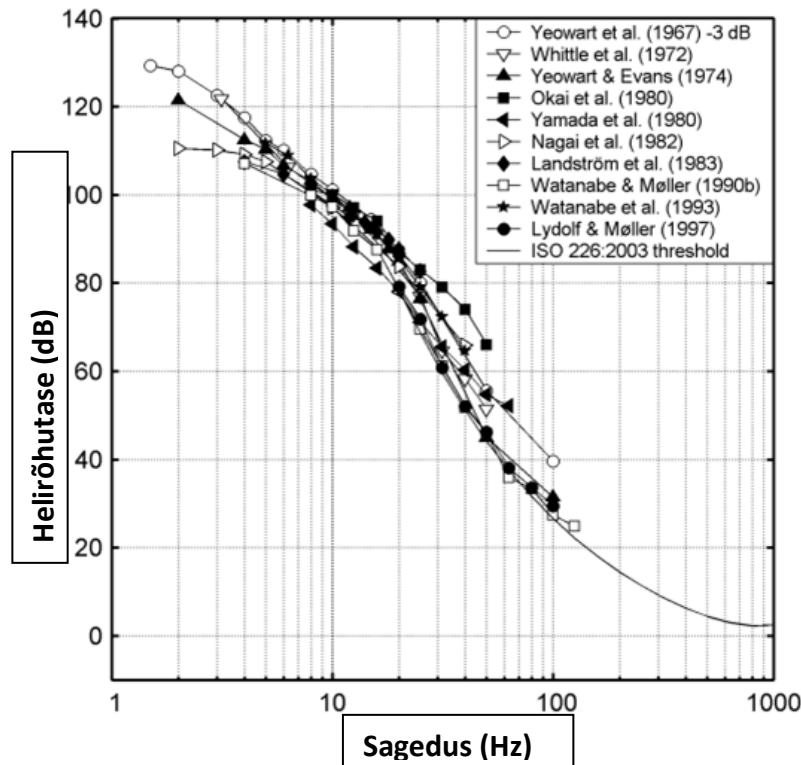
²¹⁰ Kliimaministeerium, 2025. Tuuleparkide keskkonnamõju hindamise juhend. Müra, vibratsioon, varjutamine.

²¹¹ <https://www.terviseamet.ee/tuulepargid#kas-terviseamet-on-s>

²¹² Sotsiaalministeerium 10.03.2025 nr 5.1-2/679-1.

tõttu. Seetõttu ei ole määrav üksnes infraheli olemasolu või levimisvõime, vaid selle helirõhutase müratundlikus kohas ning võrdlus inimese tajuläve ja tervisemõjudega seostatavate tasemetega. Infraheli osas esineb arusaam, et selleks et infraheli oleks tervist mõjutav, peab tema rõhk olema inimese tajuläve lähedane (Joonis 59).

Infraheli mõju inimesele sõltub eelkõige sagedusest, helirõhustasemest ja kokkupuute kestusest. Infraheli normtasemed on kehtestatud sotsiaalministri 12.11.2025. a määrusega nr 61 „Nõuded müra, sealhulgas ultra- ja infraheli ohutusele elamutes ja ühiskasutusega hoonetes ning helirõhustaseme mõõtmise meetodid“. Püsiva tasemega infraheli G-korrigeeritud helirõhustaseme L_{pG} või muutuva tasemega infraheli G-korrigeeritud ekvivalentse helirõhustaseme $L_{pG,eq,T}$ piirväärtus on 85 dB. Kehtivad infraheli normtasemed on võrreldavad teistes riikides kehtivate normidega^{213,214}.

Joonis 59. Inimese heli tajuvus sõltuvana heli sagedusest ja rõhust erinevate teadusuuringute alusel²¹⁵.

Infraheli mõju inimese tervisele on maailmas uuritud ning kõrge intensiivsuse ja/või pikaajalise kokkupuute korral võib infraheli mõjutada organismi erinevaid süsteeme²¹⁶. Selliseid tulemusi ei saa siiski otse üle kanda tuuleparkide läheduses asuvatele elamualadele, sest tervisemõju kujunemisel on määravad kokkupuute tegelik helirõhutase, sagedus ja kestus. Tuuleparkide puhul tehtud mõõtmised ja kontrollitud katsed viitavad, et müratundlikes kohtades esinevad infraheli tasemed jäävad oluliselt madalamaks kui tasemed, mille puhul on kirjeldatud tervisemõjusid. Seega võib infraheli

²¹³ Lo Castro, Fabio & Iarossi, Sergio & Luca, Massimiliano & Orlando, Maria & Giliberti, Claudia & Mariconte, Raffaele. 2020. Health Protection Criteria for Airborne Infrasound Exposure: An International Comparison. 10.1007/978-3-030-50946-0_10.

²¹⁴ Pawlaczyk-Łuszczynska, Małgorzata & Dudarewicz, Adam. (2022). Review of evaluation criteria for infrasound and low frequency noise in the general environment. 10.54215/Noise_Control_2022_A_Digital_Monograph_Pawlaczyk-Luszczynska_M_Dudarewicz_A.

²¹⁵ Møller, H., Pedersen, C. 2004. Hearing at low and infrasonic frequencies. Noise & health. 6. 37-57.

²¹⁶ Dastan, Maryam & Ribeiro, Ellen & Bellut-Staeck, Ursula & Zhou, Juan & Lehmann, Christian. (2026). Infrasound and Human Health: Mechanisms, Effects, and Applications. Applied Sciences. 16. 1553. 10.3390/app16031553.

põhimõtteliselt tervisemõju põhjustada, kuid selleks peab esinema oluliselt kõrgem helirõhutase kui kaasaegsete maismaatuulikute tavapärase töö korral müratundlikel aladel^{217, 218,219}.

Tuulikute infraheli täpsemate mõõtemetoodikate väljatöötamine on jätkuvalt üks uurimisvaldkondi²²⁰, kuid senised mõõtmised eri riikide tuuleparkides on jõudnud võrdlemisi sarnaste tulemiteni.

Tuulikute infraheli puudutavaid teadusuuringuid ja kehtivaid müranorme on analüüsitud mitmes riigis, sh Suurbritannias maismaa tuuleparkide mürarühendite uuendamisel. Nendes käsitlustes on leitud, et kuigi osa eksperimentaalseid uuringuid on seostanud infraheli füsioloogiliste näitajate muutustega, põhinevad need üldjuhul tasemetel, mida tuulegeneraatorite infraheli puhul elamualadel ei esine. Seni puuduvad veenvad tõendid selle kohta, et tuulegeneraatorite infraheliga kokkupuude põhjustaks kahjulikke tervisemõjusid heli sagedustel ja tasemetel, mida võib eeldada tuuleparkide lähedal asuvates müratundlikes kohtades^{221,222, 223,224}.

Üks põhjalikumaid tuulikutega seotud madalsagedusliku heli ja infraheli uuringuid viidi läbi Soomes, kus kombineeriti pikaajalisi heli mõõtmisi tuuleparkides, kuulmisteste ja küsimustikke elanike hulgas. Uuringus tuvastati, et tuulikud võivad muuta helispektrit ning suurendada madalsagedusliku heli osakaalu, kuid ei leitud põhjuslikku seost tuulikute madalsagedusliku müra, sh infraheli, ja inimeste poolt kurdetavate tervisemõjude vahel²²⁵. Samuti ei kinnitanud kontrollitud katseuuringud, sh Austraalias läbi viidud unelabori uuring, et tuulikute infrahelile vastav või seda simuleeriv kokkupuude põhjustaks füsioloogilisi või psühholoogilisi tervisemõjusid.²²⁶

Avalikkuses levib seisukohti, mille kohaselt tuleks tuulikute infraheli hinnata modelleerimise teel ning et tavapärased mürahindamise meetodid alahindavad olulisel määral tuuleparkide tegelikku mõju. Selliste väidete käsitlemisel tuleb eristada infraheli tekkimist, levikut ja mõju olulisust. Tuulikute töötamisel infraheli tekib ning madala sageduse tõttu võib see sumbuda õhus aeglasemalt kui kõrgema

²¹⁷ Swen., M, Stefan., H, Martin., H, Susanne., K. 2022. Can infrasound from wind turbines affect myocardial contractility? A critical review. Noise Health 2022;24:96-106. <https://www.noiseandhealth.org/text.asp?2022/24/113/96/351963>

²¹⁸ LUBW State Agency for the Environment Baden-Württemberg. 2020. Low-frequency noise including infrasound from wind turbines and other sources. <https://pd.lubw.de/84558>

²¹⁹ Majjala, P., Turunen, A., Kurki, I., Vainio, L., Pakarinen, S., Kaukinen, C., Lukander, K., Tiittanen, P., Yli-Tuomi, T., Taimisto, P., Lanki, T., Tiippana, K., Virkkala, J., Stickler, E., Sainio, M. 2020. Infrasound Does Not Explain Symptoms Related to Wind Turbines. Publications of the Government's analysis, assessment and research activities 2020:34.

²²⁰ Nykänen, H. 2023. Tuulivoimaloiden synnyttämän melun ja täraän terveysriskit – esitutkimus.

²²¹ WSP. 2023. A REVIEW OF NOISE GUIDANCE FOR ONSHORE WIND TURBINES. Department for Business, Energy & Industrial Strategy. <https://www.wsp.com/en-gb/insights/wind-turbine-noise-report>

²²² Salt, AN & Hullar, TE, 2010. Responses of the ear to low frequency sounds, infrasound and wind turbines. Hearing Research, 268 (1-2), 12-21. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0378595510003126>

²²³ Weichenberger, M, Bauer, M, Kühler, R, Hensel, J, Forlim, CG, Ihlenfeld, A, Ittermann, B, Gallinat, J, Koch, C & Kühn, S, 2017. Altered cortical and subcortical connectivity due to infrasound administered near the hearing threshold - Evidence from fMRI. PLoS ONE, 12, e0174420. <https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0174420>

²²⁴ van Kamp, I & van den Berg, F, 2021. Health effects related to wind turbine sound: An update. International Journal of Environmental Research and Public Health, 18 (17), 9133. <https://www.mdpi.com/1660-4601/18/17/9133>

²²⁵ Majjala, P. 2020. VTT studied the health effects of infrasound in wind turbine noise in a multidisciplinary cooperation study. VTT Technical Research Centre of Finland.

²²⁶ Marshall, N. S., Cho, G., Toelle, B. G., Tonin, R., Bartlett, D. J., D'Rozario, A. L., Evans, C. A., Cowie, C. T., Janev, O., Whitfeld, C. R., Glozier, N., Walker, B. E., Killick, R., Welgampola, M. S., Phillips, C. L., Marks, G. B., & Grunstein, R. R. 2023. The health effects of 72 hours of simulated wind turbine infrasound: a double-blind randomized crossover study in noise-sensitive, healthy adults. Environmental Health Perspectives, 131(3), 037012-1-037012-12. Article 037012. <https://doi.org/10.1289/EHP10757>

sagedusega heli. Samas väheneb ka infraheli helirõhutase kauguse kasvades allikast, eeskätt geomeetrilise leviku tõttu. Seetõttu ei ole määrav üksnes infraheli olemasolu või levimisvõime, vaid selle helirõhutase müratundlikus kohas ning võrdlus inimese tervisemõjudega seostatavate tasemetega.

Infraheli eraldi modelleerimine ei ole käesolevas KSH-s põhjendatud, sest planeeringulises otsustusprotsessis puuduvad eraldi modelleerimisel põhinevad infraheli normtasemed ning teaduskirjandus ja tuuleparkide mõõtmistulemused näitavad, et kaasaegsete tuulikute infraheli tasemed elamualadel jäävad inimese tajulävest (sh tervisemõjudega seostatavatest tasemetest) oluliselt madalamaks. Väga madalate sageduste detailne modelleerimine ei annaks seetõttu usaldusväärsemat otsustusinfot.

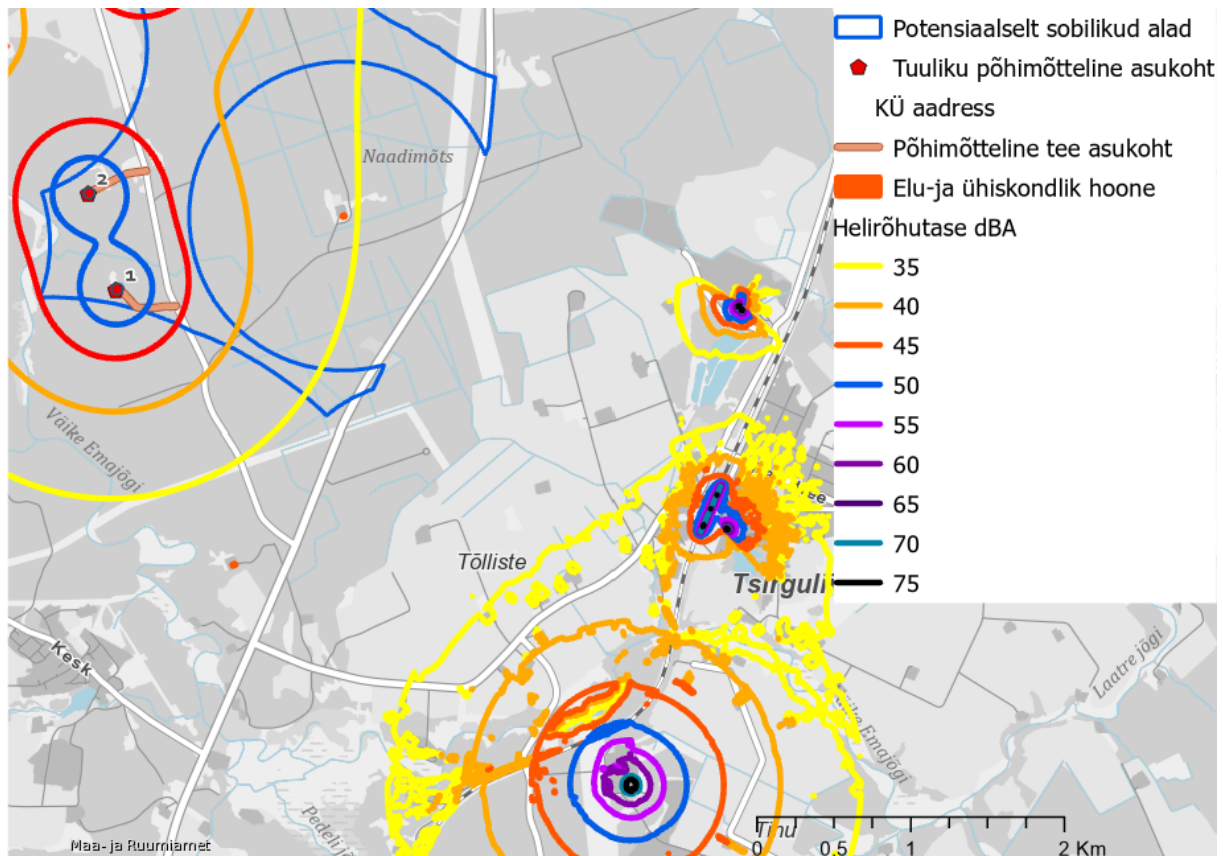
Kokkuvõttes tuleb arvestada, et tuulikute töötamisel infraheli tekib ning selle madalsagedusliku iseloomu tõttu võib see levida suurematele vahemaadele kui kõrgema sagedusega heli. Samas väheneb ka infraheli helirõhutase kauguse kasvades ning olemasolevate uuringute põhjal jäävad kaasaegsete tuulikute infraheli tasemed elamualadel alla inimese tajuläve ja tervisemõjudega seostatavate tasemete. Seetõttu ei ole Valga valla eriplaneeringuga kavandatava tuulepargi puhul oodata infrahelist tulenevat olulist ebasoodsat mõju inimese tervisele.

4.6.1.6 Koosmõju teiste müraallikatega

Valga EP alale lähim Valga valla mürakaardi²²⁷ kohane tööstusmüraallikas on Tsirguliina alajaam, mis jääb lähimast tuuliku asukohast u 4,7 km kaugusele kagu suunda. Tsirguliina alajaama poolt tekitatav müra on käsitletav tööstusmürana. Keskkonnaministri 16.12.2016. a vastu võetud määruse nr 71 lisa 1 kohaselt on tööstusmüra piirväärtused II kategooria alal (elamumaa-alad) päeval 60 dB ja öösel 45 dB ning tööstusmüra sihtväärtused päeval 50 dB ja öösel 40 dB. Valga valla öise tööstuse mürakaardi kohaselt jäävad Tsirguliina alajaama tööstusmüra tasemed ümbritsevate elamute juures tasemele 35–40 dB. Seega on lähimate elamute juures täidetud nii öine tööstusmüra piirväärtus kui ka sihtväärtus.

Päevasel ajal on kavandatava tuulepargi piirkonnas rohkem tööstusmüra allikaid, kuid ka need paiknevad perspektiivsetest tuulikutest liiga kaugel olulise koosmõju esinemiseks. Päevase tööstuse mürakaardi alusel jäävad ka päevased tööstusmüra tasemed lubatud tööstusmüra piir- ja sihtväärtuse juurde II kategooria aladel. Arvestades allikate kaugust tuulepargist ja normtasemete lähedaste müratasemete puudumist, siis tuulepark olulist koosmõju ei tekita (Joonis 60).

²²⁷ <https://www.valga.ee/murakaart>

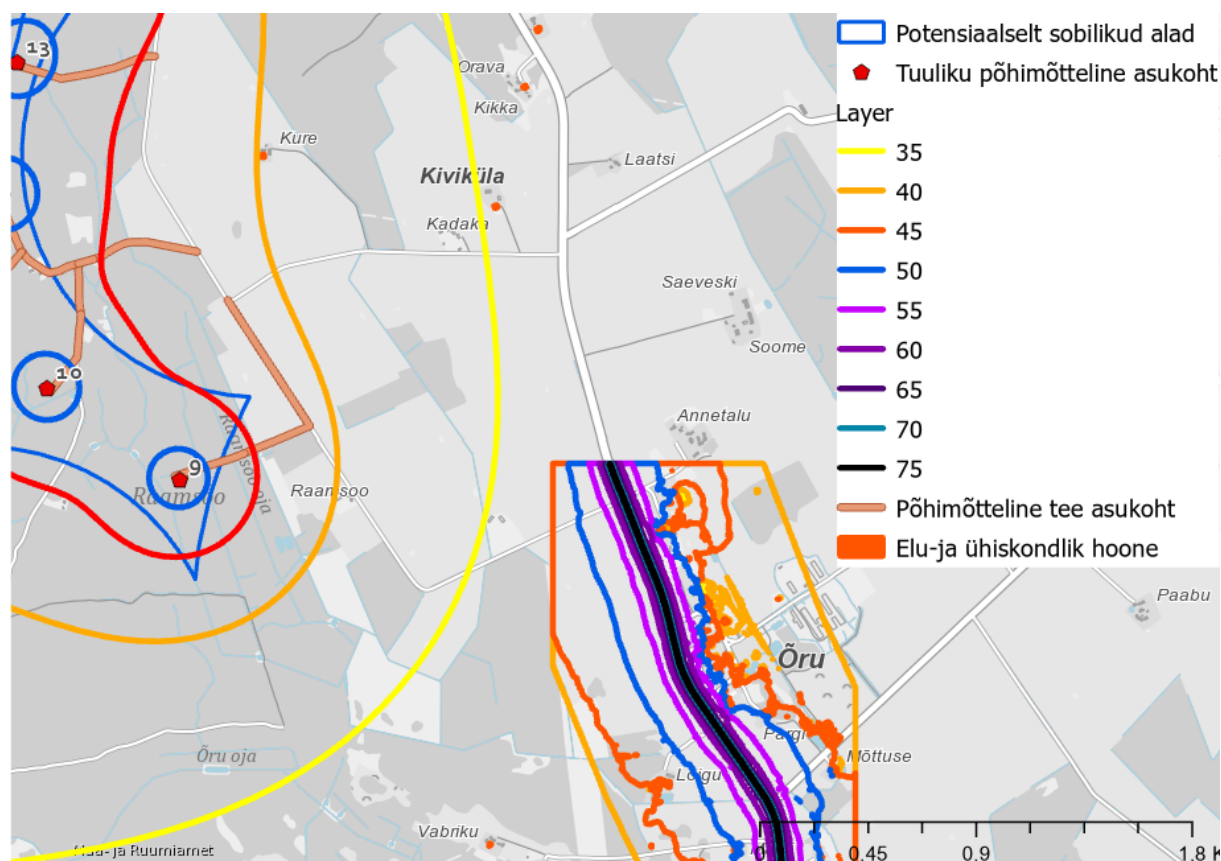

Joonis 60. Tsirguliina alajaama ning tööstusalade ja kavandatava tuulepargi võimalik koosmõju.

Tuulepargi piirkonnas võib esineda ka vähesel määral liiklusrütm. Liiklusrütm allikaks on eeskätt Jõhvi-Tartu-Valga tee, mille aasta keskmine ööpäevane liiklusrütm on 2099. Uniküla ühendab ülejäänud piirkonnaga ka Tõlliste-Uniküla-Õruste tee, kuid antud tee liiklusrütm on alla 50 sõiduki ööpäevas ehk tegu on väga väikese liiklusrütmusega teega, mida ei saa pidada oluliseks liiklusrütm allikaks.

Keskkonnaministri 16.12.2016. a vastu võetud määruse nr 71 lisa 1 kohaselt kehtivad tööstusmürale ja liiklusrütmale II kategooria aladel erinevad müra piir- ja sihtväärtused. Liiklusrütm piirväärtused II kategooria alal (elamumaa-alad) on päeval 60 dB (hoone teepoolsele fassaadile 65 dB) ja öösel 55 dB (hoone teepoolsele fassaadile 60 dB) ning liiklusrütm sihtväärtused on päeval 55 dB ja öösel 50 dB. Seega liiklusrütm normtasemed on tunduvalt kõrgemad kui tööstusmüral.

Valga valla päevase liiklusrütm kaardi kohaselt on Jõhvi-Tartu-Valga põhimaantee nr 3 u 43 m kaugusel liiklusrütm piirväärtus tagatud ja u 77 m kaugusel liiklusrütm sihtväärtus tagatud. Öösiti on liiklusrütm kaardi kohaselt maanteest u 28 m kaugusel liiklusrütm piirväärtus tagatud ja u 65 m kaugusel liiklusrütm sihtväärtus tagatud (Joonis 61).

Joonis 61. Kavandatavate tuulikute tööstusmüra ja olemasoleva liikluse müra koosmõju.

Valga mürakaardi koostamisel koostati liikluse müra kaardid ainult kõrge asustustihedusega aladele. Käesolevas EP KSH aruandes tekitati samale põhimaanteele (Jõhvi-Tartu-Valga põhimaantee nr 3) indikaativsed mürataseme isojooned (lähitudes Valga mürakaardi alusel saadud kaugustest), mille kohaselt oleks öised- ja päevased liikluse müra siht- ja piirväärtused tagatud. Analüüsimisel ilmnis, et tuulepargi ja maantee müra koosmõju võib esineda eeskätt maantee vahetusse lähedusse jäävate elamute puhul, kus liikluse müra tasemed on juba praegu piirväärtuse lähedased. Samas ei ole oodata, et ühegi sellise elamualani ulatuks tuulikute mürataseme, mis läheneks tööstusmüra sihtväärtusele. On tuvastatud, et juhtudel kus tuulikute tekitatav oodatav mürataseme on madal (alla 40 dB) võib eeldada maanteemüra poolt tuulikumüra varjestamist (häirivuse vähendamist). Seda eeskätt juhtudel kus maanteemüra on tunduvalt tugevam (+20 dB kõrgem)²²⁸.

Seega ei ole oodata, et tekiks olulist tuulepargi müra ja liikluse müra koosmõju, mis võiks põhjustada elamualadel vastavalt kas liiklus- või tööstusmüra normtasemetega ületamist. Pigem võib eeldada, et maantee lähedastel aladel on tuulepargi müra liikluse müra poolt varjestatud.

Koosmõju võimalike tuulepargiga seotud tehnoarajatistega: Planeeringuga ei määrata tuulepargi ühendusalajaama täpset tehnilist lahendust ega lõplikku asukohta, vaid esitatakse võimalikud piirkonnad, kuhu alajaam võidakse rajada. Lisaks võib tuulepargi koosseisus osutada vajalikuks rajada muid tehnoarajatisi, näiteks jaotla, väiksemad alajaamad, salvestid või muud elektrivõrguga seotud seadmed. Selliste rajatiste puhul võivad peamisteks müraallikateks olla trafod, inverterid, jahutusseadmed, ventilatsiooniseadmed ja muud tehnoseadmed. Nende müra leviku hindamiseks on vaja teada rajatiste täpset paiknemist, seadmete arvu, helivõimsustasemeid, töörežiime, paigutust, võimalikke müratõkkeid ning muid tehnilisi lahendusi. Planeeringu staadiumis ei ole need

²²⁸ Pedersen, E., van den Berg, F., Bakker, R.H., Bouma, J. 2010. Can road traffic mask the sound from wind turbines? Response to wind turbine sound at different levels of road traffic. Energy Policy. 38. 2520-2527. 10.1016/j.enpol.2010.01.001

lähteandmed piisava täpsusega teada, mistõttu ei modelleeritud KSH-s võimalike ühendusalajaamade või muude tehnorajatiste ning tuulikute mürakoosmõju. Selline lähenemine on põhjendatud, kuna erinevalt tuulikute on madalate ja paiksete tehnorajatiste müra võimalik projekteerimisel tõhusalt leevendada ehituslike ja tehniliste lahendustega, näiteks seadmete paigutuse optimeerimise, müratõkkeseinte, pinnasevallide, summutite, vaiksemate seadmete või seadmete kinnisesse ruumi paigutamise kaudu. Tuulikute puhul on peamiseks müra vähendamise meetmeks asukohavalik, tuulikute omavaheline paigutus ja vajadusel töörežiimi piiramine, mistõttu hinnati nende mõju juba asukoha eelvaliku tasandil. Võimaliku olulise müra mõju vältimiseks tuleb ühendusalajaama ja teiste müratekitavate tehnorajatiste ehitusprojekti koosseisus esitada mürahinnang, millega tõendatakse, et nende rajatiste ja tuulikute koosmõjus on lähimatel müratundlikel aladel tagatud kehtivad tööstusmüra normtasemed.

Koosmõju võimalike teiste tuuleparkidega: KSH-s vaadeldi võimaliku kumulatiivse mõju hindamiseks teadaolevaid teisi tuuleparkide planeeringuid ja arendusi ligikaudu 30 km raadiuses kavandatavast Valga tuulepargist. Lähimad teadaolevad arendused on Tõrva valla tuulepargi eriplaneering I ning Lätis kavandatavad Valka ja Valmiera–Valka tuulepargid. Tõrva valla tuulepargi eriplaneeringu I eelnõu kohased kavandatavad tuulikupositsioonid paiknevad lähimatest Valga valla eriplaneeringus käsitletavatest tuulikupositsioonidest ligikaudu 20 km kaugusel. Valka tuulepargi võimalik arendusala jääb Valga lähimatest tuulikute ligikaudu 16 km kaugusele, kuid selle kohta ei ole käesoleva KSH koostamise ajal avalikustatud täpsemat planeeringulahendust, tuulikupositsioone ega müraemissiooni lähteandmeid. Valmiera–Valka tuulepargi lähimad teadaolevad tuulikupositsioonid paiknevad Valga lähimatest tuulikute ligikaudu 28 km kaugusel.

Teoreetiliselt võivad madalama sagedusega helikomponendid levida kõrgema sagedusega helidest kaugemale, sest nende õhus sumbumine on väiksem. Samas väheneb ka madalsagedusliku heli helirõhutase kauguse kasvades ning suure vahemaa korral langeb see tasemele, millel ei ole enam normtasemetega seiskohalt olulist mõju. Seetõttu võib küll teoreetiliselt esineda olukord, kus ühe tuulepargi madalsageduslik heli kandub väga vaiksetes ja soodsates levikutingimustes kaugemale, kuid 16–28 km suuruste vahemaa puhul ei ole tõenäoline, et erinevate tuuleparkide müra liituks müratundlikel aladel sellisel tasemel, mis võiks põhjustada tööstusmüra normtasemetega ületamist või olulist müra koosmõju.

Järeldust toetab Kliimaministeeriumi tellimusel 2025 a koostatud tuuleparkide mõju hindamise juhend, mis soovitab tuulikute müra hindamisala ulatusena kasutada piirkonda, kus tuuliku müratase on hinnanguliselt kuni 30 dB, või 3 km raadiust arenduse äärepoolseimatest tuulikute või külgnevatest olemasolevatest/lubatud tuuleenergia arendustest.

4.6.1.7 Meetmed, edasiste uuringute ja hindamise vajadus

- Kuna tuulikute tekitatav heli võib teatud tingimustel kostuda kaugemale ning olla häiriv, siis tuleb tuulikute valikult eelistada madalama müratasemega mudeleid, mis kasutavad tehnilisi müra vähendamise meetmeid (nt labade hammastatud servad vms). Kasutada uusi töökorras tuulikuid.
- Tuulepargi omanik peab tagama, et elamute õuealadel ei ületaks tuulikute müratase tööstusmüra öist sihtväärtust. Sihtväärtuse ületamine on lubatud ainult notariaalse kokkuleppe (talumisservituudi) olemasolul. Tööstusmüra piirväärtuse ületamine ei ole lubatud. Tagamaks kõigil elamualade õuealadel öise müra sihtväärtuse täitmine tuleb alal 4 kasutada tuulikuid, mille helivõimsustase $L_w < 107,8$ dB, alal 3 paiknevate tuulikute puhul rakendada maksimaalset mürataset $L_w = 105$ dB ja alal 2 $L_w = 104$ dB. Võimalik on projekteerimisel leida ka alternatiivseid tuulikute töörežiimide kombinatsioone, mis tagavad elamualadel tööstusmüra öise sihtväärtuse täitmise.
- Tuulikute paigaldamisel, sh nende omavahelise vahekauguse valikul, tuleb jälgida tuuliku tootja poolseid tehnilisi nõudeid. Tuuliku tootjad tagavad tuuliku tehnilises dokumentatsioonis esitatud müraemissioonid juhul kui tuulikud on paigaldatud ja hooldatud nõuetekohaselt.

Tuulikute paigutamisel teineteisele lähemale kui on tehniliselt soovitatav, võivad müraemissioonid osutuda suuremaks kui tagatud müratase.

- Ehitusloa taotlusel tuleb esitada kasutada soovitava tuuliku maksimaalse mürataseme andmed ja sellele vastav mürataseme modelleering (lähtudes vastaval ajahetkel kehtivatest tuulikute müra leviku hindamise soovitustest), mille alusel omavalitsusel on võimalik veenduda vastava tuulikumudeli kasutamisel müra normtasemete täitmisel müratundlikutel aladel. Juhul kui ehituse käigus muudetakse tuulikumudelit, siis tuleb vastavad andmed esitada ka tuulepargi kasutusloa taotlusel.
- Ehitusaegne müra ei tohi ületada atmosfääriõhu kaitse seaduse ning selle alusel välja antud keskkonnaministri 16.12.2016. a määruses nr 71 „Välisõhus leviva müra normtasemed ja mürataseme mõõtmise, määramise ja hindamise meetodid” ja sotsiaalministri 12.11.2025. a määruses nr 61 „Nõuded müra, sealhulgas ultra- ja infraheli ohutusele elamutes ja ühiskasutusega hoonetes ning helirõhutaseme mõõtmise meetodid” sätestatud müra normtasemeid. Mürarikkaid ehitustöid vältida öisel perioodil.
- Alajaamade, jaotlate, salvestite ja muude müra tekitavate tehnorajatiste puhul tuleb müra hinnata ehitusprojekti koostamisel ning tõendada, et koos tuulikutega on lähimatel müratundlikel aladel tagatud kehtivad tööstusmüra normtasemed.

Järeelseire:

- Mürahinnangu kohaselt on oodata tuulepargist põhjustatud kõrgeimat mürataset järgmiste maaüksuste elamualadel: Kure, Eeriku-Peetri, Nilbi, Une-Mati, Jõemetsa, Kuusiku. Tuulepargi valmimise järel (6 kuu jooksul) tuleb teostada antud elamute õuealadel müratasemete kontrollmõõtmised ja hinnata vastavust tööstusmüra piirväärtusele või müra taluvusservituudiga määratud väärtusele. Mõõtmised tuleb teostada asjakohase EVS-EN ISO standardi kohaselt ja akrediteeritud mõõtja poolt. Mõõtetulemused tuleb esitada kohalikule omavalitsusele.
Juhul kui osutub, et elamualadel ületatakse tuulepargi tõttu müra sihtväärtusi, siis tuleb tuulepargi omanikul välja töötada meetmed tuulepargi müra vähendamiseks (nt tuulikute piiramine öisel perioodil vaiksemasse töörežiimi).
- Mürahinnangu kohaselt võivad Kure, Eeriku-Peetri, Nilbi, Une-Mati, Jõemetsa ja Kuusiku elamute puhul tekkida madalsagedusliku müra normtasemetele kõige lähedasemad väärtused siseruumides sagedustel 50 ja 63 Hz. Tuulepargi valmimise järel (6 kuu jooksul) tuleb teostada madalsagedusliku müra mõõtmised nimetatud maaüksuste eluhoonete siseruumides. Madalsagedusliku müra mõõtmine toimub vastavuses standardiga EVS-EN ISO 16032:202453 või samaväärse dokumendiga.
Juhul kui osutub, et elamu heliisolatsioon ei ole piisav tagamaks madalsagedusliku müra normtasemete vastavust siseruumides, siis tuleb heliisolatsiooni parandada (tegu on tuulepargi omaniku kohustusega, mille elluviimiseks tuleb teha koostööd elamu omanikuga). Tagatud peavad olema madalsagedusliku müra normtasemed siseruumides kogu madalsagedusliku müra sageduskõvera ulatuses.

4.6.2 Varjutus

4.6.2.1 Hindamise metoodika

Käesoleva KSH eelnõu valmis enne Kliimaministeeriumi poolt uue tuuleparkide mõjuhindamise juhendmaterjali valmimist. Kuivõrd KSHs sooviti kasutada parimat ajakohast informatsiooni, siis ajakohastati varjutuse hindamist puudutav osa augustis 2025 lähtuvalt **Kliimaministeeriumi koostatud juhendmaterjalis esitatud metoodikast** ²²⁹. Lisaks arvestati tuulikute arvu vähenemisega ja

²²⁹ Kliimaministeerium, 2025. Tuuleparkide keskkonnamõju hindamise juhend. Müra, vibratsioon, varjutamine.

positsioonide täpsustumisega seoses linnustiku mõjude leevendamiseks kavandatud täiendavate meemetega.

Tuulikud kui kõrgkonstruktsioonid põhjustavad päikesepaistelise ilmaga paratamatult varjusid. Tuntakse kahte tüüpi tuulikute ja päikesepaiste koosmõjul tekkivaid keskkonnamõjureid – liikuvad varjud ja perioodilised peegeldused. Liikuvad varjud on põhjustatud tuuliku konstruktsiooniosade poolt. Tuulikute liikuvaid varje põhjustavad tuuliku pöörlevad labad. Kuivõrd tuuliku labad liiguvad, siis liigub pidevalt ka vari. See võib häirida lähedal asuvates elamutes inimesi ja maanteedel sõitvaid autojuhte hommikuti ja öhtuti.

Peegeldused tekivad kui päike peegeldub hetketi tuuliku labadelt ja põhjustab teatud vaatluspunkti ebameeldivat helkimist. Peegeldused on tingitud labade materjalist, selle ärahoidmiseks kasutatakse kaasaegsete tuulikute puhul matte pinnatöötlusmeetodeid.

Häirivat varjutust ei esine kui puudub otsene päikesekiirgus (ilm on pilves) või kui tuulik ei tööta. Varjude ulatus on seda suurem, mida madalamalt päike paistab. Seega on varjutus kõige ulatuslikum hommiku- ja õhtutundidel ning talvisel perioodil. Samas suvel on varjude potentsiaalne kestvusaeg suurim (päev on pikem).

Arvestades meie laiuskraadil esinevat päikese liikumist taevavõlvil, siis ei tekita tuulikud (ega muud objektid) kunagi varju tuuliku tornist lõuna suunas. Varjutus esineb kõige kaugemale ulatuvalt lääne- ja idakaartes. Kõige suurem on varjutuse summaarne kestvus tuuliku vahetus läheduses tornist loode, põhja ja kirde suunas.

Varjutustaset mõjutab tuuliku rootori diameeter ning masti kõrgus ja tuuliku paiknemine elamuala suhtes.

Reaalse varjutuse kestvuse arvutamisel arvestatakse otsese päikesepaiste kestvust meteoroloogijaamade vaatlusandmete alusel ning tuulikute töötamise aega tuule suundade (ehk tuuliku tiiviku paiknemist) ning tuulevaikuse esinemise alusel.

Varjutuse ulatust on võimalik arvutada vastava tarkvaraga ning igale elamualale koostada varjutuse kalender. Teoreetiliselt võivad varjud ulatuda mitmete kilomeetrite kaugusele. Reaalselt ei põhjusta varjutus aga märkimisväärset häiringut kaugemal kui u 10 tuuliku rootori läbimõõtu tuulikute. Kaugemalt vaadeldes muutub atmosfääri optiliste omaduste mõju niivõrd suureks, et varjutus ei ole enam tajutav. Samuti saab varjutus reaalselt oluline olla asukohtades, kus tuulik on nähtav. Tänapäevaste suurimate maismaatuulikute rootori diameeter on kuni 175 m. Viie aasta perspektiivis võib eeldada, et tootmisse võib tulla ka veelgi suurema diameetriga tuulikuid, mis teeb arvutuslikuks varjutuse ulatuseks kuni 2 km. Jällegi tuleb arvestada, et varju ulatus on vägagi sõltuv ilmakaarest, aastaajast, kellaajast, tuuliku nähtavusest jms.

Varjutuse kalendrist ilmneb, kas ja millal varjutus võib esineda ja kas seda on tasemel, mis võib olla häiriv. Tuulikute paigutust tavaliselt optimeeritakse ühe aspektina lähtuvalt varjutuse kestvusest. Samuti on võimalik varjutuse häirivust vältida näiteks tuulikute tööd teatud aegadeks peatades (juhtudel kus esineb päike, tuul ja häiriv varjutus elamuala suhtes).

Modelleerimiseks kasutati spetsiaaltarkvara WindPRO versiooni 4.0. Varjutuse mõjuala ja varjutuse intensiivsus on modelleeritud WindPRO tarkvaraga kasutades moodulit SHADOW.

Antud planeeringu puhul modelleeriti varjutust suurima lubatud 180 m diameetriga tiiviku ja 180 m mastiga (tipu kõrgusega 270 m). Varjutuse osas esineb seos, et mida kõrgem ja suurem rootoriga on tuulik, seda kaugemale vari võib ulatuda.

Hindamise läbiviimine toimus järgmise põhimõtte kohaselt

- Kui halvim võimalik olukord ≤ 30 h/aastas või 30 min/päevas, siis edasisi samme ei ole vaja astuda;

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

- Kui halvim võimalik olukord >30 h/aastas või 30 min/päevas, siis tuleb läbi viia reaalingimustest lähtuva olukorra arvutused;
- Kui reaalingimustest lähtuv olukord >8 h/aastas või 30 min/päevas, tuleb kavandada ja rakendada leevendusmeetmed.

Arvutuste lähtetingimused:

- Halvim võimalik olukord: tuulikud töötavad kogu päeva, päike paistab pilvitus taevast päikesetõusust loojanguni, rootori pind on risti päikesekiirtega, tuule suund kogu aja päikesega ühel joonel. Arvesse ei võeta valguse murdumist atmosfääris (omab võrreldes teiste teguritega väheolulist mõju varju paiknemisele) ega objekte (hooned, puud jms), mis takistavad päikesevalguse levikut, välja arvatud olukordades, kus objekti (eelkõige hoone) olemasolu on antud asukohas garanteeritud kogu tuulepargi käitamise aja.
- Reaalingimustest lähtuv olukord: piirkonna reaalsed meteoroloogilised tingimused (päikesepaiste kestus, tuule suund). Eesti puhul on võimalik eelnevalt kasutada Riikliku Ilmateenistuse pikaajalisi meteoroloogilisi andmeid päikesepaiste kestuse ja piirkonnas domineerivate tuulte jaotuse kohta. Täpsemalt tuleb kasutada lähima võimaliku ilmajaama/meteoroloogiajaama andmeid. Arvesse võetakse objekte (hooned, puud jms), mis takistavad päikesevalguse levikut.
- Arvesse ei võeta olukorda, kus päikese kõrgus on alla 3°.

Mõjupunktid ja nende määramine:

- Mõjupunktidenä käsitletakse sise- ja väliruume, kus varjutus võib põhjustada häiringuid.
- Halvim võimalik olukord:
 - Mõju hinnatakse elu- ja ühiskondlikele hoonetele, mille kindlaks määramisel lähtutakse Eesti Topograafilise Andmekogu (ETAK) andmetest. Asjakohasel juhul tuleb kaasata ka ärihooned ja ehitusõiguse saanud, kuid rajamata elu- ja ühiskondlikke hooned, mille korral lähtutakse kohaliku omavalitsuse andmetest.
 - Täpsemalt viiakse hindamine läbi 15 m×15 m suurusel alal, mille keskpunkt paikneb eelmises punktis nimetatud hoonel.
 - Arvutuskõrgus on 1,5 m (inimese tavapärane vaatekõrgus).
- Reaalingimustest lähtuv olukord:
 - Mõju hinnatakse vaid hoonetele, mille puhul on ületatud halvima võimaliku olukorra normtasemed.
 - Mõjupunktide määramisel lähtutakse eelmise punktis (halvim võimalik olukord) välja toodud põhimõtetest.

Varjutamise kestuse ja ulatuse hindamisel kasutati paljude aastate keskmisi meteoroloogilisi andmeid päikesepaiste kestvuse osas²³⁰ ja piirkonnas domineerivate tuulte jaotust. Hindamaks võimalikku teoreetilist mõju ka kaugemal paiknevatele aladele, ei kasutatud varjutamise arvutamisel kauguspiirangut ning varjutamist arvutati kuni võimaliku teoreetilise maksimumdistsantsini tuulikute (u 3 km).

Modelleerimises kasutati Eesti Maa- ja Ruumiameti maapinna kõrgusmudeli andmeid (5 m täpsusega andmevõrgustik). Varjutuskaardi vaatekõrguseks määrati 1,5 m, mis on inimese tavapärane vaatekõrgus.

Reaalset summaarset varjutamise (nn *real case*) modelleerimise juures kasutati lähima päikesepaiste kestust mõõtvat ilmajaama ehk Tartu-Tõravere ilmajaama andmeid. Varjutamise kestuse ja ulatuse hindamisel kasutati pikaajalisi keskmisi meteoroloogilisi andmeid päikesepaiste kestvuse osas

²³⁰ Riigi Ilmateenistus. Päikesepaiste kestus. <https://www.ilmateenistus.ee/kliima/kliimanormid/paikeseapaiste-kestus/>

(Tabel 25) ja piirkonnas domineerivate tuulte jaotust (Tabel 26). Kui ilmastikuolud erinevad oluliselt statistilistest andmetest, erineb ka varjutuse hulk.

Tabel 25. Modelleerimisel kasutatud päikesepaisteliste tundide andmed ööpäevas. Alus: <https://www.ilmateenistus.ee/kliima/kliimanormid/paikesepaiste-kestus/>

Kuu	Keskmine päikepaiste kestvus ööpäevas, ha
Jaauar	1,08
Veebruar	2,33
Märts	4,53
Aprill	6,36
Mai	8,58
Juuni	8,60
Juuli	8,67
August	7,34
September	5,07
Oktoober	2,56
November	1,00
Detsember	0,78

Tabel 26. Tuuliku arvestuslik tööaeg aastas ilmakaarte kaupa. Eeldatud on, et tuulikud töötavad kuni 90% ajast. Lähtutud on Valga meteoroloogiajaama tuulteroosi andmetest.

Tuule suund	Tööaeg (tundi aastas)
N	670
NE	1025
E	670
SE	828
S	1143
SW	1577
W	1262
NW	710

Teadmiste lüngad: Varjutuse hindamine teostati asjakohaste juhendmaterjalide kohaselt. Varjutuse leviku hindamiseks on vajalik teada tuuliku ning elamualade omavahelist paiknemist ning tuuliku mõõtmeid, siis hindamisel lähtuti halvima võimaliku mõju prognoosist hinnates varjutuse teket planeeringus maksimaalselt lubatavate tuuliku mõõtmete korral. Varjutuse reaalne aastane kestvus sõltub päikesepaiste kestvusest ja tuule suunast, mis aastati on mõnevõrra varieeruv. Vähendamaks aastaste varieeruvuste mõju arvutustulemustele lähtuti Ilmateenistuse pikaajalistest keskmistest andmetest.

4.6.2.2 Varjutuse esinemine ja mõju

Tuulikute tekitatav varjutus on tugevalt häiriv kui see langeb aladele, kus inimesed viibivad. Eeskätt aladele, kus inimesed viibivad pikaajaliselt nagu seda on elamualad.

Varjutuse pikaajalisel esinemisel on täheldatud eeskätt siseruumides viibivale inimesele häirivat toimet. Järjestikuse üle 30 minuti kestva valguse vilkumise tõttu on täheldatud inimesel stressi ja keskendumisvõime halvenemist²³¹.

Eestis puuduvad varjutuse esinemisele kehtestatud normid õigusaktides. Varjutuse puhul lähtutakse olulise mõju künnisena Kliimaministeeriumi 2025. a koostatud juhendis²³² esitatud soovituslikest

²³¹ Department of Energy and Climate Change; Parsons Brinckerhoff. Update of UK Shadow Flicker Evidence Base.

²³² Kliimaministeerium, 2025. Tuuleparkide keskkonnamõju hindamise juhend. Müra, vibratsioon, varjutamine.

väärtustest, mille kohaselt juhul kui reaaltingimustest lähtuv varjutuse olukord tundlikul alal on >8 h/aastas või 30 min/päevas, siis tuleb kavandada ja rakendada leevendusmeetmed.

Varjutuse esinemist on seostatud ka epilepsiahoogude tekkega. Oluline aspekt on, et vilkuv valgus ei põhjusta epilepsiasse haigestumist, vaid võib valgustundliku epilepsia all kannatavatel inimestel esile kutsuda epilepsiahoo. Epilepsia all kannatab kuni 0,03% inimkonnast (kuni 3 inimest 10 000dest). Kuni 5% epilepsia all kannatavatest inimesi on sealjuures valgustundlikud. See tähendab, et nende puhul võib epilepsiahooge esile kutsuda valguse intensiivsuse muutumine sagedustel üle 2,5 Hz (kõige enim on epilepsiahoo vallandamist soodustavaks vilkumine sagedustel 15–25 Hz). Leitud on, et valguse intensiivsuse muutumine sagedustel 3 Hz ja vähem võib põhjustada epilepsiahooge 1,7 inimesele 100 000 valgustundlikust populatsioonist. Selleks et riski maandada, peab tuulikute varjude vilkumissagedus jääma alla 60 vilkumise minutis²³³. Tänapäevase tuulikute pöörlemiskiirused on liiga madalad (jäävad alla 20 pöörde minutis ka maksimaalse pöörlemiskiiruse korral), et need saaksid tekitada valguse vilkumist sagedustel üle 3 Hz. Teoreetiliselt on võimalik mitme tuuliku varju korraga langemine elamualale, mille korral vilkumise sagedus on kõrgem kui ühe tuuliku korral. Kui iga tuulik pöörleb 20 RPM ja on 3 labaga, siis peaks korraga 3 tuuliku vari samal ajaperioodil elamualale langema, et tekitada kokku 3 Hz vilkumissagedus. Sellise olukorra teke on ülimalt ebatõenäoline.

Varjutuse modelleerimise tulemused on esitatud Joonis 62-l. Varjutuse raportid koos varjutuskalendritega elamualade kohta, millel võib esineda häirival tasemel varjutust, on esitatud lisas 1.

Varjutuse hindamisest ilmnes, et väljatöötatud tuulikute arvu ja paiknemise korral on varjutuse häiringutaseme (kliimatingimusi arvestades 8 h/a või 30 min/päevas) ületamist oodata kokku 22 elamualal (Tabel 27 ja Joonis 62), sealjuures 14nel võib esineda üle 8 h/a varjutust.

Tabel 27. Tuulikute poolt põhjustatav elamutele langeva varjutuse kestvus. Tabelis esitatakse ainult elamualad, millele tuuliku vari võib ulatuda.

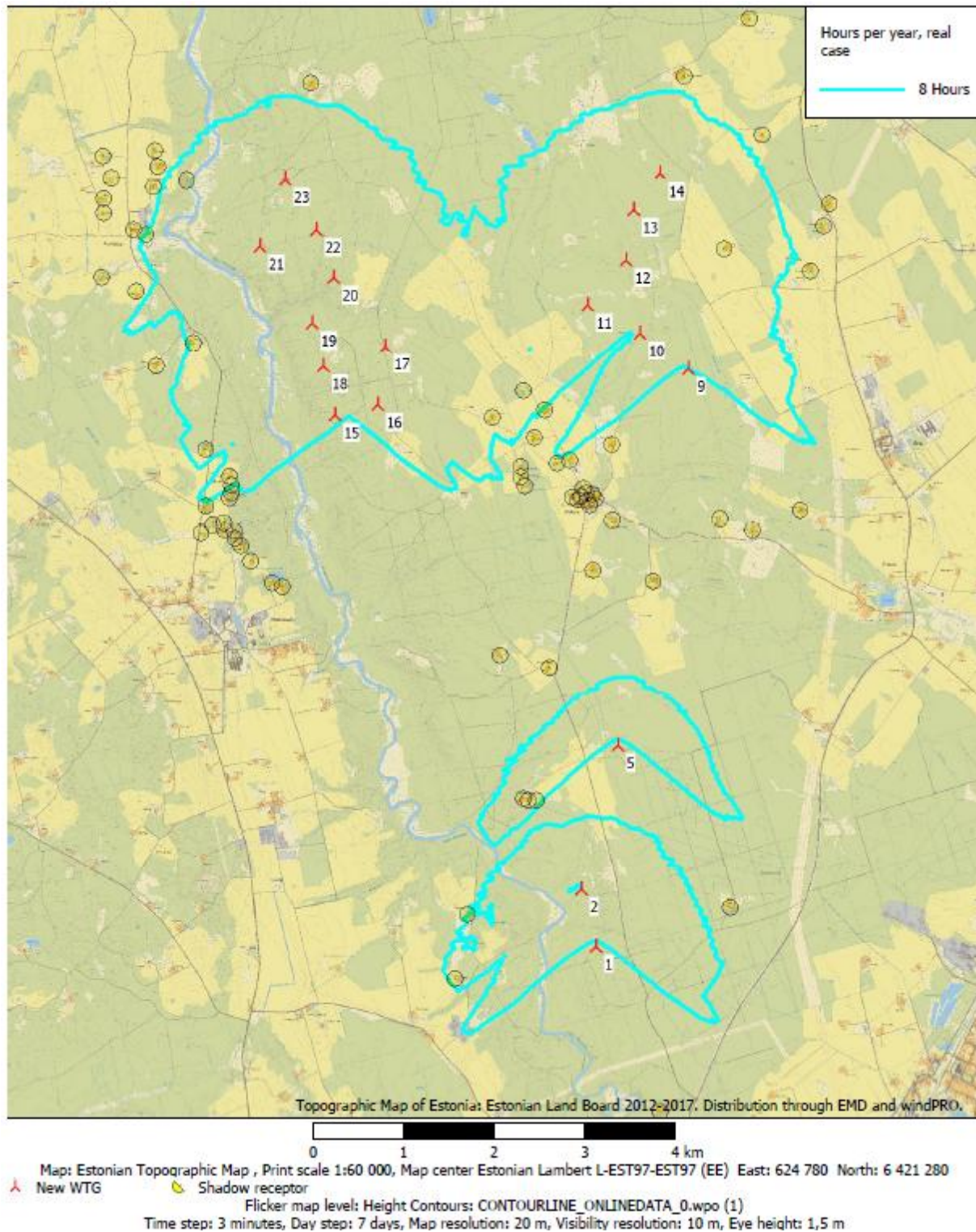
Maaüksus	Y	X	Maksimaalne varjutuse kestvus (kliimat arvestamata) h/aastas	Varjutuse max kestvus päevas h/päevas	Varjutuse kestvus kliimatingimusi arvestades h/aastas
Aedniku	621785	6421867	23:02	00:32	06:48
Alla	620603	6424751	28:47	00:31	06:50
Allaste	620659	6424068	21:46	00:32	06:00
Aude	620860	6425443	33:47	00:32	05:42
Eeriku-Petri	625276	6418570	94:32	00:48	13:02
Elbra	620276	6424919	09:50	00:25	01:55
Jaanimäe	625129	6422581	11:22	00:26	02:44
Jõemetsa	621181	6425313	71:28	00:41	12:57
Kajaja-Vidriku	625368	6420051	31:10	00:40	03:17
Kalda	625234	6422890	26:28	00:28	07:23
Kastre	621480	6422340	45:15	00:31	12:50
Kooba	622529	6426421	66:09	01:04	05:18
Koolimaakoha	626021	6421691	00:00	00:00	00:00
Kure	627163	6424741	151:58	00:43	27:47

²³³ Harding, G., Harding, P., Wilkins, A.J. 2008. Wind turbines, flicker, and photosensitive epilepsy: Characterizing the flashing that may precipitate seizures and optimizing guidelines to prevent them. *Epilepsia*, 49(6):1095–1098, 2008.

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

Maaüksus	Y	X	Maksimaalne varjutuse kestvus (kliimat arvestamata) h/aastas	Varjutuse max kestvus päevas h/päevas	Varjutuse kestvus kliimatingimusi arvestades h/aastas
Kuusiku	624654	6422789	62:54	00:35	15:41
Kääriku-Vidriku	625186	6418566	107:39	00:50	16:30
Laanemetsa	624994	6422144	17:41	00:27	04:27
Laksi	621782	6421946	31:37	00:35	09:17
Lohu	621767	6421809	17:59	00:29	05:19
Metsniku	625521	6422342	22:04	00:29	06:32
Mõisa	620747	6424703	36:35	00:35	08:58
Männimetsa	624982	6422247	16:30	00:27	04:01
Naadi	627471	6417460	24:15	00:29	05:16
Nilbi	621312	6423517	65:05	00:34	15:17
Penno	621758	6422054	42:00	00:36	12:08
Pustse-Kotteri	626655	6426626	71:54	01:10	05:41
Raudsepa	628132	6424530	12:29	00:27	01:38
Simmerga	621503	6421703	25:16	00:28	07:28
Singa-Ado	624555	6417293	37:43	00:35	08:57
Tamme	620817	6425229	33:49	00:33	06:22
Udumäe	620822	6425611	30:58	00:30	04:45
Uibo	621839	6421368	00:00	00:00	00:00
Une-Mati	624995	6423098	65:36	00:41	17:08
Uue-Vidriku	625132	6418588	87:29	00:40	16:31
Uulitse	624819	6420173	13:54	00:28	01:41
Varnu	627538	6426010	34:20	00:37	06:03
Võndi	624431	6416574	41:44	00:28	11:51

Vajalikud varjutushäiringu vähendamise meetmed on esitatud ptk 4.6.2.3.

Joonis 62. Varjutuskaart (kliimatingimusi arvestav) 270 m tipukõrgusega tuulikute korral.

4.6.2.3 Võimalikud koosmõjud

Vilkuva varju esinemine on iseloomulik tuuleparkidele, seega koosmõju teiste objektidega ei avaldu. Varjutuse hinnangust ilmnes, et kõige pikema ulatusega vari esineb kagu ja edela suunas tuulikutest. 270 m tipukõrgusega tuulikute puhul esineb varjutuse teket põhjustavatel ilmastikuoludel vilkuva varju kuni u 2 km kaugusel tuulikutest. Sellisel kaugusel ei ole ei olemasolevaid ega teadaolevaid kavandatavaid teisi tuulikuid millega koosmõju hinnata.

4.6.2.4 Meetmed, edasiste uuringute ja hindamise vajadus

- Häirivat varjutust (st kliimatingimusi arvestavalt üle 8 h varjutust summaarselt aastas või üle 30 minuti päevas) elamualadel tuleb vältida. Häirival tasemel varjutust on lubatud elamualal tekitada ainult varjutustundliku ala omaniku nõusolekul. Varjutuse vältimiseks/vähendamiseks on kaks võimalust:
 - Rajada vastavate elamualade häiringu vähendamiseks haljastusest varjutuse tõke – tagamaks aastaringset toimimist, siis tuleb kasutada igihaljaid liike, nt kuuske. Tõke (tihe puude riba) tuleks varjutuse tõkestamiseks rajada varjutuse poolt mõjutatava elamuala tuulepargipoolse õueala kaitseks. Kuivõrd meetet tuleks rakendada väljaspool planeeringuala, siis võib selle elluviimine olla keerukas ning nõuab koostööd vastava mõjutatava elamuala valdajaga.
 - Kasutada tuulikutel automaatset varjutuse esinemise jälgimissüsteemi, mis võimaldab valgustugevuse andurite ja tuuliku automaatse juhtimissüsteemi koostöös häiriva varjutuse esinemise ajaks tuuliku töö peatada. Piirangute kava välja töötamisel võib mõjupunktide asukohta täpsustada järgnevalt:
 - Siseruumi täpse mõjupunktina kasutatakse hoone kõige rohkem mõjutatud fassaadil asuva asjakohase toa tegeliku suurusega akna keskpunkti.
 - Väliruumi täpseks mõjupunktiks valitakse väliruumi regulaarset kasutamist peegeldav punkt (nt terrassi või istumisala keskpunkt), mis ei paikne hoonest rohkem kui 15 m kaugusel.
- Kui reaalselt ilmneb, et kasutada soovitakse väiksemaid tuulikuid kui käesolevas KSH aruandes hinnatud (või jäetakse osad tuulikupositsioonid välja ehitamata), siis on võimalik, et häirivat varjutuse taset elamualadel ei teki ja sellisel juhul eelnevalt toodud meetmete rakendamine ei pruugi olla vajalik.

Järeelseire:

- KSH käigus teostatud varjutuse hinnangust ilmnes, et mitmetel elamualadel võib esineda häirival tasemel varjutust ja vajalik on varjutuse osas meetmete rakendamine. Häirival tasemel esineva varjutuse vältimist teostatakse tavapäraselt tuulikute juhtimissüsteemi abil järgides vajalikku tuulikute töötamisplaani (nn *curtailment plan*). Tuulepargi omanik on kohustatud säilitama tuulikute juhtimissüsteemi andmeid, mis võimaldavad kontrollida häirival tasemel esineva varjutuse vältimisplaani järgimist. Kaebuse korral on tuulepargi omanik kohustatud andmeid esitama kohalikule omavalitsusele ja kaebuse esitajale.

4.6.3 Muud võimalikud mõjud tervisele

Tuulepargi puhul on mõju inimese tervisele seotud eeskätt tuulikute töötamisest tuleneva müra ja varjutuse võimaliku mõjuga, mida on põhjalikult käsitletud ptk 4.6.1 ja 4.6.2.

Paljudes riikides on osa inimesi, kes elavad tuuleenergia tootmisalade läheduses, teatanud sümptomitest, mida nad seostavad tuulikutega. Nende sümptomite põhjused on endiselt vaieldavad. Hiljutisel uuringul Soomes valiti neli tuuleenergia tootmisala Soomes. Küsimustik saadeti 4847 täiskasvanule neljas kaugustsoonis ($\leq 2,5$ km, $> 2,5-5$ km, $> 5-10$ km, $> 10-20$ km lähimast tuulikust), ja sellele vastas 28% inimestest. Kõige lähemal asuvas tsoonis ($\leq 2,5$ km) teatas 15% vastanutest, et neil esineb sümptomeid, mida nad on intuiivselt seostanud tuulikute infrahelidega. Kogu uuringupiirkonnas oli sümptomite levimus 5%. Paljud sümptomaatilised vastajad pidasid häirivaks kuuldavast tuulikute müra ja seostasid oma sümptomeid ka tuulikute põhjustatud vibratsiooni või elektromagnetväljaga. Kolmandik sümptomaatilistest vastajatest hindas oma sümptomeid raskeks, ning sümptomite ulatus oli väga lai, hõlmates mitmeid elundkondi. Uuringu analüüsis leiti, et sellised

tegurid nagu tuulikute lähedus, halvenenud tervislik seisund, tuulikute erinevate aspektide häirivus ja tuulikute tajumine terviseriskina olid seotud infrahelidega seotud sümptomite esinemisega²³⁴.

Tuulikute võimalikku tervisemõju seostatakse eeskätt nende tekitatava müra mõjuga. Erinevate keskkonnamüra allikatega seotud häiringute uuringutes (nt tavapärase liikluse müra ning tuulikute müra võrdlemisel) on leitud, et tuuliku tajutakse häiringuna suhteliselt madala mürataseme juures (nt vahemikus 30–40 dB)²³⁵. Tervisemõjude seisukohast laiapõhjalised uuringud tuulikute müra puhul otsest seost krooniliste haigustega ei ole tuvastanud ning peamine mõju võib esineda teatud häiringu näol²³⁶. Erinevalt teistest keskkonnamüra allikatest jäävad tuulikud elamutest üldjuhul tunduvalt kaugemale ning tervist kahjustada võiva müratasemega alale jäävate elamute hulk on väike (erinevalt nt liikluse mürast). Teatud juhtudel võib tuulikute läheduses elavatel inimestel esineda uinumisega seotud raskuseid.

Kuivõrd tuulikute võimaliku tervisemõju teema on aktuaalne paljudes riikides, siis on viimastel aastatel püütud läbi viia erinevaid tervisemõjusid peegeldavaid uuringuid. Soomes läbiviidud ravimite kasutamise uuring näitas, et diabeediravimite, südame-veresoonkonnahaiguste ravimite (sh rütmihäirete ravimid), närvisüsteemi mõjutavate ravimite (sh unerohud, rahustid, antidepressandid, valu- ja peeringlusravimid) ning põletikuvastaste ja reumavastaste kasutamine tuuleparkide läheduses ei olnud suurem kui kontrollaladel samal ajavahemikul nii enne kui pärast tuuleenergia tootmise algust. Samuti ei lisandunud mainitud retseptiravimite kasutajate hulka rohkem uusi kasutajaid pärast tuuleenergia tootmise alustamist võrreldes ajaga enne tootmise algust²³⁷.

Kõige suuremamahulisem tuulikute tervisemõju uuring on teadaolevalt läbiviidud Taanis²³⁸. Taani üleriigiline uuring põhines pikaajalisel ja laiaulatuslikul Taani elanikkonna terviseandmete analüüsil. Selle alusel:

- Ei leitud tugevaid tõendeid seose kohta tuuleturbiinide suurema mürataseme ja suurenenud riski vahel järgmiste terviseprobleemide puhul: südameatakk, insult, hüpertensioon, diabeet, ebasoodsad sünnitulemused.

²³⁴ Turunen AW jt. 2020. Symptoms intuitively associated with wind turbine infrasound. Linkki toiselle sivustolle. Avautuu uudessa välilehdessä. Environmental Research 192: 110360.

²³⁵ Radun, J., Maula, H., Saarinen, P., Keränen, J., Alakoivu, R., Hongisto, V. 2022. Health effects of wind turbine noise and road traffic noise on people living near wind turbines. <https://doi.org/10.1016/j.rser.2021.112040>

²³⁶ van Kamp, I.; van den Berg, F. 2021. Health Effects Related to Wind Turbine Sound: An Update. Int. J. Environ. Res. Public Health, <https://doi.org/10.3390/ijerph18179133>

²³⁷ Turunen A jt. 2022. Reseptilääkkeiden käyttö tuulivoimatuotantoalueiden ympäristössä. Linkki toiselle sivustolle. Avautuu uudessa välilehdessä Ympäristö ja terveys -lehti 1/2022.

²³⁸ Poulsen, AH, Raaschou-Nielsen, O, Peña, A, Hahmann, AN, Nordsborg, RB, Ketzel, M, Brandt, J & Sørensen, M, 2018. Short-term nighttime wind turbine noise and cardiovascular events: A nationwide case-crossover study from Denmark. Environment International, 114, 160-166.

Poulsen, AH, Raaschou-Nielsen, O, Peña, A, Hahmann, AN, Nordsborg, RB, Ketzel, M, Brandt, J & Sørensen, M, 2018. Long-term exposure to wind turbine noise and redemption of antihypertensive medication: A nationwide cohort study. Environment International, 121 (1), 207-215.

Poulsen, AH, Raaschou-Nielsen, O, Peña, A, Hahmann, AN, Nordsborg, RB, Ketzel, M, Brandt, J & Sørensen, M, 2018. Long-term exposure to wind turbine noise at night and risk for diabetes: A nationwide cohort study. Environmental Research, 165, 40-45.

Poulsen, AH, Raaschou-Nielsen, O, Peña, A, Hahmann, AN, Nordsborg, RB, Ketzel, M, Brandt, J & Sørensen, M, 2018. Pregnancy exposure to wind turbine noise and adverse birth outcomes: A nationwide cohort study. Environmental Research, 167, 770-775.

Poulsen, AH, Raaschou-Nielsen, O, Peña, A, Hahmann, AN, Nordsborg, RB, Ketzel, M, Brandt, J & Sørensen, M, 2019. Long-term exposure to wind turbine noise and risk for myocardial infarction and stroke: A nationwide cohort study. Environmental Health Perspectives, 127 (3), 037004.

Poulsen, AH, Raaschou-Nielsen, O, Peña, A, Hahmann, AN, Nordsborg, RB, Ketzel, M, Brandt, J & Sørensen, M, 2019. Impact of long-term exposure to wind turbine noise on redemption of sleep medication and antidepressants: A nationwide cohort study. Environmental Health Perspectives, 127 (3), 037005.

- Leiti mõningaid tõendeid seose kohta suurema öise tuuleturbiini müra ja kliinilise depressiooni (antidepressantide retseptide väljaostmine) suurenenud riski vahel. See leid põhines kõrgeima müratasemega rühma (≥ 42 dB LAeq, öisel ajal) ja madalaima müratasemega rühma (< 24 dB LAeq, öisel ajal) võrdlemisel. Sugude kaupa eristamine näitas, et mõju oli meestel tugevam kui naistel.
- Leiti ka seos pikaajalise keskmise öise tuuleturbiini mürataseme (≥ 42 dB LAeq) ja unerohtude väljaostmise vahel 65-aastaste ja vanemate seas.

Tartu Ülikooli 2025. aastal valminud uuringus „Tuulikute tervisemõjud: süstemaatiline ülevaade viimasel viieteistkümnel aastal eelretsenseeritavates teadusajakirjades avaldatud uuringutest“ analüüsiti tuulikute müra, infraheli, visuaalse häiringu, vibratsiooni ja elektromagnetväljade võimalikke tervisemõjusid. Uuringu järelduste kohaselt ei ole teadusuuringud näidanud, et piirnormidesse jääv infraheli, vibratsioon või elektromagnetväljad avaldaksid inimese tervisele negatiivset mõju. Tuuleparkide puhul on peamisteks inimese heaolu mõjutavateks teguriteks kuuldav müra, visuaalne häiring, varjutus ning nendega seotud häiritus. Samas ei ole senised uuringud tuvastanud selget põhjuslikku seost tuulikute müra ja kliiniliselt väljendunud krooniliste tervisemõjude vahel, kuigi mõnedes uuringutes on viidatud võimalikele seostele unehäirete, depressiooni ja südame-veresoonkonna näitajatega kõrgemate müratasemete korral.

2026. aastal valminud Tartu Ülikooli ülevaateuuringus võrreldi erinevate energiatootmise tehnoloogiate tervisemõjusid. Selles järeldati, et igal energiatootmisviisil võib olla teatav mõju tervisele, kuid mõju iseloom ja ulatus on erinevad. Tuuleenergia puhul on peamiseks tervise ja heaolu seisukohalt käsitletavaks teemaks häiritus, mis võib olla seotud müra, visuaalsete aspektide ja hoiakutega, samas kui näiteks põlevkivitööstuse ja biomassi põletamise puhul on tervisemõjud seotud eeskätt õhusaastega. Ülevaateuuringu kohaselt on tuulikute tervisemõjude leevendamisel oluline järgida müra normtasemeid, piirata visuaalset häiringut ja varjutust ning tagada varajane ja läbipaistev elanike kaasamine planeerimisprotsessi. Uuringud on avalikult kättesaadavad Kliimaministeeriumi veebilehel analüüside ja uuringute rubriigis.

4.6.3.1 Vibratsioon

4.6.3.1.1 Metoodika

Tuulepargi võimaliku vibratsiooni hindamisel lähtuti Kliimaministeeriumi koostatud juhendmaterjalis esitatud metoodikast²³⁹. Juhendis on leitud, et arvestades, et vibratsiooni levik sõltub muuhulgas asukohas esineva pinnase omadustest ja tuulikute võimsusest, on ettevaatusprintsipist lähtuvalt soovitatav negatiivsete mõjude (sh kumulatiivsete) vältimiseks tagada, et tuulepargid asuksid vibratsioonitundlikest hoonetest (elamud ja ühiskasutatavad hooned) minimaalselt 500 m kaugusel. Antud vahemaa tagamise korral ei ole vajalik täpsustavate vibratsiooni uuringute läbiviimine. Antud eriplaneeringu puhul on tagatud tuuliku ja vibratsioonitundlike hoonete vahemaa, mis on suurem kui 500 m ja vibratsiooni hindamist seega KSH aruande koostamisel ei teostata.

4.6.3.1.2 Vibratsiooni esinemine ja mõju

Vibratsiooni normväärtused on määratud sotsiaalministri 01.10.2025 määruses nr 54 „Vibratsiooni piirväärtused elamutes ja ühiskasutusega hoonetes ning vibratsiooni hindamise kord“.

Tabel 28. Vibratsiooni piirväärtused päeval (07.00–23.00) ja öisel (23.00–07.00) ajal vastavalt määrusele nr 54.

Hooned ja ruumid	Vibratsiooni toimeaeg	Vibro-kiirenduse α_v piirväärtused, (m/s^2)	Vibro-kiirenduse tasemete L_{av} piirväärtused, (dB)
------------------	-----------------------	--	--

²³⁹ Kliimaministeerium, 2025. Tuuleparkide keskkonnamõju hindamise juhend. Müra, vibratsioon, varjutamine.

Elamute, ühiselamute ja hoolekandeaustuste, lasteaedade ja -hoidude elu-, rühma- ja magamistoad	Päeval	$8,83 \times 10^{-3}$	79
	Öösel	$6,31 \times 10^{-3}$	76
Majutusettevõtete majutusruumid	Päeval	$1,26 \times 10^{-2}$	82
	Öösel	$8,83 \times 10^{-3}$	79
Tervishoiuteenuse osutamise ruumid, v. a haiglapalatid	Ööpäeva-ringselt	$1,26 \times 10^{-2}$	82
Haiglapalatid	Ööpäeva-ringselt	$6,31 \times 10^{-3}$	76
Õppeasutuste ruumid, kus toimub õppetöö	Päeval	$1,26 \times 10^{-2}$	82
Bürood ja haldushooned	Päeval	$2,52 \times 10^{-2}$	88

Tuulikute töötamisega kaasneb teatud määral **vibratsiooni** teke labades, rootoris ning sealt edasi kandudes tuuliku torni. Vibratsiooni teke on aga tehnoloogiliste lahendustega viidud miinimumini ning samuti välditakse ka vibratsiooni edasikandumist. Oluliseks osaks vibratsiooni vältimiseks ja summutamiseks on tuuliku vundament, mis peab olema konkreetse tuuliku ja asukoha ehitusgeoloogilisi tingimusi arvestades projekteeritud piisavalt tugev. Konkreetne vundamendi lahendus töötatakse välja projekteerimise etapil. Tagamaks tuuliku püsivus (sh pikka aega ja ka ekstreemsetes tingimustes), rajatakse tuulikute vundamendid massiivsed ja sobiva konstruktsiooniga, mis tagab minimaalse vibratsiooni vundamendis ja ümbritsevas pinnases.

Viimaste aastate tuulikute vibratsiooni teadusanalüüsid keskenduvad tehnilisele vibratsioonile tuuliku konstruktsioonides, selgitamaks välja selle automaatse seire võimalusi²⁴⁰ või parandamaks tehnilisi lahendusi²⁴¹. Selliste uuringute eesmärgiks on vähendada tuulikute tehniliste rikete ja õnnetuste ohtu. Sarnaselt teistele tehnoseadmetele ja kõrghäälstruktuuridele on oluline, et vibratsioon suudetaks viia miinimumini.

Maapinna vibratsiooni korral on tundlikumatel inimestel tajutavaks tasemeks 0,15 mm/s. Mõõtmised tuulikuparkides on üksikutel ajahetkedel suutnud inimese tundlikkust ületavaid vibratsioonitasemeid mõõta otseselt tuulikute vahetus läheduses (tuuliku jalamil). Kaugemal on vibratsiooni tasemed allapoole inimese tajuvuslääve.²⁴² Ka uuemad uuringud ei ole suutnud tuulikute lähialadel paiknevates elamutes mõõta vibratsioonitasemeid, mis ületaksid inimese tajuvuslääve ega kehtivaid vibratsiooni piirväärtusi²⁴³. Küll võib tuulikute põhjustatud vibratsioon väga madalal tasemel olla mõõdetav tundlike seismograafidega 10–15 km kaugusele tuulikute²⁴⁴.

Arvestades, et antud juhul paiknevad tuulikute kavandatavad positsioonid vähemalt 1 km kaugusel elamualadest, siis ei ole oodata vibratsiooni esinemist tasemel, mis võiks ületada inimese tajuvuslääve või vibratsioonistasemele kehtivaid piirväärtusi.

Teatud mõju mulla elustikule võib tuulikute vahetus läheduses siiski esineda ja seda seostatakse vibratsiooniga. Nt on leitud, et vihmausside arvukus tuulikute vahetus läheduses on väiksem kui kaugemal (uuringus käsitleti kaugema alana u 200 m kaugust ala turbiinist) aladel, kuid samas

²⁴⁰ Escaler, X., Mebarki, T. 2018. Full-Scale Wind Turbine Vibration Signature Analysis. Machines.

²⁴¹ Xie, F., Aly, A-M. 2020. Structural control and vibration issues in wind turbines: A review. Engineering Structures Volume 210.

²⁴² Meunier, M. 2013. Wind Farm - Long term noise and vibration measurements. The Journal of the Acoustical Society of America 133.

²⁴³ Borowski, S. 2019. Ground vibrations caused by wind power plant work as environmental pollution - case study. MATEC Web of Conferences: 18th International Conference Diagnostics of Machines and Vehicles.

²⁴⁴ Nguyen, D-P., Hansen, K., Zajamsek, B. 2020. Human perception of wind farm vibration. Journal of Low Frequency Noise, Vibration and Active Control, Vol. 39(1) 17–27.

väiksema mullaelustiku osas mõju puudub²⁴⁵. Uuritud on näiteks karihiirlasi ja närilisi (st maa sees elutsevaid liike) Poolas nii tuuleparkide alal kui kontrollalal mingeid olulisi erinevusi liikide koosseisus, arvukuses, populatsioonisisestest parameetritest ei tuvastatud²⁴⁶. Samas nt roomajate osas on täheldatud tuuleparkide aladel pigem arvukuse tõusu, kuid asjaolu ei seonu vibratsiooniga, vaid kisklussuhete muutusega. Seega olulist ebasoodsat mõju võimalikust vibratsioonist tingituna tuulepargi rajamisega kaasnevana oodata ei ole.

Kuna tuuleparkide puhul ei ole tuvastatud olulise pinnases leviva vibratsiooni teket ega sellega kaasnevat mõju, siis ei ole oodata ka võimalikku koosmõju esinemist teiste piirkonnas olevate või kavandatavate objektidega.

4.6.3.2 Elektromagnetväli

Elektromagnetväli on elektrilaengute poolt tekitatav ja neid mõjustav füüsikaline väli, elektri- ja magnetväli ühtse tervikuna. Elektroonikaseadmed põhjustavad elektromagnetlaineid. Elektrivälja tugevuse väärtused elukeskkonnas on reguleeritud sotsiaalministri 01.09.2025 määrusega nr 45 „Mitteioniseeriva kiirguse ohutuse tagamise nõuded ja hindamise kord“. Määrusega on piirväärtused kehtestatud mõõtmise teel saadud elektri-, magnet- ja elektromagnetvälja iseloomustavate füüsikaliste suuruste arväärtuste hindamiseks inimese tervisele mõjuda võivate kahjulike füüsikaliste tegurite seisukohast. Elektri-, magnet- ja elektromagnetväljade tasemed elukeskkonnas ei tohi ületada piirväärtusi.

Mõõtmised olemasolevates tuuleparkides on näidanud, et tuulikud ei põhjusta kuidagi erilisi elektromagnetlaineid. Magnetväli tuulikute vahetus ümbruses jääb väiksemale tasemele kui tavapärastel kodumajapidamise elektroonikaseadmetel²⁴⁷. Elektromagnetvälja seostatakse eeskätt tuuleparkidega kaasnedes võivate kõrgepingeliinidega. Valga eriplaneeringu puhul uusi elektri õhuliine ei kavandata.

28.11.2024 delfi.ee-s ilmunud artiklis „Aidu tuulepark segab kaitseväge signaalluuret“ on kirjutatud järgmist: „Kaitsevägi on teinud ka kontrollmõõtmisi, mis on tõestanud, et tuulikud tekitavad ja peegeldavad keskkonnas häiringuid, mis mõjutavad nende seirevõimet. „Tarbijakaitse- ja Tehnilise Järelevalve amet registreeris viimasel neljal aastal 16 kilomeetri kauguselt mõõdetuna tuulikute poolt tekitatud tsiviilraadiohäired – need ületasid hajaasustuse normeeritud elektriväljatugevuse sajakordselt (40 dB).“ Antud küsimuse osas pöördus KSH juhtekspert TTJA kui järelevalvet teinud asutuse poole ning palus selgitust. Läbiviidud mõõtmiste tulemusi TTJA ei väljastanud, kuid märgiti, et mitte-ioniseeriva kiirguse piirnormid käsitlevad tugevaid väljasid ja nende piiramist tervisekaitse eesmärgil. Tuulepargid oma olemuselt ei ole raadiosaatjad ja tugevaid väljasid ei tekita. Antud artiklis esitatud käsitlus on seega seotud Kaitseväge radari ja raadiosidesüsteemidele avaldatava võimaliku mõjuga. Artiklis ei räägita inimese tervise kaitseks kehtivate mitte-ioniseeriva kiirguse piirnormide ületamisest.

4.6.4 Mõju sotsiaalsetele vajadustele ja varale

Valga valla tuulepargi eriplaneeringuga kaasnevata asjakohaste mõjude hindamisel viiakse läbi ka sotsiaal-majanduslik analüüs. Järgnev hinnang on seega antud teemavaldkondade ülevaatlik käsitlus ja täpsem sotsiaal-majanduslike mõjude käsitlus esitatakse sotsiaal-majanduslike mõjude hinnangus. Sotsiaal-majandusliku hinnangu sisu käesolevas aruandes ei korrata.

²⁴⁵ Velilla, E., Collinson, E., Bellato, L., Berg, M.P. and Halfwerk, W. (2021), Vibrational noise from wind energy-turbines negatively impacts earthworm abundance. Oikos, 130: 844-849. <https://doi.org/10.1111/oik.08166>

²⁴⁶ Lopucki, R., Mroz, I. 2016. An assessment of non-volant terrestrial vertebrates response to wind farms – a study of small mammals. Environmental Monitoring and Assessment- 2016; 188: 122.

²⁴⁷ McCallum, L.C., Whitfield Aslund, M.L., Knopper, L.D. et al. 2014. Measuring electromagnetic fields (EMF) around wind turbines in Canada: is there a human health concern?. Environ Health 13, 9.

4.6.4.1 Paiknemine elamualade suhtes

Eestis ei ole tuulikute ja elamute vaheline kaugus otseselt reguleeritud. Kaudselt reguleerib kaugust müra normtase. Kehtiva müra normtaseme täitmine on tuginedes erinevate tuuleparkide müra modelleeringutele tagatud enamikul juhtudel lähemal kui 1 km kaugusel tuulikute. Samas teatud juhtudel esineb tuulikute ja tuulikute gruppide müra koosmõjus ka olukordi kus tööstusmüra öise sihtväärtuse ületamist võib esineda ka kaugemal kui 1 km (vt ptk 4.6.1).

Vaadeldes teiste Euroopa riikide tuulikute praktikat, siis reguleerib paljudes riikides tuulikute kaugust samuti müra normtase, mis jääb analoogsesse suurusjärku Eestis kehtiva väärtusega. Kaugusnõude või -soovitusena kehtivad Euroopa riikides väärtused 500–2000 m²⁴⁸. Sageli on kauguspiirang arvutuslik seos mingi tuuliku parameetri osas. Näiteks Taanis peab tuulik paiknema 4 tuuliku tipukõrguse kaugusel või Põhja-Iirimaal 10 kordse tiiviku diameetri kaugusel elamutest.

Valga valla eriplaneeringu puhul peab lähteülesande kohaselt tuuliku kaugus lähimast elamust olema üldjuhul vähemalt 1 km, lähemale on lubatud tuulikuid kavandada ainult elamu omaniku nõusolekul. Eriplaneeringu lahenduses seisuga 09.08.2025. a ei jää tuulikute asukohtadele lähemale kui 1 km ühtegi elu- või ühiskondlikku hoonet.

Hindamaks tuulepargi rajamisel mõjutatavate tundlike alade hulka võib ühe olulise kriteeriumina välja pakkuda ala lähedusse jäävate potentsiaalsete elanike/elamute hulga. Selleks vaadeldi alasid lähtuvalt ETAK andmestikust ja toodi välja kui palju elu- ja ühiskondlikke hooneid jääb asukohavaliku alade potentsiaalsesse otsesesse mõjualasse. Mõjuala ulatuse defineerimine võib olla tuulepargi puhul keerukas (potentsiaalselt nähtav on tuulik näiteks väga suurel alal). Taanis on näiteks kasutusel lähenemine, mille korral potentsiaalselt otseselt mõjutatavaks alaks peetakse kuni 6 kordset tuuliku tipukõrguse ulatust²⁴⁹ ehk antud juhul $290 \times 6 = 1740$ m. Eestis kehtiv keskkonnahäiringu tasu regulatsiooni näeb ette, et kuni 250 meetri kõrguste tuulikute puhul makstakse tasu kuni 2 km kaugusel paiknevatele elanikele, kõrgemate tuulikute puhul kuni 3 km kaugusel paiknevatele elanikele. Selle kohaselt käsitletakse tuulepargi mõjualana vastavalt 2 või 3 km suurust ala.

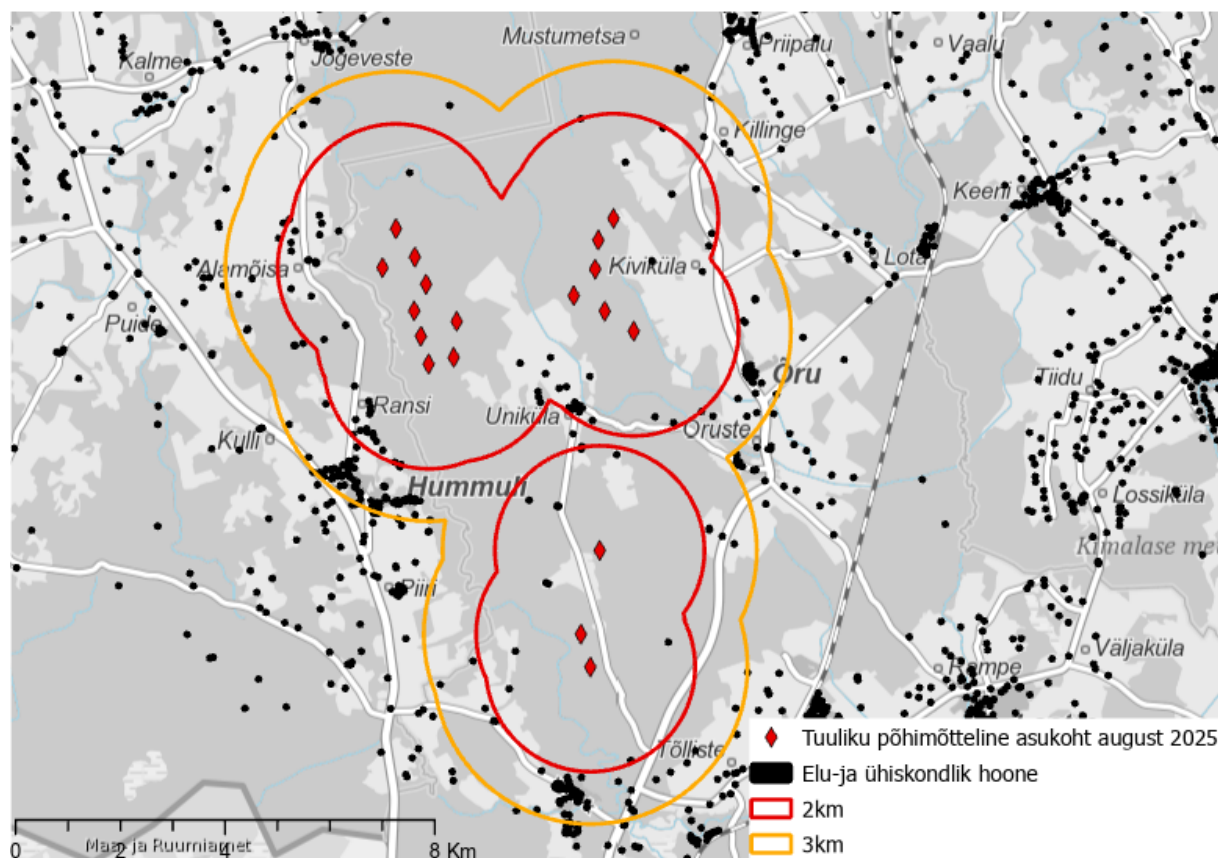
Tabel 29. Potentsiaalselt sobilike alade lähialale jäävate elu- ja ühiskondlike hoonete (ei ole arvestatud eluruumide arvuga) hulk. Alus: Maa-amet ETAK andmed seisuga 08.08.2025. a.

	kuni–2 km	2–3 km	Kokku 0-3 km
Tuulikute mõjualasse jäävad elu- ja ühiskondlikud hooned, tk	71	206	277

Analüüsist selgus, et potentsiaalselt sobiliku alal 3 paiknevate tuulikute asukohtade puhul on potentsiaalsesse mõjualasse jäävate tundlike hoonete hulk kõige suurem (Hummuli alevik jääb mõjualasse).

²⁴⁸ Dalla Longa, F., Kober, T., Badger, J., Volker, P., Hoyer-Klick, C., Hidalgo, I., Medarac, H., Nijs, W., Politis, S., Tarvydas, D. and Zucker, A. 2018. Wind potentials for EU and neighbouring countries: Input datasets for the JRC-EU-TIMES Model, EUR 29083 EN, Publications Office of the European Union, Luxembourg.

²⁴⁹ IEA WIND TASK 28 . SOCIAL ACCEPTANCE OF WIND ENERGY PROJECTS "Winning Hearts and Minds" STATE-OF-THE-ART REPORT. Country report of Denmark.

Joonis 63. Eriplaneeringualal asukohavaliku aladel paiknevatest põhimõttelistest tuuliku asukohtadest 2 ja 3 km mõjuraadiusesse jäävad elu- ja ühiskondlikud hooned ETAK andmestiku (08.08.2025. a) alusel.

4.6.4.2 Mõju majandusele

Tööhõive

Tuulepargi rajamine tekitab juurde **töökohti**. Keskmise arvatav lisanduvate töökohtade arv tuuleparkide rajamisel varieerub erinevates teaduslikes ja rakenduslikes käsitlustes. 2019. a avaldatud ülevaateartiklis²⁵⁰ vaadeldakse tuuleparkidega seonduvaid töökohti 1 MW rajatud tuulepargi võimsuse kohta. Ülevaateartiklist ilmneb, et üksikute uuringute tulemused tööhõive osas varieeruvad laialt (mõnes kontekstis on hõivatute arvuks alla 1 ja teisel üle 15 töökoha MW kohta).

Antud teadusuuringu kohaselt saab valmistamis- ja paigaldamisaegsete tekkivate töökohtade osas tõenäoliselt tekkivaks töökohtade arvuks pidada 2,5–5,5 töökohta tuulepargi megavati kohta. Tuulepargi rajamine on tööjõumahukas, ent ajutine protsess. Otseselt hõlmab see ehitajaid, insenere, tehnikuid ja logistikuid, kaudselt aga tööstust (nt tuulikute tootmine, transport) ja muid teenuseid. Näiteks Eesti suurima, Sopi-Tootsi tuulepargi (255 MW) rajamisel oli iga tööpäev objektile hõivatud umbes paarisada töötajat²⁵¹.

Tuulepargi töötamiseaegsete lisanduvate töökohtade arvuks võib pidada antud teadusartikli alusel 0,3–2 töökohta megavati kohta. Reaalne tuulepargi töötamiseaegne tööhõive võib kaasaegsetes tuuleparkides olla siiski tegelikult väiksem tänu kasutusel olevale automaatikale. Tavapäraselt eeldab maismaa-tuulepark umbes 0,1 otsest püsivat töökohta 1 MW kohta, mis tähendab, et ligikaudu üks

²⁵⁰ Aldieri, L., Grafström, J., Sundström, K., Vinci, C., P. Wind Power and Job Creation. Sustainability 2020, 12, 45; doi:10.3390/su12010045.

²⁵¹ Enefit Green. (2024, 13. aug). Enefit Greeni Sopi-Tootsi tuulepark andis võrku esimese elektri. [Pressiteade] www.enefitgreen.ee

täiskohaga hooldustehnik suudab teenindada ~10 MW tuulepargi võimsust. Teisisõnu haldab üks tehnik umbes 7–10 tuulikut (sõltuvalt turbiinide suurusest)²⁵². Samuti tuleb arvestada, et tuulikute käitamisaegsed töökohad on valdavalt seotud tuulikute hooldusega, mis nõuab erialast haridust.

Tuuleparkide tööhõive käsitles ei ole arvestatud kaudselt mõjutatavaid valdkondi, milles nõudlus võib suureneda – eelkõige teenindus, aga ka muud toetavad valdkonnad, sest nende prognoosimine sõltub olulisel määral ka muust kui tuulikute rajamisest. Antud piirkonnas võib teenindus ja majutussektoris oodata olulist tööhõive vajadust eeskätt ehitusperioodil. Sarnaselt Tootsi-Sopi tuulepargi ehituse perioodiga on oodata ehituse perioodiks olulist majutus- ja toitlustusteenuste vajadust tuulepargi lähialal.

Tuulikute valmistamisega seotud töökohad ei ole reeglina seotud paikkonnaga, kuhu tuulepark rajatakse, sest valmistamine vajab ressursse, oskusteavet ning vastava kvalifikatsiooniga tööjõudu. Tuulikuid Eestis käesoleval ajal ei toodeta. Seega mõju piirkonna tööhõivele puudub.

Logistika-, paigaldus- ja käitamisaegsed töökohad on kaetavad osaliselt kohalike töötajatega, olenevalt sellest kuivõrd spetsiifilisi teadmisi tuulepargi rajamine töötajatel eeldab.

Hoolduse ja haldusega seotud töökohtade näol on tegemist pikaajaliste stabiilsete töökohtadega. Samas vajavad sellised töökohad erialast ettevalmistust. Tuulikute hooldusspetsialistide erialad on käivitumas nii Kuressaare ametikoolis kui ka Pärnumaa Kutsehariduskeskuses. Tuulepargi rajamisega kaasnev mõju tööhõivele on seega eeldatavalt potentsiaalselt vähesel määral positiivne.

Otseliin²⁵³

Elektrituruseaduse kohaselt otseliin rajatakse tootja elektrihaamaga samale kinnistule, sellega piirnevale kinnistule või tootmisseadmest või tootmisseadme liitumispunktist kuni elektripaigaldiseni. Alates 06.2025 ei ole otseliini pikkus seaduses enam reguleeritud.

Otseliini piirkonnas on võimalik kasutada elektrit võrgutasu võrra soodsamalt. Tuuleelektrijaama puhul on lisaks tegu keskkonnasõbraliku taastuvenergiaga. Tegu on energiamahukate ettevõtete ja/või taastuvenergiat eelistavate ettevõtete jaoks olulise asjaoluga, mis võib mõjutada piirkonnas juba tegutsevaid ettevõtteid ning soodustada piirkonda uute ettevõtete ning nendega kaasnevate töökohtade rajamist. Seega võib tuulepargiga seotud otseliini rajamise võimalikus piirkonnas kaasneda positiivne mõju piirkonna konkurentsivõimele.

Otseliini temaatikaga kaasneb mitmeid väärarusaamu. Otseliini võimalikus piirkonnas ei ole elekter automaatselt ettevõtete jaoks odavam. Vajalik on tootmisseadmest elektriliini väljaehitamine vastava elektritarbijani ning selline liini väljaehitamise kulu on üldjuhul asjast huvitatud ettevõtte kanda. Seega reaalselt on tegevus realistlik (st majanduslikult eeldatavalt tasuv) elektri tootmisseadmetele võimalikult lähedal ja juhul kui on tegu suure elektritarbega ettevõttega. Seega piirkonna ettevõtluse arendamise konkurentsivõime positiivse mõju ärakasutamiseks on vaja, et tuulepargile võimalikult lähedale oleks võimalik suure energiatarbega ettevõtteid rajada või need juba eksisteeriksid piirkonnas.

KSH koostamisel analüüsiti tuulikute põhimõttelistest asukohtadest 6 km raadiusesse jäävate äri- ja tootmismaa sihtotstarbega maade paiknemist. 6 km oli varsemas elektrituruseaduses otseliini lubatav kaugus. Alates 06.2025 ei ole otseliini kaugus enam piiratud, kuid siiski võib pidada selle rajamist

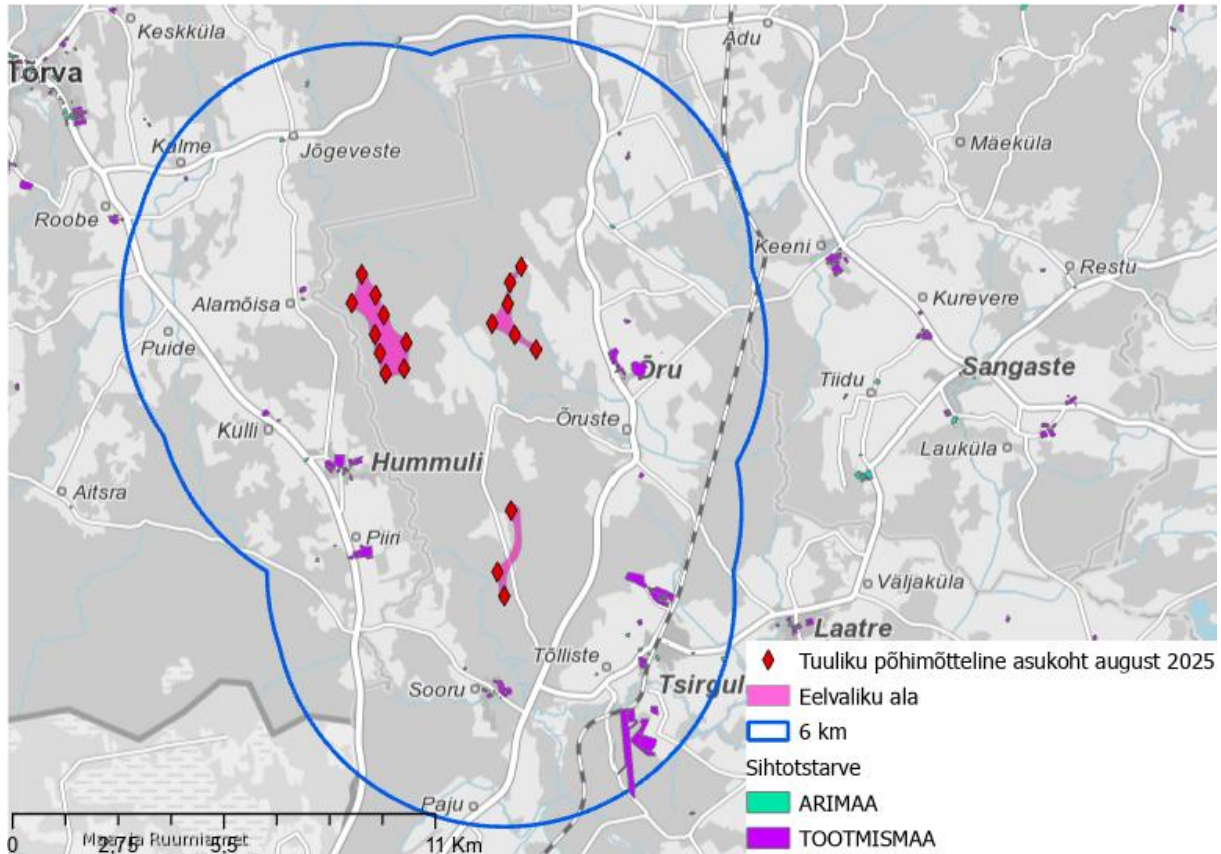
²⁵² Kotarbinski, M., Keyser, D., & Stefek, J. (2020). Workforce and Economic Development Considerations from the Operations and Maintenance of Wind Power Plants (NREL Report No. NREL/TP-5000-76957). National Renewable Energy Laboratory.

²⁵³ Otseliin – võrguettevõtja teeninduspiirkonnas asuv liin, millel puudub eraldi võrguühendus võrguga, välja arvatud suletud jaotusvõrguga, kuid mis võib olla võrguga kaudses ühenduses turuosalise elektripaigaldise kaudu ning mis on ette nähtud elektrienergia edastamiseks ühest elektrijaamast teise või teisele turuosalisele kas oma tarbeks kasutamiseks, edasimüügiks või edastamiseks.

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

tõenäolisemaks tuulepargile lähemale, sest liini väljaehitamine ei pruugi suurtele kaugustele olla majanduslikult mõistlik.

Kõigi potentsiaalselt sobilike alade lähedusse jääb tootmismaid (Joonis 64). Suurima potentsiaalse positiivse mõjuga võib pidada ala 4, mille vahetusse lähedusse jäävad oluliste tootmismaade sihtotstarbega osakaaluga katastriüksused.

Joonis 64. Eriplaneeringuala võimalike asukohavaliku alade otseliini võimalik ulatus ja selle alas paiknevad äri- ja tootmismaad. (Alus: Maa- ja Ruumiameti hallkaart; Äri- ja tootmismaad Valga ja Tartu maakonna katastriüksused 26.09.2024. a).

4.6.4.3 Mõju varale

KeHJS kontekstis käsitletakse mõju varale kui läbi keskkonnatingimuste muutuse avalduvat mõju varale – tavapäraselt võib selline mõju avalduda nt läbi vibratsiooni tekke, mis võib naaberhooneid mõjutada. Tuulepargi rajamisel sellist mõju varale ei esine. Vibratsiooni teket on käsitletud ptk 0. Tuulepargi ehitamise ega käitamisega ei kaasne vibratsiooni, mis võiks kahjustada ehitisi ja seega avaldada mõju varale KeHJS mõistes. Antud KSH viiakse läbi aga laiendatult käsitledes ka PlanS mõistes asjakohaseid mõjusid ning seega käsitletakse mõju ka kinnisvara väärtusele.

Mõju iga konkreetse kinnisasja hinnale ei ole võimalik eriplaneeringu KSH koostamisel hinnata, sest kinnisvara hind sõltub konkreetse kinnisasja seisukorrast, müügiga kaasnevast turundusest, potentsiaalse ostja võimalustest laenu saada jne. Arvestades Eesti tuuleparkide vähesust, siis puudub ka piisav kinnisvaratehingute andmebaas, et anda hinnanguid Eesti tuuleparkide ümbruse kinnisvara väärtuse muutuste osas. Eelnevat arvestades on järgnevalt antud ülevaade kinnisvara väärtuse võimalikust muutusest teiste riikide praktika alusel, kuid asukohapõhist kinnisvara hindamist ei teostatud.

Tuulepargi rajamise mõju tuulepargi aluste kinnistute väärtusele

Tuulepargi rajamine ei takista oluliselt maatulundusmaa senist sihtotstarbelist kasutamist. Tuulikualune maa jääb endiselt (tema soovil) omanikule, tuulepargi rajamise ja infrastruktuuri talumist reguleerivad servituudi- või hoonestusõiguse lepingud sõlmitakse tuulikute arendaja ja kinnistuomanike vahel. Nende lepingute nn väärtus oleneb arendaja ja maaomaniku vahelisest kokkuleppest. Üldjuhul saab maaomanik hoonestusõiguse lepingu alusel otsest tulu hoonestustasu näol. Tehnovõrkude rajamiseks on nende kaitsevööndites vajalik (võrgu-) valdajate kasuks sõlmida isikliku kasutusõiguse lepingud, mis võivad samuti sisaldada tehnovõrgu taluvustasu kokkuleppeid.

Maatulundusmaa, mis jääb otseselt tuulikute alla (labade vertikaalprojektsioon maapinnale), võidakse muuta sihtotstarbeks tootmismaks või määrata maaüksusele osaliselt tootmismaa sihtotstarvet. Tegevus muudab vastava maaüksuse maamaksu arvestust. Kinnistu sihtotstarvet ülejäänud osal maaüksusel ei muudeta ning seal võib jätkuda metsa- või põllumajanduslik kasutus. Metsamaadel tuleb tuulikute rajamiseks eemaldada puittaimestik (raadata) montaažiplatsi (u 1 ha suurune ala) ja infrastruktuuri rajamiseks vajaliku ala piires.

Tuuleparkide rajamisega koos on võimalik arendada ka teisi tootmismaaale sobivaid tegevusi, näiteks päikeseparke või muid tootmisprojekte.

Kokkuvõtvalt kaasneb tuulepargialuse maa omanikele tuulepargi rajamisega üldjuhul otsene majanduslik kasu. Sealjuures maa senist kasutust piiratakse ainult otseselt ehitustegevusest puudutatud alal.

Tuulepargi rajamise mõju 1 km raadiuses paiknevate kinnistute sihtotstarbe muutmisele

Tuulepargiks sobilikud alad leitakse arvestades olemasolevate eluhoonete paiknemisega. Kui ala asukoha valikul on kriteeriumiks olnud 1 km puhver olemasolevatest elamutest, siis tähendab see ühtlasi, et tuulepargist 1 km raadiusesse ei jää elamuid või ühiskondlikke hooneid (kui vastava elamu omanikuga pole vastupidist kokkulepet).

Planeerimisseaduse § 110 lõike 1 kohaselt võib kohaliku omavalitsuse eriplaneeringu koostamise korraldaja kehtestada kohaliku omavalitsuse eriplaneeringu detailse lahenduse koostamise ajaks planeeringualal või selle osal ajutise planeerimis- ja ehituskeelu, kui koostatava planeeringuga kavatakse muuta planeeringuala kohta varem kehtestatud ehitusõigust. Sellega välditakse uute müratundlike objektide kavandamist potentsiaalselt ebasobivale alale ehk alale, kus võivad hakata esinema tööstusmüra sihtväärtust ületavad müratasemed ja kuhu seega müratundlike ehitiste rajamine ei ole soovitatav. Piirang ei puuduta taristu, põllu- ja metsamajanduse ning maavarade kaevandamise jaoks vajalikke ehitiste rajamist. Seevastu elamute, puhkemajade jms rajamine alale võib osutuda edaspidi võimatuks. **Piirang kitsendab vastaval alal maaomandi kasutusvõimalusi.** Olenevalt tuulikute müraheitest on sellise kitsendusega ala ulatus tavapäraselt kuni 1 km tuulikute (tööstusmüra sihtväärtusele vastava mürataseme tekke isojoon). Kohalikul omavalitsusel on siinjuures oluline roll tagamaks, et kõik isikud, keda selline piirang võib puudutada, oleks planeeringu koostamisse kaasatud.

Tuulepargi rajamisega arendatakse tihti piirkonna infrastruktuuri. Vajadusel rajatakse võrgutasuta otseliine ja arendatakse teedevõrku. Võrgutasuta otseliinide rajamise võimalus võib soodustada piirkonnas energiamahuka ettevõtluse arengut ja seeläbi töökohtade loomist. Otseliinide rajamise võimalus võib (aga ei pruugi) kaasa tuua piirkonna äri- ja tootmismaa osakaalu suurenemise. Arvestades, et otseliini on majanduslikult soodsam rajada võimalikult lühikesena, siis võib tuulepargi rajamine soodustada tuulepargi lähiraadiusesse jäävate maaomandite kasutuselevõttu äri- ja tootmismaa. Äri ja tootmisettevõtted ei ole müratundlikud alad ja neid on võimalik tuulepargi vahetusse lähedusse rajada.

Tuulepargi rajamise mõju elamukinnistute väärtusele kaugemal kui 1 km

Otsest (füüsilist) mõju elamutele ja nende õuealadele kavandatav tegevus ei avalda, sest tuuliku üldjuhul lähemale kui 1 km eluhoonetest ei kavandata. Mõju võib väljenduda kinnisvara väärtuse muutuse kaudu. Eestis ei ole teadaolevalt uuritud tuuleparkide mõju kinnisvara hindadele. Antud

uuringut ei ole võimalik ka Eestis läbi viia, sest tuuleparkide lähialale jääva kinnisvara hulk on senini niivõrd väike, et kinnisvara hinna muutuse hindamiseks vajalik valim võrdlustehinguid puudub. Seevastu on tuuleparkidega seonduvat kinnisvara hinna muutuse uuringuid tehtud mitmel pool mujal maailmas.

Üldjuhul näitavad uuringud kinnisvara hinnale negatiivset mõju või mõju puudumist. Teatud juhtudel võib olla võimalik ka positiivne mõju, nt kui tuulepargi rajamisega kaasnevana paraneb oluliselt ligipääs maaüksusele või avaldub muu kaasuv kinnisvara hinda mõjutav tegur.

Kaugus

Peamine kinnisvara hinna muutust mõjutav tegur on eelduslikult tuulepargi lähedus.

Parsons ja Heintzelman (2022)²⁵⁴ koostasid selles osas varasemate uuringute põhjal kokkuvõtte. Nad kasutasid nelja kauguse vahemikku ja leidsid, et mõju varieeruvus on suur igas kauguse vahemikus. Näiteks < 1 km puhul ulatus mõju väärtusele vahemikku –13% kuni 1,6%. Kauguse suurenedes varieeruvus vähenes, kuid jäi siiski suureks. 3–4 km kaugusvahemikus oli mõju vahemikus –8% kuni 3,6%. Keskmise mõju vähenes kauguse suurenedes ühtlaselt. < 1 km kaugusel oli kogu andmete keskmine mõju –5,0%. Järgnevatel kolmel vahemikul langes see vastavalt –4,0%, –2,6% ja –1,2%-ni. Seega viitavad tõendid keskmiselt negatiivsetele tuulikute distantssi mõjudele, mille mõju hajub suhteliselt kiiresti koos kauguse suurenemisega. Kolmandaks suureneb järjest uuringute osakaal, kus kaugusvahemikus ei leita mõju, koos kauguse suurenemisega: < 1 km puhul 33% uuringutest, 1–2 km puhul 28% uuringutest, 2–3 km puhul 50% uuringutest ja 3–4 km puhul 72% uuringutest.

Nähtavus

Parsons ja Heintzelman (2022) võtavad varasemad uuringud nähtavuse olulisuse koha pealt kokku järgmiselt — uuringutes, kus võrreldi vaate ja kauguse mõju, olid tulemused enamasti samad. Välja tuuakse Gibbonsi (2015)²⁵⁵ lähenemine, kus binaarne vaade²⁵⁶ on mudelis seotud kaugusvahemikega. Tema hüpotees oli, et mõjud esinevad ainult siis, kui on vaade ehk otsene nähtavus elamu ja tuulepargi vahel. Hindade langus leiti olevat keskmiselt umbes 5–6% nende elamute puhul, mille läheduses (kuni 2 km raadiuses) on nähtav tuulepark. Hindade langus vähenes 2–4 km kaugusel alla 2% ja 8–14 km kaugusel peaaegu nullini, mis on tõenäolise olulise nähtavuse piir.

Tuulikute arv

Tuuleparkide mõju kinnisvara hindadele on vaadeldud mitmetes uurimistöodes. Gibbons (2015) kasutas oma analüüsis iga kaugusvahemiku kohta tuulikute arvu, et uurida mastaabiefekte. Ta jagas tuulikute arvu kolme rühma: 1–10, 11–20 ja >20 tuulikut. Vahemikus 0–2 km põhjustas üle 20 tuuliku nähtavus kinnisvara väärtuse languse –15%. Kaks väiksemat rühma samas kaugusvahemikus põhjustasid kinnisvara väärtuse languse umbes –8%. Rühma „> 20 tuulikut“ mõju oli suurim kõigis teistes kaugusvahemikes ning isegi kõige kaugemas vahemikus (8–14 km) ilmnes negatiivne mõju väärtusele (–1,8%). Teised rühmad ei näidanud selles kaugemas vahemikus mingit mõju.

Vyn (2018)²⁵⁷ käsitles mastaabiefekte kolmes eraldi mudelis. Iga mudel kasutas ühte kaugusvahemikku, mille suurus oli kas 1, 2 või 5 km. Kõigis kolmes mudelis leidis ta, et rohkem tuulikuid korreleerub suurema kinnisvara väärtuse langusega. Kuid langus vähenes aeglustuvas tempos. Näiteks

²⁵⁴ Parsons, G., & Heintzelman, M. D. (2022). The Effect of Wind Power Projects on Property Values: A Decade (2011-2021) of Hedonic Price Analysis. *ResearchGate*. https://www.researchgate.net/publication/361261371_The_Effect_of_Wind_Power_Projects_on_Property_Values_A_Decade_2011-2021_of_Hedonic_Price_Analysis

²⁵⁵ Gibbons, S., 2015. Gone with the wind: Valuing the visual impacts of wind turbines through house price. *Journal of Environmental Economics and Management*. 72:177-196.

²⁵⁶ Binaarne antud kontekstis tähendab, kas midagi on nähtav või ei ole nähtav sellest asukohast.

²⁵⁷ Vyn, R. J. (2018). Property value impacts of wind turbines and the influence of attitudes toward wind energy. *Land Economics*, 94(4), 496–516. <https://doi.org/10.3368/le.94.4.496>

1 km mudelis selgus, et esimene tuulik vähendas kinnisvara väärtust 8141 dollari²⁵⁸ võrra, samas kui viies tuulik vähendas väärtust 1982 dollari ja kahekümnes tuulik 491 dollari võrra (maja keskmine hind oli 231 000 dollarit). Sarnased, kuid väiksemad mõjud ilmnesisid ka 2 km ja 5 km mudelites.

Jensen jt. (2018)²⁵⁹ kasutasid tuulikute arvu 3 km raadiuses ja kaalutud tiheduse mõõdet, mis ühendasid arvu ja kauguse, et arvestada mastaabiefekte. Kaalutud tiheduse mõõde andis põhimõtteliselt lähemal asuvatele tuulikutele suurema kaalu. Mõlemad mõõdet viitasid mastaabiefektidele — „... iga täiendava tuuliku lisamine 3 km raadiuses vähendasid hindasid vahemikus –0,2% kuni –1,1%“. Nende tuulikute arv ulatus 0-st 15-ni. Nagu Vyn (2018), teatasid nad samuti mõju vähenemisest kui tuulikute arvu suurendati.

Eelnevat kolme uuringut mastaabiefekti mõistmiseks vaatlesid Parsons ja Heintzelman (2022) koos veel 8 uuringuga, kus seda vaadeldi. 8-st uuringust 5 leidsid, et mastaabiefekt on olemas ja kolm selle mõju ei tuvastanud. Dröes ja Koster (2021²⁶⁰, 2016²⁶¹) ning Eichholtz jt. (2021)²⁶² kasutades sarnaseid andmeid Hollandis ja leidsid seevastu negatiivse mõju kinnisvara väärtusele. Mastaabiefekti olulisust seejuures ei tuvastanud.

Kokkuvõttes on tõendid mastaabiefektide kohta mõnevõrra vastuolulised, kuid vähemalt nende uuringute puhul, mis leidsid negatiivseid mõjusid kinnisvara väärtusele, kippusid need mõjud suurenema kui nähtaval või läheduses olevate tuulikute arv kasvab.

Tuulikute kõrgus

Tuulikute omadused, eeskätt kõrgus, mõjutavad samuti mõju varieeruvust kinnisvara hinnale.

Dröes ja Koster (2021) on leidnud, et mõju ulatus ja suurus sõltuvad peamiselt tuulikute kõrgusest. Uuringus arvestati tuulikuid, mis asetsesid 2 km raadiuses elamutes ja jagati need kolme rühma kõrguse järgi: < 50 m, 50–150 m ja > 150 m. Mida suurem oli lähim tuulik, seda suurem leiti olevat mõju. < 50 m rühm vähendas kinnisvara väärtust –1,1%, kuid ilma statistilise olulisuseta. 50–150 m ja > 150 m rühmad vähendasid kinnisvara väärtusi vastavalt –2% ja –5,5% statistilise olulisusega.

Enamik kaasaegseid tuulikuid on oluliselt kõrgemad kui 150 m. Eeldada võib, et kõrgemate tuulikute puhul võib mõju olla suurem kui eelnevalt välja toodud. Tuulikute kõrguse kasvades toimub üldjuhul sama energiakoguse tootmine tuulikute väiksema arvuga, seega võivad tuulikute arvu ja kõrguse mõjud üksteist teatud määral ka tasakaalustada.

Erinevused kinnisvaraturu segmentide vahel või piirkondlikud erinevused

Skenteris et al. (2019)²⁶³ uurisid kahte erinevat tuulikuprojekti erinevatel Kreeka saartel ja leidsid, et turismile keskendunud saarel (4 tuulikut) mõju ei ilmnenu, kuid ulatuslikuma elumajade piirkonnaga saarel (13 tuulikut) oli mõju negatiivne. Kuigi tuulikute arv oli erinev, siis tuuleparkide võimsused olid sarnased.

Jensen jt. (2018) leidsid viies Taani piirkonnas negatiivse mõju kinnisvarahindadele, mis vahemikus 0,2%–1,1%-ni ühe lisatud tuuliku kohta 3 km raadiuses. Mõju oli väiksem puhkemajade piirkonnas.

²⁵⁸ 2018 USD/EUR - 0,88 €

²⁵⁹ Jensen, C.U., Panduro, T.E., Lundhede, T.H., Nielsen, A.S.E., Dalsgaard, M., Thorsen, B.J., 2018. The impact of on-shore and off-shore wind turbine farms on property prices. *Energy Policy* 116, 50–59. <https://doi.org/10.1016/j.enpol.2018.01.046>

²⁶⁰ Dröes, M.I., & Koster, H.R.A. (2021). Wind turbines, solar farms, and house prices. *Energy Policy*. 155:112327

²⁶¹ Dröes, M.I., Koster, H.R.A., 2016. Renewable energy and negative externalities: The effect of wind turbines on house prices. *J. Urban Econ.* 96, 121–141. <https://doi.org/10.1016/j.jue.2016.09.001>

²⁶² Eichholtz, P., Kok, N., Langen, M., van Vulpen, D., 2021. Clean Electricity, Dirty Electricity: The Effect on Local House Prices. *J. Real Estate Finance Econ.* <https://doi.org/10.1007/s11146-021-09878-6>

²⁶³ Skenteris, K., Mirasgedis, S., Tourkolias, C., 2019. Implementing hedonic pricing models for valuing the visual impact of wind farms in Greece. *Econ. Anal. Policy* 64, 248–258. <https://doi.org/10.1016/j.eap.2019.09.004>

Dröes ja Koster (2016) leidsid keskmise mõju kui Hollandi erinevaid turusegmente ei eraldatud, olevat ca –1,6% ühe tuuliku lisandumisel 2 km raadiusesse. Kui turud eraldati, oli mõju mitmes piirkonnas kuni –4%, samas mõnes piirkonnas täheldati mõju olevat ka positiivne.

Ka teised sarnased uuringud on antud vaatenurgast leidnud, et mõju kinnisvara hindadele võib olla erinev kui vaadelda lähemalt konteksti ja kinnisvaraturu omadusi. Näiteks turismi piirkondades võib olla mõju väiksem kui püsielanikega piirkonnas. Enamik uuringuid on seni tehtud maapiirkondades, sest tuuleenergia projekte rajatakse sageli sinna sagedamini vaba maaressursi ja väiksemate piirangute tõttu. Kuid mida aeg edasi, seda enam kaalutakse tuuleenergia projekte linnapiirkondadele lähemale. Rolli mängib siin ka fakt, et linnapiirkondades on mõjutatud kinnistute arv suurem, mistõttu võivad väiksemad üksikmõjud siiski viia suuremate koondmõjudeni.

Hilisemad uuringud on linnalise ja maapiirkondade erinevuste väljaselgitamise vaatest leidnud (Jensen jt (2018)), et esimene tuulik avaldab suurimat mõju, kuid järgnevate tuulikute mõju väheneb järk-järgult. Nende peamine soovitus on rajada tuuleparke eraldatud piirkondadesse ning arendada need suuremastaabilisteks. Dröes ja Koster (2016) ning Eichholtz jt (2021) toetavad seda järeldust. Kasutades sarnaseid andmeid, mis hõlmavad suurt osa nii Hollandi maapiirkondadest kui ka linnadest, leidsid mõlemad uuringud suurema negatiivse mõju linnapiirkondades.

Kinnisvaraturu ennetav reageering tuulepargi püstitamise teadaandele

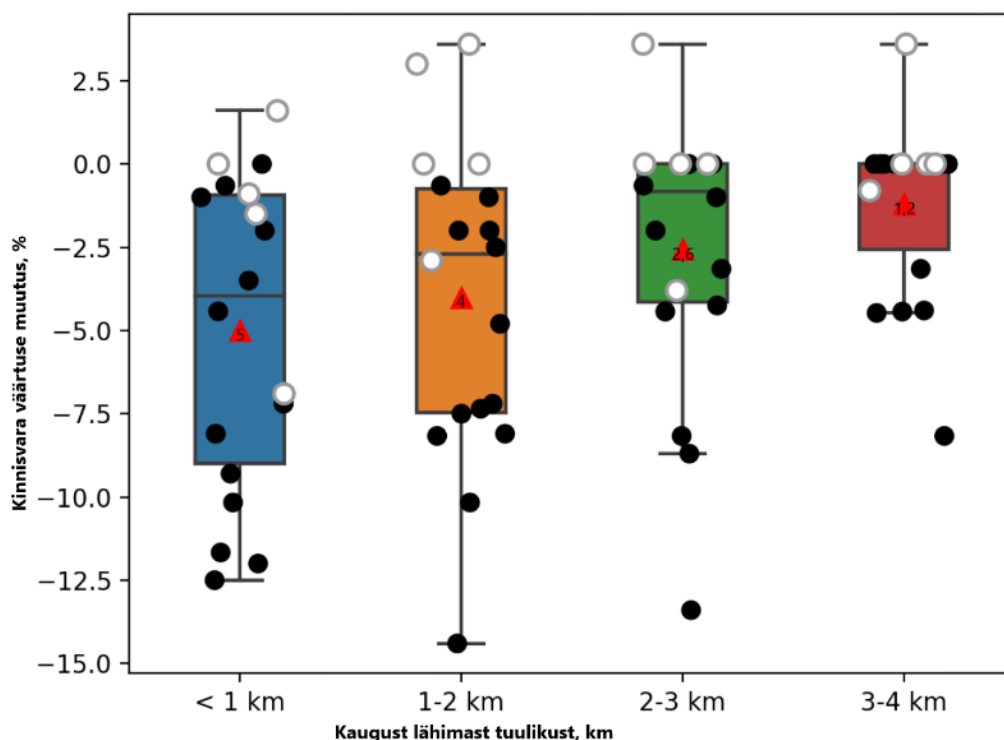
Parsons'i ja Heintzelman'i (2022) leidsid, et 18-st uuringust 10 puhul vaadeldi tuulepargi reaalsele ehitusele eelneva perioodi kinnisvarahindade käitumist. 10-st uuringust kuues ei ole tuvastatud ehituseelsed mõjud hindadele. Nõ ennetav efekt on turu reageerimine tulevikus aset leidavale sündmusele enne kui see reaalsuseks on jõudnud saada. Neljas uuringus tuvastati ennetav turu käitumine. Ennetava efekti algust võib tähtajaliselt siduda kas tuulepargi projekti esimese avaliku teadaandega või keskkonnamõju hindamise protsessis teabe avalikustamisega. (Dröes ja Koster, 2016; Heintzelman ja Tuttle, 2012²⁶⁴; Jarvis, 2021²⁶⁵; Vyn, 2018) on leidnud, et ennetav efekt võib esineda ca 2 aastat enne tuulepargi reaalselt valmimist. Piirkondades, kus inimesed on tuuleparkide osas negatiivselt häälestatud, on mõningate uuringute põhjal mõju kinnisvara hindadele olnud samas suurusjärgus perioodiga, kui tuulikud maastikupildis reaalselt mõju hakkasid avaldama.

Järeldused

Kokkuvõtvalt saab kinnisvara väärtuse muutuse uurimistulemuste põhjal järeldada, et tuulepargi arendusega võib kaasneda negatiivne mõju elukondliku kinnisvara hindadele. Erinevate uuringute põhjal võib väita, et negatiivne mõju avaldub kinnisvara väärtusele rohkem kui tuulepark on elamule lähemal ja elamu juurest nähtav.

²⁶⁴ Heintzelman, M.D., Tuttle, C.M., 2012. Values in the Wind: A Hedonic Analysis of Wind Power Facilities. Land Econ. 88, 571–588. <https://doi.org/10.3368/le.88.3.571>

²⁶⁵ Jarvis, S., 2021. The Economic Costs of NIMBYism - Evidence From Renewable Energy Projects (No. crctr224_2021_300), CRC TR 224 Discussion Paper Series, CRC TR 224 Discussion Paper Series. University of Bonn and University of Mannheim, Germany.

Joonis 65. Netomõju kinnisvarahindadele 18 tuulikutega seotud uuringu põhjal. Must joon kastis tähistab mediaani²⁶⁶. Punane kolmnurk näitab keskmist. Mustad punktid tähistavad uuringuid, mille koefitsiendi hinnangud on statistiliselt olulised, valged punktid aga uuringuid, mille hinnangud on statistiliselt ebaolulised. Allikas: Parsons ja Heintzelman (2022).

Eelnevast joonisest lähtub, et liikudes 1 km sammuga tuulikute kaugemale on oodatav kinnisvara hindadele muutus keskmiselt — kuni 1 km kaugusel –5,0%, 1–2 km kaugusel –4,0%, 2–3 km kaugusel –2,6% ja 3–4 km kaugusel –1,2%. Kaugemal, kui 4 km paiknevate elamute väärtuses olulist muutust oodata ei ole.

Eestis kinnisvara väärtust arvestavat hüvitise regulatsiooni käesoleval ajal ei ole. Teadaolevalt on ka maailmapraktikas kinnisvara väärtuse languse kompenseerimine võrdlemisi harv praktika. Erandiks on Taani, kus on eraldi välja töötatud kinnisvara väärtuse muutuse hindamise, kompenseerimise ja elamu omaniku soovil arendaja poolt väljaostmise süsteem.

Võimalikest häiringutest tulenevat kinnisvara väärtuse muutust ei ole teadaolevalt Eestis kompenseeritud ühegi arendusobjekti puhul. Mõjuvaldkond ei ole iseenesest ainult tuuleparkide puhul avalduda võiv. Ka nt maantee, karjääri vms objekt võib mõjutada kinnisvara väärtust lähialal. Antud teemavaldkonda, sh asjaõigusseadusest tulenevat talumiskohustust, on põhjalikult analüüsitud Rail Baltica kavandamisel Advokaadibüroo Sorainen AS ja Rakendusuuringu Keskus Centar OÜ²⁶⁷ poolt. Analüüsis on leitud, et suure taristu projekti realiseerimisel esineb ka kinnisasjade mõjutamine, mis õiguslikus mõttes ei tähenda ega eelda omandi võõrandamist. Tegemist on kitsendustega, mille puhul on seadusest tulenev talumiskohustus. Siiski on talumiskohustuse eelduseks see, et kitsendused on kooskõlas keskkonnakaitsenormidega ega kahjusta kinnisasja kasutamist oluliselt. Seega ei saa kehtiva õiguse alusel nõuda kompensatsiooni näiteks müra osas, mis vastab piirnormidele kui kinnisasja omanik ei suuda tõendada, et mõjutus kahjustab tema kinnisasja kasutamist oluliselt.²⁶⁸

²⁶⁶ Mediaan on arv, millest suuremaid ja väiksemaid väärtusi on variatsioonireas ühepalju.

²⁶⁷ Advokaadibüroo Sorainen AS, Rakendusuuringu Keskus Centar OÜ. 2015. Analüüs Rail Baltic raudtee rajamisega kaasnevate võimalike negatiivsete mõjude hüvitamise võimalustest kinnisasjade omanikele ja kasutajatele.

²⁶⁸ RKTko 3-2-1-104-12.

Senised uuringud on näidanud, et tuuleparkide mõju elukondliku kinnisvara väärtusele on tihedalt seotud nende visuaalse mõjuga. Samas on ka leitud, et negatiivne mõju vähemalt osaliselt taandub aja möödudes. Eelneva alusel on seega kinnisvara väärtuse languse vähenemise minimeerimiseks oluline, et tuuleparkide planeerimisel arvestatakse visuaalse mõju olemasoluga ning rakendatakse meetmeid selle vähendamiseks (visuaalse mõju käsitus on esitatud ptk 4.7). Samuti aitab kinnisvara väärtuse langust minimeerida kui tuulepargi rajamisega kaasneb infrastruktuuri arendamine, mis parandab ligipääsetavust ja soodustab nt piirkonna majanduslikku arengut. Võimalikku kinnisvara väärtuse langust peaks aitama taluda tuuliku nn taluvustasu (vt ptk 4.6.4.5).

4.6.4.4 Sotsiaalsed vastuolud

Tuuleparkide rajamine Eestis põrkub mitmetel juhtudel just kohaliku kogukonna vastuseisule. On mitmeid juhuseid, kus tuulepargi planeeringute koostamise peatavad kohalike elanike allkirjade kogumine või tugev vastuseis (Hiiumaa meretuulepark, Vormsi tuulepark, Risti tuulepark jt). Peamiste põhjustena tuuakse vastuväidetes tavapäraselt kartust võimaliku müra, varjutuse ja tervisemõjude osas. Samuti käsitletakse tihti visuaalset häirivust ning esineb ka olukordi, kus selget põhjust ei osata välja tuua. Sealjuures tundub mõnevõrra üllatavalt vastuseis olevat sama intensiivne ka avamere tuuleparkide puhul.

Hoolimata väga teravatest konfliktidest ja vastuseisust mitmetele tuulepargi projektidele, siis tuginedes Kantar Emor uuringule²⁶⁹ toetab 72% uuringus osalejatest meretuuleparkide rajamist ja 62% maismaatuuleparkide rajamist. Tuuleparkide rajamist peavad positiivseks keskmisest enam nooremad elanikud vanuses 15–34.

Ligi kolmveerand ehk 71% neist, kelle kodu lähedal asub tuulepark, toetab maismaa tuuleparkide laiendamist (vastu on 26%). Samas neist, kelle lähedale kavandatakse tuuleparki, toetab rajamist ainult 40% (vastu on 58%). Neist, kellel puudub siiani kokkupuude tuulikutega, on maismaa tuuleparkide rajamise poolt 60% ja vastu 30% ning neist, kes on sattunud tuuleparkide lähedusse vastavalt 66% ja 28%. Seega on rajamise suhtes kõige positiivsemalt meelestatud need, kellel on kogemus tuulikute lähedal elamisest ja kes on sattunud tuulikutega piirkonda.

Võrreldes neid, kes elavad tuuleparkide läheduses nendega, kellel ei ole tuuleparkidega kokkupuudet, ilmneb, et kokkupuudet omavate elanike suhtumine tuuleparkidesse on positiivsem. Mida väiksem oli uuringus osalejate kokkupuude tuuleparkidega, seda rohkem oli vastajate hulgas neid, kes ei osanud oma hinnangutes seisukohta võtta.

Koos enda jaoks kõige mõjusama hüvitusmeetmega suhtuks naabrusesse rajatavasse tuuleparki positiivselt 53% elanikest. Kõige positiivsemalt suhtuvad sellesse vanuserühmad 15–24 ja 25–34, kellest koos hüvitusmeetmega toetaks kodulähedase tuulepargi rajamist vastavalt 69% ja 68%.

Uuringu käigus pidasid vastajate hulgas 74% oluliseks tuuleparkidest tulenevat rohelist energiat osakaalu suurenemist, 68% vastajatest pidas oluliseks tuuleparkide mõju kohalikule taristule (elektrivarustus, sõiduteed), 64% vastajatest pidas oluliseks tuuleparkide mõju kohaliku elu edendamisele taluvustasu arvelt (nt lasteaedade, koolide, terviseradade parendamine) ning 57% vastajatest pidas oluliseks tuuleparkide mõju piirkonda loodavatele töökohtadele.

Ühegi asukohavaliku ala puhul ei saa välistada tuulepargi rajamisel sotsiaalsete vastuolude teket.

Eriplaneeringu koostamise käigus on läbi viidud ka küsitlusuuring, mille tulemused on vormistatud eraldiseisva aruandena ning siinkohal neid ei korrata.

²⁶⁹ https://mkm.ee/sites/default/files/tuulepargid_l6pparuanne_final_taiendatud.pdf

4.6.4.5 Kohalik kasu

Erinevates riikides tuuleparkide suhtes kehtivaid kohaliku kasu süsteeme analüüsiti riigiasutuste tellimisel Eesti kohaliku kasu süsteemi väljatöötamisel²⁷⁰. Analüüside tulemusel kehtestati Eestis 2023. aastal häiringutasu süsteem.

Häiringute mõju kompenseerimisel peetakse oluliseks kompenseerimismehhanismide suutlikkust leevendada arendusest mõjutatud inimeste olukorda. Käesoleval hetkel reguleerib saadavat kohalikku kasu keskkonnatasude seadus²⁷¹. Seaduse kohaselt on tuuleenergiast elektrienergia tootmise tasu keskkonnahäiringu hüvitamise tasu, mida maksab tuuleelektrijaama omanik või kasutama õigustatud isik ja mis jaotatakse kohaliku omavalitsuse üksusele, mille territooriumil maismaal paiknev tuuleelektrijaam asub. Tuuleenergiast elektrienergia tootmise tasu makstakse alates tuuleelektrijaama ehitamise alustamise teatise registreerimisest kuni tuuleelektrijaama tema asukohast eemaldamiseni. Maismaal paikneva tuuleelektrijaama tuuleenergiast elektrienergia tootmise tasu kvartalis määratakse vahemikus 0,7–1% järgmise kahe näitaja korrutisest:

- tuuleelektrijaama kvartalis toodetud elektrienergia kogus megavatt-tundides, kuid mitte vähem kui 70% tuuleelektrijaama nimivõimsusest korrutatuna 750-ga;
- vastava kvartali Eesti hinnapiirkonna järgmise päeva turu elektrienergia aritmeetiline keskmine börsihind.

Maismaal paikneva tuuleelektrijaama tuuleenergiast elektrienergia tootmise tasu määratakse kehtestab selle kohaliku omavalitsuse üksuse, mille territooriumil tuuleelektrijaam asub, volikogu määrusega.

Kui kohaliku omavalitsuse üksus ei ole kehtestanud maismaal paikneva tuuleelektrijaama tuuleenergiast elektrienergia tootmise tasu määrat, rakendatakse tasu määramisel keskkonnatasude seaduse § 21³ lg-s 1 sätestatud tasu madalamat võimalikku määrat.

Maismaal paikneva tuuleelektrijaama tuuleenergiast elektrienergia tootmise tasu kantakse selle kohaliku omavalitsuse üksuse eelarvesse, mille territooriumil tuuleelektrijaam asub.

Kohaliku omavalitsuse üksusele laekunud maismaal paikneva tuuleelektrijaama tuuleenergiast elektrienergia tootmise tasust 50% maksab kohaliku omavalitsuse üksus maismaa tuulepargi mõjualas asuvate eluruumide omanikele tasu (edaspidi *elukohaga seotud tuuleenergiast elektrienergia tootmise tasu*), kui eluruum vastab järgmistele tingimustele:

- eluruum on füüsilise isiku omand;
- eluruum on omaniku rahvastikuregistrijärgne elukoht.

Elukohaga seotud tuuleenergiast elektrienergia tootmise tasu makstakse kalendriaasta eest kord aastas.

Ligikaudsed tasu arvutused on esitatud Tabel 30-s. Tuulepargi arendaja on koostanud antud piirkonna kohta ka keskkonnahäiringu tasu arvutamise kalkulaatori, mis on leitav <https://herrotuulepark.ee/kohalik-kasu>.

Tabel 30. Keskkonnahäiringu tasu ligikaudne arvutus.

Väga illustreeriv arvutus konservatiivselt aastase tasu osas (minimaalne toodang)		Ühik
18	tuulikut	
7	nimivõimsus ühel tuulikul	MW
126	pargi võimsus	MW
66 150	70% kogunimivõimsus tuulepargil x 750 - miinimum ka siis kui park seisab	

²⁷⁰ Kasemets, L., Täpp, E., Michelson, A., Elias, S. (2020) Kohaliku kasu instrumentide analüüs. Tallinn: Poliitikauuringute Keskus Praxis.

²⁷¹ <https://www.riigiteataja.ee/akt/109082022028?leiaKehtiv>

50	Eeldatav keskmine börsihind	€/MWh
1%	Tasu määr	
132 300	Tuuleelektrijaama tuuleenergiast elektrienergia tootmise tasu aastas	€
66 150	Vald saab oma eelarvesse	€
66 150	Elanikele läheb	€
Väga illustreeriv arvutus konservatiivselt aastase tasu osas (prognoositava toodangu kohta 30 % koormusteguriga)		
18	tuulikut	
7	nimivõimsus ühel tuulikul	MW
126	pargi võimsus	MW
331 128	Prognoositav pargi elektritoodang aastas	MWh
50	Eeldatav keskmine börsihind	€/MWh
1%	Tasu määr	
165 564	Tuuleelektrijaama tuuleenergiast elektrienergia tootmise tasu aastas	€
82 782	Vald saab oma eelarvesse	€
82 782	Elanikele läheb	€

Maismaa tuulepargi mõjuala keskkonnatasude seaduse tähenduses on Eesti Vabariigi piirkond, mis ulatub kuni **250 meetri kõrguse tuuleelektrijaama puhul kahe kilomeetri ja 250-meetrise ning kõrgema tuuleelektrijaama puhul kolme kilomeetri kauguseni** tuuleelektrijaama lähima torni keskpunktist (Joonis 63). Kui vastavalt kas kahe või kolme kilomeetri kauguseni tuuleelektrijaama lähima torni keskpunktist ulatuv piirjoon läbib kinnistut, ulatub mõjuala kinnisasja kaugeima piirini.

Elukohaga seotud tuuleenergiast elektrienergia tootmise tasu maksimaalne suurus eluruumi kohta on kalendriaastas vastava aasta kuue kuu Eesti töötasu alammäär. Kohaliku omavalitsuse üksus avaldab veebilehel teabe elukohaga seotud tuuleenergiast elektrienergia tootmise tasu kohta. Kui maksimaalses summas elukohaga seotud tuuleenergiast elektrienergia tootmise tasu kogusumma aasta kohta ületab 50% kohaliku omavalitsuse üksusele laekunud tasust, jaotatakse laekunud tasust 50% tuulepargi mõjualas asuvate eluruumide omanike vahel proportsionaalselt.

Kui väljamakstav elukohaga seotud tuuleenergiast elektrienergia tootmise tasude kogusumma aasta kohta jääb alla 50% kohaliku omavalitsuse üksusele laekunud maismaal paikneva tuuleelektrijaama tuuleenergiast elektrienergia tootmise tasust, jääb väljamakstud summat ületav osa laekunud tasust kohaliku omavalitsuse üksusele.

Kohaliku omavalitsuse üksus maksab elukohaga seotud tuuleenergiast elektrienergia tootmise tasu enda territooriumil paikneva tuulepargi kohta ka teise kohaliku omavalitsuse üksuse territooriumil asuva eluruumi eest, kui eluruumi asukoha kohaliku omavalitsuse üksuses tuuleelektrijaama ei asu.

Ajavahemikul, mis algab tuuleelektrijaama ehitamise alustamise teatise esitamisele järgneval päeval ja lõpeb tuuleelektrijaamaga elektrienergia tootmise alustamise päeval, makstakse tuuleenergiast elektrienergia tootmise tasu kümme protsenti töötamise ajaga võrreldava tasuga.

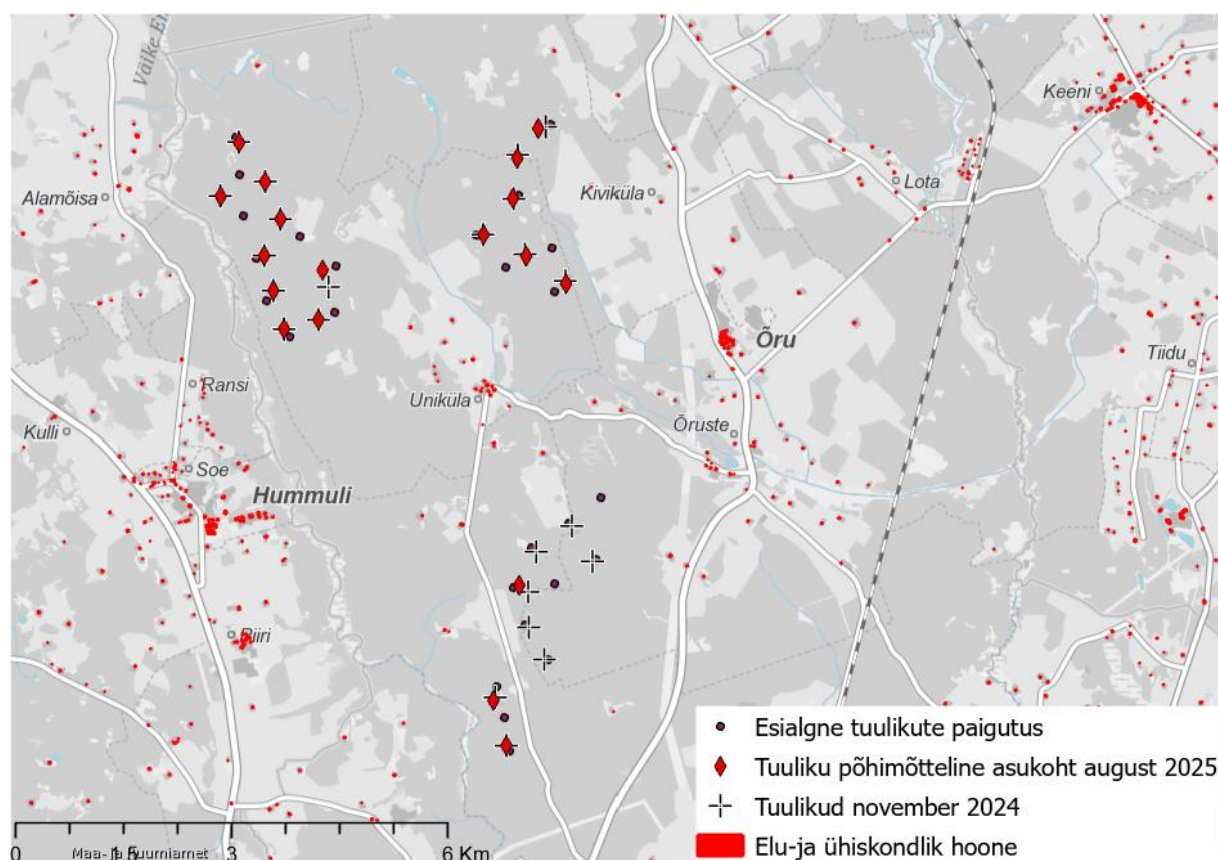
4.7 Mõju maastikule sh visuaalne mõju

4.7.1 Hindamise metoodika

Käesoleva eriplaneeringu visuaalse mõju esmasel hindamisel kasutati teadaolevalt Eestis esmakordselt kohaliku kogukonna arvamusel põhinevat esmast hinnangut. Peale looduskaitseliste piirangute esmast selgitamist koostati looduskaitselistest piirangutest vabaks jäänud aladele esmane tuulikute paigutuslahendus. Lahendus koosnes 27 tuulikust.

25.07.2024. a korraldati seejärel Tsirguliina rahvamajas visuaalse mõju hindamise töötuba. Visuaalse mõju hindamise töötoa eesmärgiks oli kaardistada kogukonna soovid ja arvamused elukeskkonna väärtustest ning kasutada saadud teavet tuulikute paremaks paigutuseks. Töötoa alguses tutvustati kohalviibijatele maastikuarhitekti ja tuuleparkide visuaalsete mõjude rahvusvahelise hindamise kogemusega eksperdi Kerttu Otsa poolt tuulikute visuaalse mõju temaatikat. Seejärel võimaldati kõigil huvilistel vaadata Windplanner tarkvara abil koostatud esialgseid visualiseeringuid Google StreetView fotode baasil kõigist huvipakkuvatest kohtadest. Kohalviibijad said seejärel laudkondadesse jagatud arutelude käigus vaateid analüüsida ja avaldada arvamust, millised tuulikud on visuaalselt enim domineerivad ja häirivad. Samuti kaardistasid kogukonna jaoks olulisi vaatepunkte.

Tagasiside alusel ja lähtudes väliseksperdi suunistest vähendati tuulikute arvu (23-le tuulikule) ja muudeti mõnevõrra nende paiknemist (Joonis 66). Muudetud paigutus võeti aluseks KSHs mõjude esmasel hindamisel. Suvel 2025. a täpsustati asukoha eelvaliku ala 4 piirkonnas täiendavalt linnukaitselisi asjaolusid ning linnustikule olulise ebasoodsa mõju vältimiseks vähendati tuulikute arvu 18 tuulikuni.

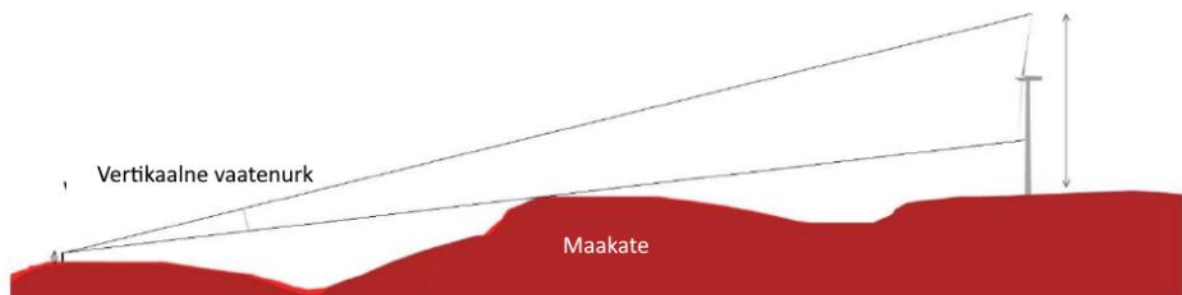
Joonis 66. Tuulikute esialgne paiknemine, muudetud paigutus eskiislahenduses ja täpsustatud lahendus august 2025.

Tuulepargi visuaalse mõju hindamisel on arvestatud AB Artes Terrae OÜ 2020. a koostatud juhendmaterjali²⁷² soovitusi ulatuses, mis need on ülekantavad maismaa tuuleparkidele. Tuulepargi visuaalse mõju hinnangud on antud lähtuvalt Tara, A, 2022. a avaldatud artiklis „DVC as a Supplement to ZVI: Mapping Degree of Visible Change for Wind Farms“ kirjeldatud skaalast.

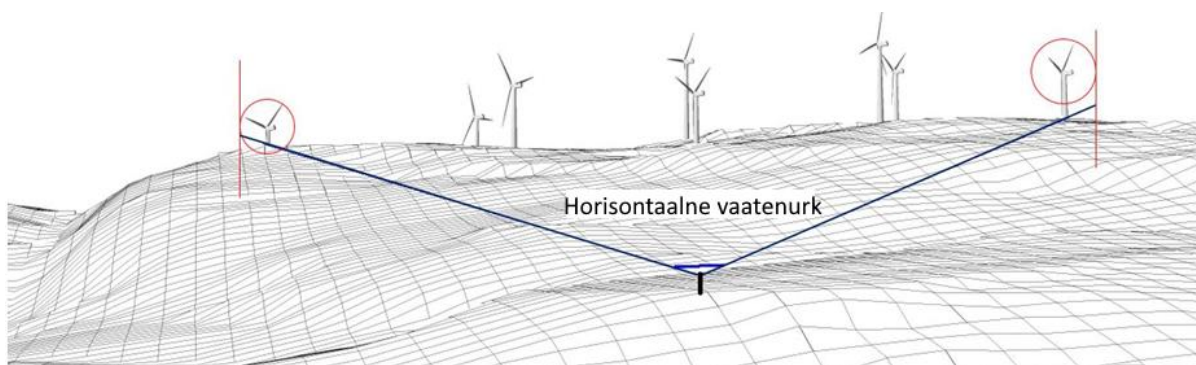
Maakaabliga kavandataval võrguühendusel mõju puudub ning seega seda detailsemalt ei hinnata. Samuti on vähene tuulepargi teede ja võimalike alajaamade mõju maastikule ning neid eraldi ei käsitleta.

Tuulepargi nähtavuse hindamiseks kasutati spetsiaaltarkvara WindPRO 4.0. Reljeefi andmestikuna kasutati Maa- ja Ruumiameti maapinna kõrgusmodelit täpsusega 25 m ja Läti maapinna kõrgusmodelit täpsusega 20 m. Maakatte osas kasutati Corine maakatte andmestikku (2018. a), kus metsaaladele omistati kõrgus 15 m. Sellise lähenemisega on võimalik saada ligikaudne kaart tuulepargi nähtavuse kohta ehk selgitada välja piirkonnad, kust tuulepark võib olla olulisel määral nähtav. Samuti võimaldab tarkvara arvutada välja tuuliku nähtavuse vertikaalse ja horisontaalse vaatenurga, mis võimaldab määrata tuulepargist tingitud vaate muutuse olulisust. Corine maakatte andmestikku (Maa- ja Ruumiameti taimkatte kõrgusmodeli asemel) kasutati võimaldamaks samaväärset analüüsi kogu vaadeldaval alal sh Läti Vabariigi territooriumil. Lähimal mõjualal tehti lisaks täpsem maastikuvaate muutuse analüüs kasutades Maa- ja Ruumiameti taimkatte kõrgusmodeli andmeid.

Vertikaalne vaatenurk on nurk, mis moodustub vaatepunktist maakatte ja tuuliku tipu vahele (Joonis 67). Horisontaalne vaatenurk on vaatepunktist avaneva kahe kaugeima tuuliku kõige kaugemate punktide vahel moodustuv nurk (Joonis 68). Horisontaalse ja vertikaalse vaatenurga korrutise alusel on võimalik hinnata vaate muutuse olulisust inimsilma jaoks.

Joonis 67. Vertikaalne vaatenurk. Allikas: WindPro user manual.

Joonis 68. Horisontaalne vaatenurk. Allikas: WindPro 4.0 kasutusjuhend.

Nähtavuse ja vaatenurkade modelleerimine teostati 25×25 m ruudustikuna. Nähtavuskaardi vaatekõrguseks määrati 1,5 m, mis on inimese tavapärane vaatekõrgus.

²⁷² AB Artes Terrae OÜ. 2020. Meretuulikuparkide arendamise edendamiseks visuaalse mõju hindamise meetodiliste soovitusete juhendmaterjal. <https://www.fin.ee/media/2706/download>

Väärtuslike maastike ja väärtuslike vaadete määramisel lähtuti Valga maakonnaplaneeringust ja Tõrva valla üldplaneeringust.

Nähtavusanalüüsi alusel valiti vaatepunktid – kohad kuhu on avalik ligipääs, kust tuulepark võib jääda nähtav ning eelistati väärtuslike maastike ja/või kaunite teelõikude esinemisalasid. Sealjuures koostati fotomontaažid vaatepunktidest. Eelistati kavandatavatest tuulikute kuni 15 km raadiuses paiknevaid vaatekohti, sest kaugemal ei tundu tuulepark inimsilmale enam selgelt eristatav/domineeriv. Eelistati väärtuslikele maastikele jäävaid vaatepunkte. Kaugemate vaatepunktide kohta on asjakohane koostada fotomontaaže kui tegu on väga olulise vaatepunktiga (nt mõni oluline turismiobjekt) ja esineb ulatuslik nähtavus.

Vaatepunktide asukohti täpsustati WindPRO 4.0 ja Google StreetView rakenduse integreeritud lahenduse abil. WindPRO võimaldab kasutada Google StreetView rakendust leidmaks vaatepunkte (fotosid), kust tuulikud ka reaalselt nähtavad jäävad. See tähendab, et StreetView fotomaterjali kasutades on võimalik foto vaatenurki koheselt muuta leidmaks vaatenurka, kust tuulikuid on maksimaalselt näha. Vaatepunktidest, kus StreetView esialgsete fotomontaažide alusel jäi tuulepark nähtav, tehti reaalsed fotod.

Fotomontaažide jaoks pildistati 14.08.2024. a ja 22.06.2025. a kaameraga Ricoh WG-6 ja fookuskaugusega 28 mm. Kaameral on sisseehitatud GPS seade, millega fikseeriti pildistamise asukoht.

Tuulikute parameetritena kasutati rootori diameeter 180 m, torni kõrgus 180 m ja tipukõrgus 270 m. Tuulikute labad on kõigil pildidel paigutatud vaataja suhtes risti toomaks esile maksimaalset visuaalset mõju.

4.7.2 Maastiku väärtus ja ehitismälestised

Potentsiaalselt sobilikele aladele ei jää Valga maakonnaplaneering 2030+ kohaseid väärtuslikke maastike ega ilusa vaatega teelõike. Samas paikneb mitmeid väärtuslikke maastikke ja ilusa vaatega teelõike ja vaatekohti tuulepargi alade läheduses (Joonis 70).

Õru valla üldplaneeringuga loetakse miljööväärtusega aladeks, mille edasisel kasutamisel tuleks tagada avatud loodusvaadete säilimine, Jaanimägi Unikülas ja Uniküla park.

Kultuurimälestistest (Joonis 52) võib eeskätt pidada mõjutatuteks ehitismälestisi, millelt avanevaid vaateid ja millele avanevaid vaateid võib tuulepark potentsiaalselt mõjutada. Lähimad (5 km raadiusesse jäävad) ehitismälestised on:

- Hummuli mõis ja mõisa park – lähim tuulik jääb mõisa pargist 2,3 ja peahoonest 2,6 km kaugusele;
- Sooru mõis ja mõisa park – lähim tuulik jääb mõisa pargist 2,4 ja peahoonest 2,6 km kaugusele;
- Killinge magasiait – lähim tuulik jääb 2,5 km kaugusele;
- Kuigatsi mõisa jahiloss – lähim tuulik jääb 2,5 km kaugusele.

Kaugemale kui 5 km, kuid kõrge kultuuriväärtuse tõttu tähelepanu vajavateks ehitismälestisteks on täiendavalt:

- Barclay de Tolly mausoleum ja mausoleumi park – lähim tuulik jääb pargist 5,3 ja hoonest 5,4 km kaugusele;
- Sangaste mõis ja mõisa park – lähim tuulik jääb mõisa pargist 7,5 ja peahoonest 8 km kaugusele.

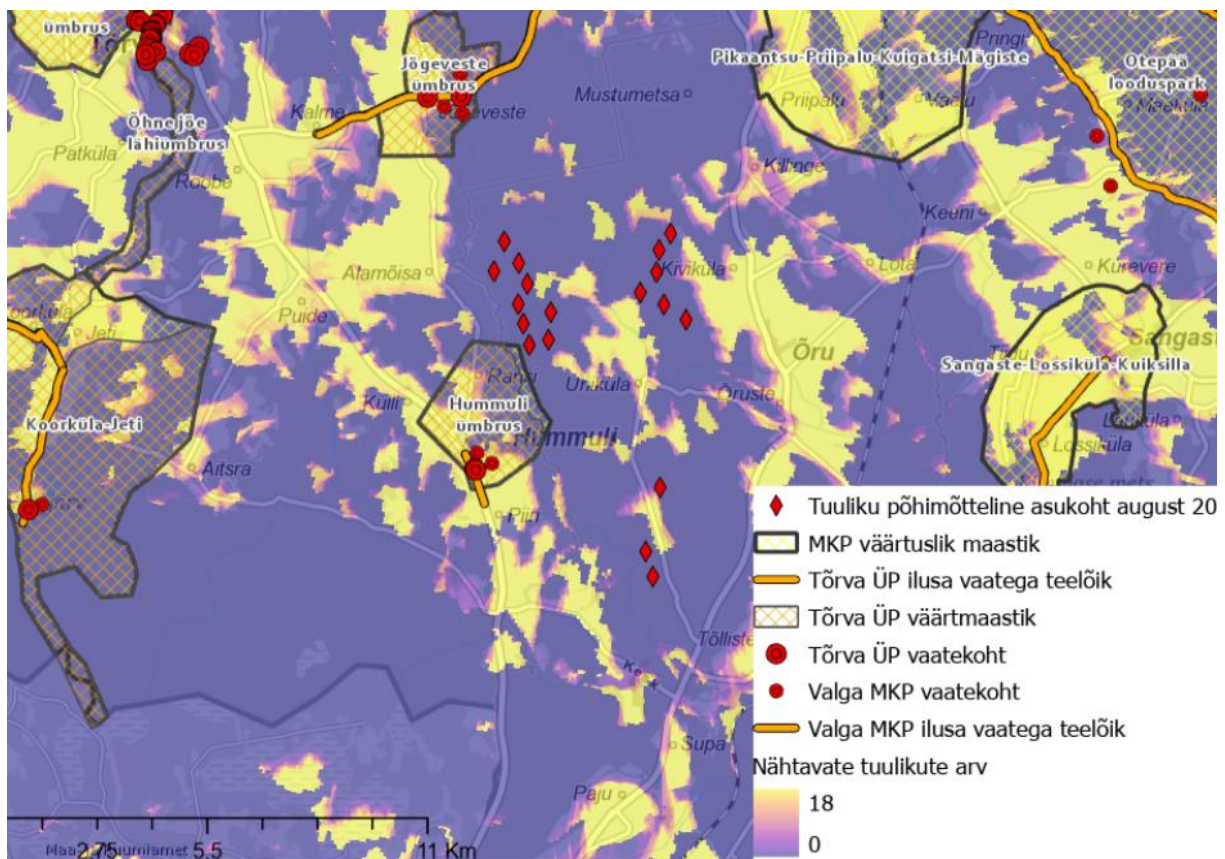
4.7.3 Võimalikud mõjud

Tuulepargi visuaalne mõju sõltub tuulikute suurusest, vaatleja kaugusest, maastiku omadustest, sh reljeefist ja taimkatte, kellaajast, atmosfääri tingimustest jpm. Selgetes ilmastikuoludes ja avatud vaatekoridoride korral võib tuulepark olla nähtav umbes kuni 40 km kaugusele (suurte tuuleparkide

puhul on täheldatud nähtavust kuni 58 km kaugusele)²⁷³. Eesti puhul ei mõjuta tuulikute nähtavust olulisel määral reljeef, kuid mõjutavad ulatuslikud metsaalad, samuti hoonestatud alad. Seoses vaatleja läheduses paiknevate takistustega (nt mets, hooned vms) ei pruugi tuulik olla nähtav ka juhul kui paikneb vaatluspunkti lähedal. Samas võivad suurematel kaugustel tekkida vaatekoridorid.

Nähtavusanalüüsist ilmnes, et kuivõrd suured kõrguste vahed piirkonnas puuduvad, siis reljeefist tulenev nähtavuse piiramine on vähene. Samas on tegu metsase alaga ning eeskätt puistu vähendab oluliselt kavandatava tuulepargi nähtavust. Asustatud aladel vähendavad nähtavust oluliselt hooned.

Eriplaneeringu ala nähtavusanalüüs teostati 160 200 ha suurusel alal (ala 40×40 km). Ilmnes, et tuulikud jäävad nähtavaks 25,3% analüüsitud alast (Joonis 69). Kuivõrd tegu on metsase piirkonnaga ja esineb ka reljeefi varjestavat mõju, siis võrreldes nt Kesk-Eesti ja Pärnumaa tuulepargi arendusprojektidega on antud asukohas tuulepargi nähtavus väiksem.

Joonis 69. Tuulepargi ligikaudne nähtavus.

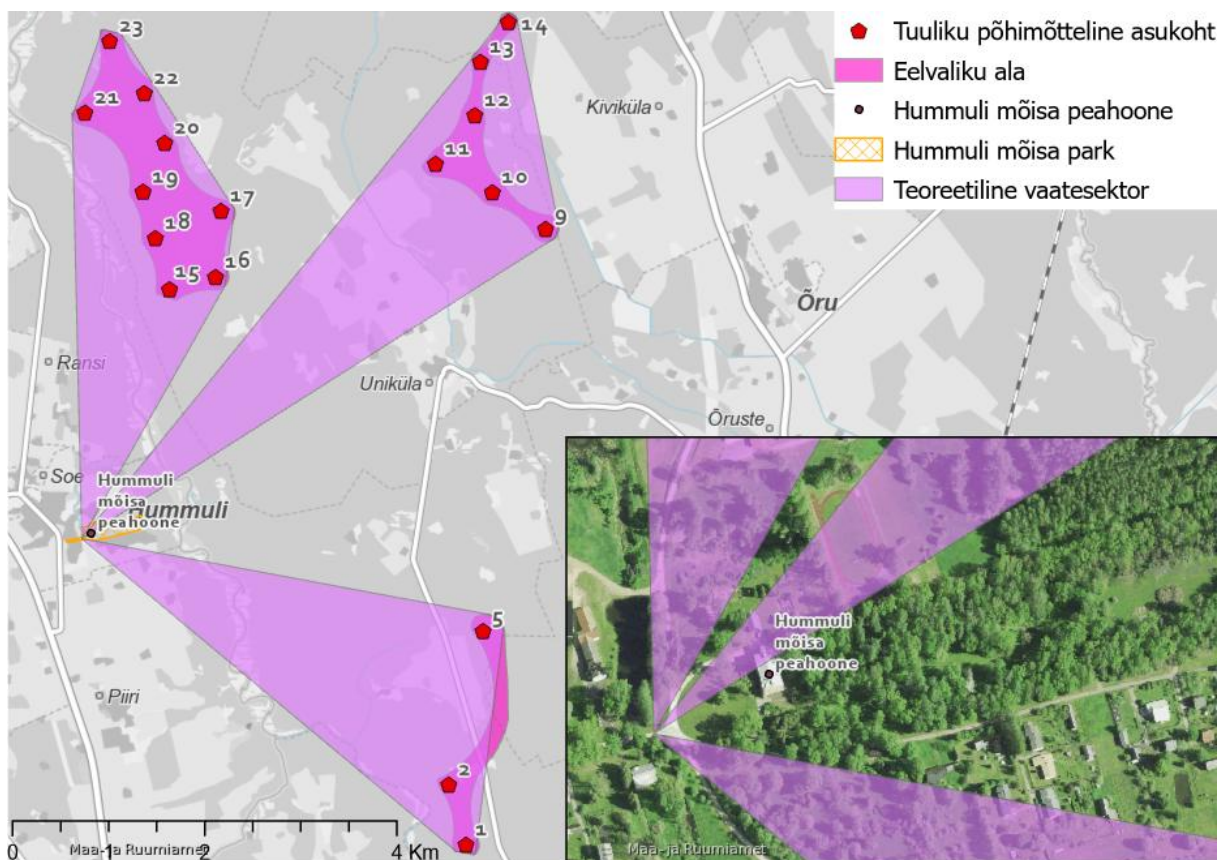
Antud piirkonnas mõjutab nähtavust nii maapinna reljeef (esinevad suhteliselt suured kõrguste vahed) kui taimkate. Tuulikud on nähtavad lagedatelt aladelt nagu näiteks piirkonnas paiknevad põllumajandusmaad ning lagerabad. Samuti esineb tuulepargile vaateid kõrgematest kohtadest.

Tuulepargi poolt põhjustatavat visuaalse mõju olulisuse hinnangud on antud lähtuvalt Tara, A, 2022. a avaldatud artiklis „DVC as a Supplement to ZVI: Mapping Degree of Visible Change for Wind Farms“ kirjeldatud skaalast. Tuulepargi põhjustatav vertikaalse ja horisontaalse vaatenurga mõju olulisus ja mõjutatud ala suurus on esitatud Tabel 31-s.

²⁷³ Sullivan, R., Kirchler, L., Lahti, T., Roché, S., Beckman, K., Cantwell, B., Richmond, P. 2012. Wind Turbine Visibility and Visual Impact Threshold Distances in Western Landscapes.

Piirkonnas paiknevate ehitismälestiste osas viidi läbi täiendav vaateanalüüs. Nende osas on tuulepargi nähtavus järgmine:

- Hummuli mõis ja mõisa park – arvestades objekti paiknemist, siis teoreetiliselt võiks mälestisele esineda oluline mõju. Täpsemal analüüsil ilmnes, et mõisa peahoonele avanevat vaadet ei mõjutata. Vaade peahoonele avaneb sissesõiduteelt ning on piiratud ulatusega (vaate avatust piirab kõrghaljastus), samuti ei kavandata tuulikuid sissesõiduteelt avaneva vaate suhtes mõisa peahoone taha (Joonis 71, Joonis 72). Tuulikud jäävad näha mõisa pargi äärest (kooli staadioni piirkonnast Joonis 73). Samuti jääb tuulepark nähtav Hummuli mõisa tornist (mis ei ole avalikkusele avatud vaatepunkt);
- Sooru mõisa ait ja mõisa park – tuulepark vaateid ei mõjuta, mõisa aidale ja pargile avanevad vaated lõuna suunas, tuulepark kavandatakse objektidest põhja suunda. Ka mõisa pargi juurde jääva Sooru järve ääres olevalt puhkealalt ei jää tuulepark nähtav, sest järveäärne mets varjestab vaate;
- Killinge magasiait – ehitis on metsaalaga vahetult ümbritsetud, tuulepark vaadet objektile ei muuda;
- Kuigatsi mõisa jahiloss – ehitis on metsaalaga vahetult ümbritsetud, tuulepark vaadet objektile ei muuda;
- Barclay de Tolly mausoleum ja mausoleumi park – tuulepark vaadet objektile ei muuda arvestades vaatesuunda ning ala metsasust.

Joonis 71. Hummuli mõisa juurest teoreetiliselt avanevad vaatesektorid tuulepargile. Näha on, et vaatekoridoride ulatus on reaalselt haljastuse tõttu piiratud. Ulatuslikum vaatekoridor avaneb mõisa peahoone ette jäävalt juurdepääsuteelt ja platsilt.

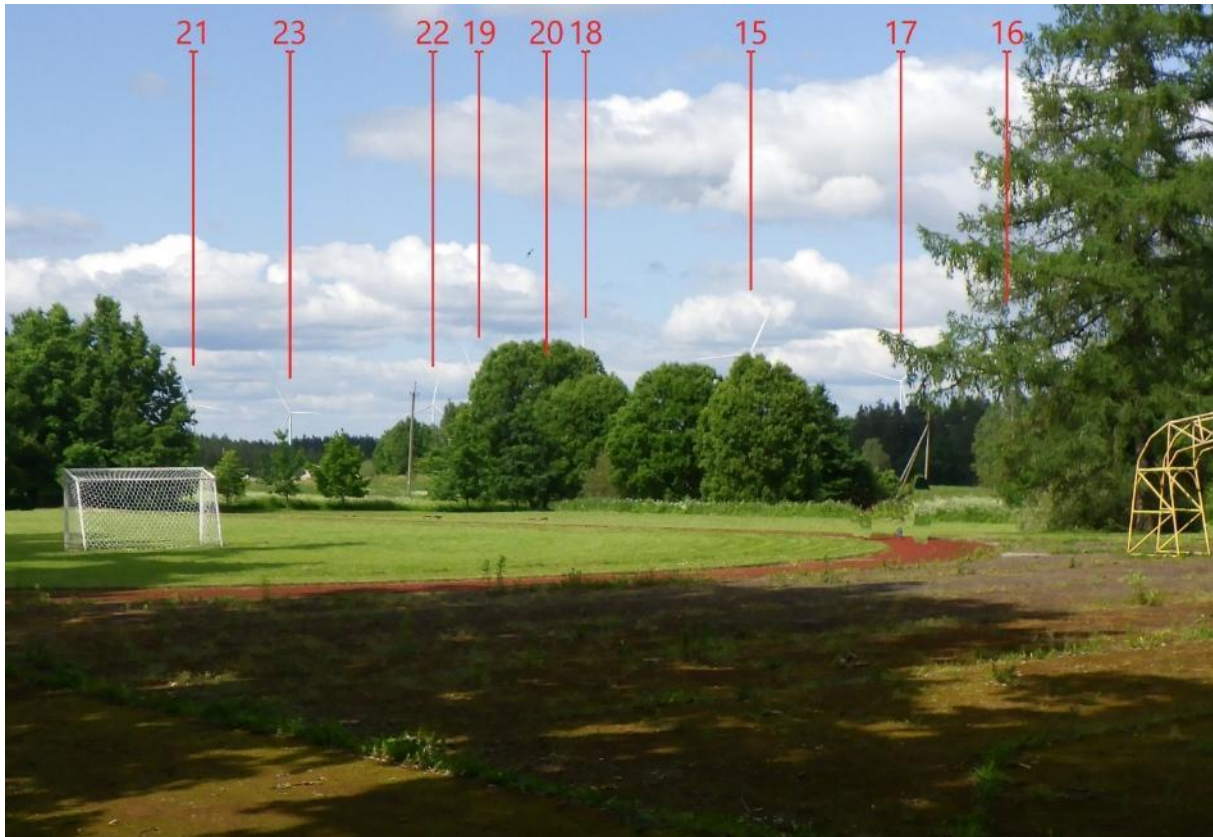
Camera: R0012423.JPG (33)

Camera point	
East	621 986
North	6 420 161
Z(Offset):	1,5
Height above sea-level: 60,0 m	
	View direction (deg): 63
	Wind direction (deg): 0
☐ Show compass on prints	

Information	
Field of View (deg):	69,3x48,8
WTGs within field of view:	7
Visible WTGs at tip height:	7
Visible WTGs at hub height:	7
Closest WTG (m):	3064
Furthest WTG (m):	6973

Select :

Joonis 72. Vaade Hummuli mõisa peahoonele ja kavandatavate tuulikute paiknemine. Tuulikud jäävad mõisahoonet ümbritseva haljastuse varju. Mõisahoonele avanevat vaadet ning vaateid mõisa pargist ei mõjutata.

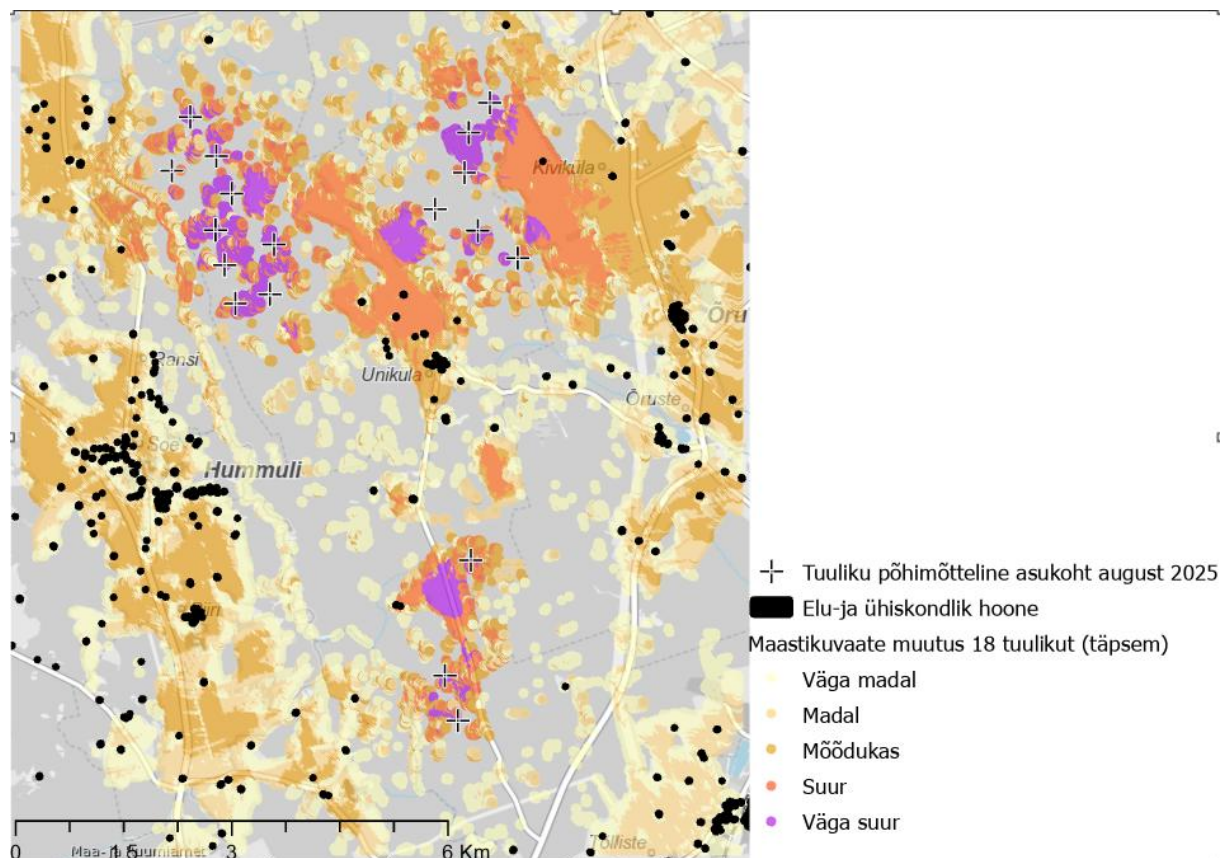

Joonis 73. Hummuli mõisa pargi ääres paiknevale Hummuli kooli staadionile ning tuulepargile avanev vaade.

Piirkonna olulistest turismiobjektidest/kultuurimälestistest tuleb arvestada, et tuulepark jääb selgetel ilmadel nähtavaks Sangaste lossi tornist. Arvestades lossitorni ja tuulepargi võrdlemisi suurt vahemaad (lähim tuulik jääb tornist u 8 km kaugusele) ja Sangaste lossi tornist avanevate vaadete suurt mitmekesisust, siis ei jää tuulepark tornivaates domineerivaks. Lossi aiast tuulepark paistma ei jää, sest lossiaed on ümbritsetud kõrghaljastuse ja müüriga, mis piirab vaate ulatust.

Tuulepargi rajamisest jäävad enim mõjutatud Uniküla, Tõlliste küla, Kiviküla ja Õruste küla elamualad, mis paiknevad lagedamatel aladel. Väljatöötatud planeeringulahenduse korral ei jää üksi elamuala alale, kus maastikuvaate suurus oleks väga suur, kuid elamualasid, kus tuulepark tekitab suure maastikuvaate muutuse on kuni 28. Mõõduka maastikuvaate muutuse piirkonda jäävad nii Hummuli kui Õru kompaktse asustusega alad (Joonis 74). Tiheda hoonestusega alade puhul esineb küll arvutusliku maastikuvaate muutuse ja reaalse muutuse vahel oluline vahe, sest asulates olevad hooned ja tänavahaljastus ei kajastu maastikumudelis, kuid vähendavad oluliselt ümbritseva ala, sh kavandatava tuulepargi, nähtavust.

Õru valla üldplaneeringu kohastel miljööväärtuslikel aladel arendustegevusel lähtutakse ja ehitised planeeritakse, projekteeritakse ning ehitatakse nii, et säiliks ja tuleksid esile kohalikud loodus-, muinsus-, ja kultuuriväärtused. Kehtiva ÜP põhimõtted on miljööväärtuslikel aladel tagatud ega saa eriplaneeringuga riivatud.

Joonis 74. Elamute paiknemine olulise maastikuvaate muutusega piirkonnas Maa- ja Ruumiameti taimkatte kõrgusmodeli andmestikku arvestades.

4.7.3.1 Fotomontaažid

Visualiseeringute koostamiseks valiti kokku 24 vaatepunkti, kust tuulikud oleks potentsiaalselt nähtavad. Fotomontaažide vaatekõrgus on üldiselt 1,5 m maapinnast (v.a vaateornid, kus kasutati torni kõrguse infot).

Tabel 32. Fotomontaažide vaatepunktide paiknemine.

Tähis	Kirjeldus	Y	X	Lähima tuuliku kaugus, m
A	Harimäe vaateorn, lähim tuulik 13,5 km	639437	6429324	13514
B	Priipalu/Õlatu, Priipalu-Noorkõivu tee, lähim tuulik 5075 m	630293	6428850	5075
J	Soontaga järv, lähim tuulik 6564 m	623243	6431347	6564
K	Uniküla läbiv tee (Kalda ja Jaanimäe) vaade kagusse, lähim tuulik 3633 m	625290	6422736	3633
L	Uniküla läbiv tee (Kalda ja Jaanimäe) vaade kirdesse, lähim tuulik 1406 m	625290	6422757	1406
M	Uniküla läbiv tee (Kalda ja Jaanimäe) vaade loodesse, lähim tuulik 1909 m	625286	6422749	1909
N	Uniküla küla keskus vaade põhja poole, lähim tuulik 2564 m	625717	6421832	2564
O	Uniküla küla keskus vaade lõuna poole, lähim tuulik 2656 m	625722	6421828	2656

Tähis	Kirjeldus	Y	X	Lähima tuuliku kaugus, m
G	Tartu-Valga mnt, Õruste, lähim tuulik 3733 m	629297	6421251	3733
F	Tartu-Valga maantee Õruste, lähim tuulik 3274 m	629297	6421251	3274
E	Tartu-Valga maantee Õru ja Õruste vahel, lähim tuulik 4051 m	629330	6421748	4051
C	Õru kauplus-kohvik, lähim tuulik 4227 m	629122	6422238	4227
D	Õru kauplus 2, lähim tuulik 2573 m	629120	6422239	2573
H	Tsirguliina raudteeülesõit, lähim tuulik 4565 m	629971	6415717	4565
I	Valga-Uulu tee Piiri kohvik (Ilusa vaatega teelõik), lähim tuulik 4195 m	621824	6418722	4195
P	Jõgeveste-Soe tee, Alamõisa, lähim tuulik 1982 m	620526	6426294	1982
R	Jõgeveste-Soe tee, Alamõisa 2, lähim tuulik 1427 m	620599	6424664	1427
S	Hummuli mõisa peahoone, lähim tuulik 3064 m	621986	6420161	3064
T	Hummuli mõisa staadion, lähim tuulik 2615 m	622165	6420256	2615
U	Hummuli mägi (Hummuli suunas), lainurk, lähim tuulik 3295m	621426	6419817	3295
V	Hummuli mägi (Sooru suunas), lainurk, lähim tuulik 4770m	621423	6419821	4770
Õ	Alamõisa küla (Elbra), lähim tuulik 1779 m	620236	6424684	1779
Ä	Õruste küla keskus, lähim tuulik 3081 m	628690	6420982	3081
Ö	Sooru, Sooru-Piiri tee, lähim tuulik 2125 m (lainurk)	624690	6415296	2125

Fotomontaažid on esitatud KSH aruande eraldiseisva lisana võimaldamaks fotosid vaadelda kõrgema resolutsiooniga. Fotomontaažide vaatlemisel tuleb arvestada, et tuulikute asukohad on põhimõttelised ja võivad projekteerimisel planeeringus määratud ulatuses täpsustuda. Samuti on fotomontaažid koostatud maksimaalsete tuulikute mõõtmetega. Juhul kui rajatakse väiksemaid tuulikuid, siis võib ka nähtav vaade erineda.

Fotomontaažidest ja nähtavusanalüüsist ilmnes, et olulisteks vaatepunktideks, mille vaadete muutus tuulepargi rajamisega kaasneks, on eeskätt lähipiirkonnas paiknevate põllumaade äärsed teed. Fotomontaažide alusel võib tuulikuid pidada selgelt eristavaks ja kohati domineerivaks juhul kui nad paiknevad lähemal kui 5 km vaatepunktist. Kaugemate vahemaade puhul on tuulikud selge ilmaga avatud vaate puhul kindlasti nähtavad, aga neid ei saa enam pidada vaates domineerivaks.

4.7.3.2 Lennuohutustuled

Lisaks päevasel ajal toimuvale vaadete muutumisele tuleb arvestada, et lennuohutusnõuete tagamiseks peavad kõrgehitised olema varustatud lennuohutustuledega, et tagada nende nähtavus öisel ajal ja halva nähtavuse tingimustes. Eesti tingimustes on tegu punast värvi tuledega, mis üldjuhul põlevad pidevalt (on ka vilkuvaid lahendusi). Juhul kui tuulik töötab ja labad jäävad vaataja suhtes gondli ja vaataja vahele (labade suund sõltub tuule suunast), siis tundub vaatajale nagu punane tuluke vilguks (sest laba käib tulukese eest läbi).

Lennuohutustuled muudavad vaadet pimedal ajal. Lennuohutustuled paiknevad tuuliku torni/gondli kõrgusel. Asukohtadest, kus jäävad nähtavad tuulikute gondlid, jäävad nähtavaks ka öisel ajal lennuohutustuled. Tuled võivad olla nähtavad hea nähtavusega tingimustes 30–40 km kaugusele. Osades riikides on lubatud kasutada reguleeritava intensiivsusega lennuohutustulesid, mille võimsust vähendatakse hea nähtavuse korral.²⁷⁴

Vähendamaks lennuohutustulede visuaalset mõju on tehniliselt olemas on ka lennuohutustulede lahendusi, mille korral tuled põlevad ainult vajaduse korral (õhusõiduki lähenemisel)²⁷⁵. Sellised lahendused on asjakohased peamiselt suurte tuuleparkide või väga tundlike maastike korral. Samuti peab lahendus olema lubatud siseriiklikult kehtivate lennuohutuse alaste nõuete alusel. Teadaolevalt Eestis käesoleval ajal selline ajutine lennuohutustuledega valgustamine kasutusel ei ole. Kui vastav lahendus on tuulepargi rajamisel tehniliselt, majanduslikult ja lennuohutusest tulenevalt võimalik, siis on soovitatav seda rakendada.

Võimalik on tulede teatav varjestamine, mis vähendab nende nähtavusulatust maapinnalt²⁷⁴. Samuti tuleks häirivuse vähendamiseks eelistada ühtlaselt põlevaid tulelahendusi, vilkuvate asemel.

4.7.4 Võimalikud koosmõjud

Maastikule ja visuaalsele tajutavusele avalduva võimaliku kumulatiivse mõju hindamisel arvestati teadaolevaid Valga valla tuulepargi lähialal kavandatavaid tuuleparke, sh Tõrva valla tuulepargi eriplaneeringu I, Valka ja Valmiera–Valka tuulepargi võimalikke lahendusi. Koosmõju esinemise indikaativseks hindamiseks modelleeriti nimetatud tuuleparkide samaaegsel realiseerumisel tekkivat võimalikku maastikuvaate muutust piirkonnas, kasutades Corine maakatte andmestikku. Tegu on üldistatud ruumilise hinnanguga, mis võimaldab tuvastada võimalikud suurema visuaalse muutuse piirkonnad, kuid ei asenda konkreetsetest vaatekohtadest tehtavaid nähtavusanalüüse ega fotomontaaže.

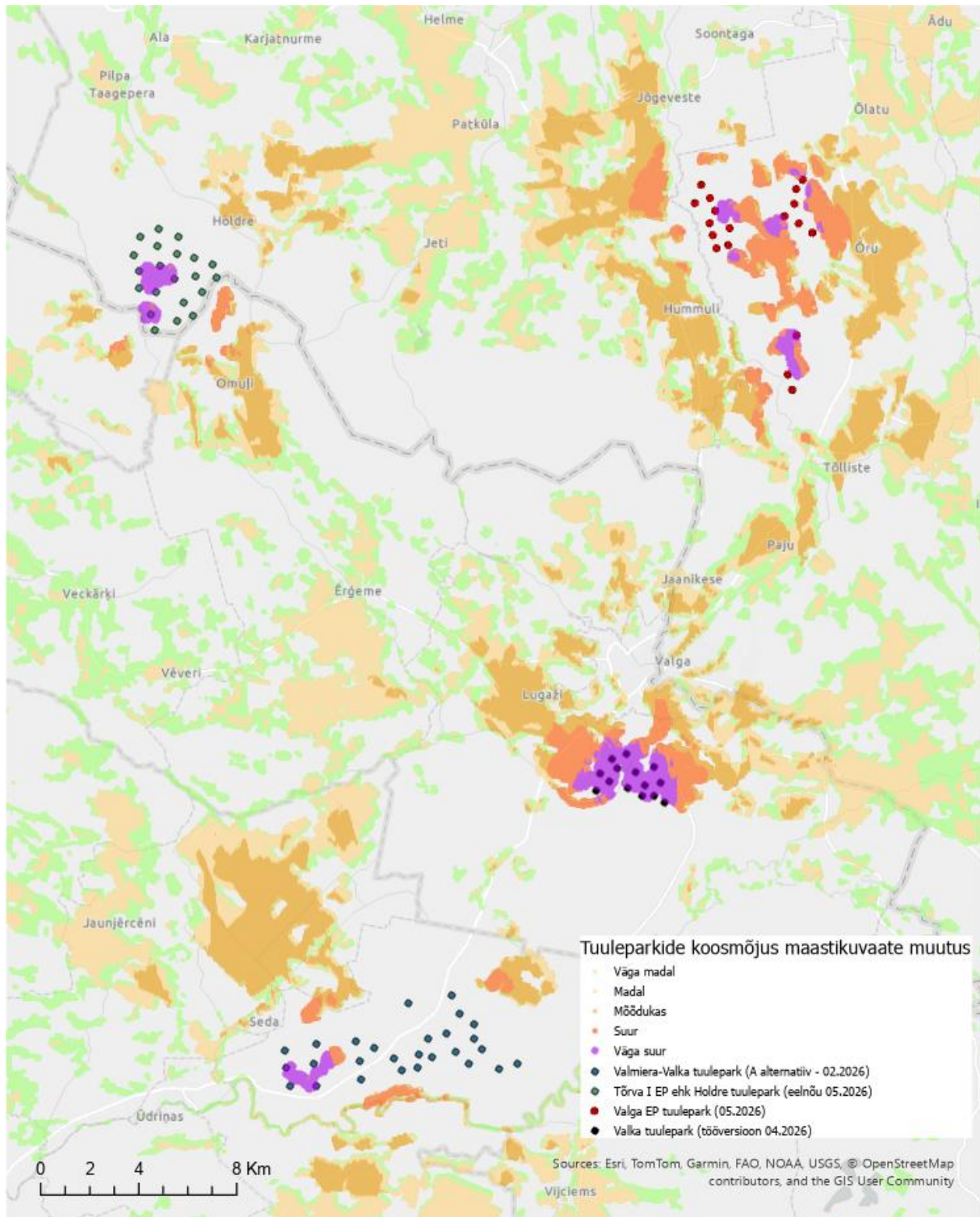
Kõige selgem kumulatiivne mõju võib avalduda maastikupildi ja visuaalse tajutavuse muutusena. Mõju ei seisne ühe konkreetse kaitstava vaate, väärtusliku maastiku või kultuuriväärtusliku objekti vaatekoridori olulises halvenemises, vaid selles, et Lõuna-Eesti ja Põhja-Läti piirialal võib kujuneda ulatuslikum piirkond, kus eri liikumissuundadel ja avatud vaatekohtades võivad tulevikus olla tajutavad mitme tuulepargi tuulikud. Selline mõju on oma olemuselt piirkondlik ja kumulatiivne ning tuleneb eeskätt mitme suuremõõtmelise taastuvenergiarajatise lisandumisest maastikku.

Samas paikneb kavandatav Valga tuulepark ja selle lähiala valdavalt metsases ja vahelduva reljeefiga piirkonnas, kus maastikuvaated on paljudes kohtades piiratud metsa, puistute, hoonestuse ja reljeefi tõttu. Seetõttu ei ole tuulikud nähtavad kogu modelleeritud mõjupiirkonnas ühtlaselt ega pidevalt. Visuaalne koosmõju võib avalduda eelkõige avatud põllumajandusmaastikel, kõrgematelt kohtadelt, teekoridoridest ning vaatesuundades, kus mets või muud maastikuelemendid tuuliku ei varja.

Sellist piirkondlikku maastikumuutust ei ole võimalik täielikult vältida, kui laiemas piirkonnas realiseerub mitu tuuleparki. Küll on mõju võimalik vähendada tuulikute arvu ja paigutuse korrigeerimise, tundlikumate vaatekohtade arvestamise, maastiku struktuuri säilitamise ning olemasolevate metsa- ja puistuelementide hoidmise kaudu. Valga valla eriplaneeringu lahendust on visuaalse mõju vähendamiseks juba täpsustatud, sh vähendatud tuulikute arvu ja arvestatud avalikkuse tagasisidet. Olemasoleva teabe põhjal ei ole oodata olulist ebasoodsat kumulatiivset mõju ühele konkreetsele kaitstavale vaatele või kultuuriväärtuslikule vaatekoridorile, kuid piirkonna üldine maastikupilt võib tuuleparkide koosmõjus muutuda tehnogeensemaks.

²⁷⁴ Van der Zee H.T.H. 2016. Obstacle Lighting of Onshore Wind Turbines - Balancing aviation safety and environmental impact.

²⁷⁵ <https://www.youtube.com/watch?v=6nqBnGUbVGY>

Joonis 75. Valga tuulepargist 30 km raadiuses teadaolevalt planeerimisel olevate tuulepargi projektide koosmõjul prognoositav maastikuvaate suurus. Arvestades ala väga suurt pindala ja paiknemist kahes riigis (mistõttu lähteandmete kättesaadavus ja vorm varieeruvad), siis on taimkatte puhul modelleeringus arvestatud Corine maakatte kaardi andmestikku. Tegu on seega ligikaudse hinnanguga.

4.7.5 Meetmed, edasiste uuringute ja hindamise vajadus

Visuaalse mõju hindamise tulemusena selgus, et tuulepargi rajamisest jäävad enim mõjutatud Uniküla, Tõlliste küla, Kiviküla ja Öruste küla elamualad, mis paiknevad lagedamatel aladel. Selliste elamualade

maastikuvaate muutus on suur. Olemasolev istutus, traditsioonilised krunte ääristavad suured puud ja hekid omavad visuaalsete mõjude leevendamisel olulist tähtsust. Näiteks õuealal 50–60 m kaugusel olev 12 m kõrgusest istutusest 1 km kaugusel olev 270 m kõrgune tuulik üle ei paista. Taimestiku poolne tuuliku varjamise efekt on seda suurem, mida kõrgem on taimestik ja mida lähemal on see vaatajale (Joonis 76)²⁷⁶. Visuaalset mõju on leevendatud planeeringu koostamise käigus vähendades tuulikute arvu ning suurendades nende vahekaugust elamutega. Sellise planeeringulahendusega on tagatud, et ühelgi elamualal ei ole oodata väga suurt maastikuvaate muutust. Täiendavalt on võimalik elamute õuealal visuaalset mõju vähendada rajades täiendavat haljastust vaatesuundadesse, kus vaadet tuulikutele soovitakse vältida. Elamualade puhul on tuulepargi visuaalset mõju asjakohane vähendada elamualadel, kus esineb suur maastikuvaate muutus ja see on elamu kasutajate jaoks häiriv.

Visuaalse mõju vähendamiseks kavandatakse tuuliku mast ja labad heledates neutraalsetes toonides (nt helehall või hallikasvalge), et vähendada visuaalset kontrasti ümbritseva taevafooniga. Muude värvitoonide kasutamine on lubatud, kui see tuleneb lennuohutuse, linnukaitse või muude asjakohaste nõuete täitmisest.

Tuulikute lennuohutustulede lahenduse projekteerimisel on soovitatav kasutada ADLS-lahendust, kui see on tehniliselt teostatav ja õiguslikult lubatav. ADLS-lahenduse korral süttivad lennuohutustuled õhusõiduki lähenemisel, muul ajal on need kustutatud. Lennuohutuse tagamiseks tuleb lahendus kooskõlastada Transpordiametiga.

Tehnilise võimaluse olemasolul ja lennuohutuslikke tingimusi arvestades on soovitatav eelistada ühtlaselt põlevaid lennuohutustulesid vilkuvatele lahendustele ning tulede lahendusi, kus tulede nähtavus maapinna suunas on varjestatud.

Joonis 76. 270 m kõrgused tuulikud 1, 1,5, 2, 2,5 ja 3 km kaugusel ning illustreeritud on kui 20 m kõrgune mets paikneb vaatajast vastavalt 500, 250, 100 ja 50 m kaugusel.

²⁷⁶ Ots, K. 2024. 5211 Herro Tuulikupargi visuaalne mõju eramutele.

4.8 Koosmõjude ja kumulatiivse mõju esinemine

Liitmõju ehk kumulatiivne mõju on üksikute mõjutegurite kuhjuv mõju. Nt eri kavade ja projektide ellurakendamisel ühteaegu tekkiv mõju. Mõjude kumulatiivsust arvestatakse eespool peatükkides käsitletud iga teema hindamise juures integreeritult tavapärase keskkonnamõjude hindamise loogilise osana. Koosmõjude ja mõjude kumuleerumise hindamist raskendab käesoleva KSH puhul asjaolu, et piirkonnas on küll algatatud mitmeid tuuleparkide planeeringuid, kuid enamik on koostamisel ning seega pole selge, kuhu ja kui palju tuulikuid võidakse rajada.

Piirkonnas kehtib Valga maakonnaplaneering 2030+. Valga maakonnaplaneeringuga tuuleparkide rajamiseks eelistatud alasid ei kavandata.

Seisuga mai 2026. a on uus Valga valla üldplaneering alles koostamisel ning ei ole avalikustatud veel üldplaneeringu eelnõud, mistõttu ei ole võimalik uue üldplaneeringu kohaseid tuulepargi rajamise tingimusi esitada.

Naaberomavalitsus Tõrva vald ei ole oma uues üldplaneeringus tuuleenergeetika arendusalasid määranud tulenevalt üldplaneeringu ajalisest perspektiivist. Teine naaberomavalitsus Otepää vald ei ole üldplaneeringuga planeerinud elektrituulikuid ega tuuleparke, sest tuulikute rajamisega kaasnevad muutused maastikupildis (visuaalne efekt) ning avanevates vaadetes, mida ei ole võimalik üldplaneeringu täpsusastmes vajalikul määral hinnata. Otepää valla territooriumil teadaolevalt tuuleparkide kavandamiseks eriplaneeringut algatatud ei ole. Teadaolevalt jääb Otepää vald ka suures osas riigikaitseliste kõrguspiirangutega alale. Elva vald oma üldplaneeringus tuuleparke, kui olulise ruumilise mõjuga ehitisi, Elva valla territooriumile ei kavanda. Tuuleparkide võimalike alade määramisest on loobutud seoses riigikaitseliste kaalutlustega – Elva vald asub suuremas osas riigikaitselistest tuuleenergia tootmiseks sobimatu alal. Elva valla territooriumil teadaolevalt tuuleparkide kavandamiseks eriplaneeringut algatatud ei ole.

Potentsiaalsetest tuulepargi aladest 30 km raadiusesse võidakse teisi tuuleparke kavandada **Tõrva valla tuulepargi eriplaneeringuga I**²⁷⁷. Käesolevaks ajaks on valminud Tõrva valla tuulepargi eriplaneeringu eelnõu (mai 2026. a seisuga avalikustamise läbinud), mis näeb ette tuulepargi kavandamist u 20 km kaugusele Valga valla eriplaneeringus käsitletavatest potentsiaalselt sobilikest aladest (Joonis 77).

Tõrva vallas on algatatud ka teine tuuleparkide eriplaneering, mille osas puudub info, et kumulatiivset mõju hinnata. Kuivõrd tegu on ajaliselt tunduvalt hilisema planeeringuga, siis tuleb vajadusel mõjude kumuleerumist hinnata antud planeeringu KSH käigus.

Lähim järgmine teadaolev tuuleparkide eriplaneering Eestis on koostamisel Viljandi vallas. Mai 2026 seisuga jäävad Viljandi valla eriplaneeringu tööversiooni kohased tuulepargi alad Valga valla kavandatavast tuulepargist enam kui 30 km kaugusele²⁷⁸.

Lätis Vabariigis on käimas nn **Valmiera-Valka tuulepargi**²⁷⁹ kavandamine. Arendaja Latvijas vēja parki Ltd kavandab rajada kuni 60 tuulikuga tuulepargi (veebruari 2026 materjalide alusel 27 tuulikut), milles tuulikute maksimaalne nimivõimsus on 8 MW, eeldatav maksimaalne kõrgus 300 m ning rootori diameeter kuni 200 m. Tuulepargi ehitusala kogupindala on 5387 ha. Projekti asukohaks on Plani vald Valmiera haldusüksuses ning Vijciems ja Valka vallad Valka haldusüksuses. Kavandatav tegevus jääb Eesti piirist umbes 4 km kaugusele²⁸⁰ (Joonis 77). Läti on teostanud piiriülest kaasamist antud projekti

²⁷⁷ <https://kov.torva.ee/eriplaneering>

²⁷⁸ <https://experience.arcgis.com/experience/fea3f7dfff714cd2830aca9995cfd93>

²⁷⁹ Täpsem teave: <https://www.eva.gov.lv/lv/ietekmes-uz-vidi-novertejumu-projekti/veja-parka-valmiera-valka-un-ta-saistitas-infrastruktur-projekta-istenosana-valmieras-novada-planu-pagasta-un-valkas-novada-vijciema-un-valkas-pagastos-sia-latvijas-veja-parki>

²⁸⁰ Vastavalt Kliimaministeeriumi kirjale 19.10.2023 nr 6-3/23/4775-2.

osas. Lähtuvalt esitatud KMH aruandest (veebruar 2026 a seisuga²⁸¹), siis esineb Eesti territooriumit puudutavate mõjudena mõju linnustikule ja maastikule. Läbiviidud KMH alusel ei ole oodata Valmiera-Valka tuulepargi puhul mõjusid, mis võiksid põhjustada olulist koosmõju Valga tuulepargi mõjudega. Valga tuulepargi ja Valmiera-Valka tuulepargi tuulikute vahele jääb rohkem u 28 km vahemaa ning olulise koosmõju esinemist sellest lähtuvalt oodata ei ole.

Läti Vabariigis on lisaks kavandamisel **Valka tuulepark**²⁸². Läti on piiriülese keskkonnamõju hindamise konventsiooni (Espoo konventsiooni) alusel teavitanud Eestit „Valka“ tuulepargi projektist, mida kavandatakse u 2 km kaugusele Eesti-Läti piirist ja u 16 km kaugusele Valga tuulepargist. Arendaja LLC „EWE Neue Energien“ kavandab Valka omavalitsusse kuni 15 tuulikuga tuulepargi, mille koguvõimsus on 120 MW (iga tuuliku nimivõimsus on 8 MW, tuuliku maksimaalne võimalik kõrgus võib ulatuda kuni 260 m ning rootori diameeter jääb vahemikku 160–175 m). Tuulikute täpne arv määratakse kindlaks keskkonnamõju hindamise (KMH) protsessi käigus. Antud projekt on KMH programmi staadiumis. Mõju hindamise tulemused ei ole teada ja seega koosmõjusid hinnata asjakohaselt võimalik ei ole. Joonis 77 on kujutatud esmase eskiisi kohane tööversiooni lahendus illustreerimaks antud arenduse võimalikku mahtu ja paiknemist Valga tuulepargi suhtes.

Võimalikke koosmõjusid on analüüsitud KSH aruandes iga teemavaldkonna juures. KSH järelalusena ei ole olemasoleva teabe alusel oodata sellist kumulatiivset mõju, mis tooks kaasa mõne keskkonnakomponendi osas olulise ebasoodsa mõju või muudaks Valga valla eriplaneeringu lahenduse elluviimise välistatuks. Teiste teadaolevate tuuleparkide arenduste puhul jäävad vahemaad Valga valla kavandatavast tuulepargist üldjuhul suureks ning nende mõjupiirkonnad ei kattu selliselt, et oleks oodata olulist koosmõju müra, varjutuse, Natura alade, pinna- ja põhjavee, kultuuripärandi või rohevõrgustiku toimimise seisukohalt.

Samas tuleb arvestada, et koosmõjude hinnang põhineb käesoleva KSH koostamise ajal avalikult kättesaadaval teabel. Eeskätt Tõrva valla teise eriplaneeringu ja Valka tuulepargi puhul ei olnud teada lõplikud tuulikupositsioonid, tehnilised näitajad ega mõjuhindamise tulemused. Seetõttu tuleb nende planeeringute või projektide edasisel menetlemisel vajadusel hinnata koosmõju Valga valla eriplaneeringuga kavandatava tuulepargiga.

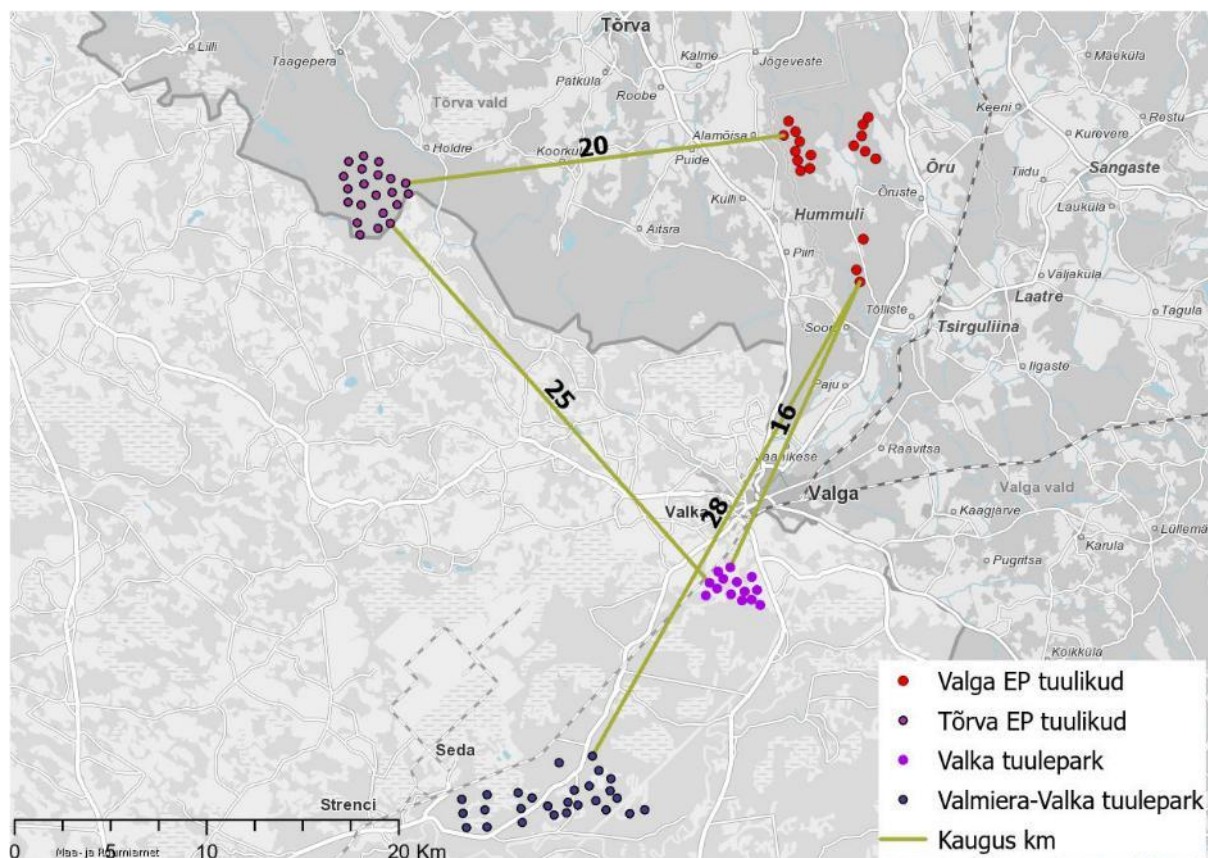
Kõige selgem kumulatiivne mõju võib avalduda maastiku ja visuaalse tajutavuse osas. Mõju ei seisne ühe konkreetse kaitstava vaate või kultuuriväärtusliku objekti vaatekoridori olulises halvenemises, vaid selles, et Lõuna-Eesti ja Põhja-Läti piirialal võib kujuneda ulatuslikum piirkond, kus eri liikumissuundadel ja avatud vaatekohtades on tulevikus nähtavad mitme tuulepargi tuulikud. Sellist piirkondlikku maastikumuutust ei saa täielikult vältida.

Kokkuvõttes ei tuvastatud KSH-s olulist ebasoodsat kumulatiivset mõju, mis nõuaks Valga valla eriplaneeringu lahenduse põhimõttelist muutmist.

²⁸¹ https://www.enviro.lv/files/VES_parks_Valmiera-Valka5/

²⁸² Täpsem teave

<https://www.eva.gov.lv/lv/ietekmes-uz-vidi-novertejumu-projekti/veja-parka-valka-un-ta-saistitas-infrastruktur-as-buvnieciba-valkas-novada-valkas-pagasta-sia-ewe-neue-energien-1>

Joonis 77. Teadaolevad piirkonnas koostamisel olevad tuuleparkide arendusprojektid 05.2026 esineva info alusel.

4.9 Võimalik piiriülene mõju

Lähimast potentsiaalselt sobilikust alast 4 jääb Eesti-Läti riigipiir u 4,7 km kaugusele edela suunda ning alal 4 paiknevast lähimast tuuliku põhimõttelisest asukohast u 5,1 km kaugusele edela suunda. Läti riigis paiknev lähim elamu jääb kavandatavast lähima tuuliku põhimõttelisest asukohast u 7,4 km kaugusele, lähim kaitseala ((Põhja-Vidzeme biosfäärikaitseala) 5,1 km kaugusele, lähim mikroreservaat (Eesti mõistes püsielupaik) nr 438, mille kaitseks on seatud mikroreservaaadi puhvertsoon) territoorium u 8,2 km kaugusele.²⁸³ Läti territooriumil paiknevad eelpool nimetatud objektid jäävad põhimõttelistest tuulikute asukohtadest piisavalt kaugelt, mistõttu mõju neile puudub.

KSH programmi koostamisel juhtis Läti Looduskaitseamet tähelepanu sellele, et hindamine peaks hõlmama mitte ainult võimalikke mõjusid Eesti poolel elavale linnustikule, vaid ka Lätis esinevatele linnuliikidele, võttes arvesse asjaolu, et Lätis on piirialadel määratud kaitseprioriteediga alad karvasjalg-kaku (*Aegolius funereus*), kassikaku (*Bubo bubo*) ja habekaku (*Strix uralensis*) kaitseks. Tähelepanu tuleks pöörata mürareostuse mõjule öökullidele ning kuivõrd Läti poolel asub mitmeid metsise (*Tetrao urogallus*) mikrokaitsealasid, siis tuleks hinnata ka võimalikku mõju selle liigi säilimisele piirialadel. Teostatud tuulepargi müra hindamise alusel (vt ptk 4.6.1) jäävad tuulepargiga kaasnevad modelleeritud müratasemed Läti territooriumil tugevalt alla 35 dB, mis on madalam väärtus kui linnustiku, sh kakkude puhul, häirivaks peetav müratase. Seega ei tuvastatud mõju Läti linnustikule, sh piiriäärsetele kaitsealuste linnuliikide elupaikadele. Mõjusid metsise asurkonnale, sh mõjude osas metsiste (*Tetrao urogallus*) elupaikade vahelisele sidususele arvestades sidususe säilimise vajadusega ka Läti metsise elupaikadega on põhjalik käsitlus esitatud ptk 4.1.3.2.5. ja lisas 5. Metsise elupaikadele olulise mõju vältimiseks ning elupaikadevahelise sidususe säilitamiseks vähendati oluliselt kavandatava

²⁸³ <https://www.lvmgeo.lv/en/data>

tuulepargi suurust. Loobuti esialgu kaardistatud põhjapoolseimale alale tuulepargi kavandamisest ja vähendati oluliselt tuulikute arvu kõige lõunapoolsemal alal. Selliste meetmete rakendamisel on võimalik vältida olulist mõju metsise asurkonnale sh sidususele Läti metsise asurkonnaga.

Tuulepargi rajamine võib teoreetiliselt avaldada mõju rändliikidele, mis võib omakorda olla oluliseks aspektiks piiriülese mõju hindamisel. Läbiviidud linnustiku uuringu käigus pöörati tähelepanu nii kevadise kui sügise rände perioodile. Lähtuvalt rändlindude esinemise intensiivsusest vähendati tuulepargiks sobiliku ala ulatust jättes ära esialgu kaardistatud potentsiaalselt sobiliku ala 1. Tuulikute rajamisel tuleb rakendada leevendavaid meetmeid rändeaegse olulise hukkumise vältimiseks. Rände perioodil tuleb kasutada tuulikute seiskamist lindude kõrge aktiivsusega rände perioodil ajaliselt või vastava juhtimissüsteemi abil kõigil asukohavaliku aladel. Läbiviidud punktvaatluste alusel on antud piirkonnas ränne aktiivseim sügisel 01.–20. oktoober ja kevadperioodil 15. märts kuni 15. mai. Teadusuuringud on näidanud selliste meetmete tõhusust kokkupõrgete vältimisel ja seega ka lindude hukkumise vältimisel. Perioodi pikkust ja rakendamise vajadust võib täpsustada järeelseire alusel.

Läti riigis kehtib nõue, et tuulikut ei tohi rajada elamule lähemale kui 800 m²⁸⁴. Läti riigis paiknev lähim elamu kavandatavast lähima tuuliku asukohast u 7,4 km kaugusele ning kehtiv kaugusnõue on igati täidetud.

KSH läbiviimisel ei tuvastatud ühtegi mõjuvaldkonda, mille puhul Valga valla eriplaneeringuga kavandatav tuulepark võiks põhjustada olulist keskkonnamõju, mis ulatuks Läti Vabariigi territooriumile. Ainuke mõju, mis Läti Vabariigi territooriumile võib ulatuda, on visuaalne mõju. Kavandatav tuulepark jääb hea nähtavusega ilmastikutingimustel nähtav Läti Vabariigi piiräärselt lagedatelt aladelt. Arvestades, et sellised alad jäävad rohkem kui 5 km kaugusele lähimast tuulikust, siis ei ole tuulepark vaadetes domineeriv. Kavandatavast lähimast tuuliku asukohast 15 km raadiusesse ei jää Läti riigis olevaid olulisi kultuuriobjekte ega vaatetorne.²⁸³ Ühegi Läti olulise kultuuri või turismiobjekti puhul olulist visuaalset mõju ei tuvastatud.

Piiriülese koostöö puhul lähtuti KeHJS nõuetest. Koostöö raames esitati Kliimaministeeriumi poolt eriplaneeringut ja KSH aruannet puudutavad dokumendid Läti Vabariigile 31.10.2025. a kirjaga 6-3/25/4596-2. Läti Vabariigi Riiklik Keskkonnateenistus avaldas info materjalide ja nende kohta ettepanekute esitamise võimaluste osas oma veebilehel ja kohalikus lehes ("Ziemeļlatvija" 11.11.2025), samuti küsiti ettepanekuid Läti ametiasutustelt. Keskkonnateenistus koondas ettepanekud ja seisukohad, mis esitati Eestile 18.12.2025. a kirjaga nr 2.28/AP/11311/2025. Ettepanekuid ja seisukohti esitas ainult Läti Looduskaitseamet, kelle ettepanekud ja seisukohad on esitatud järgnevas Tabel 33-s.

Tabel 33. Läti Vabariigi poolt esitatud märkused ja ettepanekud piiriülese koostöö raames ja nende arvestamine.

Ettepanek, märkus, seisukoht	Arvestamine või selgitus
1. Koostatud tõlke ülevaatomisel tuvastasime mitmeid olulisi ebakõlasid. Tõlkes on mainitud liike, keda Lätis ja Eestis ei esine. Tekstis esineb mitmeid kohti, kus terminoloogia, tõlke sisu ja kontekst ei vasta originaaldokumendile, mis võib mõjutada teabe korrektset tõlgendamist.	Inglisekeelne aruanne vaadatakse üle liiginimede vaates ja viiakse sisse vajadusel korrektiivid.
2. Metsise (<i>Tetrao urogallus</i>) elupaikade sidusus – lisas 5 loetletud meetmeid toetatakse, sealhulgas puhvervööndite rajamist rohekoridoride ja metsise	Täiendava arvestamise vajadus puudub, metsise osas on planeeringulahenduse koostamisel arvestatud metsise elupaikade ja nende vahelise sidususe säilitamise tingimustega.

²⁸⁴ Cabinet Regulation No. 240 "General Regulations for the Planning, Use and Building of the Territory" (30.04.2013).

elupaikade ümber, et tagada nende omavaheline sidusus.	
3. Rändlindude kaitse – tuuleelektrijaama turbiinid on kavandatud peatama rände tipp-perioodidel: 1.–20. oktoober (sügisränne) ja 15. märts–15. mai (kevadine ränne). Neid perioode tuleks seire tulemuste põhjal üle vaadata.	Linnustiku osas on seatud KSH aruandes ja planeeringus ka seiretingimused. KSH aruandes on välja toodud rändlindude kaitseks seatud ajalise piirangu osas, et perioodi pikkust ja rakendamise vajadust täpsustatakse järelseire alusel.
4. SOD-süsteemid – tuuleelektrijaamad tuleks varustada vajaduspõhise seiskamise (shut-down-on-demand) süsteemidega, et vähendada kokkupõrkeriske mitte ainult rändlindudele, vaid ka röövlindudele ja must-toonekurele (<i>Ciconia nigra</i>), kes sageli toituvad pesadest märkimisväärsel kaugusel.	KSH aruandes on linnustiku osas vajaduspõhise seiskamise süsteemide kasutamist käsitletud. Süsteemide kasutamine on esitatud kohustusliku meetmena asukohavaliku alal TU3 (haukaliste kokkupõrkeriski vähendamiseks). Soovitatava meetmena on vajaduspõhised seiskamissüsteemid esitatud ka teiste alade puhul.
5. Amet soovib tulevikus näha ka kavandatava tuulepargi mõju ning kumulatiivsete riskide uuringute ja seire tulemusi.	Ettepanek võetakse teadmiseks. Tuulepargi rajamise järgsed seireandmed esitatakse kohalikule omavalitsusele ja Keskkonnaametile, kus neid on võimalik teabenõude/selgitustaotluse alusel võimalik tutvumiseks saada ka Läti ametiasutustele. Valga valla territooriumile teisi tuuleparke, mille osas saaks esineda kumulatiivne mõju, kavandamisel käesoleval ajal ei ole.

5 Alternatiivide võrdlus ja tõenäoline areng juhul kui eriplaneeringut ellu ei viida

5.1 Asukohaalternatiivide võrdlus

Kohaliku omavalitsuse eriplaneeringu asukoha eelvaliku etapi eesmärk on määrata soovitava objekti (antud juhul tuulepargi) jaoks asukoht. Käesolevas eriplaneeringu lähteseisukohtade kohaselt otsitakse eriplaneeringu alalt mitte ühte, vaid kõiki potentsiaalselt sobilike alasid, kuhu oleks põhimõtteliselt võimalik rajada tuuleparki või -parke. Kuivõrd eesmärk on leida kõik sobilikud alad, siis ei ole asjakohane teostada ka asukohaalternatiivide võrdlust. Seega on käesolevas KSH aruandes esitatud soovitusel alade vähendamiseks või täiendavate tingimuste seadmiseks vähendamaks ja vältimaks ebasoodsat mõju, kuid alasid omavahel ei võrrelda.

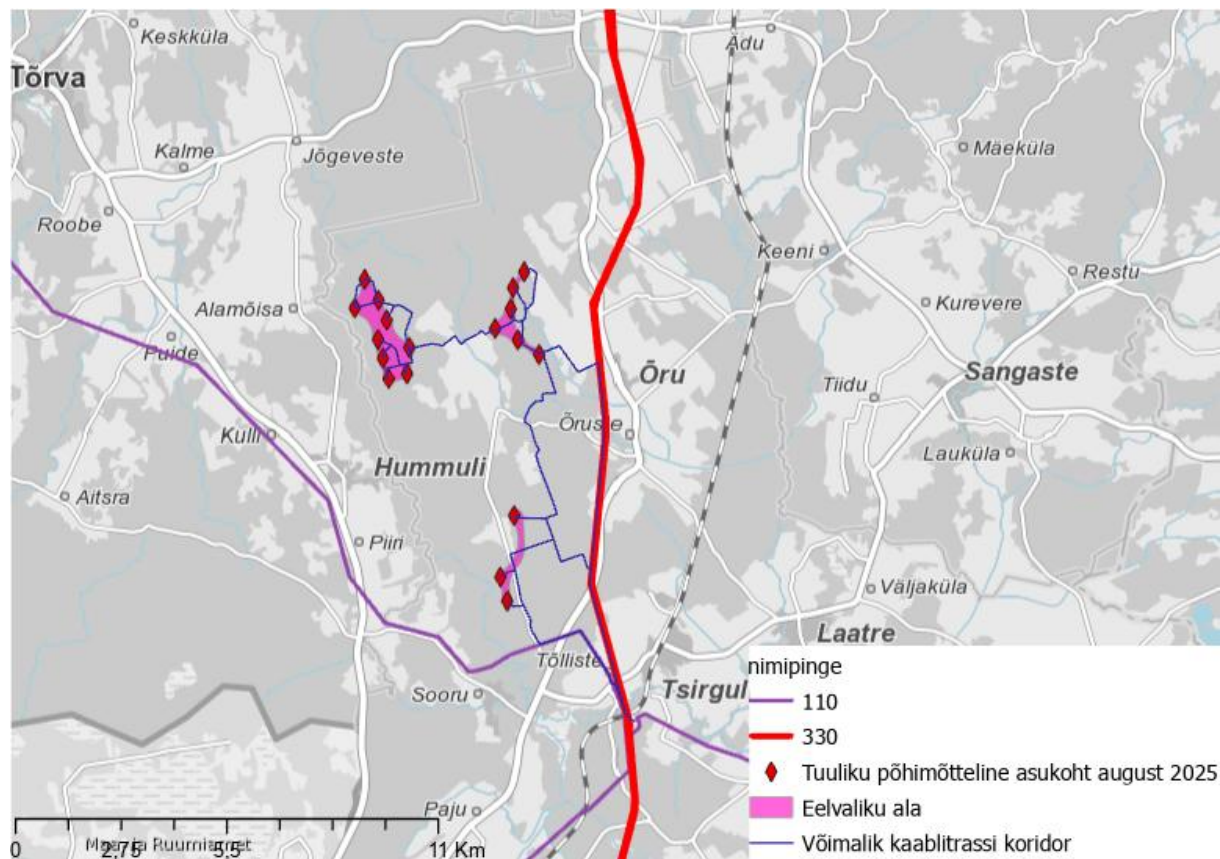
5.2 Tõenäoline areng juhul kui eriplaneeringut ellu ei viida

Lokaalses plaanis eriplaneeringu elluviimisest loobumisel oluline mõju puudub. See tähendab, et oodata ei ole ka võimalikke positiivseid mõjusid ettevõtluskeskkonnale, mis tuulepargi rajamisega võiksid piirkonnale kaasneda. Potentsiaalselt sobilikud alad on suuresti metsaalad, kus toimub edasi metsade majandamine vastavalt metsaseadusele. Samuti jätkub senine muu alade kasutus (korilus, turism, jahindus jms) ehk piirkonna areng jätkub senisel viisil.

Riiklikus vaates esineb oht, et eriplaneeringu ellu viimata jätmisel ei täideta taastuvenergeetika alaseid eesmärke ega suudeta seega piisavalt vähendada Eesti kasvuhoonegaaside heidet ning seeläbi pidurdada kliimamuutusi.

6 Võrguühenduse rajamine, võimalikud trassikoridorid ja mõjud

Tuulepargi põhivõrguga ühendamiseks on vaja rajada tuulepargi alt rajada elektriliin, mis ühendatakse tuuleparki põhivõrgu alajaama või põhivõrgu 330 kV või 110 kV liinile rajatavasse uude alajaama. Lähimad põhivõrgu alajaamad paiknevad eriplaneeringualast lõuna suunas (Joonis 78). Võimalik on tuuleparke ühendada lõuna suunas olemasolevasse alajaama. Eriplaneeringu koostamisel ei ole kehtivast regulatsioonist tingituna teada, kuhu on võimalik alajaam rajada/tuulepargi võrguühendus luua. Võimalikud trassikoridorid on esitatud Joonis 78-l.

Joonis 78. Võimalikud elektriühenduse trassikoridorid eriplaneeringu alal.

6.1 Õhuliini ja maakaabli positiivsed ja negatiivsed küljed

Kõrgepingeline elektriliin rajatakse tavapäraselt õhuliinidena. Sellel on mitmeid tehnilisi ja majanduslikke kaalutlusi. Võrreldes madal- ja keskpingeliinidele on kõrgepingeline liine maakaablina rajada tehniliselt oluliselt keerukam ja majanduslikult kulukam. Maa- ja õhuliinide positiivseid ja negatiivseid külgi on põhjalikult analüüsitud näiteks Harku-Lihula-Sindi 330/110 kV elektriliini kavandamisel²⁸⁵.

Analüüsi kohaselt võib õhuliinide positiivseteks omadusteks pidada:

- ehituslikku lihtsust;
- suhtelist töökindlust;
- rikete tuvastamise ja eemaldamise kiirust;
- pikaalisust;
- suurt ülekandevõimsust;
- sesoonset (talvist) ülekoormatavust;

²⁸⁵ TTÜ Elektroenergeetika instituut. 2013. Harku-Lihula Sindi 330/110 kV õhuliin versus kaabelliin. Ekspert hinnang.

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

- odavust.

Peamisteks negatiivseteks külgedeks võib pidada:

- visuaalset reostust;
- liinitrassi lai koridore, mida tuleb hooldada (metsade puhul lageraiet liinikoridorides);
- negatiivset mõju linnustikule (hukkumine kokkupõrgetes).

Maakaabelliinide positiivseteks omadusteks on:

- visuaalse reostuse puudumine;
- lühiajalise ülekoormamise võimalus;
- rikete vähesus;
- tormikindlus.

Negatiivseteks omadusteks on:

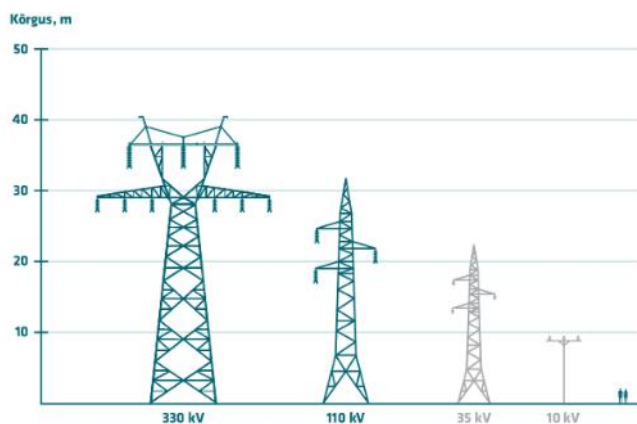
- suur mahtuvus;
- väiksem läbilaskevõimsus;
- eeldatav lühem tehniline eluiga;
- rikete kõrvaldamise pikk kestus;
- kõrge maksumus.

Võimalik on elektriliine rajada ka **kombineeritult** (osaliselt õhuliinina ja osaliselt maakaablina). Kombineeritud liinide puhul peab arvestama teatud negatiivsete aspektidega:

- Kaob õhuliini positiivne omadus seda sesoonselt ülekoormata ja kaabelliini positiivne omadus seda lühiajaliselt ülekoormata;
- Esineb oht sagedasematele riketele maakaabellõikudes, sest õhuliinilt võivad edasi kanduda erinevad äikeseliigpinged;
- Rikked koha tuvastamise oluliselt pikem kestus ja maakaabli rikke korral selle kõrvaldamise suur ajakulu.

6.2 Kõrgepingeliinide keskkonnamõjud

Kõrgepinge õhuliinide peamiseks mõjuks inimesele on **visuaalne mõju**. Kõrgepingeliinid, eeskätt nende mastid, on suured ja maastikus väljapaistvad elemendid. Erineva pingega elektriliinide mastid on illustreeritud Joonis 79-l.

Joonis 79 Erineva pingeklassiga õhuliinide mastid. Allikas: Elering AS.

Majandus- ja taristuministri 25.06.2015. a määruse nr 73 „Ehitise kaitsevööndi ulatus, kaitsevööndis tegutsemise kord ja kaitsevööndi tähistusele esitatavad nõuded“ kohaselt on 110 kV nimipingega liinide korral elektripaigaldise kaitsevööndi ulatus 25 meetrit mõlemale poole liini telge. Maakaabelliini kaitsevöönd on piki kaablit kulgev ala, mida mõlemalt poolt piiravad liini äärmistest kaablitest 1 meetri

kaugusel paiknevad mõttelised vertikaaltasandid. Alajaamade ja jaotusseadmete ümber ulatub kaitsevöönd 2 meetri kaugusele piirdeaiast, seinast või nende puudumisel seadmest.

Õhuliini rajamisel kaasneb seega vajadus u 50 m laiuse trassikoridori järele, mille ulatuses tuleb **metsamaa esinemisel mets raadata**.

Õhuelektriliini üheks looduskeskkonda mõjutavaks teguriks on **lindude kokkupõrkeohht liinidega**. Enam on ohustatud suured või kiiresti lendavad linnuliigid: pardid, haned, lagled, luiged, sookured, kanalised, röövlinnud jt. USA-s on leitud, et elektriliinid on üks kolmest peamisest linnusurmade põhjustajast inimtegevuse poolt. Lindude hukkumissagedus elektriliinidega kokkupõrke tõttu varieerub laiades piirides, jäädes vahemikku 2,95 kuni 489 lindu liinikilomeetri kohta aastas²⁸⁶.

Lindude hukkumistõenäosuse vähendamiseks ja leevandavaks meetmeks on liinide märgistamine peletitega, kas vimplite, pallide vms vahenditega.²⁸⁷

Eelneva põhjal on kõrgepingeliinil oluline negatiivne mõju siis kui liin asub:

- eluhoonete läheduses (eriti liini mast) – rikub ilmet;
- kaitstavate linnuliikide elupaikadel või nende läheduses – elektriliinid on ühed olulisemad inimkasutusest tulenevaid surmade põhjustajaid;
- kõrge väärtusega metsalistes elupaikades – liini rajamisel mets raadatakse.

Kõrgepingeliinidega seostatakse kohati **müra** esinemist. Müra taseme määramiseks 330 kV elektriliini ning alajaama läheduses on teostatud müra mõõtmised²⁸⁸. Müra mõõtmistest selgus, et müratase taandub loodusliku foonini (hinnanguliselt 35 dB) 330 kV elektriliini kaitsevööndis. 330 kV alajaama müra langeb loodusliku foonini 75 m kaugusel. Seega ei ole oodata liinist või alajaamadest tulenevat kaugemale ulatuvat mürahäiringut. Maakaablite puhul müraemissiooni täheldatud ei ole.

Teiseks kõrgepingeliinidega seostatavaks võimalikuks mõjuks on **elektromagnetväljaga** seostatav tervisemõju. Elektromagnetvälja olemusest ja selle tekkest erinevate elektrit tarbivate seadmete ümber annab põhjaliku ülevaate [Harku-Lihula-Sindi 330/110 kv elektriliini trassi asukoha määramise KSH aruanne](#) ja siinkohal seda ei korrata.

Vältimaks kokkupuudet suuremate ja inimesi ohustatavate elektromagnetväljadega, on sätestatud nii riiklikud kui ka rahvusvahelised piirväärtused keskkonnas esinevate väljade tugevuse kohta. Eestis kehtestatud lubatud maksimaalsed väärtused on toodud sotsiaalministri 01.09.2025 määrusega nr 45²⁸⁹ „Mitteioniseeriva kiirguse ohutuse tagamise nõuded ja hindamise kord“.

Vastavalt määrusele on 50 Hz elektrivälja tugevuse piirväärtuseks elanikkonnale 5000 V/m ja magnetvootiheduse piirväärtuseks 100 µT. Magnetvootiheduse väärtused on otseses sõltuvuses kõrgepingeliini koormusest ehk voolutugevusest liinis. 330/110 kV elektriliini kaitsevööndist väljapool on magnetvoo tihedus (piirväärtus 100 µT, tegelik väärtus liini all vähem kui 10 µT) ja elektrivälja tugevus (piirväärtus 5000 V/m, tegelik väärtus kaitsevööndi piiril alla 1000 V/m) allpool sätestatud normtasel²⁹⁰. Kõrgepinge kaablite puhul täheldatud, et otseselt kaabli kohal võib magnetvoo tihedus olla suurem kui sama pingega kõrgepinge liini all (nt 500 kV kõrgepingeliini all on mõõdetud 2,6 µT ja kaabli peal 105 µT), kuid vahemaa suurenedes on kaabli puhul magnetvoo tiheduse langus tunduvalt

²⁸⁶ Nellis, R. 2014. Harku-Lihula-Sindi 330/110 kV kõrgepinge õhuliini linnustiku seirekava ja märgistamisvajaduse hindamine.

²⁸⁷ Maves AS. 2016. Harju, Lääne ja Pärnu maakonna planeeringut täpsustava teemaplaneeringu "Harku-Lihula-Sindi 330/110 kV elektriliini trassi asukoha määramine" keskkonnamõju strateegilise hindamine. LISA 2 Märgistamist vajavad liini lõigud Harju-, Lääne- ja Pärnumaal.

²⁸⁸ Terviseamet Kesklabori füüsikalabor. Müra mõõtmiste aruanne 6/4-6-2/1004. 29.09.2014.

²⁸⁹ <https://www.riigiteataja.ee/akt/103092025001>

²⁹⁰ Maves AS. 2016. Harju, Lääne ja Pärnu maakonna planeeringut täpsustava teemaplaneeringu "Harku-Lihula-Sindi 330/110 kV elektriliini trassi asukoha määramine" keskkonnamõju strateegilise hindamine.

suurem kui õhuliini puhul (nt 500 kV kõrgepingeliinist 15 m kaugusel on mõõdetud 2,6 μT ja kaablist 15 m kaugusel 0,25 μT ²⁹¹).

6.3 Alajaamade jt tehnorajatiste mõjud

Tuulepargi rajamiseks võib lisaks tuulikutele, juurdepääsuteedele ja kaablikoridoridele osutada vajalikuks rajada ühendusalajaam ning muid tehnorajatisi, näiteks jaotlaid, salvestusseadmeid, side- ja juhtimiseseadmeid, invertereid. Nende rajatiste täpne vajadus, asukoht, võimsus, tehniline lahendus ja maavajadus selguvad edasise projekteerimise ning võrguettevõtja liitumistingimuste alusel. Seetõttu on nende mõju käesolevas KSH-s käsitletud eriplaneeringu täpsusastmes.

Alajaamade ja muude tehnorajatiste võimalikud mõjud on üldjuhul lokaalsed ning seotud eelkõige maa hõivamise, pinnase katmise, sademevee ärajuhtimise, võimaliku müra, visuaalse mõju, ehitusaegse häiringu ning avarii- ja reostusriski vältimisega. Rajatiste kavandamisel tuleb eelistada juba muudetud või madalama ökoloogilise väärtusega alasid ning vältida nende paigutamist veekogude ehituskeeluvööndisse, märgaladele ja nende veerežiimi mõjutavasse piirkonda, kõrge ökoloogilise väärtusega kooslustele (ELME2 heas seisundis ökosüsteemid, metsa vääriselupaigad, loodusdirektiivi A ja B esinduslikkusega kooslused), kaitsealuste liikide kasvukohtadele ja elupaikadesse, metsamaale. Vältida rajatiste kavandamist rohevõrgustiku alasid ja väärtuslikku põllumajandusmaad killustavalt.

Müra tekitavate tehnorajatiste puhul võivad peamisteks müraallikateks olla trafod, inverterid, salvestite jahutuseseadmed. Kuna nende müra sõltub konkreetsest seadmest, paiknemisest, töörežiimist ja ehituslikust lahendusest, tuleb vajadusel ehitusprojekti koosseisus esitada mürahinnang, millega tõendatakse kehtivate tööstusmüra normtasemete täitmine lähimatel müratundlikel aladel. Samuti tuleb jälgida, et müra ei tekitaks häiringut müratundlike linnuliikide (eeskätt metsis) elupaikades. Erinevalt tuulikutest on madalate ja paiksete tehnorajatiste müra üldjuhul võimalik projekteerimisel tõhusalt leevendada seadmete paigutuse, müratõkkeseinte, pinnasevallide, summutite, vaiksimate seadmete või seadmete kinnisesse ruumi paigutamisega.

Tuulepargi koosseisus võib osutada vajalikuks elektrienergia salvestusseadmete rajamine. Salvestusjaamades kasutatakse üldjuhul liitiumraudfosfaatakusid (LFP ehk LiFePO_4), mis on võrreldes mitme teise liitiumioonaku tüübiga termiliselt stabiilsemad. Samas ei ole ka LFP-akude puhul välistatud tulekahju või elektrolüüdi lekkide risk, kui aku on mehaaniliselt kahjustatud, üle- või alalaetud, ülekuumenenud, lühises või kui puuduvad nõuetekohased kaitse- ja juhtimissüsteemid. Seetõttu tuleb salvestusseadmete kavandamisel kasutada sertifitseeritud akuseadmeid, tagada akupankade üle- ja alapingekaitse, lühisekaitse, pidev temperatuurijälgimine, piisav ventilatsioon ning tuleohutusnõuetele vastav paigutus.

LiFePO_4 -akud ei sisalda väävelhapet ega teisi klassikaliste pliiakude „akuhappega“ võrreldavaid mineraalhappeid. Nende elektrolüüt on orgaaniliste karbonaatlahustite ja liitiumsoola lahus, mistõttu klassikalist akuhappe lekkimist ei saa tekkida. Siiski võib aku füüsilise kahjustuse, paisumise, ülekuumenemise või ebaõige laadimise korral lekkida elektrolüüti. Niiskusega kokkupuutel võib elektrolüüdis sisalduv liitiumsool laguneda ja moodustada söövitavaid ning toksilisi ühendeid. Seetõttu tuleb akuseadmed paigaldada vett mitteläbilaskvale alusele, näiteks betoonplaadile või konteinerisse, kaitsta need sademete eest ning tagada lekke korral selle kogumine ja keskkonda sattumise vältimine.

Salvestusseadmete ja muude tehnorajatiste täpsem kavandamine peab toimuma kehtivate tuleohutus-, kemikaali-, jäätme-, ehitus- ja keskkonnanõuete kohaselt. Projekteerimisel tuleb vajadusel ette näha tulekahju levikut piiravad vahekaugused, ventilatsioon, automaatne seire- ja juhtimissüsteem, kustutus- või jahutuslahendus, avariolukorra lahendamise kord ning regulaarne visuaalne kontroll, et tuvastada aku paisumist, kahjustusi, lõhna, pragusid või vedeliku jälgi. Kui projekteerimisel selgub, et alajaama, salvestusseadme või muu tehnorajatise rajamine võib põhjustada olulist keskkonnamõju või eeldab täiendavaid lube, tuleb mõju hinnata vastavas loa- või

²⁹¹ Moorabool Shire Council. 2020. Comparison of 500 kV Overhead Lines with 500 kV Underground Cables.

projektimenetluses. Nende põhimõtete järgimisel ei ole alajaamade ja muude tehnorajatiste rajamisel oodata olulist ebasoodsat keskkonnamõju.

6.4 Meetmed, edasiste uuringute ja hindamise vajadus

Efektiivsemaks meetmeks tuuleparkide rajamisega kaasneva elektriliinide rajamisega kaasneva olulise ebasoodsa mõju vähendamiseks nii loodus²⁹² kui ka inimkeskkonna vaatest on elektrihüliinide asemel kasutada maakaableid. Kuivõrd eriplaneeringu koostamisel ei ole võimalik määrata täpseid elektriliinide trasse, siis on tugevalt soovitatav elektrihüendused lahendada maakaablitega. Sellisel juhul on võimalik enamikel juhtudel vältida olulist ebasoodsat keskkonnamõju.

Maakaablite edasisel projekteerimisel ja ehitamisel tuleb olulise ebasoodsa mõju vältimiseks rakendada järgnevat meetmeid.

- võrguühenduse edasisel projekteerimisel (trassikoridoride täpsustamisel) vältida metsa vääriselupaikade, loodusdirektiivi heas seisundis (esinduslikkusega A ja B) elupaikade ja I ja II kaitsekategooria kaitsealuste taime, seene ja samblikuliikide teadaolevaid leiukohti. Samuti tuleb vältida trassi asukohana püsielupaikade esinemisalasid ja kaitsealasid.
- vooluveekogudega ristumisel tuleb veekogude ehituskeeluvööndites üldreeglina elektrikaablid paigaldada kinnisel meetodil/puurimisel, et vältida kallaste kahjustamist ning pinnase ja reostuse sattumist veekogusse. Meetmest võib kõrvale kalduda Keskkonnaameti loal kui esineb veendumus, et valitud ehituslik lahendus ei kahjusta veekogu seisundit. Ehitusmasinate ja veokitega veekogudes sõitmine ei ole lubatud.
- kaablitrasside süvistamisel soovitatavalt eemaldada välja kaevatavat materjali kihtide kaupa – rohukamar eraldi, muld eraldi ja lähtekivim eraldi. Peale kaablite paigaldamist täita kanalid võimalikult looduslähedaselt, esmalt lähtekivimi puiste, seejärel mullakiht ning viimaks istutatakse maapinnaga tasa varem samalt trassialt võetud mättad. Meedet on eeskätt vajalik rakendada kui kaablitrassiga läbitakse pool-looduslikke kooslusi, loodusdirektiivi elupaigatüüpe või kaitsealuste taime-, seene- ja samblikuliikide leiukohti.

Alajaamade ja tehnorajatiste kavandamisel tuleb:

- eelistada juba muudetud või madalama ökoloogilise väärtusega alasid ning vältida nende paigutamist veekogude ehituskeeluvööndisse, kaitstavatele aladele, märgaladele ja nende veerežiimi mõjutavasse piirkonda, kõrge ökoloogilise väärtusega kooslustele (ELME2 heas seisundis ökosüsteemid, metsa vääriselupaigad, loodusdirektiivi A ja B esinduslikkusega kooslused), kaitsealuste liikide kasvukohtadele ja elupaikadesse, metsamaale. Vältida rajatiste kavandamist rohevõrgustiku alasid ja väärtuslikku põllumajandusmaad killustavalt.
- müra tekitavate tehnorajatiste puhul tuleb vajadusel ehitusprojekti koosseisus esitada müra hinnang, millega tõendatakse kehtivate tööstusmüra normtasemetega täitmine lähimatel müratundlikel aladel. Samuti tuleb jälgida, et müra ei tekitaks häiringut müratundlike linnuliikide (eeskätt metsis) elupaikades.
- salvestusseadmete ohutuse tagamiseks on oluline kasutada sertifitseeritud tootja akusid, kasuta toimivat ülepinge- ja temperatuurikaitset, piisavat ventilatsiooni ning viia regulaarselt läbi visuaalkontrollid (tuvastamiseks paisumist, lõhn, pragusid- või vedeliku jälgi). Akuseadmed tuleb paigaldada vett läbilaskmatule materjalile (betoonplaat, konteiner vms) ning sademete eest kaitstult.

²⁹² IFC (International Finance Corporation), EBRD (European Bank for Reconstruction and Development, KfW Group 2023. Post-Construction Bird and Bat Fatality Monitoring for Onshore Wind Energy Facilities in Emerging Market Countries. Good Practice Handbook and Decision Support Tool. <https://www.ifc.org/en/insights-reports/2023/bird-bat-fatality-monitoring-onshore-wind-energy-facilities>

Kasutatud allikad

Kirjandus

Ellerbrok, J.S., Delius, A., Peter, F., Farwig, N. and Voigt, C.C., 2022. Activity of forest specialist bats decreases towards wind turbines at forest sites. *Journal of Applied Ecology* 59(2); Gaultier, S.P., Lilley, T.M., Vesterinen, E.J. and Brommer, J. E., 2023. The presence of wind turbines repels bats in boreal forests. *Landscape and Urban Planning* 231 (2023) 104636).

COWI A/S. 2016. ANALYSE AF VINDMØLLERS PÅVIRKNING AF PRISER PÅ BEBOELSESEJENDOMME. Energianöukogu tellimustöö.

Lopucki, R., Mroz, I. 2016. An assessment of non-volant terrestrial vertebrates response to wind farms – a study of small mammals. *Environmental Monitoring and Assessment* 2016; 188: 122.

Lawson, Michael, Dale Jenne, Robert Thresher, Daniel Houck, Jeffrey Wimsatt, ja Bethany Straw. 2020. „An Investigation into the Potential for Wind Turbines to Cause Barotrauma in Bats“. *PLOS ONE* 15 (12): e0242485. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0242485>.

Drewitt, A. L. & Langston, R. H. W. 2006. Assessing the impacts of wind farm on birds. *Ibis* 148: 29–42.

Chiu, CH., Lung, SC.C. 2020. Assessment of low-frequency noise from wind turbines under different weather conditions. *J Environ Health Sci Engineer* 18, 505–514.

Baerwald, Erin F., Genevieve H. D'Amours, Brandon J. Klug, ja Robert M. R. Barclay. 2008. „Barotrauma Is a Significant Cause of Bat Fatalities at Wind Turbines“. *Current Biology* 18 (16): R695–96. <https://doi.org/10.1016/j.cub.2008.06.029>.

Rydell, Jens, Lothar Bach, Marie-Jo Dubourg-Savage, Martin Green, Luisa Rodrigues, ja Anders Hedenström. 2010. „Bat Mortality at Wind Turbines in Northwestern Europe“. *Acta Chiropterologica* 12 (2): 261–74. <https://doi.org/10.3161/150811010X537846>.

Gaultier, Simon P., Anna S. Blomberg, Asko Ijäs, Ville Vasko, Eero J. Vesterinen, Jon E. Brommer, ja Thomas M. Lilley. 2020. „Bats and Wind Farms: The Role and Importance of the Baltic Sea Countries in the European Context of Power Transition and Biodiversity Conservation“. *Environmental Science & Technology* 54 (17): 10385–98. <https://doi.org/10.1021/acs.est.0c00070>.

Pedersen, E., van den Berg, F., Bakker, R.H., Bouma, J. 2010. Can road traffic mask the sound from wind turbines? Response to wind turbine sound at different levels of road traffic. *Energy Policy*. 38. 2520-2527. [10.1016/j.enpol.2010.01.001](https://doi.org/10.1016/j.enpol.2010.01.001)

Moorabool Shire Council. 2020. Comparison of 500 kV Overhead Lines with 500 kV Underground Cables.

Deutscher Naturschutzring Grundlagenarbeit für eine Informationskampagne "Umwelt- und naturverträgliche Windenergienutzung in Deutschland (onshore). 2005.

Lopucki, R., Klich, D., Gielarek, S. 2017. Do terrestrial animals avoid areas close to turbines in functioning wind farms in agricultural landscapes? *Environmental Monitoring and Assessment*. 2017; 189(7): 343.

Kallis, A., Kull, A. Roose, A., Järvet, A., Kriis, E., Abroi, E-L., Põdersalu, H., Laas, I., Võrno, I., Jaagus, J., Kriiska, K., Eerme, K., Lember, K., Rannik, K., Aidla, K., Kaar, K., Kaare, K., Sakkeus, L., Kaasik, M., Mandel, M., Viisimaa, M., Möls, M., Kabral, N., Roots, O., Talkop, R., Laasma, T., Kallaste, T., Anis, T., Rääm, T., Adermann, V., & Suursaar, Ü. 2013. Eesti kuues kliimaruanne.

Eesti taristu ja energiaspektori kliimamuutustega kohanemise strateegia lõpparuanne – <https://cdn.sei.org/wp-content/uploads/2017/12/enfra-a-uuringuaruanne-01-04-2016.pdf>.

Sengupta, D.I., Senior, T.b.a. 1994. Electromagnetic interference from wind turbines. *Wind Turbine Technology*. ASME, New York.

Elering 2023. Elektrienergia segajäägi eriheide 2022.

Kämmerle, J.-L., Taubmann, J., Andrén, H., Fiedler, W., Coppes, J. (2021). Environmental and seasonal correlates of capercaillie movement traits in a Swedish wind farm. *Ecology and Evolution*, 11: 11762–11773. doi: 10.1002/ece3.7922.

Keränen, J., Hakala, J., Hongisto, V., 2018: Façade sound insulation of residential houses within 5-5000 Hz, *Euronoise* 2018.

Escaler, X., Mebarki, T. 2018. Full-Scale Wind Turbine Vibration Signature Analysis. *Machines*.

Cabinet Regulation No. 240 "General Regulations for the Planning, Use and Building of the Territory" (30.04.2013.)

Annan, D. 2019. Getting Your Wind Farm On The Right Footing. <https://www.golder.com/insights/getting-your-wind-farm-on-the-right-footing/>

European Environmental Agency. 2022. Greenhouse gas emission intensity of electricity generation by country.

Borowski, S. 2019. Ground vibrations caused by wind power plant work as environmental pollution - case study. *MATEC Web of Conferences: 18th International Conference Diagnostics of Machines and Vehicles*.

Rodrigues, Luisa, Lothar Bach, M. -J Dubourg-Savage, B Karapandža, D Kovač, T Kervyn, Jasja Dekker, et al., toim. 2014. Guidelines for Consideration of Bats in Wind Farm Projects. *EUROBATS Publication Series 6*. Bonn: UNEP/EUROBATS.

Maves AS. 2016. Harju, Lääne ja Pärnu maakonna planeeringut täpsustava teemaplaneeringu "Harku-Lihula Sindi 330/110 kV elektriliini trassi asukoha määramine" keskkonnamõju strateegilise hindamine. LISA 2 Märgistamist vajavad liini lõigud Harju-, Lääne- ja Pärnumaal.

Nellis, R. 2014. Harku-Lihula-Sindi 330/110 kV kõrgepinge õhuliini linnustiku seirekava ja märgistamisvajaduse hindamine.

TTÜ Elektroenergeetika instituut. 2013. Harku-Lihula Sindi 330/110 kV õhuliin versus kaabelliin. Eksperthinnang.

Schmidt, J., H., Klokner, M. 2014. Health effects related to wind turbine noise exposure: a systematic review.

van Kamp, I.; van den Berg, F. 2021. Health Effects Related to Wind Turbine Sound: An Update. *Int. J. Environ. Res. Public Health*, <https://doi.org/10.3390/ijerph18179133>

Radun, J., Maula, H., Saarinen, P., Keränen, J., Alakoivu, R., Hongisto, V. 2022. Health effects of wind turbine noise and road traffic noise on people living near wind turbines. <https://doi.org/10.1016/j.rser.2021.112040>

Kruszynski, Cecilia, Liam D. Bailey, Lothar Bach, Petra Bach, Marcus Fritze, Oliver Lindecke, Tobias Teige, ja Christian C. Voigt. 2021. „High Vulnerability of Juvenile Nathusius' Pipistrelle Bats (*Pipistrellus Nathusii*) at Wind Turbines“. *Ecological Applications* n/a (n/a). <https://doi.org/10.1002/eap.2513>.

Nguyen, D-P., Hansen, K., Zajamsek, B. 2020. Human perception of wind farm vibration. *Journal of Low Frequency Noise, Vibration and Active Control*, Vol. 39(1) 17–27.

Anguloa, I., de la Vega, D., Cascón, I., Cañizo, J., Wu, Y., Guerra, D., Angueira, P. 2014. Impact analysis of wind farms on telecommunication services. *Renewable and Sustainable Energy Reviews*. Volume 32, april 2014, pages 84-99.

Arnett, Edward B., Erin F. Baerwald, Fiona Mathews, Luisa Rodrigues, Armando Rodríguez-Durán, Jens Rydell, Rafael Villegas-Patraca, ja Christian C. Voigt. 2016. „Impacts of Wind Energy Development on Bats: A Global Perspective“. *Bats in the Anthropocene: Conservation of Bats in a Changing World*,

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

toimetanud Christian C. Voigt ja Tigga Kingston, 295–323. Cham: Springer International Publishing. https://doi.org/10.1007/978-3-319-25220-9_11.

The Wildlife Society. 2007. Impacts of Wind Energy Facilities on Wildlife and Wildlife Habitat. The Wildlife Society Technical Review 07-2.

Maijala, P., Turunen, A., Kurki, I., Vainio, L., Pakarinen, S., Kaukinen, C., Lukander, K., Tiittanen, P., Yli-Tuomi, T., Taimisto, P., Lanki, T., Tiippana, K., Virkkala, J., Stickler, E., Sainio, M. 2020. Infrasound Does Not Explain Symptoms Related to Wind Turbines. Publications of the Government's analysis, assessment and research activities 2020:34.

Fourrier, J.; Fontaine, O.; Peter, M.; Vallon, J.; Allier, F.; Basso, B.; Decourtye, A. (2023). Is it safe for honey bee colonies to locate apiaries near wind turbines?. *Entomologia Generalis*, 43(4), 799–809. https://www.researchgate.net/publication/374184316_Is_it_safe_for_honey_bee_colonies_to_locate_apiaries_near_wind_turbines

Kutsar, R.; Eschbaum, K. ja Aunapuu, A. 2019. Juhised Natura hindamise läbiviimiseks loodusdirektiivi artikli 6 lõike 3 rakendamisel Eestis.

Keskkonnaamet, 2022. Kanakulli kaitse tegevuskava.

Pöder, T. 2017. Keskkonnamõju hindamise käsiraamat.

Peterson, K., Kutsar, R., Metspalu, P., Vahtrus, S. ja Kalle, H. 2017. Keskkonnamõju strateegilise hindamise käsiraamat.

Kliimapolitiika põhialused aastani 2050. Kättesaadav: <https://kliimaministeerium.ee/kliimapolitiika-pohialused-aastani-2050>

Euroopa Komisjon. Komisjoni teatis Natura ET 2000 aladega seotud kavade ja projektide hindamine. Metoodilised suunised elupaikade direktiivi 92/43/EMÜ artikli 6 lõigete 3 ja 4 sätete kohta. ET Brüssel, 28.9.2021 C(2021) 6913 final.

Lendorava (*Pteromys volans*) kaitse tegevuskava. KINNITATUD Keskkonnaameti 4.01.2023 korraldusega nr 1-3/23/2.

Raadal, H.L., Gagnon, L., Modahl, I.S., Hanssen, O.J. 2011. Life cycle greenhouse gas (GHG) emissions from the generation of wind and hydro power. *Renewable and Sustainable Energy Reviews*. Elsevier. 15. p. 3417-3422.

Vestas. 2023. Life Cycle Assessment of Electricity Production from an onshore EnVentus V162-6.2 MW Wind Plant.

Fronde, M., Kussel, G., Sommer, S., Vance, C. 2019. Local Cost for Global Benefit: The Case of Wind Turbines.

Sunak, Y., Madlener, R. 2014. Local Impacts of Wind Farms on Property Values: A Spatial Difference-In-Differences Analysis.

Consultare OÜ. 2023. Loodusdirektiivi metsaelupaikade inventuur Valga-Tõrva uuringualal. Riigihanke „Loodusdirektiivi metsaelupaikade inventuur tuuleenergeetika eelisarendusalade leidmiseks (Keskkonnaagentuur)“ osa 14 raames.

Maismaa tuuleparkide mõjust elustikule ja Keskkonnaameti soovitusel nende planeerimise kohta kohaliku omavalitsuse üldplaneeringutes (28.06.2021).

McCallum, L.C., Whitfield Aslund, M.L., Knopper, L.D. et al. 2014. Measuring electromagnetic fields (EMF) around wind turbines in Canada: is there a human health concern?. *Environ Health* 13, 9.

AB Artes Terrae OÜ. 2020. Meretuulikuparkide arendamise edendamiseks visuaalse mõju hindamise metoodiliste soovitude juhendmaterjal. <https://www.fin.ee/media/2706/download>

Frias, J.P.G.L., Nash, R. 2019. Microplastics: Finding a consensus on the definition, Marine Pollution Bulletin, Volume 138, Pages 145-147.

Väli, Ü., Sein, G., Laansalu, A., Sellis, U. Milliseid elupaiku eelistavad meie viud? Eesti Loodus, November 2015.

Teng, W., Xinqing, Z., Baojie, L., Yao, Y., Li, J., Hejiu, H., Yu, W., Chenglong, W. 2018. Microplastics in a wind farm area: A case study at the Rudong Offshore Wind Farm, Yellow Sea, China. Marine Pollution Bulletin. 128. 10.1016/j.marpolbul.2018.01.050.

Ympäristöhallinnon Ohjeita 2. 2014. Modellering av buller från vindkraftverk.

Väli Ü, Nellis R, Kaldma K, Vainu O, Sellis U. 2021. Must-toonekure arvukus, sigimisedukus ja ellujäämus Eestis aastatel 1991–2020. Hirundo 2: 20–39.

Keskkonnaamet. 2018. Must-toonekure (*Ciconia nigra*) kaitsetegevuskava.

Terviseamet Kesklabori füüsikalabor. Mõõtmiste aruanne 6/4-6-2/1004. 29.09.2014.

Rosenvald R, Lõhmus A. 2003. Nesting of the black stork (*Ciconia nigra*) and white-tailed eagle (*Haliaeetus albicilla*) in relation to forest management. Forest Ecology and Management 185: 217–223.

Washington State Department of Transportation. (2017). Chapter 7 - Noise Impact Assessment. Retrieved from Biological Assessment Preparation for Transportation Projects.

Van der Zee H.T.H. 2016. Obstacle Lighting of Onshore Wind Turbines - Balancing aviation safety and environmental impact.

IFC (International Finance Corporation), EBRD (European Bank for Reconstruction and Development, KfW Group 2023. Post-Construction Bird and Bat Fatality Monitoring for Onshore Wind Energy Facilities in Emerging Market Countries. Good Practice Handbook and Decision Support Tool. <https://www.ifc.org/en/insights-reports/2023/bird-bat-fatality-monitoring-onshore-wind-energy-facilities>

Mikołajczak, J., Borowski, S., Marć-Pieńkowska, J., Odrowąż-Sypniewska, G., Bernacki, Z., Siódmiak, J., Szterk, P., 2013. Preliminary studies on the reaction of growing geese (*Anser anser f. domestica*) to the proximity of wind turbines. Polish Journal of Veterinary Sciences Vol. 16, No. 4 (2013), 679–686.

Voolaid, P. 2019. Priipalu jääksoo veerežiimi taastamine. https://media.rm.k.ee/files/Priipalu_projekt.pdf

Walter WD, Leslie Jr DM, and Jenks JA. 2006. Response of Rocky Mountain elk (*Cervus elaphus*) to windpower development. The American Midland Naturalist 156:363-375.

OÜ Hendrikson & Ko. 2018. Rohevõrgustiku planeerimisjuhend.

Kotkaklubi. 2022. Satelliit- ja GSM-põhiste saatjatega varustatud kotkaste ja must-toonekurgede info soetamine ja pesitsusaegse info analüüs ja must-toonekurgede tugitoitmine.

IEA WIND TASK 28 . SOCIAL ACCEPTANCE OF WIND ENERGY PROJECTS "Winning Hearts and Minds" STATE-OF-THE-ART REPORT. Country report of Denmark.

Leventhall, H. G. 2006. Somatic Responses to Low Frequency Noise.

Eestimaa Looduse Fond. 2023. Soolupaikade ja -taimeliikide uuring tuuleenergeetika võimalikel arendusaladel. Riigihanke "Taimestiku uuring tuuleenergeetika eelisarendusalade leidmiseks Keskkonnaagentuurile" osa 3 Leping nr. 4–5/23/3.

Natural Forces Developments LP. 2021. Sound Level Impact Assessment Study. Benjamins Mill Wind Project.

Xie, F., Aly, A-M. 2020. Structural control and vibration issues in wind turbines: A review. Engineering Structures Volume 210.

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

Piirimäe, K., Raidla, M., Uuemaa, E., Peetersoo, A., Kiiker, K., Reitalu, T. 2021. Suurte üleujutustega siseveekogude nimistu ja kõrgveepiirid. Aruanne. Riigihange nr: 223733.

Riigikantselei. 2022. Taastuenergia arendamise kiirendamise audit.. Kättesaadav: <https://valitsus.ee/valitsuse-eesmargid-ja-tegevused/rohepoliitika/taastuenergia-arendamine>

Pärandkoosluste Kaitse Ühing. 2023. Taimestiku uuring tuuleenergeetika eelisarendusalade leidmiseks Keskkonnaagentuurile (loodusdirektiivi niiduelupaigad). LÖPPARUANNE.

IEA Wind TCP. 2022. Technical Report International Recommendations for Ice Fall and Ice Throw Risk Assessments.

Thelander, C. G. & Smallwood, K. S. 2007. The Altamont Pass Wind Resource Area's effects on birds: a case history. Birds and Wind Farms (eds M. de Lucas, G. Janss & M. Ferrer): 25–45. Quercus Editions, Madrid.

Voigt, C.C., A.G. Popa-Lisseanu, I. Niermann, ja S. Kramer-Schadt. 2012a. „The Catchment Area of Wind Farms for European Bats: A Plea for International Regulations“. Biological Conservation 153: 80–86. <https://doi.org/10.1016/j.biocon.2012.04.027>.

Rydell, J.; Ottvall, R.; Pettersson, S.; Green, M. The Effects of Wind Power on Birds and Bats - an Updated Synthesis Report 2017; Swedish Environmental Protection Agency (Naturvårdsverket): Stockholm, 2017; p 132.

Karwowska, M., Mikołajczak, J., Dolatowski, Z.J., Borowski, S., 2015. The effect of varying distances from the wind turbine on meat quality of growing-finishing pigs. Ann. Anim. Sci., Vol. 15, No. 4 (2015) 1043–1054.

Coppes, J., Braunisch, V., Bollmann, K., Storch, I., Mollet, P., Grünschachner-Berger, V., Taubmann, J., Suchant, R., Nopp-Mayr, U., 2020. The impact of wind energy facilities on grouse: a systematic review. Journal of Ornithology (2020) 161:1–15.

Helldin, J.O., Jung, J., Neumann, W., Olsson, M., Skarin, A., Widemo, F. 2012. The impacts of wind power on terrestrial mammals. Swedish Environmental Protection Agency Report 6510.

IPCC, 2021: Summary for Policymakers. In: Climate Change 2021: The Physical Science Basis. Contribution of Working Group I to the Sixth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change.

GAULTIER, S. P., LILLEY, T. M., VESTERINEN, E. J., & BROMMER, J. E. (2023). The presence of wind turbines repels bats in boreal forests. Landscape and Urban Planning, 231, 104636.

UNEP/EUROBATS IWG on wind turbines and bat populations. Report of the IWG to the 27th Meeting of the Advisory Committee Sarajevo, Bosnia and Herzegovina, 27-29 March; EUROBATS: Sarajevo, 2023; p 54.

Valga vald. 2021. Valga valla mürakaart ja müra vähendamise tegevuskava.

Clean Energy Brief. 2020. Vestas to produce zero-waste wind turbines by 2040. GO ECO GREEN21.

Maijala, P. 2020. VTT studied the health effects of infrasound in wind turbine noise in a multidisciplinary cooperation study. VTT Technical Research Centre of Finland.

Wildlife Directive for Alberta Wind Energy Projects: <https://open.alberta.ca/dataset/2d992aec-2437-4269-9545-cd433ee0d19a/resource/11d33fdc-5971-42e7-8cb4-947d2f226804/download/wildlifewindenergydirective-apr07-2017.pdf>

Hötter, H., 2017. Birds: displacement. In: Martin R. Perrow (ed): Wildlife and Wind Farms, Conflicts and Solutions. Volume 1 Onshore: Potential Effects.

Meunier, M. 2013. Wind Farm - Long term noise and vibration measurements. The Journal of the Acoustical Society of America 133.

J.L. Hinman. 2010. Wind farm proximity and property values: a pooled hedonic regression.

Northern Ireland Environmental Agency. 2015. Wind farms and groundwater impacts. A guide to EIA and Planning considerations. Version 1.1/April 2015.

Taubmann, J., Kämmerle, J.-L., Andrén, H., Braunisch, V., Storch, I., Fiedler, W., Suchant, R. and Coppes, J., 2021. Wind energy facilities affect resource selection of capercaillie *Tetrao urogallus*. *Wildlife Biology* 2021 (1),. <https://doi.org/10.2981/wlb.00737>.

Reusch, C., Paul, A. A., Fritze, M., Kramer-Schadt, S., & Voigt, C. C. 2023. Wind energy production in forests conflicts with tree-roosting bats. *Current Biology*. 33(4): 737-743.e3.

Hansen, C.H., Doolan, C.J., Hansen, K., L. 2017. Wind Farm Noise: Measurement, Assessment and Control.

Gove, B., Langston, R. H. W., McCluskie, A., Pullan, J. D. & Scrase, I. 2013. Wind farms and Birds: an updated analysis of the effects of wind farms on birds, and best practice guidance on integrated planning and impact assessment. Report prepared by BirdLife International on behalf of the Bern Convention, RSPB/BirdLife in the UK, Sandy, UK. 89 pp.

Dalla Longa, F., Kober, T., Badger, J., Volker, P., Hoyer-Klick, C., Hidalgo, I., Medarac, H., Nijs, W., Politis, S., Tarvydas, D. and Zucker, A. 2018. Wind potentials for EU and neighbouring countries: Input datasets for the JRC-EU-TIMES Model, EUR 29083 EN, Publications Office of the European Union, Luxembourg.

Aldieri, L., Grafström, J., Sundström, K., Vinci, C., P. Wind Power and Job Creation. *Sustainability* 2020, 12, 45; doi:10.3390/su12010045.

Jensenab, J.P., Skeltonab, K. 2018. Wind turbine blade recycling: Experiences, challenges and possibilities in a circular economy. *Renewable and Sustainable Energy Reviews*. Volume 97, December 2018, Pages 165-176.

American Wind Wildlife Institute (AWWI). 2021. Wind Turbine Interactions with Wildlife and Their Habitats: A Summary of Research Results and Priority Questions. Washington, DC. Available at www.awwi.org

Diffendorfer et al. 2022. Wind turbine wakes can impact down-wind vegetation greenness. DOI 10.1088/1748 9326/ac8da9.

Harding, G., Harding, P., Wilkins, A.J. 2008. Wind turbines, flicker, and photosensitive epilepsy: Characterizing the flashing that may precipitate seizures and optimizing guidelines to prevent them. *Epilepsia*, 49(6):1095–1098, 2008.

Eesti Ornitoloogiaühing, Kotkaklubi. 2022. Üle-eestiline maismaalinnustiku analüüs. Riigihanke nr 239156. Kaardikihid Keskkonnaagentuuri ruumiandmete teenusest. <https://kliimaministeerium.ee/elurikkus-keskkonnakaitse/looduskaitse/uuringud-projektid-ja-analuusid#analuuus-ja-lisad>

Andmebaasid

KRATT – Keskkonnaagentuuri ruumiandmete teenus

eElurikkus: <http://elurikkus.ut.ee/>

EELIS (Eesti looduse infosüsteem), Keskkonnaagentuur

Maa- ja Ruumiameti geoportaal: <https://geoportaal.maaamet.ee/>

Seadused ja määrused

Atmosfääriõhu kaitse seadus. RT I, 05.07.2016, 1.

<https://www.riigiteataja.ee/akt/114122021002?leiaKehtiv>

Ehitusseadustik¹. RT I, 05.03.2015, 1.

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

<https://www.riigiteataja.ee/akt/130112021021?leiaKehtiv>

Keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimissüsteemi seadus¹. RT I 2005, 15, 87.

<https://www.riigiteataja.ee/akt/122102021018?leiaKehtiv>

Ehitise kaitsevööndi ulatus, kaitsevööndis tegutsemise kord ja kaitsevööndi tähistusele esitatavad nõuded. Vastu võetud 25.06.2015 nr 73.

<https://www.riigiteataja.ee/akt/128062015004>

Looduskaitseseadus¹. RT I 2004, 38, 258.

<https://www.riigiteataja.ee/akt/116062021003?leiaKehtiv>

Maaparandusseadus. RT I, 31.05.2018, 3.

<https://www.riigiteataja.ee/akt/101072020008?leiaKehtiv>

Maapõueseadus¹. RT I, 10.11.2016, 1.

<https://www.riigiteataja.ee/akt/110072020059?leiaKehtiv>

Metsaseadus¹. RT I 2006, 30, 232.

<https://www.riigiteataja.ee/akt/104012021010?leiaKehtiv>

Mitteioniseeriva kiirguse ohutuse tagamise nõuded ja hindamise kord. Vastu võetud 01.09.2025 nr 45.

<https://www.riigiteataja.ee/akt/103092025001>

Olulise ruumilise mõjuga ehitiste nimekiri. Vastu võetud 01.10.2015 nr 102.

<https://www.riigiteataja.ee/akt/106102015006>

Planeerimisseadus. RT I, 26.02.2015, 3.

<https://www.riigiteataja.ee/akt/119032019104?leiaKehtiv>

Välisõhus leviva müra normtasemed ja mürataseme mõõtmise, määramise ja hindamise meetodid. RT I, 21.12.2016, 27.

<https://www.riigiteataja.ee/akt/127052020002?leiaKehtiv>

sotsiaalministri 12.11.2025 määrus nr 61 „Nõuded müra, sealhulgas ultra- ja infraheli ohutusele elamutes ja ühiskasutusega hoonetes ning helirõhutaseme mõõtmise meetodid“

<https://www.riigiteataja.ee/akt/114112025014>

sotsiaalministri 01.10.2025 määrus nr 54 „Vibratsiooni piirväärtused elamutes ja ühiskasutusega hoonetes ning vibratsiooni hindamise kord“

<https://www.riigiteataja.ee/akt/103102025022>

Valga valla eriplaneeringu asjakohaste mõjude, sh keskkonnamõju strateegilise hindamise esimese etapi aruanne

Lisad

Lisa 1 – Varjutuse modelleeringu raport (varjutuskalendritega)

Lisa 2 – Fotomontaažid

Lisa 3 – Linnustiku ja nahkhiirte uuringu aruanne (täisversioon asutusesiseseks kasutuseks)

Kuna uuring sisaldab Looduskaitseseaduse alusel piiranguga andmeid, siis on lisast kaks versiooni. Avaliku juurdepääsuga lisas on seletuskirjas kaetud I ja II kaitsekategooria liikide leiukohtade andmed ja kaardifaile ei avalikustata.

Lisa 4 – Taimestiku uuringu aruanne

Lisa 5 – Metsise ekspertarvamus (täisversioon asutusesiseseks kasutuseks)

Kuna uuring sisaldab Looduskaitseseaduse alusel piiranguga andmeid, siis on lisast kaks versiooni. Avaliku juurdepääsuga lisas on seletuskirjas kaetud II kaitsekategooria liikide leiukohtade andmed.

Lisa 6 - Alamõisa küla väike-konnakotka (Clanga pomarina) elupaigakasutuse vaatluste kokkuvõte

Kuna uuring sisaldab Looduskaitseseaduse alusel piiranguga andmeid, siis on lisast kaks versiooni. Avaliku juurdepääsuga lisas on seletuskirjas kaetud I kaitsekategooria liikide leiukohtade andmed.